

ههرووزی کوردی

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیرهی روشنیبری

*

خاوهنی ئیمتیان: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرنووسه: بهدران نههمهه ههیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهرهکی خانزاد، ههولیر

س. پ. ژماره: ١

عهرووزی کوردی

نوری فارس همه‌خان

ناوی کتیب: عهرووزی کوردی
دانانی: نوری فارس همه‌خان
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۲۸۵
دهره‌یتانی هونه‌ری: حاجی دلاوهر
به‌رگ: ئاراس ئه‌کره‌م
پیت لیدان: تریسکه ئه‌حمه‌د همه‌مید
هه‌له‌گری: دانهر
سه‌ریه‌رشتییی کاری چاپخانه: ئاوه‌همانی حاجی مه‌حموود
چاپی به‌که‌م، هه‌ولیتیر ۲۰۰۴
له‌کتیبخانه‌ی به‌رپه‌راره‌یه‌تیبی گشتییی رۆشنییری و هونه‌ر له هه‌ولیتیر ژماره (۱۱۷) ی سالی
۲۰۰۴ ی دراوه‌تی

تیبینییهک

۱- یاسایه کی ئوصولی دهلتی: (هه رشیکردنه وه و را جیایی و را ده رپین و روونکردنه وه ی هۆی ناوان و فه ره زییه عه قلییه ک، هه روا شتی تری له م بابه ته، که له ناو کتیبانا زۆر زۆره، به تاییه ت له ناو شه رحه کانا، هه ر شتی له مانه که نه بی به هۆی دروستبوونی بابه تیکی فیهی و عه مه ل و کاری له سه ر دانه مه زری، ئه وه له ئوصولی فیهی نییه، باس لی کردنی له دانراوه ئوصولیه کانا، بو بوته و زیاده سوودی تره، که گه لی جار ده بن به هۆی فامی ته واوی بابه ته که).

جا له راستیدا ئه مه له گشت زانست و هونه ریکا هه ر وایه، ته نانه ت له زانسته غه یه ئه ده بییه کانی شدا ئه مه هه یه. له زانستی عه روو زیشدا، که قسه له م جو ره لایه نه لاوه کی یانه ده کری له به ر هه مان هۆ و بایسته. که واته: سوودی شتی وا، له پله ی یه که ما بو پسپۆرانی ئه م زانسته یه، تا بتوانن له کاکله ی مه به سه ته که تیبه گن و به ره و پیشتر بییه ن، ده نا سوودی کی ئه وتۆی بو هه ستیاران نییه.

ئه وه نده هه یه زۆرینه ی دانه ران له هه موو بابه تی کا، ئه و که سانه ن که حه زیان له بابه ته که هه یه به سه روشت، واته: کیشناس، له سه ره تا وه ئه شقی هۆ تراو رو ئان، پالی پیوه ده نی، بو فیروونی کیش و سه روا و زانسته که یان.

۲- به لام به نده زۆر خو م به چو نیتی سیسته می شیعر رو ئانی گه لانی تری جیهانه وه خه ریک ناکه م، چونکه شتی وا گه رچی بی که لک نییه، به لام سه ر له هه ستیاری تازه نه فه س تی که ده دا. مه به ستی سه ره کی منیش دوو شتی جه وه ره ییه:

۱- فی رکردنی هه ستیارانی کورد و خه مخو رانی ئه ده ب و ویتزه و میژووی کورد، که چو ن چو نی له ئه رکه کانی نا هانا بو کیشناسی به ن.

۲- عه روو ز هونه ریکی زۆر سه خت و گرانه، ها کا له به ر کزی با زا ری ئه ده بی، عه روو زان قریان تی که وت. جا ئه گه ر کتیبی کی عومه له م بابه ته هه بی، زو و یا دره نگ ئه م زانسته به ره و فرۆخت په یدا ده کاته وه، چونکه شتی چاک وه ک زی ری ساخی نایاب وایه، هه زاران سال له ژیر خا کا بی، هه ر کاتی هاته وه مه یدان له یه که م روژی جوانتر ده بی و دیرینییه که ی به های گرانتتر ده کا.

۳- له هه ندی شو ئنا دوو باره وه بوون هه یه، ئه مه وایه، به لام بی سوود نابی، چونکه

ئهی شاعیری کورد!

بزانه:

۱- گرنه گ ئه وه نییه که عه روو ز بزانی ت.

۲- گرنه گ ئه وه یه که بزانی چو ن عه روو ز له شیعر ی کوردیدا پیاده ده کری و شیعر ی کوردی به پیی عه روو ز داده ریژری.

مه‌به‌ست کار ناسانکردنه بۆ خۆتێنه‌ران، که ئه‌وه‌نده نه‌گه‌رێن بۆ بابته‌کان، چونکه دوور نییه که ئه‌م په‌راوه له چه‌ند به‌رگی‌کا چاپ بکری، ده‌ی تاوتووی ئه‌م به‌رگ و ئه‌و به‌رگیش زۆر خۆش و باش نییه.

دانه‌ر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ٢٠٠٠/١٢/٢٣

سوپاس و ستایشی بێ پایان بۆ خودای گه‌وره و میه‌ره‌بان، سه‌لات و سه‌لام و دروودی بۆندار، بیاری به‌هه‌زار هه‌زار، بۆ سه‌ر گیانی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست و نازدار، هه‌روا بۆ سه‌ر گیانی هاوه‌لان و هاوسه‌ران و که‌سوکاری و په‌یره‌وانی و هه‌موو به‌نده‌یه‌کی باشی خودا له زه‌مین و ئاسمان، پاش ئه‌مه عه‌رزم ئه‌مه‌یه:

مه‌به‌ست له‌م په‌راوه ئه‌مه‌یه، که کوردی خۆتێنه‌مان، سوود و به‌هره له‌م زانسته گه‌رنه‌ به‌ئاسانی وه‌رگیری، به‌تایبه‌تی شاعیره لاوه‌کامان، که به‌ئاسانی ناتوانن سوود له سه‌رچاوه عه‌ره‌بی و فارسی و تورکیه‌کانی ئه‌م زانسته سه‌خته وه‌رگیرن، مه‌به‌ستم ئه‌وه نییه که به‌س یاسای په‌سه‌ندی هه‌لبژارده باس بکه‌م، وه‌ک عه‌رووزانه پێشینه‌کان وایان ده‌کرد، به‌لکه مه‌به‌ستی سه‌ره‌کیم خزمه‌تی ئه‌ده‌بیاتی کوردیه، فره‌وانکردنی بازنه‌ی شیعری کوردیه، له‌م روانگه‌یه‌وه‌یه، که هه‌تا ده‌ست بدا نمونه به‌شیعری شاکاری شاعیره کورده‌کان ده‌هێنمه‌وه.

عه‌رووزی کوردی

ئهم‌رۆ - له سایه‌ی خودای گه‌وره‌وه - بزاقی رۆشنی‌ری کوردی له گه‌شه‌دایه. ئه‌و کوردانه‌ی که ده‌ستیان قه‌له‌م ده‌گری و، هه‌ستی پیرۆزی نه‌ته‌وايه‌تیان تیا‌دا ماوه، هه‌لمه‌تێکی گه‌وره‌یان سازداوه، به‌مه‌به‌ستی پێش‌خستنی زمان و ئه‌ده‌ب و وێژه‌ی کوردی، هه‌ر نووسه‌ره‌ی به‌پێی توانای سنوورداری خۆی، خه‌ریکی خزمه‌ته. به‌نده‌یش له‌م بواره‌دا خه‌زم له‌ خزمه‌تی بێ منه‌ته، سا به‌لکه له‌ په‌ناوه به‌بێ وروژاندنی که‌سێ، به‌هێمنی خزمه‌تێکی جوان پێشکه‌ش به‌نامه‌خانه‌ی ئاوه‌دانی کوردی بکه‌م. ته‌نیا ئاواتیشم له‌م لایه‌نه‌وه ئه‌وه‌یه که خودای گه‌وره رهنج‌ه‌رۆم نه‌کا و یاریده‌م بدا و به‌ره‌حمه‌تی خۆی ئه‌م کتێبه‌م بۆ په‌خش بکاته‌وه و سوودی پێ بگه‌یه‌نی به‌عه‌لاقه‌مه‌ندان و بی‌کا به‌مایه‌ی ناوی جوان و خێر و خۆشی هه‌ردوو جیهانمان. ئامین.

باش وایه مرۆف له چیدا شاره‌زایی هه‌بێ له‌و بواره‌دا خه‌ریکی خزمه‌ت بێ، تا خزمه‌ته‌که‌ی بێ گه‌رد بێ، به‌تایبه‌تی بواری که په‌یوه‌ندی به‌دین و دنیاوه هه‌بێ، وه‌ک کێشزانی که په‌یوه‌ندییه‌کی زۆری به‌نه‌ظمی قورئانی پیرۆزه‌وه هه‌یه، چونکه له‌ رێگه‌ی

عهرووزوه دهزانی که قورنان شیعری نییه و قسه‌ی شاعیر نییه، ده‌ی سه‌ماندنی ئەم راستیییه مه‌به‌ستیکی گرنگی نایینییه.

وه‌کی تربیش هه‌موو ده‌زانین که شیعری برپراگه‌ی وێژه و ئەده‌بیاته، وه ئەده‌بیاتیش - به‌په‌خشان و به‌هۆنراوه‌یه‌وه - دوو چاوی رۆشنی هه‌موو گه‌لیکن. جا له‌م روانگه‌یه‌وه به‌نده ئەم خالانه ده‌خه‌مه به‌رچاوی دلسۆزان و دۆستانی زمانی شیرینی کوردی، هه‌تا له‌ گرنگی و بایه‌خی زانستی کیش و کیشزانی به‌باشی حالی بین، هه‌تا بایه‌خی ته‌واوی پین بدرئ، وه دوا‌ی ئەو قسه‌ پووچه‌له‌ نه‌که‌ون که ده‌لئ: (گوايه سه‌رده‌می کیش و سه‌روا به‌سه‌رچوو):

۱- ئەمه‌ی ئەم‌رۆ پینی ده‌گوتری: شیعری، زۆریه‌ی له‌ بزپکانی ده‌رویش ده‌کا، نه‌ک له‌ شیعری راسته‌قینه. ره‌نگی په‌خشانیکه‌ی هونه‌ری بی له‌ چه‌شنی مه‌قاماتی حه‌ریری و مه‌قاماتی هه‌مه‌دانی، به‌لام وا جوان و ره‌نگین نا، چونکه ئەوان هه‌ر هه‌یج نه‌بی سه‌جع و ره‌وانبێژییه‌کی جوانیان وا تبادا.

۲- ئەده‌بی کۆنی کوردی، چ شیعری، چ په‌خشانی، به‌رپینووسی فارسی کۆن نووسراوه، به‌لام وه‌ک فارسی گرنگی پین نه‌دراوه، هه‌تا کۆنترۆلی شیوه‌ی راسته‌قینه‌ی وشه‌ بکری.

۳- کاتی که‌سانی نایسپۆر به‌رپینووسی نوێ نووسیبویه‌ته‌وه به‌هه‌له‌ نووسیبویه‌ته‌وه، ئیتر به‌بی شومار هه‌له‌ی زمانه‌وانی و ریزمانی و رینووسی زۆر، له‌ناو ده‌قه‌ کۆنه کوردیییه‌کاندا دروست بووه، وه هه‌تا ئیسته‌یش له‌م رووه‌وه، ئەم جوژه هه‌لانه هه‌ر له‌ زۆریونین. ئەم لایه‌نه‌یه که پالئ به‌مامۆستا محمه‌دی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمه‌وه ناوه که په‌راویکی گه‌وره سه‌باره‌ت به‌ساخکردنه‌وه‌ی دیوانی حاجی قادری کۆبی دابنئ.

۴- خۆره‌له‌لاتناسه‌کان زۆر له‌ شیعری کۆنیان له‌ ریگه‌ی زانستی کیشه‌وه ساخ کردۆته‌وه، چونکه وشه‌ له‌ شیعردا هه‌له‌ قه‌بوول ناکات، که‌واته زۆر له‌ وه‌ناو نوسخانه‌ی که له‌ په‌راویزی دیوانه کوردیییه‌کاندا، له‌ لایه‌نی چاپکارانی ناشاره‌زوه تۆمار کراون و به‌په‌چه‌وانه‌ی ده‌ستوره‌کانی کیشزانی، هه‌موویان بی بایه‌خ و پووچه‌لن، چونکه پیتوه‌ری کیش به‌زینن.

۵- وه‌کی تربیش شیعری جه‌وه‌هه‌ری ئەده‌به، گیانی نه‌م‌ری که‌لتووری نه‌ته‌وايه‌تییه، دیوانی هه‌موو گه‌لیکه، ئاوینه‌ی پله‌ی رۆشنییری هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌که، تۆمارگه‌ی رابووردوویه‌تی، نوینه‌ری پله‌ی رۆشنییری هه‌موو سه‌رده‌میکیته‌ی.

۶- به‌لام ئەم جوژه شیعری نه‌مه‌ره، ده‌بی به‌واته‌ی وشه‌ شیعری بی، نه‌وه‌ک گه‌ره‌لاوژی و پیت ریزکردن و هاتوه‌اوار و به‌س. راسته‌ شاعیری به‌هره‌یه، نه‌ک پيشه‌ و خۆبایه‌له‌واسین، راسته که لیتی شاعیری به‌سروش شاعیر مه‌قه‌سته، به‌لام شیعری راسته‌قینه، به‌بی ئەم عونصورانه دروست نابن:

آ- جوانیی واتا، به‌رزی مه‌به‌ست، ئەندیشه‌ی قوول.

ب- ناسکی وشه‌کانی، نازداری بپه‌که‌کانی، ره‌وانی رسته‌کانی.

ج- ده‌ی جوژدانی ئەم دوو خاله‌ پیکه‌وه، وه‌ک جوژدانی گیان له‌گه‌ل له‌شدا، یا وه‌ک به‌رگی جوان له‌به‌ر بووکی جواندا، ئا ئەمه ئیشی کیشه، ئەمه کاری عه‌رووزه.

۷- به‌عه‌رووز ده‌گوتری: (قُیوُذُ زینة) له‌ راستیدا خۆشی وایه، له‌ گشت زمانیکه‌ شیعری قه‌به‌ قه‌به‌ی زه‌به‌لاح ده‌بینی، به‌هۆی ده‌به‌به‌ی کیشه‌که‌یه‌وه، له‌ تو وایه لوتکه‌ی قه‌ندیله، که‌چی که‌ رووتی ده‌که‌يته‌وه له‌ کیشه‌که‌ی، ده‌لئیی بووکه‌له‌ دارینه‌ی ره‌قوته‌قی رووته‌وه کراوه!

که‌سی به‌سه‌رنجه‌وه ته‌ماشای موعه‌له‌لقاتی سه‌بعه و دیوانی نالی و مه‌حوی و حه‌ریق و سه‌عدی و حافظ و شه‌وقی و جه‌واهییری و که‌له شاعیره‌کانی تر بکا، ئەم راستیییه‌ی بو روون ده‌بیته‌وه: گه‌رچی ئەم شاکارانه پین له‌ هونه‌ر و داهینان و واتای جوان جوان و، هه‌ستی ناسک و ئەده‌بی بی مانه‌ند، وه به‌دانا‌یانه و وه‌ستایانه خه‌یال له‌گه‌ل رووداودا ئامیته‌ کراوه، به‌شپوه‌یی هه‌ست ده‌هه‌ژین و دل ده‌لاوین، به‌لام له‌ هه‌مان کاتا که‌م و بپشئ، شیعری بی ناوکیشیان وا تبادا، که ته‌نیا ده‌به‌به‌ی کیشه‌که‌یان کردوونی به‌شیعری نه‌م‌ری ته‌لیسمای، واته: هه‌له‌ستن، شیعری نین، به‌لام عه‌رووز و ئاواز و مۆسیقای پر تاموچیزی کیشه‌که‌یان کالای رازاوه‌ی شیعری له‌به‌ر کردوون!

۸- له‌ راستیدا هه‌روه‌ک چۆن نووسه‌ری چاک، ئەدیبه‌ی گه‌وره، به‌بی شاره‌زا بوون له‌ زانسته‌کانی نه‌حو و سه‌رف (وشه‌سازی) و ره‌وانبێژی و زمانه‌وانی و ریزمان و رینووس... تاد، نابن به‌نووسه‌ری داهینه‌ر، شاعیریش به‌بی فیروونی زانستی کیش و سه‌روا نابن به‌شاعیری ته‌واوا!

۹- عه‌رووز هونه‌ریکی زۆر گرانه، فیروونی می‌شک ده‌کاته‌وه، زاخاوی هۆش و می‌شک ده‌داته‌وه، خۆی له‌ خۆیدا مرۆف هۆشیار ده‌کاته‌وه، کورت و پوخت: عه‌رووز گوئی مۆسیقی شاعیره. به‌لای شاعیرانه‌وه ئەم بریاره دروسته:

نابی به شاعیر تا به پرهوانی

زانستی کیشی هه لیهست نه زانی!

۱۰- له راستیدا پیاده کردنی عهرووز، له کوردی و فارسی و تورکیدا، دهقاودهق وهک عه ره بی، شتی وا له سه ددا نهوه دی کاری نه کرده نییه، به لکو ده بی به ته رهیم و چاولیخشان و به به کارهینانی زۆر زۆری ناچار بییه کانی کیش و ئەم جو ره ههول و تهقه لایانه، شیعی کوردی و فارسی و شیعی گه له موسولمانه کانی تر، بخرینه قالبی عهرووزی عه ره بییه وه، بگره جاروبار به زۆره ملیش ئەمه ئەنجام دراوه. کهواته ئەو گوته یه راسته که ده لئ: عهرووزی عه ره بی به کوتومتی، له شیعی کوردیدا ئەسته مه پیاده بکری.

جا وا پاش ئەم پروونکردنه وهیه ده لئیم: گهرچی من له م بواره دا، نه پیشه نغم و نه پسپۆری ته واو، وه لئ له میژوهه کۆمه لئ زانیاری چاکم کۆکردۆته وه، زۆریه یان زاده ی به راوردی خۆمن، به لام به بی گومان سه رچاوه ی ساخرکردنه وه کانه له دهقی شیعی شاعیره گه وره کان وه رگیرون، له گه ل هه ندی پروونکردنه وه ی نووسه ره نوپکان.

بایه ختیکی ته واوم به و لایه نه داوه، که شاعیره گه وره پیشینه کانه مان چۆن چۆنی عهرووزی شیعی عه ره بییان له شیعه کوردییه کانی دیوانه کانی خۆیاندا پیاده کردوه، وه زۆر به باشی پروونم کردۆته وه که ته فعلیه - واته: پی - له شیعی کوردیدا چۆن دروست ده بی، وه جیاوازی له نیوانی سه به بی کوردی و سه به بی عه ره بییدا، مه ته لا، چیه، وه زۆر لایه نی تری تاییه ت به زمانی خۆمانم وا پروون کردۆته وه، که شاعیره لا وه کانه مان، که هه تا دی، به حوکمی رۆژگار، پتر دوور ده که ونه وه له سه رچاوه ی ره سه نی عهرووزی، زۆر به ئاسانی و رهوانی له بهر نه خشه و خسته ی زاروا و به حره کان، زۆر به ئاسانی بتوانن جوانترین چامه ی کیشداری ستوونی دابنن و ترسی له نگی و لار و خوارییان نه بی، هه ره ک چۆن که سی زۆر به ئاسانی ده توانن به کۆمپیتهر ئالۆزترین ها و کیشه ی بیکاری حه ل بکا ئاوا.

خالی هه یه حه ز ده که م له م پیشه کییه مدا ئامازه ی بۆ بکه م، له سایه ی خوداوه، من به نده یه کی بی فیلم، له په خشی زانستدا سه سوود و به خیل نیم، هه تا ئیستا چه ندین کهس، له شاعیران و دارسین، له م بواره دا سوود و به ره یان لی وه رگرتووم، بگره گه لی له ده فته ره ش و ره شنووس و ته حقیقاتم له سه ره هندی دیوان، ون بوون و ره شه راهاتوون، جا ئەگه ر که سی شتی له م بابه ته ی له من وه رگرتی به دووری نازانم، گرنگ ئەوه یه شته که بۆ ئەده بی نه ته وه که مان سوودی هه بی، ئیتر به هۆی منه وه بی، یا به هۆی ئەوه وه بی، هیچ له

مه سه له که ناگۆری. منیش وهک به هه شتی مه لای گه وره ی کۆیه ده لئیم:

هه تا ده مره له بۆ کوردان ده نالم

عیلاجیان چۆن بکه م هاوار به مالم

نوری فارس حه مه خان حه سه ن

سلیمانی / مامۆستایان / کوردستان

ناچاربییه‌کانی شیعر = الضَّروراتُ الشَّعْرِیَّةُ

واته: ئەو جوژە یاسا و دەستوورانە‌ی که شاعیران، تەن‌ها لە کاتی ناچاری و بێ دەرفە‌تیدا، هانایان بۆ دە‌بەن و بە‌کاربان دە‌هێنن. ناچاربییه‌کانی کیش زۆر زۆرن، هە‌یانه بە‌س تاییبە‌تە بە‌زمانی عەرەبییە‌وه، هە‌یشیانە لە زمانە‌کانی ئەو گە‌لانی عەرۆزی عەرەبی بە‌کار دە‌هێنن، روودە‌دهن، ئیمە لێ‌رەدا زۆریە‌یان بە‌نمونه‌ی لە‌باری تە‌علیمی روون دە‌کە‌ینه‌وه، بە‌پیتی دە‌رفە‌ت نمونه‌ی عەرەبی و کوردی دە‌هێنینه‌وه، چونکە عەرەبییە‌که سەرچاویە‌یه بۆ کوردییە‌که، لە‌ حالێ وادا شاعیر خۆی ناگای لە‌ هە‌ردوو حالە‌تە‌که بێ، باشتر لە‌ حالە‌که‌ حالێ دە‌بێ، بە‌تاییبە‌تی بۆ‌که‌سی لە‌ شیعرە عەرەبییە‌کانی شاعیرە کوردە‌کانی خۆمان بکۆ‌لیتە‌وه، بە‌بێ زانیی بە‌شی عەرۆزی عەرەبی، لیکۆ‌لینە‌وه‌که‌ی - وە‌ک زۆریە‌ی لیکۆ‌لینە‌وه‌کانی ئیستا - ناتە‌واو دە‌بێ.

بۆ‌یه‌یش ناچاربییه‌کانم وە‌پیش خست، چونکە لە‌ راستیدا شیعرێ کوردی بە‌هۆی سروشتی زمانە‌که‌یە‌وه پەرە بە‌کارهێنانی ناچاری، گەرچی شتی وا لە‌ عەرەبیدا ناپە‌سه‌نده و، شیعرێ عەرەبی هە‌تا دوور بێ لە‌ ضرورە‌تی شیعرێ پە‌سه‌ندترە، بە‌لام لە‌ کوردی و فارسی و تورکیدا، بە‌کارهێنانی ناچاری بوو بە‌رێسایە‌کی دامە‌زراو، ستمە‌ پیادە‌کردنی عەرۆز لە‌ زمانانە‌دا، بە‌بێ ئەو ناچاربییه‌.

ناچاربییه‌ کیشییە‌کان بە‌زۆری سی‌ جوژن

یە‌که‌م: لێ‌ پترکردن. دووهم: لێ‌ که‌مکردن. سێ‌یه‌م: گۆ‌رانکاری تر.

جا وا هە‌ریه‌که‌یان لە‌ بە‌شی خۆیدا دە‌نووسین، بە‌لام گە‌لێ جار ئە‌گەر شتە‌که‌ پێ‌چه‌وانە‌ی یە‌کتر بوون، ئە‌وا لە‌ یە‌ک شوێنیان هە‌ردووکیان دە‌نووسین و لە‌ جێ‌گە‌ی تریان ناماژە بۆ ئە‌وئ دە‌که‌ین که لێ‌ی تۆ‌مار کراوه، وە‌ک منصرف و غە‌یره منصرف.

جوژی یە‌که‌م: لێ‌ زیادکردن (ضرورات الزیادة):

۱- وشە‌ی مە‌قصور، وە‌ک (عَنی، هَوی، وری، ثری، شه‌یدا، هە‌ودا) دروستە‌ له‌بەر ناچاری کیشی، درێژ بکریته‌وه، واته: ئە‌لفه مە‌قصورە‌که‌ی بکری بە‌ئە‌لفی مە‌مدووده، بە‌وێنە (عنی) بکری بە‌ (غنا) بە‌مه‌یش لە‌ عەرەبیدا دە‌گوتری: (مَدُّ المَقْصُور). وە‌ک (وافیر):

(سَيُعْنِينِي الَّذِي أُغْنَاكَ عَنِّي فَلَا فُقْرٌ يَدُومٌ وَلَا غِنَاءٌ)

چونکە کیشی ئە‌م دێ‌رە دە‌بێ تاوا بێ: (مَفَاعِلُنْ + مَفَاعِلُنْ + مَفَاعِلُنْ + فَعُولُنْ × مَفَاعِلُنْ + مَفَاعِلَتُنْ + فَعُولُنْ). جا ئە‌گەر هە‌مزە‌که‌ی کۆتایی (غنا) وی بۆ زیاد نە‌کری کیشە‌که کورت دیتی لە‌باتی (فَعُولُنْ) دە‌بێ بە‌ (فَعُوب -) ئە‌ویش لە‌م زەرە‌دا نادروسته. له‌ کوردیدا وە‌ک بە‌هە‌شتی تاییه‌توللای مە‌ردۆخ (شه‌یدا) و (بینا)ی کوردووه‌ به‌ (شه‌یدائی) و (بینائی) له‌ کاتی نیسبە‌تدا لە‌م دێ‌ر (به‌یت) ه‌دا:

لە‌م خە‌وگای چەر‌خا من شه‌یدائی

چاوی‌کم کرده و له‌ بۆ‌ بینائی

مه‌به‌ست له‌ مە‌قصور لە‌م شوێنە‌دا ئە‌لفی مە‌قسووره و بزویی درێژی ئە‌لفه له‌ کۆتایی وشە‌دا. گە‌لێ جار ئە‌م جوژە ناچاربییه‌ کیشی له‌ یە‌کچوون دروست دە‌کا و، ئیلتباس له‌ واتادا دە‌بێ، وە‌ک (الْبَلِي = رزان) بێ به‌ (الْبَلَاء = به‌لا).

۲- وشە‌ی مە‌مدوود، وە‌ک (بُكَاء، دعاء، فضاء، ئە‌سما، به‌لا، که‌ر به‌لا) دروستە بۆ ناچاری له‌بەر راستکردنە‌وه‌ی کیش، کورت بکریته‌وه و هە‌مزە‌که‌ی بکرتی، بە‌وێنە بوکا بکری به‌ بوکا، یا که‌ر به‌لا بکری به‌ که‌ر به‌لا، به‌مه له‌ عەرەبیدا دە‌گوتری (قَصْرُ المَمْدُود). نمونه‌ی ئە‌مه له‌ عەرەبیدا وە‌ک وشە‌ی (بکا) له‌ (بکاها) دا، که‌وا له‌ کۆتایی نیوه‌ دێ‌ری یە‌که‌می ئە‌م شیعرە‌دا:

بَكَتْ عَيْنِي وَحَقَّ لَهَا بُكَاهَا

وَمَا يُعْنِي الْبُكَاءُ وَلَا الْعَوِيلُ

چونکە ئە‌م دێ‌رە هە‌لبە‌سته له‌ بە‌حری وافیره، کیشە‌که‌ی تاوا یه:

(مَفَاعِلَتُنْ + مَفَاعِلَتُنْ + فَعُولُنْ) دوو جار. جا که تە‌قێ‌عی دە‌که‌ین - واته: پارچه پارچه و پاره پاره‌ی دە‌که‌ین - تاوا دە‌رده‌چی:

بَكَتْ عَيْنِي = مفاعیلن + وَحَقَّقَلَهَا = مفاعِلَتُنْ + بُكَاهَا = فَعُولُنْ.

ئە‌مه‌یش زۆر تە‌واوه، بە‌لام ئە‌گەر هە‌مزە‌ی (بکا) فرە نە‌دە‌ین دە‌بێ به‌ (بُكَائُهَا) له‌سەر کیشی (مَفَاعِلُنْ ب - ب -) ئە‌وسا شیعرە‌که‌ له‌نگ دە‌بوو، چونکە له‌ دە‌ربای وافیردا شتی وا نییه. ئە‌م دێ‌ری تر، هە‌ردوو جوژە‌که‌ی وا تیادا، (فضا) کراوه به‌ (فضا) و (هُدَى) ییش کراوه به‌ (هُدَا) وە‌ک دە‌ریش دە‌که‌وی مە‌رج نییه‌ درێژکردنە‌وه و

کورتکردنه وه که هه ره له عهرووز و زهربی دێردا بن، به لکو دروسته له هه موو پێ (تهفعيله) کاندای پروو بدن، نه بوته مام له په سنی محهمه دی کورپی خالیددا ده لئی (کامل):

وَرِثَ النَّدَى وَحَوَى النَّهْيَ وَبَنَى الْأَعْلَاءَ
وَجَلَّ الدُّجَى وَرَمَى الْفَضَا بِهَدَاءِ

کورتکردنه وه له کوردیدا هه ره زۆر زۆره، بگره له په خشانیشدا نه لفی مه مدوده کورت ده کړیتته وه، ده گوتی: چوو مه ته که به لا، کاک عهولا و کاک به ها بران، به هه شتی مه حوی ده فهرمووی:

تورکی من کوشتارخانه ی عاشقانی دی، وتی:

من (برنجی بریزید) ئیره (ایکنجی کریدا)

ئه م دێره له به حری ره مه له، پیتی کۆتایی له م چامه یه دا پسته بزوتینی نه لفه، که به دوا لامیکی بزواوی سه ردار (مفتوح) دا دی، جا نه گهر شاعیر هه مزه ی کۆتایی که به له لاه نه کرتینی، به کیتی سه روا له چامه که دا تیکده چی، که نه مانه ن: (به لا، مه لا، موبته لا، به لا، الصلا، اولاً، حه له ولا) له ناو ئه م ریزه (لالا) به دا (لا) ی دواپی که به له لاه نامۆ ده بوو، شتی وایش ده بوو به نه نگی سه روا. پروانه: (م/ ۲۷/ ۱۰ - آ) واته: پروانه: دیوانی مه حوی، لا په ره بیست و هه وت، چامه ی ژماره ده ی پیتی نه لف، لیکدانه وه و لیکۆلینه وه ی مه لا عه بدولکه ریی موده ریس و محهمه دی مه لا که ریم. پروانه دیوانی به هه شتی نالی پیتی نه لف.

له درێژکردنه وه ی نه لفی کورتدا وا باشه سه ره تای وشه که پیتی سه ردار بێ، ده نا شاعیر خۆی به نا چاری بزوتینه که ی ده گۆرێ بۆ سه ر، وه ک (البلی) به ژیری بێ، له کاتی درێژکردنه وه دا، شاعیر له شیعردا کردووه به (البلاء) به سه ری بێ.

مه به ست له مه مدود له م جیگه یه دا، وشه یه که دوا پیتی هه مزه بێ و پیتی هه مزه که نه لف بێ، وه ک (یا - یا، جا - جا، اعتلاء - اعتلاء، رجاء - رجاء، شعراء - شعراء).

هیشتا له سه ره تای کتیبه که وه بین، هه تا به روونی و ناسانی و جوانی یاساکان شی بکه ی نه وه جیگه ی خۆبه تی، تا فیرخوازه تازه نه فه سه کان گوێیان رابی به زار اوه کانه وه، ده نا به ره به ره عیباره تی کورت و پوخت و سوودمه ند، په سه ند ده که بین.

(تیبینی) برگی کورت به هیما ئاوا ده نووسین (حه مه ب ب) برگی درێژ، که وه ک

سه به بی سووکی عه ره بی بێ به هیما ئاوا ده نووسین (باتا - -).

۳- پیتی بێ گیراوی، گیراوی دار ده کړی (تشدید غیر المشدّد) یا (تشقیل المخفف) واته: قورسکردنی پیتی سووک، که خۆی یه ک پیت بێ، بکړی به دوو پیت و یه که میان ده غم بکړی له دووه میاندا، له بهر راستکردنه وه ی کیش، له سه روا و عه رووزدا وه ک (ره جه ز):

بِبَازِلٍ وَجَنَاءٍ أَوْ عَيْهَلٍ كَأَنَّ مَهْوَاهَا عَلَى الْكَلْكَلِ
مَوْقِعُ كَفَىٰ رَاهِبٍ يُصَلِّي

له (عیهل) و (کلکل) لامیکی وه ستاو پتر کراوه و ده غم کراوه له لامه که ی خۆیدا و بوون به (عیهل - - ب) و (کلکل - - ب) هه میشه له شیعی موبله قدا پیتی بزواوی کۆتایی تیر ده کړی و پیتی له چه شنی بزوتینه که ی لێ دروست ده بێ، جا له سه ره ئه م بنیاته کیشی ئه م شیعه ئاوی لێ دی:

بِنَازِلِنُ = مَفَاعِلُنُ + وَجَنَاءُ أَوْ = مُسْتَفْعِلُنُ + عَيْهَلِي = مَفْعُولُنُ
كَأَنَّ مَهْوَاهَا = مَفَاعِلُنُ + وَهَاهَا عَكَلُ = مُسْتَفْعِلُنُ + كَلْكَلِي = مَفْعُولُنُ
ئبیر ئاوا به م شیوه یه کیشی دێره که راست ده رده چی.

له حه شوی به یتا وه ک ئه وه ی میمی (دَمَك) که خۆی سووکه، قورس کراوه و له نگیی کیشه که ی پێ راست کراوه ته وه (بسیط):

أَهَانَ دَمَكَ فَرَعًا بَعْدَ عَزَّتِهِ

يا عمرو بغيبك إصراراً على الحسد

له م دێره دا (دَمَك ب ب ب) کراوه به (دَمَمَك - ب ن). له هه ندی شیعیردا شاعیر (جَدْبَا، أَحْصَبَا، قَصَبَا) ی - به بیی سووک - کردووه به (جَدْبَا، أَحْصَبَا، قَصَبَا) به بیی قورس.

له کوردیدا وه ک ئه م دێره ی مه حوی - په حمه تی خودای لێ بێ - (هه زه ج):

حده یاتم صه رفی عیشقت کرد به (ئومید) ی (فَمَنْ يَعْمَلْ)

به هیجرت کوشتم و نه تکرده وه فیکری (وَمَنْ يَعْمَلْ).

خۆی (ئومید) ه، له بهر راستکردنه وه ی کیش کراوه به (ئومید) یا وه ک ئه م هه لبه سته ی

به ههشتی حریق، که (شکر) کراوه به (شکر) (رهمه):

بولبولی دهوری گول و (توتی بی) **شکر** شکه نم

قومی بی سهروی خرامان و تهزهرووی چه منم

له بهر نه وهی که (نومید) و (شکر) ناچاری کیشین و هر بو شاعیر دروسته که به کاربان بهینتی، شیخی خال و ماموستا هزار له فرههنگی خال و همبانه بۆرینه دا تۆماریان نه کردوون، خو نه گهر شتی وا له فرههنگا تۆمار بکری، دهشی تامازه بو به کارهینیری بکری و، وهک وشهی فرههنگی له قهلهم نه درین.

۴- سووککردنی پیتی گیروایدار (تخفیف المُشَدَّد) به تاییه تی له سهروا و له بهر به ریدا، به لام له حهشوی دیردا ناپهسه نده، نه مهیش به دوو شیوه ده بی، به کهم پسته بزواوه که فری بدری و، پسته وهستاوه که ی پیتی بمینتی، وهک (بَشْتَدُ--ن) بکری به (بَشْتَدُ - -) وهک (سه م) بی به (سه م) نه جوریهان به زوری له قافییه و سهروا کاندای روو ددها، به لام که مه که مه له (بی - ته فعلیه) کانی تریشدا روو ددهات، له سهروادا وهک (موته قاره ب):

فَلَا وَأَبِيكَ ابْنَةَ الْعَامِرِيِّ (م) لَا يَدْعِي الْقَوْمُ أَتَى أَفْرُ

نه دیره موته قاره به، به پیتی زه به که ی بریتیه له (فعلون + فعلون + فعلون + فعل) × ۲. دوو جار). جا ده بینین شاعیر بو راستکردنه وهی کیش (أَفْرُب - ب) ی کردووه به (أَفْرُب -). له کوتایی نیوهی به که میشدا، له گه ل سهروادا وهک (ره جه ز):

فَارْفَعُ بِضَمٍّ وَأَنْصِبُ فَتَحًا وَجُرُ كَسْرًا كَذَكَرُ اللَّهِ عَبْدَهُ يَسُرُّ

له غهیری عهرووز و زه ربا، واته: له حهشوا، وهک ییتی (مِنَ النَّبِيِّ ب - ب -) له پیتی دووه می نیوه دیری به که می نه شاعیره ی جه زه ریدا، که له (ذات الشفا) دا ده فره مووی:

أَلَمْ يَكُنْ مِنَ النَّبِيِّ بِمَنْزِلِهِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى كَمَا قَدْ قَالَ لَهُ

چونکه ناچاری کیش له شوتینه دا، وا ده خوازی که ییتی (النبي) سووک بی، نه وهک قورس. نوونی جه معی موئه نه شی سالم و ییتی نیسه ی قورس و (ثم) و (منی) و (عنی) و نه جور شتانه، گه لی جار بو ناچاری سووک ده کرین.

جوری دووه م: پسته وهستاوه که فره بدری و، پسته بزواوه که بمینتی، وهک (عنی) و (منی) له شاعیره دا، نه گهر بلتین محذوف پیتی نه صلییه (رهمه):

أَيُّهَا السَّائِلُ عَنْهُمْ وَعَنِي لَسْتُ مِنْ قَيْسٍ وَلَا قَيْسٌ مِنِّي

له م دیره دا عهرووز و زه رب ده بی له سه ر (فَعْلُنْ ب ب -) بن، دهی (وَعَنِي) و (سَمْنِي) ههردو وکیان به نوونی ژیرداری سووک، ریک ده کاته (فَعْلُنْ ب ب -) به لام نه گهر نوونه که یان قورس بی، کیشی عهرووز و زه ربی دیره که تیکده چی. یا وهک نه م دیره: (ره جه ز):

وَأَسْتَعْمَلُهَا مُخْبِرًا كَعَشْرَةَ أَوْ مِائَةَ كَكَمَّ رَجَالٍ، أَوْ مَرَّةً

نه وه تا بو راستکردنه وهی کیش (مَرَّةً --) کراوه به (مَرَّةً ب -). له غهیری عهرووز و زه ربا، وهک به ههشتی نالی ده فره مووی (ههزه جی نه خه ربی ههشتی = هزج أخرب مثنی):

زولفه یینی به خه م مار و به حهلقه ن وهکو عه قه رب

شاعیره له ف و نه شرن، چ موشه وو ده ش، چ مورده تته ب

نالی - په حه تی خودای لی بی - له م دیره دا (مشوش) و (مورده تته ب) ی به قورسی به کارهیناوه، وهک خو یان، به لام (لَفَّ - ب) ی به سووک کراوی به کارهیناوه تاوا (لَفَّ ب ب). بروانه: (۱۰۲، ۲۵۸ - النسبة).

۵- کردنی غهیره مونسه ریف به مونسه ریف، واته ته نوین دانان بو غهیره مونسه ریف له ههرسی حالی سه رو بو و ژیردا و، ژیردارکردنی دوا پیتی وشهی غهیره مونسه ریف به بی ته نوین. له عهرووز و زه رب و حهشوی دیردا شتی وا هه به، وهک (ره جه ز):

قُلْ عَمْرٌ، وَلَا تَقُلْ أَمِيرٌ فَإِنِّي الْآنَ أَمْرٌ مَأْمُورٌ

نه وه تا لی ره دا (عمر ب ب ب) که غهیره مونسه ریفه، کراوه به مونسه ریف و بووه به (عَمْرُنْ ب ب -). به وینه (عطشان) ده کری به (عطشانن ---) و (زینب - ب ب) ده کری به (زینب - ب -). ژیردارکردنی به بی ته نوین، وهک (طویل):

لِحَوْلَةِ أَطْلَالٍ بِبِرْقَةٍ تَهْمَدِ تَلُوحُ كَبَاقِي الْوَشْمِ فِي ظَاهِرِ الْيَدِ

پیتی رهوی له م موعه للهقه ی طه ره فه دا، له هه موو دیره کاندای دالی ژیرداره، جا له بهر به کیشی سهروا له هه موو چامه که دا (تهمد) ی غهیره مونسه ریف له بهر وزن الفعل و عهله مییه ت و ته نیش، ژیری پی به خه شراوه و ژیره که ییش اشباع کراوه و بووه به بی، نه مه تاییه ته به شاعیره عه ره بییه وه. له کوریدیدا شتی وا به دهق سته مه، گه رچی نالی -

رهمته‌تی خودای لی بی - له چامه تیکه‌له‌که‌یدا، شتی وایک ردووه، وه‌کو (فرمیسک) و (گرم) پروانه (هیلکاری / البیت).

۶- کردنی مونسهریف به‌غیره مونسهریف، وه‌ک (ره‌جه‌ز):

أَيْسَةُ رُبَاحٍ مَعَ ثَوْبَانَا يَسَارٌ مَعَ رَافِعٍ مَعَ شُقْرَانَا

یا وه‌ک (مرداس) له‌م دپیره‌دا (متقارب):

وَمَا كَانَ بَدْرٌ وَلَا حَابِسٌ يُفُوقَانِ مَرْدَاسٍ فِي الْمَجْمَعِ

خوی (رُبَاحٌ، يَسَارٌ، رَافِعٌ، مَرْدَاسٌ) بوون مونه‌ووه‌ن بوون له‌به‌رکیش بی ته‌نوبن کراون.

۷- ته‌نوبن دانان بو مونا‌دای مه‌بنی له‌سه‌ر ضمه، وه‌ک (به‌سیط):

لَيْتَ التَّحِيَّةَ كَأَنَّ لِي فَأَشْكُرُهَا مَكَانَ يَأْجَمَلُ حَيِّتَ يَأْجَمَلُ

۸- به‌شپوه‌یه‌کی گشتی ته‌نوبنداران بو شتی که له په‌خشاندا قه‌بوولی ته‌نوبن نه‌کات، وه‌ک (ره‌جه‌ز):

سَنَّةٌ أَرْبَعٌ عَشْرَةٌ وَسَطٌ رَجَبٌ فَتَحُ دِمَشْقَ بَعْدَ حَصْرِ وَتَعَبٌ

چونکه لی‌ره‌دا (أَرْبَعٌ عَشْرَةٌ) که عه‌ده‌ده مه‌بنیبه له‌سه‌ر فه‌تخه‌ی جوزته‌ین، به‌لام له‌به‌ر راست‌کردنه‌وه‌ی کیش، جوزتی یه‌که‌می مامه‌له‌ی کاتی نیستی بو‌کراوه و جوزتی دووه‌میشی ته‌نوبندار کراوه‌ ناوا (سَنَّتَارٌ = فَعَلْتُنَّ + بَعُشْرَتِنَّ = مَسْتَفْعَلُنَّ + وَسَطْرَجَبٌ = مَفْتَعْلُنَّ) (۱)

یا وه‌ک (وافیر):

سَلَامُ اللَّهِ (يَا مَطْرُ) عَلَيْهَا وَلَيْسَ عَلَيْكَ يَا مَطْرُ السَّلَامُ

(مه‌طر) خوی منادای مفرده‌ی معرفه‌یه مبنیبه له‌سه‌ر ضمه، هه‌قی (یا‌مَطْرُ) وه.

۹- کردنی هه‌مزهی وه‌صل به‌هه‌مزهی قه‌طع (قطع همزة الوصل) وه‌ک (طه‌ویل):

إِذَا جَاوَزَ الْأَثْنَيْنِ سِرْفَانَهُنَّ وَتَكْثِيرِ الْحَدِيثِ قَمِينُ

(۱) وه‌ک له پیشه‌وه ناماره‌مان بو‌ی کرد، نیمه‌ده‌به‌ستی نه‌و لایه‌نه‌نن، که ده‌بی نمونه‌کان شیعی‌ی هه‌لبه‌ستی ره‌سه‌نی کون بن، مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی نیمه‌نه‌ویه که شاعیره‌کان چون چونی نه‌م ناچار‌یه‌یانه‌یان به‌کار هیناوه، هه‌تا نیمه‌یش به‌هره له نه‌زمونی نه‌وان وه‌ریگرین، چونکه خو نیمه نمونه‌کان بو‌چه‌سپاندن و ساخ‌کردنه‌وه‌ی نه‌م یاسایانه‌ ناهینینه‌وه، به‌لکو بو‌راهینان و مه‌ش‌کردنه و به‌س. -دانهر-

له‌م دپیره‌دا نه‌لفی (اثنین) که هه‌مزهی وه‌صله و له‌ده‌رجا ده‌کرتی، کراوه به‌هه‌مزهی قه‌طع و ماوه‌ته‌وه و له‌ته‌قطیع و پاره‌پاره‌کردنی دپیره‌که‌دا رۆل ده‌بینی و بی رۆل نییبه، هه‌مزهی وه‌صل له‌کور‌یدا، له‌ناودا زۆرت‌ر ده‌بی به‌هه‌مزهی قه‌طع وه‌ک (موضاربع):

بِوَضْعِي مَوْلِي دَلَّ بِسَهْ لَهْ لِيْوَهْ يَهْ كَقِسَهْ

شاهم، به‌سه‌وقی له‌شکری غه‌مزه، چ نیح‌تیاچ

وه‌ک نه‌م وشانه‌ی تر (ئیلتجا، ئیبتدا، اجتماع، انتصار، افترا، التباس) یا وه‌ک نه‌م نیوه‌دپیره: (فَقَارَ الْمَاءُ وَإِرْتَوَى الْمَلَأُ - ره‌جه‌ز).

۱۰- کرتاندنی هه‌مزهی قه‌طع و مامه‌له‌ له‌گه‌ل‌کردنی وه‌ک هه‌مزهی وه‌صل، وه‌ک (ره‌جه‌ز): (إِنْ لَمْ أَقَاتِلْ فَالْبَسُونِي بَرْقَعًا)

خوی (فَالْبَسُونِي ب-ب-ب) یه‌کراوه به‌ (فَالْبَسُونِي ب-ب-ب) گه‌رچی هه‌مزهی قه‌طع و هه‌مزهی وه‌صل تاییه‌تن به‌زمانی عه‌ره‌بیبیه‌وه، به‌لام له‌کور‌یدا شپوه و نموونه‌یان هه‌یه و شاعیران به‌زۆری له‌م دوو ده‌ستوره‌ سه‌رچاوه‌یان هه‌ل‌گرتوه، حه‌ریق- ره‌حمه‌تی خودای لی بی - هه‌مزهی (سه‌ر نه‌فگه‌نده‌ی) له‌م دپیره‌دا کرتاندوه، که ده‌لی (هه‌زه‌ج):

تا که‌ی له‌طه‌وافی حه‌ره‌می قیبله‌بی نه‌برۆت

وه‌ک په‌رچه‌می پیشانی سه‌ر نه‌فگه‌نده و خوارم

چونکه ده‌خوینزیتته‌وه (سه‌ره‌فگه‌نده‌و + خوارم). مه‌حوی به‌هه‌شتیش هه‌ر له‌م بابه‌ته ده‌فه‌رموی (هه‌زه‌ج/م/ ۲۷۸/ ۱۰ هه‌ن):

ده‌وای نه‌م نه‌فسه مه‌لمونه‌ت ده‌وی، هه‌ر ده‌رده وه‌ک جیوه

که هاتی کوشتن، نه‌و رۆحی مه‌حفه، نه‌م جه‌وه‌ه‌ری زیوه!

= ده‌وای نه‌م نه‌ف ب-ب-ب مَفَاعِيلُنَّ + سه‌مه‌لعونه‌ت ب-ب-ب مَفَاعِيلُنَّ + ده‌وی هه‌رده‌ر ب-ب-ب مَفَاعِيلُنَّ + ده‌وه‌ک جیوا ب-ب-ب مَفَاعِيلُنَّ × که هاتی کوش ب-ب-ب مَفَاعِيلُنَّ × تن نه‌ورۆ ب-ب-ب مَفَاعِيلُنَّ + حی مه‌حضه‌م جه‌و ن-ب-ب مَفَاعِيلُنَّ + هه‌ری زیوا ب-ب-ب

ديسان مه‌حوی ده‌فه‌رموی (موته‌قاره‌ب):

به‌س نه‌م‌رۆ بلی من سبه‌ی وا ده‌که‌م

هه‌موو (وا ده‌که‌م) ته‌سبه‌ی وا نه‌ده‌م

لهم دیرهدا (بهس نه مپرو) وا ده خوینریته وه (به سه مپرو = ب -- فعولن).

(تیبینی) دروسته به زوری هه مزه و وصل، له سه ره تای نیوهی دو وه مه وه بکری به قه طع (کامل):

ولاً یبَادِرُ فِي الشِّتَاءِ وَكَيْدُنَا الْقَدْرُ يُنْزِلُهَا بِغَيْرِ جِعَالٍ

۱۱- پیته کانی به ره لاگردن (احرف الاطلاق) بریتیین له: ئه لف و واو و یی، زوریه ی کات دوا پیته سه روا، به پیته بزوینه که ی ده کشی و درپژ ده کری و ئیشباع ده کری، هه تا له چه شنی خوی پیته کی عیله په یدا ده بی، واو و وی له چه شنه، له ریتنوسی ئاساییدا، له خه تدا، نانوسرین، به لام له له فظا، له زارا ده ره دخرین، وهک ئه لف زورتر ده نووسری، وهک (مُضَرًا، فَيُقْتَلًا، الطَّائِفًا)، له شیعره مه شنه ویدا و زوریه ی کات، له کاتی ته صریعدا، به وینه ی پیته ئیطلاق، له کو تایی نیوهی یه که میش زیاد ده کری، وهک دالی (تهمدای و) الید) له شیعره دو وه می ژماره پیته جدا، جاری وا ده بی پیته ئیطلاق ده که ویتته نیوانی (مضاف و مضاف الیه) ییه وه، واوی ئیطلاق وهک (ره جه ز):

وَعَبْرُ ذِي ثَلَاثَةِ مَقِيسٍ مُصَدَّرِهِ، كَقَدْسِ التَّقْدِيسِ

لهم دیرهدا سینی (مقیس) ی موزاف له گه ل سینی (تقدیس) ودا تیر ده کرین، بو راستکردنه وهی کیش، تا دهن به (مقیسو) و (تقدیسو).

ئله فی ئیطلاقی نیوان مضاف و مضاف الیه وهک (ره جه ز):

وَدَخَلَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ عَامَا الْفَتْحِ لَمَّا أَنْ رَأَى الْأَصْنَامًا

چونکه (عاما الفتح) مضاف و مضاف الیه ی، ئه لفی عاما ئه لفی ئیطلاقه، هه تا کیش راست بیته وه و هه ردو نیوه دیره که میش به رابه ر و هاوسه روا بن، ئاوا (عاما الاصناما) (پروانه: دو وه مه وصل = سیله).

له کوردیدا وهک فانی - ره حمه تی خوی لی بی - ده لئی (ره جه ز):

ئهی به ختی نووستوا! نووسان خه تابه ئه م نووستنه ی تو بو من به لایه

۱۲- بزوین جاروبار، له ناو پیته کانی هه شو (ناوهخن) دا، تیر ده کری، هه تا پیته کی عیله ی له چه شنی خوی لی دروست ده بی، له خه تدا نانوسرین، له گو (له فظ: زار) دا ئاشکرا ده کری، دروسته له خه تیشدا له مه ر مه به ستی بنوسری، ئه م جو ره نمونه ی زوره، نمونه ی ئه لف، له ناو وشه دا، وهک (يَنْبَعُ - ب ب) بکری به (ینباع) عه نته ره له

معلله قه که یدا ده لئی (کامل):

يَنْبَاعُ مِنْ ذِفْرَى غَضُوبٍ جَسْرَةَ زِبَافَةَ مِثْلَ الْفَنِيْقِ الْمَكْدَمِ

نمونه ی واو، وهک (الشعر) له م شیعره ی شه وقیدا - ره حمه تی خوی لی بی - که ده لئی:

مُرْحَى مَرْحَى يَحْيَا الْفَنُّ يَحْيَا الشَّعْرُ (و) يَحْيَا اللَّحْنُ

نمونه ی بی وهک (الدراهم) و (الصيارف) له م هه لبه سته دا کراون به (الدراهيم) و (الصياريف) هونه ر (شاعیر) ده لئی (به سیط):

تَنْفَى يَدَاهَا الْحَصَى فِي كُلِّ هَاجِرَةٍ نَفَى الدَّرَاهِيمِ تَنْقَادُ الصِّيَارِفِ

هه ر له م بابه ته یه ئه م شیعره ی جه زه ری که له په سنی پیته مه ردا - دروودی خودای له سه ر بی - ده فه رموی (ره جه ز):

وَيَسْطُ (و) وَيَسْتَضِيفُ إِنْ يُضَفَ

يُكْرَمُ أَهْلَ الْفَضْلِ مَعَ أَهْلِ الشَّرَفِ

(ویبسط) ده خوینریته وه (ویبسطو = مفاعلن ب-ب-) له شیعره دا ئه م جو ره وشانه (أَنْظُرُ، أَنَا، تَذَكِّرِينَ، الْعَقْرَبُ، دِرْهَمُ، أَنْجِلُ) ئاوا خویندراونه ته وه:

(أَنْظُرُ، أَنَا، تَذَكِّرِينَ، الْعَقْرَابُ، دِرْهَامُ، أَنْجِلِي).

ئه مه له شیعره کوردیدا هه ر زور زوره، گه لی جار بزوینی (ی) ی کورت، یان (و) ی کورت، یان (ه) پیته بزوینی کورت، یان پیته لینی (واو) و (بی) درپژ ده کرینه وه، هه تا له مانه به پیته شوین و پیوست پیته کی عیله ی له بار به و جیگه یه په یدا ده بی به هه شتی مه حوی ده فه رموی (هه زه ج):

که دل (ده تویتته وه) بو تو، ده که ی ئه و روژه تو بروا

که خو ده رخی، وه کوو خو ر، دل وه کوو شه ونم له خو بروا

بو ئه وه ی ئه م هه لبه سته هه شت جار (مفاعلین ب-ب-) ده رجی، ده بی وشه ی (ده تویتته وه) ئاوا بخوینریته وه (ده تویتوا) واته: به تپی وه ستاو، له گه ل درپژ کردنه وه ی کورته بزوینی (ه) ی کو تایی (ده تویتته وه) تا له چه شنی خوی که سه ره پیته په یدا ده بی، که ئه لفه! بیخودیش - ره حمه تی خودای لی بی - ده فه رموی (هه زه ج):

له کونجی گو لخنه ی غه مدا، به یادی قامه تی تو به

هه میشه قومری بی خو شخوانی سه روی باغی جه ناتم

تَهْوَتَا لَمْ هَوَّنَاوَهْدَا يَبِيئِي تَبِيضَا فِهْ لَه حَهْوَت شَوْنَدَا وِ يَبِيئِي صِيْفَهْت لَه وِشَهْي (قومریی) دا درپژ کراونه تهوه و، له پیته بزوین دهچوون و له گهل پیته بی دهنگه که ی پیشیاندا بوون به برکه ی درپژ، ههروا کورته بزوینی (ه) ی کوتای (تویه) و (هه میسه) درپژ کراونه تهوه.

نالی - په حمه تی - ده فرموئی (ره مهل):

شیری نه پ، ئاهوویی به پ، گورگی سه فهر، قه مچی نه چپژ

قسه مان له (ی) ی کوتای (ئاهووی) به پ، که ئامرازی تبیضافیه و پیتی لینه، چونکه خوئی وه ستاوه و پیتی پیشی بوره، له بنه پتدا (ئاهوئی) بووه، جا له بهر ناچاری جووله دار کراوه به ژیر و بهس، ئه مه له چه شنی بزویندارکردنی بی بزوینه، به لام په یوه ندی به تیره شیه وه هه یه. (پروانه: ۱۹).

به شپوه په کی گشتی، له کاتی ناچاریدا ئه م وشانه ی داوه ئاوا تیر ده کرین، چ له حه شو دابن چ له عه روزه و سه روا دابن:

أ- هیتی راناوی تاکی نیری که سی سیبهم، (لَه- لَهو- فیه، فیهی، عَنه، عنهو، به- بهی، رَبَه- رَهو، بعَبده- بعبدھی).

ب- کافی راناوی تاکی که سی دوهم: (لَک- لَکَا، لَک، لَکِ، غَلامَک- غَلامَکَا، زَوَجَک- زَوَجَکِ، انا ب ب = فع ب ب: انا ب - = فع ب -)

ج- راناوی (هَمْ- هُمُو، بَکَلْهَمْ- بَکَلْهَمِ، هَمْ،

د- راناوی (کَمْ- کُمُو، کُمِ، کُمْ،

ه- (تَسْأَلُونَ- تَسْأَلُونََا- هُو- هُوَا، هِي- هِيَا

وهک (طویل):

أَخَاكَ أَخَاكَ، إِنَّ مَنْ لَا أَخَا لَهُ كَسَاعِ إِلَى الْهَيْجَا بَغَيْرِ سِلَاحٍ

یا وهک (په جهز):

ذَكَرًا كَمَا نَوَّرَ عَلَى نَوَّرِ عَلَى نُورِ النُّجُومِ وَالْبُدُورِ قَدْ عَلَا

یا وهک (به سیط):

عَلَى حَبِيبِكَ خَيْرِ الْخَلْقِ كُلِّهِمْ

و- ئیستیان به زهنه له سه ر ده کرئ ئاوا (لَه ب ب لَه -، ب ب به- لَک، لَک ب ب لَک-، عَلمَه ب ب ب ب ب ب ب ب ب-، قَوْمُک، قَوْمُک- ب ب قَوْمُک -، هُو ب ب هُو، هِي ب ب هِي- انا ب ب انا ب-، وهو- وهو- ب) پروانه: (۱۹)

۱۳- گهلئ جار پیتی لینی واو و بیئ، یا بیئ به شی وشه و، بیئ تبیضافه و، بیئ صفه یا بیئ راناو بزویندار ده کرین، یا ده کریتین، یا ده کرین به دوو پیت، له سه ر ئه م شپوه یه:

أ- واوی عه طف، که حه رفی لین بی و پیتی پیشی سه ری هه بی و خوئی بی بزوین بی، جووله دار ده کرئ به بۆر و رۆلی تاقه پیتیکی بزواو ده بیئ و بهس، وهک (سینه و فنجان) له م شیعری په حمه تی حه ربقا (ره مهل):

مه جمعه (سینه وو) فنجانه مه م و شه ربه ته دم

خه لعه تی یاره که زانیویه غه ربی و ته نم

چونکه ئاوا پاره پاره ده کرئ: مه جمعه سی = فاعلتن + نه وو فنجا = فاعلتن + نه مه م و شه ر = فاعلتن + به ته دم = فع لن ب ب -)

له م کاته دا بازی جار، به پیتی پیوست، پاش جووله دارکردنی، جووله که یشی تیره ده کرئ، هه تا پیتیکی له چه شنی بزوینه که ی که بوره لی په یدا ده بیئ، وهک (زهنده و مه رخ) له م دپره ی نالی به هه شتیدا (ره مهل):

ئیلتیقای پولا و ئاسن، هه ر نیزاعه و گیرودار

جه معی ماء و نار و، زهند و (زهنده و وو مه رخ) و عه فار

ئه گه ر له پیشیه وه تی بی جووله ی پیتی پیشی ژیردار بوو، دروسته ییکه ی پیشی بۆردار بکرئ و له گهل واوه عه طفه که دا، برکه یه کی درپژ دروست بکه ن، وهک (مه ثنه وی و لوبی) له م شیعری نالیدا (ره مهل):

(نالیا ئه م غه زه له ت تازه به تازه و تووه

به دوو صده (مه ثنه وی) یو (لوبی لوباب) ی ناده م

له م کاته دا دروسته بکرئ به تی و م بۆردار بکرئ و رۆلی برکه یه کی کورتی یه ک پیتی بیئ، وهک (شادی و زولفت) له م دپره ی حه ربقی په حمه تییدا (هه زه جی ئه خره ب):

بۆ جه معی غه م و شادی نه بوو رۆژی موحه رپه م

رووت به رگی گولی شادی (یو) زولفت شه وی ماته م

هه ندى جار ئەم جورەيش هەر بە دوو واو دەنوسرئ، وهك حەرىق (ره) دەفەر موئ (هه زه جى ئەخره ب):

چت داوه له روو ترشى و و سرکهى ده مئ ئەغبار

قه ندى له ب(ت) شيرين به ده مئ تالى خومارم

ئەگەر پىتى پىشى ئەلف بوو، واوه كه بزوينه ر ده كرى و بزوينه كه يشى تير ده كرى، تا ده بئ به دوو واو، يه كه م بزواو و دووهم وه ستاو، وهك (ساقاو موژه) له م هونراوهى نالى به هه شتيدا (هه زه جى هه شتى ئەخره بى مه حزووف):

بو توژى رهت ديده سه قا و و موژه جارووب

ترسام كه له پىت چىت

ب- واوى (هو) دروسته بكرتئ، وهك (طه ويل):

فَبَيَّنَا (ه) يَشْرِي رَحْلُهُ قَالَ قَائِلٌ لِّنَّ جَمَلٌ رَّحُو الْمَلَأَطِ نَجِيبٌ؟

ج- يى (هي) يش دروسته بكرتئ: ره جه ز:

هَلْ تَعْرِفُ الدَّارَ عَلَى تَبْرَاكَ دَارٌ لِسُعْدَى إِذْ (ه) مِنْ هَوَاكَ

د- يى به شى وشه و، هەر وا يى راناو و يى نى سه به ت و هه روا يى ئى زافه و صى فه ت، ده ق وهك واو، دروسته روئى بره يه كه كورت، يا درىژ بى ين، وهك (نارى) ره حمه تى خواى لئ بئ- ده فەر موئ (هه زه ج):

وهك روودى به رى (دوو رووه) يه، چه شمه يى چاوم

وهك سوژى دلى شى خه، كه زى جه رگى پراوم

خوى (چه شمه يى چاوم) هيه، به (ى) ئى زافه، لى ره دا جووله دار كراوه و به س. نالىش ده لئ (ره مه ل):

په چه يى په ره ميبى و، پرچى سىا

هەر ده لئى مانگه شه وه كولمى تىا

لى ره دا (ى) ئى زافه كراوه به بره يه كه درىژ: (په چه يى ب ب -)

يا ده لئ (هه زه ج):

بايئ له طه ره ف قى به له مه وه دى ت و وه زانه

يا بوئى هه ناسه ي ده مئ غونچه ي له ره زانه

حه رى قى ش- ره حمه تى لئ بئ- ده لئ (ره مه ل):

بولبولى ده ورى گوئ و تووتى يى شه كه كه ر شه كه نم

قومرى يى سه روى خه راما ن و ته زه رووبى چه مه نم

(ى) (تووتى يى شه كه كه ر) يى سى فه ته، ئەم دپره ئاوا پاره پاره ده كرى:

بُلْبُلِي دَوْ = فاعلاتن - ب -- + ريگلو تو = فاعلاتن - ب -- + تيشك كر = فاعلاتن
ب ب -- + شك كم = فعْلُنْ ب ب - × قُمْرِيْرُ = فاعلاتن - ب -- + وَيَخْرَأْمَا =
فاعلاتن + نُتْزَارُ ي = فاعلاتن ب ب -- + چَمْنِمُ فَعْلُنْ ب ب - .

ئە سى رى- ره حمه تى خواى لئ بئ- ده فەر موئ: (ره مه ل):

وا له سه ر ده رىا يى داگر به رز ئە بن

ئە فرن و په روا ز ئە كه ن هه رو هك هه لئون

كه شتى پوئلا يى زرىوارى زه لام

چه ند نه و مه، وهك قه لائى كرده رى خون

(ى) (ى) صى فه له (ده رىاى داگر دا) و له (پوئلا يى زرىوار) دا، له يه كه م دا له كى شدا
جى گه ي يهك پى تى بزواو ده بى نئ و به س، به لام له دووه م دا، له كى شدا يه كسانه به (فا-)
له (فاعلاتن - ب --) دا.

ره حمه تى ش ئە حمه د هه ردى، ده لئ (هه زه جى ئەخره ب):

شه و مئزى شه رابى كه ئە رازا يه وه بو كوئ

رووناكى ئە به خشى له شه وا، ويسكى يى سه رمور

يئ له (ويسكى سه رمور دا) چ بلى ين به شى وشه يه، وه چ بلى ين هى سى فه ته، روئى
بره يه كه كورت ده بى نئ له (فعولن) دا.

زورى به شى شاعى ران به هه رى ان له م ياسا يه به زورى وه رگرتووه. وهك ئەم وشانه كه له دى وانه
كوردى به كاندا هاتوون:

١- (ده سگرى و ده سكوژى، حه لقه يى ده ر ما، ئەى واعى ظ.. هاتووبى به سه رما،
شاهه نشه هى يو طه وقى، شى رى ن يو، له تال يو، دانه يى سماق، كووچه و و سواق، لايئ
هه موو شكوفه وو، سا يه وو به رگن- دى وانى نالى).

۲- (سوره یوسف، سه‌رو و چنارم، له گه‌رماوو له سه‌رما، چیه‌ره‌یی به‌دی، کوییی خوبانم، ناماده‌یی جه‌نگن، نه‌گرجه‌و و کاکوژل- حه‌ریق).

۱۴- زیادکردنی هیتی ئیست (هه‌ا السکته) وهک (ره‌جه‌ز):

وَهَاجَرَ النَّبِيُّ لِلْمَدِينَةِ وَعُمُرُهُ ثَلَاثٌ مَعَ خَمْسِينَ

ئه‌وه‌تا له دوا‌ی پیتی په‌وییه‌وه، که نوونی (خمسین) یه، له‌م دپه‌دا، هتی یه‌کی زه‌نده‌دار زیادکراوه بوئیست له‌سه‌ر کردن، هه‌تا (مه‌دینه) و (خمسینه) هاوسه‌روای ته‌واو بن. یا وهک (غلامیه) و (لتعصیه) بو به‌راه‌ری (قسطنطنیه). (پروانه: ۴۲)

۱۵- هتی ئیست، جاری واهیه ته‌نویی ته‌ره‌ننومی پییه‌وه ده‌لکتی، ئه‌وجا دوو پیتی زه‌نده‌دار، واته: وه‌ستاو (ساکن)، به‌یه‌کتر ده‌گن، که به‌بارودوخی واه‌ه‌ره‌بیدا ده‌گوتری: ئیلتیقای ساکینه‌ین و، یاساو ریسای تاییه‌تی خو‌ی هه‌یه، جا له‌به‌ره‌وه وه‌ستاوی یه‌که‌م که هیتی ئیسته‌که‌یه، بزویی ژیری پی‌ده‌دری، ته‌نویی ته‌ره‌ننوم و ته‌نویی عالی له‌خه‌ت و له‌بیژه (له‌فظ) دا، ده‌نوسرین، وهک (ره‌جه‌ز):

وَأُمُّ أُمَّتِهِ مِنْ وَهْبٍ مِنْ عَبْدِ مَنَافٍ زَهْرَةَ كِلَابِيَهِنَّ

ئیب‌نول‌حاج - په‌حمه‌تی خوی لی‌بی - له زاتوشیفادا له‌رافه‌کردنی ئه‌م دپه‌دا ده‌فه‌رموی: (هتی ی - کلابیهن - هتی ئیسته، بو‌ناچاری کی‌شی هینراوه، له‌پاشدا ته‌نویی ته‌ره‌ننومی پیوه‌لکاوه، وه دوو پیتی وه‌ستاو به‌یه‌کتر گه‌بشتون، ئه‌وه‌یش دروست نییه، له‌به‌ره‌وه هتی یه‌که بزویی ژیری پی‌به‌خشاوه).

ئه‌بوعه‌لای موعه‌رریش په‌حمه‌تی لی‌بی - ده‌لنی (مجتث):

وَمَا أَظُنُّ الْمَنَايَا تَخْطُو كَوَاكِبَ جَرِيَه

پروانه: چی پیتی ده‌بی به‌ره‌وه‌ی (د - هتی، ز - ته‌نوبن).

۱۶- زیادکردنی لامی ئیب‌تیدا، له‌سه‌ر موته‌دای دو‌اکه‌وتوو و شتی تری له‌م بابه‌ته، وهک (کامل):

خَالِي لِأَنْتَ وَمَنْ جَرِيرٌ خَالُهُ يَنْبَلِ السَّمَاءَ وَيُكْرِمُ الْأَحْوَالَ

۱۷- پترکردنی واوی عه‌طف، وهک (طه‌ویل)

فَلَمَّا أَجْرْنَا سَاحَةَ الْحَيِّ وَأَنْتَ حَيٌّ بِنَابِطُنْ حَبْتِ ذِي قَفَافٍ عَقَنْقَل

۱۸- پترکردنی فی‌ی عه‌طف (طه‌ویل):

يَمُوتُ أَنَسٌ أَوْ يَشِيبُ فَتَاهُمُ وَيَحْدُثُ نَاسٌ وَالصَّغِيرُ فَيَكْبُرُ
یا وهک (کامل):

فَلِنَهْشَلْ قَوْمِي وَكِي فِي نَهْشَلِ نَسَبٌ لِعَمْرٍ أُبَيْكَ غَيْرُ غَلَابِ

۱۹- پیتی بی بزوین بزویندار ده‌کری، یا به‌پیتچه‌وانه‌وه، وهک له‌حشودا، یان له‌عه‌رووز و زه‌ریا (الحلم - ب ب ب) بکری به (الحلم -- ب) و (النهر - ب ب ب) بکری به (النهر -- ن) و (وهی ب ب ب) بکری به (وهی - ب) و (وهو ب ب ب) بکری به (وهو - ن) و (مع ب ب ب) بکری به (مع - ب) و (فهو ب ب ب) بکری به (فهو - ب) یا (فهی ب ب ب) بکری به (فهی - ب). (پروانه: ۱۲ - و).

بی بزوینکردن وهک ئه‌بوعه‌لای موعه‌ری - په‌حمه‌تی لی‌بی - جیمی (رجل ب ب ب) ی بی بزوین کردوو ئاوا (رجل - ب) له‌م دپه‌دا (به‌سیط):

وَقَدْ يُقَالُ عِنَارُ الرَّجُلِ إِنْ عَثَرَ وَلَا يُقَالُ عِنَارُ الرَّجُلِ إِنْ عَثَرَ

یا وهک (کامل):

فَالدُّرُّ (وَهُوَ) أَجَلُ شَيْءٍ يُقْتَنَى مَاحِظًا قِيمَتَهُ هُوَ أَنْ الْغَائِصِ

بزویندارکردن، وهک بزویندارکردنی هیتی (الزهرأ ---) و کردنی به (الزهرأ - ب ب -) له‌م دپه‌دا (به‌سیط):

تَبَقَى صَنَائِعُهُمْ فِي الْأَرْضِ بَعْدَهُمْ وَالْغَيْثُ إِنْ سَارَ أَبْقَى بَعْدَهُ الزَّهْرَا

بزویندارکردن له‌سه‌روادا زوره، وهک راناوی (هم) و (کم) و تاخری فی‌علی ئه‌م‌ری صه‌حیح، به‌پیتی خواستی جیگه بزویندار ده‌کرتین، به‌بو، یا به‌ژیر، له‌غه‌یری (هم) و (کم) دا، دروسته پیتی دوا‌یی به‌سه‌ریش بزویندار بکری، وهک (فاعلم --) له‌م دپه‌دا کراوه به (فاعلمًا - ب -):

وَحَذْفُ يَا الْمُنْقُوصِ ذِي التَّنْوِينِ مَا لَمْ يُنْصَبَ أَوْلَى مِنْ ثُبُوتِ، فَاعْلَمًا

له‌سه‌روادا بی بزوین که بزویندار کرا به‌پیتی سه‌روای پیتی تیریش ده‌کری، به‌ویته (فاعلم) له‌م شیعه‌دا بو‌یه کراوه به (فاعلمًا) چونکه نیوه‌ی دپه‌ری یه‌که‌می ئه‌م شیعه‌ره (ما.یه. فی‌علی ئه‌م‌ری (أقدم --) له‌م شیعه‌ری عه‌نته‌ره‌دا بو‌یه کراوه به (أقدمی - ب -) چونکه پیتی په‌وی له‌سه‌راسه‌ری چامه‌که‌دا میمی ژیرداری موشبه‌ع به‌ی، عه‌نته‌ره ده‌لنی (کامل):

وَلَقَدْ شَفَى نَفْسِي وَأَذْهَبَ سَقْمَهَا * قِيلَ الْفَوَارِسِ وَيَكُ عَنَتَرَ أَقْدَمِي

چونکه ئەم وشانە لە پێشییەوه بوون بەسەروا، که زۆریان خۆیان لە بنەرەتدا نەبزوان و نەژێردان، بەلام لەبەر یەکیستی سەروا بزۆیندارکراون بەژێر، وەک: (لَمْ يَكَلِمَ --ب-، الْأَعْلَمِ، عَرَمَرَمٍ، بِالْعِظْلَمِ، وَأَعْلَمِي، حُرِّ أَرْثَمِ، بِالذَّمِّ...) ئەمە لە کوردیدا زۆر زۆرە، لەبەر ئەوه هەتا پتر پروونی بکەینەوه کەمە، بگرە لە زۆر جێگەدا هۆزان خۆی سەریهستی کارێ تهواوی ههیه، به پیتی جیگه و شوین قورسی دهخاته سەر پیتی و کیشی پیتی که دهگۆڕی. وەکو لەم دێره‌دا بیتی (پروو بکەینە) بێ بزۆین کراوه، إقتباس له مه‌حوی (هه‌زه‌ج):

به‌جی نایێ که ئادابی وه‌فاداری له‌ شارا

هه‌قه ئیهمه‌ش وه‌کو مه‌جنوون هه‌موو پروو بکهنه‌ سارا

یا وه‌ک تیی وه‌ستاوی (وتم و--) له‌م هه‌لبه‌سته‌ی مه‌حوبدا (ره‌مه‌ل):

سائیلی ئەو به‌رده‌رم، وتم و، وتی:

تۆ گه‌دای، ئەم نه‌خوه‌تی شاهانه‌ بۆچ

یا وه‌ک (ئاشنایی) له‌م هۆنراوه‌ی تریدا (موضاربع):

(مه‌حوی) عه‌به‌ث به‌دیده‌یی بيمار (ت) مائيله

ناگیڕی ئاشنایی له‌ گه‌ل مه‌ستی نامیزاج

یا وه‌ک نالی (دوو-) ی له‌ (دوو چاوم ---) دا کردوو به‌ (دو ب) له‌م دێره‌دا (هه‌زه‌جی شه‌شی مه‌حزوف):

عه‌زیم رۆحی شیرینم (دوچاوم) ده‌وای زامی دل و جه‌رگی پراوم

وه‌ک کردنی (ئاقتاب - -) به‌ (ئاقتاب - ب °) له‌م دێره‌ی مه‌حوبدا (ره‌مه‌ل):

ماهی من رۆژی له‌ پروو لادا نیقاب

شه‌و مه‌گه‌ر هه‌لبێ له‌ سه‌رمان ئاقتاب

یا وه‌ک چه‌ندین نمونه‌ی تر که له‌ پێشه‌وه له‌م دوو باب‌ه‌ته‌ رۆیشتن، یا له‌ دواوه‌ دین، له‌ ژماره‌ نوێکاندا.

۲۰- گۆڕینی بزۆینی به‌ بزۆینیکی تر، وه‌ک (ره‌جه‌ز):

وَأَبْدَلُوا حَرَكَةً مِنْ حَرَكَةٍ * كَقَوْلِهِمْ: (أَمَّا لَا مَّ بَرَكَةٍ).

له‌ راستیدا نۆزده‌ و بیست له‌ جۆری سیته‌مین، که جۆری گۆرانکارییه‌، به‌لام له‌ کاتی

ئیشباع و ته‌حریکی دواپیت له‌ دێره‌دا، ده‌چنه‌وه‌ سه‌ر جۆری لێ زیادکردن، له‌بەر ئەوه‌ له‌م به‌شه‌دا نووسراون.

۲۱- زیادکردنی (فی) بۆ وشه‌نارایی (ته‌زینی له‌ فظی) وه‌ک (ره‌جه‌ز):

وَنُونٌ مَّجْمُوعٌ وَمَا بِهِ التَّحْقُوقُ فَافْتَحَ وَقَلَّ مَنْ بَكْسَرِهِ نَطَقُ

۲۲- چوونی (آل -) بۆ سه‌ر:

آ- فیعلی موضاربع وه‌ک (طه‌ویل):

وَلَيْسَ الْيَرَى لِلْخِلِّ مِثْلُ الَّذِي يَرَى * لَهُ الْخِلُّ أَهْلًا أَنْ يُعَدَّ خَلِيلاً

ئەوه‌تا (ال) چوه‌ته‌ سه‌ر (یری) ی فیعلی موضاربع و بووه‌ به‌ (الیری).

ب- ظه‌رف، وه‌ک (آل مَع) له‌م شیعه‌دا (ره‌جه‌ز):

مَنْ لَا يَزَالُ شَاكِرًا عَلَى الْمَعَةِ فَهُوَ * حَرٌّ بِعَيْشَةِ ذَاتِ سَعَةٍ

ج- بۆ سه‌ر رسته‌ی ناوی (جوله‌ی ئیسمیه‌) وه‌ک (وافر):

مِنَ الْقَوْمِ (الرَّسُولُ) اللَّهُ مِنْهُمْ

هُمُ أَهْلُ الْحُكُومَةِ مِنْ قُصِيٍّ

ئەم سێ جۆره‌یان ئەم ئەله‌ موصوله‌ به‌مه‌عنی (الذی) یه‌، یا (التی) یه‌، یا به‌مه‌عنا (من) ی مه‌وصوله‌یه‌، که بۆ تاک و دوان و کۆده‌یی، چ نیریینه‌ بن، چ مینییه‌.

د- بۆ سه‌ر عه‌له‌م (ناو) وه‌ک (ره‌جه‌ز):

بَاعَدَ أُمَّ الْعَمْرِو عَنْ أُسِيرِهَا * حُرَّاسُ أَبْوَابِ عَلِيٍّ قُصُورِهَا

ه- بۆ سه‌ر عه‌له‌می جینس، وه‌ک (کامیل):

وَلَقَدْ جَنَيْتُكَ أَكْمُوًّا وَعَسَا قَلًّا

وَلَقَدْ نَهَيْتُكَ عَنْ بَنَاتِ الْأَوْبَرِ

(بَنَاتِ أَوْبَرٍ) ناوه‌ بۆ جۆره‌ قارچکی، ئەلی حه‌رفی چوه‌ته‌ سه‌ر.

و- ده‌چیته‌ سه‌ر ته‌میز، که مه‌رجی ته‌میز ئەوه‌یه‌ نه‌کیه‌ بێ، وه‌ک (ره‌جه‌ز):

وَلَا ضَطْرَّارٍ: كَبَنَاتِ الْأَوْبَرِ * كَذَا (وَطِبَتِ النَّفْسُ يَا مَيْسُ) السَّرِي

خَوِي (وَطِبَتِ نَفْسًا) بووه‌.

۲۳- زیادکردنی نوونی وبقایه، له‌دوا ئیسمی فاعیله‌وه، وهک (به‌سیط):

أَلَا فَتَىٰ مِنْ بَنِي ذِيانَ يَحْمِلُنِي * وَلَيْسَ (حَامِلُنِي) إِلَّا ابْنُ حَمَالٍ.

جیگه‌ی نوونی وبقایه له‌ فیعلدا، له‌ به‌ینی پیتی ئاخری فعل و پیتی موته‌که‌للیم دابه‌ و به‌س.

۲۴- زیادکردنی نوونی ته‌وکید، له‌ پاش ئیسمی فاعیله‌وه، وهک (ره‌جه‌ز):

أَرَيْتَ إِنْ جِئْتَ بِهِ أَمْلُودًا * مُرَجَلًا وَيَلْبَسُ الْبُرُودًا

(أَقَائِلُنَّ) أَحْضِرُوا الشُّهُودًا

۲۵- زیادکردنی نوونی ته‌وکید له‌ شهرطا، وهک (کامل):

مَنْ تَثَقَّفَنَّ مِنْهُمْ (فَلَيْسَ) بِأَيِّبٍ * أَبَدًا وَقَتْلَ بَنِي قُتَيْبَةَ شَافِي

۲۶- زیادکردنی نوونی ته‌وکید له‌سه‌ر فیعلی مه‌نفی به‌ئه‌داتی جه‌زم، وهک (ره‌جه‌ز):

وَعَايِدٍ يَعْلَمُهُ لَمْ (يَعْمَلَنَّ) مَعَذِبٌ مِنْ قَبْلِ عِبَادِ الْوَتَنِ

۲۷- زیادکردنی نوونی ته‌وکید له‌سه‌ر فیعلی مه‌نفی به‌ما و لای غه‌یره‌ جازمه، وهک (ره‌جه‌ز):

وَكَأَنَّ لَا (يُقَابِلَنَّ) أَحَدًا بِمَا لَهُ يَكْرَهُ وَقَتًا أَبَدًا

یا وهک (کامل):

وَهُمُ الرِّجَالُ، وَكُلُّ ذَلِكَ مِنْهُمْ يَحْزَنُ فِي رَحْبٍ وَفِي مُتَضَيِّقٍ

۲۸- به‌شاذیش له‌سه‌ر فیعلی موازیعی موثبه‌ت زیاد ده‌کری، وهک (ره‌جه‌ز):

وَإِنْ يَكُنْ يَرْكَبُ لَا يَدْعُ مَنْ يَكُونُ مَاشٍ مَعَهُ أَوْ يَحْمَلَنَّ

۲۹- زیادکردنی (إِلَّا) له‌دوا (مازال) ه‌واخواتیه‌وه، وهک (به‌سیت):

مَازَالَ مُدٌّ وَجَعَتْ فِي كُلِّ هَاجِرَةٍ بِالْأَشْعَثِ الْوَرْدِ (إِلَّا) وَهُوَ مَهْمُومٌ

۳۰- زیادکردنی (تج) له‌ (ثم) هی‌ حه‌رفی عه‌طف، وهک (کامیل):

وَلَقَدْ أَمَرْتُ عَلَى اللَّيْمِ يَسْبِنِي فَمَضَيْتُ (ثُمَّتَ) قُلْتُ: مَا يَعْنِينِي

۳۱- زیادکردنی (تج) له‌سه‌ر (رُبَّ) هی‌ حه‌رفی جه‌ر، وهک (وافیر):

فَقُلْتُ لَهَا أَصَبْتَ حَصَاةَ قَلْبِي (رُبَّتْ) رَمِيَةً مِنْ غَيْرِ رَامِي

۳۲- زیادکردنی (بی) ی حه‌رفی جه‌ر له‌سه‌ر:

آ- فاعیل: وهک (وافیر):

أَلَمْ يَأْتِيكَ وَالْأَنْبَاءُ تَنْمِي بِمَا لَأَقْتُ سَرَّةَ بَنِي تَمِيمٍ

ب- مه‌فعوول، وهک (ره‌جه‌ز):

نَحْنُ بَنُو جَعْدَةَ أَرْبَابِ الْفَلَجِ نَضْرِبُ بِالسَّيْفِ وَنَرْجُو بِالْفَرْجِ

۳۳- زیادکردنی کافی حه‌رفی جه‌ر، وهک (ره‌جه‌ز):

لَوْ أَحِقُّ الْأَقْرَابِ فِيهَا كَأَلْمَقِقُ

۳۴- إدخالی حه‌رف له‌سه‌ر حه‌رف، وهک (طه‌ویل):

فَأَصْبَحْنَا لَا يَسْأَلُنُهُ (عَنْ) بِمَا بِهِ أَصَقَدَ فِي عُلُوِّ الْهَوَىٰ أَمْ تَصَوَّبًا

۳۵- زیادکردنی (أَنْ) وهک (طه‌ویل):

فَقَالَتْ أَكُلُّ النَّاسِ أَصْبَحَتْ مَآنِحًا

لِسَانَكَ كَيْمَا (أَنْ) تَعْرُ وَتَخْدَعَا

۳۶- زیادکردنی (كَانَ) له‌ غه‌یری ئه‌و شوئینانه‌دا که‌ دروسته‌ له‌ په‌خشانا زیاد بکری، وهک (وافیر):

سَرَاةَ بَنِي أَبِي بَكْرٍ تَسَامِي

عَلَى (كَانَ) الْمُسَوِّمَةِ الْعَرَابِ

۳۷- زیادکردنی (أَصْبَحَ) وهک (سه‌ریع):

عَدَّ وَعَيْنَيْكَ وَشَانِيَهُمَا أَصْبَحَ مَشْغُولٌ بِمَشْغُولٍ

۳۸- زیادکردنی (أَمْسَى) وهک (طه‌ویل):

أَعَاذِلْ قَوْلِي مَا هَوَيْتَ فَأَوْبِي كَثِيرًا أَرَى (أَمْسَى) لَدَيْكَ ذُنُوبِي

۳۹- زیادکردنی (إِنْ) ی مه‌کسووره، وهک (ته‌ویل):

وَرَجَّ الْفَتَىٰ لِلْخَيْرِ مَا إِنْ رَأَيْتَهُ عَلَى السَّنِّ خَيْرًا لَا يَزَالُ يَزِيدُ

۴۰- زیادکردنی (مَا) له‌ کو‌تایی شیعه‌وه، وهک (ره‌جه‌ز):

وَمَا عَلَيْكَ أَنْ تَقُولَ كَلِمًا سَبَّحْتَ أَوْ صَلَّيْتَ يَا اللَّهُمَّ مَا

۴۱- زیادکردنی پیتی، یا چند پیتی، له‌ یه‌که‌وه هه‌تا پیتج، له‌ سه‌ره‌تای به‌یته‌وه، که‌

بهر ته قطع نه که وئ، پیتی ده گوتری (خه زم):

آ- یه ک بیت (ته ویل):

وَ إِذَا أَنْتَ جَازَيْتَ أَمْرًا السَّوِّءِ فَعَلُهُ

أَتَيْتَ مِنَ الْأَخْلَاقِ مَا أَنْتَ رَاضِيَا

ب- دوو بیت (کامیل):

يَا مَطْرَبْنَ نَاجِيَةَ بِنِ ذُرْوَةَ إِنِّي

أَجْفَى وَتَغْلُقُ دُونِي الْأَبْوَابُ

ج- سئ بیت (هه زه ج):

نَحْنُ قَتَلْنَا سَيِّدَ الْحَزْدِ ج سَعْدَ بِنِ عُبَادَةَ

رَمَيْنَاهُ بِسَهْمٍ فَلَمْ يُخْطِ فُوَادَةَ

د- چوار بیت (هه زه ج):

أَشَدُّ حَيَازِمِكَ لِلْمَوْتِ فَإِنَّ الْمَوْتَ لَا قِيكَ

وَلَا تَجْزَعُ مِنَ الْمَوْتِ إِذَا حَلَّ بِنَادِيكَ

ه- خه زم پینج پیتی و شهش پیتیشی ههیه، ده لئین: له دوو بیت پتر بی شاذه، وه تا پیته زیاده کان زورتر بن خه زمه که ناشیرینتره. شهش پیتی وهک (وافیر):

وَالْأَفْتَعَالُوا نَجْتَلِدُ بِمُهَنْدَاتٍ نَفْضُ بِهَا الْحَوَاجِبَ وَالشُّوْنَا

و- جار جاره ییش بیت پترکردن له سه ره تای نیوهی دووه می به پیتیشه وه ده بی. وهک (ره مهل):

كُلَّمَا رَأَيْتَ رَأْبًا رَأْبًا وَيَعْلَمُ الْجَاهِلُ مِنِّي مَا عِلْمُ

ز- جار جاره ییش هه م له سه ره تای صدر و هه م له سه ره تای عه جزه وه ده بی. وهک (مه دید):

هَلْ تَذْكُرُونَ إِذْ نَفَّاتُكُمْ

إِذْ لَا يَضُرُّ مَعْدَمًا عَدَمُهُ

ح- جار جاره ییش، به شاذ، بیت زیادکردن، واته: خه زم، له هه شوی هونراویشدا ده بی، وهک:

۱- دوو بیت، له هه شوی نیوهی دووه ما (کامیل):

يَا نَفْسُ أَكَلًا وَاضْطِجَا عَا يَا نَفْسُ لَسْتُ بِخَالِدَةٍ

۲- وشه یه کی ته واو، وهک (قرشیا) له م هه لئه سته دا:

كَيْفَ رَأَيْتَ زَمْرًا أَأَقْطَا أَمْ تَمْرًا أَمْ قَرْشِيَا صَارِمًا هَزْبُوَا

ئه م زیادانه ته قطع ناکرین، واته: له کاتی ته قطعی شیعه ره که دا ناکیشترین، بو نمونه ئه م شیعه ره که له سه ره تای نیوهی یه که ما (وإن) خه زمه و له سه ره تای نیوهی دووه میدا (من) خه زمه، ناوا پاره پاره و ته قطع ده کری (طه ویل):

وَإِنْ تَعَدَّيْتُ طُورِي كُنْتُ أَوَّلَ هَالِكِ

مِنْ جَمَاعَتِكُمْ وَالْمَعْتَدِي الطُّورِ هَالِكٌ

تَعَدَّيْتُ تَطْوَرِيكُنْ تَأَوُّوْ لَهَا لِكِي

ب -- ب --- ب-ن ب-ب-ب

فَعَوْلُنْ مَفَاعِيْلُنْ فَعَوْلُ مَفَاعِلُنْ

جَمَاعَ تِكُمْ وَ لَمْعُ تَدَلِّطُوْ رِهَالِكُوْ

ب-ن ب --- ب -- ب-ب-ب

فَعَوْلُ مَفَاعِيْلُنْ فَعَوْلُنْ مَفَاعِلُنْ

تیبینی: هه ندئ له م گورانکاریبانه، که زیادکردنی پیته له سه ره تای دوو نیوه و له هه شو (ناواخن) ی دپردا روو ده دن له شیعی عه ره بیدا، له هونراوهی کوردیشدا شتی وا روو ددها، به تاییه تی له کیشی برکه بیدا، به تاییه تیر له کاتی خویندنه وه دا، به سوز و شه و قه وه، وهک (ده برکه بی):

وه ره داستانی وه طه نی سووتاو

له گوشه یه کو - نازیز - بخه یه بهرچاو

بیکه یه به یادگار رووداو به رووداو

بو په ند و عیبه رت، نهک بو چاو و راو

۴۲- زیادکردنی نوونی وبقایه له پاش افعال التفضیله وه، وهک له م فه رموده یه دا ده فه رموی: (غَيْرُ الدَّجَالِ أَخُوْفِي عَلَيْكُمْ).

۴۳- له راستیدا نه گهر به وردی سهرنج بدری و دسته یه کی شاره زا و پسرپور دیوانه کوردییه کان بگه رین و بیشکنن، نمونه و یاسا و ریسای زوری تر له هه موو بابه ته عهروزییه کان دیاری ده کهن، که شاعیره گه وره کانمان پیاده یان کردوون، که هه یانه دهقاودهق وهک عه ره بییه کان وان، هه یشیانه به قیاس له سهر نه وان، به پیتی تایبه تمه نندی زمانی کوردی، بۆ یه که مجار له لایهن نه وان هه پیاده کراون. برونه ژماره (۸۵-۳-ب) که چون مه وله وی، به قیاس له سهر کرتاندنی شهرط و جهواب (۷۱) (که ی به مه عنا: نه گهر، یا به مه عنا: هه رده میتی کرتاندووه، وه هه روه ها (که ی پاشگری دیاری کردنی شی له (هلقه) کرتاندووه. که واته ناچاری، چ زیاده بی و چ لی که مکردن بی و چ گورانکاری تر بی، چ له عه ره بیدا و، چ له کوردیدا بی، ته نیا بریتی نین له ژمارانه و بهس. به لکو چه شنی تریشیان هه یه، زوو یا درهنگ تو مار ده کرتین.

(جوری دووه: لی که مکردن: ضرورات الحذف):

۴۴- کرتاندنی (إمّا) ی دووه و هاتنی (إمّا) به بی نه وهی که (إمّا) ی تر له پیشیه وه هه بی، وهک (طه ویل):

تَهَاضِ بَدَارٍ قَدْ تَقَادَمَ عَهْدُهَا (وَأَمَّا) بِأَمَوَاتٍ أَلَمْ خَيَّالَهَا

۴۵- کرتاندنی هه مزه ی معادله بۆ (أَمْ) وهک (کامل):

(كَذَّبْتِكُ) عَيْنُكَ أَمْ رَأَيْتَ بِوَأَسِطٍ غَلَسَ الظَّلَامُ مِنَ الرَّبَابِ خَيَّالًا

خوی مافی (أَكذبتك) دیه.

۴۶- بۆ راستکردنه وهی ره وی، پیتی له وشه بی لاده بری و پیتی کی تری له بار له جیگه ی داده نری، بۆ پاراستنی یه کیتی پیتی ره وی. وهک له شیعره دا (الثعالب) و (أرانب) کراون به (الثعالي) و (أراني) (به سیط):

لَهَا أَشَارِيرٌ مِنْ حُمٍّ تُثْمَرُهُ مِنَ (الثَّعَالِي) وَ وَحْزٍ مِنْ (أَرَانِيهَا)

۴۷- که مکردنه وهی جه مع له وه زنی خوی له بهر ناچاری سه روا، وهک له هونراوه دا (الحلوق - ب - ب) کراوه به (الحلق - ب -) (ره جهز):

(حَتَّى إِذَا بَلَّتْ حَلَاقِيمَ الحَلْقِ)

۴۸- کرتاندنی ته نوین و هیشتنه وهی بزوینه که ی له سهر باری ئاسایی خوی، بۆ راستکردنه وهی کیش، له هه ر سنج حاله ته که ی ئیعبراودا:

آ- کاتی نه صبه، وهک (موته قاره ب):

فَأَلْفَيْتُهُ غَيْرَ مُسْتَعْتَبٍ وَلَا ذَاكَرَ اللّٰهَ إِلَّا قَلِيلاً

چونکه ئەم شیعره نیوهی دووه می ده کاته چوار جار (فَعُولُنْ) به بی زیاد و که م، ناوا: وَلَا ذَاكَ = فَعُولُنْ ب -- + كَرَّلًا = فعولن ب -- + هَنَلًا = فَعُولُنْ ب -- + قَلِيلاً = فَعُولُنْ ب --). به لام لهم جیگه یه دا له بنه رده تا (ذَاكَرَ) (ذَاكَرًا) بووه، واته: ته نوینی هه بووه، دوا پیتی له کیشدا یه کسان بووه به برکه یه کی دریز، که یه کسان بی به سه به پیتی سووک له چه شنی سه به بی سووکی عه ره بی ناوا (دا = قَا -). دهی نه گهر ته نوینی وشه ی (ذَاكَرًا) نه کرتی کیشه یه کی کیشی دروست ده بی، چونکه نه و کاته له بهر دروستبوونی گه یشتنی دوو پیتی وه ستاو به به کتر، که شتی وا له عه ره بیدا دروست نییه مه گهر به مه رجی خوی، ده بی لهم کاته دا یا بخوینرته وه (ذَاكَرًا أَلَّهُ) هه مزه ی (الله) بکری به هه مزه ی قه طع، یا بخوینرته وه (ذَاكَرَنَ اللّٰهَ) واته: نوونه ته نوینه وه ستاو که بزوتندار ده کری، جا نه و کاته کیشی ده ریا که تیکده چی و دیره که له نگ ده بی، چونکه ناوای لی دی: (وَلَا ذَاكَ = فَعُولُنْ + كَرْنَلْ = فَعُولُنْ + لَاهَنْلْ = فاعلن + لَ قَلِيلاً = فاعلاتن). شتی وایش له ده ریای موته قاره بیدا نییه. (ر: ۶۲ - تیبینی).

ب- کاتی ره فعه، وهک وشه ی (ثَلَاثٌ) به بوری تی، به بی ته نوین، له شیعره نمونه که ی ژماره (۱۴) چواره دا، یا وهک وشه ی (سَابِقٌ) لهم شیعره دا، که خوی (سَابِقٌ = فاعلن) بووه، له بهر ناچاری کیش ته نوینه که ی فره دراوه، ده نا کیشه دروست ده کا و شیعره که له نگ ده بی:

(لَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ) يَا بَهَا

صَحَّتْ شُرُوطُ حَذْفِ تَنْوِينِ بَهَا

ج- کاتی جه ره، وهک وشه ی (هَاشِمٌ) لهم شیعره ی جه زه ریدا (ره جهز):

(هَاشِمٌ) مِنْ عَبْدِ مَنَافِ بْنِ قُصَيٍّ

كِلَابِ مَرَّةِ بْنِ كَعْبِ بْنِ لُؤَيٍّ

۴۹- پاشه کرتی یا ته رخیمی غه بری مونا دا، وهک (عَائِشٌ) لهم شیعره دا، که جه زه ری - ره حمه تی خودای لی بی - له (ذَاتِ الشَّقَا) دا ده لی:

ثُمَّ بِشَوَالِ الْبِنَا لِغَاطِمَةَ وَعَائِشِ، وَقَيْنَتَا الظَّالِمَةَ

لهم شيعرهدا ئەم چەند ناچارىيە روويان داوه: له (شَوَال)يدا تەركى تەنوين كراوه (ر: ٤٨) قەصر له (البنا)دا رووى داوه، ئىستە بهوستان لەسەر تىتى (فاطمە) و (الظالمە) بههيتى وهستاو پىويستە (عائشە) كه غەيرە مونسەريفە مامەلەى موناډاى بۆ كراوه، تەرخيم كراوه، پاش تەرخيميش كراوه به مونسەريف و ژيەر و تەنوينى چووڤتە سەر!!

لەم بابەتە لە كوردیدا زۆرە، بەلام مەرج نىيە دەقاودەق وەك عەرەبىيە كه بێ، چونكه وەك هەموومان دەزانين، گەلێ جار ياسا عەرزىيەكان، لە كوردى و فارسى و توركىدا، گۆرانكارىيان تىادا دەكرێ. جا لە هەر كوێ كه دەبينين ناوێ، چ عەرەبى، چ كوردى، پاشەكرتێ و گۆرانكارى واى تىادا كراوه، كه بەپىتى خواستەى كيشى دەرياي شيعرەكه بێ، ئەوه دەگەرپتەوه بۆ ئەم جوهرە ياسايەى ژيەردەستمان، وەك شىخ رەزاي تالەبانى - رەحمەتى خواى لى بى - دەفەرموێ (رەمەل):

ژيەردەسى ئەسەد ناغا بووين وەكو موورى زەعيف

بۆ خەلاسىمان (سمايل) وەك (سليمان) هاتەوه

چونكه لە بنەرەتدا (سمايل) ئىسماعیله و (سليمان) سولهيمانە.

٥٠- كرتاندىنى (فى):

آ- له وهلامى شهرطدا (بهسيط):

مَنْ يَفْعَلِ الْحَسَنَاتِ اللَّهُ يَشْكُرْهَا

وَالشَّرُّ بِالشَّرِّ عِنْدَ اللَّهِ مِثْلَانِ

ب- له وهلامى (أماً)دا، وەك (طهويل):

فَأَمَّا الْقِتَالُ لَا قِتَالَ لَدَيْكُمْ وَلَكِنْ سَيْرًا فِي عَرَاضِ الْمَرَاجِبِ

خۆى حەقى (فَلا قِتَالَ)دەيه (فى) يەكەى لەبەر ناچارى كرتاوه.

٥١- لا بردنى نوونى وبقايه له (لَيْسَ)ه (رەجەز):

عَدَدْتُ قَوْمِي كَعَدِيدِ الطَّيْسِ إِذْ ذَهَبَ الْقَوْمُ الْكِرَامُ لَيْسِي

خۆى هەقى (لَيْسَنِي)يه.

٥٢- كرتاندىنى نوونى (لكن) وەك (دەرياي تەويل):

فَلَسْتُ يَا تَيْبَهُ وَلَا أَسْتَطِيعُهُ وَلَاكَ اسْقِنِي إِنْ كَانَ مَاؤُكَ ذَا فَضْلٍ

خۆى مافى (لكن)ه، بەلام لەبەر راستكردهوى كيشى نوونهكه فرە دراوه.

٥٣- كرتاندىنى نوونى (الذيان) و (الذيان) و (الذيان) و (الذيان) لهبەر راستكردهوى كيش (رەجەز):

هُمَا اللَّتَا لَوْ وُلِدَتْ تَمِيمٌ لَقَبِلَ فَخَرُّ لِهْمُ صَمِيمٌ

يا وەك (كامل):

أَبْنِي كَلَيْبٍ إِنَّ عَمِّي اللَّذَا قَتَلَا الْمُلُوكَ وَفَكَّكَ الْأَغْلَالَ

يا وەك (تەويل):

(وَإِنَّ النَّبِيَّ حَانَتْ بِفَلَجٍ دِمَائِهِمْ هُمُ الْقَوْمُ كُلُّ الْقَوْمِ يَا أُمَّ خَالِدٍ

٥٤- كرتاندىنى نوونى جەمەى موزەككەرى سالم (مونسەريخ):

الْحَافِظُ عَوْرَةَ الْعَشِيرَةِ لَا يَأْتِيهِمْ مِنْ وِرَائِنَا وَكَفَّ

خۆى مافى (الحافظون)دەيه.

٥٥- كرتاندىنى نوون له ئەفعالى خەمسە بەبى بوونى جازم يا ناصيب:

آ- له موفردهوى موخاطبه، وەك (رەجەز):

أَبِيْتُ أُسْرِي، وَ(تَبِيَّتِي تَدْلُكِي)

وَجَهْكَ بِالْعَنْبَرِ وَالْمِسْكَ الذَّكِي

ب- له جەمەى موزەككەرى موخاطبه، وەك:

ج- له جەمەى موزەككەرى غائب، وەك:

د- له موتهنناى غائب:

ه- له موتهنناى موخاطبه

٥٦- كرتاندىنى نوونى تەوكیدی سووك له فيعل، دوا چوونه سەرى، وەك:

لَا (تُهَيِّنَ) الْفَقِيرَ عَلَّكَ أَنْ تَرْكَعَ يَوْمًا وَالذَّهْرُ قَدْ رَفَعَهُ

خۆى (لا تهيئن) بووه.

٥٧- كرتاندىنى نوونى (لَمْ يَكُنْ) كه بگات بهپىتى وهستاو، وەك (تەويل):

فَأَنْ لَا (تَكُ) الْمَرْأَةُ أَبَدَتْ وَسَامَةً فَقَدْ أَبَدَتْ الْمَرْأَةُ جَبْهَةً ضِعْمًا

يا وەك (رەجەز):

وَالْأَمْرُ إِنْ لَمْ يَكُ لِلنُّونِ مَحَلٌّ فِيهِ هُوَ اسْمٌ نَحْوَصَهُ وَحَيْهَلُ

خَوَى (لاتكون) و (لم يكن) بووه، بۆ ناچاری کیش کران به (تَكُ = فَع ب ب) که بریتی بی له سه به بیکی قورس، یه کهم که (تكون) وه یه کسانه به وه ته دیکی کۆ و پرگه که کی کورت، به لَام دووهم که (يَكُنْ) ه، یه کسانه به وه ته دیکی کۆ، دوا گۆرانکار بیه کان بوون به (يَكُ = فَع ن) که ده کاته سه به بیکی قورس و بهس.

۵۸- کرتاندنی نوونی ته ثنیه (تهویل):

هُمَا خِطَّتَا إِمَّا إِسَارٌ وَمِنَّهُوَ إِمَّا دَمٌ وَالْقَتْلُ بِالْحَرْ أُجْدَرُ

خَوَى (خِطَّتَا) ی بووه.

۵۹- کرتاندنی نوونی وبقایه له (لَيْتَ) وهک (وافیر):

كُمْنِيَةَ جَابِرٍ إِذْ قَالَ (لَيْتِي) أَصَادِفُهُ وَأَفْقِدُ جُلَّ مَالِي

۶۰- کرتاندنی نوونی وبقایه له (عَنْ) و (مَنْ) کاتنی بچنه سه ر بیتی موته که لیم، که به کوردی پیتی ده گوتری رانای که سی یه که می تاک. پروانه: جۆری دووهمی ژماره (۴).

۶۱- کرتاندنی نوونی وبقایه له (قَدْنِي) و (قَطْنِي) وهک (رهجه ز):

قَدْنِي مِنْ نَصْرِ الْحُبَيْبِيْنَ (قَدِي) لَيْسَ الْإِمَامُ بِالشَّحِيحِ الْمُلْحَدِ

۶۲- کرتاندنی پیتی، یا چهند پیتی له وشه یی، له بهر ناچاری کیش وهک:

آ- یهک پیت، پروانه (بکاء) له ژماره (۲) دا، یا وهک ئەم هه لبه سته ی مه حوی، له کوردی خۆماندا (ره مهل):

وهفتی نویتی سه ر جه نازه ی بۆ شه هیدی عیشق دۆست

مهوج ئەدا ئەم ئاسمانانه له دهنگی (الصَّلَاةُ) خَوَى (الصَّلَاةُ) ه بووه، له بهر ناچاری کیش و یه کیتی سه روا، یهک پیتی لی کرتاوه، بووه به (الصَّلَاةُ) ئیتر هه م کیشه که راست بوته وه، هه م یه کیتی سه روا له چامه که دا پارێزراوه. پروانه: ژماره (۲) شیعه که ی مه حوی. یا وهک له م شیعه دا حیسابی مونا دا بۆ غهیری مونا دا کراوه، شیوا بۆ بانگ کردن ته رخیم کراوه، (طهویل):

لَنْعَمَ الْفَتَى تَعَشُوْا إِلَى ضَوْءِ نَارِهِ

طَرِيفُ بْنُ مَالٍ لَيْلَةَ الْجُوعِ وَالْخَضْرُ

خَوَى طه ریفی کوری مالیکه، کاف له (مالک) لابراره له بهر ناچاری کیش، ژماره (۵۲، ۵۳، ۵۴، ۵۷) له راستیدا له م بابه تن.

ب- کرتاندنی دوو پیت وهک (الْمَنَازِلِ) له م دیره دا کراوه به (الْمَنَا) (کامیل):

دَرَسَ (الْمَنَا) بِمَتَالَعِ فَأَبَانَ فَتَقَادَمَتْ، فَالْحَبْسِ فَالسُّوبَانِ

له کوردیدا وهک رهحه ته، نالی ده فه رموی (ره مهل):

مه مخره هاوییه یی هه ولی فیراق

دهستی من دامه نی تو روژی (قیا)

(قیا...) کورت کراوه ی (قیام) یا (قیامه ت) ه.

ج- کرتاندنی سی پیت، له کوردیدا زۆر زۆره، به نموونه (عبدالغفور) و (عبدالکریم) و (محمی الدین) و وینه ی ئەمانه، به چهن دین جۆر گۆرانکاریان تیا دا ده کری، وهک شیخ رهزا - رهحه ته خوی لی بی - ده فه رموی (ره مهل):

چایه که ی مامه (غه فوورم) زهرده وهک میزی نه خوش

ئیه تیاج ناکا به ناگر هه ر به دوو تر دیته جۆش

خَوَى (عبدالغفور) یا (شیخ غفور) بووه. یا وهک له م شیعه دا (شیخ رهشید) ی کردووه به (ره شه) (ره مهل):

ره شه! ره ششاشی که ری رهش به رهشت

تا رهشت ماوه رهش و سوور به رهشت

گۆران - رهحه ته لی بی - ده لئی ()

شه پۆلی با ی به هره و جۆشم مه نگ راوه ستا بوو

ته لی عوود و که مانم (پس) کونی شمشالم

(پس = پساوه)

تیبینی: جاری وا هه یه، وهک له م نموونه وه ده رکه وت، وشه که، له پاش لی کرتانه که له سه ر حالی لی کرتاوی خَوَى ده میتی، وهک (المنّا) له (الْمَنَازِلِ) دا، وهک (قیا) له (قیامه ت) دا. به لَام جاری وایش هه یه ده سکاری تریشی ده کری، وهک (قُل) له م شیعه دا (طهویل):

سَلِ النَّاسَ إِنِّي سَأَلْتُ اللَّهَ وَحْدَهُ وَصَائِنُ وَجْهِي عَنْ فُلَانٍ وَعَنْ (قُل)

ابن عقیل ۲/۲۷۹

خۆی (فلان) بووه، پاش ئهوهی که دوو پیتی لێ فرهدراوه، لامه کهیشی ژێردارکراوه و ئیشباعیش کراوه، تا (وَعَنْ قُلَيْبٍ) یه کسان بێ به (مَفَاعَلُنْ) وه پیتی رهویش له دێره که دا لامی ژێرداری، ههتا هاوسهروایی له گهه ل دێره کانی تری ناو چامه که دا. وهک (الْحَمِي) که کورتکراوهی (الْحَمَام) ه، لهم دێره دا (رهجه ز):

(أَوَالْفَأْ مَكَّةَ مِنْ وَرَقِ الْحَمِي). (پ: اختصار)

ئهوه تا کاتی دوا پیتی که میمه کرتاوه، له بهر ناچاری، سهری میمی یه که میسه قهلبکراوه به ژێر و ئه لفه که ی دوا ی به یی، ههتا یه کیتی سهروا له چامه که دا پارێزراوی لهم جوژه شوینه دا گرنگ ئه وه یه: ئه وه ی که ماوه له وشه که دهست بدا بو ئه وه ی که وشه که ی پێ بناسریته وه، گهرچی گه لێ جار له کوردیدا، وشه موحه ره فه که یه وشه که ی ئه صلته که ی ناسراوه، وهک (حه مه) و (ئه حه) و (که ریم) و (سه لاج) و (ره حه) و (عه زه) و (سه عه) له (محمد) و (ئه حمه د) و (عبدالکریم) و (صلاح الدین) و (ره حه) و (عه زیز) و (سه عید) دا. (پروانه: ابن عقیل / ۲۹۶ / ۱ / ۱۵۹ / ۲).

گهرچی ئه م چهند نمونانه ی تریش لهم ژمارانه ی دوا وه، هه ر لهم جوژه بابه تن، به لام له بهر ئاسانکاری ژماره ی تاییه تییا ن بو داده نیین:

۶۳- کرتاندنی پیتی بانگکردن (حه رفی نیداء) له و جیگایانه دا، که جیگه ی نه کرتاندنه، که بریتین له مه ندوب و هه میر و موسته غاٹ و اسم الاشاره و اسمی جنس. وهک (طه ویل):

إِذَا هَمَلْتُ عَيْنِي لَهَا قَالَ صَاحِبِي بِمَثَلِكَ (هَذَا!) لَوْعَةً وَعَرَامٌ

خۆی حه قی (یا هذا) یه، له بهر ناچاری کیش (یا) که فره دراوه. (ر: ۶۵).

۶۴- کرتاندنی پیتی ناصب (طه ویل):

أَلَا أَيُّهَا اللَّدِّمِي (أَحْضَرَ) الْوَعْيَ وَأَنْ أَشْهَدَ اللَّذَاتِ هَلْ أَنْتَ مَخْلِدِي

خۆی مافی (أَنْ أَحْضَرَ) یه.

۶۵- کرتاندنی پیتی ئه لف، له نالی / ۵۷۱ هه ندی وشه، له بیژه ی (الله) وهک (واقیر):

أَلَا لَأَبَارَكَ (اللَّهُ) فِي سُهَيْلٍ إِذَا مَا لِلَّهِ بَارَكَ فِي الرِّجَالِ

(پ: ۹ / ۱۰۱)

کرتاندنی ئه لف له (یا) ی نیداء، وهک (طه ویل):

(يَذًا) أَلْعَرَشِ صَبْرِي عَلَى مَا أَصَابَنِي وَقَدْ بَضَعُوا الْحَمِي وَقَدْ قَلَّ مَطْمَع

خۆی (یاذا) بووه، ئه لفه که ی له بهر ناچاری کرتاوه. کرتاندنی له (ها) ی راناوی میبینه ی که سی سییه می تاک، وهک (به سیط):

أَمَّا تَقْوُدُ بِهِ شَاةً فَتَأْكُلُهَا أَوْ أَنْ (تَبِيعَةً) فِي بَعْضِ الْأَرَاكِبِ

خۆی (تَبِيعَةً) بووه، له بهر ناچاری ئه لفه که ی کرتاوه. له (أنا) یه دروسته بکرتی. له کوردیشدا ئه م جوژه کرتاندنه هه یه. نالی - ره حه ته ی خودای لێ بێ - ده لێ (موضاریعی هه شتی ئه خرهب):

دهستم له گه ردنی خۆت هه لمه گره ئه ی حه بیبه!

(وه بزانه) خۆینی خۆمه، یا مینه ته ره قیبه

ئه مه خۆی (وابزانه) بووه، له سه ر کیشی (فاعلات-ب-ن) بیکه ی بزێو بووه، جا به یاسای (بو ناچاری پیتی بزۆیندار بێ بزۆین ده کری) بیکه ی زه نه دار کراوه، بووه به (وابزانه) ئه و به یاسای دوو پیتی وه ستاو و کو بینه وه، بو چاره ی ئه م کیشه یه که له عه ره بیدا پیتی ده گوتری (التقاء الساکنین) وه دروست نییه، بو چاره ی ئه مه پسته نه رمه که یان که ئه لفه که یه و پیتی ده گوتری پیتی عیله ده کرتی و ده بی به (وه بزانه = مَفْعُول -- ب).

ئه سیریش - به ره حه ت چی - ده فه رمووی:

ئه م بیست و چواری ئایاره، (کورده!) ماتمه

رۆژی موسیبه ت و به لا و په ریشانی و غه مه

له م رۆژه شیخی نه هری و پالو شه هید کران

له و کاری تورکه مرۆ ئه مرۆ سه رسه مه

خۆی (سه رسامه) بووه، بو پاراستنی یه کیتی سه روا له چامه که دا ئه لفی (سه رسامه) کرتاوه، چونکه سه رواکان له چامه که دا ئه م وشانه ن:

(ئه مه، ئاده مه، ته مه، که مه، خومه، شه رقه)، کورده یه ئه ی کورده بووه. کرتاندنی ئه لف، یا پیت له شیعی کیشی په نجه یشدا، بو پیتو بیستی کیش ده کرتی. وهک (ده پرگه یی):

خۆی (قوتارت) بییه.

٦٦- کرتانندی پیتی لین، یا عیله به شپوهیه کی گشتی. ههروه کو له کاتی ئیشبعا ئەلف و واو و بی زیاد ده کرتین، بۆ سافکردنی کیش، له هه ندی کاتدا ئەم سێ پسته بۆ راستکردنهوی کیش پیوسته بکرتین، نمونه ی زۆریان له ژماره کانی پیشه وه رابوورد، به لام هیشتا نمونه و یاسای زۆری تریان ماوه:

آ- ئەلف که به شی وشه بی له فیعلیشدا لاده بری، به مه رجی بزۆینه که ی پیشی که سه ره بمینی. وهک (ره جهز):

وَصَانِي الْعَجَّاجُ فِيمَا (وَصَانِي)

خۆی (وَصَانِي) بووه.

ب- پیتی لین، به شی وشه ییش نه بی، هه ر دروسته بۆ سافکردنی کیش بکرتی، وهک واوی ضه میر، خۆی ده کرتی و بزۆینه که ی پیشی ده مینی له باتی خۆی، وهک (وافیر):

وَلَوْ أَنَّ الْأَطْبَاءَ (كَانَ) حَوْلِي وَكَانَ مَعَ الْأَطْبَاءِ شِفَاءً

خۆی (کانوا) بووه، بۆ نه وه ی به پتی پییه کانی به حری و افیر (نُحوْلِي = مفعولن ---) بی به (نُحوْلِي = فَعُولُن ب --) واوی (کانوا) ی جه مع کرتاوه، وه به بۆری نونه که ئیکتیفا کراوه، ئەلفه که ییش رۆلی جیاکردنی نه ماوه، ئەویش له خه تدا سراوه ته وه.

ج- کرتانندی پیتی لین (ره جهز):

سَنَّةٌ سَبْعٌ، حَبِيرٌ، وَادِي الْقُرَى وَبَعَثَ النَّجَاشِي أَيْضًا جَعْفَرًا

خۆی (النجاشي) یه، ئەگه ر بیی (النجاشي) نه کرتی شیعه ره که له نگ ده بی پاره پاره ی که رتی دووه می ئاوايه:

(وَبَعَثَ) = فَعَلْتَن ب ب ب (-) + (نَجَاشِي) = مفاعلن ب - ب (-) + (ضَجَعْفَرَن) = مستفعلن -- ب (-).

یا وهک پیتی به شی وشه له م شیعه ردا (کامیل):

كُنُوَاحٍ رِيَشٍ حَمَامَةٍ نَجْدِيَّةٍ وَمَسَحَتْ بِاللَّثَيْنِ عَصْفَ الْإِثْمِدِ

خۆی (نُوَاحِي) یه، له به ر راستکردنه وه ی کیش له کاتی ئیضا فه دا مامه له ی کاتی ته نوینی بۆ کراوه، چونکه وشه ی مه نقووص، وه کو (قاضی) و (رامی) و (نواحي) و (عوالی) له کاتی ته نویندا، بییکه ی ئاخریان ده کرتی، ده بن به (قاض، رام، نُوَاح، عَوَال) به لام له کاتی ئیضا فه دا (ی) که زیندوو ده بیته وه، جا لیته بشدا (نُوَاح) گه رجی ئیضا فه ییش کراوه به لام مامه له ی کاتی ته نوینی بۆ کراوه له و رووه وه که بییکه ی زیندوو نه کراوه ته وه، له به ر ئەوه ییش که ئیضا فه کراوه ته نوینی بۆ دانه تراوه.

د- کرتانندی واوی لینی به شی وشه، وهک (ره جهز):

الرُّومُ وَالشَّامُ وَبَيْتُ الْمَقْدِسِ هَذَا الَّذِي أَضْمَرَهُ الْأَنْكُرْسِي

خۆی (الأنكروسي) یه، واوه که ی له به ر کیش کرتاوه.

ه- کرتانندی واوی (هُوَ) ه و بیی (هي) پروانه: (١٣ - ب، ج).

٦٧- کرتانندی (ی) له (الَّذِي) و (الَّتِي) و (اللَّوَاتِي). وهک (ره جهز):

فَطَلَّتْ فِي شَرِّ مِنَ اللَّذِّ كِيدًا كَمَنْ تَزِي زُبِيَّةً فَاصْطِيدًا

خۆی (الَّذِي) بووه. وهک (وافیر):

فَقُلْ لَلَّتْ تَلَوْمُكَ: إِنَّ نَفْسِي أَرَاهَا لَا تَعُوذُ بِالتَّمِيمِ

خۆی (لِلَّتِي) بووه. کرتانندی (بي) و (تي) له (اللواتي). وهک (ره جهز):

جَمَعْتَهَا مِنْ أَيْنِقٍ غَزَارٍ مِنْ (اللَّوَا) شَرَفْنَ بِالصَّرَارِ

خۆی (اللواتي) بووه، له پاش لابرندی (ی) له (الذی) و (التي) دروسته ذال و تیکه ییش و پستا و (ساکن) بکرتین، دروستیسه به ژێرداری بمینه وه.

٦٨- کرتانندی ئەلف له (كَلْتَا) وهک (ره جهز):

فِي (كَلْتَا) رَجُلَيْهَا سُلَامَى زَائِدَةٌ كَلْتَاهُمَا قَدْ قُرْنَتْ بِوَاحِدَةٍ

خۆی (كَلْتَا) یه.

٦٩- کرتانندی واوی صیله (به سيط):

وَأَشْرَبُ الْمَاءَ (...) مَا بِي نَحْوَهُ عَطِشٌ

إِلَّا لِأَنَّ (عِيُونَهُ) سَيَّلُ وَأَدِيهَا

خۆی هه قی (... وما بی) یه.

۷۰- کرتانندی لامی ئه مر (وافیر):

مَحْمَدًا (تَفَدًا) نَفْسَكَ كُلُّ نَفْسٍ إِذَا مَا خَفْتَمِنْ شَيْئٍ تَبَالًا
خوی ههقی ئاوايه: (با محمد لتفد) بیی نبدا و لامی ئه مرى سه ر فیعلی (تفدی)
کرتاوه، نیشانه ی ئه وه بیش که له دلا هه یه و کرتاوه، یه که م مه عناکه یه تی، دو وه م حه زفی
(ی) یه له فیعلی (تفد) که لیبه دا غه یری لامی ئه مر، ده ست نادا که ته قدیر بکری.

۷۱- کرتانندی شهرط و جهواب (ره جهز):

قَالَتْ بَنَاتُ الْعَمِّ يَا سَلْمَى وَإِنْ كَانَ فَقِيرًا مُعْدَمًا قَالَتْ وَإِنْ
خوی (وإن كان فقیراً معدماً) بووه.

۷۲- کرتانندی مه جزوومی (لم) وهک (کامل):

احْفَظْ وَدِعْتِكَ الَّتِي اسْتَوْدَعْتَهَا يَوْمَ الْأَعْرَابِ إِنْ وَصَلَتْ وَإِنْ لَمْ
له بنه په تدا (وإن لم تصل) بووه.

۷۳- کرتانندی (إمًا) له رسته دا (مُتْقَارِب):

سَقْتَهُ الرِّوَاعِدُ (...) مِنْ صَيْفٍ ... وَإِنْ مِنْ حَرِيفٍ فَلَئِنْ يُعْدَمًا
خوی (... إمًا من صیف و إمًا من حریف...) بووه.

۷۴- کرتانندی ئیسمی (لیت) ئه گهر راناو بوو (ته ویل):

فَلَيْتَ دَفَعْتَ الهمَّ عَنِّي سَاعَةً فَبِتْنَا عَلَى مَا خَيْلَتْ نَاعِمِي بِالِ
خوی (لیتک) دیه.

۷۵- کرتانندی مه ووصول و هیشتنه وهی صیله که ی (طه ویل):

عَدَسٌ مَا لِعِبَادٍ عَلَيْكَ إِمَارَةٌ نَجَوْتُ وَهَذَا تَحْمِلِينَ طَلِيقُ
ههقی خوی (وهذا الذي تحمليين) دیه.

۷۶- کرتانندی ئیسمی (لکن) وهک (ته ویل):

وَلَكِنَّ مَنْ لَا يَلْقَى أَمْرًا يَنْوِيهِ بَعْدَتِهِ يَنْزِلُ بِهِ وَهُوَ اعْزَلُ
خوی (لکنه) بووه.

۷۷- کرتانندی ئیسمی (إن) وهک (خفیف):

إِنَّ مَنْ يَدْخُلُ الْكَنِيسَةَ يَوْمًا يَلْقَى فِيهَا جَادِرًا وَطَبَّاءَ
خوی (إنه من...) بووه.

۷۸- کرتانندی (ما) ی نافیه (طه ویل):

لَعَمْرُ أَبِي دَهْمَاءَ (زَالَتْ) عَزِيْزَةً عَلَى قَوْمِهَا مَا فَتَلَ الزُّنْدَ قَادِحُ
خوی (ما زالت) بووه.

۷۹- کرتانندی (أن) له خه بهری (عسی) وهک (وافیر):

عَسَى الْكَرْبُ الَّذِي أَمْسَيْتَ فِيهِ يَكُونُ وِرَاءَهُ فَرَجٌ قَرِيبُ
خوی ههقی (ان يكون) دیه.

۸۰- کرتانندی (رُب) له پاش (واو) و (فی) و (بل) هوه:

آ- (وَ) لَيْلٍ كَمَوْجِ الْبَحْرِ أَرْخَى سُدُولَهُ عَلَى بِأَنْوَاعِ الْهُمُومِ لَيْبَتِكِي
ب- فَمِثْلِكَ حُبْلَى قَدْ طَرَقْتُ وَمَرْضِعُ فَأَلْهَيْتَهَا عَنْ ذِي تَمَائِمِ مُحُولِ
ج- بَلْ بَلَدٍ مَلَأَ الْإِكْمَامَ قَتْمُهُ لَا يُشْتَرَى كِتَانُهُ وَجَهْرُمُهُ

۸۱- کرتانندی (قد) له ماضی که له جهوابی قه سه ما واقیع بین (طه ویل):

حَلَفْتُ لَهَا بِاللَّهِ حَلْفَةً فَاجِرٍ لَنَامُوا فَمَا إِنْ مِنْ حَدِيثٍ وَلَا صَالِ
۸۲- کرتانندی ضه میری شهئن، کاتئ ئیسمی (إن) و (أن) و (لکن) و (لعل) و
(لیت) ه بین. وهک (طه ویل):

كَأَنَّ عَلَى عَرْنَيْنِهِ وَجْبَيْنِهِ أَقَامَ شُعَاعُ الشَّمْسِ أَوْ طَلَعَ الْبَدْرُ
خوی (کأنه) بووه، پروانه (۶۳، ۶۵، ۶۶).

۸۳- کرتانندی حه رفی جهر و جوزئی له ئیسمی جه لاله. وهک (به سبط):

لَا هَ ابْنَ عَمِّكَ لَا أَفْضَلْتَ فِي حَسَبٍ عَنِّي، وَلَا أَنْتَ دِيَانِي فَتَحْزُونِي
خوی (الله) بووه، له پیئشا لامی حه رفی جهری لئ کرتاوه، ماوه ته وه (الله)
به مه جروری، له پاشدا (أل) ی ته عربی شئی لئ لابراوه ماوه ته وه (لاه) (ر: شرحی ئیبنو
عه قیل له سه ر الفیه ی ئیبنو مالیک ج/ ۲ ص ۲۳ ط/ ۱۴).

۸۴- کرتانندی تیبی ته ئیشتی خر:

۱- له تاک (موفرده) وهک (ره جهز):

وَإِذْ أَتَى أَبُو هُرَيْرٍ فِي غَدِهِ بِتَمْرَاتٍ صَفَّهْنٍ فِي يَدِهِ

خوی (أبوهريرة) ه بووه. زور جار له بهر ناچاری کیش (خدیجه و عائشه و فاطمه و
طلحه و طعمه) ده کرین به (خدیج و عائش و فاطم و طلحه و طعمه).

۲- له موته نای ناو وهک (رهجهز):

آخِرُ مَا نَزَلَ آيَاتَانِ فِي آخِرِ التَّوْبَةِ ثَابِتَانِ.

خَوَى (ثَابِتَانِ) يه.

۳- له موته نای فیعل، وهک (رهجهز):

وَأَمَرَ اثْنَيْنِ مِنْ بَيْنِ الشَّجَرِ (فَاجْتَمَا وَأَفْتَرَقَا) كَمَا أَمَرُ

۸۵- له بابی (افتعال) که له (تقوی) دروست بکری، له هه موو متصرفه فیه کانی دروسته فائمه لفيعله که ی بکرتی، وهک (وافیر):

تَقْوَهُ أَيُّهَا الْفِتْيَانُ أَنِّي رَأَيْتُ اللَّهَ قَدْ غَلَبَ الْجُدُودَ

خَوَى (اتَّقَوْهُ) بووه.

۸۶- کرتانندی بزوینی ئیعراب، له بهر ناچاری کیش، وهک (سه ریح):

فَالْيَوْمَ (أَشْرَبُ) غَيْرَ مُسْتَحَبِّ إِثْمًا مِنَ اللَّهِ وَلَا وَأَغْلِ

یا وهک (رهجهز):

يَرْفَعُ تَوْبَهُ (وَيَخْصِفُ) نَعْلَهُ وَيَرْكَبُ الْفَرَسَ ثُمَّ بَعْلَهُ

یا وهک ئەم شیعره ی تر، که (هن) ی مه رفوعی فاعیل ساکنه:

رُحْتُ وَفِي رَجْلَيْكَ مَا فِيهِمَا وَقَدْ بَدَأَ (هَنْكَ) مِنَ الْمِثْرَرِ

تیبینی: ئیمه ئەم نمونانه بۆ ئەوه دههتینهوه، ههتا شاعیرانی کورد، لهم زانسته تهواو تهواو شارهزا بن، وه له ئایینهدهدا وهک له مه وپیش سوود و بههره لهم دهستوورانه وهربگیرئ، چونکه ئیمه ههتا له سه رچاوه عه ره بیه که حالی نه بن، ناتوانین له کوردیدا پیاده ی بکه بن، هوی سه رکه وتنی نالی و مه حوی و مه وله وی و وه فایی و شیخ رهزا، حالییو نیانه له عهرووز.

داخه کهم که سانج پهیدا بوون دژایه تیبی زمان و ئەدهبی عه ره بی بهوپه پری کوردایه تی داده نین. هه موو کهس ده زانی که هیندستان موسسه عمه ره ی بهریتانیا بووه، له گه ل ئەوه ی شیدا هه تا ئیستایش له هیندستاندا زمانی ئینگلیزی یه که مه. جا بفه رموون سه رنج بدن که هه ستیاره پیشینه کورده کان چون چۆنی، زۆر به وردی له م ورده کاریبانه حالی بوون و هه زمیان کردوون و زۆر به وه ستایانه، له زۆریه ی ئەم یاسا و ریسایانه سوودیان وهرگرتووه و، له ناو شیعی کوردیدا به کاریان هیتان. له پیشه وه بازی نمونه مان له

چۆنتیبی پیاده کردنی ئەم دهستوورانه دا له کوردیدا هیتایه وه، وا ئیسته ییش کۆمه لی تر باس ده که بن و ده لئین:

یه کهم: وهک ده زانین ناچاریه کیشیه کان له بهر ئەم مه به ستانه به کار دهه نترین:

۱- راستکردنه وه ی کیش، واته: ئەگه ر ئەو روخسه ته شیعییه به کار نه هیتئ شیعه که له نگ ده بی. وهک گۆران - ره حمه تی خوی لی بی - ده لئ (هه زه جی هه شتی ئەخره بی مه کفو فی مه حذووف):

تاکوله پرا که وتمه ناو دۆزه خی غوربه ت

که م که م سپی بوو یاد(ت) له سه ر له وحی خه یالم

به پیتی ناوی کیشه که ده شی ئەم دپره ناوا بکیشری: (مفعول -- ب) + (مفاعیل ب - ب) - (ب) + (مفاعیل ب -- ب) + (فعلون ب --). چونکه که ده لئین هه زه ج، ئەوه واتای وایه پیه کانی بریتین له پیتی (مفاعیلن ب ---) و گۆراوه کان (مزاحفات) هکانی، که ده لئین: هه شتی واته: هه ر دپریکی بریتیه له هه شت پی، پروانه (خه رب و که ف و حه ذف له هه زه جدا، له لیسته کاندا) هه تا به باشی له م سی زاراهه تیبگه یه ت. ئیستا ئەم هۆنراوه یه ده کیشین، تا بزانی له نگه یا سافه:

(تاکوله = مفعول -- ب) + (پرا که وت = مفاعیل ب -- ب) + (مه ناو دۆزه = مفاعیل ب -- ب) + (خیغوریه ت = فعلون ب --) × (که م که مس = مفعول -- ب) + (پیبوو یاد = مفاعیل ب -- ب) + (له سه ر له وحی = مفاعیل ب -- ن) + (خه یالم = فعلون ب --). وهک ده رده که وی شیعه که و کیشه که ده قاوده ق ده رچوون، به مه رجی (ت) ی وشه ی (یادت) له سه ر شیوه ی ئاخوتنی سلیمانی نه خوینرتیه وه، ئەم جوړه نمونه کوردیبانه له جوړی قیاسی راناو له سه ر راناوه، به وینه له عه ره بیدا، وهک له ژماره ۶۶ - ب) دا ده رده که وی، وای راناوی کۆ له (کانوا) دا له بهر راستکردنه وه ی کیش کرتاوه، جا له سه ر ئەم بنیاته له کوردیشدا، تیبی (یادت) کرتاوه.

۲- بۆ پاراستنی یه کیتی سه روا، وهک شیعه که ی ئەسیری و شیعه ده برگه بییه که ی کۆتایی ژماره (۶۵). یا وهک ئەم هه لبه سته ی خوالیخوشبوو مه حوی:

له ئای تیغی هه ر زامی بو ئاوا برینی من نه بی هه ر وایه وه یران

(وه یران) خوی (ویران) ه، له بهر راگرتنی هاوسه روا بی له گه ل دپره کانی تری چامه که دا ده سکاری کراوه، چونکه وشه کانی تری ئەم چامه یه ئەمانه ن: (حوزه یران، سه یران،

جه‌یران، وه‌یران، طه‌یران، سه‌یران، ده‌یران). بۆیه ئەمه‌یش له جوۆری راگرتنی هاوسه‌رواییه، چونکه (وه‌یران) و (وێران) کیشه‌که‌یان یه‌که که (فَعْلُنْ --)، به‌لام هاوسه‌روا نین، بروانه (حه‌ره‌کاتی سه‌روا).

۳- هه‌یه ده‌سکاری و ناچاریه‌که له‌به‌ر راگرتنی سه‌نگی دێره‌که و هاوسه‌رواییه، وه‌ک کردنی (قیامه‌ت) به (قبا) که هه‌م یه‌کیتی سه‌روا راده‌گرێ و هه‌م له‌نگی کیشی شیعره‌که ساف ده‌کا (بروانه: ۶۲ - ب) شیعره‌که‌ی نالی، هه‌روا شیعره‌که‌ی مه‌حوی (الصَّلَا).

دووهم: حه‌ذف و کرتانندی تریش هه‌یه وه‌ک:

آ- کرتانندی عاطف و معطوف، وه‌ک (ره‌جه‌ز):

(سَنَّهُ ثَلَاثِ سَادِسِ الْعِشْرِينَ)

خۆی ئاوايه: (سَنَّهُ ثَلَاثِ وَعِشْرِينَ...)

ب- کرتانندی عاطف به‌ته‌نها وه‌ک (ره‌جه‌ز):

وَمِنْهُ ذُو فَتْحٍ وَذُو كَسْرٍ وَضَمٍّ كَأَيْنِ أَمْسٍ حَيْثُ وَالسَّائِنُ كَمَّ

خۆی ئاوايه (... كَأَيْنِ وَأَمْسٍ وَحَيْثُ...). ئەمه له‌ کوردیدا هه‌ر زۆر زۆره، مه‌وله‌وی - په‌حمه‌تی خۆی لێ بێ - ده‌فه‌رموێ:

چوو، بوو، دی، بیستی، کریا، دریاوه

هاته‌وه‌هه‌له‌ره‌ریاوه!!

خۆی ئاوايه: (چوو وه‌ بوو وه‌ دی وه‌ بیستی وه‌ کریا وه‌ دریاوه، که هاته‌وه‌هه‌له‌ره‌که هه‌ر ده‌له‌ریاوه). له‌م شیعره‌ی مه‌وله‌ویدا، له‌ پینج شویندا (و)ی عه‌طف کرتاوه، وه‌ (که)ی په‌یوه‌ست له‌نیوانی دوو رسته‌که‌دا کرتاوه، هه‌روا (که)ی ناسینیش له‌ (هه‌له‌ره‌) کرتاوه.

(جوۆری سییه‌م: چه‌ند گوێرانکاریه‌کی تر):

۸۷- کردنی موذه‌که‌ر به‌موئه‌ننه‌ث، وه‌ک (کامیل):

لَمَّا أَتَى خَبْرَ الزُّبَيْرِ تَوَاضَعَتْ سُوْرُ الْمَدِيْنَةِ وَالْجِبَالُ الْحُشْعُ

خۆی هه‌قی (تواضع) ه‌ بوو.

۸۸- کردنی مؤنث به‌مذگەر، وه‌ک (به‌سیط):

إِنَارَةُ الْعَقْلِ (مَكْسُوفُ) بِطَوَعِ هَوَى وَعَقْلٍ عَاصِيِ الْهَوَى يَزْدَادُ تَنْوِيْرًا

خۆی مافی (مکسوفه‌)ه، به‌لام له‌به‌ر راگرتنی کیش کراوه به‌ (مکسوف). بروانه: (۸۳).

۸۹- کردنه‌وی پیتی گیراویدار (فَكُّ الْمَدَّغَم). (طه‌ویل):

وَلَا يُبْرَمُ الْأَمْرَ الَّذِي هُوَ حَالِلٌ وَلَا يُحْلَلُ الْأَمْرَ الَّذِي هُوَ مُبْرَمٌ

۹۰- پیشخستنی مه‌عطوف له‌ مه‌عطوفوه‌له‌یهی، وه‌ک (وافیر):

(عَلَيْكَ) وَرَحْمَةُ اللَّهِ السَّلَامُ

خۆی هه‌قی: (عَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ)یه. مه‌حوی و نالی - په‌حمه‌تی خودایان لێ بێ - به‌هه‌ریه‌کی زۆریان له‌م جوۆره‌ ده‌ستوووه‌ وه‌رگرتوووه، به‌تاییه‌تی مه‌حوی، له‌م دێره‌دا مه‌حوی ئەوه‌ی مافی پیشخستنه‌ دوای خستوووه‌ و ئەوه‌ی مافی دواخستنه‌ پیشی خستوووه. ده‌لی (هه‌زه‌ج):

ده‌ترسم گه‌ردی خۆینی من له‌ شیشه‌ی گه‌ردنت نیشی

وه‌گه‌رنا، غه‌م نییه‌ بمرم له‌ هه‌سه‌رت لێوی مه‌یگونت

چونکه مه‌حوی ده‌یه‌وی بفرمووی:

من خه‌می خۆم نییه، گه‌ر له‌ تاو ده‌ردی دووربی له‌ لێوی سوور و نالی توو بیشمرم ده‌ریه‌ست نیم، به‌لام مه‌ترسی ئەوه‌م هه‌یه، کاتی من له‌ ئەشقی توو شه‌هید بيم، ئوبالی من بچیه‌ته‌ ئەستۆت و توو خۆینی وشکه‌وه‌ بووم له‌ مینای گه‌ردنی بلوورینت بنیشی و ته‌لخ و له‌که‌داری بکا، شتی وایش وه‌لامی تاوانه‌ به‌تاوان، بۆیه‌ نامه‌وی به‌و ده‌ردی دووریه‌ بکوژی!

یا ئەم شیعره‌ی تری که چه‌ندین پاش و پیشی تیا‌دا کردوو (ره‌مه‌ل):

کووتری دل، چه‌نگولی بازی قه‌ضا - یه‌عنی موژه‌ی -

دی، به‌زولفی چوو په‌نا با، که‌وته‌ نیتو داوی به‌لا

واته: کووتری به‌سه‌زمانی دل، کاتی چنگی بازی قه‌زاوقه‌ده‌ری دی، که‌ برژانگی یاره، له‌ ترسا چوو په‌نای برده‌ به‌ر زولفی، هه‌تا خۆی تیا‌ هه‌شار بدا و راو نه‌کری، که‌چی له‌ویش دیسان که‌وته‌ ناو داوی قه‌زاوقه‌ده‌ره‌وه، گه‌رچی له‌ چنگی باز پرگاری بوو، به‌لام که‌وته‌ ناو داوی راوچیه‌وه‌ و ئەوه‌ی لێی ده‌ترسا روویدا.

۹۱- مه‌به‌ست له‌ موفرده‌، موته‌ننا یا جه‌مع بێ، یا به‌پێچه‌وانه‌وه‌:

آ- گوتنی تاک و مه بهست دوو بی، وهک (به سیط):

كَأَنَّهُ (وَجْهٌ) تُرْكِيَيْنِ قَدْ غَضَبَا مُسْتَهْدَفٌ لَطِعَانَ غَيْرِ تَذْيِيبِ

ب- مه بهست له تاک و کو بی، وهک (وافیر):

كُلُّوا فِي نَصْفِ بَطْنِكُمْ تَعِيشُوا فَسَانَ زَمَانِكُمْ زَمَنُ حَمِيصُ

خۆی (بُطُونِكُمْ) ه له گه ل (وَجْهًا تَرْكِيَتَيْنِ...).

له کوردیدا ئەم جوژه ته عبیره زۆره، وهک نالی ده فهرمووی:

(کانی) ده زین به ئاو و (درهخت) ئاوسن به با

شایی به هاره، بولبوله داماد و غونچه بووک

وهک چاوی وشکه سو فیه (کانی) له دار و بهرد

ده درین، به صهد تهره ننوم و گریان و نووکه نووک

خۆی (کانی به کان ده زین و دهردین...) . یا وهک ئەم هه لبه سته ده برگه بیبه:

ئای چه ندهم دیوه گه وره کچی دیل

ئه نفال کراوی بار کراو له زیل

(جه له ی کردبون) جاشیکی زه لیل

(ده بیرد) بو ئاغای له باتی بهرتیل

خۆی هه قی ئاوايه: ده بیرد بو ئاغای له باتی بهرتیل.

۹۲- پاناو (ضه میر) پیش بخری له سه ر مه رجه ع، وهک:

له کوردیدا وهک نالی ده فهرمووی:

(دهس به ندیانه) (دین و ده چن) سه روو ناره وهن

صاحب کولاه و سایه و بهرگن وه کو مولووک

صافی - کاکی هیرانیس - په حمه تی خوی لینی بی - ده فهرمووی (ره مه ل):

گه مرامی کوشتنه یارم چه باکم سه ر نیبه

وا ئه سه ف، ئەما که دامینی به من خوتین ده کا

چونکه خۆی ئاوايه، پاش و پیشی تیاکراوه: (یارم گه مرامی کوشتنی منی هه به...) .

۹۳- خه بهردان له موته ننا به موفرده، یاسایه موته دا و خه بهر ده بی له م جوژه شتانه دا

چون بهک بن، وهک (طه ویل):

حَشَايَ عَلَيَّ جَمْرٍ ذَكِيٍّ مِنَ الْغَضَاوَعَيْنَايَ فِي رَوْضٍ مِنَ الْحُسْنِ تَرْتَعُ

خۆی هه قی (... تَرْتَعَانِ) به .

۹۴- دا برینی مضاف له مضاف الیه، به ئه جنه بی، وهک (کامیل):

مَا زَالَ يُوقِنُ مَنْ يَوْمُكَ بِالْغِنَى وَسَوَاكَ مَانِعٌ - فَضْلُهُ - الْمَحْتَاجُ

خۆی ئاوايه: (وَسَوَاكَ مَانِعُ الْمَحْتَاجِ فَضْلُهُ)

۹۵- دروستکردنی ترکیبی اضافی له عه ده دا، له سه ر ئەم شیوه به:

(ثانی عشرین، سادس العشرین، ثالث التسعین) وهک (ره جه ز):

وَقُبُضَ الصَّدِيقُ ذَاكَ الْأُولَى ثَانِي عَشْرِينَ جَمَادَى الْأُولَى

ئه وه تا له م شیعره دا به شی یه که م که (ثانی) به اضافه کراوه بو لای (عشرین) خۆی

هه قی ئاوايه: (... فی الثانی والعشرین).

۹۶- بی بزوتنکردنی بزوتن دار، که پیتی عیلله بی، تا بارودو خیکی وا دروست بی،

که بی به هوی کرتانندی، وهک (ره جه ز):

وَمَعَهُ الصَّدِيقُ (ثَانِي) اثْنَيْنِ وَنَزَلًا قَبَاءَ فِي الْإِثْنَيْنِ

خۆی (ثانی اثْنَيْنِ) بووه، به سه ری بی، وشه ی (ثانی) که مه نقووصه، مامه له ی

مه قصووری بو کراوه، تا بی به (ثانی) به زنه ی بی، جا ئه و کاته له نیوانی بی و تیدا

التقاء الساکنین روو ده دا، یا ئه که پیتی عیلله به بی هیره ده کرتی و کیشه که یش به م

کردارانه راست ده بیته وه.

ئه م ورده کاری و وه ستا کارییی که له م شیعره دا باسما ن لی کرد، به زیاد وه له م هونراوه ی

مه حویدا ره نگ ده داته وه (وافیر - یا - هه زه جی مه حدووف):

شهره ف هه ر عیلمه، نابینی که ئه شهره ف

موشه رره ف بوو به ئەم مر ئه وو له به (إِقْرَأْ)!

له نیوه دیری دووه ما، هه ستیار هه تا خۆی رزگار بکا له قورسی کیش بزوتنی هه مزه ی

(ئه وو له) ده گو تیزیته وه بو پیش خۆی، که ری بی (ئه مر) ه، جا له بهر به یه که گه یشتنی دوو

پیتی وه ستاو، که ئه لفی سه ره تای (اول) ه و واوه که ی پاشیه تی ئه لفه که ده کرتی ده بی به:

موشه رره فبوو به نه مره ووهل به افرأ
 ب --- ب --- ب ---
 مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

۹۷- تهنوین که دهگات به پیتی بی بزوین ده بی به نوینیکی ژیردار، وهک (رهجهز):

كَلَامُنَا لَفْظٌ مُفِيدٌ كَأَسْتَقِمُّ وَأَسْمٌ وَفِعْلٌ ثُمَّ (حَرْفٌ) الْكَلِمَ

۹۸- ضه میری موتته صیل (راناوی لکاو) له بهر ناچاری به دوا (الآ دا دی، وهک (طهویل):

أَعُوذُ بِرَبِّ الْعَرْشِ مِنْ فِتْنَةٍ بَعَثَ عَلَيَّ، فَمَالِي عَوْضُ (إِلَّا هُ) نَاصِرُ

یا وهک (به سیط):

وَمَا عَلَيْنَا - إِذَا مَا كُنْتَ جَارَتْنَا -

أَنْ لَا يُجَاوِرَنَا (إِلَّا ك) دِيَارُ

۹۹- جاروبار له بهر راستکردنه وهی کیش راناوی لکاو ده کری به راناوی جیا، وهک (به سیط):

بِالْبَاعِثِ الْوَارِثِ الْأَمْوَاتِ قَدْ ضَمَنْتُ

(إِيَّاهُمْ) الْأَرْضُ فِي دَهْرِ الدَّهَارِ

۱۰۰- له بهر هاوسه روایی و ناچاری کیشی، گه لی جار ناخر پیتی عهروض و دوا پیتی ضه رب دهسکاری ده کرین، به پیتی شوین ده گورین، به تایبه تی له چامه دا، پیتی ئیعراب، یا پیتی رهوی له سه روا دا، خوئی ههقی نه وهیه که بی بزوین بی، شاعیر بزای دهکا، یا به پیچه وانه وه، یا مافی نه وهیه بزوی هه بی، که چی ژیری ههیه، یا سه ری ههیه، یا به پیچه وانه وه. وه نه مه له عه ره بی و کوردیدا هه زور زوره. وائیسستا بو سه ره مه شق و راهینان چهند نمونه بی دنه نو سین، وهک (طهویل):

إِذَا الْقَوْمُ قَالُوا مَنْ فَتَى خِلْتُ أَنْبِي عُنَيْتِ، فَلَمْ أَكْسَلْ وَلَمْ أَتَبَلَّدِ

خوئی مافی (و کم اتبلد) ه، به دالی بی بزوین، به لام له بهر نه وهی پیتی رهوی له سه رسه ری چامه که دا دالی ژیرداره، لی ره شیدا کراوه به (و کم اتبلد = فعول ب - ب) + (تبلا دی = مفاعیلن ب - ب -).

یا وهک (وا فیر):

وَأَنَا الْمَانِعُونَ لِمَا أَرَدْنَا وَأَنَا النَّازِلُونَ بِحَيْثُ شِينَا

خوئی (شینا) بووه، قه لبی هه مزه که کراوه به بی، بو ره چاو کردنی به کیتی پیتی ریدف له سه رسه ری سه رواکانی چامه که دا. چونکه له م جو ره وشانه ن: (رضینا، فینا، ساجدینا...).

فَمَلَكْنَا بِذَلِكَ النَّاسَ حَتَّى مَلَكَ الْمُنْذِرُ بِنِ مَاءِ السَّمَاءِ

خوئی (ماء السماء) به به ژیری پیتی رهوی، به لام له بهر نه وهی له سه رواکانی تری چامه که دا پیتی رهوی هه مزه یه کی بو رداره، لی ره شیدا بو هاوشانی نه وان هه مزه ی (السماء) به مه ضمو می ده خو تیر تته وه، نهک به مه کسوری. پروانه: (ژماره: ۴ + ۱۲ + ۱۹ + ۵۵ + ۹۶). بو نمونه ی کوردی پروانه ژماره: (۶۵ - شیعره که ی نه سیری).

لی ره دا بو روونکردنه وهی مه به ست نه م ره خنه یه ی ماموستا ره فیق حیل می دنه نو سین، که له شیخ سه لامی ده گری، له ته رجه مه ی نه م هه لبه سته ی خه یاما: (له بهر خه لق نوره بو سه ر من نایه...).

نه وهش له وی بی که (نایه) نه گه ره له بهر ناچاری قافیه (سه روا - ن) نه بی و به ئیملای راستی بنووسری، نه بی به (نای). (پروانه: شعر و ادبباتی کوردی - به رگی یه که م - لاپه ره/۹۷). له ژماره (۸۵) ی شیدا بینیمان که چو ن مه حوی (ویران) ی کرد وه به (وهیران) له بهر راگرتنی سه روا.

چهند نمونه بی تر:

آ- سه لام له ته رجه مه ی خه یاما ده لی (ده بر گه بی):

به هه وری نه ورۆز گول چاوی (شوریا)

تو و پیاله و شه راب، داوینی چیا

ئیمرو تیر سهیری سه وهزه گیا بکه

سبحه ی له خاکت سه وز نه بی گیا

له نیوه دپری یه که ما، هه سستیار وشه ی ره سه نی (شورا) ی گزیره به (شوریا) که وشه یه کی ناموی نار سه نه، چونکه زار او ده یه کی ناوچه بی وایه، که به ره وه نه مان ده روا، له بهر راگرتنی یه کیتی سه روا، وه نه مه یش بو شاعیر دروسته، به لام بو نو سه ر دروست نییه (ر: ۱۰۱ - ۳).

ب- ناریش - رهمته تی خوی لی بی - دهلی:

ئە ی خوو که چ و که چ باز و که چ ئە ندیشه و عە مه ل که چ

دانئ نە فه سه ئی به ک قه ده مه ی چاکه به راسو!

خوی هه ق وایه بیگوتیبین: (... به راسته وه) به لام له بهر راگرتنی کیش و له بهر ناچاری سه روا کردوویه تی (... به راستو) هه تا هاوسه روا بی له گه ل ئە م و شانە ی تر دا که بوون به سه روا له م چامه یه دا: (جه فاجو، خودارو، به دگۆ، هو لاکۆ، به داخۆ، میحنه ت و شینۆ...).

له م چامه یه دا وشە ی (به داخۆ) یش (به داخه وهیه) و (شینۆ) یش (شینه وهیه) له بهر ناچاری سه روا وایان لی کراره. (پروانه سه روا، به دوورودریژی باسی ئە م جوړه گوړانکاریبانه نووسراوه. هه روا پروانه - بدل - هه روا پروانه: پیتی ذال).

ج- ئە وه تا له م هه لبه سه سه ی شداش له بهر ناچاری و بو هاوسه روایی له شیعیری موزده وه جدا، غهیره مونسریف که (مکه) یه ژیردار کراره (رهجهز):

ثُمَّ الْحَدِيبِيَّةُ قُرْبَ مَكَّةَ وَيَبْعَةُ الرُّضْوَانَ وَسَطَ الْقَعْدَةِ

به ژیری تیبی (مکه) ی، تا له گه ل سه روا ی (القعدة) یدا به ک بن، چونکه ئە گه ر ئیستیان له سه ر بکری، کیش له نگ ناب، به لام سه رواکان تیکده چن، نیوه ی یه که م کاف ده بی و نیوه ی دووه م دال، ئاوا (مه که که × قه عده) شتی وایش له م شوینه دا دروست نییه.

۱۰۱- کو مه لی گوړانکاری جوړبه جوړ:

آ- فیعلی موضاریعی موخته للولام، له کاتی مه جزوومیدا، له بهر ناچاری، دروسته ئیپاتی پیتی عبلله که ی بکری، وهک (طه ویل):

وَتَضْحَكُ مِنِّي شَيْخَةٌ عَبْشَمِيَّةٌ كَأَنَّ لَمْ تَرِي، قَبْلِي أُسَيْرًا يَمَانِيًا

خوی مافی (لم تر) هیه.

ب- فیعلی موضاریعی مه نصووی موخته لل، دوا پیتی بی یا وا بی، دروسته که سه ری واوه که، یا سه ری بی که ی بکری به زنه (سکون) وهک (أَنْ أَسْمُو ---، أَنْ أَمْضِي ---، لِيَقْتَدِي ب - ب -) به زندی واوی (أَسْمُو) و بیی (أَمْضِي) و (يَقْتَدِي).

ج- ئە م جوړه وشانه هه ستیار بۆ هیه به یه کئ له م دوو شیوهیه بیانخوینیته وه: (وهی = فَعْلٌ - ب، وَهِي = فَعْلَ ب ن ب، وَهِي = فَعْلَ ب - . وَهَوُ = فَعْلَ ب ب ب، وَهَوُ = فَعْلٌ - ب، فَهَوُ ب ب ب، فَهَوُ = فَعْلَ ب ب ب، فَهِي = فَعْلَ ب ب ب، فَهِي = فَعْلٌ - ب، لَهَوُ

= فَعْلَ ب ب ب، لَهَوُ = فَعْلٌ - ن، لَهِي = فَعْلَ ب ب ن، لَهِي = فَعْلٌ - ب، ئیتر ئە م جوړه وشانه له هه ر کوئیه کی هونراودا بوون، هه ستیار ده توانی به یه کئ له م دوو شیوهیه بیانخوینیته وه. وهک (رهجهز):

وَدَوُّ ارْتِفَاعٍ وَأَنْفِصَالٍ (أَنَا هُوَ) وَأَنْتَ وَالْفُرُوعُ لَا تَشْتَبِهُ

له م دیره دا (لِنْ أَنَّهُو = مُفْتَعِلُنْ - ب ب -) واته (أَنَا) دانراوه به سه به بیکی قورس و (هُو) یش دانراوه به سه به بیکی سووک. پروانه (۱۹ + ۱۲ - و) + (۱۳ - ب، ج) یا وهک (رهجهز):

وَعِنْدَمَا رَدَّ تَزَوَّجَتْ بِهِ وَعَمْرُهُ خَمْسٌ وَعِشْرُونَ (وَهِي)

یا وهک (رهجهز):

وَالثَّانِي مِنْهُمَا كَتَّانِ أَتْنِي كَسَا (فَهُو به) فِي كُلِّ حَكْمٍ ذَوَاتِنَسَا

د- جاری وا ده بی وشه بی به دوو جوړ ده خوینیته وه، یه کیکیان ناسراوتره، به لام هه ستیار له بهر هو بی، ناباوه که به کار ده هینی، وهک قانبع له باتی (ماموستا) وشه ی (ماموسا) به کار ده هینی، گوړان له باتی (قوربان) وشه ی (قوبان) به کار ده هینی (بر: ۸۳- اختصار) و (۱- الایجدیه/ک) (م).

۱۰۱- چوینیتی مامه له کردن له گه ل هه مزه و ئە لف و تهنوبندا:

هه مزه که بریتیه له ئە لفی بزوبندار، یا له هه مزه ی زنه دار، وهک (سأل، سُئِلَ، ضأل، سُؤْلِكَ، جُوْجُوْ، لُوْلُوْ، ماءُ السَّمَاءِ، جِيءَ بِهِ، شِئْتُ أَمْ لَمْ تَشَأْ، جَاءَ أَوْ لَمْ يَجِيْ، هُوْلَاءِ، هَآؤُمْ أَقْرَأُ وَاكْتَابِيَه) بریاری کیشی له باره یه وه له عه ره بی و کوردیدا هه ر زور زوره، به تاییه تی له کوردیدا، ئە گه ر هه سوو جوړه ده سکارییه کانی کو بکرینه وه، ده بی به نامیلکه یه کی جوان له بابه تی خویدا. دیاره که هه ستیاره کورده کان له م بابه ته فره لق و قوله یشدا، سوودی چاکیان له ئە زموونی شاعیره پيشینه کان، به عه ره ب و ناعه ره بیانه وه وەرگرتوه.

فهرموو بو نمونه پروانه:

۱- ژماره (۱) و (۲) و (۹) و (۱۰).

۲- هه ندی جار له بهر ناچاری قه لبی هه مزه ده کری به ئە لف (رهجهز):

وَأَشْجَعُ الْوَرَى وَأَجُودُ (الْمَلَأَ) مَا قَالَ لِأَقْطُ لَيْشِيءٍ سِلًّا

خَوَى (الْمَلَأَ) ه، به واتا کۆمهَل و دهسته، بۆ هاوسه روایی له گهَل (سُئِلَ) دا کراوه به (الْمَلَأَ) واته: همزه بزاوه کهی کراوه به ئهلف، دیاره که ئهلفی وهستاو مه بهسته.

۳- ههروا به پیتچه وانه پیشه وه قه لیبی ئه لفییش ده کرئ به همزه (رهجهز):

أَسْهَلُ حَدِّ وَاسِعِ الْجَبِينِ أَدْعَجَ عَيْنَيْنِ (أَقْنَأُ) الْعَرَبَيْنِ

خَوَى (أَقْنَى) یه، به ئهلفی مه قصوره، به لام هونه ره بهر راستکردنه وهی کیش، مامه لهی کاتی ئیستی بۆ کاتی په یوه ست کردوه، که له هه ندی زاروی لاواری ناوچه بییدا، به همزه ئیست له سه ره موو ئه لفی ده کرئ، ئه مییش (أَقْنَى) ی کردوه به (أَقْنَأُ). (ر: ۹۹ - آ).

۴- بزوینه کهی ده گۆیزریتته وه بۆ پیتی نه بزوینی پیتی و همزه که خوی ده کرتی، وهک (رهجهز):

مَنْ مِثْلُ عَثْمَانَ الزُّكِيِّ الطَّاهِرِ (تَالِي الْقُرْآنِ) لِلْبَلَاءِ صَابِرٌ

خَوَى مافی (الْقُرْآنِ) بووه، همزه بهک و ئه لفی بووه، بزوینی همزه که گوازاوه ته وه بۆ سه ره ریکه ی پیتی و خوی کرتاوه و له (قُرْآن) وه، که دوو برگه ی درێژ و بهک برگه ی کورته، بووه به (قُرْآن ب - ب).

یا پاش گواستنه وهی بزوینه کهی بۆ پیتی پیتی، همزه که خوی ته خفیف (م) ده کرئ و ده بی به ئه لفی پیتته بزوینی درێژ، وهک (أَسَأَلُ) کراوه به (أَسَأَلُ) له م هۆنراوه دا (رهجهز):

فَقَالَ قَدْ وَدِدْتُ أَنْجُوَ مِنْهَا عَفْوًا كَفَافًا لَا (أَسَأَلُ) عَنْهَا

له کوردیدا وهک (گۆران - موزاریعی مه کفوفی ئه خره بی مه حذوفی هه شتی):

مه شبووعی عیشق و جه ذبه یه بۆ جوانی (باقلم)

قابیل نییه فه راغه تم چه تتا بیشمرم

نمونه بی تر له گۆرینی همزه به ئهلف، بۆ زاده راهیتان:

آ- أَلَا مِيرٌ قَائِمٌ. خَوَى (أَلَا) بۆوه، همزه ی دووم که همزه ی وه صله ناکرتی، چونکه ئه گهر بکرتی نازانئ: رسته که خه به ره یا ئینشایه، سه رلیش یوان روو ده دات، نایشی وهک خوی به بزوینداری بمیتته وه چونکه همزه ی په یوه ستته، له بهر ئه وه ده سوئ و ده کرئ به ئه لفی. ئه مه هه ره له شیعردا واییه، به لکو زۆره ی کات له په خشانیشدا هه ر وایه.

ب- نمونه بی تر له گواستنه وهی بزوینی همزه و کرتاندنی خوی، که به م کرداره

ده گوتری جۆری له ده رجی همزه. وهک (رهجهز):

(وَمَاتَتْ أُمُّهُ) وَقَدْ كَمُلَ لَهُ أَرْبَعٌ أَوْ سِتٌّ وَبَعْدُ كَفَلَهُ

ده کرئ به (وَمَاتَتْ) = مَفَاعِلُنْ + مَهُوْ وَقَدْ = مَفَاعِلُنْ + كَمُلَ لَهُ = فَعَلْتُنْ

چونکه همزه ی (أُم - ب) همزه ی قه طعه، له بهر کیش نه بی ناکرتی.

ج- نمونه بی تر (رهجهز):

فَرَّاحٌ مُصْعَبٌ (وَالْإِسْلَامُ) أَعْتَلَى

فِي الْأَوْسِ وَالْحَزْرَجِ ثُمَّ أَقْبَلَا

ئه وه تا همزه ی (إِسْلَام) له پاش گواستنه وهی بزوینه کهی بۆ پیتته کهی پیتی خوی، که لامی ته عریفه که یه کرتاوه و وشه ی (وَالْإِسْلَامُ) به دوو کردار بووه به (وَلِإِسْلَامٍ ب - ب) کرداری یه که م همزه ی (أَل) کرتاوه، چونکه همزه ی په یوه ستته، کرداری دووم له بهر ناچاری همزه ی قه طعی (إِسْلَام) یش به و شیوه ی باس کرا کرتاوه. هه تا له ئه نجاما کیشه که ساف ده بی و له نگه ی تیا دا نامیتی و به جوانی ئاوا پاره پاره ده کرئ:

(فَرَّاحِمْصٌ = مَفَاعِلُنْ + عَيْنٌ وَلِيسٌ = مَفَاعِلُنْ + لَا مُعْتَلًا = مُسْتَفْعِلُنْ)

د- نمونه بی تر له یاساکانی همزه و ته نوبین (رهجهز):

خُدَامُهُ أُنْسٌ أَسْمَا هِنْدَرِبِعَةَ وَعَقْبَةَ وَسَعْدُ

ئهم شیعه ئاوا ته قطیع ده کرئ:

(خُدَامُهُ: مُسْتَفْعِلُنْ + أُنْسِنِسْ: فَعَلْتُنْ، مَا هِنْدُنْ: مَفْعُولُنْ)

له م شیعه دا ئهم چند روخصه ته شیعی بییه و تیا دا

۱- قه صری (اسماء) کراوه، بووه به (أَسْمَا).

۲- همزه ی سه ره تای (أَسْمَاء) گه رچی همزه ی قه طعه، له بهر ناچاری - پاش نه قلی بزوینه کهی بۆ پیتی وه ستاوی پیتی که ته نوبینی (أُنْسِنِسْ) ه - کرتاوه، له ئه نجاما به و شیوه یه ده خوینریتته وه که پاره پاره مان کرد.

۳- ته نوبینی (أُنْس) کراوه به نوونیکه بزویندار. دروستیش به بۆ ساف کردنی کیشی دیره که (أُنْس) بکرئ به غه یه مونه ریف و همزه (أَسْمَا) بمیتی.

۵- قه لیبی همزه ده کرئ به حه رفی لین، له جینسی بزوینی پیتی، ئه وسا مامه له ی

(معتل اللام) ی بؤ ده کړی، له بهر ناچاری به حهرفی جازمه ده کړتی وهک (رهجهز):

وَحَاطِبٌ رَّاحَ إِلَى الْمُقَوِّسِ سَلَبَتْهُمْ لِهَوْدَةَ فَلَمَّ يُسَى

خوی (یوسی) بووه، که به (لم) هکه مه جزووم بووه، بووه به (یوسی) ب - دوو پیتی وهستاو داویانه له یه کتر، له بهر نه وه (عین الفعل) ه که کرتاوه و بووه به (یسأ) ب - جا هه مزه که یش به پیتی یاسای نیعلالی هه مزه قه لب کراوه به یی، بووه به (یسی) ب - جا وهک معتل اللام مامه له ی له گه ل کراوه، ییکه به (لم) هکه کرتاوه، بووه به (لم یس) به لام به یاسای نیشباعی پیتی روی له قافیهای مطلقا سینی (یس) تیر ده کړی هه تا یایه کی لی په پیدا ده بی، گوی پی ده کړی، به لام له خه طا نانوسری!! نه مه یه که ده لیتن: ده وره نه هره له م هره ده ریته! پاره کړنی:

وَحَاطِبٌ رَّاحَ إِلَى الْمُقَوِّسِ

ب - ب - ب - ب - ب - ب

مَفَاعِلُنْ مَفَاعِلُنْ مَفَاعِلُنْ

سَلَبَتْهُمْ لِهَوْدَةَ فَلَمَّ يُسَى

ب - ب - ب - ب - ب - ب

مَفَاعِلُنْ مَفَاعِلُنْ مَفَاعِلُنْ

۶- گه لی جار هه مزه که له گه ل حهرفی حه لقی تردا کوزبیته وه ده کړتی، وهک (فلیهنه) دروسته بلتین نه م نمونه یه یش له جوړی ژماره پینجه له م ژماره یه ژیرده ستمان که (۱۰۱) ه.

۷- ته نوین و پیتی بی بزوتین که ده گن به هه مزه ی وه صل، مه گه ر له بهر ناچاری، دنا هه مزه وه سله که له ده رجا ده کړتی و پیته وه ستاوه که یا ته نوینه که بزوتیندار ده کړی، وهک:

آ- بزاکړنی وه ستاوی یه که م، له کاتی به یه که گه یشتنی دوو پیتی وه ستاودا، له پاش کرتاندنی هه مزه ی وه سل (به سیطی موخه لله ع):

أَبَشْرٌ فَقَدْ جَاءَتِ السُّعُودُ أَبَادَ أَعْدَاءِكَ الْمَيْسِدُ

لَمْ يَطْفَرُوا بِالدِّيِ أَرَادُوا بَلْ يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَرِيدُ

ب- بزاکړنی پیتی وه ستاوی یه که م، له پاش نه قللی بزوتینی هه مزه ی قه طعی دوا ی بوی و کرتاندنی هه مزه (رهجهز):

يَتَّبِعُ فِي الإِعْرَابِ (الاسماء) الأَوْلُ نَعْتُ وَتَوَكِيدٌ وَعَطْفٌ وَبَدَلٌ

ج- بزاکړنی ته نوین و کړنی به نوونیکي بزوا، له کاتی کرتاندنی هه مزه دا وهک (رهجهز):

وَوَلِيَّ اسْتَفْهَمَا أَوْ حَرْفَ نِدَا أَوْ نَفِيَا أَوْ جَاصِفَةً أَوْ مُسْنَدًا

نم دپره ناوا پاره پاره ده کړی:

وَوَلِيَّسٌ تَفْهَمَانُو حَرْفِنَا

ب ب ب - ب - ب - ب

فَعْلُنْ مُسْتَفْعَلُنْ مُفْتَعْلُنْ

أَوْ نَفِينُو جَاصِفَتْنُ أَوْ مُسْنَدًا

ب - ب - ب - ب - ب - ب

مُسْتَفْعَلُنْ مُفْتَعْلُنْ مُسْتَفْعَلُنْ

۸- پروانه: نه و پیتانه ی که له نووسینا ده کړتین.

۹- بابزانین هه ستیاری کورد له م بواری هه مزه به دا چیبیان کړدوه؟

آ- نالی - ره حه متی خوی لی بی - ده فهرمووی (ره مه ل):

خاللی به ینی چاو و نه برؤت نیبتیخایی کاتبیه

یه عنی نوقطه ی فهرقی نیبنوموقله و بینو حاجیه؟

نه وه تا نالی هه مزه ی (نیبنو حاجب) ی کرتاندوه، پاش نه وه ی بزوتینه که ی گواستوتته وه بؤ سهر واوه عه طفه ساکینه که ی پیش خوی، دهق وهک نمونه عه ره بیبه کانی نه م با به ته: (وَمَاتتِ امُّهُ، الأسماء الأول).

ب- حه رقی - ره حه متی خودای لی بی - ده فهرمووی (هه زه ج):

تاکه ی له طه وافی حه ره می قیبله یی نه برؤت

وهک په رچه می پیشانی (سهر نه فگه نده و خوارم)

ده خوینرتیته وه (سهر نه فگه نده و = مفاعیلن + خوارم = فعولن).

ج- مه حوی - ره حه متی خوی لی بی - ده فهرمووی (هه زه ج):

(ده وای نه م نه فسه مه لعونه ت ده وی، هه ر دهرده وهک جیوه

که هاتی کوشتن، نه و رۆحی مه حظه، (نه م) جه وه هری زیوه)

هه مزه‌ی (ئەم) حیسابی هه مزه‌ی وه‌صلی بۆ کراوه، به‌بێ چه‌ندوچوون کرتاوه، دیسان مه‌حوی ده‌فه‌رمووی (هه‌زه‌ج - یا - وافیر):

(به‌جوزمه‌ی ناوی ئەم ناوه به‌چی به‌م

به‌نه‌شه‌ی ئەو به‌شه‌ر هه‌م (بوالبشر) مه‌ست)

له‌به‌ر ناچاری کیش هه‌مزه‌ی قه‌طعی (أبوالبشر) له‌ ده‌رجا کرتاوه.

دیسان مه‌حوی ده‌فه‌رمووی (ره‌مه‌ل):

(جیلوه‌ی ئەو) حوسنه‌ نییه‌ گه‌ر کارگه‌ر

بۆ جه‌مادیش، ئایینه‌ حه‌یرانه‌ بۆج

(جَلْوَيَوْحَسُّ = فَاعِلَاتُنْ)

مه‌حوی - ره‌حه‌تی لی بی - هه‌روا نالیش، زۆرینه‌ی کات، ئەگه‌ر کاری به‌کرتاندنی هه‌مه‌یه‌ی، فیعلی مضارع به‌هه‌مه‌ ده‌ست پی ده‌کات، ده‌نا به‌دال گۆی پی ده‌کات.

مه‌حوی ده‌فه‌رمووی (ره‌مه‌ل):

بۆ دوکانی موشته‌ری گر (حه‌ول ئەدا) کالافروش

دینی وا دینیتنه‌ قیسه‌ت خواجه‌ ئەعضایی بکا

(حه‌ول ئەداکا = حه‌ول ئەداکا = فاعلاتن + لافروش = فاعلن).

د- نالی - ره‌حه‌تی خوی لی بی - ده‌فه‌رمووی (هه‌زه‌ج):

شه‌وه‌ما، که‌وکه‌به‌ی هه‌ر که‌وکه‌بی نیلی فه‌له‌ک ده‌تگوت

له‌ میصری رۆژی زینه‌ت ده‌ستی موسای ئیبینی عیمرانه

ئەم شیعره‌ هه‌زه‌جه، به‌ (مَفَاعِلُنْ) ده‌ست پی ده‌کات، له‌به‌ر ئەوه‌ له‌به‌ر ناچاری، نالی (شه‌وه‌ما = مفعولن)ی کردووه‌ به‌ (شه‌وه‌ما = مَفَاعِي) ئەم کرداره‌یش به‌کرتاندنی

هه‌مزه‌ی (ئەما) ته‌واو ده‌بی و کیشی شیعره‌که‌ ساف ده‌بی. هه‌روا نالی ده‌فه‌رمووی:

ئەللا... ئەللا... که‌ چ عه‌قل و چ که‌مالیکی هه‌یه!

(له‌گه‌ل ئەو) عه‌قل و که‌ماله‌ چ جه‌مالیکی هه‌یه!

له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ ئەم دپه‌ر دوو روخصه‌تی شیعری گرنگی وا تیا‌دا، وا پاره‌ پاره‌ی ده‌که‌ین:

(ئەلله‌ ئەللا = فاعلاتن + که‌ چ عه‌قل و = فَعِلَاتُنْ + چ که‌مالی = فَعِلَاتُنْ + کی هه‌یه = فاعلُنْ × له‌گه‌له‌ و عه‌ق = فَعِلَاتُنْ + لو‌که‌ماله‌ = فاعلات + چ جمالی = فَعِلَاتُنْ + کی هه‌یه = فاعلُنْ).

وه‌کو له‌م پاره‌ پاره‌یه‌وه‌ به‌ده‌رده‌که‌وی، نالی به‌پیتی یاسای ژماره‌ (٦٥)ی ئەم ناچاریانه، ئەلفی (ئەللا‌ه)ی یه‌که‌می کرتاندووه، وه‌ به‌پیتی ژماره‌ (٦٢-آ) ته‌رخیمی (ئەللا‌ه)ی یه‌که‌م و دووه‌می کردووه. له‌ سه‌ره‌تای نیوه‌ی دووه‌میشدا یاسای کرتاندنی هه‌مزه‌ی بزواوی جیبه‌جی کردووه، پاش ئەوه‌ی که‌ نه‌قلی بزوتنه‌که‌ی کردووه‌ بۆ (ل)‌ده‌که‌ی پیتشی.

بۆ زیاتر شاره‌زابوون له‌ جو‌ره‌کانی هه‌مه‌زی کرتاوه‌ له‌ کوردیدا، که‌مه‌لی وشه‌ ده‌نووسین، که‌ هه‌ستیاره‌ کورده‌کان به‌هه‌ریان له‌م ریتسیانه‌ وه‌رگرتووه، له‌ کاتی کرتاندن و سووککردن و گۆزیناندا. وه‌ک:

(ئەمی - ده‌لیم ئەمی: ده‌لیمه‌ی، ئاو - گو‌ل ئاوی: گو‌لاوی، ئاگری - به‌حر ئاگری: به‌حراگری، ئەم‌رۆ - واعیظ ئەم‌رۆ: واعیظه‌م‌رۆ، ئیتر - وه‌ره‌ باتۆبه‌که‌ین ئیتر ریا به‌س: وه‌ر باتۆبه‌که‌ینیتتر ریا به‌س، ئەر - مه‌رگ ئەر: مه‌رگه‌ر، ئیفتاده - ئەم ئیفتاده: ئەمیفتاده، ئەو - وه‌کو رۆژ ئەو: وه‌کو رۆژه‌و، بوبه‌کر، بوسینا، بو‌طالیب، ئەکه‌م، ئەسباب، ئاغا)

ئەوه‌ی لپه‌رده‌ شایانی گوته‌ نه‌مه‌یه:

یه‌که‌م: ئەم جو‌ره‌ گۆرانانه‌ی که‌ به‌سه‌ر ئەم جو‌ره‌ وشانه‌دا دئ، به‌زۆری ده‌بی به‌شیتوه‌ی ریتنوسی ئاسایی بنووسرین، له‌ عه‌ره‌بیدا هه‌مزه‌ی وه‌صل ده‌نووسرئ، به‌لام کرتاوی ته‌رخیم نانووسرئ.

دووه‌م: له‌ شیعری عه‌رووزیدا له‌ هه‌ر کو‌ی هه‌مه‌ نووسرا بوو، مه‌رج نییه‌ له‌ کیشا چه‌سپایی، به‌تایه‌تی له‌ شیعری کوردیدا. که‌واته‌ سه‌رنجی بده‌.

سپه‌م: له‌ راستیدا، له‌ کوردیدا، که‌م دپه‌ر هه‌لبه‌ست هه‌یه، که‌ روخصه‌تی شیعری، یا ته‌ره‌یم و پینه‌وه‌په‌رۆی تیا‌دا نه‌بی، له‌به‌ر ئەوه‌ هه‌تا زیاتر گرنگی و بایه‌خی ته‌واو، به‌م بابه‌ته‌ ده‌ین، هیتشتا هه‌ر که‌مه، راسته‌ قه‌بوولی ناچاری و روخصه‌تی شیعری زۆر له‌ عه‌ره‌بیدا، زۆر په‌سه‌ند نییه، به‌لام له‌ کوردیدا وا نییه، چونکه‌ خودی روخصه‌ته‌کان له‌ کوردیدا کاریکی ناچاریه‌، بگه‌ر زۆرجار ناچاریه‌ که‌ شیعره‌که‌ جوان ده‌کا (بر: ٦٢-ب).

لەم شیعەرەدا نالی وشەشکینییەکی جوانی کردووە، کاتێ دەبووئیتەووە حەز ناکە ی وشە شکاوە کە راست بکرتیتەووە و بچیتەووە دۆخی جارانی خۆی، هەر وەها نیوێ دێری دوووەمی سەردێری ئەم چامەییە کە ئەم دێرەییە (رەمەل):

پەچەیی پەرجەمی یو، پرچی سیا هەر دەلێی مانگەشەووە کۆلێ تیا

چوارەم: بۆ شاعیری کورد فێربوونی عەرۆز ئەو بایەخە ی نییە، بە لکو ئەو سوو دەمەندە کە بزانی چۆن چۆنی لە دارشتنی شیعری کوردیدا عەرۆز بە کار دەهێنێ، چونکە ئەمە خۆی لە خۆیدا هونەرێکی ترە، زادهی بیر و بۆچوونەکانی کە لە شاعیرە کائمانە.

پینجەم: هەمزه لە زمانی عەرەبیدا لەم شوێنانەدا قەطعە، واتە: نەگۆرە، هەموو کات چەسپاو (لە وصل و لە درجا ثابته):

۱- لە ماضی و ئەمر و مصدری بابی إفعالدا، وەک: (أَقْطَعُ، إِقْطَاعًا، أَكْرَمَ، إِكْرَامًا، أَخْرَجَ، إِخْرَاجًا).

۲- هەر و لە هەموو فیعلێکی ثلاثی و مصدرە کەیدا، ئەگەر هەمزه کە بەشی وشە کە بێ. وەک: (أَمِنَ، أَمْنًا، أَخَذَ، أَخْذًا).

۳- لە سەرەتای ناووە، لە هەموو شوێنێکە بۆ قەطعە، لەم دە ناووەدا نەبێ، کە هەمزه کە بیان بۆ وەصلن: ۱- اسم ۲- است ۳- ابن ۴- ابنه ۵- ابْنُم ۶- اثْنین ۷- امرئ ۸- امرأة ۹- اثنتین ۱۰- ابْنُم - کە بۆ شوێن بێ.

۴- ئیتر لە غەیری ئەم سێ بابەتەدا لە هەموو شوێنێکە بۆ وصلە، وەک هەمزه ی سەرەتای فیعلی مزید فیە و مصدرە کە ی، وەک: (انقطع انقطاعاً، اجتمع اجتماعاً، استخراج استخراجاً...).

۱۰۲- رێساکانی ئیست و جۆرەکانی:

مەبەست ئەو ئیستانەییە کە بۆ راگرتنی کیش یا سەر و بن

حُكْمُ الْوُقُوفَاتِ وَأَنْوَاعُهَا لِإِقَامَةِ الْوِزْنِ وَرِعَايَةِ الْقَافِيَةِ:

۱- وەستان: ئیست: وەقفە، لە عەرەبی و لە کوردیدا جۆری زۆرە، وە رۆلی گرنگیش دەبینێ، کیشزانەکانی خۆشمان لەم بابەتەیشدا وەک هەموو بابەتەکانی تری کیشزانی، بەهەری زۆر و وەستایی چاکیان نواندووە، بۆ ئەم مەبەستانە و لەم بوارانەدا ئیستیان بە کار هێناوە: بۆ راگرتنی کیش یا سەر و بن، یا سافکردنی پێیەکان!

۲- دروستە ئیست (وەقفە) لە سەر پیتی ئیعراب، لە ناواخن (حشوی دێردا، بەزەنە بکری، وەک (رەجەز):

وَعَدًّا لِأَزْمَا بِحَرْفِ جَرٍّ وَإِنْ (حُذِفَ) فَالْتَّصِبُ لِلْمُنَجَّرِ

یا وەک (عُيُونُهُ) بەهیتی وەستاو لە ژمارە (۶۹) پروانە (۸۵).

۳- دروستە ئەم جۆرە ئیستە لە ناو پێ (تەفعیلە) یشتا بکری، وەک (عُيُونُهُ) و (يُخْصَفُ) لە ژمارە (۶۹) و (۸۵) دا، هەتا لە سەر مضاف دەرکری. ئەم جۆرە ئیستە لە کوردیدا هەر زۆر زۆرە، مەولەوی - رەحمەتی خودای لی بێ - دەفەر مووی (دە برگەیی):

گۆل چون رووی ئازیز، نەزاکەت پۆشان

بە فراوان چون (سەیل) دیدە ی من جۆشان

خۆی لە بنەرەتدا مافی ئاواپە: (چون سەیلی دیدە ی...) لە بەر راستکردنەووەی کیشە کە، کە دە برگەیییە، ئیست لە سەر مضاف کراوە، بزۆینی دوا پیتی (سەیل) لە گەل پیتی (ی) نیشانە ی ئیضافە دا کرتاوە، کیشە کە بەم کردارە لە یازدە برگەیییەووە بوو بە دە برگەیی (پروانە ژمارە «۴» چەند جۆرێکی ئیستی واتیادا). راستە کە هەندێ زاراوە ی ناوچەیی کەم، لە پەخشانیشتا وەک هەلبەست، مضاف بێ بزۆین دەکەن، وەک لە جیاتی بلتین: قەومی باوکم، دەلین: قەوم باوکم، بەلام ئەم جۆرە لکە زاراوە، ئەمپۆر لە کوردی رەسەنی ئەدەبی دوورخراوەتەووە.

بۆ نمونە ئیست لە سەر موزاف لە عەرەبیدا پروانە ژمارە (۴- بمنزله هارون). ئەم جۆرە ئیستە لە کوردیدا، بۆ کیشی پەنجە رۆلێکی تریش دەبینێ، کە دەبێ بە جیگە ی لەنگەرگرتنی یە کەم لە نیوێ شیعری یە کە ما.

تیبینی: له بابته و ریساکاندا، له زۆریه دهستوو و بابتهکاندا، هۆنراوی ستوونی، بهبهشی عهروزی و، بهبهشی پهنجییهوه، ملکهچی یهک ریسا دهبن. له بهر ئهوه جیگه ی خۆیه تی که بهشیر هیتجایی نمونه ساز بکهین.

۴- ئیستکردنی پیتوست له کۆتایی عهرووز و زهرا بۆ راگرتنی کیش و سهروا، بهزندهی حهرفی سهحیحی بزۆپنار، وهک (رهجهز):

نَجْمٌ بَدَأَ، زَهْرٌ زَهْيٌ، نَوْرٌ (ظَهَرَ) مَا أَعْجَبَ النَّجْمَ الَّذِي فَاقَ الْقَمَرَ

مه حوبش - پهحمه تی لئ بئ - دهفهرمووی (ره مهل):

ماهی من رۆژی له روو لادا (نیقاب)

شهو، مه گهر هه لئ له شهرمان، (ئاقتاب)

۵- وهستان له سهه پیتی قورس (گیروا ویدار: مثقل، مشدد) له سهروادا، یا له دوا پیتی نیوهی یه که ما، یا له ههردوو لادا (پ: ۴، ۸، ۲۱، ۲۲).

مه حوی بهههشتی دهفهرمووی (موته قاره ب):

طه ره ب که ن شوکر زۆری هیناوه غه م

تَوَقَّعْ زَوَالًا إِذَا قِيلَ تَمَّ

۶- بۆ ئیست له سهه راناوی لکاو، وهک (له، لک، به) بروانه (۱۲ - و) نمونه پیش وهک (۱۰۱ - ۴ - ب).

۷- وهستان له سهه رتی خری ته ئیث، له هه رسن حاله تی ئیعرابا، زۆرتر به هیتی بی بزۆپنه، وهک حاله تی نه صبه (رهجهز):

أَقَامَ شَهْرًا ثُمَّ عَادَ مَأْمَنَهُ وَعَمْرُهُ إِحْدَى وَخَمْسُونَ (سَنَهُ)

بروانه ژماره (۴) هه له بهستی سییه م و پینجه م، بروانه (۱۴).

۸- جاری وا هه یه له بهر ناچاری کیش یا راگرتنی سهروا، به تیی وهستاو ئیستی له سهه ده کری، وهک (شجرت) له م دیره دا (رهجهز):

وَتَامَ فِي يَوْمٍ فَجَاءَتْ (شَجَرَةٌ) فِي الْأَرْضِ قَامَتْ عِنْدَهُ فَذَكَرَتْ

ئه م جوړه تیبیه له کاتی ئیست له سهه کردندا، دروسته به تیی خری، یا به تیی درێژ بنووسری، به لام جوړی (۷) یا به هیتی خری یا به تیی خری ده نووسری و بهس.

۹- وهستان له سهه (هوه) ه و (هی) ه و (أنا ب ب) له سهه ئه م شیهویه دروسته، له بهر ناچاری (هوه ب ب) بکری به (هوه) وه (هی ب ب) بکری به (هی) وه (أنا ب ب) بکری به (أنا ب -). (پ: ۱۰۰ - ج).

۱۰- جاری وا هه یه تیی خری میبینه، له کاتی په یوه ستیدا، حیسابی کاتی ئیستی بۆ ده کری، له بهر ئه وه مامه له ی کاتی ئیستی بۆ ده کری، وهک (رهجهز):

(سَنَهُ) ثَلَاثَ غَطْفَانَ وَأَحَدٌ وَحَرَّمَ الْحُمْرَ وَحَسَنٌ وَلِدٌ

ته نانه ت له بهشی یه که می عه ده دی مورده که به شیدا، ئه م کاره ئه نجام ده درئ، وهک (رهجهز): سَنَهُ أَرْبَعُ عَشْرَةَ... الخ (بروانه: ۸).

۱۱- وهستان له سهه مه نصوبی ته نویندار، که نه مه قصوور بی و نه تیی خری پیه بی، چه ند جوړیکی هه یه:

آ- به زۆری ته نوینه که ده کری به ئه لف له کاتی ئیستا، وهک (کامیل):

حَالِ الزَّمَانِ فَبَدَلَ الْأَمَالِ

وَكَسَى الْمَشِيبُ مَفَارِقًا وَقَدَالًا

چونکه لیرده دا له بهر راگرتنی سهروا (قذالاً) ده بی ته نوینه که ی بگۆری به ئه لف ده نا له نیوهی یه که ما پیتی وه صل ئه لف ده بی و له نیوهی دووه ما نوونیکی وهستاو ده بی، شتی وایش له م جیگه دا نابی.

ب- به کرتانندی ئه لفی مویه دده له ته نوین و وهستانندی پیتی سهرداری پیشی، وهک (رهجهز):

وَبَعْدَ تِسْعِ أَشْهُرٍ أُسْرِيَ بِهِ لِلْمَسْجِدِ الْأَقْصَى، وَكَانَ مُنْتَبِهًا

خۆی مافی: (وكان منتبهًا). (بروانه: ۲۸. شیعری (... یکن ماش خۆی مافی (... یکن ماشیا... ه).

۱۲- ئیستکردن به زیاد کردنی هیتی ئیست (پ: ۱۴+۱۵).

۱۳- هه ندی جار ئیست له سهه هه مزه به ئه لف ده کری، بۆ راگرتنی یه کیتی سهروا، یا به پیچه وانوه هه مزه ده گزدری به ئه لف بۆ سافکردنی کیش، وهک (رهجهز):

وَأَجُودُ الْوَرَى وَأَجُودُ الْمَلَا

مَا قَالَ لَأَقْطُ لِشِيءٍ سُلَا

(الملا) خۆی (الملا) بووه. وهک (رهجهز):

أَسْهَلُ خَدًّا وَسِعَ الْجِبِينَ أَدْعَجُ عَيْنَيْنِ أَقْنَأُ الْعَرَنَيْنِ

خۆی (أقنى) یه بهئهلفی مهقصوره، بهلام هونهر له بهر راگرتنی کیش، ئهلفه که ی کردوه به هه مزه ی بزوتیندار، به پیتی یاسای مامه له ی کاتی ئیست بۆ کاتی په یوه ست، چونکه له هه ندی زاروه هه موو ئه لفی له کاتی ئیستدا ده کری به هه مزه، پروانه: (۱۰۱ - ۱ + ۲ + ۳ + ۴ + ۵).

۱۴- ئیست له سه ر معتلّ اللامي متحرک به زنه ده کری، چ له حشو (ناوهخن) دا بی، چ له عهرووز و زه ریا بی، وهک (رهجهز):

وَتَاءٌ تَأْنِيثٌ تَلِي (الْمَاضِي) إِذَا

كَانَ لِأُنْثَى، كَأَبَتْ هِنْدُ الْأَذَى

چونکه (مَاضِي إِذَا --ب-- = مستفعلن) به لام (مَاضِي إِذَا-ب ب ب --مفتعلن) شتی وایش نبیه.

۱۵- ئیست له سه ر مضاف پروانه: ۴. بِمَنْزِلِهِ + هَارُونَ...

(نووسینی عهرووزی = الخَطُّ العَرَوْضِيُّ):

ئهمه له عه ره بیدا وایه، له کوردیشدا تا راده بی ره چاو ده کری):

نووسینی عهرووزی جیباووزی زۆری هه یه له گه ل نووسینی ئاسایی، واته: ته قطعیت رینووسی تاییه تی خۆی هه یه، که له سه ر ئهم دوو یاسایه دامه زراوه:

۱- ئهو پیتته ی به زار ده گوتری ده نووسری و له کیشدا جینگه ی بۆ داده نری.

۲- ئهو ی که به گوتن ناگوتری نانووسری و له کیشدا حزف ده کری.

جا جیبه جیکردنی ئهم دوو خاله یش پیتوستی بهم دوو گۆرانکارییه له رینووسی ئاساییدا هه یه:

آ- هه ندی پیت که له رینووسدا نین زیاد ده کرین.

ب- هه ندی پیت که له رینووسی ئاساییدا ده نووسرین، له رینووسی کیشیدا ده کرتین و نانووسرین. (پروانه: حهرفی به دوو حهرف، له پیتی (ح) یدا).

۱- ئهو پیتانه ی که پتر ده کرین:

ئهم شهش پیتته له نووسینی عهرووزیدا پتر ده کرین:

۱- پیتی گیرا ویدار به دوو پیت ده نووسری، یه که میان بی بزوتین، دوو میان بزوتیندار. وهک: (رَقَّ) به (رَفَّقَ) ه و (عَدَّ) به (عَدَّ) ه و (نَوَمِيْدَ) به (نَوَمِيْدَ) ده نووسرین. گه رچی به شپوه به کی گشتی پیتی قورس له کوردیدا به دوو پیت ده نووسری، وهک: (مه که که، هه چچه، سه دد، حه دد، ره دد).

۲- ته نوین به نوونیککی وه ستاو ده نووسری، له هه رسی حاله ته که یدا، که ره فعه و نه صبه و جهر ره یه، وهک: (جَبَلٌ = جَبَلٌ، فِي جَبَلٍ = فِي جَبَلٍ، إِنَّ جَبَلًا = إِنَّ جَبَلًا). ته نیا له حاله تی نه صبه دا که ته نوینه که قه لب بکری به ئه لف، ئهو به ئه لف ده نووسری، پروانه: (۱۱-۱۰۲) و (حهرف / ۱۶).

۱۳- له هه ندی وشه دا که کرک به ئه لف ده کری و نانووسری، ئهو ئه لفه، له نووسینی عهرووزیدا زیندوو ده کرتیه وه، وهک (الله = اللاه، هذا = هاذا، ذَلِكَ = ذَالِكْ، هَذِهِ = هَاذِهِ، هَذَانُ = هَاذَانَ، لَكِنْ = لَکِن، لَکِنْ = لَکِن، هَؤُلَاءِ = هَاؤُلَاءِ، رَحْمَنٌ = رَحْمَانٌ... تاد).

۴- له هندی ناو واوی زیاد دهکړی. به وینه: (داود) به (داوود) و (طاوس) به (طاووس) و (ناوس) به (ناووس) دنووسرین.

۵- بزوی پیستی کوتایی نیوهی په کهم و کوتایی نیوهی دووهم، پور به او و، سه به تلف و، ژیر به پی دنووسرین. وهک (رهجهز):

عَلَيْكَ بِالِدُّعَاءِ فَالِدُّعَاءُ

لَكُلِّ دَأْتْنَا هُوَ الدَّوَاءُ!

لیره (فالِدُّعَاءُ) به (الدعائو) و (دَوَاءٌ) به (دَوَائُو) دنووسرین، له رینووسی کیشیدا. یا وهک (رهجهز):

فَمَسَّ مِنْ طَيْبِكَ مَا تَيْسَرَ عَطْرًا عَلَى عَطْرِ يَكُنْ، بَلْ أَكْثَرَ

دِنووسرئ (تَيْسَرًا، أَكْثَرًا). یا وهک (رهجهز):

تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ مِنْ مَعْلَمٍ تَصْبِحُ بِذَا مِثَالِ خَيْرِ مُسَلِّمٍ

دِنووسرئ (معلمي، مسلمي).

۶- هه مو پیتیکی تیرکراو، چ له عهرووز و چ له زهر و چ له ناوخن (حشو) دا بی، پیستی له چه شنی بزوی نه کهی پتر دهکړی و له خطی عهرووزیدا دنووسرئ. به وینه هم راناوانه له کاتی نیشبا عدا ناوا دنووسرین: (لَه) به (لهو) و (منه) به (منهو) و (عنه) به (عنهو) و (یه) به (بھی) و (فیه) به (فیهی) و (إلیه) به (الیهی) و (هم) به (همو) و (کم) به (کمو)، ههروهها (هذه) به (هاذهی) دنووسرئ (پروانه: ۱۱۴ - الشعر). پروانه: (ناچار بیه کان ژماره / ۱۲). کورت و پوخت: هه پیتی گوی پی بکری، له خه تی عهرووزیدا دنووسرئ هه پیتی کیش گوی پی بکری و له خه تی عهرووزیدا بنووسرئ له کیشدا دهکیشری، وه هه رهرفی گوی پی نهکری له خه تی عهرووزیدا ناووسرئ، که نه یشنووسرا له کیشدا ساقطه.

۲- نهو پیتانهی که له نووسینا دهکرتین:

۱- هه مزه و وصل، که له گوتندا کرکی پی نهکری، له خه طی عهرووزیدا ناووسرئ، به لام ته گهر پو راگرتنی کیش بکری به هه مزه قه طع له نووسینی عهرووزیشدا دنووسرئ. جاری با بزاین که هه مزه چند جوری هه یه: هه مزه سی جوری هه یه، هه مزه بی بزوی، وهک: (نه)، جُوْجُوْ، رَأْس، بَسْ...). هه مزه بزویندار، یا هه مزه قه طعه، یا هه مزه درجه، واته: هه مزه و وصل، که بریتیه له هه مزه له چند شونه دا:

آ- ماضی و نهر و مصدری نه فعالی خوماسی و سوداسی، که به هه مزه دستیان پی کرابی، هه مزه که یان هه مزه و وصله، وهک: (انطلقَ، انْطَلَقَ، انْطَلِقُ، انْطَلِقْ، استغْفَرَ، استغْفِرْ، استغْفَرًا) هه کاتی پیستی بزوینداریان له پیتشه وه بو، پیتر هم ته لفه و وصلانه نامین، وهک: (فَنَطَلِقَ = فانطلق).

ب- هه مزه هم ده ناوه یس هه مزه و وصلن:

۱- اسم ۲- ابن ۳- ابنه ۴- ابنم ۵- امرؤ ۶- امرأة ۷- اثنان ۸- اثنتان ۹- این (که پو شوی بی) ۱۰- است.

ج- هه مزه سهره تایی فیعلی نه مری ثولائی، که پیستی دوا پیستی موضارعی بی بزوی بی، هه مزه و وصله، وهک: (فَسَمِعَ = فاسمع).

د- هه مزه (أل) ته عریف، نه ویش له سهره تاوه چه سپاوه، ناوا دنووسرئ: (المسلم: المسلم، الدار: اَدَدَار، النار: اَنْتَار... تاد). له کاتی په یوه ستا دهکرتی، جا ته گهر قه مری بو، لامه که ی ده چه سپی و ناوا دنووسرئ: (طَلَعَ الْقَمَرُ: طَلَعَ لَقَمَر). ته گهر شه مسیش بی ته لفی و وصله که دیسان دهکرتی و ناووسرئ، لامه که یس دهکری به پیستی له چه شنی پیته که ی پاشی، ناوا: (تُشْرِقُ الشَّمْسُ: تَشْرِقُ شَمْسٌ) و (وَالنَّاسُ: وِنَاسٌ، بالصدق: بَصْصِدْق) واته: هه مزه و وصلی شه مس دهق وهک پیستی قورس دنووسرئ.

پو هه مزه قه طعیس پروانه: کوتایی ژماره (۱۰۱) له ناچار بیه کان.

۲- واوی (عمرو) له کاتی پو ژیردا دهکرتی، وهک (یا عمرو!) دنووسرئ: (يَاعَمْرُ). ۳- پیستی وهستاوی کوتایی وشه و تلف و ته لفی مه قصوره و واوی وهستاو، ههروا رهرفی عیله، له هه شوی پیکی وشه دا بن، مادام له بهر هوی گویان پی ناکری، له خه طی عهرووزیدا ناووسرین. وهک:

(فِي الْبَيْتِ، إِذَا الشَّمْسُ، إِلَى الْمَدِينَةِ، عَلَى الْمَائِدَةِ، الْحَامِي الْقَدِيرِ، تَمَضَى فِي، أَحْلَى الْمُنَى) هم وشانه وینه یان له نووسینی کیشیدا ناوا دنووسرین:

(فَلَيْتَ -- ن، إِذْ شَمَسُ ب -- ب، إِلْمَدِينَةَ ب -- ب، عَلْمَائِدَةَ ب -- ب) ب، المحاملقدیر - ب -- ب، ر، تمضی - ب -). کورت و پوخت: پیستی بزوی و رهرفی عیله له بهر هه هوی گویان پی نهکری ناووسرین، دنا ته گهر گویان پی کرا دنووسرین، وهک (تمضی الی = مستفعلن -- ب -).

۴- ته لفی پاش واوی کو دهکرتی، وهک: (کتبو = کتبوا، لَنْ يَدْخُلُوا = لَنْ يَدْخُلُوا، اَخْرَجُوا = اخرجوا).

(نمونه‌یی له نووسینی عهرووزی له شیعری خۆم):

هُمَزَةٌ قَدْ قَادَ جَيْشَ الْفِيلِ
 خَانَ الْحَمِي مَلْعُونَ كُلَّ جِيلِ
 هُمَزَتُنْ قَدْ قَادَجِي شَلْفِيلِ
 فَعَلَتَنْ مَسْتَفَعَلَنْ مَفْعَوْلَنْ
 ب ب ب - - ب - - -
 خَانَلْحَمِي مَلْعُونُكُلُّ لِحِيلِي
 مَسْتَفَعَلَنْ مَسْتَفَعَلَنْ فَعْعَوْلَنْ
 - ب - - - ب - - -

ئەمانەتی گوترا زۆریە تاییه‌ته به‌شیعری عه‌ره‌بیه‌وه، له شیعری کوردیدا، که جارانی به‌پینووسی فارسی دهنووسرا، له‌گه‌ل پینووسی عه‌ره‌بیدا جیاوازییه‌کی وه‌های نه‌بوو، به‌لام ئیستا جیاوازی زۆره، بۆ ته‌واوکه‌ری ئەم باسه‌ پروانه: (حَطُّ الْعَرُوض) که له ماده‌ده (خ. ط. طا) دا دی.

۳- هه‌ندی تاییه‌تی پینووسی کوردی:

۱- هه‌ندی پیتی عه‌ره‌بی له کوردیدا به‌پیتی تر، که نزیک بی له مخرجه‌که‌ی، ده‌خوێنریته‌وه، وه‌ک (ص) به‌ (س)، (ضاد) به‌ (زێ) و (ث) به‌ (س) و (ذ) به‌ (زێ) ئەمه به‌هه‌ر شێوه‌ی بنووسری، هه‌یج له‌ کاره‌که‌ ناگۆری، به‌لام وا باشه به‌شێوه‌ی کوردی بنووسری، چونکه پینووسی کوردی به‌پیتی عه‌ره‌بی، وشه‌ یا پیت چۆن له‌ ده‌م ده‌رده‌چی ئاوا دهنووسری (بنواره: ذال و ثاء) و (پر: حه‌رفی به‌دوو حه‌رف/ حه‌رف).

۲- به‌لام شتیکی جه‌وه‌هه‌تره‌یه، که پرگه (مقطع) له کوردیدا وه‌ک له‌ دواوه‌ باسی ده‌که‌ین جیاوازییه‌کی بنچینه‌یی هه‌یه له‌ پرگه‌ی عه‌ره‌بی، جا له‌به‌ر ئەمه‌ وا باشه که له‌ سه‌ره‌تاوه‌ بۆ داهینان و مه‌شکردن، شیعری کوردی سه‌روبوور و ژێروزه‌نه‌ی بۆ بکری، ده‌ق وه‌ک حه‌ره‌کات و سه‌که‌ناتی عه‌ره‌بی، له‌ پاشا که کیشزان قال بوو، به‌ره‌به‌ره به‌پینووسی ئاسایی بنووسری. وه‌ک (هه‌زه‌ج/ وافیر):

ئەمن دهمره‌م به‌لام وینهم ده‌مینی

هیوام وایه که خوشی گه‌ل بیینی

له‌سه‌ره‌تاوه‌ ئاوا ته‌ق‌طیع بکری:

أَمِنْ دَمْرَمَ بَلَامَ وَيْنَمَ دَمِينِي
 مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن
 ب --- ب --- ب ---
 هِوَامُ وَأَيَا كَحُوشِيْ كَلُّ بَيْنِي
 مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن
 ب --- ب --- ب ---

۳- وا باشه له‌ عه‌رووزی کوردیدا، له‌ سه‌ره‌تاوه‌ نمونه به‌هۆنراوی به‌پینریته‌وه که پرگه‌کانی زۆر نزیک بن له‌ پرگه‌ی عه‌ره‌بی، تا سه‌ر له‌ مه‌شکه‌ر نه‌شێوی وه‌ک (هه‌زه‌ج):

به‌سه‌رسامی له‌سه‌ر لوتکه‌ی بلندی گه‌نجی وه‌ستاوم

شه‌ربتی عه‌مری رابووردووم وه‌کو خه‌و دیته به‌رچاوم

۴- شیعری مه‌شطور و مه‌نهوک به‌دوو شێوه دهنووسری:

آ- به‌شێوه‌یه‌کی سه‌ره‌خۆ، ئاوا وه‌ک شیعری تری دوو نیوه‌یی، ئەگه‌ر دێری ما به‌ته‌نیا له‌ ژێر ئەوانه‌وه له‌ نیوانیان ئاوا دهنووسری:

نحن بنات طارق نمش على النمارق
 إنْ تُقْبِلُوا نُعَانِقْ أَوْ تُدْبِرُوا نُفَارِقْ
 فِرَاقِ غَيْرِ وَا مِقْ

ب- هه‌موو دێری به‌ته‌نیا بنووسری، دوو دێر دوو دێر به‌یه‌که‌وه نه‌نووسری، وه‌ک ئەو هۆنراو و چامه‌یه‌ی له (۲۲ - البیت - ۴، ۵) دا نووسراون.

(وشه یی سه بارهت به گرنگی زانستی عهرووز):

عهرووز چیه؟:

عهرووز زانستیکی تاییه تییه، کیشی راست و دروستی شیعی، له کیشی له ننگ و چهوتی شیعی، له هه موو زمانیکا یی جیا ده کرتته وه، هه روا شیعی جیا ده کاته وه له په خشان، به هه موو جوړه کانی په خشان وه، چ نهو شیعه ستوونی بی، وه چ کیشی په نجه بی، گهرچی کیشی په نجه خوشی بهر ستوونی ده که وی. ههروهک چون نه حو و ریزمان ناخاوتنی رهوان و ره سنی بی هه له ی زمانه وان، له قسه ی په مه کی و په شوکی جیا ده که نه وه، عهرووزیش ناوا هه لبه سستی کیشدار له هه لبه سستی له نگی لاره سه ننگ جیا ده کاته وه.

مهووزوع و بابته تی عهرووز:

شیعی و هونراو و هه لبه سته، له بابته دروستی و نادرستی کیشه که یانه وه.

سوودی هم زانسته نه مه یه:

که هونراو له قسه ی ناسایی و له په خشان به هه موو جوړه کانی وه، با سه روا دریش بن، وهک سه جع، جیا ده کاته وه، به وینه: مقاماتی حه ریری و هه مه دانی شیعی نین، وه له هه مان کاتا شاعیره نوپکان فیری هونه ری شیعی هونینه وه له سه ر شیوه یه کی راست و دروستی بی هه له ده کات، که هونره ری هه ستیار بن، نه وهک فیری پیت ریزکردن و په نجه ژماردن بن و بهس!

عهرووزی عه ره بی سوودتیکی تاییه تی تریشی هه یه، که به هویه وه ده زانری که قورئان شیعی نییه و قسه ی شاعیر نییه، سه لماندنن هم راستییه ش مه به سستیکی گرنگی تایینییه، داده نری به نه رکیتیکی کفایی نیسلامی.

شیعی چیه؟:

شیعی بریتیه له دوو شتی جه وه هری: له له فظ و له مه عنا، واته: بریتیه له بیژه و واتا، وهک گوتراوه: (الشعر الکلام الموزون المَقْفَى مَعَ الْقَصْدِ). واته: قسه ی کیشداری سه روا دار له گه ل هه بوونی نیازی شیعی.

کیشزانی (عهرووز) و کیش (وهزن) په یوه ندی بیان هه ره به له فظه وه هه یه، له م رووه وه

شیعی بریتیه له: (گوتاری خاوهن کیش و سه روا که به مه به سستی شیعی گوترا بی) جا هه ر ناخاوتنی هم سنی عه ناصیره ی تیا نه بی به شیعی دانانری وهک: (نه فردهت له شه ری براکوژی، چهن دلته زینه خوینی برای خوت به ده سستی خوت بریژی). هه ندی تایه تی قورئانی پیروزی هه ن، هه موو مه رجیکی شیعیان وا تیا دایه، به لام چونکه به مه به سستی شیعی نه گوتراون، هپچ به شیعی دانانری، وهک:

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ

یا وه کو هم گوته یه که پیغه مه ر (د. خ) فرمووه تی:

هَلْ أَنْتِ إِلَّا أَصْبَعُ دَمِيَتٍ

وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا لَقِيَتِ

له لایه نی و اتایشه، ده بی هه همیشه هم راستییه مان له بهرچاو بی: (شیعی: کیشه، ناوازه، موسیقایه، نه ندیشه یه، سوژه، هه سستی ناسکه، خه یاله، زمانی هه سته، دوانه به زمانی دل، نه ده بیکی به رزه خه یال نامیته ده کا له گه ل واقیعا، په ی بردنه به ده رپرینی جوانی نه ده بی، له ناسکی و نازداری و راز و نه سراردا له وهی (سرووش) ده کا، نیبداعه، داهینانه، خورپه یه، خولیا یه). وهکی تریش: (شیعی واته: شای گوترا!). که واته له م روانگه یه وه هم شتانه، گهرچی به مه جاز پییان ده گوتری شیعی، به لام له حه قیقه تدا شیعی نین:

۱- هونراوی ناسایی، وهک: شیعی ته علیمی و هه لبه سستی فیرکاری، وهک نه لفیه ی نیینو مالیک و زور له نور جوړه کانی تر، که مرؤث فیری زانستی له زانسته کان ده که ن.

۲- شیعی حور، شیعی نازاد.

۳- هه شیعی که یاسا دامه زراوه کانی کیش بیه زینن.

۴- په خشانن پر و اتای سه جعداری جوان. وهک: (منم من منوکه، پیتمه وه یه دوو چاوی بزیزوکه!). (بر: سجع).

عهرووزی عه ره بی، له سه ده ی دووه می کزچیدا، ماموستای فرده زانا، خه لیلی کوری نه حمه دی فراهیدی (۱۰۰-۱۷۴ک) دایناوه.

دیاره که هه موو زمانن عهرووزی تاییه تی خو ی هه یه، ههروهک ریزمان و رینووسی تاییه تی خو ی، نه وهیش و اتای و نییه که هپچ زمانی، له م بواره دا، به هره ی له زمانه کانی

ئاخاوتنى غەربەيدا روون و ئاشكران و، دياربكرديان لەناو وشە و پيدا زۆر ئاسانە، گەرچى ھەردوو لا لە وشە و پىتى كوردىشا ھەن، بەلام لە ھەندى شوپنا روون نين.

ج- پىتى دەنگى: پىتى بى دەنگ: ھەرفى سامىت. مەبەست لە پىتى بى دەنگ ئەو پىتانەيە كە لە وشەدا، بزوين، يا پىتە بزوين، يا بزوينى درىژ، وا لەسەريان، ھەروا مەبەست ئەو پىتانەيە كە لە وشە و ئاخاوتندا بى بزوين و غەيرى بزوينى درىژيشن. وەكو: (ب، پ، ر، پ، ل) لە (با) و لە (پروۆلە)دا، يا وەك (س. ك) لە (ئاسك)دا. ھەروا.

د- پىتى دەنگدار: پىتى بزوين. دوو جوۆرى ھەيە، جوۆرىكيان لە غەربەيدا بەپىت ناووسرىن، بەلكو لەسەر شىوھى سى نىشانە ئاوا (-، -، -) سەر، ژىر، بۆر، لەسەر پىتى بى دەنگ دەنووسرىن، وەك بزوينەكانى پىتەكانى (تۆر) كە بەپىز: سەر، ژىر، بۆر. ئەمانە پىتە بزوينى كورتىن، لە كوردیدا بەپىت دەنووسرىن، سەر بە (ه) و ژىر بە (ى) كورت و بۆر بە (و)ى كورت. وەك كورتە بزوينەكانى پىتەكانى بىژە (پەنگى گولالە) كە بەپىز برىتەن لە (ه، ى، و، ه).

جوۆرى دووھى پىتى دەنگدار پىتە بزوينى درىژە، كە ئەلف و واو و يىن، كە پىتى مەدد بن، كە ئەم سى پىتن: (أ، ي، و). پىتى مەدد برىتەيە لە پىتى عىللەى وەستاو كە بزوينى پىتەكەى پىشى لە چەشنى خۆى بى، وەك: ئەلفى (قال) و پىتى (قىل) و واوى (كوفە). ئەم جوۆريان لە غەربەيدا ھەرفى مەدد و ھەرفى صائىتيان پى دەگوتى.

ھ- جوۆلە: بزوين: ھەركە. بزوين لە غەربەيدا سى جوۆرى ھەيە: سەر، ژىر، بۆر، لەسەر پىتە بى دەنگەكان ئاوا دەنووسرىن: (-، -، -) بەلام بزوين لە كوردیدا دوو جوۆرى ھەيە: يەكەم بزوينى كورت، دووھم: بزوينى درىژ. بزوينى كورت چوار جوۆرە: سەر، ژىر، بۆر، پىتە بزوين. بزوينى درىژيش برىتەن لە ئەلف و واو و يى، كە پىتى مەدد بن.

و- زەنە: سكون، بزوينى كورت لە كوردیدا ئەمانەن: (ه، ى، و) پىتە بزوين تا ئىستا لە پىتى غەربەيدا نىشانەى بۆ دانەنراو، بزوينە درىژەكانىش ئەمانەن: (ا، ى، و، و، و، ى، و).

دووھم: ئەوھى شايانى گوتنە ئەمەيە: لە غەربەيدا جياكردنەوھى سەر لە ئەلف، يان ژىر لە يى، يان بۆر لە واو زۆر ئاسانە، ھەروا زەنە لە جوۆلە، ھەروا سەروبوۆر و ژىر بەئاسانى لە يەكتر جيا دەكرىنەو، چونكە لە غەربەيدا چۆنيەت و چەنديەتى ئەم دەنگانە زۆر روون

و ئاشكران، لەبەر ئەوھى تىكەل و پىكەل نابن و گىروگرفت و كىشەى كىشىى دروست ناكەن، بەويئە ئەلف كە بزوينى درىژە دوو ئەوھندەى سەرە، كە بزوينى كورتە، ھەروا يى دوو بەقەد ژىرە و واو دوو بەقەد بۆرە. جا لەبەر ئەم سەروشتە جياكردنەوھى بىرگەى كورت لە بىرگەى درىژ لە غەربەيدا زۆر ئاسانە، ھەر لەبەر ئەم تايبەتمەندەيە، كە دياربكردى بىرگە لە غەرووزى غەربەيدا كارىكى ئاسايىيە و زۆر ئاسانە.

وھلئ لە كوردیدا جوۆلە و جوۆرى جوۆلە و ماوھى جوۆلە، لە گەلئ شوپندا، بەپىژەيەكى يەكسان نين، وەك غەربەيەكە، جياكردنەوھيان لە يەكترى ئاسان نيە، جا لەبەر ئەم جياوازيە، گەلئ جارن لە كوردیدا بىرگەى كورت و بىرگەى درىژ جىگۆركى دەكەن و، وا دەبى بىرگەيەكى تايبەتى، لە ھۆنراویدا بەكورت و لە پەخشاندیدا بەدريژ دەخوینرىتەو، يا بەپىچەوانەو، وا دەبى لە يەك دىژە شىعدا بىرگەيە بەھەردوو لا دەخوینرىتەو، گەرچى شتى وا لە غەربەيشدا كەم كەمە ھەيە، بەلام لە شىعەرى كوردیدا زۆر زۆرە لەبەر ئەوھى دەبى لە كاتى دياربكردى بەحەرى ھۆنراویدا، بەكەرتكردى و تەقلىعى يەك شىعەر ئىكتىفا نەكرى.

ئىستائىش كاتى ئەوھى بەچىنەوھى سەر باسى بىرگەى كوردى. دەلئىن.

بىرگەى كوردى) دوو جوۆرى سەرەكى ھەيە:

يەكەم: بىرگەى كورت، كە دوو چەشنى ھەيە، ھەر چەشنى يەك پىتى بزواوھ:

آ- پىتىكى بى دەنگ و پىتىكى بزوينى كورت، كە پىكەوھى لە گەروو دەردەچن، وەك: (سە) و (بە) و (تە) كە سى بىرگەى كورتىن، لە وشەى (سەبەتە)دا. ئەوھتە سەبەتە برىتەيە لە سى پىتى بى دەنگى (س، ب، ت) وە سى پىتى بزوينى كورتى (ه، ه، ه). يا وەك بىرگەكانى (گو) و (لە) لە وشەى (گولە)دا، يا بىرگەكانى (كە) و (نى) لە وشەى (كەنى)دا. گولە پىكەتوھى لە دوو پىتى بى دەنگى (گ، ل) و لە دوو پىتى بزوينى كورتى (و، ه). كەنىش لە دوو پىتى بى دەنگى (ك، ن) و لە دوو پىتى بزوينى كورتى (ه، ى). پەچاو دەكرى كە سەبەتە سى بىرگەى كورتە، گولە دوو بىرگەى كورتە، كەنى دوو بىرگەى كورتە، وەك پەچاو دەكرى (و) لە (گولە)دا، واوى كورتى بى نەبەيە، ھەروا (ى) لە (كەنى)دا، يىتى كورتى بى نەبەيە، دەنا ئەگەر نەبەيە بچىتە سەريان درىژ دەبنەو، و دەبن بەواوى درىژ و بەيىتى درىژ و دەبن بەبزوينى درىژ. بزوينى درىژيش كە چوھ سەر پىتى بى دەنگ دەبى بەبىرگەى درىژ. وەك (شىر، سوور).

ب- پیتیکى بى دەنگ و پیتته بزوينى، وهك پرگهكانى (ب، ك، چ، ب) له سه ره تاي ئەم بېژانهوه: (بزن، كزن، چرۆ، بخۆ، بچۆ، بخهوه، ببه).

تیبينى: ۱- بزوينى كورت له گهڵ پیتته بزوينى دريژى له چهشنى خویدا، گه لى جار، له سه ره پیتته، له ناو وشه دا، ئەگه ره جى بگۆر نه وه، واتاي وشه كه به ته واوى ده گۆرئى، ئەوه پيش بۆ سه روا و بۆ جيناس و وشه ئارايى له هۆنراودا، زۆر گرنگه، ههستياران به ههري گه وره يان لى وه رگرتوه، هه روا سى پیتته بزوينه كورته كانيش، له كاتى جيتگۆرپينه وياندا هه مان شت روو ده دا. وهك: (خه له) ناوه بۆ كه سى، (خه له) ناوه بۆ ده غل و دان (چقل): درك و شتى ترى وا (چه قه ل) ناوه بۆ ده عباين، وهك: (كل، كه ل، مل، مه ل، گل، گه ل، دل، ده ل، تور، توور، تون، تون...).

نالى - به ره حمه ت بى - ده فه رموئى (مضارع):

ئەى ساكيني رياضى مه دينه ي (مونه ووهره)

لوطفي بکه، بفه رموو: مه دينه ي (منه و، وه ره)

له نيوانى (مونه ووهره) و (منه، و وه ره) دا، جيناسى ته ركيب هه يه، چونكه يه كه ميان يهك وشه يه و، دووه ميان دوو وشه ي به يه كه وه به ستراره، جياوازي واتاي يه كه م له دووه م ئاشكرا و روونه، كه ئەو پيش ئەنجامى گۆرپينى بزوينى كورته به پیتته بزوين.

۲- پرگه ي كورت به هه ر دوو جوهره كه يه وه، له كيشى عه رووزيدا، رۆلى پیتتيكى بزويندار ده بينى و بهس (ب) وهك پرگهكانى (ش، له، وه، خو، گه، عى، ل، ت، ده) له وشهكانى (شتن، له، وه جاخ و، جيتگه دار، شاعيران، عالمان، نيشتمانى، كورده وار) له م هۆنراوه يه ي قانيعى ره حمه تيدا (ره مه ل):

سى شتن ئەمرو له دنيا بى وه جاخ و جيتگه دار

شاعيران يهك، عالمان دوو، نيشتمانى كورده وار!

هه روا له كيشى پرگه بيشدا، رۆلى يهك پیتتى بزواو ده بينن، كه بكا ته نيوه ي سه به يى قورس ئاوا (ب). وهك پرگهكانى (مه، په، هه، به، مه، ب) له وشهكانى (مه لى، په ل، هه لۆ، به جوت، مه ترسن، بلتيم) ي ئەم هۆنراوه ي گۆرندا - به ره حمه تى خوا كه وئى - (پازده پرگه يى):

مه لى سه ربنچك، په ل و پۆ رهنگين، خو من هه لۆ نيم

لیم مه فرن به جوت، مه ترسن ئاخىر پیتتان بلتيم چيم

دووه م: پرگه ي دريژ. جوهرى زۆره، له هه موو جوهره كانيدا رۆلى دوو پیتت ده بينى، كه يه كه ميان بزواو بى و دووه ميان وه ستاو، مه گه ره له كۆتايى ديژدا، وهك كاتى ته ذيبيل و ته سبيغ. پرگه ي دريژ ئەوه يه دوو پیتتى بى دەنگ، يا زياترى تيا بى، يا پیتتى بى دەنگ و بزوينى دريژى تيا بى، له سه ره يه كى له م شپوانه:

آ- پیتتيكى بى دەنگ و پیتتيكى دهنگدارى دريژ، وهك: (ئا، با، بى، بى، يا، بى، وا، يى، توو، تو، دۆ، دوو، وو، خو، خو، لۆ، لۆ، نو، فوو، جوو، جو). ئەم جوهره يه كسانه به سه بيكى سووك، وهك: (لوو) يه كسانه به نيشانه ي (-) يا وهك دوو پرگه كه ي (دارا = -، -) يا وهك پرگهكانى (بیتسارانى = ----). به لآم (وو) و (يى) جارى وا هه يه داده نرپين به پرگه ي كورت (پروانه: ناچارپيه كان/ ۱۳).

ب- دوو پیتتى بى دەنگ (دهنگى) له ناوه راس تيانا بزوينىكى كورت هه يى، وهك: (به ز، به ن، به ر، سه ر، گو ل) يا له ناوه نديانا پیتته بزوينى هه يى، وهك: (تر، كل، جل، مل، سل، دل). ئەم جوهره يه له ته رازوودا يه كسانه به (-). وهك پرگهكانى ئەم رسته يه، كه شه ش پرگه ن: (سه رگو ل زۆر خو ش پروا ي) كه يه كسانه به (-----).

ج- دوو پیتتى بى دەنگ، له نيوانيانا بزوينىكى دريژ هه يى. وهك: (بار، باز، ناز، بىر، شىر، بۆر، تۆر، توور، مۆر، مۆر، هۆو، تۆو، توون، بۆى، ميو). يا وهك ئەم پرگانه: (رۆژ، گار، باى، چاو، ماس، ييو، بۆم، قيو) له وشهكانى ئەم هۆنراوه دا (ده پرگه يى):

ئاوسه (رۆژگار) وهك (باى) داراوس

به كاره سات و پروداوى قورس قورس

دنيا له بهر (چاو) وهك (ماستى مه ييو)

له پر ده بيتته (بۆمباي ته قيو!)

د- پیتتيكى بى دەنگ و بزوينىكى كورت و دوو پیتتى بى دەنگى تر، وهك: (به رز، له رز، ته رز، مه رز، هه رس، سه رد، گه رم، مه رد، ره نگ، ده نگ، كو لم، گو رز) يا وهك ئەم پرگانه: (مه رد، جه رگ، مه شق، خه وش، نه وش، نه وز، قه يد) له م وشانه دا: (نامه رد، جه رگپر، سه ره شق، بى خه وش، وه نه وش، وه نه وز، بى قه يد).

ه- پیتتيكى بى دەنگ و پیتته بزوينى و دوو پیتتى بى دەنگى تر، وهك: (ئارد، ماست، راست، پۆست، دۆست، پبست، بيست، ميتر، كيرد، سارد).

ز- هه ندى ئەم جوژه برگانه: (جهنگ، دهنگ، سهنگ، رهنگ، شهنگ، بهنگ...) ئاوا له قه لهم دهدهن: پیتیکى بى دهنگ و بزوتیتیکى كورت و پیتیکى تیکه لاو له دوو پیتى بى دهنگ، چونكه لهم نمونانه دا (نگ) بههردوو پیتسه كهى دهنگیتیکى تیکه ل پیتك دههین، كه نه دهنگى (ن)یه، وه نه دهنگى (گ)یه، بهلكو دهنگیتیکه تیکه ل له ههردوو لا، وهك منگه، یا وهك ئیماله له عه ره بیدا. هه روا ئەم جوژه برگانه ییش: (مانگ، لاجانگ، بانگ، قانگ، ئاسك، ماست، راست) ئاوا له قه لهم دهدهن: پیتیکى بى دهنگ و بزوتیتیکى درێژ و پیتیکى تیکه لاو له دوو پیتى بى دهنگ. بيمار له (كیش و مۆسیقای هه له به سستی كوردی) دا، له م باره به وه ده لئى: (س، ك) ی ئاسك بووه ته (دیفونگ) واته: (دوو دهنگى لى كدراو، بۆیه وشه ی ئاسك ده بى به يهك برگه گو بكرى...).

ح- ئەم جوژه برگانه ی تریش هه ن پیتیان ده گوترى: برگه ی شلۆقى دوو به ینى، كه كه مئ خوارو خیتچن، گه لئ جار له كاتى ته قطیعا، به برگه یى، یا به دوو برگه گو ده كرتین: (خوین، جوتین، سوین، شوین، نوین، گوئ، خوئ، گیان، ژیان، جوان، خوان، گوئى، رپى، نوئ، توئ، توئى، نئى، جوئ، سوئ، كئى، خوا).

ئه وه تا مه حوى - ره حمه تى خودای لئ بئ - له يهك چامه دا وشه ی خوین، جارئ به يهك برگه ی درێژ و جارئ به دوو برگه (به كئ كورت و به كئ درێژ) به كار دههینى، كه ده فه رموئ (هه زه ج):

وه ره ده سستى به خوونم كه نیگارین

خووینى من سه لالت بئ نیگارا

موژهى خوینئ ده كا هه ر له حظه، سه به ره

ئه مه نده گول له بن يهك نووكه خارا

چونكه له شیعری به كه ما (خووینى من = ب --- = مفاعیلن) كه واته: خوین، به كسانه به (مقا ب-) كه دوو برگه یه، به كه م كورت و دووهم درێژ. كه چى له شیعری دووهم دا وشه ی (موژهى خوینئ ب --- = مفاعیلن) كه واته: خوین به كسانه به يهك برگه ی درێژ. ئەم جوژه برگانه ییش ئاوا هیمايان بو دانه نرى: بار، مپو، مهرد، ماست، خوین.

(چهن تیبیینیهك):

۱- وا ده بئ كه برگه وشه به كى ته واو ده بئ، وه كو (ئاسك) جارئ وا ده بئ به شیکه له وشه یى، وه كو برگه كانی (سه به ته) و (كه ره سته) جارئ وايش ده بئ دابه ش ده بئ به سه ر دوو بیژه دا، وهك (نم) له (خوونم) و (نى) له (خوینى من) و (لت) له (حه لالت) دا، له شیعره كه ی مه حویدا، چونكه (نم -) كه برگه ی درێژه، پیتى به كه مى كه (ن)یه، به شیکه له وشه ی (خوون) كه موزافه، وه پیتى دووهمى كه (م)یه وشه به كى تره، چونكه موزاف و ئیله یه ییه و راناوه.

۲- برگه له ته رازوودا به پیتى شوین ده كیشرى، به وینه (دارا) له سه ره تای پیتى ره جه زه وه ده كیشرى به (مستف - -) به لام له كو تایی (مفاعیلن) دا ده بئ به (دارا - - = عیلن) و له (فاعلاتن) دا ده بئ به (لاتن - -) و له (مفعولن) دا ده بئ به (عولن - -) وه هه روه ها، كه واته له م رووه وه كیشى برگه بگوژه، نه گوژ نییه.

۳- برگه له كیشى په نجه دا ئاوا دابه ش ده كرى، یا دیارى ده كرى، كوردیكى هه ژارى وهك من ده لئى (ده برگه یى):

بووم به جانه وه ر قه لاچۆم ده كه ن

خوینم ده رپژن و لۆمه ی خۆم ده كه ن

پیتى به كه م : پیتى دووهم

بووم به جا نه وه ر : قه لا چۆم ده كه ن

- ب - ب - : - ب - - ب -

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ : ۱ ۲ ۳ ۴ ۵

- - - - - : - - - - -

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ : ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰

پیتى سینه م : پیتى جواره م

خوئ نم ده رپژن و: لۆمه ی خۆم ده كه ن

۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ : ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰

- ب - - - : - - - -

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ : ۱ ۲ ۳ ۴ ۵

- - - - - : - - - - -

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ : ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰

له کیشی عهرووزیشدا ئاوا دابهش دهکری، ئهسیری - پهحمه تی خودای لی بی-
دهفهرمووی (ردهمل):

گهر له ریگهی دین و قهومت لهت لهتت کهن بتکوژن

ئهی (ئهسیری) ناوی چاکت تا ئه بهد زا هیر ده بی

نیوهی به کهم = سه در

پیتی به کهم : پیتی دووهم : پیتی سینه م : پیتی چوارهم
 گهر له ری گهی: دی نوقه و مت : لهت لهتت کهن: بت کوژن
 - ب - : - ب - : - ب - : - ب -
 فاع لاتن : فاع لاتن : فاع لاتن : فاع لاتن
 ۱ ۲ ۳ : ۱ ۲ ۳ : ۱ ۲ ۳ : ۱ ۲ ۳
 - - - : - - - : - - - : - - -
 ۱ ۲ ۳ : ۴ ۵ ۶ : ۷ ۸ ۹ : ۱۰ ۱۱ ۱۲ : ۱۳ ۱۴ ۱۵
 نیوهی دووهم = عه جز

پیتی به کهم : پیتی دووهم : پیتی سینه م : پیتی چوارهم
 ئهی ئه سی ری : ناوی چاکت : تا ئه بهد زا : هیر ده بی
 - ب - : - ب - : - ب - : - ب -
 فاع لاتن : فاع لاتن : فاع لاتن : فاع لاتن
 ۱ ۲ ۳ : ۱ ۲ ۳ : ۱ ۲ ۳ : ۱ ۲ ۳
 - - - : - - - : - - - : - - -
 ۱ ۲ ۳ : ۴ ۵ ۶ : ۷ ۸ ۹ : ۱۰ ۱۱ ۱۲ : ۱۳ ۱۴ ۱۵

۴- پرگهی کورت و پرگهی دریژ له کوردیدا، له پهخشان و له هونراوی کیشی په نجهدا،
 باشت دهرده کهون و ئاسان له به کتری جیا دهکرتینه وه، چونکه له سروشت و زمینهی خویان
 دوور نه کهوتونه ته وه، له ناو شه پۆله ئاواز و موسیقای وشه کانا، وهک ماسی و سونه مه له
 و گه مه دهکهن، زنجیره بی له ره لهری جوئی جوئی، له بهرزی و نرمی و دریژی و کورتیدا،
 بهک له دوا بهک، که بریتین له پۆل پۆل پرگه گهلی کورت و دریژ، وهک چۆن له شه و
 ئهستیره بهرودا دهرژینه دم کهل، ئه وانیش ئاوا بهر بهر ده تکینه ناو گوئیچکهی گوئیگر،
 جا له بهر ئه وهی که گوئی گوئیگر، ئاشنایه بهو زنجیره قهف قهف و پارچه پارچه کراوه و ئه و

کۆمهله دهنگانهیش نامۆ نین له لای ههستی و بهردهوام دهیان بیستی، له بهر ئه وه زۆر
 به ئاسانی، زره زری ئه لقه ئه لقهی ئه و زنجیره به دهناسی و به بی قول کوردنه وهی زۆر وهربان
 دهگری.

به لām زۆر وشهی ئالۆزی کوردی، کاتخ له هونراوی عهرووزیدا به کار دههینرین، چونکه
 له زمینهی سروشتی خویان دوور دهکهونه وه، جاروبار له بهر ناچاری، ژماره ی پرگه کانیان
 کهم و زیاد دهکا، وه به پیتی پیتوستیی کیشی پیتی که پرگه کانی کهم یا زیاد دهکری، وهک
 وشه گهلی (گیان، گیا، ژیان، خوان، شوان، دووان، سیان، نیان، خه لک، چلک، چلم، کلم، قلم، کفر، گیسک، خوئی، خوا، کوا، ئاسک، باسک، ناسک).

ئهم وشانه و وینه یان به بهک پرگه داده نرین، وهلی جاروبار له بهر ناچاری به دوو پرگه
 گۆیان پین دهکری. به نمونه: گیان دهکری به (گی یان = ب -) وه ژیان دهکهن به (ژی یان)
 و کاروان دهکری به (که ره وان) یا به (کاره وان) هه روا له کیشی په نجهدا دوو پرگه یی دهکهن
 به سی پرگه، یا بهک پرگه یی دهکری به دوو پرگه (پر: ناچار بیه کان/ ۱۹).

به لām له ریتنوسا وهک کاتی ئاسایی دهنوسرین، گهرچی که مه که مه ییش وهک کاتی گۆ
 پیتکردن دهنوسرین وهک (جوان) به (جهوان) دهنوسری، به لām له ریتنوسی کیشیدا چۆن
 گۆیان پین دهکری ئاوا دهنوسرین.

به وینه: وشهی (جوان) مه حوی له م شبعره دا دایناوه، به بهک پرگه (ردهمل):

جوان و شیرینه ئه گهر دنیسا له روودا میهره بان

وهردی خاره، شه هدی زه هری ماره، عه هدی بی ته بات

گۆرانیش هه روا که ده لی (ده پرگه یی):

له گهرووی شمشال، له ته لی که مان

گه لی هه لساوه ئاوازه ی جوان جوان

به لām نالی له چهن هونراویکا دایناوه به دوو پرگه وهک: (هه زه جی ئه خره بی مه حذوفی
 موسته زاد):

ئهی تازه جهوان! پیرم و ئوفتاده و که و تووم

تا ماوه حه یا تم

که چی نالی (خوان) و (خوار) که دهق هاوکیشی جوانن به بهک پرگه داناوه، وهک

چ میوانیکە؟ صاحب جی و و جاھ و عزیزت و عەزمە

کە دوو عالەم طوفەیلێ دەعوەتی و، ئەو صاحبی خوانە

کە ئاوا لەت لەت دەکری:

کە دوو عالەم طوفە یلی دەع وەتیو ئەوصا حبی خوانە
مفا عیلن مفاعیلن مفاعیلن مفا عیلن

بروانە (۲۳۴ - القافیة/ چەند نمونەیین لە هۆنراوی عەرەبی و کوردی ریدفدار/ ۱۶)

۵- بڕگە لە پروانگە تریشەووە دابەش دەکری، وەک:

آ- بڕگە کراره (مقطع مطلق) ئەوێهە کە بزۆینیکی کورت کوتایی بی، ئەمە لە کوردیدا یەک جۆری هەیه، وەک (کە، نە، گو، لێ، کە، نی) کە بەهیمای ئەم چەماوێهە (ب) دیاری دەکری. بەلام لە بڕگە عەرۆزیدا دوو جۆری هەیه، یەکەم وەک کوردییەکە بریتییە لە یەک پیتی بزواو لە کوتایی وشەووە، دووهم: بریتییە لە سەبەیتی قورس، وەک (مَع ن ن).

بۆیە پیتی دەگوتری کراره، چونکە بڕگە دانەخراوە، مەودای ئەوێهە ماوێهە کە هەستیاری بزۆینیەکی دەستیاری بکا، وەک ئەوێهە دریتی بکاتەووە و بیکا بەبڕگە یەکی دریت، یا لە بڕگە عەرەبیدا بزۆینی شایانی، بەپیتی ریزمان پین بێهەشی. وەک: (أَقُولُ، لَنْ أَقُولَ).

ب- بڕگە داخراو (مقطع مُقَيَّد) ئەوێهە کە کوتایی بی، بەپیتی وەستاو، چ بزۆینی دریت بی، وەک: (ما، موو، با، بی، بۆ، بوو، سێ، سو، رێ، تی). کە بەم خەتە (-) هیمای بۆ دادەنری، وە چی پیتی بی دەنگ بی، وەک: (سەر، گۆل، بەرز، سام، لام، داو، ناو، شیو، پیو، وای، نای، جیتی).

واتە: هەموو بڕگە یەکی دریت بڕگە داخراوە، وە هەموو بڕگە یەکی کورتیش کراره یە، بڕگە داخراو بۆیە وای پین دەگوتری، چونکە هەستیاری بڕگە دەستیاری لێ داخراوە، مەودای ئەوێهە نەماوێهە کە دەستیاری بزۆینی بڕگە بکا (بروانە: قافیە موطڵەقە و موقەبیە دە).

ج- هەندێ کەس بڕگە دابەش دەکەن بۆ سێ جۆر: کورت و ناوێنجی و دریت. بەلام قسە ی راستتر ئەوێهە بڕگە لە کوردیدا: کورت یا دریت و بەس.

د- بڕگە لەنگەردار و بڕگە بی لەنگەریش هەیه.

ه- مەرج نییە بڕگە لە یەک وشەدا بی، بەلکو جاری وا هەیه دابەش دەبی بەسەر چەند وشە یەکا.

۶- دوا تییینی لەم پرووێهە: (بڕگە - کە بریتییە لە دەنگی، یا لە کۆمەڵە دەنگی، کە بەبی پچران، بەیەک هەناسە، لە دەم دینە دەرەووە - کاتی وایه و بەیەک بڕگە دادەنری، کە سەر بەخۆ بی و پیتەکانی لە رسته و دەستەواژەدا تیکەلی پاش و پیتی خۆی نەبی، دەنا چۆنیتی و سروشت و ژمارە ی بڕگە کە ئاوا دەگۆری:

آ- جاری وا دەبی وشە یەک بڕگە یی دەبی بەدوو بڕگە، یا دوو بڕگە یی دەبی بەسێ بڕگە، وە هەر وەها، بەوێهە: خۆش یەک بڕگە یە، بەلام (خۆشی) دوو بڕگە یە.

ب- جاری وا دەبی بڕگە ی کورت دەبی بەبڕگە ی دریت، یا بڕگە ی دریت دەبی بەبڕگە ی کورت، یا بڕگە ی دریت جۆری (آ) ی دەبی بەجۆری (ب) یا بەپیتەوانەووە، وە هەر وەها.

زانینی ئەم دوو خالە بۆ هەستیاری زۆر گرنگە، چونکە دەتوانی لەم بڕگە یەووە جۆرەها بڕگە و پیتی جۆراوجۆر دروست بکا. وەک (مضارع):

ئەم رۆژی سالی تازه یە نەورۆزە هاتەووە

جەژنیکی کۆنی کوردە بەخۆشی و بەهاتەووە

(پیرەمیڤد)

لەم هۆنراویدا، لە بنەرەتدا (رۆژ) و (سال) و (کۆن) و (کورد) یەک بڕگە بوون، لە جۆری (ج) و (د) ی بڕگە ی دریت، بەلام رۆژ و سال و کۆن، بەهۆی پتوێهە لکانی پیتی إضافة لە (رۆژی) و لە (کۆنی) دا و پیتی نیشانە ی وەصف لە (سالی) دا، هەر بەیەکی بوون بەدوو بڕگە ی دریت، لە جۆری (آ) کوردیش بەهۆی پتوێهە لکانی (ه) وە، بوو بەدوو بڕگە، کور، دە، یەکە میان لە جۆری (ج) دریت، دوو میان بڕگە ی کورتی کوردی لە جۆری (آ). هەر وەها (نەورۆزە) لە دوو بڕگە ی دریتەووە بوو بەسێ بڕگە، دووانی دریت و یەکیکی کورت... تاد.

دەبینین ئەم گۆرانکاریانە لە بڕگە کاندادا، بوو بەهۆی دروستبوونی کیشی هۆنراوێهە کە ئاوا:

ئەم، رۆ، ژ، سا، لی، تا، زه، یه، نهو، رۆ، زه، ها، ته، وه
-، -، ن + فا، ع، لا، ت + م، فا، عی، لن + فا، ع، لن
مف، عو، ل - ب - ب - ب، -، -، -، -، ب، -، -

(برگه‌ی عه‌ره‌بی):

برگه له عه‌ره‌بیدا دوو جوړی هه‌یه: کورت و درټږ.

کورته‌که‌ی یه‌ک جوړه: بریتیی‌ه له پیستیکی بزواو، به‌چه‌ماوه‌یه‌کی ئاوا (ب) دیاری ده‌کړئ، وه‌ک (ل، لَ) له (لَک) دا، یا وه‌ک (حه، مه) له (حه‌مه) دا، به‌لام برگه‌ی درټږ له عه‌ره‌بیشدا چهن‌د جوړتیکی هه‌یه:

آ- پیستیکی بزواو و پیستیکی وه‌ستاو، پیته وه‌ستاوه‌که چ پیستی مه‌دد بی، که به‌کوردی پیستی ده‌گوترئ بزوینی درټږ، وه‌ک (لا، ما، لی، فی، ذو، فو) وه چ پیستیکی بی ده‌نگ (صامیت) بی، وه‌ک (لَم، مَن، قُل، لُو، أی، کي) ئم جوړه‌یان به‌هر دوو شیوه‌که‌وه به‌کسانه به‌یه‌کئ له‌م کیشانه له تهرازوودا (فا) یا (لا) یا (مُس) یا (تَف) یا (عی) یا (عو) یا (لُن) یا (تُن) وه ئه‌مانه‌یش به‌کسانن به‌سه‌به‌بیکی سووک، که نیشانه‌یه‌کی ئاوا یو داده‌نرئ (-) یا به‌سه‌ره‌تای وه‌تدی بلاو و کوژتای وه‌تدی کو.

ب- دوو پیستی بی ده‌نگ له‌نیوانیانا ده‌نگ‌داریکی درټږ هه‌بی، وه‌ک: (تنوب، نار، نور) له کاتی ئیستدا، یا له کاتی ته‌ذیبیل و ته‌سبغدا، ئه‌میش به‌کسانه به‌سه‌به‌بیکی سووک، ئه‌م هیمای یو داده‌نرئ (-) له کاتی ته‌سبغدا، وه به‌کسانه به‌برگه‌ی درټږی ناخری وه‌تدی کو له کاتی ته‌ذیبیلدا، وه هه‌مان نیشانه‌ی یو داده‌نرئ (-).

(برگه‌ی عه‌رووزی):

برگه له دوو ره‌گه‌زی بنچینه‌بی پیک دئ، که پییان ده‌گوترئ: حه‌ره‌کات و سه‌که‌نات، واته: بزوین و زنه. له‌پیشه‌وه به‌درټږی باسی ئه‌مانه‌مان کرد، ئیستایش ده‌لیین: له پیت و جوول‌ه و زنه برگه به‌گشت جوړه‌کانییسه‌وه دروست ده‌بی، له برگه‌یش پی - واته: ته‌فعلیه، به‌هه‌موو جوړ و شیوه‌کانییسه‌وه - دروست ده‌بی، له پییش کیش دروست ده‌بی، واته: شیع‌ر له‌دایک ده‌بی.

برگه‌ی عه‌رووزی له‌م سئ شته دروست ده‌بی:

یه‌که‌م: سه‌به‌ب. دوو‌م: وه‌تد. سییهم: فاصیله. هه‌ر یه‌کئ له‌م سئ شته‌یش دوو جوړی هه‌یه، ئاوا: یه‌که‌م: سه‌به‌ب، که دوو جوړه:

۱- سه‌به‌بی سووک (سه‌به‌بی خه‌فیف) یه‌ک برگه‌ی درټږه (م) له عه‌ره‌بیدا له دوو پیت دروست ده‌بی، یه‌که‌میان بزواوه، دوو‌میان نه‌بزواوه، نه‌بزواوه‌که وا ده‌بی بزوینی درټږه، وا

ده‌بی پیستی بی ده‌نگه، وه‌ک: (فا، نا، ما، لا، مُس، تَف، عی، لُن، اِن، لَم، قُل) به‌لام له کوردیدا هه‌موو برگه‌یه‌کی درټږی کوردی داده‌نرئ به‌سه‌به‌بی سووک، که هیمایه‌کی ئاوا یو داده‌نرئ (-). جاروباریش ئاوا: (-، °).

۲- سه‌به‌بی قورس (سه‌به‌بی ته‌قیل) له دوو برگه‌ی کورت که له‌ته‌نیشته یه‌که‌وه بن دروست ده‌بی. واته: له دوو پیستی بزواو، وه‌ک (مَع، لَک) له عه‌ره‌بیدا وه (حه‌مه ب ب، په‌له ب ب، گله ب ب، بغه ب ب، کخه ب ب، بیه ب ب، گوله ب ب). له کوردیدا، واته: دوو برگه‌ی کورتی کوردی یه‌کسانه به‌سه‌به‌بیکی قورس به‌بی که‌م و زیاده، ئیتر چ برگه کورته کوردیبه‌که له جوړی (آ) ی کوردی یا (ب) ی کوردی بی.

دوو‌م: وه‌تد، که ئه‌میش دوو جوړه:

۱- وه‌تدی کو (وه‌تدی مه‌جموع) له عه‌ره‌بیدا بریتیی‌ه له سئ پیت، یه‌که‌م و دوو‌میان بزواون، سییهم‌میان نه‌بزواوه، وه‌ک: (عَلی، لَکُم، سَری، جَری). به‌لام له کوردیدا ئه‌م چهن‌د جوړه‌ی هه‌یه:

آ- ده‌ق وه‌ک عه‌ره‌بییه‌که، وه‌ک: (سه‌را، له‌سه‌ر، خودا، خوا، به‌غا، سزا، تکا، گه‌نم، بز، گیا، خوئ، گوئ...).

ب- کو‌مه‌لئ پیته، یه‌که‌م و دوو‌میان برگه‌ی کورتن، ئه‌وانی تریان پیستی بزوینی درټږ و پیستی وه‌ستاو و پیستی بی ده‌نگن، وه‌ک: (هه‌زار، شه‌به‌نگ، خه‌ده‌نگ، جوان، گیان، به‌راست...). واته: برگه‌یه‌کی کورت + برگه‌یه‌کی درټږ، له هه‌ر جوړی بی، یه‌کسانه به‌وه‌تدیکی کو که نیشانه‌یه‌کی ئاوا یو داده‌نرئ:

(ب -) جاروبار ئاوا (ب °)، یا (ب - °).

۲- وه‌تدی بلاو (وه‌تدی مه‌فرووق) که له عه‌ره‌بیدا له سئ پیت پیک دئ، یه‌که‌م و سییهم‌میان جوول‌ه‌دارن، پیستی ناوه‌راستیان نه‌بزواوه، وه‌ک: (قَالَ، قِيلَ، حَيْثُ، قَبْلُ، بَعْدُ، أَيْنَ) به‌م نیشانه‌یه‌ دیاری ده‌کړئ (- ب ×) به‌لام له کوردیدا بریتیی‌ه له دوو برگه، یه‌که‌میان برگه‌ی درټږ له هه‌ر جوړی بی، دوو‌میان برگه‌ی کورت، له هه‌ر جوړی بی، وه‌ک: (په‌رده، پاره، بیته، بارگه، کوپله، شو‌ریه، رټچکه، خو‌ینه). نیشانه‌که‌ی ئاوا یه: (- ب، ° - ب).

سییهم: فاصیله، که ئه‌میش دیسان دوو جوړه:

۱- فاصیله‌ی بچووک (فاصله‌ی صوغرا) له سئ پیستی بزواو و پیستیکی وه‌ستاو

دروست دهبن، واته: دوو برگه‌ی کورت + برگه‌یه‌کی درێژ یه‌کسانه به‌فاسیلله‌ی بچووک، وه‌ک (سَكُنُوا، مُتَفًا، لَعِبَتْ = ب ب -) له‌ عه‌ره‌بیدا و (حه‌مه‌ره‌ش، هه‌ره‌وه‌ز، که‌ره‌مار، به‌ره‌لا، سه‌گه‌ناز، ده‌له‌دیو، حه‌مه‌لاو) له‌ کوردیدا.

۲- فاسیلله‌ی گه‌وره (فاسیلله‌ی کورب) چوار برگه‌یه، به‌که‌م و دووهم و سێیه‌میان کورتن و چواره‌میان درێژه، وه‌ک: (شَجَرَةٌ، عَلَمَتَا، نَصْرَهُمْ) له‌ عه‌ره‌بیدا و (ده‌مه‌وه‌ری، هه‌ره‌وه‌زی، که‌مه‌ره‌شل، ده‌ره‌به‌گی، به‌ده‌ه‌زار، به‌ره‌که‌وا) له‌ کوردیدا.

(چهند تێبینیه‌ک):

۱- وه‌ک په‌چاو ده‌کری فاسیلله‌ی بچووک بریتیه‌یه له‌ سه‌به‌بێکی قورس و سه‌به‌بێکی سووک، فاسیلله‌ی کوربایش بریتیه‌یه له‌ سه‌به‌بێکی قورس و وه‌ته‌دیکی کۆ.

۲- مه‌رج نییه‌ که‌ برگه‌ یا سه‌به‌ب، یا وه‌ته‌د، یا فاسیلله، یه‌ک وشه‌ی سه‌ره‌خۆ بێ، به‌لکو دروسته‌ دابه‌ش ببن به‌سه‌ر چهند بێژه‌به‌کا، وه‌ک له‌ نمونه‌کانی دواوه‌ ئه‌مه‌ ده‌رده‌که‌وی.

۳- ژماره‌ی ئه‌و پێیانیه‌ی که‌ ده‌بن به‌پارچه‌کانی ته‌رازووی کێشانی شیع‌ر ده‌پێن که‌ ئه‌مانه‌ن: ۱- فاعولن ۲- مَفَاعِلِن ۳- مَفَاعِلَتُن ۴- فاع لاتن ۵- فاعلن ۶- مستفعلن ۷- متفعلن ۸- مَفْعُولَاتُ ۹- فاعلَاتُن ۱۰- مستفعلن (پروانه: أصول الأفعال).

۴- سه‌به‌بی سووک و سه‌به‌بی قورس و وه‌ته‌دی کۆ و وه‌ته‌دی بلاو و فاسیلله‌ی بچووک و فاسیلله‌ی گه‌وره‌ به‌ریز له‌م رسته‌ عه‌ره‌بیه‌دا کۆ ده‌بنه‌وه:

سه‌به‌بی سووک	سه‌به‌بی قورس	وه‌ته‌دی کۆ	وه‌ته‌دی بلاو	فاسیلله‌ی بچووک	فاسیلله‌ی گه‌وره
لَمْ	أَرَّ	عَلَى	ظَهَرَ	جَبَلَنْ	سَمَكَنْ

۵- هه‌موو ئه‌و پێتانیه‌ی که‌ ده‌ بپیکه‌یان لێ دروست ده‌بێ له‌م رسته‌یه‌دا کۆبوونه‌ته‌وه: (لَمَعَتْ سُبُوفًا).

۶- له‌ شیع‌ری عه‌ره‌بیدا قه‌ت له‌ چوار پیتی جووله‌دار زیاتر به‌شوێن یه‌کا نایه‌ن، ئه‌گه‌ر به‌پرواله‌ت له‌ هۆنراویکا، شتی وا روویدا، ئه‌وه‌ له‌نیوانا پیتیکه‌ بێ جووله‌ (ساکن) هه‌یه، ده‌نگداریکی درێژه، به‌پیتی شوێن و رینوسی ئاسایی نه‌نووسراوه‌ له‌ خه‌تدا، وه‌ک له‌م هۆنراوه‌دا پینج پیتی بزواو له‌ شوێن یه‌ک دین، به‌لام بزوینیکه‌ی درێژ له‌

نیواناندا هه‌یه‌ له‌ خه‌تا نه‌نووسراوه، گه‌رچی له‌ خه‌تی عه‌رووزیدا له‌ کاتی که‌رتکردندا ده‌نووسری (کامل):

لَمَّا ظَفِرَ (تُ بِهِ عَلَي) حَرَمِ الْهُدَى
لَابِنِ الْبِتْسُولِ وَالصَّلَاةِ وَهَبْتُهُ

چونکه‌ لێره‌دا هیتی (به‌) درێژ ده‌کریته‌وه، تا ده‌بێ به‌ (به‌ی) ئه‌و کاته‌یش ئه‌م یاسایه‌ی پێ هه‌لناوه‌شیتته‌وه (ب: ناچاریه‌کان / ۱۱ / ۱۹).

۷- له‌ چهند سه‌روایه‌کی تایبه‌تدا نه‌بێ، که‌ له‌ باسی سه‌روادا به‌باشی باس کراوه، له‌ هۆنراوی عه‌ره‌بیدا دوو پیتی وه‌ستاو کۆ نابنه‌وه (ب: برگه‌ی عه‌ره‌بی/ب)

۸- لێره‌دا به‌شێوه‌یه‌کی گشتی دووپاتی ده‌که‌ینه‌وه، که‌ پیتی وه‌ستاو، له‌ برگه‌ی کوردی و له‌ سه‌به‌بی سووک و له‌ وه‌ته‌دی کۆ و وه‌ته‌دی بلاو و له‌ فاسیلله‌ی بچووک و له‌ فاسیلله‌ی گه‌وره‌دا، له‌ هۆنراوی کوردیدا مه‌رج نییه‌ یه‌ک پیت بێ، وه‌ک له‌م نمونه‌نه‌دا به‌ده‌رده‌که‌وی.

۹- له‌ هۆنراوی عه‌رووزی کوردیشدا، له‌ چوار پیتی جووله‌دار زیاتر به‌دوا یه‌کا نایه‌ن، ئه‌گه‌ر هه‌بیشێ به‌دیه‌نه‌، نه‌وه‌ک به‌راستی، به‌لام له‌ دوو زه‌نه‌دار زیاتر، له‌ سه‌روا و ضه‌رب و ناواخی شیع‌ری کوردیدا، له‌ شوێن یه‌کتر دین، وه‌ک: (راست، بیست، خوین).

۱۰- ئیستا راهێنانی ده‌نووسین، هه‌تا له‌م بواره‌دا بێ به‌سه‌رمه‌شقی جوان، چونکه‌ هێچ شتی وه‌ک نمونه‌ی زیندوو، نابێ به‌هۆکاری حالیبوون له‌ بابه‌ته‌کانی زانست، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه‌ که‌ هه‌موو په‌راوه‌ فی‌رکاریه‌کان پرن له‌ نمونه‌ی جوان جوان. جا به‌پشتیوانی خودا ده‌لێین:

(کێشی برگه‌بی)

(کێشی ده‌ برگه‌بی: «ده‌ په‌خه‌بی» وه‌ک نمونه‌بێ):

ئه‌م کێشه‌ له‌ هۆنراوی کوردیدا زۆر باوه، له‌ کۆن و نویدا شاعیران هۆنراویان به‌م کێشه‌ وتوه، مه‌وله‌وی و وه‌لی دیوانه‌ و گۆران و کامه‌ران و هه‌ستیارانی تریش ئه‌م کێشه‌یان به‌کار هێناوه، هه‌یه‌ سه‌رجه‌می هۆنراوه‌کانی به‌م کێشه‌یه‌، ئه‌م کێشه‌ له‌ راستیدا بیست برگه‌بیه‌یه، هه‌روا کێشه‌ برگه‌بیه‌یه‌کانی تریش، به‌کێشی نیوه‌ی دێرێکیانه‌وه‌ ناویان

دەرکردوه، به وینه: کیشی ههشت برگیه یی دهبوو ناوی شازده برگیه یی بووایه، به لām له بهر نهوه ی به ژماره ی برگیه کانی له ته دیره وه ناودارن قهیناکا.

یاسا سه ره کییه کانی ئەم کیشه:

۱- چوار پتیه، هه ر نیوه ی دوو پتیه، پتیه سه ته برگیه ی پتیه کان به ژماره به قهه دهک بهن.

۲- هه ر پتیه ی پتیه برگیه به که سه ره مه یان دهکاته بیست برگیه.

۳- له دوا هه موو پتیه که وه جیگه ی پشودانه، یا جیگه ی نه بره و قورسکردنه.

۴- زۆریه ی هۆنراو به م کیشه و هه موو کیشه برگیه ییه کانی تریش جوت سه روان و مثنوین، به لām هه شیه له سه ر شیوه ی چامه وایه، یه کیستی سه روا له هه موو هه لبه سه سه کانی باب ته که دا پارێزراوه، یا ناو به ناو سه روا که گۆراوه، به لām هه موو پارچه یه کی هۆنراوه که له ژماره ی بهیتی چامه، که مته ر نییه، وهک دیلان - ره حمه تی خودای لی بی - له شینی شیخ مه حمودی یاد نه مردا، ده لی (ده برگیه ی):

پایز... خه زانی ته ماوی و مه نگه گه لا، لق و پۆپ، خونچه، به زه نگه

ئینجا له سه ر ئەم سه روا یه ده روا تا ده گاته دوا زده دیر، ئاوا: (زه نگه، شه نگه، ئاهه نگه، لاسه نگه، جهه نگه، نه نگه، ده نگه، زه به نگه، ته نگه، په نگه، به نگه، زه نگه، هه نگه) ئینجا ئاوا: (کیوانه، هه ورامانه) تا چوارده دیر، ئینجا ئاوا: (تاله، داله، باله، زاله، ...) هه تا ده دیر، ئینجا ئاوا: (پیزانت، خه زانت...) هه تا سیازده دیر، ئیتر چامه که دیته کوتایی.

۵- مه رج نییه له کیشی په نجه دا ژماره ی برگیه ی کورت و درێژ له پتیه کاندایه قهه دهک بهک بهن، یا به رابه ر بهن، وا ده بی پتیه یه که م له دیردا پتیه دی له سه برگیه ی کورت و دووانی درێژ، به لām پتیه دووهم، یا سته یه م، یا چوارهم پتیه دی له دوو برگیه ی کورت و سیانی درێژ، یا به پتیه وانه وه. هه ره که مه رج نییه که برگیه کورته کان و برگیه درێژکان له یهک جوهر بهن، هه ره که مه رج نییه دیره کانی چامه که، یا غه زه له که، یا پارچه هۆنراوه که، له ژماره ی برگیه ی کورت و درێژدا به قهه دهک بهن، یا له جوهری برگیه دا به قهه دهک بهن، وهک له زۆریه ی هۆنراوی عه رووزیدا وایه.

۶- هه ندی هۆنراوی کیشی برگیه یی سه روا پهیدا بوون، شتی وا له گۆرانیدا، که له گه ل مۆسیقادا ده بیژری، له شیه ره که، چونکه هه ر هیه نه بی برگیه کانی مۆسیقا که جوهره کیشی دروست دهکا.

۷- بۆیه کیشی برگیه یی کیشی په نجه یی پی ده گوتری، چونکه برگیه کانی به ئاسانی به په نجه ده ژمیردری، پتیه ده گوتری کیشی هیجا و کیشی ژماره یی.

با ئەم شیه ره ی مه وله ی کیشانه بکه ین و ئەم خالانه ی سه ره وه ی تیا ره چاو بکه ین:

سه ر له ته ره ی خه م، خول ئاوورده وه

تای کرژی مه ی نه ت دوو باد کرده وه

نیوه دیری یه که م = سه در

خانه ی پشوو	پتی ی دووم					خانه ی پشوو	پتی ی به که م				
	خانه کانی برگیه کان						خانه کانی برگیه کان				
پتیه = وه ستان	وه	ده	ور	ئا	خول	سه ر	له	ته	ره ی	خه م	
	ب	ب	-	-	-	-	ب	ب	-	-	
	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	
	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
	کورت	کورت	درێژ	درێژ	درێژ	درێژ	کورت	کورت	کورت	درێژ	
آ	آ	ب	ب	ب	ب	ب	آ	آ	ب		

نیوه دیری یه که م = عه جز

خانه ی پشوو	پتی ی چوارهم					خانه ی پشوو	پتی ی سته یه م				
	خانه کانی برگیه کان						خانه کانی برگیه کان				
پتیه	وه	ده	کر	باد	دوو	تای	کر	ژی	مه ی	نه ت	
	ب	ب	-	-	-	-	-	-	-	-	
	۵	۴	۳	۲	۱	۵	۴	۳	۲	۱	
	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	
	کورت	کورت	درێژ	درێژ	درێژ	درێژ	درێژ	درێژ	درێژ	درێژ	
آ	آ	ب	ج	آ	ب	ب	آ	ب	ب		

کاتی ئەم خسته یه شی ده که یه وه و به وردی سه رنجی ده ده ین، ده بیین:

دێرهکه دوو نیوهیه، ههر نیوهی دوو پێیه، که سههرجه میان دهکه نه چوار پێ، ههر پێیهی پێنج برهگهیه، برهگهکان وهک یهک نین، هه یانه درێژه، هه یانه کورته، هه تا جۆری کورتی و درێژیه که میان جیا جیان، دێره که هاوسه روایه، به ئاسانی ده توانی برهگهکانی به نهجه بژمیرری. دوا برهگه به پزله پیکانا ئه مانه ن: (خه م + وه + نه ت + وه) ههر چواربان دا پراون له پاش خویان و ده توانی به ئاسانی ئیستیان له سه ر بکری.

نالی - په حمه تی خوی لێ بی - ده فه رمووی (موضاریعی مه کفووفی ئه خه رب):

عه رشی به رین که دائیره یه، په وضه مه رکه زه

فه رشی زه مین به عه رسه یی طه یبه موجه وه هه ره

طه یبه که یه عنی طه ییب و طاهیر به ره وحی پوچ

فه رقی (ئه لێن: گلی) له گول، ئاوی له که و ته ره

ده ستم له گه رده نی خۆت هه لمه گره ئه ی (حه یبه!)

وه بزانه (خوینی خومه) یا مینه ته ره قیبه

مه حوی - په حمه تی خوی لێ بی - ده فه رمووی (هه زه جی هه شتی):

حه ذه ر له م حه شری بی واده ی له قه بر هه لساندنێ مردوو

به سه ر قه بری شه هیدانا به شوخی لنگ ئه دا مه رکه ب

ده بی بزاین که کیشی شیعه رکهانی نالی ئاویه:

مَفْعُول - - ب + فاعِلَاتُنْ + مَفَاعِلُ + فَاعِلُنْ × ۲، ده بی ئه وه یش بزاین که (فَاعِ لَاتُنْ) له موضاریعه دا بریتیه له (فَاع = وه ته دی بلاو) + (لَاتُنْ = دوو سه به بی سووک). وه (مَفَاعِلِن = - - - = وه ته دی کو + دوو سه به بی سووک).

جا که ئه مه مان زانی ده زانین که:

۱- (رینکه - ب = فاع = وه ته دی بلاو) که بریتیه له دوو برهگه، یه که میان درێژه له جۆری کوردی/ج، دوو هه میان کورته له جۆری - آ - ی کوردی.

۲- (لین گ - ب = فاع = وه ته دی بلاو) دوو برهگه یه، یه که میان درێژی کوردی له جۆری/ج، دوو هه میان کورتی کوردی له جۆری/ب.

۳- (خوینی - ب = فاع = وه ته دی بلاو) دوو برهگه یه، یه که میان درێژی کوردیه له جۆری/ج، دوو هه میان کورتی کوردیه له جۆری/آ.

شیعه رکه ی مه حویش که رت که رت ده که یین، تا جۆری برهگهکانی ده رکه ون و جۆری سه به ب و وه ته ده کانی شی بزاین ئاوا:

حه ذه ر له م حه ش: ری بی واده ی: له قه بر هه ل سان: د نی مر دوو

ب - - - ب : - - - ب : ب - - - ب : ب - - - ب

مفا عیلن : مفا عیلن : مفا عیلن : مفا عیلن

به سه ر قه ب ری: شه هی دا نا : به شوخی لنگ: ئه دا مه رکه ب

ب - - - ب : - - - ب : ب - - - ب : ب - - - ب

مفا عیلن : مفا عیلن : مفا عیلن : مفا عیلن

ئه وه تا له م شیعه ری مه حویدا کومه لێ وه ته دی کومه ل و سه به بی سووک هه یه، له م خسته یه دا پروون ده بنه وه:

پ / ۱			پ / ۲			پ / ۳			پ / ۴		
سه به بی	سه به بی	سه به بی	سه به بی	سه به بی	سه به بی	سه به بی	سه به بی	سه به بی	سه به بی	سه به بی	سه به بی
کو	سووک	سووک	کو	سووک	سووک	کو	سووک	سووک	کو	سووک	سووک
حه ذه ر	له م	حه ش	رپی	وا	ده ی	له قه بر	هه ل	سان	دنی	مر	دوو
به سه ر	قه ب	ری	شه ی	دا	نا	به شو	خی	لنگ	ئه دا	مه ر	که ب

له م هۆنراوه یه دا وه ته د و سه به به کان له جۆری ئاسایی عه ره یین، ته نیا ئه مانه یان نه بی:

۱- پیتی سییه م (لَه قَهْبَرُ هَه لْسَانٌ = لَه قَهْبَرُ + هَه لٌ + سَانٌ = مَفَاعِلُنْ = ب - ، - ، - = وه ته دی کو کوردی جۆری/ب + سه به بی سووک جۆری/آ + سه به بی سووک کوردی جۆری/ -).

۲- پیتی چواره م (دنی مردوو = دنی + مر + دو = مَفَاعِلِن = ب - - - = وه ته دی کو کوردی جۆری/ب - + سه به بی سووک + سه به بی سووک).

۳- پیتی حه وته م (به شوخی لنگ = به شو + خی + لنگ = مَفَاعِلُنْ = ب - - - = وه ته دی کو + سه به بی سووک + سه به بی سووک جۆری کوردی/ -).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(پیناسه‌یه‌کی پوخت بۆ زۆریه‌ی زاراو و یاسا و ریتسا عه‌رووزی و کیشیسه‌کان، به‌پیتی ریزی ئه‌لفوییه‌ی به‌پیتی حال).

یه‌که‌م: (پیتی ئه‌لف) $أ = ا$

۱- (الأبجدیة)

پیشه‌کی: ئه‌مه‌ خشته‌ی حیسابی ئه‌بجه‌دییه، که پیتی ده‌گوتری: حیسابی جومه‌ل، یا ژماره‌ی جومه‌ل:

آ- (خشته‌ی حیسابی جومه‌ل):

ا	۱	ح	۸	س	۶۰	وه‌ته‌دی	سه‌به‌بی
ب	۲	ط	۹	ع	۷۰	کۆ	سووک
ج	۳	ی	۱۰	ف	۸۰	حه‌ذهر	له‌م
د	۴	ک	۲۰	ص	۹۰	به‌سه‌ر	قه‌ب
ه	۵	ل	۳۰	ق	۱۰۰	کۆ	سووک
و	۶	م	۴۰	ر	۲۰۰	حه‌ذهر	له‌م
ز	۷	ن	۵۰	ش	۳۰۰	به‌سه‌ر	قه‌ب

ئهم خشته‌یه به‌م شتیوه‌یه‌یش ده‌نووسری و له‌به‌ر ده‌کری:

۱- أَبْجَدُ ۲- هَوَزُ ۳- حَطِّي ۴- كَلَمَن ۵- سَعَفَصُ ۶- قَرَشَتْ ۷- تَحْدُ ۸- ضَطَّعُ.

یاسای زانین و له‌به‌رکردن و هه‌لکردنی ئهم خشته‌یه ئه‌مه‌یه:

۱- له‌پیشدا پیتته‌کانی ئه‌لفوییه‌ی عه‌ره‌بی، که بیست و هه‌شت پیتن، له‌ناو خشته‌یه‌کا، به‌پیتی ریزی پیتته‌کانی (أَبْجَدُ، هَوَزُ) ده‌نووسریتن، وه‌ک له‌ خشته‌یه‌کا ده‌نووسراون.

۲- ئینجا له‌ یه‌که‌م پیتی یه‌که‌م وشه‌وه، که به‌پیتی خشته‌یه‌که ئه‌لفه، ده‌ست ده‌که‌ین به‌دانانی ژماره و (۱) به‌رامبه‌ر به‌ئه‌لف داده‌نیین، ئینجا یه‌ک یه‌ک زیاده‌که‌ین و هه‌موو ژماره‌یه‌کی تازه به‌رامبه‌ر پیتته‌کانی دواتر به‌ریز داده‌نیین، تا ده‌گاته (۱۰) ئاوا:

أ = ۱، ب = ۲، ج = ۳، د = ۴، ه = ۵، و = ۶، ز = ۷، ح = ۸، ط = ۹، ی = ۱۰

۱۰، کاتی بوو به (۱۰) ئه‌وجا ده‌ ده‌ زیاده‌که‌ین، تا ده‌گاته (۱۰۰) ئاوا:

ک = ۲۰، ل = ۳۰، م = ۴۰، ن = ۵۰، س = ۶۰، ع = ۷۰، ف = ۸۰، ص = ۹۰، ق = ۱۰۰، کاتی بوو به (۱۰۰) ئه‌وجا سه‌ده‌ سه‌ده‌ زیاده‌که‌ین، تا ده‌گاته (۱۰۰۰) ئاوا:

۸۰۰، ۹۰۰، ۱۰۰۰، ۲۰۰ = ش = ۳۰۰، ت = ۴۰۰، ث = ۵۰۰، خ = ۶۰۰، ذ = ۷۰۰، ض = ۸۰۰، ظ = ۹۰۰، غ = ۱۰۰۰

۳- ئهم حیسابی جومه‌له به‌زۆر شتیوه له‌ کۆنه‌وه به‌کاره‌ینراوه، وه‌ک جومه‌لی سه‌غیر و جومه‌لی که‌بیر. به‌لام له‌ هه‌موویان ناسراوتر ئه‌مه‌یه که له‌پیشه‌وه نووسرا، که زانایان و هه‌ستیاران و مفسران و میژوونووسان و وه‌فقزانان له‌سه‌ر ئاستی جیهانی له‌ کۆن و نویدا به‌کاریان هیناوه، ته‌نانته‌ ئه‌مه‌رۆ جفهره و بروسکه و نامه‌ی نه‌ینی پی ده‌نووسری. به‌وینه:

ده‌توانین جه‌غزیکه‌ی بیست و هه‌شت پیتی بکیشین و بیست و هه‌شت پیتته‌کانی تیا‌دا بنووسین و له‌ هه‌ر خالیکه‌ی ناو خشته‌یه‌که‌وه بمانه‌وی به‌ژماره‌یه‌ی ده‌ست پی بکه‌ین، یا به‌پیتی تر ئاوا:

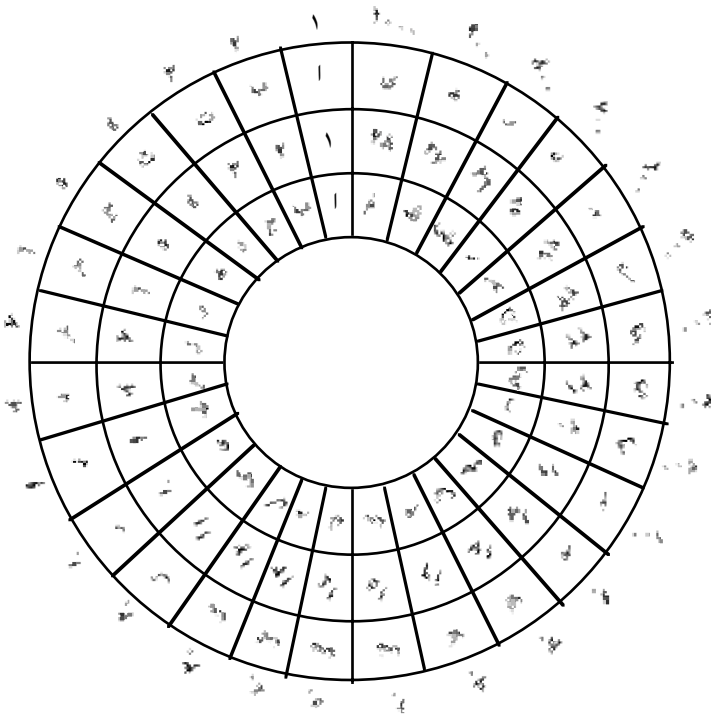
ده‌توانین جه‌غزیکه‌ی بیست و هه‌شت پیتی بکیشین و بیست و هه‌شت پیتته‌کانی تیا‌دا بنووسین و له‌ هه‌ر خالیکه‌ی ناو خشته‌یه‌که‌وه بمانه‌وی به‌ژماره‌یه‌ی ده‌ست پی بکه‌ین، یا به‌پیتی تر ئاوا:

ده‌توانین جه‌غزیکه‌ی بیست و هه‌شت پیتی بکیشین و بیست و هه‌شت پیتته‌کانی تیا‌دا بنووسین و له‌ هه‌ر خالیکه‌ی ناو خشته‌یه‌که‌وه بمانه‌وی به‌ژماره‌یه‌ی ده‌ست پی بکه‌ین، یا به‌پیتی تر ئاوا:

ده‌توانین جه‌غزیکه‌ی بیست و هه‌شت پیتی بکیشین و بیست و هه‌شت پیتته‌کانی تیا‌دا بنووسین و له‌ هه‌ر خالیکه‌ی ناو خشته‌یه‌که‌وه بمانه‌وی به‌ژماره‌یه‌ی ده‌ست پی بکه‌ین، یا به‌پیتی تر ئاوا:

ده‌توانین جه‌غزیکه‌ی بیست و هه‌شت پیتی بکیشین و بیست و هه‌شت پیتته‌کانی تیا‌دا بنووسین و له‌ هه‌ر خالیکه‌ی ناو خشته‌یه‌که‌وه بمانه‌وی به‌ژماره‌یه‌ی ده‌ست پی بکه‌ین، یا به‌پیتی تر ئاوا:

ده‌توانین جه‌غزیکه‌ی بیست و هه‌شت پیتی بکیشین و بیست و هه‌شت پیتته‌کانی تیا‌دا بنووسین و له‌ هه‌ر خالیکه‌ی ناو خشته‌یه‌که‌وه بمانه‌وی به‌ژماره‌یه‌ی ده‌ست پی بکه‌ین، یا به‌پیتی تر ئاوا:

جا به چەند جوۆی هەستیاران بە هەریان لەم بابەتە وەرگرتوو، هەندێ هاتوون بەرێز بەژمارە پیتەکانی ئەلف و بی پارچە هۆنراو و چامەى داناو، وەك دیوانى نالى و مەحوى ... تاد. هەندێ تر بەرێز پیتەکانی ئەلف و بیی، بەچەند شیوەبەکی هونەری بەکارهێناو، وەك (لُزُومٌ مَّالًا يَلْزُمُ) ی موعەرری، ئیبنو عەرەبى چەن چامەبەکی هەیه، سەرەتای یەكەم وشە و كۆتایی دوا وشەى هەموو بەیتێكى بەرێز یەكێكە لە پیتەکانی ئەلف و بی، كە بەم هونەرە شیعریبە دەگوتری (روضە: باخچە) وەك دەفەرمووی - رەحمەتى خودای لى بی -:

- (أ) أَنْظُرْ إِلَى الْحَقِّ مِنْ مَدْلُولِ أَسْمَاءٍ
وَكُونَهُ عَيْنٌ كَلْبِي عَيْنٌ أَجْزَائِي (بەسێط)
- (ب) بِالَّذِي قُلْتُ إِنَّهُ عَيْنٌ مَا بِي
مَنْ سُؤَالٍ وَمَنْطِقٍ وَجَوَابٍ (خفیف)
- (ت) تَوَلَّيْتُ عَنْهَا طَاعَةً حَيْثُ مَلَّتْ
فِيَا لَيْتَ شَعْرِي بَعْدَنَا هَلْ تَوَلَّتْ (طەویل)
- (ث) ثَلَاثَةٌ أَسْمَاءٌ تَكُونُ بَيْنَهُمَا
عَلَى مَا تَرَاهُ أَلْعَيْنُ شَكْلٌ مُثَلَّثٌ (طەویل)
- (ج) جَمِيلٌ وَلَا يَهْوَى جَلِيٌّ وَلَا يُرَى
لَقَدْ حَارَ فِيهِ صَاحِبُ الْفِكْرِ وَالْحَجَجِ (طەویل)
- (ح) حَمْدُ الْإِلَهِ يُقَدِّسُ الْأَرْوَاحَا
بِاللَّامِ لَا بِالْبَاءِ وَالْأَشْبَاحَا
- (خ) خَبِيرٌ بِمَا أَبْدَى عَلِيمٌ بِمَا أَخْفَى
عَلَى مِنَ التَّفْرِيعِ مِنْ كَرَمِ السَّخِّ (طەویل)
- (د) دَنَا وَتَدَلَّى عَبَبُد رَبِّ وَرَبُّهُ
فَلَمَّا أَلْتَقَيْنَا لَمْ أَجِدْ غَيْرَ وَاحِدٍ (طەویل)
- (ذ) ذَلِكَ وَجُودِكَ لَا تَكُنْ ذَا عِزَّةٍ
حَتَّى تُصَيِّرَ نَشَاتِيكَ جُذَّاذًا (كامل)
- (ر) رَمِيَتْ بِأَمْرٍ لَمْ يَعْقِلْ مِثْلَهُ
بِمَا أَنَا عَلَامٌ بِهِ أَنَا حَائِرٌ

(ز) زَهْرَةٌ فِي فَلَكٍ سَابِحَةٌ
مَنْ يَرَاهَا هَامَ فِيهَا ثُمَّ جَازَ (رمل)

(س) سَلَامٌ عَلَى قَوْمٍ تَبَاهُوا بِرَبِّهِمْ
عَلَى كُلِّ مَوْجُودٍ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ (طەویل)

خۆزگا هەستیارانى كوردیش لەم جوۆرە بواردە ئەسپى شیعریان تاو دەدا. هەروەها: (ش، ص، ض، ط، ظ، ع، غ، ف، ... تادوایی).

ب- حیسایی ئەبجەدیش ئەوێهە كە شاعیر بەژمارەى پیتى، یا كۆمەلێ پیت، یا بەرستەبێ لە شیعر، مێژووی رووداوی، یا مەبەستى، یا ژمارەى شتى تۆمار دەكا، چونكە لەسەر ئەم شیوەبە مەبەستەكە لە دلا باشتەر دەچەسپى، سەرەرای ئەوێهە كە زۆرتەرى شیعرە كە - بێجگە لە مێژووەكە، یا ژمارەى شتەكە - مەبەستێكى بەرزى ئەدەبى تریشى هەیه، وەك تەفائول بەخێر، یا باسى فەزلى خاوەن باسەكە، یا نزاى باش بۆی. وەك (رەجەز):

بِكَهْفِ مَرِيَمَ الْعُلَا (يُحِيْطُ)
بِالْفِكْرِ سَبْرَ غَوْرِهِ تُمِيطُ!

لەم شیعرەدا ئاماژە بۆ ئەوێهە كراوە كە سورەتى كەهف، لە قورئاندا یەكسەر وا لەپێش سورەتى مەریەمەو، ژمارەى سورەتى كەهف دەكاتە نیوێ وشەى (یحیط) كە (یح = ۱۸) وە ژمارەى سورەتى مەریەمیش دەكاتە ئەو نیوێ (یحیط) كە (یط = ۱۹). لە هەمان كاتدا شیعرەكە مەحیكى جوانى حەزەرتى مەریەمى وا تیا دا، كە لە كەهفە (میحرابه) كەیدا لەوێهە سەر بەرزى و پایە بەرزیدا بوو!

بگەرە زۆر كەس لە سەرەتاوێهە و بۆی دەچى كە ئەم شیعرە بەس باسى مەردى و سەر بەرزى مەریەم دەكا و هیچی تر، سلاو و دروودى خواى لەسەر بێ.

وەك لە خستەكەدا دەردەكەوێ، هەموو پیتى هیماى ژمارەبەكى تاییهە، لە یەكەوێهە ئەلفە، هەتا هەزار كە غەینە، جا چى ژمارەبەكت دەوێ، بچووك یا گەورە دەتوانى بە پیتەکانى ئەبجەدى بینوسى، با بگاتە چەندین ملیۆنیش.

ئەمەیش شتیكى كۆنى دێرینە، لە عەرەبى و فارسى و توركى و ئینگلیزیدا هەیه، هەروا لە زۆرەى زمانەکانى تریشدا ئەمە هەیه، وەك فەینەقى و ئوغارتى و ئەمەهرى و عیبرى و هیندى و چینی، وا دەردەكەوێ كە ئەمە پاشماوێ بەکارهێنانى زانستى پیتەکان (علم

الحروف) بی، که له کۆن کۆنوه بو نووشته و جادوو و حیسابگه‌ری و ئه‌ستیره‌گه‌ری و زانستی وه‌فقی به‌کار هێنراوه، له سه‌ره‌تای سوهره‌تی به‌قه‌روه راقه‌نووسه‌کان قسه له‌وه ده‌که‌ن که جووله‌که‌کان له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ردا به‌حسیبی ئه‌بجد شتیان حسیب کردوو و (الم) یان داناوه به (٧١).

تیبینی: لیته‌دا چهند خالێ گرنگ پروون ده‌که‌ینه‌وه:

آ- ژماره‌کردن به‌حسیبی جومه‌ل، مه‌رج نییه که پسته‌کان به‌پیتی خانه‌ی یه‌کان و ده‌یان و سه‌دان و... تاد ریز بکری، وه‌ک له‌ خودی ژماره‌دا ئه‌مه مه‌رجه، هه‌روه‌ها مه‌رج نییه که ژماره به‌یه‌ک پیتی تاییه‌ت ئه‌دا بکری. بو نمونه: وشه‌ی (محمد) به‌حیسابی جومه‌ل ده‌کاته (٩٢) به‌لام (٩٢) دروسته بکاته (صب) یا (بص) یا (بن) یا (منب) یا (نما) یا (محمد) یا (الله وبروح)... تاد.

ب- ئه‌م حسیبی جومه‌له له‌ غه‌یری شیعربشدا به‌کار ده‌هێنری.

ج- له‌ کوردیدا و له‌ هه‌ندێ زمانی تردا، پسته‌کان له‌ بیست و هه‌شت پیت پترن یا که‌مترن، له‌ به‌ر ئه‌وه ژماره به‌رابه‌ر به‌چهند پسته‌ دانه‌نراوه. له‌ کوردی و زمانی وینه‌ی کوردیدا، که به‌ئه‌لفویبی عه‌ره‌بی ده‌نووسری، ئه‌م کیشه‌یه ئاوا ده‌کرته‌وه: ژماره‌ی نزیکترین پیت له‌ شیه‌وی نووسین و نوطق پیکردندا ده‌دری به‌پیتی هاوشیه‌ی بی ژماره‌ی، وه‌ک:

(پ = ب = ٢، چ = ج = ٣، ژ = ز = ٧، ث = ف = ٨، گ = ک = ٢٠).

د- پستی قه‌له‌و و پستی له‌ر، وه‌ک لامی قه‌له‌و و لامی له‌ر، یا رتی گه‌وره و رتی بچووک، یا واوی گوشراو و واوی کراوه، هه‌روا یه‌ به‌هه‌موو جوژه‌کانیه‌وه، هه‌ریه‌که‌یان به‌یه‌ک ژماره‌ داده‌نری، جیاوازی له‌نیوانی قه‌له‌و و له‌ر و گه‌وره و بچووک و گوشراو و کراوه‌دا نییه. واته: هه‌موو لامی قه‌له‌و بی یا له‌ر ده‌کاته (٣٠)، هه‌روه‌ها ری گه‌وره بی یا بچووک ده‌کاته (٢٠). ئه‌م جوژه‌ واوانه هه‌ریه‌که‌یان ده‌که‌نه (٦): (و، و). ته‌نها تیبی خری ته‌ئنیث، که نیشانه‌ی مییه له‌ ناودا، له‌م یاسایه به‌ده‌ره، له‌دواوه باسی ده‌که‌ین، هه‌موو (آل، ئ، ش، م، سی، بی) یا قه‌مه‌ری ده‌کاته (٣١).

ه- بو نرخی ژماره‌یی گشت پستی، ته‌ماشای رینووسی زمانه‌که ده‌که‌ین، نه‌وه‌ک گۆپیکردنی، مه‌به‌ست به‌رینووس له‌ کوردیدا، که هیشتا رینووسه‌که‌ی به‌ته‌واوی نه‌مه‌ییوه، ئه‌و شیه‌و نووسینه‌یه، که شاعیر له‌ سه‌رده‌می خۆیدا شیعره‌که‌ی پتی نووسیوه،

که‌واته ئه‌لفی مه‌قصوره‌ی (حُبلی) و پیتی (عیسی) و (موسی) و (یحیی) له‌ عه‌ره‌بیدا هه‌موو کاتی هه‌ر به‌ی ده‌نووسری، له‌ به‌ر ئه‌وه نرخی ژماره‌یییه‌که‌ی هه‌میشه ده‌یه، یه‌ک نییه، به‌لام دروسته به‌پیتی سه‌رده‌می شاعیر له‌ کوردیدا، به‌دوو جوژه‌ بنووسری، به‌ئه‌لفیش و به‌پیش ئاوا (حوبلا) و (عیسا، موسا، یه‌حیا) ئه‌و کاته شاعیر به‌چی نووسی نرخی ئه‌وه‌ی بو داده‌نری، ئه‌گه‌ر نووسی (عیسی) $(٧٠ + ١٠ + ٦٠ + ١٠ = ١٥٠)$ وه ئه‌گه‌ر نووسی (عیسا) $(٧٠ + ١٠ + ٦٠ + ١ = ١٤١)$ ئه‌وانی تریش هه‌روه‌ها، هه‌روه‌ک (آ) به‌دوو ئه‌لف داده‌نری وه‌ک (آل = ٣٢).

و- هه‌ر پستی له‌ خه‌تا هه‌ب، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر پستی بزوتنی کورتیش بی، ژماره‌ی بو داده‌نری، با له‌ گۆپیکردن و خه‌تی عه‌رووزیشدا نه‌بی (پروانه: نووسینی عه‌رووزی که له‌م کتیبه‌دا له‌پیشه‌وه رابوورد) به‌وینه: (شه‌وقی) $(٣٠٠ + ٥ + ١٠٠ + ١٠ = ٤١٥)$ به‌لام ئه‌گه‌ر شاعیر خۆی پسته‌که‌ی نه‌نووسیوو ژماره‌ی بو دانا‌نری، به‌وینه: (شوقی) $(٣٠٠ + ٦ + ١٠٠ + ١٠ = ٤١٦)$.

ز- تیبی خری ته‌ئنیث له‌ کاتی وه‌صلدا به‌ (٤٠٠) داده‌نری، هه‌روا له‌ کاتی ئیستیشدا، به‌لام جاروبار بو ناچاری له‌ کاتی له‌سه‌ر راوه‌ستانا، دروسته حسیبی هه‌بی بو بکری، به‌پینج دابنری، به‌لام به‌مه‌رجی به‌هه‌بی خری بی نوخته بنووسری، وه‌ک (سنه = ١١٥) به‌لام ئه‌گه‌ر (طلحه) کرا به‌ (طلحت) هه‌ر نرخی ژماره‌ی تیبی بو داده‌نری. ئه‌وه‌تا له‌م دوو نمونانه‌دا جاری به‌پینج و جاری به‌چوار سه‌د دانراوه، له‌ (الجنة) دا به‌ (٤٠٠) له‌ (تحفة) به‌پینج:

١- اقبل تحفة الخلیل = ١٣٢٧هـ

١٣٣ ٤٩٣ ٧٠١ = ١٣٢٧هـ

٢- الجنة مأوی الصفی = ٧٥٢هـ

٤٨٤ ٥٧ ٢١١ = ٧٥٢هـ

ح- پیتی گوشراو (مُشدد) به‌یه‌ک پیت دانراوه، مه‌گه‌ر خۆی له‌ رینووسا به‌دوو پیت بنووسری، به‌نمونه (الجنة) ده‌کاته: $(١ + ٣٠ + ٣٠ + ٥ = ٦٦)$ هه‌روا (ئومید) ده‌کاته: $(١ + ٦ + ٤٠ = ٤٨٤)$ به‌لام (الله) ده‌کاته: $(١ + ٣٠ + ٣٠ + ٥ = ٦٦)$ هه‌روا (ئومید) ده‌کاته: $(١ + ٦ + ٤٠ + ٤٠ + ١٠ = ١٠١)$. جا وا باشه له‌ کوردیشدا هه‌مان یاسا و رتسا ره‌چاو بکری، تا کاتی به‌ته‌واوی

رینوسی کوردی دهچسپی و داده‌مه‌زری و لهم پاشا‌گه‌ر‌دانیبیهی ئیستا زنگاری ده‌بی، خوا یار بی زوری نه‌ماوه که ئه‌مه سهر بگری.

ط- لهم وشانه‌دا و له وینهی ئه‌م وشانه‌دا بۆ دانانی ژماره‌ خه‌ت ره‌چاو ده‌کری، نه‌وه‌ک خه‌تی عه‌رووزی و گوپیکردن، به‌وینه (ه‌ذا = ۷۰۶، ه‌ذین = ۷۶۵، ه‌ؤلا = ه + ع + و + ل + ا + ع = ۱ + ۵ + ۶ + ۳ + ۱ + ۱ + ۱ = ۲۰، ذلک = ۷۵۰، طه = ۱۴، رحمن = ۲۹۸، ه‌ذه = ۷۱۰، لکن = ۱۰۰) وینهی تری ئه‌مانه، که له رینوسا به‌بی ئه‌لف ده‌نوسرین، به‌لام واوی (عمرو) و (أولوقوة) و ئه‌لفی دوا واوی جه‌مع وه‌ک (ذهبوا، لن یذهبوا) یا ئه‌لفی دوا واوی به‌شی وشه‌ی معتل اللام، وه‌ک (أدعوا، أعزوا) یا ئه‌لفی ته‌بیین وه‌ک (أنا) نرخی ژماره‌یی خۆیان بۆ داده‌نری. ته‌نانه‌ت پسته‌ پچر پچره‌کانی سه‌ره‌تای سوره‌ته‌کانی قورئان به‌پیتی نووسین ژماره‌یان بۆ داده‌نری، نه‌وه‌ک به‌پیتی خویندنه‌وه‌یان، به‌غونوه (ق) ده‌نوسری (ق) به‌لام ده‌خوینرتیه‌وه (قاف) له‌به‌ر ئه‌وه به‌ژماره‌ ده‌کاته (۱۰۰) نه‌وه‌ک (۱۸۱ = ق + و + ف). وه (الم) ده‌کاته (۷۱) وه (طه) = ۱۴، یس = ۷۰، الر = ۲۳۱، جمعسق = ۳۷۸).

له سه‌ره‌تای سوره‌تی به‌قه‌رده‌ا به‌ی‌زواوی - ره‌حمه‌تی خودای لی بی - ده‌فه‌رمووی: له خزمه‌ت پیغه‌مه‌ردا زانا‌یانی جووله‌که، به‌حسب‌ی جومله (الم)‌یان دانا به‌حفتا و یه‌ک، پیغه‌مه‌ر نه‌یفه‌رمووه‌ و انبیه.

ی- هه‌ر وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بی به‌رینوسی کوردی به‌چی نووسرا بو به‌وه نرخی ژماره‌یی بۆ داده‌نری، وه‌ک: صاد و ضاد و ذال و ئی، که له کوردیدا به‌دوو شیوه‌ ده‌نوسرین، یه‌که‌م به‌پیتی ئه‌صل، دووه‌م به‌پیتی له‌ دم ده‌رچوون و گوپیکردن. که‌واته: (زه‌م = ۷۴۵) به‌لام (زه‌م = ۵۲) وه (ذم = ۷۴۰).

ک- ته‌نوبین به‌پیت نا‌نوسری، له‌به‌ر ئه‌وه ژماره‌ی ئه‌به‌جده‌ی بۆ دانانری، به‌لام له‌ حاله‌تی نه‌صبه‌دا، ئه‌گه‌ر به‌ئه‌لف نووسرا، ژماره‌ی بۆ داده‌نری جا وا بۆ راهیبان ئه‌م چه‌ند نمونه‌یه له کوردی و عه‌ره‌بی ده‌هینینه‌وه، مه‌حوی - به‌ره‌حمه‌ت بی - ده‌فه‌رمووی (هه‌زه‌ج):

ده‌نبی طه‌بعی به‌جاری عالهمی داگرت ئه‌وا، مه‌حوی!

دره‌نگه ئیلتی‌جابه به‌ر په‌ئی عالیی جه‌نابی زوو

مه‌حوی له نیوه‌ی دووه‌می ئه‌م به‌یته‌دا، که له‌سه‌ر شیوه‌ی فارسی ئامی‌زی نووسینی

جارانی کوردی، ئاوا نووسیویه‌تی:

(درنگه‌ إلتجابه برر‌عالی جنابی زو) می‌ژووی ئه‌و ساله‌ی تیادا تو‌مار کردووه، که سکا‌لای له ده‌ست نامه‌ردی خه‌لکه‌که‌ی کردووه، که ده‌کاته:

(۴ + ۲۰۰ + ۵۰ + ۲۰ + ۵ + ۱ + ۳ + ۴۰۰ + ۳۰ + ۱ + ۵ + ۲ + ۵ + ۲ + ۶ + ۷ + ۱۰ + ۲ + ۱ + ۵ + ۳ + ۱۰ + ۳۰ + ۱ + ۷۰ + ۱ + ۲۰۰ + ۲۰۰ = ۱۳۱۴ ک).

ئیبینو جه‌زه‌ری - ره‌حمه‌تی خودای لی بی - له کۆتایی ئورجوزه‌ی (ذات الشفا)‌دا به‌یه‌که‌م پیتی وشه‌ی (ئوان) ژماره‌ی به‌یته‌کانی ئورجوزه‌که‌ی دیاری ده‌کا که ده‌فه‌رموی (ره‌زه‌ز):

أَبِيَاتُهَا جَاءَتْ (شَوَّان) كُمَّلًا
عَامَ حِسَابٍ، صَحَّ ذَاكَ جُمْلًا

واته: ژماره‌ی دپیره شیعه‌ره‌کانی ئه‌م ئورجوزه‌یه‌م ده‌کاته (۵۰۰) به‌یت، که به‌ژماره‌ی جومله‌ پیتی ئیتم کردووه به‌هیتا و ره‌مز بۆ (۷)

شیخ مه‌عرووفی نویدی - ره‌حمه‌تی خودای لی بی - عه‌رووزیکی کورتی پوختی هه‌یه، له شیعه‌ره ئه‌صله‌کاندا ئامازه‌ بۆ له‌قه‌ب و ژماره‌ی ئه‌جزا و عه‌رووض و ضه‌ری هه‌موو به‌حری ده‌کا، ئاوا:

بَسَطْتُ نَحْوَ إِلهِ الْعَرْشِ كَفَّ رَجِيًّا
وَالْمُرْتَجِي رَيْهَ مُسْتَسْأَهْلٍ لِمَنْحُ

واته: به‌حری به‌سیط - که به‌وشه‌ی بسطت ئامازه‌ی بۆ کردووه - هه‌شت جوژتی هه‌یه، که به‌پیتی (ح) له کۆتایی هۆنراوه‌که‌وه ئامازه‌ی بۆ کردووه، وه سێ عه‌رووضی هه‌یه، به‌پیتی (ج) له کۆتایی له‌تی یه‌که‌ما ئامازه‌ی بۆ ده‌کا، وه شه‌ش ضه‌ری هه‌یه که به‌پیتی (و) له سه‌ره‌تای له‌تی دووه‌مه‌وه ئامازه‌ی بۆ ده‌کا.

بی‌تووش‌بش - ره‌حمه‌تی خوی لی بی - سالی ته‌وا‌بوونی دانانی کتیبی (صرف العنایة في كشف الكفاية) به‌وشه‌ی (أَحْسَنُ الختام) له‌م به‌یته‌دا تو‌مار ده‌کا (ره‌زه‌ز):

(۷) سالی دانانه‌که‌یشی ده‌کاته: (ح ص ذ = ۷۹۸) که ئه‌م سێ پیته سه‌ره‌تای ئه‌م سێ وشه‌یه‌ن (حساب، صح، ذاک) (صح).

وَحِينَ مِّنَ اللَّيْلِ بِالإِتِّمَامِ
أَرْحَتَهَا بِ (أَحْسَنِ الْخِتَامِ)

$$۱۱۹ + ۱۰۷۲ = ۱۱۹۱$$

ئەم بەیتەیش، نیووی دووومی، سالی کۆچکردنی شاعیری بۆ ئەو دنیا تۆمار دەکا که دەلتی (کامل):

لِصَّابِهِ جَزَعِ الزَّمَانِ مَوْرَخًا
وَيَكِي. عَلِي. حُرِّ. نَبِيه. فَاضِل

$$۳۸ + ۱۱۰ + ۲۰۸ + ۶۷ + ۹۱۱ = ۱۳۳۴$$

شیخ سەلام بەرەحمەت بی دەلتی:

سالی تەئریخی ئەپرسی (آل کاک احمد غریب)

کەوتە عالەم دل حەزین و دیدەیی نمناکەو

الل کاک احمد غریب

$$۳۲ + ۴۱ + ۵۳ + ۱۲۱۲ = ۱۳۳۸$$

هەروا له شیعریکی دیکەدا دەلتی:

(شیخ. حسین. پس. لای. باپیری. چو)

$$۹۱۰ + ۱۲۸ + ۶۲ + ۴۱ + ۲۲۵ + ۹ = ۱۳۶۵$$

قانیع - بەرەحمەت بی - سالی وەفاتی پیرەمبێرد لەم دێرە هۆنراوەیەدا ئاوا تۆمار دەکا:
بەتیبی اُجدا هاته گوفتوگۆ:

(مامۆسای کورد و خاوەن ژینم رۆ = ۱۳۶۹ک)

زۆری ئەو یاسایانە یاسمان کردن، له شیکردنەوێ ئەم نمونانەو تەواو پوون بوونەو.

وا بەندەیش بەدوو جۆر هاوێشە دەکەم لەم بابەتەدا:

۱- هَمْزَةٌ (قَدْ = ۱۰. ۴ قَادَ = ۱۰. ۵) جَيْشَ الْفَيْلِ

حَانَ الْحَمِي مَلْعُونٌ كُلَّ جَيْلِ

مەبەست لەم شیعەرە دوو شتە، یەکەم: پێرستی سۆرەتەکانی قورئان، که سۆرەتی (هَمْزَةٌ) ژمارەکە (۱۰. ۴ = قَدْ) وە سۆرەتی (فیل) کەوا لەدوا ئەووە ژمارەکە (۱۰. ۵ = قَادَ).

دوووم: هەر کەسێ نامەردی و ناپاکی له گەل و نیشتمانی خۆی بکا و پێش سوپای دوژمن بکەوێ و ببێ بە سووری بەر لەشکری دوژمن، ئەو ئەبوریغالی سەردەمی خۆبەتی و وەک ئەو بەدگۆ و بەدکردارە و لەبەر ئەووە چینا و چین تف و لەحنەت و ئەفرەتی لێ دەکری. یا وەک ئەم هۆنراوەیە، که لەسەر زمانی ئەو شەهیدە کوردە ئیعدامکراوانە دانراوە، که له مهیدان رمیه کان گولله باران دهکران، تهرمه کانیاں له چۆله وانی، یهک یهک و کۆمهڵ کۆمهڵ، زۆر به بی نازی دهکران به ژێر خۆله وە، هه یان بوو زینده به چال دهکران، هه یان بوو دهکران به نیشانه، وه بههزار و یهک شیوه دهکوژران و سه رنگوونیان دهکردن، منبش له سه ر زمانی ئەوان گوتومه:

گولاله سوورەم له چۆل رووم ده له نۆم دەرکه شه هدی ته واوم!

واته: کوردیکی شه هیدی بهرگ خوتناویم، دوژمن له چۆله وانی تهرمه که ی کردووم به ژێر خۆله وە، به لام دوژمن خه یالی خاوه، تۆوی گولاله سووره تا نه کړی به ژێر خۆله وە نارویتته وە، گه رچی ئیستا دوژمن ناهیتلی من ناوی خۆم به راشکاوی بلتیم، به لام به هیتما، به رهمز پیناسه ی خۆمتان بۆ ده که م من (شهید)م، که (ی = ۱۰) له بهینی (ه = ۵ + ۵ = ۴ = ۵ + ۴ = ۹) واته که (ی) له بهینی (ه) و (د) له ناوه که م دهرکړی ئاوا (شهید) — (شهید) ده میتی.

۲- به ژماره ی ئەبجە دیش میژووی ئەمرۆ دەنوسم:

$$(حی / ط / ط / ص ظ غ ۷ = ۱۸ / ۹ / ۱۹۹۹ ز).$$

له کۆندا زۆری میژووکان به سالی کۆچی دیاری ده کران له ناو ولاته ئیسلامیه کانا، به لام ئیسته ئەو مه رج نبیه. (ب: شیعره کانی شیخ معروف له به حره کاند).

۲- (المُورَخ)

بروانه برگه ی (ب) له (الأبجدية) که پوونی ده کاته وە که میژووی رووداوی، چۆن چۆنی به پسته کانی جومه ل تۆمار ده کړی. شیعری موئه رره خ واته: هۆنراوی میژووییی دیاری ده کات. (تضمین/ ۲)

۳- (الأبُوذِيَّةُ)

جۆریکه له ئەدهبی گه لی عیراقي، ده ربایه که له ده ربایکانی خه لیل به ده ر، زۆرینه ی پتیه کانی ده چنه وە سه ر هه زه ج، خوا یار بی له شوینی خۆیدا ده گه رپینه وە سه ری و، قسه ی پتری لێ ده که یین.

تهئیس تهلفیکی نهرمه له سهروادا، نهگۆزه، واته: له سهراسههری دیرهکانی چامه دا دهچهسپ و له تهستو دهگیری، با بهم نمونهیه باسهکه تهواو روون بکهینهوه:

کَلْبِنِي لَهُمْ - يَا أَمِيْمَةً - نَاصِبٍ
وَكَيْلٍ أَقَاسِيهِ بَطِيئُ الْكَوَاكِبِ

لهم دیره دا پستهکانی سهروا ئەمانەن:

آ- پیتی رهوی پیتی کۆتایی (الکواکب) یه.

ب- کافهکهی پیتی دهخيله، که ژیرداره و وا له نیوان پیتی رهوی و پیتی تهئیس، که ئەلفهکهی پیشیه تی.

ج- ئەلفی تهئیس، کهوا له نیوانی واو و کافی (الکواکب) یدا.

جا دهلین: ئەلفی (ناصب) و (الکواکب) ی ئەلفی تهئیس، کهواته: ئەم چامهیه سهرواکهی موئهسهسهسی مهوصوله، چونکه له جووری سهروای رههیه واته: قافیهی موطلهقه، چونکه رهوی بزوتنداره. رهوی ئەو پستهیه له سهروادا که چامهکه دهدریته پالی و بهناوی ئەوهوه ناو دهنری، وه دوا پسته له شیعری ومقید دا و، پیتی پیش وهصله له شیعری موطله قدا. وهک دهگوتری: لامیه العجم، چامه ی بانی، چامه ی تائی، ههمهزییهی نیمامی بوجهیری، رهحمه تی خودای لی بی، مههموزه. جا ههر کاتی چامه ی موئهسهسهس بوو، دهبی له سهراسههری سهرواکانیدا ئەلفی تهئیس له نیوانی پیتی دهخیل و پیتی رهویدا هه بی، چونکه ئەلفی تهئیس نهگۆزه، واته: پتوبسته و دهبی لهم جیگهیه دا له پیش پیتی دهخيلهوه، له ناخری گشت بهیتهکانی چامهکه وهه بی و پهیرهوی بکری. بهلام پیتی دهخیل خو ی بگۆزه، بهلام بزوتنهکهی نهگۆزه، واته: مهرج نییه له ههموو دیرهکانی چامهکه دا پیتی دهخیل یهک پیت بی، بهلکو دروسته ههموو پستهکانی ئەلفو ی، بهرودوا له چامهکه دا بن بهدهخیل، بهلام بزوتنی دهخیل نهگۆزه، له یهکه م بهیتا ژیر بوو دهبی و له گشت بهیتهکانی تریشدا ژیر بی، ههروا ئەگهر بو، یا سهه بوو، گهرچی وا باشه که بزوتنی پیتی دهخیل ژیر بی، جاروباریش بو، دهبی، بهدهگمه نیش سهه دهبی، بهلام دهخیل نابێ زنده دار بی، واته: پیتی وهستاو بی. ئەوهنده ههیه پابه ندیون به پیتی دهخيلهوه، ئەگهر ههستیاری له توانایا هه بی، کاریکی جوانی هونهرییه، بهلام گهرچی له عه ره پیدا بزوتنی کورتی ژیر بو دهخیل زور پهسهنده، بهلام دروسته که له کوردیدا، یا له فارسیدا وا

نه بی، بهلکو سهه و بو و ژیر، کامیان پهسه ند بی بو دهخیل به پیتی زمان بگۆری. (بر: القافیه). ئەلفی تهئیس بو به پیتی دهگوتری: تهئیس، چونکه له پیش گشت پستهکانی سهرواوه دی و له م بارهیه وه وهکو بناغه ی سهروا وایه، دهبی تهئیس و رهوی له یهک وشه دا بن. بزوتنی دهخیل پیتی دهگوتری (إشباع).

(الْقَصِيْدَةُ الْمَوْسَسَةُ): بروانه (القصيدة -) به کورتی ئەو چامهیه به پیتی رسته که بی ده بی (یه) کی دیکه شی بخریته سهه که ئەلفی تهئیس تیا پهیرهوی کرابی، وهک رهحمه تی نالی دهفه ره مو ی: (سهروای رهه ی تهئیس داری وه صلدار):

خالی بهینی چاو و ئەبرۆت ئینتیخابی کاتبه

یه عنی نوقطه ی فره قی ئیبنوموقله و بینوحاجیبه

ئوه تا دوا وشه ی دیرهکانی تری ئەم چامهیه به ریز ئەمانه ن: (لاعیبه، غالیبه، غاییه، صائیبه...). (ر: التأسيس + القافية).

۵- (أَصُولُ التَّمَاعِيلِ أَوْ أَصُولُ الْأَفَاعِيلِ)

ژماره ی ئەو پیتانه ی که ته قطعی هونراویان پین ده کری، بو دۆزینه وه ی به حره که ی، یا بو دلنیا بوون له رهوانی و تهواوی کیشه که ی له کاتی دانان و هونینه وه دا، ژماره ی ئەو ته فعلیانه ده ته فعلین، چواربان ئەصلن، شهشیان فره عین، گهرچی ئەم دهیه له بنه ره تدا هه شتن، چونکه دووانیان یه کی به دوو شیوه ده نووسرین، له بهر ئەوه له بنه ره تدا فره عیبه کانیش به چوار داده نرین.

نیشانه ی پیتی ئەصل ئەوهیه که به وه ته دی کو، یا به وه ته دی بلاو ده ست پین بکا، نیشانه ی فره عیش ئەوهیه که به سه به بی سووک، یا ن به سه به بی قورس ده ست پین بکا، وه ته دیش به هیتزه له سه به ب، چونکه کاتی زیحاف و گۆرین له پتیه کانا روو ده دا، ئیعتیما له سهه وه ته ده، له بهر ئەوه ئەو پتیه ی به وه ته ده ست پین دهکا به ئەصل داده نری، وه ئەوهی شی که به سه به ب ده ست پین دهکا به فره ع داده نری.

جا ئەم ده پتیه یه له سهه ئەم شیوه ی دواوه له سه به ب و وه ته ده دروست ده بن، که پیتان دهگوتری: ناله ته کان: ئەوه اته کان: بنه ره ته کان (بر: رکن):

أ - پي بنه چه کان (پي نه صلّه کان) يا پييه بنچينه پييه کان:

۱- فَعُولُنْ = ب - - = فَعُو = وه ته دی کۆ + لُنْ = سه به بی سووک.

۲- مَفَاعِيلُنْ = ب - - - = مَفَا = وه ته دی کۆ + عِي = سه به بی سووک + لُنْ = سه به بی سووک.

۳- مَفَاعِلَتُنْ = ب - ب - ب = مَفَا = وه ته دی کۆ + عَلْ = سه به بی قورس + تَنْ = سه به بی سووک.

۴- فَاعِلَاتُنْ = ب - - - = فَاع = وه ته دی بلاو + لا = سه به بی سووک + تَنْ = سه به بی سووک.

ب - پي وه چه کان (پي فهره کان) يان پييه نابنچينه پييه کان:

۵- فَاعِلُنْ = ب - - = فَا = سه به بی سووک + عِلنْ = وه ته دی کۆ. دهق پيچه وانهي (فَعُولُنْ، ه، له بهر نه وه داده نري به فهره (وه چه) ي نه وه.

۶- مُسْتَفْعِلُنْ = ب - - = مُسْ = سه به بی سووک + تَفْ = سه به بی سووک + عَلْنْ = وه ته دی کۆ. رتيک پيچه وانهي (مفاعيلن) ه، که واته فهره ي نه وه.

۷- مُتَفَاعِلُنْ = ب - ب - ب = مُتْ = سه به بی قورس + فَا = سه به بی سووک + عَلْنْ = وه ته دی کۆ. دهق پيچه وانهي (مفاعلتن) ه و فهره ي نه وه.

۸- مَفْعُولَاتْ = ب - - - = مَفْ + عَو = دوو سه به بی سووک + لَاتْ = وه ته دی بلاو. دهق پيچه وانهي (فَاعِلَاتُنْ) ه. واته: فهره ي نه وه.

۹- فَاعِلَاتُنْ = ب - - - = فَا = سه به بی سووک + عَلَا = وه ته دی کۆ + تَنْ = سه به بی سووک. نه ميش دهق پيچه وانهي (مَفَاعِيلُنْ) ه، به لام دهبي سه به بی دوو همي بکري به سه ره تاي، واته (لُنْ) بکري به (فا) نه و جا بيخه ره پيش (مفا) وه و ته و او ي که ده بي به (لُنْ مَفَاعِي = فَاعِلَاتُنْ) که واته (فَاعِلَاتُنْ) يش ديسان فهره ي (مَفَاعِيلُنْ) ه.

۱۰- مُسْتَفْعَلُنْ = ب - - = مُسْ = سه به بی سووک + تَفْعْ = وه ته دی بلاو + لُنْ = سه به بی سووک. نه ميش فهره ي (مَفَاعِيلُنْ) ه، وه دهق پيچه وانهي نه وه. به لام (عي) ده کري به سه ره تاي، ده بي به (عِيْلَمَفَا - ب - = مُسْتَفْعَلُنْ) به شپوه يه کي تر تاوا نه صلّه کان بخوتري نه وه، فهره کان يان لي دروست ده بي:

بنه چه کان	پيچه وانه که ي	وه چه کان
۱- فَعُولُنْ	لُنْ فَعُو	۵- فَاعِلُنْ
۲- مَفَاعِيلُنْ	عِيلُنْ مَفَا	۶- مُسْتَفْعِلُنْ
۳- مَفَاعِلَتُنْ	عَلَتُنْ مَفَا	۷- مُتَفَاعِلُنْ
۴- فَاعِلَاتُنْ	لَاتُنْ فَاع	۸- مَفْعُولَاتْ
مَفَاعِي لُنْ	لُنْ مَفَاعِي	۹- فَاعِلَاتُنْ
مَفَاعِيلُنْ	عِيلَمَفَا	۱۰- مُسْتَفْعَلُنْ

نه وه پيتانه ي نه وه ده پييه و پي موزاحه فه کان يان لي دروست ده بي، نه وه ده پيته ن، که له م پرسته يه دا کۆ بوونه ته وه: (لَمَعْتُ سِيُوفُنَا). واته: شمشيره کانمان ده بر يسکيتنه وه.

نه وه ده يه يش سيان يان پيتي ريشه يي و نه صلن، که في و عهين و لامن، که ماده ي (ف ع ل) ه، له هه ره ده ته فعيله کاندا هه ن، به لام نه وه حه وه ته کاني تريان که (يَمُوتُ ناس) ه، پيتي زائيدن، به پيتي ياسا کاني وشه سازي بوونيان، يا نه بوونيان له ته فعيله دا ده بي يا ناي.

نه وه ده پييه به پيتي ژماره ي پرسته کان يان ده بن به دوو جوړه وه، دوو انيان که (فَعُولُنْ) و (فَاعِلُنْ) ن، هه ره کي پينج پيتن، له بهر نه وه پيتيان ده گوتري: (ته فعيله ي خوماسي = پيتي پينجي). نه وه هه شته که ي تربيشيان له بهر نه وه ي که هه ره که ي حه وت پيتن، پيتيان ده گوتري: (ته فعيله ي سوباعي) واته: (پيتي حه فتي). که نه مانه يانن: (مفاعيلن، مَفَاعِلَتُنْ، مُتَفَاعِلُنْ، فَاعِلَاتُنْ، فَاعِلَاتُنْ، مُسْتَفْعِلُنْ، مُسْتَفْعَلُنْ، مَفْعُولَاتْ).

وا ئيستايش له م ليستانه دا رووني ده که ي نه وه، که هه ره که ي له م ده پييه، له چي به حر يکا دي، چ به ساخي، وه چ به موزاحه في، وه هه ره که ي له م ده پي نه صلتيان ه، که دن، به هو ي زيحافوعيله وه چه ند پيتي موزاحه ف - واته: فهره ي - يان لي په يدا ده بي.

يه که م: (فَعُولُنْ) (فَعُولُ ب- ب، فَعُولُ ب-، فَعُولُنْ -، فَعُلْ ب، فَعُلْ ب-، فَعُ -) ۱- ته ويل: آ- (فَعُولُنْ - ساخ) ب- (فَعُولُنْ = مه حذوف ي مفاعلين) ج- (فَعُولُ) مه قبووي (فَعُولُنْ).

۲- موته قاره ب: آ- (فَعُولُنْ - ساخ) ب- (فَعُولُ) مه قبووزي (فَعُولُنْ).

۳- هه زه ج: آ- (فعولن) مه حدووفی (مفاعیلن) ب- (فعولان) مه قصووری (مفاعیلن).

۴- وافییر: آ- (فعولن) مه حدووفی (مفاعیلن) ب- (فعولن) مه قوطووفی (مُفَاعِلْتُنْ).

۵- ره جه ز: آ- (فَعُولُنْ) مه قوطووفی (مُفَاعِلْنُ).

۶- موخه لله عی به سیت: آ- (فعولن) مه خبوونی مه قوطووفی (مُفَاعِلْنُ).

۷- خه فیف: آ- مه خبوونی مه قسووری (مستفعل لن = فَعُولُنْ).

۸- سه ریج: آ- (فَعُولُنْ) مه خبوونی (مفعولن = فَعُولُنْ) ب- (فَعُولَانْ) مه خبوونی (مُفَعُولَانْ = فَعُولَانْ).

دووه م: (مُفَاعِلْنُ) (۱- مَفَاعِلْنُ ب- ب-، ۲- مَفَاعِلُ ب- ب-، ۳- مَفَاعِلُ ب- ب-، ۴- فَعُولُنْ ب- ب-، ۵- مَفَعُولُنْ ---، ۶- فَاعِلْنُ ب- ب-، ۷- مَفَعُولُ --- ن).

۱- ته ویل: آ- (مفاعیلن - ساخ) ب- (مُفَاعِلْنُ) مه قبووزی (مفاعیلن).

۲- هه زه ج: آ- (مُفَاعِلْنُ - ساخ) ب- (مُفَاعِلْنُ) مه قبووزی (مُفَاعِلْنُ).

۳- وافییر: (مُفَاعِلْنُ) مه عسووبی (مُفَاعِلْتُنْ = مَفَاعِلْنُ).

۴- موزاریج: آ- (مُفَاعِلْنُ)

سییه م: (مُفَاعِلْتُنْ) (۱- مَفَاعِلْنُ ب- ب-، ۲- مَفَاعِلْنُ ب- ب-، ۳- مَفَاعِلُ ب- ب-، ۴- فَعُولُنْ ب- ب-، ۵- مُفْتَعِلْنُ ب- ب-، ۶- مَفَعُولُنْ ---، ۷- فَاعِلْنُ ب- ب-، ۸- مَفَعُولُ --- ب).

۱- وافییر آ- (مُفَاعِلْتُنْ) ساخ ب- (مُفَاعِلْنُ) مه عسووبی (مُفَاعِلْتُنْ).

چوارده م: (فَاعِلَاتُنْ) (فَاعِلَاتُ ب- ب- ب).

۱- موزاریج: آ- (فَاعِلَاتُنْ - ساخ) ب- (فَاعِلَاتُ) مه کفووفی (فَاعِلَاتُنْ).

۲- سه ریج: آ- (فَاعِلَاتُ) مه توی (مفعولات).

۳- مونسه ریج: آ- (فَاعِلَاتُ) مه توی (مفعولات).

۴- موخته ره ب: آ- (فَاعِلَاتُ) مه توی (مفعولات).

پینجه م: (فَاعِلْنُ) (۱- فَعِلْنُ ب- ب-، ۲- فَعْلُنْ ---).

۱- مه دید: آ- (فاعلن = ساخ) ب- (فاعِلْنُ) مه حدووفی (فاعِلَاتُنْ). ج- (فَاعِلَانْ)

ب- (موزالی) (فاعلن) له موته داره کا و مه قصووری (فَاعِلَاتُنْ) له مه دیددا.

۲- موته داره ک: آ- (فاعِلْنُ - ساخ) ب- (فَاعِلَانْ) موزالی (فَاعِلْنُ).

۳- به سیت: آ- (فَاعِلْنُ - ساخ).

۴- ره مه ل: آ- (فَاعِلْنُ) مه حدووفی (فَاعِلَاتُنْ).

۵- خه فیف: آ- (فَاعِلْنُ) مه حدووفی (فَاعِلَاتُنْ).

۶- موخته س: آ- (فَاعِلْنُ) مه حدووفی (فَاعِلَاتُنْ).

۷- وافییر: آ- (فَاعِلْنُ) نه جه می (مُفَاعِلْتُنْ).

۸- سه ریج: آ- (فَاعِلْنُ) مه طوی و مه کسووفی (مُفَعُولَاتُ).

۹- هه زه ج: آ- (فَاعِلْنُ) نه شته ری (مُفَاعِلْنُ).

۱۰- موزاریج: آ- (فَاعِلْنُ) نه شته ری (مفاعیلن).

شه شه م: (مستفعلن) (۱- مفاعلن ب- ب-، ۲- مُفْتَعِلْنُ ب- ب-، ۳- فَعْلَتُنْ

ب ب ب-، ۴- مُسْتَفْعَلُ --- ب ب، ۵- مَفَاعِلُ ب- ب، ۶- مَفَعُولُنْ ---،

۷- فَعُولُنْ ب- ب-، ۸- مُسْتَفْعَلَانْ --- ب- ب-، ۹- مَفَاعِلَانْ ب- ب-، ۱۰- مُفْتَعِلَانْ

ب ب-، ۱۱- فَعْلَتَانْ ب ب ب-)

۲- ره جه ز: آ- (مستفعلن - ساخ).

۳- سه ریج: آ- (مستفعلن - ساخ).

۴- مونسه ریج: آ- (مستفعلن - ساخ).

۵- مقتضب: آ- (مستفعلن - ساخ).

۶- کامیل: آ- (مستفعلن) موزمه ری (مُفَاعِلْنُ).

حه و ته م: (مُفَاعِلْنُ) (۱- مستفعلن: مضمیر ۲- مفاعلن: موقوص ۳- مُفْتَعِلْنُ:

مخزول ۴- فاعلاتن: مقطوع ۵- مفعولن: مقطوعی مضمیر ۶- فَعْلُنْ: أَحَدٌ ۷- فَعْلُنْ:

أَحَدٌ مضمیر ۸- مُتَفَاعِلَانْ: سالمی موزال ۹- مُسْتَفْعَلَانْ: موزمه ری موزال ۱۰-

مُفَاعِلَانْ: موقوصی موزال ۱۱- مُفْتَعِلَانْ: موزال ۱۲- مُتَفَاعِلَاتُنْ: ساخی مرفل

۱۳- مُسْتَفْعَلَاتُنْ: مضمیری مرفل ۱۴- مُفَاعِلَاتُنْ: موقوصی مرفل ۱۵- مُفْتَعِلَاتُنْ:

مخزولی مرفل).

۱- کامیل: آ- (متفاعلن - ساخ).
هه شته م: (مفعولاتُ):

۱- سه ریح: آ- (مفعولاتُ - ساخ).

۲- مونسه ریح: آ- (مفعولاتُ - ساخ).

۳- موخته ضه ب: آ- (مفعولاتُ - ساخ).

نویه م: (فاعلاتنُ):

۱- مه دید: آ- (فاعلاتن - ساخ).

۲- ره مه ل: آ- (فاعلاتن - ساخ).

۳- خه فیف: آ- (فاعلاتن - ساخ).

۴- موجته ث: آ- (فاعلاتن - ساخ).

۵- سه ریح: آ- (فاعلاتن - مفعولات).

۶- مونسه ریح: آ- (فاعلاتن - مفعولات).

۷- موخته زه ب: آ- (فاعلاتن - مفعولات).

۸- موته داره ک: آ- (فاعلاتن - مورده فله لی (فاعلن).

دهیه م: (مستفع لُن):

۱- خه فیف: آ- (مستفع لن - ساخ).

۲- موجته س: آ- (مستفع لن - ساخ).

۶- (ألف)

ئه لف له هونراودا رۆل ده بیینی، وه جوژی کیشزانی زۆره، له بهر ئه وه زۆر حوکم و بریاری کیشی له باره یه وه هه یه. وه ک:

۱- ئه لفی ته ئسیس، له ته ئسیسدا رۆیشت.

۲- ئه لفی ریدف ئه لفیکه له سهروای مقید و موطله قدا، ریک ده که ویتته پیش پیتی ره و بییه وه. وه ک ئه لفی (زه بان) له م شیعری سالما - رهحه ته خوی لی بی - (ره مه ل):

چاوی عیبرهت هه لبره ئه ی دل! له وه زعی ده هری دوون

سه بیری که رۆمی ده له ک چی کرد به زومره ی کورد زه بان

۳- ئه لفی خه روح: ئه لفیکه له ئیشباعی بزویینی پیتی هیتی وه صل له سهروادا، په یدا ده بی، نه گۆره، په پره وه ده کری، پیویسته له سهرا سه ری سهرواکانی چامه که دا له جیتی خۆیدا جیبه جی بکری، هه ره له سهروای ره ها (موتله ق) دا ده بی. وه ک (کامل):

عَفَتِ الدَّيَّارُ مَحَلُّهَا فَمَقَامُهَا

بِمَنَى تَأَبَّدَ غَوْلُهَا فَرَجَامُهَا

له م چامه یه ی له بییدا، له کو تایی هه موو به ی تیکه وه ئه م هتی و ئه لفه هه یه، له سه ره ئه م شیوه یه: (سلا مه ها، حرا مه ها، ره ها مه ها... تاد).

ئه م جو ره ئه لفه له گه ل هیتی راناوی تاکی می بی نه دا، له کوردیدا، به زهحه مت پیاده ده کری، مه گه ره هیکه ی به شی وشه بی، وه ک: (کارها، فارها، جدارها) وه ک: (شاهها، ماها، جاها، شهها، بهها، مهها، وهها، ئهها، دهها، تهها...) (ر: الخروج).

۴- ئه لفی وه صل، ئه لفی صیله یشی پی ده گوتری، ئه لفیکه نه گۆره، په پره وی ده کری، له تیرکردن (ئیشباع) ی بزویینی پیتی ره وی له سهروای ره ها (مطلق) دا په یدا ده بی. وه ک (شهوقی - تهویل):

وَدَبَابَةٌ تَحْتَ الْعُصَابِ بِمَكْمَنٍ

أَمِينٍ تَرَى السَّارِيَّ وَكَيْسَ يَرَاهَا

که له دوا یه وه (أخاها، حواها...) هه یه. یا وه ک ئه م چامه یه ی سالم که ئه مه سهرد پره که یه تی (هه زه ج):

ئه گه ره ئومیدی دل بینیتته جی ما هی جیهان ئارا

به خالی هیندوهش به خشه م سه مه ره قه ند و بوخارا را

(پروانه: الوصل)

۵- ئه لفی له بیینه، به کیکه له سن پیته کانی لین (لین = نه رمی) که ئه لف و واو و بیین، وه ک ئه لفی (دعاء، أحشاء، مال، قال) له عه ره بییدا و (دار، شارا، خانم، سامان) له کوردیدا، هه موو ئه لفی لینه، ئه م دوو جو ره ئه لفه نه بی: ئه لفی مه مدوده و هه مزه ی بزوییندار و هه مزه ی وه ستاو، وه ک (نه) ئه لفی له بیینه ئه لفی طه ویله یشی پی ده گوتری، واته: ئه لفی درپژ، له زۆر شویتنا بو راستکردنه وه ی کیش ده کرتی، یا زیاد ده کری، پروانه ئه م ژمارانه له ناچار بیه کانی شیعر: (۱۱، ۱۲، ۶۵، ۶۶، ۶۸).

نالی - په حمه تی خودای لی بی - ده فموی (موزاریعی هه شتی نه خرب):

دهستم له گهردنی خوت هه ل مه گره نهی (حه بیبه!)

وه بزانه خوینی خومه، یا میننه تی ره قیبه!!

نمه خوی (وابزانه) بووه، له سهر کیچی (فَاعْلَاتُ) بیکه ی بزوتندار بووه، به یاسای:
(بو ناچاری پییتی بزوتندار بی بزوتن ده کرئ) بیکه ی بی بزوتن ده کرئ و ده بی به (وابزانه)
نه و جا به یاسای دوو پییتی وه ستاو کو بینه وه، بو چاره ی کیشه که یان پیته نهرمه که یان، که
پییتی ده گوتری پییتی عیلله ده کرتی، بهم یاسایه و بو سافوونی ته اوای کیشه که، نه لفه که ی
کرتاوه و بووه به (وه بزانه = مفعول) که نه ویش پییتی پیوتیسته له م شوینه دا.
نه لفی نهرم (لینة) له هونراوی کیچی په نجه یشدا، بو پیوتیستی کیش ده کرتی، وهک
(ده برکه بی):

تا له ریسوایی سوال (قوت هرت) بی

حال و مالکی سهر و بهرت بی

خوی (قوتارت بی) یه بووه، بو پاراستنی یه کیچی سهر و ا کراوه به (قوت هرت) بی، هه تا
ریتک بی له گه ل (سهر و بهرت بی).

نه لفی نهرم به چهنه بایه ختی (ئیعتیباری: ره چاو کردنی) دابه ش ده کرئ، وهک
ره چاو کردنی دریتی و کورتی، یا نه صلی و زائیدی، یا پییتی سییه م و چواره م و... له
وشه دا، یا نه لفی به دهل و وه جه ل له یا و او، یا... یا... تاد.

به کورتی نه لف نه م جورانه ی هه یه، وه زوره ی نه م جورانه یش بریاری کیچی و سهر وایی
له باره یانه وه هه یه. په له مان نیبه، خوا یار بی له شوینی خوینا پروونیان ده که یینه وه:

۱- نه لفی نه صلی، وهک (مدی، جآ، متی، علی، دار، العصا، زام، شارا). به کوردی
پییتی ده گوتری: نه لفی بنچینه بی، یا نه لفی ریشه بی.

۲- نه لفی زائیده، وهک نه لفی کوتایی (الرقابا) که سهر وای دتیری بی.

۳- نه لفی مویه دهل له ته نوین (بروانه: ناچار بیه کان - ۱۱/۱۰۲، ۱۲).

۴- نه لفی ته ثنیه، وهک: (رجلان، قاما، لم یقوماً). بروانه: (وهصل، رهوی).

۵- نه لفی ته بیین، وهک (انا) تا بزانی نوونه که سهری هه یه.

۶- نه لفی پییتی نه لفو بی.

۷- نه لفی پییتی نه بجه دیبه، که یه کسانه به یهک.

۸- نه لفی ته ثنیت، که پیشی ده گوتری: پییتی نیشانه ی میینه، وهک (حبلی، کبری).
بروانه: (البدل/۱).

۹- نه لفی بیطلاق، وهک: نه لفی ژماره دووی نه م دابه شکردنه (الرقابا).

۱۰- نه لفی وهصل.

۱۱- نه لفی ریدف.

۱۲- نه لفی خوروج.

۱۳- نه لفی ته ئسیس.

۱۴- نه لفی تهره ننوم.

۱۵- نه لفی اگاهته، وهک: (وازیاده).

۱۶- نه لفی مه قصوره وهک: (مدی، حجا، کمتری، عیسی، مصطفی).

۱۷- نه لفی مه مدووده، وهک: (عطاء، حمراء، جاء).

۱۸- نه لفی فاربکه (جیا که ره وه) وهک نه و نه لفه ی که له پاش اوای کووه ده نووسری، هه تا
جیای بکاته وه له اوای به شی وشه، وهک: (ضربوا، لم یضربوا).

۱۹- نه لفی ئیعراب وهک: (أباک).

۲۰- نه لفی ته ناسوب، وهک: (سلا سلا و أغلا لا).

۲۱- نه لف له ضه میرا، وهک (هما، کما، ضریا، وگدا زید، لها، عندها).

۲۲- نه لفی وه جه ل (به دهل) وهک (المغزی) نه لفه که ی له بنچینه دا او بووه، وهک
(تعالی) له بنه رتدا (تعالب) بووه، وهک (قال) له بنه رتدا او بووه، وهک (باع)
له نه صلا (بیع) بووه، واته: بی بووه.

۲۳- نه لفی دووه م، یا سییه م، یا چواره م، یا... تاد، وهک (ما، متی، العصا، مغزی،
مستشفی...).

۲۴- نه لفی ئیلحاق، وهک (قلسی) که موله قه به (دحرج) وهه، خوی (قلس) ه بووه.

۲۵- نه لفی مه جه سو له (نه زانراو) که نه زانری له بنچینه دا بی بووه یا او بووه وهک
نه لفی (عاج، باج، خاچ).

۲۶- نه لفی طهره ف، یا متطرفه، نه وه یه که دوا پییتی وشه بی، وهک (مدی، دمی، علی،
مصطفی).

۲۷- ئەلفى متحرکه مەبەست لىتى ھەمزەى متحرکه يە، وەك (اكرم، اجتمع).

۲۸- ئەلفى ھاويە، ھاويە صيفه تى كاشفە يە بۆ ئەلف. دەنا ھەموو ئەلفى ئەلفى ھاويە يە، وەك (قال، دار، شارا) يا بۆ جياکردنە وە يە تى لە ئەلفى متحرکه.

۲۹- ئەلفى منقلبه، ئەلفى تىكە لە بنەرە تدا وا بوو، يا يى بوو، يا ھەمزە بوو، وەك (قَالَ = قَوْلٌ، بَاعَ = بَيْعٌ، أَلْحَنَ = أَلْحَنَ، آمَنَ = أَمَّنَ) وەك ئەلفى (ذا) كە مەقلوبى يىبە، چونكە مصغره كەى (ذِي) يە.

۳۰- ئەلفى كرتاوا لە نووسىندا، وەك ئەلفى (هذا = هاذا، رحمن = رحمان...) پروانە: باسى نووسىنى عەرووزى لە پيشە وە.

۳۱- ئەلفى بەينە بەينەى مەشھور، وەك (سءك) كە ھەمزە كەى لە بەينى ھەمزە و ئەلفدا دەخوینریتە وە.

۳۲- ئەلفى مەدد، ئەلف كە بزوينى نەبوو، پىتى مەدد يا لىنى پى دەگوتى، وەك (يُسَاوِم، دار، بار).

۳۳- ئەلفى لە يىنە، لە پيشە وە روشت.

۳۴- ئەلفى بابى مساجد، يا بابى عَصَا، يا بابى رَحَى. مەبەست لە يەكەم وەزنى (مَفَاعِل، ه، وەك (شَوَايَا) كە لە بنەرە تدا (شَوَاوَى) بوو، وەك (مَسَاجِد) مەبەست لە بابى (عَصَا) وشەى مەقصورى مونە و وەنە كە ئەلفە كەى لە بنچينە دا وا بى، مەبەست لە بابى (رَحَى) ھەمان شتە كە ئەلفە كەى يائى بى.

۳۵- ئەلفى كالا و كلتا.

۳۶- ئەلفى كە لە سەر شىوہى تەنوين دەنوسرى لە دوا فيعلە وە. وەك (لِنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ) كە لە كاتى وەصالا بە نوون دەخوینریتە وە، بەلام لە كاتى ئىستتاً بە ئەلف دەخوینریتە وە.

۳۷- ئەلفى طەويلە، وەك ئەلفى (قال، العصا، غزا) بى: ئەلفى لە يىنە.

تېبىنى: لە ئبطلاتقى ھەندى لەم زاراوانە دا تسامح و چاوپوشى دەكرى. بۆ نمونە: (مەمدوودى صەرفى ناوتىكە دوا پىتى ھەمزە يەكى بزويندارە، ئەلفىكى ھاويەى زائىدە وا لە پيشە وە، وەك: حمراء، إعطاء، إرواء، صحراء، كبرياء، خيلاء... تاد). كە واتە: ئەلفى (يَشَاءُ) و (جَاءَ) كە فيعلن و ئەلفى (ماء) كە ئەصليە و وينەى ئەمانە ئەلفى مەمدوودە نىن، بە واتاى زاراوہى، بەلام بە تەساموح و بە چاوپوشى و چاولى خشان، بۆ

مەبەستى كيشى، بەر ئەلفى مەمدوودە دەكەون و دروستە لە ھۆنراودا كورت بكرتە وە و پىيان بگوتى قەصرى مەمدوود، وەك (يا) و (جا) كە لەم ھۆنراوہ دا قەصر كراون، كەرچى مەمدوودى حەقىقىش نىن (رەجەز):

وَشَرَطُ ذَا الْأَعْرَابِ أَنْ يُضْفَنَ لَأَ
(لِلْيَاكُجَا) أَخُو أَبِيكَ ذَا اعْتِلَا

لە ناوہ كانى پىتە كانى ئەلفوبى ئەم پىتانە لە ھۆنراودا قەصر دەكرىن: (باء = با، تاء = تا، ثاء = تا، حاء = حا، خاء = خا، راء = را، زاء = زا، طاء = طا، ظاء = ظا، فاء = فا، ھاء = ھا، ياء = يا).

لە راستيدا ئەم زاراوانە لە عەرووزدا، ھەموو بەرچا و دەكەون، وە لە بارە يانە وە برپارى كيشى ھەيە، لە بەر ئەو ھەزم كرد كە ئەدبىيانى كوردىش پىيان ئاشنا بىن، وە ئىمەيش وەك گەلانى تر، ھۆنراو و شيعر و ئەدەبىياتمان بە پىتى ياسا و رپسا زانستىبە كان داپرئىن، وە ئەم جۆرە بابە تانە بە ناوۍ فەرھەنگى و زاراوۍ رپسايى ناو بىرىن. جا لەم روانگە يە وە لە ھۆنراوۍ كوردى چەند نمونە يى لەم بابە تە دەھىنمە وە:

۱- قەصرى مەمدوود، يا كورتكردنە وەى ئەلفى دريژ. مەحوى - رەحمەتى خواى لى بى - دەفەر مووى (رەمەل):

توركى من كوشتارخانەى عاشقانى دى، وتى:

من (برنجى برىزىد) ئىرە (ايكنجى كرىلا)

نالپيش - رەحمەتى لى بى - (انشاء) ي كردو وە بە (انشا) و دەفەر مووى، (ھەزەجى ھەشتى ئەخرەب):

(نالى) نىبەتى سىحرى بە يان، حىكمەتى شيعرە

ئەمما نىبەتى قوودەتى دل، قودرەتى (ئىنشاشا)

ھەروا مامەلەى كورتكردنە وەى ئەلفى دريژكراوۍ كردو وە بۆ (بقاء) و (فناء) كە دەفەر مووى:

بۆ ماچى دەمى رەنگە لە عىشوشەى خەمى ئەبرۆى

جۆيايى (بەقا) خۆى لە دەمى تىغى (فەنا) دا

۲- سالميش - رەحمەتى لى بى - بۆ راستكردنە وەى كيش ئەلفى يەكەمى (بابان) ي

کرتان دووه، که ده لئی (رهمهل):

صاعیقه و بهرقی نحووست ظولمه تی دا شهرق و غهرب

به رده بارانه بهمه خصوصی لهسه ر مولکی (به بان)

۳- ئەسیرییش - پهحمه تی لئی بئی - له زۆر له چامه کانییدا ئەلفی ریدف و ئەلفی تری پیاده کردووه، له چامه ی (مودیری جازیبه) دا ئەلفی ریدفی پیاده کردووه، که ده لئی (رهمهل):

ئە ی مودیری جازیبه ی کوپرات و زه پره ی کائینات

شاهیدی بوونی تووه سوورانی مانگ و رۆژهه لات

۴- نالییش ئەلفی تهئسیسی پیاده کردووه، پروانه: (۴- التأسیس / القصیدة المؤسسة).

۷- (ئەلفیة)

زۆر ئورجوزه ی تهعلیمی ههن، ژماره ی دیره کانیان دهگاته ههزار شیعەر، له بهر ئەوه پیتیان دهگوتری: ئەلفییه، واته: ههزار دیری، یا ههزارین، یا ههزارینه، وهک ئەلفییه ی ئیینومالیک و ئیینوموعط له زانستی نه حودا.

۸- (المؤتلف)

پروانه (دايرة المؤتلف).

۹- (تأنيث المذکر)

پروانه (ناچاریه کان / ۸۶).

۱۰- (المانوس)

دهگوتری: ضه ربی یه کهم یا دووه می ئەم به حره، یا ئەم عهرووضه مهئنوسه، یا غهیره مهئنوسه. مهئنوس واته: باو، شاعیره کان بهئاسایی بهو جوژه ضه ربه شیعیریان گوتووه، نامهئنوسیش ئەوهیه که ناباوه و به دهگمه ن شیعیری پی گوتراوه.

به ویتنه: به حری کامیل له کوردیدا هه تا ئیستا به دهگمه ن شیعیری پی گوتراوه. که واته: ده ربای کامیل له شیعیری کوردیدا ناباوه، واته: غهیره مهئنوسه، به لام شیعیر گوتن به پیتی

به حری هه زه ج له کوردیدا زۆر زۆر باوه، هه روا به حری رهمهل.

۱۱- (أنا)

وشه ی (أنا) ی عه ربه ی که به واتا (من) ی کوردییه، دوو پرگه ی کورته، له سه ر کیشی (په له = فَع = ن ن) سه به بی قورسه، به لام بۆ ناچار ی کیش دروسته بکری به دوو پرگه، به که میان کورت و دووه میان درێژ که یه کسان بی به وه ته دیک ی کۆ، ئاوا: (أنا = فَعُو = ب-).

(دووم: پیتی بی)

ب = ۲. (بروانه: دوا تیبینی ئەم پیتته).

(البأو): (بروانه: جوړه کانی بهیت / ۱، ۲) و (بروانه: ۶ - ئەلف / ۳۶ - تیبینی).

۱۲- (بتر = بهتر)

بۆ تیکه‌یشتنی ته‌واو له (بتر، ابتر) بروانه خشته‌کانی زیحاف و عیلله‌کان: (نه‌خشه‌ی چوارهم / ۵ + لیستی چوارهم / ۵ + لیستی - ۵ / ۱۰).

به‌تر وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بیه، له زماندا واته: دوا برین، کلک خشتکردن له‌بندا، وه‌ک زاراوه بریتیه له (قه‌تع و حه‌زف). به‌تر له جوړی عیلله‌ی نه‌گۆره، واته: هه‌ر کاتخ له‌سه‌ر دپیری چامه‌دا پیاده‌کرا، ده‌بی له سه‌رجه‌می دپیره‌کانی تریدا پیاده‌بکری: (عَلَّةَ لَازِمَةً) له جوړی عیلله‌ی لیکدراوه به‌لیکمه‌کردن، له بنه‌ره‌تدا دوو عیلله‌ی ساده‌یه، ده‌چیتته سه‌ر کیشی مه‌دید و موته‌قاره‌ب (مقارب). له مه‌دیددا پیتی (فاعلاتن) له زه‌ری سییه‌می عه‌رووزی دووه‌مدا، به‌حه‌ذف ده‌بی به (فاعلا = فاعلن) له پاشا به‌قه‌تع ده‌بی به (فاعل = فعلن = --). له موته‌قاره‌با (فعلولن) ده‌بی به (فع = -) له زه‌ری چواره‌می عه‌رووزی یه‌که‌م و له زه‌ری دووه‌می عه‌رووزی دووه‌ما.

۱۳- (أبتر) یا (مبتور) یا (مبتورة) یا (بتراء)

ده‌گوتری: عه‌رووزی ئەبته‌ر، یا زه‌ری ئەبته‌ر، یا پیتی مه‌بتوور، یا به‌یتی ئەبته‌ر، یا مه‌بتوور، مه‌به‌ست ئەو عه‌رووز و زه‌رب و پتی و دپیره شیعرانه‌یه که تووشی ده‌رد (عیلله‌ت) ی به‌تر و دوابران بوون.

۱۴- (بَحْر = به‌حر = ده‌ریا = کیش)

به‌حر: ئەو کیشه تاییه‌ته‌یه که هه‌ستیار به‌پیتی پییه‌کانی ئەو، هۆنراو ده‌هۆنیتته‌وه، به‌کوردی به‌حر؛ واته: ده‌ریا. به‌وینه: دروسته له‌جیاتی به‌حری طه‌ویل بگوتری: ده‌ریای دریش. به‌حری عه‌رووزی شازده به‌حرن، بۆیه ناو‌نراون به‌حر، چونکه لق و په‌لوپۆی زۆر زۆری بی شوماری لی ده‌بیتته‌وه، له فره‌وانی و به‌رینیدا رپک له ده‌ریا ده‌چی، که له هه‌زار لاوه چه‌م و جوگه و کانیاو و سه‌رچه‌شمه‌ی ده‌چیتته‌وه سه‌ر و هه‌ر پریش نابیی. بۆ نمونه: شپوه جیاجیاکانی هه‌ر ده‌ریای بگری، که به‌هۆی جیایی عه‌رووز و هه‌رب و، به‌هۆی

تووشبوونی زیحاف و عیلله‌ته‌کانه‌وه دروست ده‌بن، له هه‌زاران تی ده‌په‌رن، هه‌روا ده‌ریای کیشی په‌نجه‌یش، به‌هۆی پیش و پاش خستنی برکه‌کانییه‌وه، هه‌زاران شپوه‌ی لی دروست ده‌بی. له به‌ر ئەوه‌یه که دانانی هۆنراو به‌پیتی کیشی ئەم ده‌ریایانه قه‌ت ته‌واو نابیی. بۆ ناوی به‌حه‌ره‌کان بروانه (نه‌خشه‌ی بازنه‌کان...).

ده‌ریای کیش له زۆر چه‌شمه‌ندانزه‌وه، به‌چه‌ندین جوړ دابه‌ش ده‌کری. وه‌ک:

۱- (به‌حه‌ره به‌سیطه‌کان: البحور المفردة: البحور البسيطة: البحور الصافية):

به‌کوردی پیتیان ده‌گوتری: ده‌ریا سافه‌کان، یا ده‌ریا ساده‌کان، یا ده‌رگا یه‌ک پییه‌کان. مه‌به‌ست ئەو کیشانه‌یه که له یه‌ک جوړه پتی دروست ده‌بن، که بریتین له‌م حه‌وت ده‌ریایانه:

۱- هه‌زه‌ج (مفاعیلن ۳ × ۲)

۲- ره‌جه‌ز (مستفعلن ۳ × ۲)

۳- ره‌مه‌ل (فاعلاتن ۳ × ۲)

۴- موته‌قاره‌ب (فعلولن ۴ × ۲)

۵- کامیل (متفاعلن ۳ × ۲)

۶- وافیر (مفاعلتن ۳ × ۲)

۷- موته‌داره‌ک (فاعلن ۴ × ۲)

۲- (به‌حه‌ره تیکه‌له‌کان: البحور المركبة: البحور المختلطة: البحور الممزجة: ده‌ریا تیکه‌له‌کان):

مه‌به‌ست ئەو ده‌ریایانه‌یه که تیکه‌لن له دوو جوړه پتی، که بریتین له‌م نو به‌حرانه:

۱- طه‌ویل (فعلولن مفاعیلن ۲ × ۲)

۲- مه‌دید (فاعلاتن فاعلن ۲ × ۲)

۳- به‌سیط (مستفعلن فاعلن ۲ × ۲)

۴- سه‌ریع (مستفعلن، مستفعلن، مفعولات ۲ × ۲)

۵- مونسه‌ریح (مستفعلن مفعولات مستفعلن ۲ × ۲)

۶- خه‌فیف (فاعلاتن مستفعلن ل فاعلاتن ۲ × ۲)

موخته له ط هاتووه، بهم واتا بهیش به کارهاتووه که به حرئ پیک بی له پیتی پینجی و له پیتی حفتی، که بریتین له م سی دهریا به:

۱- طه ویل = (فاعلن مفاعیلن ۲ × ۲)

۲- مه دید = (فاعلاتن فاعلن ۲ × ۲)

۳- به سیط = (مستفعلن فاعلن ۲ × ۲)

که واته: ۲ پینجی + ۱۱ حه وتی + ۳ نامیته = ۱۶ به حر.

۶- (دهریا پشتگوئیخراوه کان: به حره موهمه له کان: البحور المهملة):

وهک ده زانین به حرئ عهرووزی له پینج بازنه ی عهرووزی دهرده هیترین، ده بن به دوو وشه وه:

۱- دهریا باوه کان: دهریا به کارهیتراوه کان، که ئەو شازده به حرهن که خه لیل دیاری کردون، که له پیش سه رده می خه لیلدا شیعیان پی گوتراوه.

۲- دهریا ناباوه کان: دهریا پشتگوئیخراوه کان: به حره موهمه له کان، بریتین له کومه لئ دهریا، به پیتی سیسته می بازنه کانی خه لیل، له ناو بازنه کاندای سه ره له دده، به لام خه لیل - به ره حمهت بی - هونراوی پی نه دیون، له بهر ئەوه ناوی ناون کیشی پشتگوئیخراوه (به حرئ موهمه) وهک (کیشی ۱- موسته تیل ۲- مومته د ۳- موه وافییر ۴- مومته رید ۵- مومته ئید ۶- مونسه رید ۷- مه قلووبی به سیط).

ئهم دهریا پشتگوئیخراوانه له پاش شازده دهریا باوه کان به دوو ورورپی - به پشتی خودا دین، پروانه ئەوی و بازنه کیشیبه کان.

۷- (به حره نوکان: بحور مولده: بحور جدیدة: دهریا دهستکرده کان):

ئهم جوړه دهریا به دوو جوړن:

۱- هه کاتی شاعیری توانی دهریا به کی پشتگوئیخراوه به کار به پیتی و هونراوی پی بهونیتته وه، ئیتر ئەو دهریا به ده بی به دهریا ی نوی. وهک ئەم هونراوه که له به حرئ موسته تیل، که بریتیه له (مفاعیلن فاعلن ۴ × ۴) که دهق پیچه وانه ی طویل:

لَقَدْ هَاجَ أَشْتِيَا قِي غَرِيرِ الطَّرْفِ أَحْوَرُ
أَدِيرَ الصُّدُغُ مِنْهُ عَلَى مِسْكِ وَعَنْبَرٍ

۷- موزاریع (مفاعیلن فاع لاتن مفاعیلن ۲ × ۲)

۸- موقته زهب (مفعولات مستفعلن مستفعلن ۲ × ۲)

۹- موحته س (مستفع لن فاعلاتن فاعلاتن ۲ × ۲)

۳- (دهریا پینجیبه کان: به حره پینجیبه کان: البحور الخماسیة)

واته ئەو جوړه به حرانه که بریتین له چند پیتیبه کی پینجی، که بریتین له دوو به حره:

۱- موه قاره ب = فاعلن ۸ جار.

۲- موه داره ک = فاعلن ۸ جار.

دیاره که (فاعلن) و (فاعلن) ههردوویان پیتی پینجی.

۴- (دهریا حهوتیه کان: دهریا حهوتیه کان: البحور السباعیة: دهریا حهوت پیتیبه کان):

واته: ئەو به حرانه ی که به ئەصلی وه ضعیان پیکهاتوون له چند پیتیبه کی حهوت پیتی، که بریتین له م یازده دهریا به:

۱- وافییر = (مفاعلتن ۶ جار)

۲- کامل = (متفاعلن ۶ جار)

۳- هه زه ج = (مفاعیلن ۶ جار)

۴- ره جه ز = (مستفعلن ۶ جار)

۵- ره مه ل = (فاعلاتن ۶ جار)

۶- سه ریع = (مستفعلن مستفعلن مفعو: لات ۲ جار)

۷- مونسه ریع = (مستفعلن مفعولات مستفعلن ۲ جار)

۸- خه فیف = (فاعلاتن مستفع: لن فاعلاتن ۲ جار)

۹- موزاریع = (مفاعیلن فاع: لاتن مفاعیلن ۲ جار)

۱۰- موقته ضه ب = (مفعولات مستفعلن مستفعلن ۲ جار)

۱۱- موحته س = (مستفع لن فاعلاتن فاعلاتن ۲ جار)

۵- (دهریا نامیته کان: البحور الممزجة: البحور المختلطة):

به حرئ مومته زیع به مه عنای پیشوو، که به واتا به حرئ مورده که ب، یان به حرئ

۲- چەند دەريا و كيشىكى ترهەن، ناچنەوہ سەر بازنەكانى خەليل، شاعيران خۇبان دايانھيتان، ئەم جۆرەيش بەپشتى خودا لەپاش بەحرە باو و ناباوەكانەوہ دى. لەم جۆرەيە ئەم جۆرە داھيتراوانەى ناودارن بەحەوت ھونەرەكان:

۱- بەحرى سىلسىلە ۲- دوبيت ۳- قوما ۴- مووہششەحات ۵- زەجەل ۶- الكان وکان ۷- الموالي.

ھەروا ئەم جۆرە ھۆنراوانەى تىرىش:

۱- الأبوذية ۲- الرباعي ۳- العتابة

۸- (بحور الشعر: دەرياكانى شيعر):

ھەر چامەيى، يا ھەر پارچە و غەزەلى، يا ھەر ھۆنراوى، كە كيشى ھەبى، سەر بەبەحرىكە، يا سەر بەكيشىكە و بەپىتى ئەو بەحر و كيشە دەگوتى، وە ناوى خۆى لەو بەحرە وەردەگرى، بەوئىنە: قەصيدەى بوردييە لە بەحرى بەسىطە.

ئەوہى كە ليئەدا حەز دەكەم بيدركيتم لەم تيبينييەدا تۆمارى دەكەم.

تیبينى: كيشى ھۆنراو بەپىتى زمان و تايبەتەندىيەكانى دەگوتى، لەبەر ئەوہ خۆ بەستەنەوہ بەچەند كيشىكى تايبەتەوہ ھەتا ھەتايە راست نىيە، چونكە بەرى بەرھەمى ھەستىيار تەسك دەكاتەوہ، لە ھەمان كاتاش تەبىخ سىستەم و رىسا و ياسايش سەر دەكيشى بۆگەرەلاوژى و پاشاگەردانى، ئەوہيش نابى، كەواتە:

وا باشە دەرياي نوپى زۆر دابھيتى، وە ياسا و رىسا و ئاوا و دەستورەكانيان زەبت بكرى و بلاو بكرىنەوہ، چەند ھەستىيارى شتى وايان كەردووە، بەزۆر شىوہ، وەك ئەم دەريا نوپيانەى كە باسما كەردن، وەك موستەزاد، وەك تىكەلكەردنى دەرياكان، وەك زيادكەردنى پىيەك يا پتر لە بەحرى، يا زيادكەردنى برگەيى لە پىيەكا، لە ھەندى كيشا، بۆ نمونە: نازك مەلائىكە پىي (فاعِلٌ = ب ب) لە ھەندى چامەى بەحرى مۆتەدارەكا زياد كەردووە، وەك دەلى:

كَانَ الْمَغْرِبُ لَوْنًا ذَبِيحًا

وَأَلْفُ كَأَبَةِ مَجْرُوحٍ

كە ئەمە كيشەكەيەتى:

كانل	مغرب	لَوْنًا	بيحي
فعلن	فَاعِلٌ	فَاعِل	فَعْلُن
--	- ب ب	- ب ب	--
وَأَلْفٌ	قَكَآ	بَتَحَجُّ	روحي
فعلن	فَعْلُنْ	فَعْلُنْ	فَعْلُنْ
--	- ب ب	- ب ب	--

خودا يار بى ئەم بيدردۆزەيە لە جىگەى خۆيدا بەجوانى طەرح دەكەين.

۹- (بەحرى شەش پىيى، يا بەحرى ھەشت پىيى):

لە بنەرەتدا ئەو كيشانەى كە لە بازنەكان دەردەھيتىن، يا ھەشت پىيى، يا شەش پىيى. شازدە دەرياكە پىنجيان ھەشت تەفەيلەپىيى كە ئەمانەن، كە لە بازنەى يەكەم و بازنەى پىنجەم دەردەھيتىن:

۱- طەويل ۲- مەديد ۳- بەسىط ۴- مۆتەقارەب ۵- مۆتەدارەك

وہ يازدەشيان ھەشت پىيى، كە لە بازنەى دووہم و سىيەم و چوارەم پەيدا دەبن كە ئەمانەن:

۱- وافيير ۲- كاميل ۳- ھەزەج ۴- رەجەز ۵- رەمەل ۶- سەريع ۷- مونسەريح ۸- خەفيف ۹- موزاربع ۱۰- مۆتەزەب ۱۱- مۆجتەس.

(پروانە: بەيتى تام، بەيتى مەجزو، بەيتى مەشطور، بەيتى مەنھووك، بەيتى مووہحەد).

۱۰- (ئەو بەحرانەى كە پىويستە مەجزووە بن):

(پى: بەيتى مەجزووە).

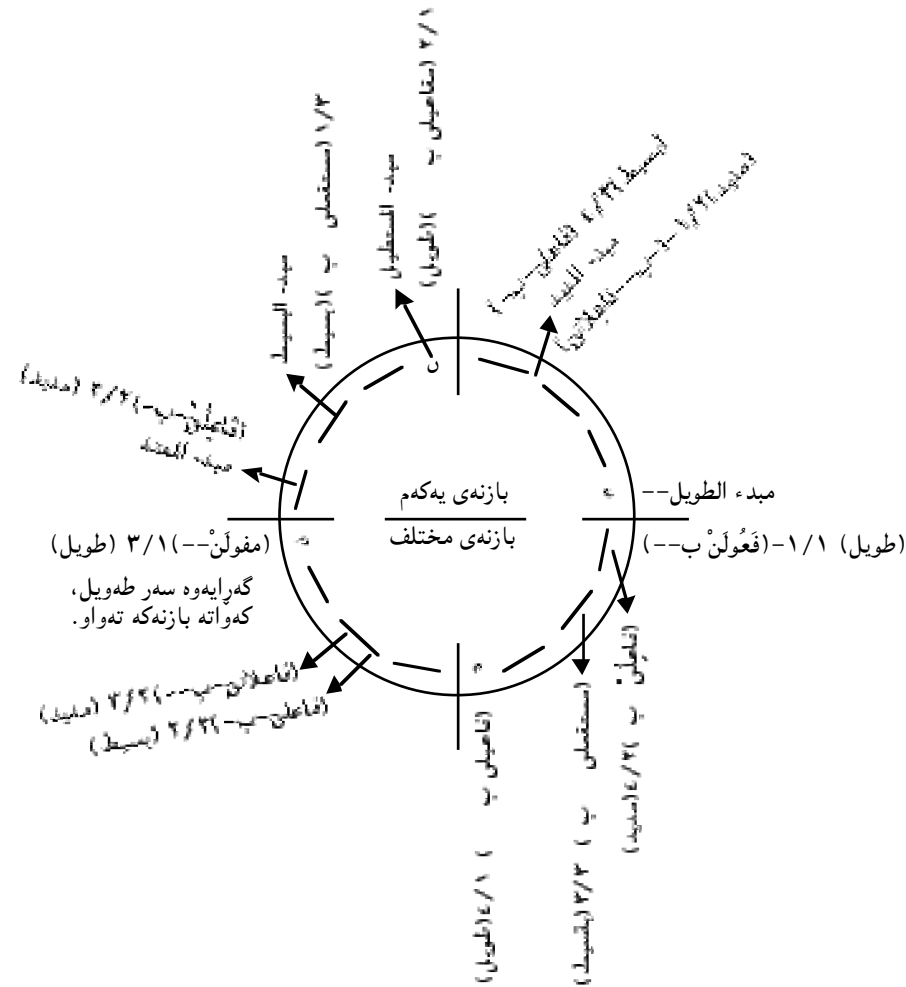
۱۱- (بەحرى شەقيق): (- شەقيق).

۱۵- (إِبْتِدَاء)

پۆلى زىحاف و عىللە يەكەكە لەم چوار شتە:

۱- ئىبتىدا، ئەو گۆرانەيە كە دەگات بەيەكەم پىي دىر، بەلام لەناواخن و عەرووز و

۲- سهره‌تای هم‌موو به‌حرّیکیش له‌ناو بازنه‌ک‌هی خۆیدا ئەو وەتە‌ده‌یه، یا ئەو سه‌به‌به‌یه، که به‌حره‌که له‌وتیه ده‌ست پێ ده‌کا، که پیتی ده‌گوتری: مبداء السیر، یا مبداء الفک وهک:

بروانه: (دائیره عه‌رووزیه‌کان = بازنه کیشیه‌کان). وهک ده‌گوتری: مه‌به‌ده‌ئی طه‌ویل له‌بازنه‌ی جیا‌وازا پیتی ده‌گوتری: ئیبتدا.

زه‌ربیدا روو نادات، وهک ته‌لم له‌طه‌ویلا و عه‌صب له‌وافیردا و خه‌رم له‌هه‌زه‌جدا. یه‌که‌م پیتی نیوه‌ی دووه‌میش له‌شیعردا پیتی ده‌گوتری (ئیبتیدا = سهره‌تا) = یه‌که‌م پیتی له‌تی/۲.

۲- فه‌صل، ئەو گۆرانه‌یه که ده‌بی له‌عه‌رووزدا په‌یره‌و بکری، وهک (مفاعله‌ن) له‌یه‌که‌می ته‌ویلدا، که پتیسته‌هه‌میشه قه‌بن بکری، وهک (فعلن = ب ب -) له‌عه‌رووزی مه‌دیددا، که ده‌بی هه‌میشه مه‌خبوون پێ، وهک نمونه‌ی تری له‌م باه‌ته.

۳- ئیعتیما‌د: ئەو جوژه گۆرانه‌یه که له‌جوژی پێش زه‌ربدا شیهی واجبه، وهک کرتاندنی نوونی وه‌ستاوی (فعلون) له‌پێش زه‌ربی سییه‌می ته‌ویلدا، که‌وا باشه ئاوا پێ: (فعلون مفاعله‌ن فعل فعلون). بۆیه پیتی ده‌گوتری ئیعتیما‌د، چونکه سه‌به‌بی سووکی کو‌تایی (فعلون) له‌م شوینه‌دا ئیعتیما‌دی کردۆته سه‌ر دوو وەتە‌دی کو، یه‌کیکیان وا له‌پێشیه‌وه و ئەو‌بتریان وا له‌پاشیه‌وه. ئەم جوژه ئیعتیما‌ده‌به‌پێچه‌وانه‌ی ئیعتیما‌ده‌له‌به‌حری موته‌قاره‌دا، چونکه له‌ودا ئیعتیما‌د ئەوه‌یه که پتی پێش پیتی سه‌روا سه‌لامه‌ت پێ له‌گۆران (ر: به‌حری طه‌ویل و به‌حری موته‌قاره‌ب).

۴- غایه: ئەو جوژه زه‌حافانه‌یه که له‌زه‌ربدا نه‌گۆزه، به‌لام له‌ناو‌خندا بگۆزه وهک قه‌طع و قه‌صر و که‌سف و قه‌طف.

۱۶- (مبداء): (حسن المطلع) و (حسن المقطع):

۱- سهره‌تای ده‌ستپێکردنی هۆنراو له‌چامه‌دا، له‌سه‌ر شیه‌یه‌کی جوانی دل‌هه‌ژینی دل‌گیر، وهک (امری القیس) سه‌ردپیری لامیه‌که‌ی به‌م دپره‌ شیعره‌ ده‌ست پێ ده‌کات که ده‌لتی (طه‌ویل):

قَفَا نَبْكَ مِنْ ذِكْرِي حَبِيبٍ وَمَنْزِلٍ... تاد (ب: مطلع)

چه‌نده سه‌ره‌تایه‌کی شیرین و جوانه، شاعیر له‌سه‌ر لوتکه‌ی چپای بیره‌وه‌ری راوه‌ستاوه و، له‌ده‌رگای گه‌نجینه‌ی یادگار‌ه‌کانی خۆی و یاری ده‌دا و، هه‌واری خالی له‌یل ده‌لاوینیته‌وه و ده‌لتی: (ئه‌ی خه‌لکه! ئە‌گه‌ر خاوه‌ن رح‌م بن دین له‌گه‌ل مندا ده‌گرین. یا چه‌ند جوان و قه‌شه‌نگه ئەم سه‌ره‌تایه‌ی ئە‌حمه‌د هه‌ردی که ده‌لتی له‌رازی ته‌نیاییدا (هه‌زه‌ج):

به‌سه‌رسامی له‌سه‌ر لوتکه‌ی بلندی گه‌نجی وه‌ستاوم
شه‌ریتی عه‌مری را‌بووردووم وه‌کو خه‌و دپته‌ به‌رچاوم

۱- گۆزینی پیتی رهوی به شتیهی جیایی له ئیکفء، وهک (رهجهز):

یا قَبَّحَ اللَّهُ بَنِي السَّعْلَاتِ
عَمْرًا وَقَانوسًا شِرَارَ النَّاتِ
لَيْسُوا بِأَخْيَارٍ وَلَا أَكْيَاتِ

ئهوهتا هۆنهر (ناس) و (اکياس)ی کردوو به (نات) و (اکیات) ههتا هاوسهروا بن له گهه (سعالات)یدا، یا وهک ئەمه ههستیار قهلبی هه مزه (غطاء) و (نداء) و (شفاء)ی کردوو بهی ههتا له گهه (مَنایا)دا لهم هۆنراوهدا هاوسهروا بن (وافر):

فَذَاكَ اللَّهُمَّ لَيْسَ لَهُ دَوَاءٌ
سَوَى الْمَوْتِ الْمُنْطَقِ بِالْمَنَايَا

بهلام ئەم شیعهری موفتی زههاوی - رهحهتهی خودای لی بی - لهم بابهته نییه که دهلتی:

گهر دهلتی چیهه ئەو کیره سیسه
پیتی باوهپر مه که ئەلفی تهئیشه!

ئهمه له چهنی ئەو بابهتهیه که لهم وشانهدا باسمان کرد: (حرف الراء، حرف الذال) ههروا ئەم شیعهری ئەسیریش لهم بابهتهی بهدهله نییه که دهلتی (ههزهج):

کهسئ میللهت پهستی کا مهلوول و مات و غهمناکه
زهعیف و چاوی نمناکه، چ ئەندامی وهکو داله

مه بهست له (دال) پیتی داله، نهک دالئ بالنده، بویه شاعیر (دال)ی کردوو به (دال) ههتا هاوسهروا بی له گهه (زاله) و (ئاله) و (حاله)دا، له دیره هۆنراوهکانی تردا، ئەمیش ههر لهو بابهتهیه که لامی لهپ و لامی قهلهو، له سهروادا هاوسانن و بهراههری بهکتری دهکن و دروسته بن بههاورپهوی بۆ بهکتر.

۲- (علی البدل) دهگوترئ ئەم دوو پیته له سهه شتیهی بهدهل نۆره کرتی دهکن، یا دهبن بهرهوی، یا شتتی تری لهم بابهته، مه بهست له بهدهل نۆره و موعاقه بهیه (بر: البری) = پروانه: البری).

۳- (ابدال و تبدیل) ابدال یا تبدیل واته: گۆزین و گۆزینهوه، وهک گۆزینی هه مزه بهواو، یا بهیی، وهک عطاء بکری به عطا یا، وهک گۆزینی هه مزه ی وهصل به هه مزه ی قهطع، یا به پیچه وانوه (بر: ناچاریه کان/ ۱۰۱، ۱۰۲) یا گۆزینی (ال)ی شه مسی، که لامه که ی دهگوترئ به پیتی له چهنی پیته که ی پاشی.

۱۸- (البری)

واته: ساخ، ئیمه زۆرینهی کات، ئەو بابه تانهی که په یوه ندییان به چهند شوئینی که وه ههیه، له شوئینی یه که میاندا باسیان ده که یین و له جیگه کانی دواوه ناماژ ی بۆ ده که یینه وه. جا له سهه ر ئەم بنیاته دهلتین:

سه به بی سووک له دیره شیعدرا، یا بهراههری و مقابله له گهه له سه به بیکی سووکی تردا دهکا، یا نایکا، به وینه (فا)ی (فاعلن) له سه ره تایی دیره وه بهراههری له گهه له سه به بیکی تردا ناکا، به لام (عیلن) له (مفاعیلن)دا، دوو سه به بی سووکن، له هه ندی کیشدا نۆره کرتی و موعاقه به و ته قابولیان له نیواندا ههیه. قسه مان لهو جوړه دوو سه به بهیه که بهراههری و نۆره کرتییان له نیواندا ههیه، جا ئەو دوو سه به بهانهی که بهراههری و نۆره کرتییان له نیواندا ههیه یا وان له یهک جوژندا، یا وان له دوو جوژندا، مه بهست له جوژه ته فعیلهیه، واته: پچ. (بر: ۱۸۲ - المعاقبه).

جا ئەوانه ی که وان له یهک پیتدا، یا وان به یه که وه، وهک (عیلن) له (مفاعیلن)دا و (مستف - -) له (مستفعلن)دا یا به یه که وه نین، وهک (فا) و (تن) له سه ره تا و کو تایی (فاعلاتن)دا.

یه که م: ئەوانه ی که وان له یهک پچ دا و به یه که وهن ده بن بهم دوو جوړه وه:

آ- سقوطی ههردووکیان دروست نییه، ههروهک ثبوتی ههردووکیان دروست نییه، واته: دروست نییه که پیتی وهستاوی ههردوو سه به به که پیکه وه بکرتین، ههروهک دروست نییه ههردووکیان به یه که وه بچه سپین و بمین، به لکو پیتوسته هی یه کیکیان بکرتی و هی ئەو بتریان بمین، به پیتی یاسای موعاقه به و نۆره سه ره، ئەم جوړه پیتی دهگوترئ (مراقبه: تراقب: چاوه نواری: چاودیری) که بریتیه له دوو سه به بی سووکی ته نیشته یه کتر له یهک (پچ)دا، که به نۆره زیحاف بکرتین، ئەمیش ته نیا له دوو به حرادا روو دهدا، وهک (عیلن) له (مفاعیلن)ی موزاریعدا، که ده بی یا مه قبوض بی تاوا (مفاعیلن) یا مه کفوف بی تاوا (مفاعیلن) به بی ته نوین، وه نابی (مفاعیلن) وهک خوئی بمین به بی قه بز و کهف، یا

پیکهوه قهبز و کەف بکری و بیی به (مَفَاعِل ب - ب ب). وهک (مَفْعُو - -) له (مفعولات - - - ب) ی بی ته نوینی موقتەزەبدا، که ده بی یا مه خبوون بی، ناوا (مَفَاعِیل ب - - ب) به بی ته نوین، یا مطوی بی ناوا (فَاعِلَات ب - ب ب) به بی ته نوین، به لام دروست نییه که ههردوو سه به به کان به ساخی بمین ناوا (مَفْعُولَات - - - ب) یان ههردوو کیان بکرتین پیکهوه و بیی به (فَعْلَات ب ب - ب) = (فعلات).

ب- جوژی دووه م: دروسته که ههردوو سه به به که پیکهوه بمین، به لام دروست نییه که ههردوو پیته وهستاوه کیان به یه که وه بکرتین، به لام دروسته وهستاوی یه کیکیان به نۆره بکرتین. وهک (عیلن) له طه ویل و ههزهج و وافری مه عسووبدا، که دروسته (مفاعیلن) له م به حرانه دا قه بض یا عه قل بکری و بیی به (مفاعیلن ب - ب -) وه دروستیشه که ف یا نه قص بکری وه بیی به (مفاعیل = ب - ب ب) به بی ته نوین، به لام دروست نییه عه قل و نه قص بکری و بیی به (مَفَاعِل ب - ب ب) به بی ته نوین و به بی یی. وهک (مُسْتَف) له کامیلی موضمه ردا که دروسته وهک خو ی بمین ناوا (مستفعلن) وه دروستیشه خه بن بکری و بیی به (مفاعیلن) یا طه ی بکری و بیی به (مفتعلن) به لام دروست نییه که خه بن و طه ی به یه که وه بکری و بیی به (فَعْلُن = ب ب ب -) که مه خبووله. وهک (مُسْتَفْعَلُن) ی ضه رب له (مونسه ریح) دا، که دروسته خه بن یا طه ی بکری، به لام دروست نییه که خه بل بکری، چونکه پیشی وه ته دی بلاوه ناوا (مفعولات مستفعلن) جا نه گه ره خه بل بکری ده بی به (مفعولات فعلن - - - ب ب ب -) پینج پستی بزواو به سه ره یه که وه کو ده بنه وه، شتی وایش نادروسته!

پوخته ی ئەم جوژدیان ناوا یه: (بی بزوینی ههردوو سه به به کان یا ههردوو ده میتن، یا به نۆره و سه ره یه کیکیان ده کرتی، به لام ههردوو کیان دروست نییه به یه که وه بکرتین. ئەم جوژه به شیکه له موعاقه به).

دووه م: ئەوانه ی که وان له یهک پیدا، به لام به یه که وه نین، به لکو یه کیکیان وا له سه ره تای جوژنه که وه و ئەو بتریان وا له کو تابه وه، ئەمانه له گه ل خو یانا موعاقه به و نۆره کرتی ناکه ن، به لکو ئەوه ی پیشه وه یان له گه ل سه به بی سووکی پیش خو به وه، نۆره کرتی دهکا، ئەوه ی دوا شه وه له گه ل سه به بی سووکی پاش خو به وه، که وا له پیبه کی ترا، نۆره کرتی (معاقبه) دهکا. وهک (فاعلاتن فاعلاتن فاعلن) و (مستفعلن فاعلاتن)

سیتیهم: ئەوانه ی که وان له دوو جوژندا، دوو جوژن:

آ- یهک سه به بی سووکی واتیادا، وهک (فاعلن).

ب- دوو سه به بی سووک که له نیوانیاندا وه ته دی هه بی، وهک (فاعلاتن) و (مُسْتَفْعَلُن).

چوارهم: چۆنیستی کۆبوونه وه ی دوو سه به بی خه فیف له م دوو جوژدها که موعاقه به یان له نیواندا بی، ناوا ده بی:

آ- جوژتی که دوو سه به بی تیا بی بکه ویتته پیش پیبه که وه، که له سه ره تاکه یه وه یهک سه به بی تیا بی، وهک (فَاعِلَاتُنْ فَاعِلُنْ) له مه دیدا، که له نیوانی نوونی (فاعلاتن) و ئەلفی (فاعلن) دا موعاقه به ی به بی موعاقه به هه یه.

ب- جوژتی که دوو سه به بی سووکی تیا بی و بکه ویتته پیش یا پاش جوژتی که وه که دوو سه به بی سووکی تیا بی، یا بکه ویتته نیوانی دوو جوژتی دوو سه به بی به وه. وهک: (مستفعلن فاعلاتن) و (فاعلاتن. مستفعلن) له موجته ثدا، که له نیوانی که فی (مستفعلن) و خه بنی (فاعلاتن) دا و له نیوانی که فی (فاعلاتن) و خه بنی (مستفعلن) دا موعاقه به هه یه. وهک موعاقه به ی نوونی (فاعلاتن) و سینی (مستفعلن) و موعاقه به ی نوون و ئەلفی (مستفعلن فاعلاتن) و موعاقه به ی نوون و ئەلفی (فاعلاتن فاعلاتن) له خه فیفدا. یا وهک معاقبه ی صه در و عجز و طه ره فه بن له (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن) دا، له ره مه لدا.

موعاقه به له م به حرانه دا هه یه: (۱- ره مه ل ۲- وافیر ۳- ههزهج ۴- خه فیف ۵- طویل ۶- موجته ث ۷- مه دید ۸- کامیلی موضمه ر ۹- مونسه ریح).

موعاقه به و موعاقه به ته نیا له جوژتی ته واودا - واته - له پیی ته واودا، روو ده دن و به س.

جا له پاش ئەم روونکردنه وه به ده لئین:

۱- ئەگه ره بی بزوینی سه به بی پیشه وه، به پیی یاسای نۆره کرتی، کرتا و بی بزوینی سه به بی پاشی ما، چ ههردوو کیان له یهک جوژندا بن، وه چ له دوو جوژندا بن، به م جوژه زیحافه ده گوتری، موعاقه به ی عه جز، واته: پاشه کرتی، چونکه کرتا وه که له گه ل پاش خو ی نۆره کرتی کردوه، وهک (مَفَاعِلن) له (مفاعیلن) دا، وهک (فَاعِلَات) له (فاعلاتن) فاعلن) دا.

۲- نه‌گهر به‌پیچ‌ه‌وانه‌وه بوو، پیتی ده‌گوتړی: موعاقله‌به‌ی صه‌در، واته: (پیش‌ه‌نوره: پیش‌ه‌کرتی) چونکه کرتاوه‌که له‌گه‌ل پیتش خوی نوره‌کرتی ده‌کات، وه‌ک (مَفَاعِلُ) له (مَفَاعِلُنْ) دا، وه‌ک (فَعْلُنْ) له (فَاعِلَاتُنْ فَعْلُنْ) دا.

۳- نه‌گهر پتیبه‌ک دوو سه‌به‌بی سووکی تیا‌دا بوو، وه به‌یه‌کی‌شه‌وه نه‌بوون، وه به‌پیتی یاسای موعاقله‌به و نوره‌کرتی سه‌به‌بی یه‌که‌می له‌گه‌ل سه‌به‌بی پیتش خوی و سه‌به‌بی دووه‌می له‌گه‌ل سه‌به‌بی پاش خوی، نوره‌کرتی‌یان کرد، وه‌ک (فَعْلَاتُ) به‌یخ ته‌نوبن له (فَاعِلَاتُنْ فَعْلَاتُ فَاعِلَاتُنْ) دا، به‌م جوړه زیحافه ده‌گوتړی: موعاقله‌به‌ی طه‌ره‌فه‌ین، واته: دوو سه‌ره نوره‌!

۴- جا نه‌و جوزنه‌ی له‌م موعاقله‌به‌یه رزگاری بیی پیتی ده‌گوتړی: (به‌ری: ساخ: ساخلم: رزگار) وه‌ک (فاعلن) له سه‌ره‌تای به‌یته‌وه، چونکه سه‌به‌بی تر له پیش‌یه‌وه نیبه، که نوره‌کرتی له‌گه‌ل بکا و تنانه‌ت نه‌گهر نه‌لفه‌که‌بشی له سه‌ره‌تای دپړه‌وه بکرتی، پیتی ده‌گوتړی خه‌بن، نه‌ک موعاقله‌به وه‌ک نوونی (فَعْوَلُنْ) له (فَعْوَلُنْ مَفَاعِلُنْ) و (فَعْوَلُنْ فَعْوَلُنْ) دا، چونکه پیتش و پاشی وه‌ته‌ده. به‌نمونه له‌م هونراوه‌دا (ره‌مه‌ل):

إِنَّ سَعْدًا بَطَلٌ مُمَارِسٌ

صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ لَمَّا أَصَابَهُ

فَاعِلَاتُنْ فَعْلَاتُ فَاعِلُنْ

فَاعِلَاتُنْ فَعْلَاتُ فَاعِلَاتُنْ

نه‌لفی (فاعلاتن) ی سه‌ری دپړ به‌ریبه له موراقه‌به و موعاقله‌به، هه‌روا نوونه‌که‌بشی، چونکه نه‌م پتیبه ده‌بی سالم بی و نوونه‌که‌ی بمینتی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی که سه‌به‌بی سووکی پتیبه‌که‌ی پاشی موعاقله‌به‌ی کردوه له‌گه‌ل‌یدا، (فَعْلَاتُ ب ب - ب) پش له ناوه‌راستی هه‌ردوو نیوه دپړه‌کانیدا موعاقله‌به‌ی طه‌ره‌فه‌ینیان وا تیا‌دا.

بی بزوتینی سه‌به‌ب، که به‌ری بوو له موعاقله‌به بکرتی و نه‌کرتی هه‌ر به‌ریبه له موعاقله‌به، وه (به‌ری) له هه‌موو ده‌ریاکانا روو ده‌دا.

۵- نه‌گهر دوو سه‌به‌بی سووک له یه‌ک جوزندا کوونونه‌وه، وه پرپاره‌که‌یان جیا‌واز بوو له بریاری معاقبه و مراقبه، نه‌وه موکانه‌فه‌یه، له‌م ده‌ریایانه‌دا روو ده‌دا: له سه‌ریع و مونسه‌ریع و ره‌جه‌ز و به‌سیت. موکانه‌فه‌یش - ریک وه‌ک موراقه‌به و موعاقله‌به - ته‌نیا ده‌چیته سه‌ر پیتی ته‌واو (جوزنی کامیل). له (مستفعلن) ی سه‌ره‌تای دپړ و سه‌ره‌تای نیوه

دپړی دووه‌مدا، له ده‌ریای مونسه‌ریحدا، موکانه‌فه‌یه، چونکه خه‌بن و طه‌ی و خه‌بلی دروسته، هه‌روا (مستفعلن) ی ضه‌ریبش، وه دروستیشه نه‌م مونسه‌فعیلانه له‌م به‌حره‌دا به‌ساخی بمینت و نه‌ خه‌بن و نه‌ طه‌ی و نه‌ خه‌بل بکرتی. وه‌ک (مونسه‌ریح):

وَيَلِدُ مُتَشَابِهٍ سَمْتَهُ قَطَعَهُ رَجُلٌ عَلَى جَمَلِهِ
فَعْلَتُنْ فَعْلَاتُ مُسْتَفْعَلُنْ فَعْلَتُنْ فَعْلَاتُ مُفْتَعَلُنْ

ب ب ب - ب ب ب - ب ب ب - ب ب ب - ب ب ب - ب ب ب -

هه‌روا هه‌موو (مستفعلن) ی له به‌حری سه‌ریع و ره‌جه‌ز و به‌سیتدا خه‌بن و طه‌ی و خه‌بلی دروسته، وه دروستیشه به‌ساخی بمینتی، نه‌ خه‌بن بکرتی، نه‌ طه‌ی، نه‌ خه‌بل.

نمونه‌ی پیش‌ه‌کرتی (معاقله‌به‌ی صه‌در) له کوردیدا، وه‌فایی - ره‌حه‌ته‌ی خوی لی بی - ده‌فه‌رمووی (ره‌مه‌ل):

بۆ له‌بی جانان - به‌چاوت - من نه‌وا بوومه‌که‌باب

بۆ له‌بی جا + نانبه‌چاوت + من نه‌وا بوو + مه‌که‌باب

فاعلاتن + فاعلا تن + فاعلا تن + فعلن

- ب - + - ب - + - ب - + - ب -

۱۹- (بسیط):

ده‌ریابه‌که له شازده ده‌ریاکه‌ی خه‌لیل - ره‌حه‌ته‌ی خودای لی بی - بۆ (البحور البسیطة) بروانه: (۱/۱۴ = البحور البسیطة...) بۆ (مخلع البسیط) بروانه (مخلع البسیط) بۆ (حه‌زمی مونبه‌سیط) بروانه: (۵۶ - الحزم).

۲۰- (عروض البدل)

جوړه به‌حریکه له به‌حره تازه‌کان، خوا یار بی له‌وی قسه‌ی ته‌واوی لی ده‌که‌بن.

۲۱- (البند)

کی‌شیک‌ی تریه‌بیبه، له کی‌شه‌نو‌یکاندا - خوا یار بی - باسی دی.

۲۲- (البيت)

به‌یت: دپړ، بیت الشعر: دپړه هونراو، دپړه هه‌ل‌به‌ست: دپړه شیعر.

پیتاسه‌ی بهیت: بریتیبیه له دوو له‌ته دپیر، که له چند پتیه‌ک پیکهاتبن، که به‌سه‌روا کۆتایی دی، وه به‌مه‌به‌ستی شیعر هۆنرا بی.

۱- (زاراوه‌کانی ناو دپیره هۆنراو):

۱- میصرع = میسراع = شه‌طر = له‌ت = نیوه = له‌ته دپیر. ده‌گوتری میسراعی یه‌که‌م = شه‌طری یه‌که‌م = نیوه‌ی یه‌که‌م = نیوه دپیری یه‌که‌م = له‌تی یه‌که‌م = له‌ته دپیری یه‌که‌م. هه‌روا ده‌گوتری: میسراعی دووهم = شه‌تری دووهم = نیوه‌ی دووهم = نیوه دپیری دووهم = له‌تی دووهم = له‌ته دپیری دووهم.

۲- صدر (سه‌در): نیوه دپیری یه‌که‌م له دپیر (سینگ = به‌رۆک).

۳- صدر: پیتی یه‌که‌م له له‌تی یه‌که‌م = پیتی یه‌که‌م له صدر.

۴- عه‌جز = عه‌جز: له‌تی دووهمی دپیر = شه‌تری دووهم = دوایی = کلکه.

۵- ابتداء (ئیبیتیدا = سه‌ره‌تا) پیتی یه‌که‌می له‌تی دووهم.

۶- عه‌رووز: دوا پیتی له‌تی یه‌که‌م.

۷- زه‌رب: دوا پیتی له‌تی دووهم.

۸- هه‌شو: ناواخن: بریتیبیه له سه‌رجه‌می پتیه‌کانی دپیر بی‌جگه له پیتی عه‌رووز و زه‌رب، گوتراویشه: هه‌شو بریتیبیه له پتیه‌کانی نیوان سه‌در و عه‌رووز و نیوان ابتداء و زه‌رب.

۹- جوزء: پارچه: بریتیبیه له یه‌که‌ی یه‌که‌ی ئه‌و پتیه‌کانه که دپیران لی پیک دی.

۱۰- پین: ته‌فعیله: پروانه (أصول التفاعیل).

۱۱- سه‌روا (پر: القافیة).

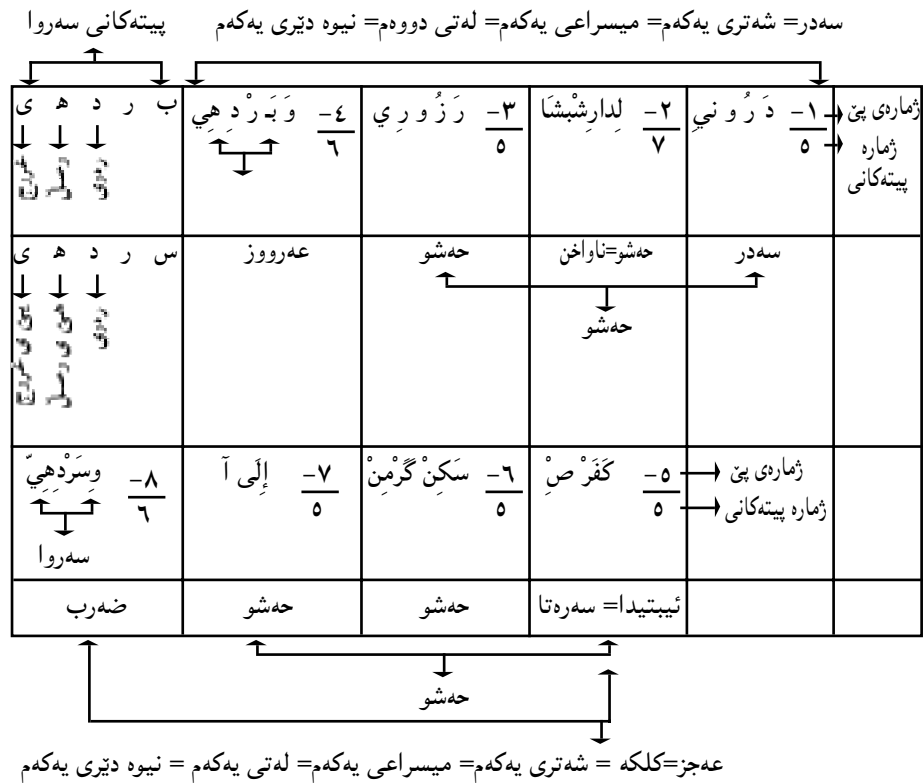
۱۲- پیتی ره‌وی: پیتیکی تاییه‌ته له پیتیه‌کانی سه‌روا، هۆی سه‌ره‌کی هاوئاوازی و هاوئاوه‌نگی کۆتایی دپیره‌کانی هۆنراوه (پر: پیتیه‌کانی سه‌روا).

جا و له دواوه هیتلکاری به‌یتی دهنوسین، هه‌ر به‌شه‌ی ناوی خۆی لی دهنین، وه به‌ژماره چهنیدی پین و ته‌فعیله‌کانی دیاری ده‌که‌ین، ته‌فعیله و پین و جوزء و پارچه له‌م شوینه‌دا چوار ناوان بۆ یه‌ک شت، جاری با ناوه‌کانی ئه‌جزای به‌یت بنوسین.

۲- له‌قه‌ب و ناوه‌کانی جوزئه‌کان و به‌یت:

به‌جوزء و عه‌رووز و زه‌رب ده‌گوتری: سالم، سه‌حیح، مه‌وفور، وه‌کی تریش چهنده زیحاف و عیله تووشی پین یا به‌یت بن به‌وانیشه‌وه ناو ده‌برین. وه‌ک: خه‌بن و ته‌ی و

ئییضمار و عه‌صب و قه‌بز و عه‌قل و وه‌قص و که‌ف و خه‌بل و شه‌کل و خه‌زل و جه‌زل و نه‌قص و ح‌ذف و خه‌رم و خه‌رب و ثرم و شتر و بتر... به‌نمونه ده‌گوتری: پیتی مه‌ق‌طوع، ته‌فعله‌ی مخبونه، به‌یتی مه‌خبون، یا مطوی، مشکول، مخبول، موق‌وص، مضمر، مح‌ذوف، مجزوء، مخروم، آخرم، آخرب، اثرم، اشتر، ابتر، مق‌طوف، مق‌صور، مش‌ع‌ت، ا‌خذ، أصلم، مک‌سوف، موق‌وف، مع‌صوب، مک‌فوف... تاد. پروانه ئه‌م زاراوانه له شوینی خ‌زبانا. هه‌روا ده‌گوتری: عه‌رووزی مه‌ق‌طوع، مه‌خبون، مطوی... تاد، یا سه‌ری سه‌حیح، سالم، مخبون... تاد.

(هیتلکاری دپیرکی هه‌شت پیتی وافی سه‌روادار له ده‌ریای ته‌ویل له جۆری شیعی مطلق)

بهیت جوړی زوره:

شيعر نه گهر يهک دتير بې پتي دهگوتري: (يتيم: تاقانه: تاک: فهد) نه گهر دوو دتير بې، يا سې دتير بې پتي دهگوتري: (تتفة: دووانه: بهرکول) هندی جوړی دوو شيعری پتي دهگوتري: (چوارينه: روباعی) له سې زياتر تا ده بې به چامه، پتي دهگوتري: (قطعة: پارچه). دروستتر نه وه يه: چامه ده شيعره، يا زياتر که هه موو له يهک جوړی يهک به حر بن، هندی دهلین: نه گهر هونراو له شهش تپه پر بکا به هه مان مهرج چامه يه، هندی تر دهلین: له هه شت.

غزه ل يا چامه مهرج نييه تاک بې، وا ده بې دتيره کانی جوت دهن وهک: ده، بيست. وا باوه له ناخر دتيری چامه دا هه ستيار نازناوی خوئی دهلی، جاری وایش ده بې له ناو چامه که دا ناوی شاعيره که ي تيا دا نييه.

هونراوه به ياسای غزه ل بې، هه نه وه نده پتويسته که ناخری نيوه دتيری يه که م و ناخری نيوه دتيری دوو هم، له گشت شيعره کانی غزه له که دا يهک بن. هه ستيار دهلی:

دلّم عاشق به چاوی جوانت

سه رگه ردا نه بو تاتای زولفانت

له چامه دا يه کيتی سهر او مهرجه، به لām يه کيتی بابته مهرج نييه، وهک گشت چامه کانی ديوانی مه حوی و نالی و معلقاتی سبه.

(بهیت = دتير) به زور نيعتبار جوړی جيا جيا ي هه يه، وهک:

۱- بهیتی تام (دتيری ته او): نه وه يه که هه موو جوزته کانی، به پتي به حره که ي، له بازنه ي کيتی - دائيره ي عه روو زی - خویدا چنه بې و چون بې، ناوابی به بې زياد و که می، نابې مه جزو و مه شطوور و مه نهووک بې، هه روا تووشی زیحاف و عيلله و گورانیس نه بو بې، وهک نه شيعره که شهش پتي ته اووه، وه هه شهش پتيه که يشی ساخن و رزگارن له هه موو جوړه گورانی (کامیل):

وَإِذَا صَحَوْتُ فَمَا أَقْصِرُ عَنْ نَدَى

وَكَمَا عَلِمْتُ شَمَائِلِي وَتَكْرُمِي

نه م دتيره کيتشه که ي شهش (متفاعلن ب ب - ب -) به بې زياد و که می.

۲- به لām نه گهر ژماره ي پتيه کانی رتيک به قه د ژماره ي پتيه کانی ده ریا که ي خوئی بو له بازنه که يدا، به لām هندی له پتيه کانی تووشی هندی گوران بو بوون، نه وه پتي دهلین: (بهیتی وافی: دتيری ته اوواکار) وهک سالم - رهحه تی لی بې - ده فهرمووی (ره مه ل):

نه لوه داع نه ی مولکی بابان نه لوه داع

نه لوه داع نه ی نه هلی ئیمان نه لوه داع

ره مه ل خوئی شهش (فاعلاتن) ه، نه ميش وایه، به لām عه روو ز و زه ربه که ي تووشی عيلله تی هه ذف بوون که عيلله تیکی نه گوره، له (فاعلاتن) وه بوون به (فاعلن).

هندی دهلین: فهرقی تام و وافی نييه، هندی تر دهلین: فهرقی تام و وافی نه وه يه: تام يا هه ر گورانی تيا دا نييه، يا نه گهر گورانیسی تيا دا بې، گوران که بگوره نه گور نييه، به لām وافی نه وه يه که گورانی تيا دا بې.

بهیتی تام: وهک زه ربه يه که می کامیل و زه ربه يه که می ره جه ز و زه ربه يه که می خه فیف و زه ربه يه که می موته دارهک.

بهیتی و افیش وهک: هه رسې زه ربه که ي طه ويل و زه ربه يه که م و دووه می به سیت و يه که می و افیر و دووه م و ستيه م و چواره م و پينجه می کامیل و دووه می ره جه ز و يه که م و دووه م و ستيه می ره مه ل و يه که م و دووه م و ستيه م و چواره م و پينجه می سه ريع و يه که م و دووه می مونسه ريع و دووه م و ستيه می خه فیف و دووه م و ستيه م و چواره می موته قاره ب.

تام و وافی نه گهر له نهنگی سناد رزگار بوون پتيان دهگوتري: (به نو و نه صب).

۳- (بهیتی مه جزو و): دتيری پيکرتا و: نه وه يه که له دتيره که پتي عه روو ز و پتي زه رب کرتا بې. که واته: نه گهر به يته که له بازنه که ي خویدا له شهش پيکها تبي، له پاش پيکرتی (جه ز) ده بې به چوار بې، پتي دووه می ده بې به عه روو ز و پتي چواره می ده بې به ضه رب. پيکرتی (جه ز) له مه دید و هه زه ج و موضاريع و موقته ضه ب و موجته ثا پتويسته، واته: واجبه، له طه ويل و سه ريع و مونسه ريحدا نادرسته و قه ده غه يه، له به حره کانی تر دا دروسته، واته: نه پتويسته و نه قه ده غه يه، که نه مانه ن: به سيط، و افیر، کامیل، ره جه ز، ره مه ل، خه فیف، موته قاره ب، موته دارهک. مه جزو و له ده ربا ي شهش پتي و هه ش پتيه دا روو ده دا، تاک و چامه و غزه ل و جوړه کانی تری شيعری هه يه.

٤- (بهیتی مه شطور): دتیری دوو کهرت: کهرته دتیر: ئه وهیه که دتیره که نیوهی لی فریه بدری و نیوهی بمینی، له پاش نیوه کرتی (تشطیر: شه طرکردن) ئه گهر دتیره که له بنچینه دا شهش پی بی، ئه وای سنی پیتی ده مینتی، پیتی سییه می ههم عهرووزه و ههم زهریه، وهک (له تکراری رهجهز: مه شطوری رهجهز):

تَحِيَّةٌ كَالْوَرْدِ فِي الْأَكْمَامِ
أَزْهَى مِنَ الصَّحَّةِ فِي الْأَجْسَامِ
يَسُوقُهَا شَوْقٌ إِلَيْكُمْ نَامِي
تَقْصُرُ عَنْهُ هِمَّةُ الْأَقْلَامِ

لهم هونراوه دا، پیتییه کانی (اکمامی، اجسامی، کُم نامی، اقلامی) که دوا پیتن، ده بن به عهرووز و به زهریبش. به للام ئه گهر دتیره که ههشت پی بی، ئه وه چوار پیتی ده مینتی، وهک: (دوو له تی مه دید: مه شتوری مه دید):

وَأَلْمَانِيَا رَصْدٌ لِّلْفَتَى حَيْثُ سَلَكَ

به حری شهش پیتی له پاش نیوه کرتی (ته شطیر) به مه شتوری ناکری به مه جزوو. (بر: مشطُر) بۆ چۆنیتی نووسینی هونراوی مه شتور و منهوک بروانه: (نووسینی عهرووزی/ نمونه بی/ ٣ - ٤).

٥- (بیتُ القصید: شا دتیر: شا بهیت): ئه وه دتیره له چامه دا که له چاو دتیره کانی تریدا، وهک پاشایان وایه، یا وهکو مانگ و ئه ستیره وان.

٦- (بهیتی مه نهووک): دتیری هه لته کاو: سییه که دتیر: ئه وهیه که دتیره که له بنه رته وه هه لته کا بی، له سنی بهش دوو بهشی نه ما بی، له بهر ئه وه ته نیا له ده ربای شهش پیتییدا، بهیتی مه نهووک دروست ده بی، چونکه به حره کان له بنچینه دا، به پیتی بازنه کانیان، یا شهش پیتین، یا ههشت پیتی، دهی ههشت دابهش ناکری به سه ر سیدا، له مه نهووکیشدا ریک وهک مه شتور دوا پی له دتیردا ههم عهرووزه و ههم ضه رب نمونه ی بهیتی هه لته کاو وهک (مه نهووک رهجهز):

إِنْ تُقْبَلُوا نَعَانِقُ أَوْ تُدْبِرُوا نُفَارِقُ
فِرَاقٌ غَيْرِ وَاقِعٍ

یا وهک ئه م چامه یه:

إِلَهَنَا مَا أَعْدَلَ لَكَ
مَلِيكَ كُلِّ مَنْ مَلَكَ
لَبَّيْكَ قَدْ لَبَّيْكَ لَكَ
مَا حَابَ عَبْدٌ سَأَلَكَ
أَنْتَ لَهُ حَيْثُ سَلَكَ
لَوْلَاكَ يَا رَبِّي هَلَكَ

٧- (بهیتی موده وهر: بهیتی موده داخیل: بهیتی موده ج: بهیتی مه ووصول: دتیری تیهه لکیش): ئه و جوهره دتیره هونراوهیه، که وشه بی له ناوه راستیدا، دابهش ده بی به سه ر ههردوو نیوه که یدا، به شیککی به شی ده بی له پیتی عهرووز و ئه وه شه که ی تری به شی ده بی له پیتی زه رب. وهک (مه حوی - مضارعی مکفوفی ئه خرهبی محذوفی ههشتی):

گویی که ره ده بی له غولغولی (سُبْحَانَ مَا عَرَفَ

نَاكَ) هه عه نادیلی چه مه نستانی ئاسمان

مه بهست له وشه، یا که لیمه، له م جیکه یه دا که لیمه ی نه حوی نییه، به لکو ئه وهیه که به عورف پیتی ده گوتری: وشه، یا که لیمه، ئه مه له هه موو به حریکا، روو ده دا، هه تا له هونراوی کیشی په نجه یشدا شتی وا دروسته، گه لی جار وهک هیتما و نیشانه ی بهیتی موده وهر، له نیوانی ههردوو له ته دتیره که دا پیتی (م) ده نووسری، که کورت تکراره ی (مدور) ه وهک (معری - خه فیف):

خَفَّفِ الْوَطَاءَ مَا أَظُنُّ أَدِيمَ الْ(م) أَرْضِ إِلَّا مِنْ هَذِهِ الْأَجْسَادِ

له کوردیدا ئه گهر شتی وا بکری، هه قه (ت) بنووسری، که کورت تکراره ی (تییهه لکیش) بی، ههروهک له زانسته کانی تردا، هیتما کانیان به هیتما یه کی کوردی نووسیوه، به وینه له عه ره بیدا ره مزی سه لاوات (ص) ه، ئه وه تا له کوردیدا (د) کراوه به نیشانه ی دروود.

٨- (بهیتی سالم: بهیتی سه حیح): به چه ند واتایه ک دی:

آ- هه موو پیتییه کانی ساخ بی، به هیج جو ری گۆرانکاری تبادا نه بی، وهک شیعره که ی بهیتی تام: (وَإِذَا صَحَوْتُ... الخ).

ب- ده گوتری: الْمَسْدَسُ السَّالِمُ، یان: الْمَثْمَنُ السَّالِمُ، مه بهست موقابیلی مثمینی مزاحف و مسدسی مزاحفه. وهک (به سیطی ههشتی سالم):

يَا حَارِ لَأَ أَرْمِينِ مِنْكُمْ بَادِهِيَةَ لَمْ يَلْقَهَا سُوقَةً قَبْلِي وَلَا مَلِكُ
مستفعلن، فاعلن، مستفعلن، فاعلن، مستفعلن، فاعلن، مستفعلن فاعلن

موتمه نى موزاحه فيش، وهك (به سیتی هه شتی موزاحه ف):

لَقَدْ مَضَتْ حَقْبُ صُرُوفُهَا عَجَبٌ فَأَحْدَثَتْ عِبْرًا وَأَعْقَبَتْ دُولًا
مَفَاعِلُنْ فَعِلُنْ مَفَاعِلُنْ فَعِلُنْ مَفَاعِلُنْ فَعِلُنْ مَفَاعِلُنْ فَعِلُنْ

پروانه: (سالم، صحیح).

۹- (بهیتی مُصْرَعُ): دپیری سه روادار: ئه وه به که عه رووز و زهر به له چامه دا، کیشیان له به کتر جیا بی، به لام هه ستیار له سه ر دپیری چامه که دا، به هوی لی پتر کردنه وه یا به هوی لی که مکردنه وه، کیشی به که م هونراوی چامه که، به نیازی ته صریح و سه رواداری، بیاته سه ر کیش و سه ر وای ضه ربی شیعره کانی تری چامه که، وه له شیعره کانی تری دوا سه رته ای چامه که دا، کیشی عه رووزی دپیره کان بیاته وه سه ر کیشی ئاسایی خوین. به وینه ده ربای دپیره به که عه رووزی هه به که (مَفَاعِلُنْ) ای مه قبوزه، وه سی ضه ربی هه به ئاوا:

۱- (..... مفاعِلن مفاعِلین)

۲- (..... مفاعِلن مفاعِلن)

۳- (..... مفاعِلن فعولن)

جا کاتی شاعیر چامه بی له نوعی دووه می ئه م به حره دابنن، سه ر دپیری چامه که ی پیوستی به ته صریح نییه، چونکه عه رووز و زه ربی ئه م نه وه ی طه ویل به ک شته که (مفاعِلن) ه، جا له دووه می ته ویلا، ئه گه ر عه رووز و زه رب هاوکیش و هاوسه روا بوون ئه وه ته قفیبیه به (هاوسه روا بی) به، نه ک تصریح، چونکه به بی ده سکاری کیش و سه ر وای عه رووز و زه رب وه ک به کن، وه ک (ته ویلی دووه م):

لِحَوْلَةِ أَطْلَالٍ بِبَرْقَةِ تَهْمَدِ

تَلُوحُ كِبَاقِي الْوَشْمِ فِي ظَاهِرِ الْيَدِ

له کوردیدا وه ک (عبدالکریمی موده رریس - طه ویل):

صه لات و سه لامی حه ق له سه ر ذاتی ئه نوهری

دل و رۆح و روخساری سه راسه ر مونه وهه ربی

به لام کاتی هه ستیاری ویستی هونراوی، یا چامه بی، له جوژی به که می ته ویل، یا سییه می طه ویل دابنن، ئه وه وا باوه سه ر دپیره که ی سه روادار (موصه رره ع) بی، له جوژی به که می ته ویلدا، که به مه به سستی ته صریح، له به که م شیعری هونراودا، (مفاعِلن) ای عه رووز، به زیاده ی (ی) ای بکری به (مفاعِلین) له هه مان کاتا عه رووز و زه رب هاوکیش و هاوسه روا بن، ئه وه پتی ده گوتری ته صریح به زیاده، وه ک (ته ویلی به که م):

وَرَوْضَةَ وَرْدٍ حُفَّ بِالسَّوْسَنِ الْغَضَّ

تَحَلَّتْ بِلَوْنِ السَّامِ وَالذَّهَبِ الْمَحْضِ

رَأَيْتُ بِهَا بَدْرًا عَلَى الْأَرْضِ مَاشِيًا

وَلَمْ أَرَ بَدْرًا قَطُّ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ

ئه وه تا له م دوو شیعره دا، عه رووزی دپیری به که م، له (مفاعِلن) ه، کراوه به (مفاعِلین) = سَنَلْعُضُّضِي) به لام له شیعره کانی دوا ئه مه وه عه رووزه که چوه ته وه سه ر باری ئاسایی خوژی ئاوا (ضِمَاشِيَا = مَفَاعِلُنْ × عَكْلَارُضِي = مفاعِلین).

له جوژی سییه می ته ویلدا، زه رب (فعولن) ه، که مه حذووفی (مفاعِلین) ه، وه عه رووز (مفاعِلین) ای ساغه، جا کاتی شاعیر له سه ر دپیدا عه رووزیش بکا به (فعولن) و له هه مان کاتدا عه رووز و زه رب هاوسه روا بن، به وه ده گوتری: ته صریح به لیکه مکردن (به نه قص) وه ک:

أَيَقْتُلُنِي دَائِي وَأَنْتَ طَبِيبِي

قَرِيبٌ وَهَلْ مِنْ لَأُيرِي بِقَرِيبِ

وَسَاحِبَةِ فَضْلِ الذُّيُولِ كَأَنَّهَا

قَضِيبٌ مِنَ الرَّيْحَانِ فَوْقَ كَثِيبِ

عه رووز و زه ربی دپیری به که م: (طیبی × قریب = فعولن × فعولن) به لام شاعیر له شیعری دووه مه وه چوه ته سه ر عه رووزی زه ربی سییه م که (مفاعِلن) ه، چونکه عه رووز و زه ربی شیعری دووه م ئاوا به:

(کأنها × کثیب = مفاعِلن × فعولن).

تیبینی: ۱- ته قفیه و ته صریح له کوردیدا زۆرن وه ک زۆریه ی چامه کانی دیوانی نالی و دیوانی مه حوی، هه روا شیعری موزده وه ج هه مووی مقفایه، چ به کوردی بی، چ به عه ره بی بی.

۲- هه‌روا ته‌قفیه و ته‌صریح مه‌رج نییه که هه‌ر له مه‌تلّح (سه‌ردیتر)ی چامه‌دا بن، به‌لکو دروسته تاقه دیتر ته‌قفیه یا ته‌صریح بکری، وه‌ک ئه‌وه به‌یتی (تاقه دیتر) له به‌حری طه‌ویل بی‌عه‌رووز و زه‌ربه‌که‌ی (مفاعیلن × مفاعیلن) بی، یا (فعلولن × فعلولن) بی، دیاره که ئه‌وه ته‌صریعه، ده‌نا به‌بی ته‌صریح، عه‌رووزی ته‌ویل له‌سه‌ر کیشی (مفاعیلن) و (فعلولن) نابئ.

۳- هه‌روا دروسته له یه‌ک چامه‌دا چه‌ند به‌یتیکی مَقْفَى، یا مَصْرَع بن، به‌لام ته‌صریح له غه‌یری هه‌لاتگه (مه‌تلّح = سه‌ردیتر)ی چامه‌دا زۆر زۆر که‌مه، له چاو ته‌قفیه‌دا، به‌لام ئه‌گه‌ر له چامه‌یه‌کا چه‌ند جارێ دووباره بینه‌وه، دانانری به‌نه‌نگ، به‌لکو نیشانه‌ی توانایی هه‌ستیاره. به‌نمونه امرئ القیس له چامه‌یه‌کا، ئه‌م دوو به‌یته موصه‌رره‌عه‌ی گوتوه (طه‌ویلی سییه‌م):

أَلَا أُنْعِمُ صَبَاحًا أَبْهًا الطَّلُّ الْبَالِي

وَهَلْ يَنْعَمَنَّ مَنْ كَانَ فِي الْعَصْرِ الْخَالِي

أَلَا إِنِّي بَالٍ عَلَى جَمَلٍ بَالٍ

يَقُودُ بِنَا بَالٍ وَيَتَبَعُنَا بَالٍ

له هه‌مان چامه‌دا عه‌رووزی دیتره‌کانی تری (مفاعلن)ه، وه‌ک:

وَكُوْا أَنِّي أَسْعَى لِأَدْنَى (معيشة = مفاعلن)

كَفَانِي وَكَمْ أَطْلُبُ قَلِيلٌ (مِنَ الْمَالِ = مفاعیلن)

۴- له چامه‌دا کاتی شاعیر له بابه‌تیکه‌وه ده‌گوژیته‌وه بو‌بابه‌تیکی تر، مافی هه‌یه ته‌صریح دووباره بکاته‌وه، چونکه ئه‌وه وه‌ک هه‌لاتگه (مطلع)ی چامه‌یه‌کی تازه وایه، به‌تایبه‌تی ئه‌مه زۆر په‌سه‌نده، کاتی هۆنه‌ر له چیرۆکیکه‌وه ده‌گوژیته‌وه بو‌چیرۆکیکی تر.

۵- ته‌صریح له هه‌موو به‌حریکا ده‌بی، وه‌ک (دووه‌می به‌سیط):

بَانَ الْخَلِيطُ وَكُوْ طُوْعَتْ مَابَانَا

وَقَطَّعُوا مِنْ جِبَالِ الْوَصْلِ أَقْرَانَا

يَا أُمَّ عَمْرٍو جَزَاكَ اللَّهُ مَغْفِرَةً

رُدِّي عَلَيَّ فَوَادِي كَالَّذِي كَانَا

۶- دروستیشه چامه، یا شیعیر ته‌صریح نه‌کری، وه‌ک سه‌ره‌تای معلقه‌که‌ی حارثی الیشکری، که ده‌لی (خه‌فیف):

أَذْتَنَّا بَيْسِنَهَا أَسْمَاءُ

رُبُّ ثَاوٍ يَمَلُّ مِنْهُ الثَّوَاءُ

چونکه ئه‌وه‌تا عه‌رووز (أَسْمَاءُ = فالاتن)ی مشعّته و ضه‌رب (هلشائو = فاعلاتن)ی ساخه، به‌لام ئه‌م سه‌ردیتره مقفایه. دروسته تقفیه و ته‌صریعی نه‌کری. وه‌ک مه‌طله‌عی چامه‌یه‌کی احمد شوقی که ده‌لی (دووه‌می طه‌ویل - عه‌رووز = مفاعلن، زه‌رب = فعلولن):

هَنْبِئًا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فَاِنَّمَا نَجَاتُكَ لِلدِّينِ الْحَنِيفِ نَجَاةٌ

۷- ته‌صریح دروسته له پاش هه‌موو هه‌وت به‌یتی دووباره ببیته‌وه، وه‌ک بلتی ئه‌وه سه‌ره‌تای چامه‌یه‌کی نوێ بی، دروست نییه که له چامه‌دا هه‌موو به‌یتیکی موصه‌رره‌ع بی، مه‌گه‌ر له ره‌جه‌زی موزده‌وه‌جا (ر: المزدوج/۲).

۸- مصراع واته: لاشیبانی ده‌رگا، مصراعین: دوو لاشیبانه، یا دوو لایی ده‌رگا، وه‌ک بلتی یه‌که‌م دیتر چامه‌یه‌کی دوولایی چامه‌که بی وایه.

۱۰- (به‌یتی موصمه‌ت): ۱- ئه‌وه‌تا عه‌رووز و زه‌ربه‌که‌ی پیتی ره‌وییان جیاواز بی، وه‌ک (به‌سیط):

إِنْ تَوَسَّمتَ مِنْ خُرْقَاءَ مَنْزِلَةً

مَاءَ الصَّبَابَةِ مِنْ عَيْنِكَ مَسْحُومٌ

۲- موصمه‌ت جوړیکیشه له جوړه‌کانی سه‌روا، که ئه‌وه‌یه دوو پیتی بی بزوین له کو‌تایی سه‌روادا به‌یه‌که‌وه بن، به‌لام به‌مه‌رجی که پیتی ساغ بن و پیتی لین نه‌بن، وه‌ک (پیتجه‌می سه‌ریع):

رَفَعْتَ أَزْبَالَ الْحَفِيِّ وَأَرْبَعُنْ

مَشِي حَيَّاتٍ كَأَنَّ لَمْ يَفْرَعَنَّ

(پروانه: تخمیع) و (به‌یتی مقفی) و (القافیه/یه‌که‌م/ پیته‌کانی سه‌روا/ آ). له کوردیدا وه‌ک (خانی):

بیربته سه‌ما و ساز و گوڤه‌ند شیرین و شه‌که‌ر له‌ب و شه‌که‌رخه‌ند

۱۱- (بهیتی موزده وهج): پروانه (المزدوج).

۱۲- (بهیتی موحّد: دپری یهک پییی): گه لئ جار دپری هه لته کاو (بهیتی مه نهووک) نیوه کرتی (شه طر) ده کرتی پییی ده گوتری: بهیتی مووه حده: دپری یهک پییی، که بریتیییه له یهک پی، نهو تا قه پیییه ده بی به عه روز و به زه ربیش، بهیتی وا حه شوی نییه. وهک به حری ره جهز، که شهش پیییه، به نه هک ده بی به دوو پی، به شه تری مه نهووک که یهک پییی ده مینئ، وهک (ره جهز):

موسى المَطْرُ غَيْثٌ بَكَرٌ
ثُمَّ اَنْهَمْرُ خَيْرُ الْبَشَرِ
فِرْعُ مَضْرُ

شيعری یهک پییی له کورديدا، چی عه روزی، چی په نجه یی، هه زور زوره، عه روزی وهک (ره جهز):

وا هات به هار * درخت و دار * چه م و پروبار * چلوور و چنار * گولی سه لار * هه زار هه زار * شه ونم له زار * به بی ژمار * به بی ده وار * ده چنه هه وار * دهق وه کوو پار * هه وای به هار ده مژن به زار * وهک ماچی یار.

(نوری فارس)

۱۳- (بهیتی موقه ففا: دپری هاوسه روا): ته قفیه و هاوسه روایی نه وهیه: که به بی دهسکاری، عه روز و زه رب پییی ره وییان یهک پی و هاوسه روایش بن، وهک (طه ویل):

قِفَانَبِكِ مِنْ ذِكْرِ حَبِيبٍ وَمَنْزِلِ
بِسْفَطِ اللَّوَى بَيْنَ الدُّخُولِ فَحَوْمَلِ

جیاوازی نیوانی ته صریع و تقفیه نه وهیه: له ته صریعدا به دهسکاری ده برتته سه ر صیغی زه رب، به لام له ته قفیه دا، به بی دهسکاری عه روز و زه رب چوون یه کن و هاوسه روان.

شيعری کیشی په نجه یی کوردی زوره یی هاوسه روان، وهک شيعره کانی مه وله وی و گوران و... تاد. ته قفیه له غه یری بهیتی یه که میشا، له چامه دا زوره، وه دانانری به نه نگ و که می (ر: بهیتی موصه ره ع).

۱۴- (بهیتی ته وئه م): (پر: ته وئه له پییی تیدا).

تیبینی: پییی (پیی) کوردی له حیسابی نه بجه ددا یه کسانه به بی. (ر: الأجدية). هه موو چامه یی که پییی ره وییه که یی بی، پیی ده گوتری: بائییه، نه گه ر دال بی پییی ده گوتری: دالییه، هه روا لامییه، یان میمییه، نه وسا به هوی ناوی شاعیره که وه له هی که سیکی تر جیا ده کرتته وه، وهک: لامییه العرب، لامییه امری القیس، دالییه النابغه، میمییه زهیر... هه روا... له کوردیشا هه روا یی ده بیژن.

پییی پییی کوردی له سه روا دا که مه که مه ده کرتی به هاوسه روا یی پییی بی، وهک نالی - په حمه تی خوی لی بی - ده فه رموی له چامه یه کی بائیدا:

سه هم و نه صیبی نه صلییه، به حشی گیاه و گل نییه

تووتنه خه رچی سووتنه، موودنه ماچی له ب دهکا

له ومه ی زه مان ده که ی که بۆچ خوا ریی راستیی ده وی؟

غافلئ دهستی راستی خوت خزمه تی دهستی چه پ دهکا

له م چامه یه دا به ریز نه مانه سه روان: (سه یه ب، نه ده ب، طه له ب، له هه ب، له ب، چه پ، طه ره ب، گه پ). له هه شت وشه، شه شی بییه و دووی پیییه ره نگ بی نه مه جو ری بی له سه روا یی تیکه ل (پر: ۲۷ - تی، حرف الذال) + (نه نگه کانی سه روا - یه که م / ۴ - تیبینی). بۆ زانینی دروستبوونی قه صری کام پیت له پیته کانی نه لفوی، پروانه دوا تیبینی پییی نه لف = ۶ - الف - ۳۶ - تیبینی).

باء له و ناوانه ی نه لفوییه که قه صری دروسته.

۱۵- بهیتی موزاحف: نه وهیه که هه موو پیییه کانی زیحافی تبا بی وهک (ته ویل):

سَمَاحَةَ ذَا وَبِرِّدَا وَوَقَاءَ ذَا

وَنَائِلَ ذَا، إِذَا صَحَا وَإِذَا سَكَرَ

سییهم: پیتی تی: حرف التاء

ت = ۴۰۰

۲۳- (تی: التاء):

تی جوڑی زوره:

۱- تیی خری نیشانهی مییینه. پروانه: (ناچاربهکان/ ۱۰۲ / تیبینی - ۷، ۸، ۱۰). پیتی تاء له شیعدرا قهصر دهکری پروانه (الف / ۳۵ - تیبینی).

۲- تیی خری نیشانهی مییینه له کوردیدا دهبی بهزویتن بو پیتی سهرداری پیش خوی. نالی - رهمه تی خودای لی بی - دهفهرمووی:

ساقی! بهمهیی کونه لهسهر عاده تی نهویه

بشکیتنه بهیهک (نهویه) دوو سه د ماتهمی (تهویه)

۳- دهبی به تیی وهستاو و لهسهر شیوهی تیی درتیز دهنوسری و دهخوینرتنه وه مهولهوی - رهمه تی خوی گه وری لی بی - دهفهرمووی:

تیپه رکه م نهینا رتی گوزره تنگه

قافلهم تا رژی (قیامت) لهنگه

۴- ههر چامه بی پیتی ره و بییه که تی بی پتی دهگوتری: چامه ی تائی، یا تائییه (بر: چی پیتی ده بی به رهوی «تی»).

۵- طی ههر کاتی به تی نووسرا، حیسابی تیی بو دهکری نهک طی، له کاتی بوون به رهوی و له کاتی حیسابی جومهل و له هه موو کاتیکی تردا.

۲۴- (بهیتی تهوئهم):

دیپی دووانه: تهوئهم - یا دووانه - نهویه که شیوهی بیژهکانی له نووسیندا له یهک بچن، بهلام بهخال - بهنوخته - له یهک جیا بکرینه وه، جا کاتی نالوگوری له نوختهکانا بکری واتای وشهکان دهگوری. وهک:

(التخلی) و (التجلی) و (التحلی) زورهی کات هم جوړه وشانه له پال یه کدا دهن. وهک (خهفیف):

زینت زینب بقد یقد
وتلاه ویلاه نههد یهد
جدها جدها و طرف و طرف
تاعس ناعس بحد یحد

نیستا هم دوو هه لبهسته بهم شیوهیهی پیشه وه دهخوینرتنه وه، بهلام نهگهر جیگوری
بهنوختهکانی بیژهکانی بکری، واتاکه ی دهگوری، تاوا:

زینب زینت تقد یقد
ویلاه وتلاه یهد نههد
جدها جدها و طرف و طرف
ناعس ناعس یحد یحد

بهه مان کیش و سهروای پیشوو، ته نیا واته که ی دهگوری.

۲۵- (بهیتی تام):

پروانه (بهیتی -).

۲۶- (تاء النفس):

تیی موته که لیم: رانای تاکی که سی یه که م، هم تییبه دهست ددها بو پیتی رهوی یا نا؟
پروانه (چی پیتی ده بی به رهوی).

۲۷- (المتند):

(بر: وتد). تاء لهو ناوانه ی نهلفوییه که قه صریان دروسته.

چوارم: پیتی تی: حرف الثاء

ث = ۵۰۰

۲۷- (ثی):

له کوردیدا پیتی (ثی) نیسه، له هندی زاروهی نابودا رهنگه هه بی، مه حوی له دیوانه کهیدا پارچه یه کی تائی هه یه، شهش دیره، نالیش پارچه یه کی پینج دیری له دیوانه کهیدا هه یه، سه رواکانی هه دوو پارچه کان وشه ی عه ره بین. پیتی ثاء قه بوولی قهصر دهکا (الف / ۳۵ - تییینی).

پیتی ثی له مهولا به سین بنوسری له کوردیدا باشتره، مه گهر له کاتیکا، که هیتما و رهمزی ژماره بی بی، یا مه به ست لپی ته وه بی که وشه که له بنه رتدا عه ره بییه، یا کوردی نیسه، وهک: ثری: Three).

موفتی زه هاوی - رهمه تی خودای لی بی - له دیره هونراویکا، پیتی ثی ته کربد کردوو و کردوو یه تی به ها وره وی سین، وهک دهلی:

گهر نه لپی چیه ته و کیره سیسه

پیتی باوهر مه که، نه لفی ته نیشه!

(پروانه: ذال) له پیتی ذالدا.

(ثبوت): چه سپاندن، مان، دهگوتری: (الثابت الساقط): (پر: - الساقط).

۲۸- (ثرم، اثرم):

کاتی (فعلون) خهرم دهکری ده بی به (عولن - -) به وه دهگوتری (ثلم) به وه پیتییه ته هم کاره ی تیا ته نجام بدری دهگوتری: (اثلیم) هه روا به به یته که یسی دهگوتری: (به پیتی ته لهم) جا نه گهر (فعلولن) هم خهرم و هم قه بض کرا ده بی به (عول - ب) له سه ر کیشی وه ته دی بلاو، بهم کرداره یسه دهگوتری (ثرم) به پیکه ی، یا به یته که ی دهگوتری: (اثرم) (ثلم) و (ثرم) ته نها له طویل و موته قاره بیدا روو ده دن: (خهرم).

۲۹- (المثفاة):

سه روا ی شیعیر پینج جو ری هه یه: متکاس و متراکب و متدارک و متواتر و مترادف (پروانه: ته و شان و جو ره کانی سه روا له سه روا دا) جا جاری و هه یه له چامه ی ره جه زدا،

سی جو ر - بگره چوار جو ر - له م پینج جو ره کو ده بنه وه، چونکه واری ده که وی له چامه یه کی ره جه زدا، دوا پیتی دیری (مستفعلن) یا (مفاعلن) بی، ته مه متداره که، و ده بی (مفتعلن) ده بی ته مه یسه متراکبه، و ده بی (فعلتن) ده بی، ته مه یسه متکاسه، و ده بی (مفعولن) ده بی، ته مه یسه متواتره، جا هه ر چامه یه کی ها وسه روا ی ره جه ز، له دوو پتر بوون، به و چامه یه دهگوتری: (قه صیده ی میثفاة) واته: چامه ی فره شوو.

۳۰- (تثقیل الخفف):

پروانه: (ناچاره کان / ۳، ۴).

۳۱- (المثلث):

موته لله ث - یا سییینه - جو ریکه له (مشرط). دوو جو ری سه ره کی هه یه:

۱- سی له ت سی له ت یه ک سه روا یان هه بی، له سه ر ته م شیه یه:

۱۱۱ - ب ب ب - ج ج ج - د د د ... تادوایی.

۲- پارچه بی هونراوی سی له ت سی له ت، هه موو سی له تی، له تی یه که م و له تی دووه می ها وسه روا بن، هه موو کو مه له کانیش له تی سه په میان ها وسه روا بن، تاوا:

۱۱۱ - ب ب ب - ج ج ج - د د ا - ه ه ا ... تاد. (پر: مشط) و (- العین).

۳۱- (ثلیم):

(پر: ثرم) و (۷۰ - خرم).

۳۲- (المثمن):

(پروانه: البیت - به پیتی سالم) و (المربع).

۳۳- (الثوانی):

به م و اتایانه دی:

۱- به پیتی دووه له پی (جوزء) دا، دهگوتری ثانی، که کو که ی ثوانییه وهک دهگوتری (ثوانی سبب).

۲- واو و بی ری دف له سه روا دا، پیتی پیشیان ته گهر سه ری هه بوو، وهک (بون) و

(بَيْن) ههروهك پييان دهگوتري: (ههزمى مونبهسيط) پيشيان دهگوتري: (الثَوَانِي). (بر: الحَزْم).

۳- (مثنوى): يا مهسنهوى بهو جوړه هوئراوانه دهلین: كه تاخري ههردو نيوهكه بيان هاوجوتن، مثنوى واته: دوو نيوهیی يا دوو تاكى، يا هاوجوت، يا جوت سهروا، وهك ههلبهستهكانى مهولهوى و ئيقبالنامه و ئهلفييهى ئيينو ماليك (پروانه: المزدوج). بهم جوړه شيعره دهگوتري: سهروا مهسنهوى.

ثاء لهو ناوانهى ئهلفويپيهكه قهصريان دروسته.

پينجهم: بيتى جيم: حرف الجيم

ج = ۳

۳۴- (المجتث):

دهرياي موختهس، يهكيكه له بهرتهكانى خهليل، پروانه (بهحرى موختهس).

۳۵- (جدول):

خشته، نهخشه، نمونهى زوره له كيشزانيدا، لهم پهراوهدا بهرهى زور له نهخشه و خشته وهرگيراوه، وهك ئهه موو نهخشه و خشتهانى كه وان لهم كتيبهدا.

۳۶- (التجريد):

واته: پرووت: پهتى، ههروا (مجرّد) واته: پرووت: پهتى. جا تهجرید و موجهرده، له كيشزانيدا بهم زاراوانه هاتوون:

۱- سهروا يا موئهسسسه، يا مهردووفه، يا موجهرده له تهئسيس و ريدف، دهگوتري: هوئراوى موئهسسسه، هوئراوى موردهف، چامهى تهئسيسدار، چامهى ريدفدار، چامهى پهتى، چامهى پرووت له ريدف و تهئسيس، قصيدة مجردة. جاروبار دپري، دوو دپري موجهرده له ناو چامهيهكى تهئسيسدار يا ريدفداردا دهبي. سهرواى بي ريدف و تهئسيس:

- واته: قافيهى موجهرده - وهك (جمع) يا وهك ئهه چامهيهى حريق - رهمهتى لى بي - كه ئهه سهردپرهكه پهتى (رهمهل):

حوزنى من وهك حوسنى توئيشكاله تا تاخر نهفهس

بوچ زهكاتى حوسنى تو، يا حوزنى من، ناگا بهكهس!

۲- ههندى جار تهجرید و موجهرده، بهواتا زمانيهكهيان بهكاردههينرين، وهك دهلین:

آ- زهري مهقووعى موجهرده له طهى وهك (مهجزوئى بهسيط):

يَا مَنْ دَمِي دُونَهُ مَسْفُوكٌ وَكُلُّ حُرٍّ لَهُ مَمْلُوكٌ

ب- قافيهى موئهسسسهسى موجهرده له وهصل وهك (العالم، السالم).

ج- سهرواى ريدفدارى پهتى، وهك (زحام، نور، نير، نار).

۳- بهواتا (اختلاف البحر في الضروب) له (التحرید) دا باسی دئی، چونکه خوئی (تحریده) به حیثی بی خال، به لام بازئی ته صحیفی دهکن و دهیکه ن به ته جرید به جیم. منیش ئەمەم روون کردوه بو راستکردنی ئەم هەلەیه. (بر: ۱۷۶ - المعری).

۳۷- (المجرى):

بزوتینی پیتی رهویییه، له سهروای موطلهقا، چی سه ربی، یا ژیر بی، یا بز بی، که به کیکه له شهش بزوتینه پیویسته کانی سه روا، له سهروای موطلهقهی مه و صوله یشدا، به بزوتینی رهوی هه دهگوتری مه جرا، وهک ژیری دال له م چامه یه ی نالیدا (طهویل):

تَرَى دَشْتَه تَه ن بِالْوَرْدِ كَانَتْ بَه هَشْتَه تَه ن

نَمُ الْوَرْدِ بَارَانُنْ عَلَى خَاكُ بَه رَدِهِي

بۆیه پیتی دهگوتری: مجری، چونکه رهوی پیا ده روا و ناوه رهۆگه ی رهویییه. واته: گولبین: دهروو: ناوه رهۆگه.

۳۸- (جزء):

واته: پارچه، پار. بهم واتایانه هاتووه:

آ- هه موو دپیری له چهند جوزئی - واته: له چهند پارچه و پاژئی - دروست ده بی، که پیشیان دهگوتری: تفعله: پی. به وینه ده ربای درپژ هه شت جوزئه، واته: هه شت پییه، چوار جار (فعولن مفاعیلن)، هه روا.

ئه جزای به حره کان هه شتن، یان دهن، به دوورودرپژئی له (أصول التفاعیل) دا باسیان رابورد.

ب- جهزء: واته کرتاندنی پیتی عهرووز له نیوه دپیری به که م و کرتاندنی پیتی زه رب له نیوه دپیری دووهم. (بر: ۳ - بهیتی مه جزووه) له (۲۲ - البيت) دا.

۳۹- (الجزل): یان: (الجزل):

(بر: خشته ی (۲) زیحافه لیکدراوه کان): دهگوتری: بهیتی مه جزوول یا مه جزوول، یا پیتی مه جزوول.

۴۰- (التجميع):

(بر: التخمیع). د. خلوصی پیشنیار دهکا، که له چامه دا چهند ضه ربی له یهک به حر به کار بهیترئی، که ئەمە جوژیکه له (تحرید) وه به مه ده لئی: (مجمع الأضرِب).

۴۱- (الجمم):

کوئی، الجماء نازه لئی کوئی، جه مه م له خه رم و عه قل دروست ده بی، واته: خه رم + عه قل = جه مه م، که واته: بهیتی ئە جه م، واته: دپیری کوئی. (بر: خشته ی / ۵، عیله ی تایبته به وه ته د و به حه شو). پروانه (ده ربای و افیر) و (خه رم).

۴۲- (الجمال الجامعة العروضية):

وهک: ۱- (لَمْ أَرَّ عَلَى جَبَلٍ سَمَكَةً): (ر: برگیه ی عهرووزی، دووهم / ۷).

۲- (لمعت سبوفنا): (ر: أصول التفاعیل).

۳- (بَرَعَتْ حُرُوفُنَا) ... تاد.

۴۳- (جَمَالُ الْقَوَافِي):

ناسکی و جوانی سه روا به سراوه به په یوه ندیکردنی یاساکانی سه رواوه، به پشتی خودا له باسی سه روا دا پروونی ده که ینه وه، وهک ئە وه موردف بی، یا موئه سسه س بی، یا مه وسوول. (بر: حساب الجمل).

۴۴- (الإجازة):

به چهند مه به ست هاتووه:

۱- له هونه ره پاشکۆیه کانی شازده به حره که یه وه، وهک ئە وه هه ستیاری نیو دپیری، یا دپیری ده لئی، هه ستیاری تر نیوه دپیره که ی تری ده لئی، یا شیعرئی تر له سه ر کیش و سه روا و مه به ستی شیعره که ی ئەو ده لئی، ئەمه له کوردیشدا هه ر زۆر زۆره. مه رج نییه که ته واکه ری هۆنراوه که هه ستیار بی. ده لئین: إمامی بصیری - ره حمه تی خودای لی بی - کاتی ئەم نیوه دپیره داده نی (به سیط):

(فمبلغ العلم فيه أنه بشر)

بۆی ته واکه ری، له خه وندا به خزمه ت هه زره ت - دروودی خودای له سه رب بی -

دهگات، عهززی دهکات، ئه‌ویش - دروودی خودای له‌سه‌ر بئ - ئاوا بۆی ته‌واو ده‌کا:

(وَأَنَّهُ خَيْرٌ خَلَقَ اللَّهُ كَلْبَهُمْ)

ده‌لێن: ئه‌بو نه‌وو‌اسی‌ش به‌کۆمه‌له‌ی هه‌ستی‌ار ده‌لێ: ئه‌م نه‌وه‌ دێره‌ی من ته‌واو‌که‌ن:
(عَدْبُ الْمَاءِ وَطَابًا...). به‌بێ ئیست ئه‌بول عوتاهیبه‌ ده‌لێ: (حَبْدُ الْمَاءِ شَرَّابًا)

جاری‌کیش که‌ نیزیکی گۆرانیبیژ ئه‌م شیعره‌ ده‌لێ (ته‌ویل):

أَناسُ مَضَوَا، كَانُوا إِذَا ذَكَرَ الْأَلَى

مَضَوْا قَبْلَهُمْ، صَلُّوا عَلَيْهِمْ وَسَلَّمُوا

ئه‌حمه‌دی کوری یوسفی هه‌ستی‌اریش به‌اجازه‌ ده‌لێ (طه‌ویل):

وَمَا نَحْنُ إِلَّا مِثْلَهُمْ غَيْرَ أَنَا

أَقَمْنَا قَلِيلًا بَعْدَهُمْ وَتَقَدَّمُوا

۲- یه‌کیکه‌ له‌ نه‌نگه‌کانی سه‌روا، وه‌ک ئه‌وه‌ له‌ چامه‌دا پیتی ره‌وی له‌ مه‌خره‌جدا و له‌ گۆپێ‌کردندا زۆر له‌ یه‌کتر دوور بن، وه‌ک ره‌وی دێری (عادل) بئ و هی دێری تر له‌ هه‌مان چامه‌دا (حسن) بئ. هه‌روه‌ها (عبید - عریق - شارب - قاتل). هه‌ندی تر ده‌فه‌رموون: جیاوازی بزوینی ته‌وجیهه‌ له‌ دێره‌کاندا وه‌ک (ئه‌فیر، صوبور، قه‌ر). (ر: عیوب القافیة/۲).

۳- جیاوازی عه‌رووزی چهند دێری له‌ یه‌ک هۆنراودا (ر: نه‌نگه‌کانی سه‌روا/۲).

۴- (جنس):

ده‌گوتری: له‌ تێرکردنی بزوینی فیساره‌ پیت، پیتیکی مه‌دد له‌ (جنس)ی بزوینه‌که‌ی دروست ده‌بئ. ئه‌م سئ پیته‌ له‌ جینسی ئه‌م سئ بزوینه‌ن: بئ له‌ جینسی که‌سه‌یه، او له‌ جینسی بۆره، ئه‌لف له‌ جینسی سه‌ره. به‌وینه: له‌ تێرکردنی ژیر (ی) په‌یدا ده‌بئ، وه‌ک ژیری لامی (حومل) که‌ ئیشباع بکری ده‌بئ به‌ (حوملی). له‌ تێرکردنی بۆر (و) په‌یدا ده‌بئ وه‌ک (نعبد) ده‌بئ به‌ (نعبدو) له‌ تێرکردنی سه‌ر ئه‌لف په‌یدا ده‌بئ وه‌ک (العالمین) ده‌بئ به‌ (العالمینا). (ب: إشباع).

(تیبینی): پیتی چیمی کوردی له‌ حیسابی ئه‌بجه‌دا یه‌کسانه‌ به‌جیم که‌ یه‌کسانه‌ به‌سئ، به‌وینه: چل = ۳ + ۳۰ = ۳۳، ئه‌مه‌ بۆ مه‌ته‌لێش ده‌ست ده‌دا، ده‌گوتری: (ئه‌وه‌ چیه‌ چل ده‌کاته‌ سی و سئ، یا سه‌د یه‌کسانه‌ به‌ (۹۹) یا دوو ده‌کاته‌ (۱۶) یا سئ یه‌کسانه‌ به‌ (۷۰)؟).

شه‌شه‌م: پیتی حی: حرف الحاء

ح = ۸ (پروانه: الف/۳۵ - تیبینی)

۴۶- (حدّ الشعر):

پیناسه‌ی هه‌له‌سه‌ت: هۆنراو گوتاری خاوه‌ن کیش و سه‌روایه‌ که‌ به‌مه‌به‌ستی هۆنراو گوترا بئ.

ماده‌ی (ح د د) له‌ زانستی کیشدا، چهند زاواوه‌یه‌کی لئ داتا‌شراوه، وه‌ک:

آ- حدّ الشعر.

ب- حدود القافية:

سنووره‌کانی سه‌روا (ر: القافیه).

ج- حدّ المطبوع وحدّ المصنوع.

۴۷- (المحدث):

به‌حری موحده‌ت - که‌ به‌کوردی پیتی ده‌لێن: (ده‌ریای نوێ) - ئه‌و به‌حریه‌ که‌ ئه‌خفه‌شی ئه‌وسه‌ط زیادی کردووه‌ له‌ به‌حریه‌کانی خه‌لیل، ئه‌م ناوانه‌ی تریشی هه‌یه: به‌حری موته‌داره‌ک و موته‌دانی و سه‌ری خه‌یل و غه‌ریب و شه‌قیق و خه‌به‌ب و ره‌کزی خه‌یل و دقه‌ الناوس و موخته‌ره‌ع و موته‌سیق (ر: ده‌ریای موته‌داره‌ک).

۴۸- (الحداء):

جوړیکه‌ له‌ گۆرانی، یا له‌ شیعی گۆرانی، وه‌ک هۆره‌ی جافه‌تی، هۆره‌که‌ر سه‌روا و پسته‌کانی بزوین ته‌واو ته‌واو درێژ ده‌کاته‌وه‌ه. زۆرینه‌ی کات ئه‌م جوړه‌ گۆرانیه‌یه‌ له‌سه‌ر کیشی ره‌جه‌ز بووه‌ بۆ لێخوڕینی حوشر به‌سوود بووه‌.

۴۹- (الحدّ):

(ب: نه‌خسه‌ی چواره‌م: عیله‌ی که‌می هاوبه‌ش ژماره‌/۶).

(حدّ) و (حدّی پئ ده‌گوتری. ده‌گوتری: عه‌روزی حدّاء و سه‌ری ئه‌حه‌ذذ، چونکه‌ وشه‌ی عه‌روض موئه‌نه‌سه‌ و وشه‌ی سه‌رب موزه‌که‌ره‌ه. حه‌ذذ عیله‌ته‌ به‌نه‌قص تاییه‌ته‌ به‌پیتی عه‌رووز و پیتی زه‌ربه‌وه‌ له‌ کامیلدا و به‌س.

۵۰- (الحذف):

داده نری به نه نگی سه روا، وهک ئەم ههستیاره له م دوو دپیره دا زه ربی یه که م و دووه می تیکه ل کردوه: (طهویل):

إِذَا أَنْتَ فَضَّلْتَ أَمْرًا ذَا نَبَاهَةٍ
عَلَى نَاقِصٍ كَانَ الْمَدِيحُ مِنَ النَّقْصِ
أَلَمْ تَرَ أَنَّ السَّيْفَ يَنْقُصُ قَدْرَهُ
إِذَا قِيلَ هَذَا السَّيْفُ خَيْرٌ مِنَ الْعَصِي

به لام ئەمە ئەگەر به شیوه یه کی لیزانانه بی، من پروام وایه که شتیکی دروسته پروانه (التجميع - مجمع الأضرب).

۵۳- (حُر):

شیعری حور: شیعری نازاد (ر: شیعری حور)، له ماددهی (ش ع ر) پيدا. هه روا هونه ره نوپکان.

۵۴- (حرف):

حەرف - یا پیت، یا تیپ - له کیشدا جووری زۆره، زۆربه یان رۆل ده بین، چونکه هه یانه به پیتی پیوستی کیش ده کرتی، یا ده سوئی، یا ده کری به پیتی تر. له بهر ئەوه پیوسته کیشزان به باشی ئەو جووره پیتانه بناسی، که له زانستی کیشدا ئەرکی خو بان ده بین.

ناشایان به کیشزانی له ناو هه موو نه ته وه کاندای باری جهوت و شتر کتیب و په راویان له سه ره ئەم زانسته نووسیوه، وه به رده وام پتر تریشی له سه ره دنوسن، که چی هیشتا ئەوه پیری نه که وتوون. به نده بییش - وهک دل سوژیکی نه ته وهی خو م - مه به ستم ئەوه یه به پیتی توانای سنورداری خو م له م بواره دا ئەسپی خو م غار بده م، وه ئەوهی به سوودی بز انم بو ئەده ب و وێژهی کوردی، له بابته کانی کیشزانی بینوسم، هه تا ههستیاری کورد، به بی منته و شاباش له کاره که شاره زا بین. جا وا چند نمونه بی له بابته کانی پیت دنوسین:

۱- به وینه مه حوی - ره حمه تی خودای لی بی - له سه ره سه ری دیوانه که پيدا (دهی) نیشانهی کاری موزاربعی، به کارهیناوه، نهک (ئه) مه گه ره له دوو کاتا (ئهی) به کارهینا بی:

به م واتایانه هاتوه:

۱- کرتانندن و لابردنی پیتی یا پتر یا وشه یی، له بهر ناچاری، ئەمه جووری زۆر بوو، له ناچاریه کاندای، له جووری لی که مکردندا، باسی رابورد.

۲- زۆریه ی زیحاف و عیله کان جوژیکن له حه ذفی به واتا لی که مکردن و لی کرتانندن.

۳- زاراویکی تاییه تی عه روو زییه، عیله تیکی نه گۆره به لیکه مکردن، بریتیه له لابردنی پرگهی دوا یی، که سه به بیکی سووکه له م پیتانه دا:

آ- (مفاعیلن) له و افیر و هه زه ج و طه ویلدا، به حه ذف ده بی به (مفاعی) ده گویزیتته وه بو (فعلون).

ب- (فاعلاتن) له مه دید و ره مه ل و خه فیف و موچه سدا، به حه ذف ده بی به (فاعلا) ده گویزیتته وه بو (فاعلن).

ج- (فعلون) له موته قاره بدا به حه ذف ده بی به (فعو = فعل ب - = وه ته دیککی کو). که واته: حه ذف له سی پيدا و له هه شت به حر دا روو ده دا. وه تاییه ته به عه روو ز و زه ربه وه، له حه شودا روو نادات، چونکه عیله ته، زیحاف نییه. (پر: نه خشه ی / ۴ عیله ی که می هاوبه ش).

ده گوتری پتی مه حذووف، زه ربی مه حذووف، عه روضه محذوفه، مه به ست ئەو پت و ضه رب و عه روو زانه یه که تووشی عیله تی حه ذف بوون.

۵۱- (حَذُو):

یه کیکه له بز وینه کانی سه روا: بز وینی پیتی پیش پیتی ریدفه، له سه روا ی مورده فا، ئەگه ره پیتی ریدف ئەلف بی، حه ذو سه ره، ئەگه ره ریدف واو بی حه ذو بو ره، ئەگه ره ریدف بی بی حه ذو ژیره، جارو باریش وا ده بی، ریدف واو، یا بی ده بی، به لام حه ذو سه ره ده بی، وهک (طور - نور، خیر - دیر) (ر: حذو، له سه روا دا).

۵۲- (حَرِيد):

ئەوه یه که ههستیاری به حر تکی فره زه ریدا، له پارچه یه هۆنراودا خو ی نه به ستیتته وه به یه که زه ربی ئەو به حه ره وه، به لکو له زه ربیکه وه به گویزیتته وه بو زه ربیککی تری، ئەمه

آ- کاتئ بۆ راستکردنه وهی کیش، پیتوبستی به کرتاندنی هه مزه بووبئ، له کاتی وادا له جیاتی (ده) ی موزاریع (ئهی) به کارهیناوه.

ب- کاتئ له پاش (ده) ی موزاریعه وه پیتی دال بووبئ، وهک (ئه دا، ئه دووم، ئه دینم...) له بهر قورسی دووباره بوونه وهی دال، (ئهی) موزاریعی نووسیوه.

فهرموو سه رنجی ئه م چه ند دێرانه بدهین، تا بزانی مه حوی بۆ ناچاری کیش چه ند پیتی که م کردووه، یا پتر کردووه، یا به هره ی له چه ند یاسای کیشزانی ره سه ن بۆ هاوسه نگیی شیعه رکانی وه رگرتووه.

له هه ندئ ئه دبیا ن ده بیستم که کیشی شیعه رکانی مه حوی قورسه، ساف نییه، له راستیدا (إنشاد) له شیعه ردا خۆی هونه ریکی تری سه ره خۆیه، دهق له چه شنی زانستی (تجوید) بۆ خۆپندنه وهی قورئانی پیروژ، ئینشادیش به بی شاره زایی ته واو له عه رووزدا جیه جئ نا کرئ، ده نا کیشی شیعه رکانی مه حوی له سافی و ئاوازداریدا ده ئیتی ئاوازه ی شمشالی خۆشه.

مه حوی له چامه یه کا ده فه رموئ (ره مه لی موسته زاد، یا ره مه لی هه شتی مه حذوف):

نووری عومری صه رف (ئه کا) بۆ که شفی تاریکی له خه لق

وهک چرا هه رکه س به شوخی مه جلیس (نارابی) بکا

گه ر له دنیا چاکه یی صادر بوو ته فره ی پئ نه خۆی

پووسیپی هه ر رووپه شه گه ر بی صه د (نازایی) بکا

بۆ (دوکانی) موشته ری گر (حه ول ئه دا) کالافروش

دینی وا دینیته قیمه ت خواجه (ئه عضایی) بکا

دل له ئیدراکی حه قیقته ت بئ به شه داغی عیشق

(موحویا) دانا ده بی به م چاوه بینایی بکا

له چامه یه کی تر دا ده فه رموئ (هه زه جی هه شتی):

موسه بیب حه ز نه کا، پر عاله م ئه سبابت په ری کایه

فه قه ط چاری نییه قه ت یه ک دوو بینینی مام ئه حوه ل

مه حوی له م شیعه رانه دا بۆ سافی و بی قورتی شیعه رکانی، به هره ی له یاسای کرتاندنی هه مزه له پاش گواسته وهی بزوتنه که ی بۆ پیتی پئش خۆی، وه رگرتووه، وهک (صه رف

ئه کا بۆ = ب-- ی کردووه به (صه رفه کا بۆ = فاعلاتن = ب-- و) (مه جلیس ئارا = ---- = مفعولاتن) بۆ (مه جلیسا را = ب -- = فاعلاتن) و (بی صه د ئازا = مفعولاتن) بۆ (بی صه د زا = فاعلاتن) و (بۆ دووکانی = مفعولاتن) بۆ (بۆ دوکانی = فاعلاتن) و (حه ول ئه دا کا = فاعلاتن) و (له م ئه سبابت) بۆ (له مه سبابت = مفاعیلن) و (نی مام ئه حوه ل) بۆ (نیما مه حوه ل = مفاعیلن).

به وینه گه لی جار مه حوی، یا نالی، یا شاعیرانی تر، له دوا ی چامه وه، ده لی: (مه حوی) یا (مه حویا) یا (نالی) یا (نالی) یا (قانیع) یا (قانیعا) ئه وه ده گه ریته وه بۆ پیتوبستی کیش، به پیتی جئ و ری، چونکه وشه ی (مه حوی) یه کسانه به (فعلن = - -) و (مه حویا = فاعلن) هه روا (نالی) و (نالی) و (قانع) و (قانعاً).

ئه مه له کیشی په نجه ییشدا هه ر وایه، گه لی جار هه مزه ده کرتئ، یا تیبی راناوی که سی دووه م گو نا کرئ، یا پیتی بزوتنی کورت ده کرئ به پیتی بزوتنی درێژ، وهک مه وله وی - ره حمه تی خودای لی بئ - نازناوی خۆی (مه عدوم = --) ده کا به (مه عدومی = ---) تا بره گی بۆ زیاد بکا له م شیعه ردا:

چه کو؟ مه عدومی ئه و تا قه ت دارۆ

ساتئ وه بی دین بالات بو بارۆ

به لام کاتئ کاری به زیاد کردنی بره گی بئ نه بوو، ریک ده لی:

ئیمسال نه ووه هار چوون خه زان سه رد

به رگ وه ردباغ (مه عدووم) به رد په ی هه رد!

جا له م روانگه وه هه ستیاری کورد ده بی زۆر به باشی له کون و قوژبنی زمانه که ی خۆی شاره زا بی، وه ئاشنا بی به ریزمان و ریتنوس و به نه حو و صه رفی کوردی، ده نا تووشی هه له ی گه وره ی کیشی و زمانه وانی و ئه ده بی ده بی و، بگره سه ر له پسپۆرانی ئه م بوارانه ییش ده شتیوتئ، چونکه شاعیر و ئه دیب و نووسه ر نوینه ری سه رده می خۆیانن، که شتی ده لئین، پاش ماوه بی فاکته ری دیرینی، ئه و گوته یه به نرخ ده کا و، به قسه ی پیشینان له قه له م ده درئ.

له بهر ئه مه من وا به باش ده زانم که به لگه سازی و نمونه هینانه وه، له شیعه ر و ئه ده ب و که لته ووردا، ته نیا به نمونه ی ره سه ن و سه رده سته بکرئ، ده نا له مه ییش پتر سه رمان لی ده شتیوتئ.

۲- (حرفی ص‌حیح): پیتی ساخ: پیتی دروست، چونکه ئەم زاراوه له عەرهبیدا به‌راهر به (حرفی عیله)یه، که به‌واتا پیتی ناساخ و نه‌خۆش و ده‌غه‌زاره. که‌واته: حرفی ص‌حیح سەرجه‌می پیتته‌کانی ئەلفویتییه، جگه له پیتته نه‌خۆشه‌کان که ئەلف و واو و بی‌ن.

۳- (حرفی عیله): واته: ئەلف و واو و بی‌ن، له‌سەر هەر شیوه‌بی‌ن، بزواو بن یا وه‌ستاو.

۴- (حرفی لین): بریتییه له ئەلف و واو و بی‌ن، به‌مه‌رجی واو و بی‌ن که بی‌ن بزویین بن و بزویینی پیتی پیتشیان له توخمس (جینس)ی خۆیان نه‌بن، وه‌ک (قال، مال، سال، شار، قه‌ول، قه‌یل، مه‌یل، هه‌ور، وه‌ی، ده‌ی).

۵- (حرفی مه‌دد): بزویینی درێژ، که بریتییه له ئەلف و واو و بی‌ن، به‌مه‌رجی واو و بی‌ن بزویین بن و بزویینی پیتی پیتشیان له چه‌شنی خۆیان بی‌ن، وه‌ک: (نال، مۆر، شیر، موو، توو، میر، شیر، قیر، ئوم، ج‌اء، قیل، سوو).

کورت و پوخت و به‌کوردی په‌تی:

آ- ئەلف هه‌میشه هه‌م پیتی عیله‌یه، هه‌م لین، هه‌م مه‌دد.

ب- هه‌موو واو و یاتیکیش، بزویندار بن یا بی‌ن بزویین پیتی عیله‌ن وه‌ک (سۆل، دیل، مه‌یل، هه‌و، نه‌و، وه‌ره، که‌وه‌ر، هه‌یه‌ر، هه‌ی هه‌ی).

ج- واو و بی‌نی زه‌نه‌داریش، ئەگه‌ر بزویینی پیتی پیتشیان له چه‌شنی خۆیان بوو پیتی مه‌ددن، ده‌نا پیتی لین، وه‌ک نمونه‌کانی ئیستای پیتشه‌وه.

۶- (حرفی صامیت): پیتی بی‌ده‌نگ: حرفی ص‌حیح.

۷- (حرفی صائیت): پیتی ده‌نگدار: حرفی مه‌دد: بزویینی درێژ.

۸- (حرفی ئەصلی): پیتی ریشه‌یی، پیتی چاووگی، ئەو پیتته‌یه که له بنه‌ره‌تا به‌شێ بی‌ن له وشه‌که، وه له کیتشا به‌فی و عه‌ین و لامی (فَعَلَّ) بکیتشین، وه‌ک نوون و صاد و ریتی (نَصَرَ) که له‌سەر کیتشی (فَعَلَّ)یه. ئەمه به‌پیتی وه‌ضعی لوغه‌ته، نه‌ک به‌پیتی کیتشی عه‌رووزی، چونکه له عه‌رووزدا مه‌رج نییه هه‌ر پیتی به‌(فی) و (عه‌ین) و (لام) بکیتشێ ئەصلی بی‌ن، وه‌ک (ره‌جه‌ز):

وَأَكْدُ الْأَذْكَارَ بِالتَّوَكِيدِ

تِلَاوَةُ الْقُرْآنِ بِالتَّجْوِيدِ

ئوه‌تا کاتێ ئەم دێره ده‌کیتشین، ده‌بینین جاری وا هه‌یه پیتی زیاده‌ی صه‌رفی به‌(ف ع ل) کیتشراوه و پیتی ئەصلیش به‌غه‌یری (ف ع ل) کیتشراوه.

۹- (حرفی زائید): پیتی زیاده، یا لاوه‌کی، ئەو پیتانه‌یه که له وشه‌دا له‌سەر پیتته ریشه‌یییه‌کان زیاد کرا بن، وه له کیتشا به‌خودی خۆی بکیتشێ، نه‌وه‌ک به‌فی و عه‌ین و لام، وه‌ک (أ، م، و، س، ت، ی) له (ناصر = فاعل) و (منصور = مفعول) و (استنصار = استفعال) و (نصیر)دا، که له هه‌موو ئەم وشانه‌دا ته‌نیا (ن ص ر)یکه ئەصلین، ئەوانی تر (ا س ت و م ی)یکه نائەصلین و زائیدن. (ر: أصول التفاعیل).

۱۰- (حروف التقطیع): پیتته‌کانی پاره‌پاره‌کردن، بریتین له‌م ده‌ پیتته‌ی که‌وان له‌م پرسته‌یه‌دا: (لَمَعَتْ سُبُوفُنَا). (ر: أصول التفاعیل).

۱۱- (حروف القافية): پیتته‌کانی سه‌روا، ئەم شه‌شه‌ن:

۱- ره‌وی ۲- وه‌صل ۳- خ‌روج ۴- ریدف ۵- ته‌ئسیس ۶- ده‌خیل

ئهمانه به‌پیتی هه‌لومه‌رجی خۆیان له سه‌روادا نه‌گۆرن (ر: حروف القافية له قافیه‌دا).

۱۲- (حروف الوصل): پیتته‌کانی وه‌صل، ئەم چوارهن:

۱- هێی راسته‌وه‌خۆی پاش پیتی ره‌وی ۲- ئەلف ۳- واو ۴- بی‌ن

مه‌رجه‌که ئەم سێ پیتی عیله‌یه له تێرکردنی بزویینی پیتی ره‌وی، له سه‌روای (مطلق) ره‌هادا په‌یدا بووین.

۱۳- (حروف الترتم): ئەو پیتته مه‌ددانه‌ن که ده‌نگیان پێ درێژ ده‌کرتته‌وه.

۱۴- (حرفی له عه‌ره‌بیدا نه‌بی): (ب: الأبدیة/ج).

۱۵- (الحرف الساقط فی التللفظ): پیتی له نووسیندا هه‌بی و له گۆییکردندا نه‌بی. (ب: خه‌طی عه‌رووزی).

۱۶- (حرفی به‌دوو حه‌رف): پیتی گیراویدار به‌دوو پیت ده‌چێ، هه‌روا پیتی ته‌نوبندار و پیتی تێرکراو، یا درێژه‌وه‌کراو، به‌دوو پیت ده‌چن، ئەمانه له عه‌ره‌بیدا زۆرتر له ریتنوسی ئاساییدا به‌یه‌ک پیت ده‌نووسرین، بی‌جگه له کاتی مه‌نصوبی ته‌نوبن، له هه‌ندی کاتیدا، وه‌ک ئەو هه‌موو نمونانه‌ی که له پیتشه‌وه رۆیشتن، به‌لام له کوردیدا به‌چه‌ند جو‌ر ده‌نووسرین:

آ- پیتی گیراویدار به‌دوو پیت ده‌نووسرێ (نالی - واقیر، یا هه‌زه‌جی مه‌حذووف):

له سایه‌ی (قه‌ددی) مه‌وزوون و دوو زولفی

له نالی و شیعر و ته‌سویدی نه‌ما باس!

ب- ته‌نوبن له کوردیدا نییه، به‌لام ته‌گهر دنیا‌بوو که‌سه‌ی دروستی کرد، نه‌وه دروسته به‌دوو پیت بنووسری، یا به‌یه‌ک پیت (نالی - ته‌ویل):

تَرى وَرْدَهٗ قَوْتَا وَجَوْتَا وَسَايَقَا

فِيَا قَوَوْتِي مَن جَوَوْتِهٖ ثُمَّ قَرْدَهٗ

ئه‌وه‌تا (قوتا) و (جووتا) به‌دوو پیت نووسراون، چونکه‌ حاله‌تی نه‌صبه‌یه، له عه‌ره‌بیشدا ناوی مو‌عه‌رب له کاتی منصوبیدا به‌دوو پیت ده‌نووسری، پیتته ته‌نوبنداره‌که خوی چی بوو به‌وه ده‌نووسری، به‌لام ته‌نوبنه‌که‌ی له حاله‌تی وه‌صل و وه‌قفدا به‌ئه‌لف ده‌نووسری، کوردیبه‌که‌یش هه‌روا باشه له‌سه‌ر شی‌وه‌ی عه‌ره‌بیه‌که‌ بنووسری، به‌لام له حاله‌تی ره‌فعه و جه‌رده‌ا، هه‌ندی به‌نونی وه‌ستاو ده‌ینوسری و هه‌ندی وه‌ک عه‌ره‌بی ده‌ینوسن، قانیع - ره‌مه‌تی خوی لئ بی - ده‌لی:

وَأَوْ كَاوِ سَارِدِ سَرْجِنَارِ بَهَاوِينِ

وَدَاسِ وَتَوْرَاسِ وَپَاچُ وَمَشَّارِنَا

هه‌ندی تر له ره‌نوسری ئاساییشدا وه‌ک ره‌نوسری کیشزانی ده‌ینوسن (پر: نووسینی عه‌رووزی له سه‌ره‌تای کتیبه‌که‌وه).

۱۷- (حه‌رفی خه‌روج): (پر: خه‌روج).

۱۸- ته‌حریف: گو‌رین و ده‌سکاربکردنی ده‌ق به‌نیازی ناپاک: (پر: ته‌حریف).

۵۵- (حرکه):

بزوین، جوولّه، سه‌ جو‌ره: سه‌ر، ژیر، بو‌ر، له کوردیدا (پر: پرگه‌ی دریتز له (آ) وه تا (ه)).

حه‌ره‌که یا بزوین له عه‌رووزدا به‌زاراوی زۆر هاتووه:

آ- (حه‌ره‌کاتی قافییه): بزوینه‌کانی سه‌روا: شه‌شن:

۱- مه‌جری: بزوینی پیتی ره‌وی: (پر: المه‌جری).

۲- توجیه: بزوینی پیتی پیش ره‌وی له سه‌روای مو‌قه‌بیه‌د به‌زه‌نه.

۳- نه‌فاذ: بزوینی پیتی وه‌سل له سه‌روادا.

۴- ئیشباع: بزوینی پیتی ده‌خیل.

۵- هه‌ذو: (پر: هه‌ذو).

۶- ره‌سس: بزوینی پیتی پیش ئه‌لفی ته‌ئسیس (پر: قافییه و بزوین و پیتته‌کانی له (ق ف ی) پيدا).

ب- له جینسی هه‌ره‌که‌که‌ی (پر: جنس).

ج- (إشباعی هه‌ره‌که): تیرکردنی بزوین (پر: ناچاربه‌کان/ ۱۱، ۱۲).

د- (حركة الروي): بزوینی ره‌وی: (پر: روی).

ه- (حه‌ره‌که له کیشدا): بزوین له کیشدا (پر: پرگه‌ی دریتز له پرگه‌دا).

و- (حه‌ره‌که له میزان و موزوندا): (پر: پرگه‌ی دریتز).

ز- (حه‌ره‌که‌ی ده‌خیل، هه‌ره‌که‌ی حه‌رفی ما‌قبل، هه‌ره‌که‌ی... تاد).

ح- (متحرك): پیتی بزاو، جوولّه‌دار، بزویندار، به‌راه‌ری پیتی وه‌ستاوه.

ط- (تحريك الساكن): پروانه ناچاربه‌کان/ ۱۹. (تسكين المتحرك) یش هه‌روا

ی- (تحريك ميم الساكن): (پر: ناچاربه‌کان/ ۱۹).

ک- (اجتماع الحركات): له شیعردا، له چوار بزوین پتر به‌یه‌که‌وه کۆ نابنه‌وه.

ل- (حروف الحركة): پیتته بزوین، ده‌یشگو‌تری: هه‌ره‌که‌ی به‌حه‌رفه، وه‌ک بزوینه‌کانی شه‌ش ناوه‌که (أسماء ستة).

م- (حركة مجانسة، حركة غير مجانسة): (پر: حه‌رفی مه‌دد و لین).

۵۶- (الحزم):

(پر: الشوانی). پیتی ریدف ته‌گهر واوی پیش بو‌ردار بوو، وه‌ک (بَصُوبٌ، تَنُوبٌ، بُوْرٌ، حُوْرٌ، تَوونٌ، رَوونٌ) یا بی‌ی پیش ژیردار بوو، وه‌ک (حَمِيدٌ، مَجِيدٌ، سَعِيدٌ، أَعَارِيدٌ، شِيرٌ، بِيرٌ، سِيرٌ، قَبِيرٌ، فَيْرٌ، خَيْرٌ، تَبْرٌ) ئه‌وه پیتی ده‌گو‌تری: (حه‌رفی مورسه‌ل: جله‌وی شل). به‌لام ته‌گهر خو‌بان وه‌ستاو بوون و پیتی پیشیان سه‌ردار بوو، وه‌ک (بُونٌ) و (بَيْنٌ) و (سه‌یر) و (ته‌یر) و (هه‌ور) ئه‌وه پیتی ده‌گو‌تری: (حه‌زفی مونبه‌سیط: جله‌وی به‌ره‌لا). یا (حه‌زفی مونبه‌سیط: پشتینه‌ی کراوه).

۵۶- (حسن المطلع):

(بر: - المطلع) (حسن المقطع بر: - المقطع).

۵۷- (الحساب الأبجدي: حساب الجُمَّل):

(بر: الأبجدية).

۵۸- (حَسْنُو):

ناواخن: (بر: ۲۲/ بیت - هیتلکاری). (حاشیة: پراویژ).

۵۹- (حمار الشعراء):

نازناوی به حری ره جهزه، بویه پیتی دهلتین: گویدرپیژی ههستیاران، چونکه به حریتی
خۆش و ئاسانه، هه موو ههستیاری پیتی دهوپیژی.

هه موو شاعیری ده توانی ههلبهستی پی بهوئیتتهوه، چونکه نزیکترین به حره له
پهخشانهوه، له م دیدهوه ههق وایه له کوردیدا هۆنراوی بی کیش ناوپیژی به حری که!

۶۰- (النشعر الحالی):

واته: شیعی رازاوه، یا ههلبهستی خشلدار، ئه و جوړه هۆنراوهیه که گشت پیتهکانی
هه موو وشهکانی خالدار بی، واته: نوخته دار بی، ئه م جوړه شیعه له کوردیدا، بهرینووسی
نوتی ئه مریو ژور ئه سته مه، چونکه که م وشه ههیه که پیته بزوینی تیا دا نه بی، پیته
بزوینه کانیس که ئه م سیانن (ا، و، ی) دووانیان بی نوخته ن، وهک (ده برگیه):

ژینی بی ژنی بچیژی چین چین

چنیت بی زیزی، چینی شینی ژین

واتای ئه م ههلبهسته ئا وایه:

ژینی بی ژنی بچیژی چین چین

ژیانت ده بی به شیوه نی ژین

مه بهست له م جوړه هونه ره لایه نه به دعییه که یه تی، دهی ئه گهر ئینساف بده بین ده بینین
ئه م نمونه کوردیبه سهرکه وتووتره له م نمونه عه ره بیبه، که له هه مان با به ته:

تُبَّتَتْ فِي غِشٍّ جَيْبٍ بَتْرَيْنِ

خَبِيثٌ يَبْغِي تَشْفِي ضِعْنِ

(تیبینی): مه بهست له پیتی خالدار ئه وهیه له بنه رتدا له پیته نوخته داره کان بی، با له
هه ندی کاتیشدا به بی نوخته بنووسری، وهک (بیغی) و (بی) و (بچیژی) و (زیزی).
(بر: شیعی عاطل).

۶۰- (الذُّلُّ وَالنُّفْرُ وَالْحُوشُ):

موعه رری - رهحه تی لی بی - دهلتی: سه روا به پیتی رهوی سی جوړه: زولول: ئه وهیه له
کۆن و نویدا ژور به کارهینرا بی، نوفر: ئه وهیه که سرک بی، واته: وهک پیته باوهکانی
رهوی به ژوری به کار نه هاتبی، وهک جیم و زی و ئه مانه، حووش: ئه وهیه که به ده گمه ن
به کار به پیتری.

هوتهم: پیتی خئ: حرف الخاء

خ = ۶۰۰ (پروانه: الف/۳۵ - تیبینی).

۶۱- (الخبب):

واته: لۆقه. به حری خه به ب به حری موته داره که (پ: المحدث).

۶۲- (خبل):

کۆبوونه وهی خه بن و تهی (پ: نه خشه ی/۲ زحافه لیکدراوه کان) ده گوتری: پیتی مه خبول، یا زهری مه خبول، یا بهیتی مه خبول، بۆ عه رووزیش ده گوتری: (عروضه مخبولة).

۶۳- (خبن):

هه لپچانی جل و دوورینی.

زحافیکی سادهیه، بریتیییه له لابرذنی پیتی نه بزتیوی دووم، له پیتدا، واته: کورتکردنه وهی یه کهم برگه ی دپژ له ته فعیلده دا، له به سیط و کامیلی موزمه ر و ره جه ز و موخه لله عی به سیت و ره مه ل و مونسه ریح و سه ریح و مه دید و موقته ضه ب و خه فیف و موجته س و موته داره کا روو ده دا. (پ: خبن - نه خشه ی/۱ - زحافه تاکه کان).

لابرذنی پیتی دوومه ی سه به بی سووک - که به مه ده گوتری خه بن - له م پینج پتیه دا:

۱- (مستفعلن) به خه بن، ده بی به (مفاعلن) له ره جه ز و به سیت و سه ریح و مونسه ریح.

۲- (مستفع لُن) ده بی به (مفاعلن) له خه فیف و موجته سدا.

۳- (فاعلن = فَعْلُنْ) له مه دید و ره مه ل و به سیت و موته داره کا.

۴- (فاعلاتن - فعلاتن) له مه دید و ره مه ل و خه فیف و موجته سدا. به لام (فَاع لَاتْنِ) ی خاوه ن وه ته دی بلاو له موزاریعه ا خه بن ناکری.

۵- (مَفْعُولَاتٌ) به خه بن ده بی به (مَفَاعِلٌ) له مونسه ریح و موقته زه بده ا، له سه ریه شدا به خه بل و به که سف، ده بی به (فَعْلُنْ ب ب -) به خه بن و که سفیش ده بی به (فَعْلُولُنْ) به خه بن و وه قفیش ده بی به (فَعْلُولَانْ).

تیبینی: ده بی ئه وهیش بزانی که یه ک جوړه (مفعولات ---ب) مان هه یه که ئاوايه:

سه به بی سووک + سه به بی سووک + وه ته دی بلاو، که له م سی به حره دایه: موقته زه ب و مونسه ریح و سه ریح، به لام دوو جوړه (مستفعلن) و (فاعلاتن) مان هه یه (پ: اصول التفاعیل، ژماره/۵).

زۆرینه ی کیشزانه کان به خه بنی (مستفعلن) ی موزمه ر له کامیلدا ده لئین: وه قص (پ: بهیت).

۶۴- (خرب):

خه رب عیلله تیکه تاییه ته به وه ته ده وه، بریتیییه له خه رم و که ف، به س ده چیتته سه ر (مفاعیلن) له هه زه ج و موزاریعه ا، به مه رجی له سه ره تایی سه ردپه وه بی، ده بی به (فاعیلن - مفعول = - - ب) له عه ره بیدا، به س له سه در ی سه در ی سه ردپه ا دروسته، به لام له کوردیدا دروسته له سه ره تایی گشت دپه کانی چامه که وه دووباره بیته وه، وه دروستیشه دووباره نه بیته وه، له کوردیدا له سه ره تایی سه در و له سه ره تایی عه جزه وه دروسته، وه ک گشت دپه کانی ئه م چامه یه ی نالی - ره حمه تی خودای لی بی - (مضارعی اُخرَب):

ئهی ساکنی ریاضی مه دینه ی منه ووه ره لوتفج بفه رموو: مه دینه ی منه ووه ره

ده گوتری بهیتی ئه خه رب، موزاریعی ئه خه رب، هه زه جی ئه خه رب، پتی ئه خه رب.

یا وه ک ئه م چامه ی تری که ئه مه سه ردپه که یه تی: (موزاریعی هه شتی ئه خه رب):

ده ستم له گه ردنی خۆت هه لمه گره ئهی (حه بییه)

وه بزانه خوینی خوومه، یا مینه تی ره قیبه

(پ: کیشی برگه یی/۷) و (بهیتی موده ووه ر - شیعره که ی مه حوی). له عه ره بیدا خه رب له هه زه جدا ناپه سه نده.

۶۵- (تخریج القوافی):

ده ره یانی سه روا: ئه وه یه روون بکرتته وه، که ئایا سه روا که له چی جوړتیکه موته واتره، موته داره که... وه پیت و بزوتیه پیوسته کانی تیا دایه یا نا، وه بی نه نگه، یا نه نگداره، وه ئه گه نه نگی تیا دایه چییه... تاد.

۶۶- (خروج عن الوزن):

ده رچوون له کیش: له نگیی شیعر، ده گوتری: شیعی خاریج له سه ر وه زن، واته:

هۆنراوی له‌نگ، که کیشه‌که‌ی له سنووری ده‌ریاکه‌ی ده‌رچوو بێ، وه‌ک ئه‌وه له‌تیکه‌ی ده‌ بره‌گه‌یی بێ و ئه‌وه له‌ته‌که‌ی تری نو‌ بره‌گه‌یی بێ، یا یازده‌ بره‌گه‌یی بێ، یا پێسه‌که‌ی هه‌قی (مفاعیلن) بێ ئه‌وه (مفاعلتن) بێ.

17- (الخروج):

ئه‌لفی خه‌روج له‌ سه‌روای موته‌له‌قا: (قافیه / الخروج).

یه‌که‌یکه‌ له‌ شه‌ش پێته‌که‌ی سه‌روا، پیتیکه‌ی نه‌رمه (لین‌ه)، له‌ تیرکردن و درێژکردنه‌وه‌ی بزویته‌ی هیتی صیله‌ی بزێو، له‌ زۆرینه‌ی کاتا، په‌یدا ده‌بێ، جا ئه‌گه‌ر بزویته‌ی هیتی سه‌ر بوو، پیتیه‌ی خه‌روه‌که‌ ئه‌لف ده‌بێ، ئه‌گه‌ر بو‌ر بوو وا ده‌بێ، ئه‌گه‌ر ژێر بوو، یه‌ ده‌بێ، وه‌ک: (إجمالها، إجمالها، إجمالها).

پیتیه‌ی خه‌روج نه‌گۆره‌، له‌ سه‌روای سه‌ردێره‌وه‌ تا دێری قه‌ه، که‌ دوا دێره‌ له‌ چامه‌دا ده‌بێ ره‌چاو بکری، وه‌ک ئه‌لفی پاش هیتی وه‌سل، له‌ سه‌رجه‌می سه‌رواکانی ئه‌م چامه‌یه‌دا (کامیل):

عَفَتِ الدَّيَّارُ مَحَلُّهَا فَمَقَامُهَا

بِمِنَى تَأَبَّدَ غَوْلُهَا فَرَجَامُهَا

ئه‌وه‌تا سه‌رواکانی تری ئه‌م چامه‌یه‌ تا کو‌تایی ئه‌م جو‌ره‌ وشانه‌یه‌: (سَلَامُهَا، حَرَامُهَا، رَهَامُهَا...).

له‌ کوردیدا وه‌ک چامه‌که‌ی نالی، که‌ سه‌ردێره‌که‌ی ده‌لێ:

ده‌روونی لدا‌ری (بر: هیلکاری له‌ -البیت-دا).

شيعر هه‌یه‌ خالپیه‌ له‌ وه‌صل و خه‌روج، ئه‌گه‌ر هیتی وه‌صل نه‌بوو به‌ناچاری پیتیه‌ی خه‌روج نییه‌، به‌لام مه‌رج نییه‌ که‌ هیتی وه‌صل هه‌بوو، پیتیه‌ی خه‌روج هه‌بێ، چونکه‌ دروسته‌ که‌ هیتی وه‌سله‌که‌ وه‌ستاو بێ وه‌ک (أَبُهْ + مَعَهْ) به‌زه‌نه‌ی هیتی.

18- (الخرجة):

دوا قفل له‌ موشددا (بر: موشح، له‌ ده‌ریا نو‌یکاندا).

19- (اختراع):

به‌م چه‌ند زاراوه‌ دێ:

1- به‌حری موخته‌ره‌ع واته‌: به‌حری موته‌داره‌ک (بر: محدث): (ده‌ریای داهینراو).

2- ئیختراعی کیشیکه‌ی تاییه‌تی، که‌ زیاد بێ له‌سه‌ر شازده‌ به‌حه‌ره‌که‌ی خه‌لیل، به‌لام به‌ده‌سکارییه‌وه‌ پێ و به‌حه‌ره‌کانی شیعری عه‌موودی - هۆنراوی ستوونی - به‌کار به‌یتێ، یا هه‌ر هه‌یج نه‌بێ سوودیان لێ وه‌رگری، وه‌ک: به‌ند و دوو بیت و چوارینه‌ و... تاد.

له‌ راستیدا له‌ پاش خه‌لیل - ره‌حمه‌تی خودای لێ بێ - له‌ ده‌ریاکانی خه‌لیل، گه‌لێ کیشی نو‌ی داهینراوه‌، عه‌ره‌ب و کورد و عه‌جه‌م و تورک و گه‌لانی تریش، ته‌نانه‌ت گه‌له‌ ناموسولمانه‌کانیش، که‌ له‌ ناوچه‌ی موسولمانانا ده‌ژین، له‌م کیشه‌ نو‌تیانه‌دا هاوبه‌شییان کردووه‌. به‌وینه‌: به‌حری موزاربع له‌ بنه‌ره‌تا بریتیه‌ی له‌:

(مفاعیلن فاع لاتن مفاعیلن × ۲)

به‌لام له‌ کو‌ندا هه‌ر به‌مه‌جزوئی به‌کارهینراوه‌، وه‌ یه‌ک چه‌شنی بووه‌ و به‌س، که‌ ئه‌مه‌ بووه‌:

(مفاعیلن فاع لاتن × ۲)

وه‌ فووشی له‌ شیعری عه‌ره‌بی کو‌ندا ئیجگار که‌مه‌، که‌چی ئه‌م ده‌ریایه‌ له‌ کوردیدا زۆر باوه‌، نالی له‌ دیوانه‌که‌یدا زۆر چامه‌ی به‌م کیشه‌ داناوه‌، وه‌ له‌ کوردیدا چه‌ندین لکیان له‌م ده‌ریایه‌ دروست کردووه‌، وه‌ک موزاریعی مه‌کفووفی مه‌خرووم، یا موزاریعی مه‌کفووفی ئه‌خره‌ب، خانی - ره‌حمه‌تی خودای لێ بێ - ده‌فه‌رمووی:

خۆش وه‌زنه‌ بێ مه‌لاله‌ گه‌ر بت مضاربع ئه‌خره‌ب

که‌ ئاوا پاره‌ پاره‌ ده‌کری:

خۆش وه‌زنه‌ + بێ مه‌لاله‌ + گه‌ر بت م + ضاریعه‌خره‌ب

مَفْعُولٌ + فاعلاتن + مفعول + فاعلاتن

ده‌شێ به‌یاسای کرتانندی هه‌مه‌، هه‌مه‌زی (أخرب) له‌م شیعره‌ی خانیدا بکرتی. یاس له‌ لکه‌کانی تری بو‌ جیگه‌ی خۆی.

3- داهینانی کیشیکه‌ی نو‌ی، وه‌ک هه‌لبه‌ستی ئازاد و شتی تری وا.

70- (خرم):

به‌ریتی بێ نوخته‌، بریتیه‌ی له‌ لابرندی یه‌که‌م پیتیه‌ی وه‌ته‌دی کو‌، له‌ سه‌دری سه‌دری سه‌ردێری چامه‌دا و به‌س، ناچیتته‌ سه‌ر سه‌به‌ب و فاصیله‌ به‌هه‌ردوو جو‌ره‌که‌یانه‌وه‌، له‌

یه کهم پیتی نیوهی یه کهمی دپیدا، چ له تاکه دپیدا، چ له پارچه و شتی تری وادا، چ له چامه‌دا رووده‌دا، زۆرتتر وهک گوتمان له عه‌ره‌بیدا له سه‌دری سه‌ردپیری چامه‌دا ده‌بی، به‌لام هه‌ر له عه‌ره‌بیدا دروسته، له هه‌مان شوینا، له دپیره‌کانی تری چامه‌بیشدا دووباره بیسته‌وه، جاروبار ته‌نیا له پیتی سه‌ره‌تای نیوهی دووه‌می دپیدا ده‌بی، ئەمه له عه‌ره‌بیدا وایه، به‌لام له کوردیدا وهک له (خره‌ب) دا رابورد به‌جۆرتیکی تره.

خه‌رم ده‌چیتته سه‌ر ئەم سێ پیتییه و به‌س:

۱- (فَعُولُنْ) ی یه‌که‌م له (ته‌ویل) و (موت‌ه‌قاره‌ب) دا، هه‌روا (فَعُولُنْ) ی سه‌ره‌تای له‌تی دووه‌م له‌م دوو ده‌ریابه‌دا، به‌خه‌رم ده‌بن به (عُولُنْ = --) ده‌بری بۆ (فَعْلُنْ --) چونکه له کیشی سه‌رفی عه‌ره‌بیدا (عُولُنْ) نییه به‌لام (فَعْلُنْ --) هه‌یه.

۲- (مُفَاعَلْتُنْ) له وافییدا، چی پیتی سه‌دری سه‌در بی، وه چی پیتی سه‌ره‌تای عه‌جز بی، به‌خه‌رم ده‌بی به (فاعلتن — مفتعلن = ب-ب-) به‌خه‌رم له وافییدا ده‌یشگوتری (عه‌زب = عه‌ضب).

۳- (مَفَاعِيلِن) له سه‌دری سه‌دری وافییر و هه‌زه‌ج و موضاریع‌دا به‌خه‌رم ده‌بی به (فاعیلن) هه‌روا له سه‌ره‌تای عه‌جزدا، ده‌گوتیرتته‌وه بۆ (مفعولن = ---). که‌واته: خه‌رم له‌م پینج ده‌ریابه‌دا رووده‌دا: (طه‌ویل و وافییر و هه‌زه‌ج و موزاریع و موت‌ه‌قاره‌ب). خه‌رم و قه‌تعه به‌س له وه‌ته‌ددا ده‌بن.

(تیبینی): مه‌رج نییه که هه‌موو که‌مییه‌کی سه‌ره‌تای دپیره‌ خه‌رم بی، چونکه وهک گوترا: خه‌رم لا‌بردنی پیتی یه‌که‌می وه‌ته‌دی کو‌ی پیتی سه‌دره، له سه‌به‌با روونادات، هه‌روا له فاصیله‌دا، چونکه هه‌ردوو جۆره‌که‌ی فاصیله به‌سه‌به‌بیککی قورس ده‌ست پین ده‌کا. ئەمه‌یش چه‌ند نمونه‌یه‌که له خه‌رم (ته‌ویلی مه‌خرووم):

لَمَّا رَأَيْتُ الْأَرْضَ قَدْ سَدَّ أَرْضُهَا وَكَمْ تَرَّ إِلَّا بَطْنُهَا لَكَ مَخْرَجًا

به‌م جۆره دپیره ته‌ویلی ئەهله‌میشی پین ده‌گوتری.

(ته‌ویلی ئەثرم = ته‌ویلی مه‌خروومی مه‌قبوض):

هَاجَكَ رَيْعُ دَارِسُ الرَّسْمِ بِاللُّوِي لِأَسْمَاءَ عَفَى آيَهُ الْأَمُورُ وَالْقَطْرُ

(موزاریعی ئەثره‌م = موزاریعی ئەخه‌رمی مه‌قبووز):

قُلْتُ سِدَادًا لِمَنْ جَاءَنِي فَأَحْسَنْتُ قَوْلًا وَلَا أَحْسَنْتُ رَأْيًا

(موت‌ه‌قاره‌بی ئەهله‌م = موت‌ه‌قاره‌بی ئەخه‌رم):

لَوْلَا خِدَاشٌ أَخَذْتُ جَمَالًا تِ سَعْدٍ وَلَمْ أُعْطِهِ مَا عَكَبَهَا

(وافیری ئەهله‌م = وافیری مه‌خرووم):

إِنْ نَزَلَ السَّمَاءُ بِأَرْضِ قَوْمٍ رَعَيْنَاهُ وَإِنْ كَانُوا غَضَابًا

(هه‌زه‌جی مه‌خرووم):

أَدُوا مَا اسْتَعَارُوهُ كَذَلِكَ الْعَيْشُ عَارِيَةٌ

نمونه‌ی خه‌رم که له پیتی سه‌ره‌تای عه‌جزدا بی و به‌س، وهک (ته‌ویلی مه‌خرووم):

خَرَجْتُ بِهَا مِنْ بَطْنِ يَبْرِينَ بَعْدَمَا

(نَادَى) مُنَادِي بِالصَّلَاةِ فَأَعْتَمَا

خه‌رم عیله‌ته چونکه ده‌چیتته سه‌ر وه‌ته‌د، به‌لام له حوکمی زی‌حافدا‌یه، چونکه بگۆره نه‌گۆر نییه. هه‌ندی ده‌لین: ئەمه‌ی ناو‌نراوه خه‌رم یاسایه‌کی کیشزانی نییه، به‌لکو هه‌له‌ی نووسیاره، نووسه‌ره‌وه‌کان به‌رتیکه‌وت پیتیکیان له سه‌ره‌تای هه‌ندی پیتییه‌وه له بییر چووه، به‌ره به‌ره ئەو هه‌له‌یه له لای کیشزانه‌کان بووه به‌زاراوه‌یی، به‌ناوی خه‌رم، به‌لام خه‌رم و خه‌رب له کوردیدا باوه و یاسایه.

له کوردیدا وهک له خه‌ربیشدا رابورد، دپیری مه‌خرووم زۆره، وهک زۆر له دپیره‌کانی ئەم چامه‌یه‌ی نالی، که موزاریعی ئەخه‌رمی هه‌شتییه، گه‌رچی زۆره‌ی دپیره‌کانی تری ئەخه‌ربن: واته: مه‌خرووم و مه‌کفووفن پیکه‌وه:

ئەشخا‌سی خاصه (تَشَخَّصٌ أَبْصَارُهُمْ) هه‌موو

(و‌أنفسي) یانه هه‌ریه‌که بۆ خو‌ی مو‌حه‌ییهر

کیشی ئەم دپیره ده‌قاوده‌ق ئا‌وایه:

(مفعولن + فاعلات + مفاعیل + فاعلن × ۲)

خه‌رم له زمانا واته: لووت که‌ل، یا لووت کرتا‌و، یا لووت خورا‌و، یا لووته کرتی، یا که‌پوو خورا‌و، مه‌خرووم و ئەخه‌رم ئەو پیتییه‌یه یا ئەو دپیره‌یه که خه‌رم کرابی و تووشی که‌پوو خورا‌وی بو‌وی.

نمونه‌ی دپیری یه‌که‌م پیتی هه‌ردوو نیوه‌که‌ی مه‌خرووم بی ئەم دپیره‌یه، که وافییری هه‌ردوو له‌ت خه‌رم کراوه:

أَبْدَلْنِي بِتَيْمِ اللَّاتِ رَبِّي حَنْظَلَةَ الَّذِي أَحْيَا تَمِيمًا
مُفْتَعَلْنُ + مَفَاعِيلُنْ + فَعُولُنْ + مَفْتَعَلُنْ + مَفَاعِيلُنْ + فَعُولُنْ

کهواته: نالی و خانی و مهجوی و ههستیاره کوردهکانی ترکه نهخره می (صه در و ابتداء) یان بهکارهیتناوه، سهرمه شقیان له یاسایه کی عهرووی پهسه نی رهسا وهرگرتوه.

خهرم له (مفاعلتن) ی و افیردا ئه م چند جورهی هه یه:

۱- به خهرم (مفاعلتن) ده بی به (فاعلتن — مفتعلن) پی پی ده گوتری (أَعْضَب).

۲- به عه صب و خهرم ده بی به (فاعیلن — مفعولن) به خهرمه که و عه صبه که ده گوتری (قسم) به پی و دیره که یش ده گوتری: (أَقْصَم).

۳- به که ف و خهرم و عه صب ده بی به (فاعیل — مفعول = -- ب) پی پیان ده گوتری (عه قص) و (ئه عقه ص).

۴- به عه قل و خهرم (مُفَاعَلْتَن — مَفَاعِيلُنْ — مَفَاعِلُنْ) پی پی ده گوتری جه مه م و ئه جه م.

ده گوتری: به یتی مه خرووم، پی پی مه خرووم، هه زه جی مه خرووم.

۷۱- (خه زل):

(بر: جه زل).

۷۲- (خه زم):

به زتی خالدار، واته: لووته وانه (پروانه: ناچاره کان/ ۴۱).

۷۳- (اختصار):

ته خفیفیشی پی ده گوتری. له عه ره بی و له کوریددا، ئه دیب یا ههستیار، به پی پی خوازه ی بار و موقتته زای حال، جار جاره و که مه که مه، جوره گورانکاریه کی نااسایی ده کا. ته نانته شتی و له فه رموده یشدا هه یه، پیغه مه ری خوشه ویست و نازدار - له م شهوی هه یینییه دا، که شهوی ئیسرا و میعراج، هه زاران هه زار دروود و ره حمته و سلایوی له سه ر بی - له فه رموده یه کا ده فه رمووی: (كفَى بِالسَّيْفِ شَأْنًا...)

مه به سستی (د) له نبوه وشه ی (شا) (شاهدأ) یه. ئه وه تا پیغه مه ر (د) له به ر هو ی ره وان بیژی و مه به سستی کی ئه ده بی به رز، وشه ی (شاهد) ی کورت کردۆته وه، نالیش -

ره حمته تی خوی لی بی - له م بابه ته شیعیریکی هه یه (قیامته) ی کورت کردۆته وه و کردوویه تی به قیا. له ناچاره کانا، له (ژماره/ ۶۲ - ب) دا رابورد.

گورانیش - به ره حمته بی - ده لی (کیشی ده بی):

هه ر چۆک دادان بوو، هه لسانه وه و (هه ی!)

سوژ و هاواری ناکا (وهی، وهی، وهی)

(ناکا) کورتکراوه ی (ناکا) ی به واتا کوتوپره.

جار جاریش کرتان و کورتکردنه وه که، له ناوه راستی وشه وه ده بی، وه ک (گوران - هه زه جی ئه خه رب):

ئیواره یه وا، هه لگره ساگۆزه بی تازه

پیی کانی - قوبان - مونته ظیری جیلوه بی نازه!

گوران بۆیه سووکراوی قوربانی به کارهیتناوه، تا کیشه که راست بی و له نگ نه بی، چونکه (قُبَانٌ = فَعَلٌ = وه ته دی کۆ) به لام (قربان = فعلن = دوو سه به بی سووک). شیعه که ئاواشی ده کرتته وه:

(پیی کان = مفعولٌ + قُبَانٌ مُنْتٌ = مفاعیل + ظِرِي جِلْوٌ = مفاعیل + ینازه = فَعُولُنْ)

ئه گه ر قوربانی به کار به یینییه (مفاعیل) ی یه که م ده بوو به (مفعولات) شتی وایش له هه زه جدا نابی. به لام (ناکا) ی بۆیه کورت کردۆته وه، چونکه هاتنی وای زۆر به شوین یه کتربدا ناپه سه نده و له سه ر زمان قورسه، زده له سافی دیره که و ره وان بیژی وشه کانی ده دا، ده نا له به ر راستکردنه وه ی کیش نییه، چونکه ئه گه ر ناکا ویش بی شیعه که له نگ نابی، که واته: سووک کردنی قوربان له به ر ناچاره کیشه، به لام پاشه کرتی له (ناکا) دا له به ر بایستی هونه رییه، نه وه ک کیشی. فَتَأْمَلْ. ده گوتری (مختصر) به مه عنا (مه جزوء).

۷۴- (حَطَّ الْعُرُوض):

پروانه (نوو سینی عهرووی) له پاش ناچاره کانه وه یه که سه ر دی. له رینووسی کیشی کوردیدا، ده بی ئه م خالانه ره چاو بکری:

۱- له پی شدا خودی پییه کان به رینووسی کیشی عه ره بی پچر پچر ده کرتین، له چه ند سه به ب و وه ته د دروست بوون، دیاری ده کرتین، مه رج نییه که ئه مه له سه ر کاغه ز بکری،

تهنیا له زهینا بهسه، وهک (فاعلن) یهکسانه بهسه به بیکی سووک و وه ته دیکي کۆ (مفاعیلن = وه ته دیکي کۆ و دوو سه به بی سووک)... وه ههروه ها...

۲- له پلهی دوومه به پیتی یاساکانی برگه و سه به ب و وه ته د و فاسیلله کوردی، وشه کانی شیعره که، له سه ره تا وه دابهش ده کری، به سه ره پیتیبه کاندایا، پیتته بزوین و هه موو ئه و پیتانهی که له برگه کاندایا گوین پیتی ده کری، له به راهه برگه کانی پیتیبه کانی کیشه که وه داده نری، جاری و ده بی موزونه کوردیبه که و میزانه که ده قاده ده ده چن و که م و زیادیان نییه، به لام زۆریه ی کات برگه کوردیبه کان به پیت زیاترن له پیتته کانی میزانه که.

۳- ده بی ئه وه بزانی که پیتی بزۆ له دهقی کیشراوه کوردیبه که دا، بزۆینه که ی هه چی بی، له هه موو پیتیبه کا، دهق به قه د پیتته بزۆیه کانی ته رازوه که به، به لام پیتته نه بزۆیه کان (وه ستاوه کان = زهنه داره کان) له کوردیدا، گه لی جار مه رج نییه و این، جاری و هه یه، به راهه یه ک پیتی بزۆینه یه ک پیت هه یه، وهک (گه وره کچ = گور کچ = فاعلن = - ب -) چونکه پیتته بزۆینه کانی (ه، ه) و هه روا ره بووه که ی (کچ) له چه شنی سه ر و بزۆ و ژیری عه ره بیبه که وان. جاری و هه یه به راهه ری یه ک پیتی وه ستاوی ته رازوو (میزان) دوو پیتی وه ستاوه هه یه، وهک (مَامَ هَتَارُ = فاعلن = - ب -) یا سی پیت هه یه وهک (مانگ هه لات = فاعلن = - ب -). ئه مه یش نمونه یه کی نمونه بیبه له شیکردنه وه ی کیشی کوردی (ره جه زی هه شتی ته واو، ئیبنولجاج - ره حمه تی خودای لی بی - ده فهرمووی):

ئهی موقتهدایی خاس و عام، به شمان ده له و دارول سه لام
باعیث به لوتفت دلنیام، هاوار له خۆم چه ند رووسیام
ئییستا موحه مه د پیر بووه، تۆیه ی له عیصیان کردوو
نه فس و هه وا که ی مردوو، هاوار له خۆم چه ند رووسیام

سه رنج له شیکردنه وه ی بفرموون:

مُسْ: تَفْ: عَلْنُ / مَفَا: عَلْنُ / مُسْ: تَفْ: عَلْنُ / مُسْ: تَفْ: عَلْنُ
أَيُّ: مَقْ: تَدَايْ / يَحَا: سَعَامْ / بَشْ: مَانَ دَلُوْ / دَا: رُلْ: سَهْ لَامْ

۷۵- (تخفیف)

(پ: اختصار - ۷۳).

نه خفیف له کیشدا جۆری زۆره، له ناچاریه کاندایا نمونه ی زۆری لی رۆیشت، (بروانه: ناچاریه کان: جۆری دووم لی که مکردن) و (۲، ۴، ۱۰).

آ- (ته خفیفی هه مزه): سووککردنی هه مزه، که یا به چه زفه، یا به قه لبه، له عه ره بی و کوردیدا، بۆ هه ستیار، زۆر گرنگه، فیروونی و به کارهینانی به وه ستایانه، ئاسانکاریبه کی گه وره یه، بۆشاییبه کی باش له راستکردنه وه ی کیش بۆ هه ستیار پر ده کاته وه، له دیوانی مه حوی و نالی و هه ریق و وه فایی و ناری و بیخود... تاد، زۆر په پیره وی کراوه، وه چه ندین نمونه ی له پیتته وه، له ناچاریه کاندایا رۆیشت (پ: ۱۰، ۴۵، ۱۰۱).

لیره دا مه به ست له سووککردنی، روون ده که ی نه وه، به نمونه وه. له راستیدا شاعیرانی که به زمانی ناعه ره بی شیعیان گوتوو، زۆریه ی کات سه رچاوه ی گۆرانکاری و ده ستکاری خۆیان به لیزانانه، بر دۆته وه سه ر یاسا عه روو زیبه کانی خه لیل، به لام ئه مان به پیتی پیوستی و تاییه تمه ندیی زمانی خۆیان، ته طوریان به و یاسایانه کردوو. جا ده لپین گۆرانکاری له هه مزه دا، چ به کرتاندنی بی، یا به گۆران و قه لبی بی به پیتی تر، یا به هیشته وه ی بی، وهک ئه وه خۆی هه مزه ی وه صل بی و بکری به هه مزه ی قه طع، یه که م: ئه م گۆرانکاریبانه، له بهر یه کی له م مه به ستانه یه:

۱- راستکردنه وه ی کیش (پ: حرف له مادده ی (ح ر ف) یدا. نالیش - ره حمه تی خوی لی بی - ده فهرمووی (ره مه ل):

له کن ئه و جه و / هه ره فه رده / له هه یوولا / نییه باس
لَکَنُوْ جَوْ / هَرَفَرْدَا / لَهْيُوْلَا / نِي يِيَاَس
فَعَلَاتْنُ / فَعَلَاتْنُ / فَعَلَاتْنُ / فاعلن
بَب -- / بَب -- / بَب -- / ب-ب-

ئه وه تا (مفاعیلن = له کن ئه و جه و) به گواسته نه وه ی بزۆینی هه مزه ی (ئه و) بۆ پیتی پیش خۆی که (نای له کن) ه، وه کرتاندنی، له پاش نه قلی بزۆینه که ی، بووه به (فَعَلَاتْنُ) وه کیشه که راست بۆته وه، ئه م جۆره له گشت پیتیبه کا دروسته.

۲- بۆ سازبوونی سه روا، گه لی جار کیش به بوونی هه مزه که له نگ نابی، به لام سه روا که تووشی نه نگ و له نگی ده بی، وهک ئه وه سه روا ی دپیری پیشوو (ناس) بی و سه روا ی دپیری دوای (بَاس) بی، کیشی (ناس) و (به ئس) یه ک شته، به لام (ناس) ئه لفی ریدی و تیا دا، به لام (به ئس) تیا دا نییه، شتی وایش ده بی به (سناد) که نه نگیکه له

نهنگه‌کانی سه‌روا.

۳- سافوونی کیش، نه‌وهک راستگردنه‌وهی، نه‌مه له کوردیدا زۆر زۆره. وهک (حاجی قادری کۆبی - په‌حمه‌تی خودای لی بی - ده‌لی: ره‌مه‌ل):

ناحه‌قی نه‌وه‌ده‌رحه‌قم که‌ی ده‌یگرئ میزانی حه‌ق

کاتبی نه‌عمال (ئه‌) گهر بی‌تو طه‌ره‌فگی‌ری نه‌کا

ده‌ی نه‌م نیوه‌دی‌ره‌ به‌م دوو شپوه‌یه ده‌خوینرتنه‌وه، هه‌ردوو شپوه‌که کیشه‌که‌یان دروسته، به‌لام شپوه‌ی دووهم سوو‌کتره، له‌به‌ر نه‌وه په‌سه‌ندتره:

۱- کاتبی أَعْ: مَالٌ نَهْ‌گهر بِي: تُو طه‌ره‌فگی: رینه‌کا

فاعلاتن: فاعلاتن : فاعلاتن : فاعلن

-ب- : -ب- : -ب- : -ب-

۲- کاتبی أَعْ: مَالَه‌ گهر بِي: تُو طه‌ره‌فگی: رینه‌کا

= = : -ب- : = =

۴- هه‌مزه‌که ته‌کرید ده‌کری، وشه‌ی به‌کوردی کراو هه‌ر زۆر زۆره، له‌به‌ر نه‌وه به‌کاره‌ینانی جیایه له نه‌صله‌عه‌ره‌بی، یا فارسی، یا تورکی، یا نه‌وروپییه‌که‌ی، وه‌ک هه‌مزه‌ی مه‌صده‌ری عه‌ره‌بی فی‌علی مه‌زید و نامه‌زید به‌زۆری، ده‌کری به‌هه‌مزه‌ی قه‌طع، وه‌ک نه‌م شیع‌ره‌ی حاجی، که هه‌مزه‌ی بابی ئیفتی‌عالی ته‌کرید‌کراوی، کردووه به‌قه‌طع (ره‌مه‌ل):

من فه‌قیّم و غه‌یری (سیی پاره) م له باخه‌لدا نییه

نه‌وه‌که‌سه‌ی صاحیّب قرانه (ئیددیعا) ی غازی ده‌کا

جوّری یه‌که‌م و دووهم و سییه‌م و چواره‌م له گشت پییه‌کانی دێردا دروسته، به‌لام جوّری دووهم هه‌ر له پیی سه‌روادا پرووده‌دات.

دووهم: نه‌وه گۆپان‌کاریبانه‌ی که به‌سه‌ر هه‌مزهدا دین نه‌مانه‌ن:

۱- هه‌مزه‌ی بزێو قه‌لب ده‌کری به‌نه‌لف، ئیتر بزۆینه‌که‌ی سه‌ر بی، یا بوّری بی، یا ژیر بی، قه‌یناکات (پ: ناچاربه‌کان/ ۱۰۱ - ۲).

۲- قه‌لبی هه‌مزه‌ ده‌کری به‌پیتی نه‌رم (حه‌رفی لین = بزۆینی دێرژ) له چه‌شنی بزۆینی پییتی پیشی، له (بُوس) دا ده‌بی به‌(بوس) و له (بُاس) دا ده‌بی به‌(باس) و له (بُوس) دا

ده‌بی به‌(بیس) یا وه‌ک (یکلُوه‌ها) و (یِرزُوه‌ها) ده‌بن به‌(یکلا‌ها) و (یرزا‌ها).

۳- هه‌مزه‌که ده‌کرتئ له‌به‌ر چه‌ند هۆیی.

۴- نه‌لف ده‌کری به‌هه‌مزه.

ب- (تخفیف‌المشدد): پروانه ناچاربه‌کان: (۴)

(اخفش):

۷۶- (الرباعي الخالص):

چوارینی په‌تی، به‌کورتی نه‌وه‌یه هه‌ر چوار له‌ته دێره‌که‌ی هاوسه‌روا بن. وه‌ک (نوری فارس - ده‌برگه‌یی):

خۆزگه‌م پینج هه‌سته‌م پینج هه‌زار ده‌بوو

مووم هه‌موو چاو و دل هۆشیار ده‌بوو

ته‌مه‌نم به‌سال سه‌د ملیار ده‌بوو

گشت بو ته‌ماشای چاوی یار ده‌بوو!

به‌پشتی خودا له به‌حری روباعیدا، گشت جوّره‌کانی (چواربن) روون ده‌که‌ینه‌وه. (لوظفی مه‌خله‌س): (مه‌طه‌ع و...).

۷۷- (البحور المختلطة):

(پروانه: ۱۴ - بحر/ ۲، ۴).

۷۸- (خلع):

به‌م واتا و زاراوانه له کیش‌زانیدا به‌کارهاتووه:

۱- البیت المخّلع: به‌وه دێره‌ ده‌گوترئ که له‌به‌ر زۆری زیحاف و عیله‌ی ناوی له‌جئ چوو بی و له‌گرتنه‌هه‌ برابئ، بوّبه‌ وای پئ ده‌گوترئ چونکه ته‌لیفی مؤسیقایئ لاوازه. پروانه: (ناچاری/ ۱۰۱/ ۵) به‌وه دێره‌یش ده‌گوترئ که له موخه‌لله‌عی به‌سیت بی.

۲- مخّلع البسیط: جوّریکه له جوّره‌کانی ده‌ریای به‌سیط، له‌وئ باسی دی.

۷۹- (خلّ):

نه‌م زاراو و ناوانه‌ی وا تیا‌دا:

۱- اختلال الوزن: کیشی له‌نگ، اختلال: له‌نگی، لاسه‌نگی، إخلال: له‌نگکردن.

۲- الخلیل بن أحمد: داهینه‌ری زانستی عه‌رووز (بر: وشه‌یی سه‌بارت به‌گرنگیی زانستی عه‌رووز، ژماره/۲، له‌ سه‌ره‌تای کتیبه‌که‌وه).

۸۰- (دائرة المختلف):

(دائرة -) و (مبدء).

۸۱- (خلو):

ده‌گوترئ: شیعی‌ری خالی له‌ ریدف، خالی له‌ ته‌ئسیس، خالی له‌ وه‌سل، خالی له‌ زیحاف، خالی له‌ نه‌نگ... تاد. ده‌گوترئ: دروسته شیعر خالی بین له‌ ریدف و ته‌ئسیس و سیله و خه‌روج و ده‌خیل، به‌لام نابئ خالی بین له‌ پیستی ره‌وی.

۸۲- (خمریات):

ئه‌و جوژه هؤنراوانه‌یه که به‌شان و باهووی مه‌ی و بادهدا هه‌لده‌دن، وه‌ک چوارینه‌کانی عومه‌ری خه‌یام.

۸۳- (تخمیس، مْخَمْس):

به‌م زاراوانه‌ دئ:

۱- تخمیس و موخه‌مه‌س، که جوژیکن له‌ (مشطّر) و (تشطیر) ئه‌وه‌یه که چامه‌یین، دابه‌ش بکری به‌چهند پارچه‌یین، هه‌موو کوّمه‌لیکی پینج له‌ت بن، چوار له‌تی پیشینیان هاوسه‌روا بن، له‌تی پینجه‌میان نه‌گوږ بین، هه‌موو له‌ته‌کانیش له‌ چامه‌که‌دا له‌سه‌ر یه‌ک کیش بن، ئاوا:

آ- | | | | | - ب ب ب ب ب ا - ج ج ج ج ا - د د د د ا... تاد.

ب- | | | | | - ب ب ب ب ب ج - ج ج ج ج ج - د د د د د... تاد.

۲- ته‌خمیس به‌وه‌یش ده‌گوترئ: هه‌ستیاری هؤنراوی هه‌ستیاریکی تر په‌سه‌ند ده‌کا، ده‌چی له‌ هه‌موو دپړیککی سئ له‌تی تر زیاد ده‌کا، له‌سه‌ر هه‌مان کیش، له‌تی یه‌که‌می گشت دپړئ، سئ له‌تی تری هاوسه‌روا و هاوپه‌وی له‌ پیشییه‌وه‌ زیاد ده‌کا، ته‌خمیس له‌ کوردیدا هه‌ر زور زوره‌ بامپینئ، بو‌جیگه‌ی خو‌ی له‌ ده‌ریا نوپکانا ته‌خمیس و موخه‌مه‌س واته: پینجینه، چونکه پینج له‌ته‌ دپړه.

۳- ته‌خمیس جوژیککی تری هه‌یه، که بریتیبه له‌ پینج گوژه‌یین له‌ (الشعر المربع) دا، له‌ مادده‌ی (ر ب ع) دا روون کراوه‌ته‌وه.

۴- (الخماسی): پینج لک، یا پینجینه، نمونه‌ی زوره، وه‌ک ته‌فعیله‌ی خوماسی: پیتی پینج پیتی (بر: أصول التفاعیل، البحور الخماسیة).

۸۴- (التخمیع):

واته: سه‌ردپړی چامه‌ خالی بین له‌ ته‌صریع و له‌ ته‌فقیه، وه‌ک سه‌ردپړی (لأمیة العرب) که ئه‌م دپړه‌یه (ته‌ویل):

أَقِیْمُوا بَنِي أُمِّي صُدُورَ مَطِيكُم
فَأَنِي أَلَى قَوْمِ سِوَاكُم لَأْمِيلٌ

له‌ کوردیدا وه‌ک سه‌ردپړی ئه‌م چامه‌یه‌ی ئه‌سیری که له‌ په‌سنی سید ته‌های نه‌هری هه‌لی به‌ستوه، که یه‌کئ بووه له‌ شوړشگپړه به‌ناوبانگه‌کانی کوردستانی تورکیا (هه‌زه‌ج):

وتم به‌گولشه‌نی وه‌تن: به‌کئیبه‌ ئاوی ره‌نگ و پرووت؟

گوتی: نمود و شیرینم به‌یادی شادی سه‌ی ته‌ها

ته‌خمیع واته: له‌نگی، هه‌ندی به‌م حاله‌ته‌ ده‌لین (إصمات. بر: به‌یتی مُصَمَّت) هه‌ندی تر پیتی ده‌لین (الوثب) هه‌ندی تر پیتی ده‌لین: (تجمیع). ئیبونوره‌شبق - ره‌حه‌تی خودای لی بی - له‌ العمده‌دا ده‌لی: (کاتی بین سه‌روایی و بین ته‌صریعی داده‌نری به‌ (ته‌جمیع) یا به‌ (ته‌خمیع) که داده‌نری به‌نه‌نگی سه‌روا، که عه‌رووز و زه‌رب هاوکیش بن، یا ده‌ست بده‌ن بو‌ ته‌صریع، به‌لام ئه‌گه‌ر عه‌رووز (فعلن ب ب -) بوو، وه‌ زه‌رب (فعلن - -) بوو، وه‌ک دووه‌می به‌سیت، وه‌ نیوه‌ی یه‌که‌م ته‌صریع نه‌کرا بوو، ئه‌وه‌ پیتی ناگوترئ (ته‌جمیع) وه‌ک (به‌سیتی دووه‌م):

أَنَّ تَرَسَمْتَ مِنْ خَرَقَاءَ مَنَزِلَةٍ مَاءَ الصَّبَابَةِ مِنْ عَيْنَيْكَ مَسْجُومٌ

ته‌جمیع بو‌یه پیتی ده‌گوترئ ته‌جمیع، چونکه دوو جوژه سه‌روا کو‌ده‌کاته‌وه.

۸۵- (الشعر الأخیف):

جوژه هؤنراویکه که به‌ریز، وشه‌یه‌کی بین نوخته‌ی و وشه‌که‌ی پاشی، یا پیشی نوخته‌دار بین. وه‌ک (موخه‌لله‌عی به‌سیط):

وَلَا تَحْنُ عَهْدَ ذِي وِدَادٍ
ثَبَّتْ وَلَا تَبِغَ مَا تَزَيَّفَ

مه‌به‌ست له پیتی خالدار و بی خال ته‌ویه که له (-الحالی) دا روونمان کرده‌وه (پر: ۶۰ -الحالی).

(تخلص):

بهم چند واتایه دئ: ۱- ناوی شیعریی شاعیر، وهک: تخلصی مه‌لا عه‌بدول‌کریمی مدرس، نامیبیه.

۲- خو‌رزگارکردن و خو‌قوتارکردن.

هه‌شته‌م: پیتی دال: حرف الدال

د = ۴

۸۶- (الدالية):

هه‌ر چامه‌بی پیتی ره‌وییه‌که‌ی دال بی، پیتی ده‌گوتری: دالیه، وهک: دالیه‌النابعه. وهک چامه‌که‌ی نالی، که سه‌ردپه‌که‌ی له (۲۲ - البيت - ۲ - هیت‌کاریدا) رابورد، که ته‌مه بوو: (درونی لدار... وسرده) چامه ته‌گه‌ر به‌پیتی پیتی ره‌وی له دیوانه کوردیبه‌کانا ریز بکری، ده‌بی ته‌م چامه‌یه‌ی نالی له پیتی دالا ریز بکرای، به‌لام له‌به‌ر ناسانکاری و ساده‌یی خوینهری کورد ته‌م چامه‌یه له پیتی (هی) دا دانراوه، وه هه‌روه‌ها زور له چامه‌کانی هه‌ستیارانی کورد له دیوانه‌کانیادا، به‌وه‌ستایانه ریز نه‌کراون.

۸۷- (الدخيل):

(پر: ۴ - التأسيس). (المتداخل): (پر: ۲۲ - البيت ۷ - به‌یتی موده‌وه‌ر).

۸۸- (المتدارك):

بهم واتایانه هاتووه:

۱- به‌حری موته‌داره‌ک، واته: ده‌ریای به‌سه‌رکراو (پر: ۴۷ - المحدث).

۲- سه‌روای موته‌داره‌ک، ته‌ویه که له نیوانی دوو پیته وه‌ستاوه‌کانی سه‌روادا، دوو پیتی بزواو هه‌بی، وهک (گه‌وره کچ، یذمم = یذمموم) (پر: ۲۹ - المثفاه).

۸۹- (دق الناقوس):

(پر: ۴۷ - المحدث). کیشیکیشه له کیشه نوپکان.

۹۰- (مدق القصار):

ده‌ریایه‌که له ده‌ریا نوپکاندا باسی دئ.

۹۱- (المدمج):

(پر: ۲۲ - البيت - ۷).

۹۲- (الدُّوبِيت):

جوړه کيشيکه، زياد له سهر دريا خه ليليبه کانه، له کاتي شيکردنه وهی دهریای دوو بهیتا، خوا یار بچ، به باشی روونی ده که پینه وه.

۹۳- (الدَّائِرَة):

بهم واتایانه هاتووه: (بر: ۱۶ - مبداء - ۲).

۱- (الدَّائِرَة العَرَوْضِيَّة): بازنه کیشی، کۆکه ی (الدَّوَائِرُ العَرَوْضِيَّة: بازنه کيشيبه کان). بازنه کيشيبه کان ئەم پینجهن به پریز:

۱- دائرة المختلف: بازنه ی جیاواز: بازنه ی موخته لیف، بویه وای پی دهگوتری، چونکه پییه کانی دهریاکانی، له رووی ژماره ی پیته کانیانه وه، جیاوازن، ئەو شهش دهریا بهی که سهر بهم بازنه یهن، هه ربه کن له وان له دوو جوړه پیی جیاواز دروست ده بن، له چوار پیی پینجی و له چوار پیی حه فتی، پینجیبه کان ئەم دووهن (فعولن، فاعلن) حه وتیبه کانیش ئەم سییهن (مفاعیلن، فاعلاتن، مستفعلن) ئەم شهش دهریا به سیانیان به کارهاتوون و سیانیان مهملن، له پاش دهریای به سیطه وه شیکردنه وهی ئەم بازنه یه و دهریاکانی ناوی به دوو دربیژی ده بیژی. سهره تای ئەم بازنه یه به دهریای ته ویل ده ست پیی ده کا.

۲- دائرة المؤتلف: بازنه ی ته با: بازنه ی موخته لیف، بویه پیی دهگوتری (موئته لیف: ریک و ته با) چونکه پییه کانی دهریاکانی، له رووی ژماره ی پیته کانیانه وه هه موویان چوون به کن و به کسانن، که واته: ته بان ناکۆک نین، که ئەم دوو پییه حه فتیبهن (مفاعلتن، متفاعلن). سهره تای ئەم بازنه یه به دهریای و افیر ده ست پیی ده کا. له پاش دهریای کامیله وه ئەم بازنه یه به نه خشه و وینه وه دنوسین. سی دهریا، دووانی به کارهاتوو، به کیکی پشتگۆی خراو سهر بهم بازنه یهن.

۳- دائرة المجتَلَب: بازنه ی هینراو: بازنه ی موخته له ب، بویه وای پی دهگوتری، چونکه پییه کانی کیشه کانی - واته: به حره کانی - هه موویان له بازنه ی جیاوازه وه هینراون، که ئەم سی پییهن (مفاعیلن) له ته ویل و (فاعلاتن) له مه دید و (مستفعلن) له به سیط. سهره تای ئەم بازنه یه دهریای هه زه جه. سی دهریا سهر بهم بازنه یهن هه رسیکیان به کارهاتوون. له پاش دهریای ره مه له وه وینه ی ده کیشین خوا یار بچ.

۴- دائرة المشتبه: بازنه ی له یه کچوو: بازنه ی موشته به ه، بویه وای پی دهگوتری:

چونکه پییه کانی دهریاکانی له یه کتر ده چن، پیی (فاعلاتن) له (فاع لاتن) ده چی، وه پیی (مستفعلن) یش له (مستفعلن) ده چی.

سهره تای ئەم بازنه یه دهریای سه ریه، نو دهریا سهر بهم بازنه یهن، شه شیان به کارهاتوون و سیانیان پشتگۆی خراون. (بر: پاش دهریای موخته س).

۵- دائرة المتفق: بازنه ی ساز: بازنه ی موئته فیق، بویه وای پی دهگوتری چونکه پییه کانی دهریاکانی ریک و سازن، که ئەم دوو پییه پینجیانهن: (فعولن، فاعلن). دوو دهریا سهر بهم بازنه یهن هه ردووکیان به کارهاتوون. سهره تای ئەم بازنه یه دهریای موته قاریبه.

به شیه ی تریش هو ی ناوانی ئەم پینج بازنه یه باس کراوه.

۲- دَوْر: خول: چه رخ: ئەو دپی و پارچانه یه که له نیوانی کۆمه له و پارچه کانی هوئراویکا، یا مه قامیکا، یا مه شه حیکا دوو باره ده کرینه وه.

۳- (- المدوّر): (بر: ۲۲ - البيت - ۷).

نۆیه‌م: پیتی ذال: حرف الذال

ذ = ۷۰۰

پیتی ذال له کوردیدا نییه، ئەو وشه ناکوردیانه‌ی ذالیان وا تبادا، به‌زێی بچووک گو ده‌کرتین، وا باوه هەر به‌زیش دهنوسرتین، وه‌ک: (ذَمّ = زَم = زه‌م، ذِکْر = زی‌کر... تاد) (بِر: پیتی ری).

جا وه‌ک له پێشه‌وه‌ گوتمان، هه‌ندی پیتی عه‌ره‌بی له کوردیدا به‌پیتی تر گو ده‌کرتین. وه‌ک (ث) و (ص) و (س) به‌ (س) گو ده‌کرتین، هه‌روا (ذ) و (ز) و (ض) و (ظ) به‌ (ز) گو ده‌کرتین، وه‌ هه‌ستیارانی کورد له هۆنراوه‌کانیاندا ئەم جووره پیتانه‌یان کردووه به‌ره‌وی له‌سه‌ر ئەم دوو شێوه‌یه:

۱- ره‌وی له سه‌رواکاندا پیتته عه‌ره‌بییه‌کانه به‌بی زیاد و که‌م، له‌به‌ر ئەوه هه‌ندی به‌عه‌ره‌بی ده‌یاننوسن و وه‌ک عه‌ره‌بانیش گۆیان پێ ده‌که‌ن، وه‌ک چامه‌ی ژماره‌یه‌کی پیتی (طی) دیوانی نالی - ره‌حمه‌تی خوای لی بی - که ئەمانه‌ن و ئاوايش نووسراون: (شه‌ط، به‌ط، خه‌ط، غه‌له‌ط، سه‌قه‌ط، موخته‌له‌ط، نه‌مه‌ط، نوقه‌ط، شه‌مه‌ط، وه‌سه‌ط).

۲- جاری وا هه‌یه پیتته عه‌ره‌بییه‌کانیان کردووه به‌کوردی و له‌گه‌ڵ هاوپیتته کوردیه‌که‌یاندا به‌کاریان هێناون، جا له‌سه‌ر ئەم یاسایه‌ ئه‌گه‌ر له چامه‌ی کوردیدا، پیتی ره‌وی له دێره‌کاندا، جارێ (ث) بوو، وه‌ جارێ (س) بوو، وه‌ جارێ (ص) بوو، ئەوه دانانری به‌ئیکفاء، وه‌ک له عه‌ره‌بیدا شتی وا ده‌ژمیرری به‌نه‌نگی سه‌روا، پیتی ده‌گوتری: (إكفاء) خانی - ره‌حمه‌تی خودای لی بی - ده‌لی:

شه‌هری ژ موزه‌ککه‌ر و موئه‌ننه‌س

بیلجومه‌ موزه‌بییه‌ن و موله‌به‌سه‌س

حه‌ریقیش ده‌لی (هه‌زه‌جی مه‌حذوف):

به‌تیریکت که جه‌رگت پاره‌ کردم

مه‌که دووباره‌ من هه‌ر به‌و خه‌لاصه‌م

له دێره‌کانی تردا، وێنه‌ی ئەم وشانه‌ کران به‌سه‌روا: (هه‌باسم) بو حیسابی ئه‌بجه‌دیش به‌چی نووسراوه، به‌وه ژماره‌ی بو داده‌نری (بِر: ۱۱۶ - تیبینی).

۹۴- (تذکیر المؤمنت):

(بِر: ناچاره‌که‌کان/ ۸۷).

۹۵- (التذیل: الإذالة: المذال: المذالة: المذيلة: المذیل):

ئهمانه هه‌موو وشه‌ی عه‌ره‌بین، له‌ زمانا به‌واتا کلک لێنانه، له جووری عیله‌ی زیاده‌یه (بِر: نه‌خشه‌ی/ ۳: عیله‌تی زیاده). ته‌ذییل هه‌ق وایه ناوبری: په‌ر له بی.

ته‌ذییل بریتیه‌یه له زیادکردنی یه‌ک پیتی وه‌ستاو (ساکن) له دوابی وه‌ته‌دی کۆی کۆتایی زه‌رب، یا عه‌رووز و زه‌رب له کاتی ته‌صریح و تفقیه‌دا، ته‌نیا ده‌چیتته سه‌ر ده‌ریای مه‌جزووه، له کامیل و به‌سیط و موته‌داره‌کا، مه‌رجه کۆتایی پیتیه‌که پیتی مه‌دد بی. ته‌ذییل نه‌گۆزه. واته: ده‌بی له گشت سه‌رواکانی دێره‌کانی چامه‌دا یا پارچه‌دا هه‌بی.

له کامیلدا (متفاعلن) و (مستفعلن) ده‌بن به‌ (متفاعلان) و (مستفعلان) له به‌سیتیشدا (مستفعلن) ده‌بی به‌ (مستفعلان) له موته‌داره‌کا (فاعلن) ده‌بی به‌ (فاعلان). (موذه‌بیله): واته: داوینه‌دار.

(الدُّلُّ من القافية): (بِر: الحوش. له - ح و ش - دا).

دهیەم: پیتی رئی: حرف الراء

ر = ۲۰۰ (بر: الف / ۳۵ - تیبینی)

۹۶- (راء):

رئی پیتیکه له پستهکانی ئەلفویتی کوردی، دوو جوژی ههیه: رئی گهوره، وهک: (که، کپ، برین، دپین، در، شهر، شپ، مهر، مپ). رئی بچووک وهک: (که، مر، برین، سارد). زۆتر رئی بچووک دهبی بهاوسهروا بو رئی بچووک و، رئی گهوره پش دهبی بهاوسهروا بو رئی گهوره، وهک چامهکانی پیتی رئی له دیوانهکانی نالی و مهحوی و سالم و وهفایی و ناری و سافی و ئەسیری و... تاد، بهلام جاروبار و کهمه کهمه وا دهبی رئی گهوره دهبی بهاوسهروا بو رئی بچووک، یا به پێچهوانهوه. مهحوی دهفهرمووی (ههزهج):

چل و چۆکه مهده دهروم، خودا حافیظ نه صیحهت گهر

له شهکوهی عیشق و لۆمهی عهقل ئەمن ههه لالم و ههه کهر

ئهم چامهیه نو دپه، له ده وشهکانی سهرواکهیدا، ههشتیان رئی بچووک و دووانیان رئی گهورن، ئاوا: (که، پتغه مهر، وهره، بچ دهر، ههه لالم و ههه کهر، گهر، ته، عه نه، خه نه، دهفته).

سامیش له وهلامی چامهکهی نالیدا، له کو سیی و شهش دپه، ته نیا پیتی پهوی دپتیکیان رئی گهوره، ئەوانی تر رئی بچووک، له سهه ئهم شپوهیه: (سهه، خه طه، کهمه، گرت به، پر له شه...).

بهلام ئەسیری نمونهی جوژاو جوژی ئهم بابتهی زۆره، له چامهیهکا، ئهم وشانهی کردوه به سهروای دپهکانی: (دوور، نوور، کوور، سوور...) یا (تهبارئ، بهجاری، لاری، نهویه هاری،... تینوارئ) له چامهیهکی ترا: (بهه، فهه، رهه بهه، سهروهه، شهه... یا (بهه، فهه، سهروهه، شهه...)). ئهم جوژه سهروایه له کیشی ژماره شپا رووده دا، وهک (مهولهوی / نه ده لانی):

لوتکه وهک هیلال به فیری جاری دا

مانگی نوئی عه شقی دلان دیاری دا

نالیش - رهحه تهی خوی لی بی - دهلی (ره مهل):

به رگی دنیا هینده کورت و کۆنه و بازاریه

چونکه ناگاته گونی دیوانه کهی، لئی عاریبه

رئی قه له و رپی لاوز، که له هۆنراودا بن به هاو پهوی نه له عه ره بیدا و، نه له کوردیدا، نابن به نهنگ بو سه روا، گهرچی شتی وا زۆر په سه ند نییه (بر: پیتی ذال).

۹۷- (الریاعی):

له مادهی (ر ب ع) ئهم زاروه کیشیانه هه:

۱- (الریاعی): چوارینه، وهک چوارینهکانی (خه یام - سه لام) و چوارینهکانی بابا طاهیری عوربان و... تاد. چوارین و چوارینه یهک شتن، چوارین هونه ریکی تایبه ته، گهرچی پتیهکانی خه لیل به کار دهه پتی، به لام به جوژیکی نوپا، روباعی جوژی زۆره، وهک ۱- الریاعی الخالص. ۲- الریاعی الأعرج. ۳- الریاعی المنطق. ۴- الریاعی المردوف. ۵- الریاعی المرفل.

بادرێژه بمینی بو جیگهی خوی. روباعی خالیص ئه وهیه ههه چوار له ته کهی هاوسه روا بن، چوارینهی تهواویشی پتی ده لپن، روباعی ئه عه رج = روباعی معرج = چوارینی شه له: چوارینی له نگ، چوارینی خه ساو (روباعی الحَصِيّ) شتی پتی ده لپن. (بر: المربعات). چوارین له کیشی په نه یشدا ههیه، وهک چوارینهکانی (خه یام - سه لام) که له سهه کیشی ده بیین، له جوژی چوارینی خه ساو.

۲- (الشعرُ المربعُ): هۆنراوی چوارگۆشه، جوژه هۆنراویکه چوار نیوه دپه، له سهه شپوهی چوارگۆشهیه، له چهقه کهیدا پیتیکی نه گۆر ههیه، پتی ده گوترئ: چهق، ئه و پیتی چهقه ده بی به سه ره تا و کو تایی ههه چوار نیوه دپه که، چونکه چوار نیوه تیره ی لی دهر ده چی، هه ره به که یان به ره و گۆشه یی، له پیتی چهقه که وه ده ست پتی ده کا و له وپه ده ست به خو پتندنه وهی ده کرئ و، به نیوه تیره یه کا به ره و گۆشه یی ده روا و ئه و ضیلعیهی له مو حیطه که ده گونجی له گه لیدا ده خرپته سه ری، تا دوا پیتی، ئه و جا به و نیوه تیره یه دا که له گه ل ئهم دووه دا، سیگۆشه یی دروست ده کهن ده گه رپتته وه بو سهه ر پیتی چهق، ئاوا له سهه شپوهی ئهم شه که له:

یهکهم و جۆری دووهم جیاوازی سه‌ره‌کییان له سیسته‌می کیشدایه چونکه سیسته‌می کیش له جۆری یه‌که‌ما له کیشی خه‌لیلی به‌ده‌ره، به‌لام له دوو‌ما به‌پیتی کیشی خه‌لیلییه، له سیسته‌می سه‌روادا ره‌نگ بێ جیاوازییه‌کی نه‌وتۆیان نه‌بێ. وه‌ک له جیگه‌ی خو‌باندا روون ده‌کرینه‌وه به‌پشتی خودای گه‌وره.

۹۸- (رجز):

له‌م مادده‌یه ئه‌م زاراوانه روژنارون:

۱- ره‌جه‌ز له زمانی عه‌ره‌به‌یدا، به‌واتا له‌رزین و له‌رینه، به‌حوشتری که هه‌ردوو رانی له‌رزۆک بێ ده‌گوتری: (ره‌جه‌ز).

پیاوی هه‌بوو، له فه‌قییه‌تیدا نه‌وه‌نده‌هزی له سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی و خو‌له‌رزانه‌وه بوو، ناوی ده‌رکردبوو به (ئه‌حمه‌د له‌رزانه!) که‌واته: به‌حری ره‌جه‌ز به‌کوردی په‌تی، واته: ده‌ریای له‌رزانه!

۲- له زاراوی عه‌رووزیشا به‌حری ره‌جه‌ز ده‌ریای دوو‌مه، له بازنه‌ی سییه‌م، بۆیه به‌م کیشه ده‌لێن: ره‌جه‌ز، چونکه له‌رزین و له‌ره‌له‌ری زۆری وا تیا‌دا. (بێ: به‌حری ره‌جه‌ز له کیشه خه‌لیلییه‌کاندا).

۳- الراجز: الرجّاز: ره‌جه‌زه‌وان: که‌سه‌یکه هۆنراو له‌سه‌ر کیشی ره‌جه‌ز به‌هۆنیتته‌وه. (بێ: الزجّال).

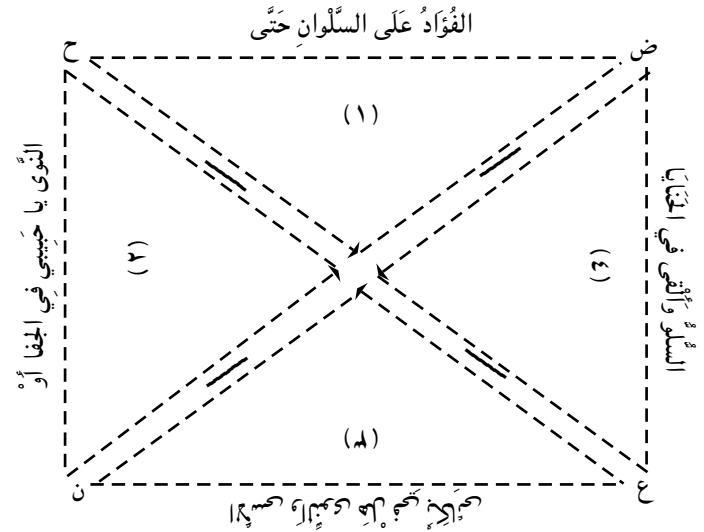
۴- الارجوزة: ئه‌و هۆنراو و پارچه و غه‌زه‌ل و چامه و په‌راوانه‌یه که له‌سه‌ر کیشی ره‌جه‌ز دانراون، که بۆ زۆر بابته و مه‌به‌ستی جیا‌جیان، ژماره‌ی ئورجوزه‌کان له سه‌ده‌وه هه‌تا هه‌زار دێر ده‌بن، به‌ناویانگترینیان ئه‌لفییه‌که‌ی ئیبنو مالیکه، که له بابته زانستی نه‌حوه‌ویه. شیعرێ عه‌ره‌بی ستوونی ده‌بێ به‌دوو به‌شی سه‌ره‌کییه‌وه: (ره‌جه‌ز و قه‌صید) (بێ: ۱۱۵ - المزدوج).

۵- الرجز المزدوج (بێ: المزدوج) و (الرجز المرفل) بێ: (المرفل).

۶- (الأراجيزُ المُشطُورةُ): (۲۲ - البيت - به‌یتی مه‌شطور) و (المزدوج).

۹۹- (الرّدْف):

ریدف پیته‌یکه له شه‌ش پیته‌که‌ی سه‌روا، بریتیه‌یه له‌و پیته‌ی مه‌دد و لینه‌ی که راسته‌وخۆ، وا له پیش پیته‌ی په‌ویه‌وه، پیته‌یکه نه‌گۆره، له کوریدیدا جۆری زۆره. پروانه

ئاوا ده‌خوینریتته‌وه، له‌م پارچه‌یه‌دا رێ ده‌بێ به‌چه‌ق، ئاوا (ره‌جه‌ز):

راضَ الفؤادِ على السلوانِ حتّى حار

راحَ السلوُّ والقي في الحنايا نار

رانَ الأسي والنوى هل في بكائي عار

راعَ النوى يا حبيبي في الجفا أو صار

گه‌لێ جار ئه‌م جو‌ره هونه‌ره ده‌کری به‌پینج گۆشه، یا به‌شه‌ش گۆشه یا به‌حه‌وت گۆشه، یا به‌هه‌شت گۆشه... تاد. وه‌ زۆریه‌ی ئه‌م جو‌ره هۆنراوانه ده‌یکه‌ن به‌نه‌خش و نیگار و زه‌خره‌فه و، له چارچێوه و شتی وایان ده‌گرن و له جیگه‌ی به‌رچاو، وه‌ک په‌ندی پیشینان و مه‌ته‌ل هه‌لیانده‌واسن، به‌تایه‌تی له دیوه‌خان و مزگه‌وت و چاخانه و شوێنانی تری وا.

۳- (المربعات): چوارخشته‌کی: (الدوبيت): (بحر السلسلة): (الرباعي).

موره‌به‌عات - یا چوارخشته‌کی - ده‌بێ به‌دوو جۆری سه‌ره‌کییه‌وه:

۱- دووبیت، که لای نوێخووازان به‌ده‌ریای سه‌لسیله ناسراوه، هه‌روا پینشی ده‌لێن: چوارین. ئه‌مه جۆره کیشیکه له ده‌ریا نوێکاندا باسی دی خوا یار بێ.

۲- چوارخشته‌کی ئاسایی، که له‌سه‌ر کیشی دوو به‌یت نه‌بێ، به‌لکو له‌سه‌ر کیشی ده‌ریایی له ده‌ریاکانی خه‌لیل بێ، وه‌ک هه‌زه‌ج و ره‌مه‌ل و موجته‌س و ئه‌وانی تر، جۆری

پیتی مه‌دد و لین و سه‌روا.

ده‌گوتری: قه‌صیده‌ی مه‌ردوفه، واته: چامه‌ی ریدفدار، حه‌رفه‌کانی ریدف: ئەلف و بی و واوه (بر: ۵۶ - الحزم).

ئەم جوۆره زاراوانه: ریدفی مه‌حض: ریدفی په‌تی، ئەلفه، چونکه له ریدفدا یه‌ک جوۆری هه‌یه، سناد الردف، انواع الردف، جوۆره‌کانی ریدف ئەم سیانه‌ن: صولب و لین و تیکه‌ل، صولب: ئەو واو و بی وه‌ستاوانه‌ن، که بزوینی پیتی پیشیان له چه‌شنی خو‌یان نین، وه‌ک (عین، هون، به‌ین، ته‌ون، وه‌ی وه‌ی، هه‌ی هه‌ی) ریدفی نه‌رمیش - واته ریدفی لینیش - ئەوه‌یه پیشی بزوینی بی له چه‌شنی خو‌ی، وه‌ک (نور، میر، بیر، حور، صور، قیر). ریدفی تیکه‌ل‌یش که پیشی ده‌گوتری (تعاقب الردفین) ئەوه‌یه که له یه‌ک چامه‌دا سه‌روای هه‌ندی له دیره‌کان و او بی سه‌روای هه‌ندیکی تریان بی بی. ئەم جوۆره زاراوانه به‌تیره‌سه‌لی له سه‌روادا دین. (بر: معاقبه).

(الرديف):

ده‌گوتری: قافییه‌ی مه‌ردوفه، واته: سه‌روای ریدفدار، بو قافییه‌ی موته‌رادیفه پروانه (۲۹ - المثفاة). سه‌روای موته‌رادیف ئەوه‌یه که له سه‌روای موته‌یه‌ده‌دا، له ئاخیره‌وه دوو پیتی وه‌ستاو به‌شون یه‌کترا دین، وه‌ک (جه‌واد، طه‌راد، نان، خان).

(الترادف): هاوتایی

۱۰۰- (ترخیم):

(بر: ناچاربه‌کان/ ۴۹).

۱۰۱- (مرسل):

پروانه (حه‌زمی مورسه‌ل - ۵۶)

شيعری مورسه‌ل - واته: شيعری ره‌ها - جوۆره هونراویکی بی سه‌روایه، شاعیره نويخوازه‌کان دایانه‌یناوه، پیشی ده‌گوتری: هونراوی بی سه‌روا، ئەم جوۆره هونراوه کیشی هه‌یه، سه‌ر به‌به‌حریکه، به‌لام سه‌روای نییه، به‌رای من شتی وا له کیشی شيعری په‌نجه‌دا زور ئەسته‌مه، چونکه نازنری سه‌ره‌تا و بنه‌تای شيعره‌کان کامانه‌ن، شيعری ره‌ها (مورسه‌ل) وه‌ک (ره‌صافی - طه‌ویل):

كَأَنَّيَ مِنْ قَبْرِیْ اِنْبَعَثْتُ وَقَدْ مَضَى
عَلَيَّ مِنَ الْأَعْوَامِ فِي جَوْفِهِ أَلْفٌ
فَأَلْفَيْتُ أَنَّ الْأَرْضَ قَدْ حَالَ وَجْهَهَا
بِصْنَعِ الْأَلَى كَأَنَّا عَلَيْهَا يَعِيشُونَ

۱۰۲- (الرس):

(بر - ۵۵ - حركة - آ).

۱۰۳- (ترفيل):

وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بیه، واته: دامه‌ن شو‌ری، له کوردیدا ناوبری: چاک شو‌ر و چاک شو‌ری پر به‌پیتستییه‌تی. له زاراوی کیشزانیدا له جوۆری عیله‌یه به‌زیادکردن، نه‌گوۆره، ده‌بی له هه‌موو دیره‌کاندا په‌یره‌وی بکری، بریتییه له زیادکردنی سه‌به‌بیککی سووک (برگه‌یه‌کی درێژ) بو وه‌ته‌دی کو‌ی پیتی کو‌تایی مه‌جزوئی کامیل و، بو وه‌ته‌دی کو‌ی پیتی کو‌تایی مه‌جزوئی موته‌داره‌ک، به‌مه‌رجی پیتی کو‌تایی پی موره‌ففه‌له‌کان پیتی مه‌دد بی، ده‌چیتته سه‌ر پیتی زه‌رب و به‌س، ته‌نیا له کاتی ته‌صریح به‌زیاده‌دا ده‌چیتته سه‌ر عه‌رووزیش، تاییه‌ته به‌مه‌جزوئی کامیل و مه‌جزوئی موته‌داره‌که‌وه. به‌لام له کوردی و فارسیدا: ره‌جه‌زی موره‌ففه‌ل و چوارینه‌ی موره‌ففه‌ل هه‌یه. له ده‌ریاکانا باسیان دین، (ر: نه‌خشه‌ی/ ۳ - عیله‌ی زیاده/ ۱).

۱۰۴- (مراقبة):

(۱۸ - البری) هه‌روا بو (تراقب) + (۱۸۲ - المعاقبه).

۱۰۵- (الشعر الأرقط):

ئەو جوۆره شيعره‌یه، که جوۆره په‌هله‌وانییه‌کی واتیادا، وه‌کو هونراوی ته‌وئەم و حالی. ئەرقه‌ط به‌عه‌ره‌بی واته: شل، پل پل، بازوو، ده‌لین: حیة رقطا، واته: ماری شل، یا شله‌مار، که پل پل بی. جا هونراوی شل، یا بلین: شيعری پل پله ئەوه‌یه که به‌رودوا، به‌ریز پیتیکی خالدار بی و پیتیکی بی خال بی، وه‌ک (خه‌فیف):

مُحَلِّفٌ مُتَلِفٌ أَعْرَفْرِيدٌ نَابَهُ فَاضِلٌ ذَكِيٌّ أُنُوفٌ

پروانه (توام و حالی و أخيف).

۱۰۶- (تراکب):

له ماددهی (رک ب) ئەم زاراوه کیشییانە باوه:

۱- سهروای مۆته راکیب، یا قافیەیی مۆته راکیبە ئەو هیە: کۆتایی زەرب فاسیلەییەکی سووک بێ، که پیشی پیتییکی وەستاو بێ، وەک (عَنْ سَهْرِي) له عەرەبیدا و (را له چەمەن) له (له به هارا له چەمەن) له کوردیدا.

۲- دەگوتری: (البحور المركبه) بر: (١٤ - به حر - ٢) دەگوتری: (الزحاف المركب) واتە: زیحافی لیکدراو (بر: نه خشه ی / ٢ زیحافه لیکدراوه کان).

۱۰۷- (رکض الخیل):

ناویکە له ناوه زۆره کانی به حری مۆته دارەک، گوایه به حری مۆته دارەک له ئیقاع و ترپه ترپا، له خرمة خرمی سمی مایین و ئەسپ دەکا.

۱۰۸- (رکن):

واتە: بنچینه: بناغه: پین: ته فعيله. دهگوتری: ئەدهواته کان - واتە: بنه رته کان - له پیتەکانی شیکردن (ته قطع) دروست دەبن، که بریتین له سه به ب و و ته د و فاسیله، له ئەدهواتیش روکنه کانی زانستی عهرووز دروست دەبن که پیشیان دهگوتری: ته فعيله کان: روکنه کان: پیتیه کان. که ده ته فعيله ن (بر: أصول التفاعيل).

۱۰۹- (رمل):

به حری ره مه ل، به کیکه له ده ریا خه لیلیبه کان.

۱۱۰- (ترنم):

درتزرکدرنه وهی پیتی مه ددی کۆتایی سه روا، له کاتی خویندنه وهی شیعر به ئاواز و گۆرانیبه وه. بۆ کاتی سه روا. (بر: حروف الترتم).

۱۱۱- (روضه):

(الابجدیه - ٣).

۱۱۲- (روي):

پیتییکی بنچینهیی ره سه نه له شه ش پیتەکه ی سه روا، شیعر به بی ره وی نابی، شیعی ژماردیش پیتی ره وی هه یه. ته نیا له شیعی ره ها (مورسه ل) دا پیتی ره وی نیبه. (بر: حروف القافية) له سه روا دا.

بروانه: سه‌ره‌تای پیتی ذال و (۱ - الأجدیه - تیبینی - ج) + (الف / ۳۵).

۱۱۳- (زجل):

جۆره شیعرئکی عامی (ره‌شۆکی = جه‌له‌بی) یه، له‌ده‌ریا نوټکانا باسی دئ، خوا یار بی. هه‌ندئ جۆری له‌غه‌رابه‌ت و سه‌یری و وټچوون و پالدانی سیفه‌تی دژ وه‌لای دژ و ټیکه‌لی و ټیکه‌لی و بی سه‌روبه‌ری و هاتوهاوار و بی داگرتن و زیاده‌په‌وی له‌دوور پویشتن و داهینانی شه‌طه‌حاتی شیعرئ و ټیکه‌لی له‌وشکانی و ټیکه‌لی له‌ده‌ریا و سواربوونی ئه‌سپی خه‌یالی بی زین و ره‌شمه و جلّه و عه‌وام هه‌ل‌خه‌له‌تان به‌وشه‌ی زه‌له‌لاخی بی ناوک و لاسکایی و پینه‌ی نووستوو و گروگالی کۆرپه‌له‌دا، هه‌ندئ جۆری زه‌جه‌ل، له‌م رووه‌وه‌ده‌ق له‌شیعره‌ بالداره‌کانی شیعرئ نوټی بی کیش و سه‌روا ده‌کا، که زۆریان به‌م شیوه‌یه‌ن: (شیعرئ له‌به‌حری قرقینه، له‌ده‌ریای سوورا بچینه، له‌بۆی گونکئ هه‌وا بینه، له‌باتی خوئ پری بکه‌له‌ترخینه، بیکه‌به‌نانی به‌قه‌ده‌ده‌شتی شاره‌زوور، بیده به‌ته‌نووره‌که‌ی دلئ منه‌وه، که بۆ ته‌ماشای روومه‌تی ئه‌م کچه‌ره‌شه، سووره، شینه، مۆره، کورده، عه‌ره‌به، تورکه، نیره‌مووکه، واکوئیر ده‌بی و شه‌مشه‌کوئیره‌کان شه‌ریانه‌له‌سه‌ر چاوساگییه‌که‌ی! ئه‌ی به‌فری گه‌رم! ئه‌ی سه‌هۆلی برژاو، ئه‌ی چیا ی قوول، ئه‌ی ده‌شتی سه‌ختی بی به‌ختی بی دار و دره‌ختی لووتکه‌به‌رز! ئه‌ی ماسییه‌فریوه‌کان، ئه‌ی کیسه‌له‌نه‌شمیله‌جوانه‌کان جیم مه‌هیلتن تۆ سه‌ری شه‌یتان، تۆ چاوی خوټان ئه‌ی بۆ ئه‌میرئ، عه‌قلئ به‌قه‌ده‌عه‌قلئ که‌ره‌پیرئ له‌م چامه‌بی مه‌عنا غه‌یبییه‌تیبگا... تیبگا و دوو له‌عنه‌تم بۆ بنیرئ!!).

(زجال): مامۆستا عه‌بدوهره‌زاق بیمار ده‌لئ: له‌سه‌رده‌مه‌کانی عه‌باسی و ئه‌نده‌لوسییه‌کاندا (أرجوزه) بوو به‌هونه‌ریکی میلی و به‌دانه‌ره‌که‌یان ده‌گوت: (زه‌ججال). زه‌جه‌ل جۆری زۆره، زۆر له‌زه‌جه‌له‌وانه‌کان بی سه‌وادن، هیز یان به‌عه‌رووز و زمانی فوصحا ناشکئ، له‌به‌ر ئه‌وه‌به‌زاری خۆجیبی زه‌جه‌ل داده‌نټن، ئه‌م جۆره‌یان به‌کوردی پیتیان ده‌گوتئ: شاه‌ر، که جۆره‌هه‌ستیاری نه‌خوئنده‌واری میلین.

۱۱۴- (زحاف):

وشه‌ی زحاف له‌زمانی عه‌ره‌بیدا، به‌م واتایانه‌ها‌توووه:

۱- کشان، ده‌گوتئ: زه‌حفی جه‌یش: سوپاکه‌کشا به‌ره‌و به‌ره‌ی شه‌ر. خشان وه‌ک خشانئ مار، خۆ به‌کیشکردن، خلیسکان، قنگه‌خشکئ. ئه‌مه‌واتای زمانی ئه‌م وه‌شه‌یه‌یه، ده‌ی بابزانین، وه‌جه‌ه‌شه‌به‌ه‌له‌نیوانی مه‌عنا ی لوغه‌وی و زاراوه‌بیدا چیه‌؟

۲- له‌زاراوی زانستی کیشدا: بریتیه‌یه له‌جۆره‌گۆرانئ، له‌بی بنچینه‌بیه‌کاندا، که به‌پیتی شوئنه‌که‌ی له‌پتیه‌کاندا، کۆمه‌لئ ناوی جیا‌جیای بۆ دانراوه، زحاف - واته: خشک‌یه‌ی، یا خشکه - به‌زۆری ده‌چیتته‌سه‌ر دووهم پیتی سه‌به‌ب له‌پتیه‌کانی هه‌شو (ناوه‌خن) دا و که‌م که‌مه‌یش ده‌چیتته‌سه‌ر دووهم پیتی سه‌به‌ب له‌عه‌رووز و زه‌ریدا، به‌لام ناچیتته‌سه‌ر وه‌ته‌د، گۆران (زحاف) پتر په‌یوه‌ندی به‌پتیه‌کانه‌وه‌هه‌یه، هه‌تا به‌ده‌ریاکانه‌وه، وای بریاره‌که‌ زحاف بگۆر بی نه‌گۆر نه‌بی، به‌لام هه‌ندئ زحافی تایه‌تی هه‌یه‌نه‌گۆره، پیتی ده‌گوتئ: (زحافی نه‌گۆر: زحافی عیله‌ئامیز) بروانه: نه‌خشه‌ی/ ۶ زحافی عیله‌ئامیز. زحاف له‌زۆر رووه‌وه‌دابه‌ش ده‌کرئ و جۆری زۆری لئ په‌یدا ده‌بی، وه‌ک: زحافی تاک، که پتشی ده‌گوتئ: زحافی به‌سیت واته: زحافی ساده، که بریتیه‌یه له‌وه‌پتیه‌که‌یه‌ک زحافی تیادا‌بی، وه‌ک (فاعلن) به‌خه‌بن بی به‌ (فعلن ب-).

وه‌ک: زحافی لیک‌دراو، که پتشی ده‌گوتئ: زحافی موره‌ککه‌ب، یا زحافی موزده‌وه‌ج، واته: جووت زحاف، که ئه‌وه‌یه‌پت زحاف‌کراوه‌که‌ دوو گۆران (زحاف) ی تیادا‌بی، وه‌ک: (مستفعلن) به‌خه‌بن و ته‌ی ده‌بی به‌ (فَعْلَتُنْ ب ب -). که‌واته‌له‌م رووه‌وه‌دوو: زحافی ساده و لیک‌دراو.

زحاف وه‌ک گۆران‌کاری رووت بریتیه‌یه له‌یه‌کئ له‌م دوو کرداره:

آ- کرتاندنی پیتی دووهمی سه‌به‌ب، چ سه‌به‌بی سووک بی و چ سه‌به‌بی قورس بی. وه‌ک (فاعلن) به‌خه‌بن، واته: به‌کرتاندنی ئه‌لفه‌که‌ی، که پیتی دووهمی وه‌ستاوی سه‌به‌بی سووکه، ده‌بی به‌ (فعلن ب ب -). وه‌ک (مُتَفَاعِلُنْ) به‌وه‌قص، واته: به‌لابردنی ټیکه‌ی، که پیتی دووهمی بزواوی سه‌به‌بی قورسه، ده‌بی به‌ (مَفَاعِلُنْ).

ب- وه‌ستاندنی پیتی بزواوی دووهمی سه‌به‌بی قورس، وه‌ک: (مفاعلتن) له‌وافیردا، به‌عه‌صب ده‌بی به‌ (مَفَاعِلِن ب ---) و (متفاعلن) به‌ئیه‌ضمار ده‌بی به‌ (مستفعلن).

ئیتتر ئه‌م دوو کرداره، به‌پیتی شوئنه‌که‌یان له‌پتیه‌که‌دا، که پیتی دووهمه، یا چواره‌مه، یا

پینجه مه، یا حهوته مه، زاراهه ی تاییه تی جیا جیای بۆ دانراوه، که واته له سه ره ئه م بنیاته گۆرانه ساده کان ده که نه کۆی دوو له چوار، یه کسانه به ههشت، که ئه مانه ن: خه بن، ته ی، ئیزمار، عه سب، قه بز، عه قل، وه قس، که ف. به لام به هۆی زیحافی لیکدراوه وه چه ند زاراویکی تریش دروست ده بن که ئه م چواره ن: خه بل و خه زل و شه کل و نه قص، که واته کۆی گۆرانی ساده و گۆرانی لیکدراوه که اته: کۆی ۸ + ۴ = ۱۲ گۆران.

۳- من پینشیار ده که م و به ره به ره خو شم به کاری ده هینم:

آ- زیحاف ناو ده نین (گۆران = زحاف).

ب- عیله ناو ده نین (گۆرین = عیله).

ج- ته غییر به شیوه یه کی گشتی، چ به زیحاف بی، یا به عیله بی، یا به هه ردوو لا بی ناو ده نین: (گۆرانکاری = گۆران و گۆرین).

جا پاش ئه مه کاتی ئه وه هاتوو که بلین:

به بۆچوونی من، په یوه ندی مانای زمانی له گه ل مانای زاراهه ییدا، له م شوینه دا ئه م دوو جۆره له یه کچوونه یه:

۱- زیحاف له پین گۆراوه که دا، له چاو پینیه ساخه که دا، جۆره له نگی و خو به کیشکر دینیکه، له بهر ئه وه ده بی به هۆی ئه وه که کیشه گۆراوه که له چاو کیشه ئه صلاییه که دا قورس بکشئ، وه ک به خشکه یی و قنگه خشکی بروا ئاوا بی.

۲- جۆره سوان و خلیسکان و لاوازی و گۆرانکاری به که له پینیه که دا په یدا ده بی.

ئه مه یش نه خشه ی جۆری زیحاف به پینی پله ی پینته ده سکاری کراوه که له پینکه دا:

۱- گۆرانی ساده = زیحافی موفرده = زیحافی به سیط:

۱- خه بن = کرتاندنی پینتی دووه می وه ستاوی سه به بی خه فیف: (فاعلن — فعلن).

۲- وه قص = کرتاندنی پینتی دووه می پین که دووه می سه به بی قورس بی. وه ک (متفاعلن — مفاعلن = ب - ب -).

۳- ئیزمار = وه ستاندنی پینتی بزواوی پین که دووه می سه به بی قورس بی وه ک (متفاعلن — مستفعلن = ب - -).

۴- ته ی = لابرندی پینتی وه ستاوی چواره می پین، به مه رجی دووه می سه به بی سووک بی. وه ک (مستفعلن — مفتعلن = ب - ب -).

۵- قه بز = لابرندی پینتی پینجه می پین، به مه رجی دووه می سه به بی سووک بی، وه ک (فعلن — فعل = ب - ب).

۶- عه قل = لابرندی پینتی پینجه می پین، به مه رجی دووه می سه به بی قورس بی وه ک (مفاعلتن — مفاعلتن — مفاعلن = ب - ب -).

۷- عه سب = وه ستاندنی پینتی بزواوی پینجه می پین، به مه رجی دووه می سه به بی قورس بی وه ک (مفاعلتن — مفاعیلن = ب - - -).

۸- که ف = لابرندی پینتی وه ستاوی حهوته مه له پیندا، به مه رجی دووه می سه به بی بی. وه ک (مفاعیلن — مفاعیل = ب - - ب). یا وه ک (فاعلتن) به که ف ده بن

به (فاعلات = ب - ب -).

۲- گۆرانی لیکدراو: جووت زیحاف: زیحافی موزده وه ج:

۱- خه بل = بریتییبه له لابرندی پینتی دووه م و چواره م = خه بن + ته ی = خه بل. وه ک (مستفعلن — فعلتن = ب ب ب -).

۲- خه زل = بریتییبه له وه ستاندنی پینتی دووه می بزواو و لابرندی پینتی چواره می وه ستاو = ئیزمار + ته ی = خه زل. وه ک (متفاعلن — مفتعلن = ب - ب -).

۳- شه کل = خه بن + که ف. وه ک: (مستفعلن — مفاعل = ب - ب -).

۴- نه قص = عه صب + که ف. وه ک (مفاعلتن — مفاعیل = ب - - ب).

ئه وه ی که ده لین: گۆران (زیحاف) پتر په یوه ندی به پینیه که نه وه هه یه هه تا به ده ریا که نه وه، مه به ست ئه مه یه: به وینه ده گوتری: خه بن له (فاعلن) دا و له (مستفعلن) دا، ناگوتری: خه بن له به حری ره مه ل، یا له به حری ره جه زا، گه رچی ئه م جۆره زاراوانه یش به کار ده هینرین، وه ک: ره جه زی مه توی، به سییتی مه توی... تاد. به کورتی: زیحاف بگۆره نه گۆر نییه، ده چپته سه ره یه ک پیت که دووه می سه به به، به مه رجی دووه م یا چواره م، یا پینجه م یا حهوته م پیت بی له پیندا، بریتیشه له وه ستاندنی

پیتی بزواو، یا له لابرندی پیتی وهستاو (بروانه: نه خشه و لیسته کانی گۆران و گۆرینه کان = زیحاف و عیلله ته کان).

۱۱۵- (المزدوج):

لهم ماددهیه ئەم جوړه زاراوانه ههیه:

۱- الزحاف المزدوج: (پر: الزحاف).

۲- القافية المزدوجة: جووت سهروا: مهسنهوی.

۳- هۆنراوی مهسنهوی، که له عه ره بیدا زۆرتر ناوی به شیعری موزده وهج ده رکردوه، که ته وهیه: ههستیاری کۆمه له هۆنراو، یا دپړی، یا دوو دپړ، داده نی، خۆی نه به سستیته وه بهیه کیتی سهرواوه، به لکو له باتی ته وه، له تی به کهم و له تی دووه می دپړ هاوسه روا دهکا، ئیتر سهروای ته وه دوو له ته په یوه ندی نییه به سهروای دپړه کانی تری پیش و پاشیه وه، زۆرتر شیرازی نیوانی دپړه کانی هۆنراوه که، به کیتی ااتا و بابه ته، دهق به پیتچه وانهی چامه وه، چونکه له دوا به کیتی سهروا مەرجه، نه وه که به کیتی بابه ت. ههروهک گه وره ترین نیشانه ی هۆنراوی مهسنهوی به کیتی پیتی رهوییه له عه روز و زهری دپړه که خۆیدا و بهس، وهک بلتی هه موو دپړی بو خۆی به ته نیا چامه به کی سه ره خۆ بی، ئیتر ته کۆمه له هۆنراوه، یا ته وه هۆنراوه با تاقه دپړیکیش بی، له هه ره حری بی ده بی، وه به هه ره کیشی بی - وهک عه روزی و برگی بی - ده بی.

دیاریترینی ئەم جوړه هۆنراوه ره جهزی موزده وهجه، که به کۆمه له کهی دهگوتی: ئورجووژه، که وهک ده زانین، ههستیاری سه ره به سستی و نازادی ته واری ههیه که له هه موو دپړیکیدا، ههروا له هه موو دپړیکی هۆنراوی مهسنهوی تر دا، پیتی رهوی بگۆر، وه له به که به کهی دپړه کانی، سهروای جیا جیا پیاده بکا. بو نمونه: له سهرا سهری هۆنراوه کانی شیرین و فههاد و مەم و زین و نه و به هار و نه حمه دی و دوور شته و شانامه ی فیردهوسی و داستانه دریژه کانی کوردی و فارسی و عه ره بی و ئه لفیه ی ئینو مالیک و ئیقبا لنامه و عه قیده ی کوردی شیخ سه مبع ... تاد، له سه ره می ئەم کتیب و داستانه دا ههردو نیوه دپړی له سه ره واره کی تاییه ته، ته و سهروا به یوه ندی نییه به سهروای دپړه کانی تری پاش و پیتیه وه.

وا باشه به کۆمه له شیعری مهسنهوی له به حری ره جهز وهک باوه بگوتی ئورجووژه، ته گهر له به حره کانی تر بوو پیتی بگوتی مزدوجه، وهک: ئورجووژه که ی ته بو عوتاهیه که

چوار هه زار دپړه، به ناوی: (ذات الحکم) وهک موزده وهجه که ی ته حمه د شهوقی، که له به حری ره مه له، که له سه ره ئەم شپوهیه:

كَلُّ حَيٍّ مَّا خَلَا اللَّهَ يَمُوتُ فَاتَرَكَ الْكَبِيرَ لِسَهُ وَالْجَبْرُوتُ
وَأَرَحَ جَنْبَكَ مِنْ دَاءِ الْحَسَدِ كَمْ حَسُودٍ قَدْ تَوَقَّاهُ الْكَمَدُ
وَإِذَا أَعْضَبْتَ فَأَعْضَبَ لِعَظِيمٍ شَرَفٌ قَدْ مَسَّ أَوْ عَرَضَ كَرِيمٌ
وَتَجَنَّبَ فِي الصَّغِيرَاتِ الْعَضْبُ إِنَّهُ كَالنَّارِ، وَالرُّشْدُ الْحَطْبُ

خۆ ته گهر له سه ره کیشی په نجه بوو پیتی بگوتی: مهسنهوی، وهک زۆریه ی غه زهل و پارچه شیعره کانی دیوانی مه وهوی و گۆران و شاعیره نو تیکان که له سه ره کیشی په نجه ن. یا پیتی بگوتی: جووت سهروا. (پر: رجز) + (به حری ته ویل - تیبینی - ۱).

۱۱۶- (مستزاد):

جوړیکه له هونه ره کانی هۆنراوی کوردی، جوړی زۆره، به پشتی خودا له هونه ره شیعریه کانا له سه ری ده دویین (پر: تشریح).

تیبینی: پیتی ژبی کوردی له ژماره ی جومه لدا، به قه د زئ ژماره ی بو داده نری، که ده کاته (۷) به لام پسته کانی (ذ) و (ض) و (ظ) که له کوردیدا به (ز) ده خو تیرینه وه، ههستیاری به چی نو سیبونی به وه ژماره یان بو داده نری. به وینه: (ضابط = ض + ا + ب + ط = ۸۰۰ + ۱ + ۲ + ۹ = ۸۱۲) به لام هه مان وشه ته گهر ئاوا بنوسری (زابت) ده کاته: (ز + ا + ب + ت = ۷ + ۱ + ۲ + ۴۰۰ = ۴۱۰). وه ههروهها.

گه رجی بهم جوړه روونکردنه وان هه ژماره ی زایش شار ه زاتر ده بی، به لام مه به سستی سه ره کی فیرکردنی خه لکی ناشی و کولییبه که مه به سستیته تی ئەم جوړه شته فیر بی.

۱۱۷- (سبب):

سهجادی ناوی ناوه (هۆ) له نرخشناسیدا دهلی: - پهحهته تی خودای لی بی - (هۆ - له سهبه به - لهسهه دوو جوړه، هۆی سووک، هۆی گران). (پر: پرگه: پرگه ی عهرووزی: یهکهه م).

۱۱۸- (السبأعی):

(پر: أصول التفاعیل / ۹). سوباعی واته: حهفتی، یا حهوتینه، وهک: تهفعیله ی سوباعی: پیتی حهفتی، هۆنراوی سوباعی: حهوتین: حهوتینه. وهک: چوارین و چوارینه، بهحری سوباعی: دهریای حهوت پیتی (پر: ۱۴ - بحر/ ۳).

۱۱۹- (اسبأغ):

(تسبیغ): ئاودامه نی، له بهرییخشان: تیروتهسه لی له زاراویشدا: پترکردنی پیتیکی وهستاوه بۆ سهبه بی سووکی کۆتایی پیتی زهر ب، له جوړی عیلله یه بهزیادکردن، نهگۆره، له بهه ر نهوه ده بی له زه ربی یه کهه م دپیری چامه وه تا زه ربی دوا دپیری په پیره وی بکری. بهمه رجی دروسته که پیتی زه رب ئیسه باغ بکری، که پیتی کۆتایی پیتی مه دد بی.

له شیعری عهرووزی عه ره بیدا ئیسه باغ ته نیا ده چیته سه ر کۆتایی زه ربی مه جزوئی ره مه ل، واته (فاعلاتن) ی زه رب ده بی به (فاعلاتان = ب - ب - °). وهک (ره مه ل):

كُلَّمَا قَابَلَهُ شَخْصٌ صُ رَأَى صُورَتَهُ فِيهِ

له عه ره بیدا ئیسه باغ له عه رووزا بۆ ته صریعه، ئیسه باغ له کوردیدا لهم ده ریایانه دا به کارهاتوه: (ره مه ل و موحته س و هه زه ج و خه فیف و موزاریع و موته قاره ب).

خۆ نه گه ر بیسه لمینین که نه م شیعره ی حه مدی هه زه جی هه شتی موسبه غه، نه وا ده رده که وی که له کوردیدا مه رج نییه پیته وهستاوه که ی سه به به سووکه که ی، که ئیسه باغ ده چیته سه ری، پیتی مه دد بی، له کوردیدا. (هه زه جی هه شتی موسبه غ - حه مدی):

نه عه قلم پی ده میتینیت و، نه ده م میتنی زمانی عه رض

که ده بیینم، بلتیم چی نیسه یاریی به یانی عه رض

چونکه (ض) که پیتی ئیسه باغه، ریکه ی پیتی پیتی کۆتایی سه به بی سووکی کۆتایی (مفاعیلن) ه، دیاره که (ری) پیتی مه دد نییه. خوا یار بی له به حه ره کانا نمونه ی زۆری ئیسه باغ دی.

۱۲۰- (سجع):

سه رواداری. نه وه یه: چه ن رسته بی، به تاییه ت کورت، سه روایان هه بی به لام کیشیان نه بی. وهک له عه ره بیدا ده لی: (المنبأه ولا الدنیأه) به کوردیش وهک: (مردن نهک سه رشۆری قه بوول کردن) و (کهه م بزئ و کهل بزئ) و (راستی ربه فتی، چه فتی که فتی) و (له دوا ی چوه مه چوه) و (که ره مه مره به هاره، کورتانت بۆ دینم له و شاره) چه ند کتیبیکی جوان و به نرخ، به هه بیان له یاسا و سیسته می سه جع و سه رواداری وه رگرتوه، مه ولودنامه ی جوان به م شتیه یه دانراوه، پۆیه ی سه جعداری و سه رواداری له عه ره بیدا، له مقاماته کاندادا ده رده که وی، وهک مه قاماتی حه ربیری و هه مه دانی و یازجی و نه حه دب. مه ردوخ - پهحه ته تی خودای لی بی - ده فه رموی: (سجع در نشر استعمال میشوده. قافیه در نظم) واته: سه جع له په خشانا به کار ده هیتزی، سه روایش له شیعرا).

له راستیدا زۆربنه ی شیعری نوپی کیشی په نجه، له و بابه تانه ی که له یهک چامه دا، چه ند کیشیکی برگی به کار ده هیتن، یا کیشی برگی بی و عه رووزی تیکه ل ده که ن، به تاییه تی که کیشی زۆر درێژ و زۆر کورت تیکه ل ده که ن، له بابه تی سه جعن، نهک شیعر. وهکو به وینه، گۆران ده لی:

ئهی چاوا! چه شنی بازی قه فه سه هه له وه ری په رت

کوا باله تیژه کانی نیگای حوسنی دل به رت؟

ده ی نه م هۆنراوه له چوارده برگی سه به وه تا پینج برگی بی و تیا دا، نابئ هه ر شاعیریکی کورد هه سته ی و وهک نه بو عوتاهیه، له کاتی سه ریچی له یاسا دامه زراوه کانی عه رووزا بلت: (من له عه رووز و له خه لیلیش له پیشترم).

من مه به ستیشم نه وه نییه که بلتیم نه م پارچه به ناو هۆنراوه ی گۆران ناسک و نازدار نییه، به لام مه به ستم نه وه یه، نه گه ر و پروا، زانستی کیش ده بی به کیشیه کی گه وه ی بی سه رو به ر، کهس نه وه پهی ناکه وی!

له راستیدا به ودان به م جوژه بیره دۆزه یه: (عه رووزی خۆمالی و عه رووزی بیانی و نه م

جوړه بر و بیانوانه) ټوپه پری ئیفلاسی ټه ده بییه، ټمه په یوه ندی به باری رامیاری و ده روونی به و زیاتر هیه تا به باری ټه ده بییه وه. من له م دوو پریاره دلنیام:

۱- شیعی عرووی شیعی کی نه مره، هه تا هه تاه شاعیرانی کوردی بلیمه ت به هری لی و ه ده گرن، وه تا ټه مړه به ره می عرووی کوردی به شیوه یه کی گشتی له به ره می شیعی ناعه رووی کوردی سه رکه و تووتر و جوانتر و به تام و چیژتره.

۲- زانست و عیلم، بی هه و بییه، مویکی نه ته و هیه نییه به لکو هه ر که س نازا بی به کاری به یینی. گومان نییه له و ه دا که حساب و جه بر و ټه نداد باری و منطق و ماتماتیک، له سه ره تا وه له گه لیکه وه سه ریان هه لدا وه و بلا و بوونه ته وه به ناو جیهانا، ئیستا به ناوی ټه وه وه که ټم زانستانه خو مالی نین، ئایا دروسته دژیان بوه ستین!

۱۲۱- (السُّدَّاسِي):

(پ: ۱۴ - بحر - ۸) و (الشعر المریع).

شیعی موسه ده دس - یا هو نراوی شه ش گوشه - جوړیکه له هونه ره شیعی بییه نو بیه کان، جیاوازی له گه ل موخه ممه سدا له م دوو شته دایه:

۱- هو نراوی شه ش گوشه وه ک مخمس به ناو بانگ و باو نییه.

۲- موخه ممه س پینج له ته، به لام مسدس شه ش له ته.

ده گوتی: البیت المسدس السالم واته: دپری شه ش پییی ساغ.

۱۲۲- (المنسرح):

ده ریاهه که له ده ریاکانی خه لیل - په حمه تی خوی لی بی -.

۱۲۳- (المنسرد):

ده ریاهه که له ده ریا به کارنه هاتوه کاننی بازنه کاننی خه لیل، پیچه وانه ی ده ریا ی موزاربعه. (پ: ده ریا نوپیکان).

۱۲۴- (السریع):

ده ریاهه که له ده ریا خه لیلیه کان.

۱۲۵- (سقوط):

داهه و تن: کرتان دن: لبر دن. ده گوتی: ئیسقاتی هه مزه ی وه سل، له کاتی ده رجا، ئیسقاتی پییی نه رم (حرفی لین) له کاتی به یه ک گه یشتنی دوو پییی وه ستاودا (پ: نووسی نی عرووی / ۲- ټو پیئانه ی که له نووسی نا ده کرتین) و (۱- الابدیه - ک).

ده گوتی: (الثابت الساقط) ټم جوړه ده رپینه ئاوا روون ده که ینه وه:

آ- بو نمونه (ال) ی ته عریف، له نیوانا، واته: له ده رجا، هه مزه که ی له نووسی نا ثابیه، واته: چه سپاوه، له گو پی کر دنا کرتاوه، هه روا له کی شیشا ساقیطه، به لام له جیسانی جومه لا ثابیه، لامه که یشی ټه گه ر قه مه ری بی، له خه ت و له فز و کی ش و جومه لدا چه سپاوه، ټه گه ر شه مسیش بی، له خه تا ده چه سپی، له گو پی کر دنا ده گوتی و ده کری به پییی له چه شنی پاش خوی، له جومه لا چه سپاوه چونکه به (۳۰) جیساب ده کری، له کی ش ده چه سپی.

ب- وه ک نمونه کاننی (خه زم) که له خه ت و له فظ و جومه لا چه سپاون، که چی له کی ش به ر ته قیطع ناکه ون و نه چه سپاون (پ: ناچار به کان / ۴۱).

به شیوه یه کی گشتی ټم بابه تانه، هه ری به که یان له روویه که وه چه سپاون و له روویه که وه کرتاون: ته نوین و ټه لف لام و پییی لین و خه زم (پ: ۱ - الابدیه - تی بی نی) و (نووسی نی عرووی / ټو پیئانه ی که پتر ده کرتین) و (۵۴ - حرف / ۱۵).

۱۲۶- (سلسله):

به حریکه له به حره کاننی حه وت هونه ره تازه کان، که سلسله و دوو به ییت و قوما و مووه ششخ و زه جه ل و کان و کان و موالیان. پروانه: ده ریا نوپیکان.

۱۲۷- (سکون):

زه نه: بی بزوی نی: وه ستاوی: له م مادده یه ټم زارا وانه هاتوه:

۱- ساکن: پییی وه ستاو: زه نه دار: نه بزاو: نه بزوو توو.

۲- السُّكُونُ يُقَابِلُ بِالسُّكُونِ (پ: ۷۴ - خط العروض) و (نووسی نی کوردی).

۳- اجتماع السَّاكنين: به یه ک گه یشتنی دوو پییی وه ستاو، له عه ره بیدا دروست نییه، مه گه ر له چه ند کاتی کی تاییه تا و به چه ند مه رجی کی په چا و کراو، وه ک کاتی ئیست وه ک

يَا رَحْمَانٌ = - - -) به لام له كوردیدا زۆر زۆره، وه نمونهی زۆری له برگه‌ی كوردیدا رابورد. وه له هۆنراودا له عه‌ره‌بیدا له كاتی ته‌ذیبیل و ته‌سبیغ و اجتماع الساكنین دروسته چونكه كۆتایی دێره جیگه‌ی ئیسته.

٤- تسکین المتحرک وتحریک الساکن: (پر: ناچاربه‌كان/١٩).

١٢٨- (السالم):

ساغ، ده‌گوترئ: به‌یتی سالم، پیتی سالم، مه‌به‌ست ئه‌و به‌یت و پیتیه‌یه‌كه‌ زیحافی تیادا نه‌بێ، سالم سه‌حیحیه‌ی پێ ده‌گوترئ، ده‌گوترئ: پیتی سالم، به‌یتی سالم، عه‌رووزی سالم، زه‌ربی سالم، وه‌ك عه‌رووز و زه‌ربی ئه‌م شیعره‌ كه‌ له مه‌جزوئی به‌حری وافیره، كه‌ نه‌ تووشی زیحاف بوون و نه‌ تووشی عیله‌ بوون:

وَحَاَنَ النَّاسُ كُلُّهُمُو فَمَا أَدْرِي بِمَنْ أَثَقُ
مَفَاعِيلُنْ + مَفَاعِلُنْ مَفَاعِيلُنْ + مَفَاعِلُنْ

ئه‌وه‌تا ئه‌م دێره دوو له‌ته، هه‌ر له‌ته‌ی دوو پیتیه، یه‌كه‌م پیتی و سێیه‌م پیتی سه‌شوه، هه‌ردووکیان تووشی زیحافی عه‌صب بوون، دووهم پیتی عه‌رووزه، چواره‌م پیتی سه‌ریه، هه‌ردووکیان نه‌ تووشی زیحاف بوون و نه‌ تووشی عیله‌ بوون، به‌لكو سالم و سه‌حیح له‌سه‌ر ئه‌صل ماون كه‌ (مفاعلتن)ه، جا پیتی دێره تووشی هه‌ر گۆران و گۆرینه‌ی بێ، به‌یته‌كه‌ به‌و ناوه‌وه‌ ناو ده‌نرێ، وه‌ك: مه‌خبوون و مه‌توی و مه‌وقووص و مه‌حذوف و مه‌خبوول و... تاد، هه‌روا عه‌رووز و زه‌ریه‌كه‌یشی، وه‌ك: عه‌رووزی مه‌قوع، سه‌ربی مه‌كفووف، عه‌رووزی سالم: سه‌حیح، سه‌ربی سالم: سه‌حیح.

١٢٩- (سمط، أسماط، تسميط، مُسَمَّطَات): (پر: قفل)

ته‌سمیت هونه‌ریکی هۆنراوه‌یییه، په‌نگ بێ له هۆنراوی كۆنیشدا نمونه‌ی ده‌ست بکه‌وئ، جو‌ری زۆره، باوترینیان ئه‌و جو‌ریه‌یه‌كه‌ هه‌موو دێره‌ی بکری به‌چار پارچه‌وه، سێ پارچه‌ی پیتشه‌وه‌یان یه‌ك سه‌روایان هه‌بێ، پارچه‌ی چواره‌میشیان له‌سه‌ر سه‌روایه‌کی تاییه‌ت پراوا:

ا ا ا ا ، ب ب ب ا ، ج ج ج ا ، د د د ا ، وه‌ك ئه‌م هۆنراوه‌ی وه‌فایی، كه‌ له‌ چامه‌یه‌کی دێره‌ ده‌فهرمووی - په‌حمه‌تی لێ بێ -

بو‌ده‌رسی ئه‌ریابی دل. په‌ریه‌ری ئه‌وراقی گول

هه‌ر ده‌رسی عییشه‌ حاصل. سه‌رمه‌شقی ئاموزگار

مه‌لا ظاهیر به‌حه‌که‌یی چامه‌ی بو‌ردیه‌ی بو‌سه‌یری به‌هۆنراو کردووه‌ به‌كوردی، له‌سه‌ر هه‌مان کیش و سه‌روای خو‌ی، وه‌ له‌ سه‌ره‌تاشه‌وه‌ تا كۆتای وه‌ك خو‌ی ده‌لی: (... وه‌ له‌ لیکدانه‌وه‌ی به‌ته‌رازووی شیعر ده‌ده‌چی وه‌كو بو‌ردیه‌یه‌ له‌ (به‌حری به‌سیط) و هه‌روه‌ها رازاندیتمه‌وه‌ به‌تاییه‌تی به‌کرداری (ته‌سميط). سه‌ردێره‌که‌ی ئه‌مه‌یه‌:

بارانی په‌حمه‌ت خودام، بارینه‌ تو‌به‌رده‌وام

سه‌رخۆشه‌ویستت ته‌مام، گه‌وره‌ی هه‌موو گه‌ل به‌جه‌م

١٣٠- (اسم، اسماء):

وه‌ك: (أَسْمَاءُ الْقَافِيَةِ: ناوه‌کانی سه‌روا) و (أَسْمَاءُ الْبَحْرِ: ناوی ده‌ریاکان).

١٣١- (السناد):

یه‌کێکه‌ له‌ نه‌نگه‌کانی سه‌روا (پر: عِيُوبُ الْقَافِيَةِ)، جو‌ری زۆره، وه‌ك: سناد الردف و سناد التأسيس و سناد الحذو... تاد. بو‌جیگه‌ی خو‌ی... (پر: بزوینه‌کانی سه‌روا له - القافية - دا، ئیشباع/ع).

(سَرَقَاتُ شَعْرِيَّة): مه‌به‌ست دزینی بیژه (له‌فز) یا واتای شیعره (پر: اقتباس + توافق الافكار) و (تضمن).

سیازدههههه: پیتی شین: حرف الشین

ش = ۴۰۰

گه لئ جار وشه یه کی کوردی، یا فارسی، یا ئه ورووی، که سینگی تر کاتی به کاری دههینن، ریک وهک خوی به کاری ناهینیتته وه، به لکو جوړه گورانکاری به کی تیادا ده کری، چ له گوپیکردندا و چ له شپوهی نووسیندا، به وینه ئه م وشانه به م شپوه جیا جیا یانه به کار دههینن:

۱- چهک: شیک: صک: صهکک.

۲- چه رچل: تشرشل.

۳- چه وندهر: شه وندهر.

۴- پاپونگ: بابونج. زور وشه تری له م با به ته.

جا ئه م جوړه وشانه - وهک چنه جاری له مه وپیش روونمان کرده وه - بریاری تایبه تی خویان هه یه.

۱۳۲- (إشباع):

به واتا تیرکردن و دریکردنه وه. جوړی زوره، به زوری به واتا تیرکردنی بزوینه و دریکردنه وه یه تی، هه تا بو مه به سستی کیشی، پیتیکی مهدد (دریژا) له چه شنی خوی لی دروست ده بی، ناوا: (حَوْمَلِ — حَوْمَلِی) و (الخیام) بی به (الخیامو). (بر: ناچاریه کان/ ۱۱، ۱۲) و (۴۵ - جنس) چنه زانیاری بهک سه بارهت به ئیشباع:

۱- بزوینی پیتی ده خیل پیتی ده گوتری ئیشباع، که یه کیکه له پیته کانی سه روا.

۲- به پیتی ده ستور له سه روای موله قا هه موو برگه یه کی کورتی کوتایی نیوه دیری به که م و دووم، ئیشباع ده کری له چه شنی بزوینه که ی و به دریکردنه خویرتنه وه. وهک (سالم/ ره مهل):

هه ر طه ره ف شه معی روخی جانانه یه

گه ردی ئه و دائم وه کو په روانه یه

(نانه یه = نانه یا = فاعلن) و (وانه یه = وانه یا = فاعلن) (بروانه: بزوینه کانی سه روا).

۱۳۳- (الشعر المشجر):

جوړه هونه ریکی شیعریه، دیره شیعریکی سه ره کی ده کری به قه دی دره ختی، چنه لقی له و دیره سه ره کی وه در ده چی، که هه موو لقیکی شیعریکی سه ره خویه.

۱۳۴- (النتنر):

له جوړی عیله ی زیحافانه یه، بریتیه له (خه رم + قه بز) له هه زه ج و موضاریعا (مفاعیلن) ده بی به (فاعلن) ئه و دیره کی که شه تری تیا بی پیتی ده گوتری: (ئه شته ر) وهک (هه زه جی ئه شته ر):

فِي الدِّينِ قَدْ مَاتُوا وَفِيمَا جَمَعُوا عِبْرَهَ

فاعلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

۱۳۵- (التشديد، المتشدّد):

ته شدید بریتیه له پیتیکی قورسی واکه له کی شیدا به دوو پیت داده نری (بر: ناچاریه کان/ ۳، ۴) و (نوسینی سه روزه/ ۱).

۱۳۶- (الشاذ، الشذوذ):

پنجه وانه ی یاسا.

۱۳۷- (التشريع):

ته شریع زیاتر په یوه ندی به زانستی به دیعه وه هه یه، به لآم له رووی سه روا وه جوړیکه له هونه ریکی تایبهت.

آ- له رووی به دیعه وه جوړیکه له رازانه وهی واژه بی (له فظی).

ب- له رووی سه روزه وه ئه و هه تا که دیری، یا زیاتر له دیری، یا جامه بی به ته واری، هه موو دیریکی، دوو سه روا، یا سی سه روا، یا چوار سه روا هه بی، به پیتی کیشی به حرئ له به حره کان بی، به لآم بتوانری به پیتی ده سکاری پیسه کانی کوتایی، جوړی زه ره که ی بگورری، یا جوړی کیشه که ی بگورری، بو نمونه: ئه م دیره هونراوه یه به م چوار جوړه دروسته بخویرتنه وه: به وافی و مه جزو و مه شوور و مه نه ووک، ناوا:

۱- الصَّبَّالَهُمْ وَوَحْبٌ وَاخْتِيَالٌ

فاعلاتن. فاعلاتن. فاعلات

وَجُنُونٌ فِي تَسَابِيحِ الْجَمَالِ

فاعلاتن. فاعلاتن. فاعلات (رهمه لی وافی)

۲- الصَّبَّالَهُمْ وَوَحْبٌ

فاعلاتن. فاعلاتن

وَاخْتِيَالٌ وَجُنُونٌ

فاعلاتن. فاعلات (رهمه لی مة جزوء)

۳- الصَّبَّالَهُمْ وَوَحْبٌ وَاخْتِيَالٌ

فاعلاتن. فاعلاتن. فاعلات (مشتور)

۴- الصَّبَّالَهُمْ وَوَحْبٌ

فاعلاتن. فاعلاتن (مهنوک)

یا وهک ئەم نمونە یە تەر (کامل-عەرۆزی تامی صحیح. زەری مەقتوعی موزمەر):

يَا خَاطِبَ الدُّنْيَا الدُّنْيَا اِنَّهَا + شَرَكُ الرَّدَى وَقَرَارُهُ الْاَقْدَارُ

دَارُ مَتَى مَا اَضْحَكْتَ فِي يَوْمِهَا + اُبْكْتُ غَدًا تَبَّ لَهَا مِنْ دَارِ!

ئەم دوو دێرە دروستە دوو پیتی کۆتاییان لێ فری بدری، دەبن بە مەجزوئی کامیل، واتاکەشیان دروستە، ئاوا:

يَا خَاطِبَ الدُّنْيَا الدُّنْيَا + اِنَّهَا شَرَكُ الرَّدَى

دَارُ مَتَى مَا اَضْحَكْتَ + فِي يَوْمِهَا اُبْكْتُ غَدًا

ئەم نمونە یان لە فارسیدا پیتی دەگوتری (ذو قافیتین) لە کوردیشدا پیتی دەگوتری (جووت سەروا) بەبۆچوونی بەندە، ناسراوترین لقی موستەزاد، لە کوردیدا، لەم جوۆری دووهمی تەشریحە سەرچاوەی هەلگرتووه، بەوینە: ئەم شیعرە نالی، کە موستەزادە، لە لایەنی پێناسە و ناوەڕۆکەوه چ جیاوازییەکی هەیە، لەم شیعرە پێشەوه کە هی حەریرییه، نالی - پەحمەتی خودای لێ بێ - دەفەرمووی: (هەزەجی هەشتی ئەخرەبی مەحذوف):

ئە ی تازە جەوان! پیرم و ئوفتاده و کەوتووم

تا ماوه حەیاتم

دەستی بدەرە دەستی شکستەم، کە بەسەرچووم

قوریانی وهفاتم

ئەم چامە یە نۆ دێری جووت سەروایە (واتە: دوو سەروایە) دروستە بە دوو شیۆی جیا جیا بنووسری، یا بخوێنرتەوه، کە هەر جوۆریکیان زەربیکی تایبەتە لە بەحری هەزەج، لەسەر ئەم شیۆی سەرەوه کە دوو سەروای هەیە، لەسەر شیۆی یەک سەرواییش کە لە هەموو دێرەکان تیکە زیادەکە لابیری ئاوا:

ئە ی تازە جەوان! پیرم و ئوفتاده و کەوتووم

دەستی بدەرە دەستی شکستەم، کە بەسەرچووم

تا کۆتایی چامە کە لەسەر ئەم شیۆی دووهمە.

۱۳۸- (الشطير):

لەت: نیوه: کەرت، الشطيرين: دوو لەتی دێر (بێ: أَلْبَيْت) شەطر بەواتا تەشطریش دێ. مەشتوور: دێرێکە نیوهی لایرایی (بێ: بەیتی مەشطور). تەشطیر: دوو لەتکردنی دێرێ، وهک لە (بەیتی مەشطور) دا پوون کراوه تەوه پڕوانه ئهوی.

(تەشطیر):

تەشطیر واتایەکی تریشی هەیە:

۱- هەستیاری شیعرێ، یا چەند شیعرێ، یا چامەیی، هی هەستیاری تر، پەسەند دەکا، دێ لەت لەتیان دەکا و، بەلەتە هەلبەستی خۆی تێهەلکیشیان دەکا، لەسەر ئەم شیۆیە: بۆ صدەری شیعرێ یە کەم عەجزی دادەنی لەسەر سەروای گشتی پارچەکە، یا چامەکە، وه بۆ عەجزی یە کەمیش عەجزی دادەنی بەبێ سەروا، هەروا دێرەکانی تریش هەتا کۆتایی. واتە: لە هەموو دوو شیعرێکا، لە پاش تەشطیر، لەتی یە کەم و لەتی چوارەم هی شاعیری پێشینه، لەتی دووهم و سێیەمیش هینی شاعیری پاشینه، سەروایش لە شیعرە ژمارە تاکەکاندا هی هەستیاری دووهمە، بەلام لە شیعرە ژمارە جووتەکاندا هی هەستیاری یە کەمە. وهک ئەم نمونە یە: هەستیاری دەلی (تەویل):

رَأَيْتُ خَيَالَ الظِّلِّ أَكْبَرَ عِبْرَةً لَنْ هُوَ فِي عِلْمِ الحَقِيقَةِ رَاقِي
شُخُوصٌ وَأَشْبَاحٌ تَمُرُّ وَتَنْقُضِي وَتَفْنِي جَمِيعاً وَالْمَحْرُكُ بَاقِي!

عبدالغنى نابولسى هاتووه له سهر ئهم شيوهيه ته شطير و تيهه لكيشى كردووه به نيوه
ديرى خوئى:

(رَأَيْتُ خَيَالَ الظِّلِّ أَكْبَرَ عِبْرَةً)

يَلُوحُ بِهَا مَعْنَى الكَلَامِ لِأَحْدَاقِي
وَفِي كُلِّ مَوْجُودٍ عَلَى الحَقِّ آيَةٌ

(لَنْ هُوَ فِي عِلْمِ الحَقِيقَةِ رَاقِي)
(شُخُوصٌ وَأَشْبَاحٌ تَمُرُّ وَتَنْقُضِي)

وَكَيْسَ لَهَا مِمَّا قَضَى اللهُ مِنْ وَاقِي
لَهَا حَرَكَاتٌ ثُمَّ يَبْدُو سَكُونُهَا
(وَتَفْنِي جَمِيعاً وَالْمَحْرُكُ بَاقِي)

دياره كه پارچه كه پاش ته شطير كردن دوو چندانى پيش ته شطير كردنه.

۲- جوړيكي ترى ته شطير و موشه تنهه ئه وديه كه له (۸۳ - ته خميس و موخه ممه س) دا
روون كراوه ته وه.

۳- جوړيكي ترى ته شطير ئه مه يه كه (نامى) دهفه رموئى: (ئه وه ته ههر كام له دوو
نيوه شيعر دوو پارچه هاوقافيه بن و جيابن له دوو پارچه كه تى تريان). وهك شاعبرى
عهره ب ده لئى (بسيط):

تَدْبِيرٌ مَعْتَصِمٌ، بِاللَّهِ مُنْتَقِمٌ
لِلَّهِ مُرْتَقِبٌ، فِي اللهِ مُرْتَعِبٌ

ناميش دهفه رموئى:

ناسمانى كاتى دره و، زور جوانه به مانگه شه و

وهكو سايه قهى سامال، جوانه كاتى كشتوكال!

۱۳۹- (التَّشْعِيبُ "تَشْعِيسٌ: تَشْعِيبٌ"):

له جوړى عيلله زىحافانه يه، برىتييه له لابردي پيټيكي بزواوى وه ته دى كو، له
(فاعلاتن) و (فاعن) دا، جا ئه گهر پيټى يه كه ميان لابرئى واته: عه ينه كه يان،

كيشه كه يان ده بى به (فالاتن) و (فالن) خو ئه گهر پيټى دووه ميان لابرئى، كه لامه كه يانه،
كيشه كه يان ده بى به (فاعاتن) و (فاعن) وه له بهر ئه وهى ئهم دوو كيشه له كيشه كانى
عهره بييدا نين، ده گوردرين بؤ (مفعولن) و (فعلن -) .

ته شعيت له به حرى خه فيف و موجته و موته دارهك و مهديد و ره مهلدا رووده دات.
(بر: نه خشه ي / ۵. عيلله ي تايبه ت به وه ته د و... تاد).

۱۴۰- (النَّعْرُ):

شيعر: هه لبه ست: هه سنى سوژدار: هه ست هه ژئين.

پروانه: پيشه كى ئهم كتبييه، له گه ل سهر باسى (جوړه كانى شيعر) + (گرنكى زانستى
عهره ووز) هه لبه ست برى تييه له گوته ي شاعبر، به شيوه ي گشتى شيعر جوړى زوره:

۱- شيعرى عهره ووزى. ۲- شيعرى كيشى په نجه، پيشى ده گوتري: كيشى هيجا، يا
كيشى ژماره يى. ۳- شيعرى مورسه ل، كه ئه وديه سهر به به حرى بى، كيشى هه بى به لام
سهر وى نه بى، پروانه (۱۰۱ - مرسل). ۴- شيعرى عه موودى: هونراوى ستوونى، كه
ئه وديه هه موو دپريكي به سهر دوو له تى وه كو يه كدا دابه ش ده بى، وه هه موو له تيكيشى
دابه ش ده بى به سهر چند پيټيه كى تايبه ت، به پيټى به حره كه ي. ۵- شيعرى حور: شيعرى
نازاد: شيعرى تازه: شيعرى حه ديټ. كه ئه وديه له ته شيعره كان به پيټى ژماره ي پيټيه كانى
شيعره كه بن (بر: كيشى پرگه يى). ئهم جوړه شيعره له سهره تاوه جوړه ياسا يه كى تايبه تى
هه بوو، به لام بهر بهر وى لئى هات پابه ند نه ماوه به هيچ ياسا يه كه وه، له بهر ئه وه ده لئين:
پابه ند نه بووه كان يان شيعر نين.

جوانترين هونراوى نازادى عهره يى له م سهرده مه ي ئيمه دا، چامه كانى نزار قه بانى و
نازك مه لائيكه يه - نازك - له چامه يه كى ناسكدا، له ژيتر ناوى (ساعه الذكرى) دا -
ده لئى: (خه فيف):

هَذِهِ سَاعَةُ التَّذْكَرِ
كَأَدَّ اللَّيْلُ يَبْكِي مَعِي، وَيُصْغِي مَلِيًّا
إِنَّهَا سَاعَةُ التَّذْكَرِ
وَأَلْجُرَاسُ تَطْوِي كَابَةَ الصُّمْتِ طِيًّا

ئهم شيعرانه ي نازك دهق شيعرى ستوونيه يه، ته نها ئهم دوو جياوازييه ي هه يه:

۱- نیوه دپیره کانی به شتیوه یه کی تایبه تی ریز کراون، نهک به پیتی یاسای ستوونی، که دپیره کانی ده بن به دوو له تی یه کسانه وه و هر له ته ی به پیتی ژماره ی پتیه کانی و جوژی سهروای چامه که ریز ده کرین، به لام ئەم پتیه کانی کراوه به ته وه ره ی ریز کردنی له ته کانی، له گه ل هه ندی ره چاو کردنی تری لاوه کیدا.

۲- سهروا و ته صریح و ته قفیه، به ته وای وهک پتیه ست ره چاو نه کراون، گهرچی ناویه ناو سهروا له دپیره کانی دا ره چاو ده کری، وهک (ملیاً) و (طیاً) و (حیاری) و (مراآ) و (أسرارا) و (ثارا) و (غزارا) و (مطویاً).

سهراسه ری دپیره کانی ئەم چامه یه ده توانی به پیتی یاسای ناسایی ستوونی به حری خه فیف له سه ره ئەم شتیوه ی دووه ریز بکرتنه وه:

هذه ساعة التذکر کاد ال

لئل یبکی معی، ویصغی ملیاً

فاعلاتن + مفاعلن + فاعلاتن

فاعلاتن + مفاعلن + فاعلاتن

إنها ساعة التذکر والأج

رأس تطوی کآبة الصمت طیاً

وأحس الخیطی تمر حیاری

خلف بابی کما مررن مراآ

ئه وه ی ره چاو ده کری له ریز کردنی نیوه دپیری هه لبه سستی نازاددا ئەم جو ره خالانه یه، سه ره رای قه به کردنی دیوان و به ناو زور کردنی دپیره کانی چامه:

۱- نوپکاری و نوپخوازی له سیسته می هونینه وه ی هونراودا، گهرچی به داهینانی شتیوه ی ریز کردنی له ته کانی شتی بووه، له گه ل زوری و بوری.

۲- زور کردنی شتینی ئیست و پشوودان و له نگه رگرتن بو خوتنه ره، چونکه شتی وا روئی کاریگه ری هه یه، مهودا به نه ندیشه و خه یال ددها که پتر بای بالی خو بان بدن، به مه رجی ئیست و پشو له جیگه ی دروستی خو باندا بن.

۳- هه ق وایه ئیست له سه ره پتیه کان به پیتی رتسا و یاسایه کی دامه زراو، په پره و بکرتن، وهک ته و او بوونی رسته، یا له سه ره کو تایی پی، یا ره چاو کردنی موسیقای وشه و رسته کان، به لام زور جار هه ستیاره کان ئەم سیسته مه ده به زینن. ئەوه تا نازک خو ی له چامه ی (جامعه)

الظلال) دا، که له سه ره کیشی ده ریای موته قاره به، نیوه دپیره کانی به شتیوه یه کی ناده ستووری دابه ش کردوه که ناوایه:

و نحن ضحایا هنا

تجوع وتعطش ارواحنا الحائرة

ونحسب ان المني ستملاً يوماً مشاعرتنا العاصرة

ونجهل انا ندور

مع الوهم في حلقات تجزئ ايامنا الافلات

ونتظر الغد خلف العصور ونجهل ان القبور

تمد اينا بأذرعها الباردة...

وهکی تریش ئەم چامه یه گهرچی به پیتی ده ریای موته قاره به، به لام به پیتی ضه ره باو و ناسراوه کانی نیبه، به لکو تیهه لکیشه له سه حیح و مه جزو و زه ره جیا جیا کانی. که دروسته ناو ریز بکرتنه وه:

۱- و نحن ضحایا هنا

فعل + فعولن + فعل = عه رووزی مه جزوئی مه حذووف

۲- تجوع وتعطش ارواحنا الحائرة

فعل + فعل + فعولن + فعولن + فعل ب - = تیهه لکیشه

۳- ونحسب ان المني

فعل + فعولن + فعل = عه رووزی مه جزوئی مه حذووف = ژماره (۱)

۴- ستملاً يوماً مشاعرتنا العاصرة

فعل + فعولن + فعل + فعولن + فعل = ژماره (۲)

۵- ونجهل انا ندور مع الوهم

فعل + فعل + فعولن + فعولن = عروضة صحیحة

۶- م في حلقات تجزئ اياً

فعل + فعل + فعولن + فعولن = ضه رب سه حیح

۷- مَنَا أَلَا + فَلَاتٌ وَ نَنْتَظِرُ الْعَا

فَعُولُنَ + فَعُولُنَ + فَعُولُنَ + فَعُولُنَ

۸- مَدَّ حَلْفَ الْعُصُورِ وَ نَجْهَلُ أَنْ أَلَّ

فَعُولُنَ + فَعُولُنَ + فَعُولُنَ + فَعُولُنَ

۹- قُبُورَ تَمَدُّ إِلَيْنَا بِأَذْرُ

فَعُولُ + فَعُولُ + فَعُولُ + فَعُولُ

۱۰- عِهَا الْبَارِدَةُ

فَعُولُنَ + فَعَلٌ

۴- به لگه‌ی نه‌وه‌ی که نیست و له‌نگه‌ر به پیتی ریسای دامه‌زراو نیبه نه‌وه‌یه که زور له ته‌فعله‌کان موده‌وه‌رن، واته: نیست له ناوه‌راستیاندا کراوه و نیوه‌ی به‌ر له‌تی عه‌رووز و نه‌و نیوه‌که‌ی تری به‌ر له‌تی زه‌رب که‌وتوهه.

۵- شیعرى حه‌دیث: شیعرى نوئ: شیعرى تازه: شیعرى ئازاد (حور).

۶- شیعرى مه‌نشور: په‌خشانه‌ هوئراو: نه‌و جوژه‌هه‌له‌سته‌ ئازاده‌یه، که‌ ته‌واو دوورکه‌وتوته‌وه له‌ هوئراوی ستوونی، به‌حال و به‌ئاسته‌م بوئی کیشی پیوه‌ مابئ. له‌ راستیدا شیعرى ئازاد به‌گشتی نه‌گه‌ر مه‌به‌سته‌که‌ی جوان بئ، خاوه‌ن سوژ و شپوه‌بئ له‌ شپوه‌کانی ئاواز بئ نه‌وه‌ په‌خشانئیکى هونه‌ری جوانه، ده‌نا وه‌ک نوری فارس ده‌لئ: (ده‌ پرگه‌یی):

چاکه‌ی بئ پروا، ذیکری بئ ته‌قوا

وه‌ک شیعرى نوئیه، نه‌ کیش نه‌ سه‌روا

ئه‌م جوژه‌ شیعره‌ش کوئه‌ یا نوئیه

وه‌ک چه‌مسووته‌که‌ی بئ تام و خوئیه!

۷- شیعرى موطله‌ق جوژیکه‌ له‌ هونه‌ری سه‌روا.

۸- شیعرى مقید جوژیکه‌ له‌ هونه‌ری سه‌روا.

۹- شیعرى کوردی، عه‌ره‌بی، فارسی، تورکی... تاد. شیعریکه‌ به‌و زمانه‌ گوترا بئ.

۱۰- شیعرى ته‌قلیدی: شیعرى کلاسیکی: شیعرى سه‌ر به‌مه‌دره‌سه‌ی کوئن.

۱۱- شیعر جوژی زوره، به‌زور ره‌چاوکردن ناوی جوژاوجوژی جیاجیای بو دانراوه، وه‌ک: شیعرى سیاسی، حزبی، نه‌ته‌وه‌بی، نیشتمانی، مرؤبی، مرؤفپه‌روه‌ری، صؤفیکه‌ری، شیعرى حه‌ماسی، شیعرى گۆرانی، شیعرى خوئالی، شیعرى ئایینی، شیعرى باسی سروشت، شه‌ره‌ شیعر، شیعرى فیکراری، شیعرى شه‌عی، شیعرى عامی، جوژی شیعرئ تره‌ه‌یه وه‌ک (مُشَجَّر، حالی، عاطل، مُؤرَخ... تاد). خوا یار بئ له‌ هونه‌ره‌ شیعریه‌کاندا باسیان به‌تیره‌ته‌سه‌لی ده‌که‌ین.

۱۲- ضرورات الشعر: پروانه: (ناچاریه‌کانی کیش).

۱۳- شیعرى مورسه‌ل: (- مرسل).

۱۴- شیعرى قه‌وادیسى.

۱۵- (به‌حرى شه‌قیق):

به‌حرى موته‌داره‌ک، بوئه‌ پیتی ده‌گوتری: شه‌قیق، چونکه‌ برای موته‌قاره‌به، هه‌ردووکیان بریتین له‌ سه‌به‌بئ سووک و وه‌ته‌دی کوئ.

۱۶- (الشکل):

شه‌کل، له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا چوارپه‌ل به‌ستنی ئازده‌له‌ به‌ئه‌شکیل، له‌ زاراودا بریتیه‌ له‌ کوئونه‌وه‌ی خه‌بن و که‌ف له‌ یه‌ک پیتی حه‌وتیدا، ده‌چیته‌ سه‌ر پیتی (فاعلاتن) ده‌بئ به‌ (فَعَلَاتٌ = ب-ب-ب) له‌ مه‌دید و ره‌مه‌ل و خه‌فیف و موجته‌سدا، له‌ خه‌فیف و موجته‌سدا ده‌شچیته‌ سه‌ر (مستفعلن = --ب-) که‌ له‌ جوژی وه‌ته‌دی بلاو بئ ئاوا (مستفعلن) ده‌بئ به‌ (مُتَفَعِّلٌ = ب-ب-ب) ده‌گوتری بو (مَفَاعِلٌ = ب-ب-ب) چونکه‌ (متفعل = ب-ب-ب) له‌ نه‌وزانی صه‌رفی عه‌ره‌بیدا نیبه، ئیمه‌ی کوردیش که‌ زاراوه‌ عه‌ره‌بیه‌کان به‌کار ده‌هینین، ناچارین هه‌مان زاراو و کیش به‌کار به‌یتین. (پ: نه‌خشه‌ی زیحافه‌ لی‌کدراوه‌کان/۲).

به‌یتی مه‌شکول - که‌ نه‌و دیره‌یه‌ شه‌کلی تیا بئ - له‌ عه‌ره‌بیدا، وه‌ک (خه‌فیف):

إِنَّ قَوْمِي جَحَاجِحَةٌ كِرَامٌ

فاعلاتن، مفاعل، فاعلاتن

مُتَقَادِمٌ مَجْدُهُمْ أَخْبَارٌ

فعلات، مستفعلن، مفعولن

له کوردیدا وهک نالی - رهحهتهی خودای لی بی - دهفهرمووی (ره مهل):
 (بَرَقَ الْبَصْرُ) له بهر بهرقی ته له ئلوئی له تالی
 (خَسَفَ الْقَمَرُ) له ئیشراقی قیامه ته جه مالی
 فعلات، فاعلاتن، فعلات، فاعلاتن
 فعلات، فاعلاتن، فعلات، فاعلاتن

۱۴۳- (شاهد. شواهد):

شیعریکه که ده کوی به نمونه و شاهید له سهه به به ته، یا له سهه ده ستوور و پرسیاهی کی
 تاییه ته، له هونه ریگا، وهک زانستی کیش، وهک نه هه موو نمونانه ی که له م په راوه دا
 رابووردن، که هه ریبه که بیان شاهید و نمونه بوون بو ده ستووری له یاسا و پرسیاکانی
 زانستی کیش.

یا وهک نه م شیعره که له زانستی نه خودا شاهیده له سهه نه وه که (حَيْثُمَا) دوو فیعلی
 موضاریع مه جزووم دهکا (خه فیف):

حَيْثُمَا تَسْتَقِمُّ يُقَدِّرُ لَكَ اللّٰهَ

ه نَجَاحًا فِي غَايِرِ الْأَزْمَانِ

یا وهک نه م شیعره ی تر، که ئوصلویه کان ده یکن به به لگه له سهه نه وه که (کلام)
 حه قیقه ته له که لای نه فسانیدا و، مه جازه له که لای لیسانیدا (ئه خهل - کامیل):

إِنَّ الْكَلَامَ لَفِي الْفَوَادِ وَإِنَّمَا

جُعِلَ اللِّسَانُ عَلَيْهِ دَلِيلًا

۱۴۴- (استشهاد):

کردنی شیعی به شاهید بو شتی، یا خویندنه وهی شیعی به بو نه یه که وه، بو پشتیوانی
 له و بابه ته، وهک نه وه که پیغه مهه - دروودی خودای له سهه بی - هه لیهستی عه بدوللای
 کوری ره و احه ی به بو نه یه هه ندی شته وه ده خویندنه وه و، ئیستیشهادی پی ده کرد و ده یکرد
 به به لگه و نیشانه له سهه داوایی، وهک نه وه نه م هونراوهی طه ره فه ی بو به لگه و
 ئیستیشهاد ده خویندنه وه که ده لی (طه ویل):

سَتُبَدَىٰ لَكَ الْآيَاتُ مَا كُنْتَ جَاهِلًا

(وَيَأْتِيكَ بِالْأَخْبَارِ مَنْ لَمْ تُزِدْ)

چواردههههه: پیتی صاد: حرف الصاد

ص = ۹۰

صاد له کوردیدا زۆتر به سین ده نووسری و به سینیش ده خویندنه وه، بو روونکردنه وهی
 ته وای نه م بابه ته بروانه: سهه ره تایی پیتی ذال.

۱۴۵- (صحیح):

بروانه (۵۴ - حرف/ حه رفی سه حیح، سهه ری سه حیح، عه روضی سه حیح) +
 (۱۲۸ - السالم). عه روضه صحیحه: عه رووزی ساغ.

۱۴۶- (الصدر):

بروانه: (۲۲ - البیت/ هیلکاری...) + (برگه ی کوردی) + (۱۸ - البری/ معاقبه ی
 سهه در).

۱۴۷- (تصحيف):

خویندنه وهی شت به هه له، یا نووسین و گپه رانه وهی و نه قل کردنی به هه له، به تاییه ته هی
 خال و نوخته و سهه و بو، که به هوی نه م گوپان و لی تیکچوونه وه واتای وشه و پرسته که
 ده گوپری، یا تیکده چی، خو نه گه هه لیه سه ته بی گه لی جار کیشه که شی ده گوپری.

جا نه م گوپانه به چه ند شیوه یی رووده دا، وهک:

۱- هه له ی رووت، نه وه هه له ی نووسیاری و چاپ و نه مانه یه، پیویسته پاش هه سه ته
 پیکردن راست بکریته وه، وهک (پایز) به (بایز) بنووسری، یا (گول) به (گول) بنووسری،
 یا (شیر) به (شیر) و شتی تری و، یا به پیچه وانه وه.

۲- گوپینی وشه و پرسته به قهستی، له بهر مه به ستی، نه مه ییش جووری زۆره، نه گه ر
 به نیازی پاک نه بو، وه بو تیکدان و سه پاندنی نیازی پیس بو نه وه ته حریفه،
 ته صحیفیش له م به شه یه: که نه وه یه جووره وشه یی له شیعه را گوپانکاری تیا بکری،
 به مه رجی کیش له نگ نه کا، له بهر مه به ستی بی، به مه رجی هاوشیوه بن، یا له یه کچوون له
 پیت و نوخته و شیوه ی هه ردوو وشه که دا هه بی، وهک نه وه نه بولعه وتا هیه له هه جووی
 قازییه کی هاوچه رخی خویدا، (عوذری) له م شیعه رانه دا قه لب و ته صحیف کرد و وه
 به (غه در) به وه ییش مه دحه که بووه به زه میکی خه سه ته (موته داره ک):

هَمْ الْقَاضِي بَيْتٌ يُطْرَبُ
 قَالَ الْقَاضِي لَمَّا عُوْتِبَ
 مَا فِي الدُّنْيَا إِلَّا مُذْنِبٌ
 هَذَا (عُذْرٌ) الْقَاضِي وَأَقْلَبُ

یا وهک ئەم شیعرەدی تر، که مەبەستی هەستیاری ئەو بەیە که بلی: (جُعْتُ قَوِيًّا = زۆرم بڕسببیه):

(جَعَلْتُ قَوْلِي) شَرْحًا لِحَالِي
 فَاحْذِفِ اللَّامِينَ تَفْهَمُ سُؤَالِي

پروانه: (مواربه، سرقات شعریه، تاجول ئوصول / ۸۹/۹ - ۹۰ - کوردی).

۱۴۸- (تَصْرِيح):

(بر: ۲۲ - البيت / ۹/۳ - بهیتی مصرع).

(مصرع): (بر: ۲۲ - البيت...).

۱۴۹- (صرف ما لا ينصرف):

(پروانه: ناچار بە کان / ۵ + ۶).

(نون الصرف): (نون الإنشاد).

(الإصراف): یه کییکه له نهنگه کانی سه روا، که ئەو بەیە بزویینی دوو ڕهوی دوو دێر، له یهک دوور بن، وهک سه ره گه له ژێردا (مَسَاءً) له گه له (بِنَاءٍ) دا، یا سه ره له گه له بۆردا، وهک (قَدْرٌ) له گه له (عَبْرًا) دا، به لام بۆر له گه له ژێردا ئەوه إقوای پێ ده گوتری، وهک (بِقُعْدُدٍ) له گه له (أَسْوَدٌ) دا، به بۆری دالی (اسود) له شیعره موقه بیه ددا جیاوازی بزویینی ئیعراب قهیناکا، وهک له پارچه شیعریکه ئەم وشانه بوونه ته سه روا: (وَمَا شَعَرَ) و (إِذَا نَظَرُ) و (عَلَى الصُّورِ).

یا وهک ئەم شیعرەدی ئەلفیبه (رهجهز):

وَمُفْرَدًا يَأْتِي، وَيَأْتِي جُمْلَةً حَاوِيَةً مَعْنَى الَّذِي سِيقَتْ لَهُ

نمونه‌ی ئیصراف وهک (خه‌فیف):

وَحُسَيْنًا فَلَا نَسِيْتُ حُسَيْنًا
 أَقْصَدْتُهُ أَسِنَّةَ الْأَعْدَاءِ
 غَادَرُوهُ بَكْرًا بَلَاءً صَرِيحًا
 لَأَسْقَى الْغَيْثُ بَعْدَهُ كَرْبَلَاءَ

۱۵۰- (المصغر):

ئەو بەیە که وشه‌ی موصه‌غه‌ری زۆری تیا دا بێ، وهک ئەم شیعرانه (ته‌ویل):

سَرَّتْ فَأَسْرَتْ لِلْفُؤَادِ (غَدِيَّةً)
 أَحَادِيثَ جِيرَانَ (لِغَدِيْبٍ) فَسَرَّتْ
 لَهَا (بِأَعْيَشَابِ) الْحِجَازِ تَحْرُشُ
 بِهِ لَأَبْحَمَرٍ دُونَ صَحْبِي سَكْرَتِي
 تُذَكِّرُنِي الْعَهْدَ الْقَدِيمَ لِأَنَّهَا
 حَدِيثَةُ عَهْدٍ مِنْ (أَهْيَلِ) مَوَدَّتِي

۱۵۰- (مكرر) - ريدفي صتلب:

(بر: قافیه / ريدف).

۱۵۱- (صلم = سةلم):

له زمانا به کرتانی گوێ ده‌گوتری، له زاراوا، له عه‌ره‌بیدا بريتیبه له لا بردنی وه‌ته‌دی بلاوی کۆتایی (مَفْعُو لَاتٌ) ته‌نیا له عه‌رووز و زه‌ری ده‌ریای سه‌ریعدا ڕووده‌دات، له پاش سه‌لم ده‌بێ به (مَفْعُو) ده‌بری بۆ (فَعْلُنْ = - -). سه‌لم له عه‌رووزی سه‌ریعا به‌س بۆ ته‌صریعه.

به‌لام له کوردیدا سه‌لم له سه‌ریع و موجته‌س و خه‌فیف و ره‌مه‌لدا ڕووده‌دا، نمونه‌ بۆ کاتی شیکردنه‌وه‌ی به‌حه‌ره‌کان.

(أصلم = ئەسه‌لم): ئەو دێره‌یه، یا ئەو زه‌ریه‌یه که سه‌لم کرا بێ. وه‌ک حاجی - ڕه‌حه‌مه‌تی خودای لی بێ - ده‌لێ (ره‌مه‌لی ئەسه‌لم):

داخی کردم به جه‌فا لاله‌روخی زبیبایی

۱۵۲- (المصمت):

بروانه (البيت/ بهیتی موصمهت) (الصامت): (بروانه: حهرفی صامیت).

۱۵۳- (الصائت):

(پ: ۵۴ - حهرف / ۷...).

(صلح):

موصطه له ح: زاراو: زاراو: بوئوهی له م جوړه زاراو و رستانه تیښگهین، که دهلین: سهروا له زاراوا ئهوهیه، یا خهبن له زاراوه ئهوهیه، پیناسه ی زاراو (ایستیلاح: موسته له ح) دهکین: زاراو - له زارادا - ئهوهیه وشهیی وهک: قهتع، خهبن، تهی، عهرووز، تهشبهه، ئیستیعاره، یان تهعبیرئ وهک: ئیستیعاره ی موصله رهحه، هوئراوی کلاسیکی عهرووزی، هونه ره جوانه کان، ده ریا نوکان، زاراو وشهیه که یا ده رپرنیکه، وهک ئه مانه، به پیتی به کارهیتانی له بابه ته زانستی و هونه ری و پیشه یی و کومه لایه تیبه کاندانا مانایه کی تاییه تی ههیه، که جیا به له مانا زمانیه که ی، واته: له چند بابه تدا به کارهیتیری له هه ر بابه تیکا واتای تاییه تی ههیه، جیا به له ماناکانی تری بابه ته کانی تر.

پازدههه م: پیتی ضاد: حرف الضاد

ض = ۸۰۰

پیتی ضاد له کوردی ره سه ندا نییه، هه میسه به زی ده خوینریته وه، به لام هندی له شاعیره کان پیتی ضادیان کردوو به ره وی چامه، وهک مه حوی ده لئی (موزاریعی هه شتی ئه خره بی مه کفوفی مقصور):

واعیظ له رهندي مه یکه ده ده گری که ئیعتیراض

راضی نییه به سه ر نویشتی ئه زهل. (انئی لراض)

له پاش ئه م سه ردیپه ئه م وشانه ی کردوو به سه روا ی چامه که ی (ریاض، ئینقیباض، ئینقیراض، به یاض، ئیعتیراض، المرأض).

۱۵۴- (الضرب):

(پ: البیت/ هیلتکاری + کیشی برگیه ی).

لیته دا زاراو هکانی ناو دیپه هوئراو دیسان دنووسینه وه به مه به ستی پروونکردنه وه ی پیویست به پیتی شوین:

زاراو هکانی ناو دیپه، به کورتی ئه مانه ن:

۱- سه در (صه در): له تی یه که می دیپه هوئراو.

۲- عه جز: له تی دووه می دیپه.

آ- جا هه ریه کی له صه در و له عه جز، له بنچینه دا، به تاییه تی له شیعی عه رووزیدا، به پیتی ده ریا و بازنه کانیا ن، له سی پی، یا له چوار پی دروست ده بن، گه لی جاریش جه زه، یا شه طر، یا نه هک ده کرتین، له به ر ئه وه ژماره ی پییه کانی دیپه وا ده بی هه شت ده بن، وا ده بی شه ش ده بن، وا ده بی چوار ده بن، وا ده بی سی ده بن، وا ده بی دوو ده بن (له دیپه هه لته کاو: به پیتی مه نهو کدا).

ب- وا ده بی له کوردیدا ده ریا ی شه شی عه ره بی ده کری به ده ریا ی هه شتی، وهک هه زه ج. به لکو هه زه ج له عه ره بیدا به س به مه جزوئی هاتوو، واته: هه زه جی موربه به ع = هه زه جی چواری، که چی له کوردیدا هه زه جی شه شی و هه زه جی هه شتی هه به، هه روا گه لی له ده ریا کانی تر.

ج- جا هه موو بهش و هه موو پیت و برگه پیت، وه هه موو رسته و دهسته واژه پیت، بگره زۆر له پیته کانی ئەمانه ناو و له قهه و زاراوهی تاییه تی خو بان هه یه، وه ئەم ناو و نازناو و زاراوانه به پیتی شوپنیاان له به شه کانی دیترا ده گۆرتین، به پیتی یاسایه کی دامه زراو، که ره چا و کردنی کاره که بۆ هه سستیار زۆر ئاسان ده کا. بۆ نمونه: پیتی سپیه می ده ریا یه کی شه شی ته واو عه رووزه و پیتی شه شه می زه ربه، به لام له مه جزوئی ئەو ده ریا یه دا پیتی دووه می ده پیتی به عه رووز و پیتی چواره می ده پیتی به ضه رب... وه هه رووه ها.

۱- سهدر (سه در): یه که م پیتی له تی یه که م.

۲- ئیبیتیدا (سه رته تا): یه که م پیتی له تی دووه م.

۳- عه رووز: دوا پیتی له تی یه که م.

۴- زه رب (ضه رب): دوا پیتی له تی دووه م.

۵- حه شو (ناواخن): پیتی کانی نیوان پیتی سهدر و عه رووز، یان نیوانی پیتی ئیبیتیدا و پیتی زه رب، هه ندی ده لئین: حه شو پیتی کانی غهیری عه رووز و زه رب.

۶- سه روا، پیته کانی سه روا، بزوتنه کانی سه روا، نه نگه کانی سه روا... تاد.

جا ئیستا ده ست ده که یان به ریه نان: ئاوا: شیخی خال - ره حمه تی خوی لی بی - ده فهرمووی: (وافیر/ هه زه ج):

آ- ئەمن ده مر/ به لام وینم/ ده مینتی - ب

(۱) / (۲) / (۳)

ج- هیوام وایه / که خوشی گه ل/ ببینتی - د

(۴) / (۵) / (۶)

یه که م: (آ - ب) = نیوه دپیری یه که م = له ته دپیری یه که م = له تی یه که م = نیوهی یه که م = میصراعی یه که م = شه طری یه که م = سهدر (سه در).

دووه م: (ج - د) = نیوه دپیری دووه م = له ته دپیری دووه م = له تی دووه م = نیوهی دووه م = میصراعی دووه م = شه طری دووه م = عه جز.

سپیه م: (۱) = سهدر.

چواره م: (۲) = حه شو.

پینجه م: (۳) = عه رووز.

شه شه م: (۴) = سه رته تا (ئیبیتیدا).

حه وه ته م: (۵) = حه شو (ناواخن).

هه شته م: (۶) = زه رب.

نۆیه م: (آ - د) = دپیری.

ده یه م: مینتی × ببینتی = سه روا، جووری موطله ق، جووری ریدفداری وه سلدار، له جووری موته واتهر.

یازده هه م: پیتی رهوی (ن) ی وشه ی (ده مینتی) و (ببینتی).

دوازده هه م: پیتی ریدف (ی) ی یه که می (ده مینتی) و (ببینتی).

سیازده هه م: پیتی وه صل (ی) ی دووه می (ده مینتی) و (ببینتی).

چواردده هه م: جووری پیتی ریدف: حه زمی مورسه ل.

خۆ ئەگەر دپیری هه شت پیتی بی ئاوا به شه کانی ناوزه ده کترین (جه زیری - ره حمه تی خوی لی بی - هه زه جی هه شتی ته واو) ده فهرمووی (هه زه ج):

آ- به ناری فییر/ قه تی صوه تم/ ژ فهرقی سه ر/ حه تا پیتدا - ب

(۱) / (۲) / (۳) / (۴)

ج- خه ده نگاغه ف/ له تی نوه تم/ ژ بهر قالا/ میعات پیتدا - د

(۵) / (۶) / (۷) / (۸)

۱- (آ - ب) = نیوه دپیری یه که م = ... تاد.

۲- (ج - د) = نیوه دپیری دووه م = ... تاد.

۳- (۱) = سهدر.

۴- (۲)، (۳)، (۶)، (۷) = حه شو (ناواخن).

۵- (۴) = عه رووز.

۶- (۵) = سه رته تا.

۷- (۸) = زه رب.

۸- (آ - د): دپیری.

۹- پیتدا × تیتدا = سه روای موته واتهر، موطله قی ریدفداری وه سلدار.

۱۰- پیتی رهوی (د) ی کو تایی.

۱۱- پیتی ریدف (ئى) (پیدا) و (تیدا) له جۆرى حمزمى مورسهل.

۱۲- پیتی وهصل ئەلفى (پیدا) و (تیدا). (بروانه: البیت و... جۆرهکانى).

ئەمه له هۆنراوى عهرووزیدا، بهلام له هۆنراوى هیجا (ژمارهیی = پهنجهدا، که له ژمارهیی برهگی جیاجیا دروست دهیج، جارى لیتهدا بهم بۆنهیهوه دهلیین:

یهکهه: ئایا کۆگیرى ههیه بۆ کۆنترۆلکردنى پیتی هۆنراوى پهنجه؟ وه ئایا دهتوانی هۆنراوى برهگی به پین (تهفعيله) ی عهرووزى، وهک پیتی برهگی کۆنترۆل بکری یا نا؟ گریمان ئەگەر سیستهمیکی ئاوا ههبیج بۆ کیشانى هۆنراوى پهنجه، ئایا سوودی ههیه، یا زیاده سهراستییه، له زانستی کیشدا؟

با جارى وهلامى ئەمه بچینی ته نیا ئەوهنده دهلییم: بهلی.

دووهه: دهبیج بزانری که هۆنراوى برهگی سستوونى و ئازادى ههیه، پیتی ههیه، دپیری ههیه، نیوه دپیری ههیه، چامه ی ههیه، تاک و مثنوی و سیتیینه و چوارینه و پارچه ی ههیه، سهدر و سهههتا و عهرووز و ههشو و زهرب و سهروا و پیتی رهوی و پیتی سهروای ههیه، عهجز و سهدر (شهطری یهکهه) ی ههیه. بۆ نمونه دهلیین: ئەم هۆنراوى مهولهوی، له دوو نیوه دپیر دروست بووه، نیوه یهکهه و نیوه ی دووهه، ژماره ی پیتییهکانى چوار پین، ههه له ته ی دوو پیتییه، ئاوا: (مهولهوی - کیشى دهیی):

آ- چون دپوانه ی شور / ئازیز نه سهردا - ب

(۱) / (۲)

ج- شهتاو سهه هۆر گرت / وهدهشت و دهردا - د

(۳) / (۴)

۱- (آ - ب) = نیوه دپیری یهکهه.

۲- (ج - د) = نیوه دپیری دووهه.

۳- (آ - د) = دپیر.

۴- (۱) و (۲) و (۳) و (۴) = پین.

۵- (۱) = سهدر.

۶- (۳) = سهههتا.

۷- (۲) = عهرووز.

۸- (۴) = زهرب.

۹- (سهردا × دهردا) = سهروا، جۆرى موطلهق، موتهواتهر.

۱۰- پیتی رهوی (رای وشه ی (سهردا) و (دهردا) یه.

۱۱- تاکی جووت سهروایه.

جا ته قعیع و دابهشکردن و پارچه پارچه کردن و دهسته دهسته کردنى هۆنراوى ژماره یی ئه ویش دهستوورى خۆى ههیه، له ته دپیر به پیتی ژماره ی برهگهکانى و جیگه ی پشوو و لهنگه و نهبره، پین پین دهکری و ژماره و سنوورى پیتییهکانى و چهندی و چۆنیه تیان دیارى دهکریین. لهنگه و قورسى و جیگه ی پشوو له کیشى ژماره ییدا رۆلى گزنگ دهبیین. بۆ نمونه ههتا ئیستایش (*) وا باوه که له هۆنراوى ده برهگه ییدا له پاش هه موو پیتیج برهگه یهک جیگه ی پشوو، یا قورسایى بخریته سهه برهگه ی ئه خیریان. ده ی لهم هۆنراوه ی بهردهستماندا، له نیوه ی یهکهه ما قورسایى دهکهووته سهه وشه ی (شور) و سهه وشه ی (گرت) له نیوه ی دووهه ما، دوا بهدوای ئەم قورسییه ییش (لهنگه) یهکسهه وهستان و پشوودانییک له خوتندنه وهدا روو دهدا، هه مان لهنگه و پشوودان و قورسایى له کۆتایى ههردوو نیوه دپیردا، له کۆتایى دوو وشه ی (سهردا) و (دهردا) وه روو ده دات.

(*) بۆیه دهلییم: (ههتا ئیستایش...) چونکه شیرازه ی هه موو شتی پچراوه، به راستى بووه به پاشاگهردانى و پین سهروبهرى، کهس قسه ی کهس ناخوتیتته وه، وهک گالته ی منال هه موو به ناو ههستیاری، دهیهوی یاسا دامه زراوه کان به زینتی، سنورهکانى شیعر، یاساکانى عهرووز بشکینتی، چونکه به خه یالى خۆى شتی نوئ داده هینتی و ئیبداع دهکا، دژ به کۆنه په رستی ده وهستی، که ی داهینان له هه له دا ههیه، سهه پیتیجی له دهستوورى دامه زراوى کیشى، دهق وهک سهه پیتیجی له دهستوورى زمانهوانى وایه، بهلام کین به کیتییه، وا بروا جیهان ده بیج به ئاژاوه یهکی وا سهروبهرى نه بیج.

بهلام خوا ههقه، بهشى خۆى هه قخواز ماوه، له هه موو شوپین، کهم یا زۆر، مهردوم په پیرهوی یاسا ناسراوه کان دهکهن، ولاتی خویمان تازه به ئازادى ئاشنا دهبن، له بهر ئەوه دوور نییه که رای ناوازه لیته و لهوی سهه هلیدات، بهلام به شیوه ی گشتی (ههه راستى سهه دهکهوی، زوو یا درهنگ ناراست ژیردهکهوی).

له بهر ئەوه به یاریده ی خودا، زوو یا درهنگ، یاسا و پرسیکانى عهرووزى کوردی به بهشى کیشی و عهرووزیه وه، بهر بهر کۆنترۆل دهکریین و تۆمار دهکریین و ده چه سپین، ئەو کاته وهک باوه دهلیین: (یاسا سهروهه) له کاتی هۆنینه وه ی هۆنراویشدا (یاسای کیشی سهروهه ده بیج).

جا ئەم شویتنی لەنگەر و پشوودانە، جیگەى دیاریکردنى یەكە یەكەى پێیەکانى هەموو
هەلبەستىكى كێشى ژمارەییین. (با ئەم بابەتە مێنى بۆ جیگەى خۆى، خوا یار بى
بە تێروتەسەلى قسەى لى دەكرى).

جا وەك لە (البیت)دا ئاماژەمان بۆ ئەم جۆرە بابەتە کرد، زەرەبىش جۆرى زۆر زۆرە،
چەند زىحاف و عیللەى تووش بى بەناوى ئەوانىشەو ناوژە دەكرى، وەك: زەرەبى
تەواو، زەرەبى سالم، زەرەبى مەحذوف، زەرەبى مەخبوون، مەقبووز... تاد. لە
بەحرەكاندا بەدوووردیژى باس دەكرین.

۱۵۵- (ضرورة: ضرورات):

ناچارى، ناچارىەكان، ضرورة شیعریە: ناچارى هۆنراو، ناچارى، ژمارەیان زۆرە لە پێشەو
رەبوردن، ژمارەیان لە سەد پترە، زۆرەیان مەقبوولن و زۆرەى هۆنران و هەستیاران
بەكارىان دەهین، پركیان تەنھا پەيوەندیان بەهۆنراوى عەرەبىیەو هەبە، وەك ئەوانەیان
كە لە چەشنى صەرف و نەحو ئەمانەى عەرەبى، وەك تەذكىرى موئەننەس و تەئنىسى
موزەككەر و صەرفى مەمنوع لە صەرف و شتى تری لەم بابەتە، كە لە كەسى خۆى
نەهینى نىبە. پركىشیان زۆر زەق و ناقولان، هەستیارى تەوانا خۆى لێیان لادەدا، لە
كوردیشا ناچارى كێش هەبە وەك رابورد.

(سەرنج):

من وا بەباش دەزانم نووسەرى كورد و كێشزان و هەستیار و ئەدیەكانمان، پێویستە
لەسەریان كە لەمە زباتر رێگە بەشاعیرە نوێخوازەكان نەدەن، كە بەناوى داھینانەو،
هۆنراو لە قالبى رسكاوى ئاسایى خۆى لەمە پتر دوور بخەنەو، هۆنراوى وا پەیدا بوو،
سۆزى دەرویش و هۆرەى جافى، پتر لە شیعەر دەكا، هەتا ئەم بڕسكان و شەطەحاتەى
ئەمان!

۱۵۶- (المضارع):

ناوى بەحرێكە لە بەحرە خەلىلیبەكان.

۱۵۷- (الضمير):

زەمىر: راناوى عەرەبى بەتایبەتى لە كێش و سەرودا، پریارى جۆراو جۆرى زۆرى لە
بابەتەو هەبە، لە (الضرورات الشعرية)دا كۆمەلێ زانیارى لەم بارەبەو رابورد (پر:

ناچارىەكان/ ۱۲ - آ، ب، ج، د، ه، و) + (۱۰۲ - تیبىنى / ۶، ۹) + (نووسىنى
عەرۆزى / ۱ / ۶) + (برگەى كوردى / چەن تیبىنىبەك) راناوى كوردیش لە كێشدا رۆل
دەبىنى.

(إضمار):

ئىزمار لە زمانى عەرەبانا واتە: شاردنەو، لە زاراوى كێشا بریتىبە لە وەستاندن
(تسكىن)ى دووهم پىتى بزواوى پىتى (متفاعلن) لە بەحرى كامىلا بەتایبەتى، واتە:
دووهمى بزواوى سەبەبى قورسى سەرەتای (متفاعلن) بى بزۆین دەكرى، دەبى
بە (متفاعلن = مستفعلن) ئەم گۆرانە تايبەتە بەدەریای كاملەو و بەس.

(المضمر):

موزمەر ئەو پێبەبە لە دىر، كە تووشى ئىزمار بوو، هەروا ئەو دىرە هۆنراویشە كە
ئىزمار تووشى پێبەبەكانى بوو، وەك (كامل) نامى دەفەرمووى:

(نامى) غولام و بەچكە غولامىكى خالىصە

شایانە بىتە سىبەرى ئالای شەفاعەتت

۱۵۸- (التضمين):

تەضمین بەچەن واتایى هاتوو:

۱- ئەو یە: نایەتى، یا فەرموودەبى، یا شیعری كەسكى تر، یا پەندىكى پێشیان،
یا فەرمايشتى گەورە پیاو، بخەیتە ناو شیعری خۆتەو، یا ناو چامەبەكەو و
تێهەلكىشیان بكەى، بەلام ئەگەر شتە تێچەنەكە، باو و ناسراو نەبوو، لە ناو مەردوما،
ئەو دەبى بەهەر شىوہبى بگۆنجى بىسەرەن و خۆینەرانی لى ئاگادار بكەى، وەك ئەو
شیعەرە تەضمین كراو، بەخەیتە ناو كەوانەو. بۆ نمونەى ئەم هونەرە، من گوتومە لە
تەضمینى شیعركى مەولەویدا (دە برگەبى):

مەلئى: چۆن چۆنى جىتى دەبیتەو

ئەورەى شك بخە ژىرى پیتەو

(گەر زەرئى شوکور هەبە پیتەو

كەوتیان خودا ئەپریتەو!)

به قهده نیسکیته دیسکی کومپیتهر

به قهده سهده مهلا شیعیری وا له بهر

۲- نهوویه: میژووی له خو بگری، وا ده بی به دهقی راشکاو میژووی له خو دهگری، وهک نه هونراوویه مه حوی (هزهجی ههشتی):

له تاریکی شهوی کوفرا به یهک دهه له معه بیکی دا

(ههزار و سی صهده و بیست و دووه دنیا چرخانه)

وا ده بی به نامازه و هیما میژووی رووداوی، یا شتی تو مار دهکا (بر: المؤرخ).

۳- تهضمین یه کیته که له نهنگه کانی سه روا، که نهوویه کیسی دپری تهواو بی، به لام واتاکه ی هیشتا به تهواوی تهواو نه بووی و سه روا که ی به سرابی به سه ره تایی دپری دوایه وه، هه ندی بهم جوړه تهضمینه ده لین (اگرام) نه مه یس جوړی زوره، وهک نهوویه مویته داله شیعیری یه که ما بی و خه به ره که ی له شیعیری دووه ما بی، یا فیعل له یه که ما و فاعیلی له دووه ما، یا وینه ی نه مانه. وهک (به سیط):

أَقُولُ أَرَى كَعْبًا وَحَيَّتَهُ:

لَا بَارَكَ اللَّهُ فِي بَضْعٍ وَ (سنین

من السنین) تَمَلَّأَهَا بِلَا حَسَبٍ

وَلَا حَيَاءٍ وَلَا قَدْرٍ وَلَا دِينَ

یا وهک نهوویه شیعرانه ی نابیغه که له چامه یه که ده لئی (وافیر):

هُمُ وَرَدُوا الْجَفَارَ عَلَى تَمِيمٍ

وَهُمْ أَصْحَابُ يَوْمِ عَكَاظَ (اِئْتِي

شَهَدْتُ) لَهُمْ مَوَاطِنَ صَادِقَاتٍ

بِخَيْرِهِمْ، بِنُصْحِ الصِّدْرِ مَنِّي

نهوویه جوړه تهضمینه دوو جوړی هه یه: ناشیرین وهک نهوویه نمونانه ی رابووردن، جوړی دووه به ناشیرین دانانری، له بهر نهوویه بهر نهنگی سه روا (عهیسی قافییه) ناکه وی. نهوویه جوړه چه شنی زوره، پوخت و کورت: نهگه ره تهضمین نیشانه ی هه ناسه سواری هه ستیاری، له لایه نی کیسه وه، پیوه نه بوو، وه له لایه نی واتا و رازانه وهی بیژه یی و وشه ناراییه وه، هونهری تیا بوو وه شیعیری دووه راڅه و روونکرده وهی شیعیری یه که ما بوو، نهوویه قهیدی

نیسه، به لکو کاریکی هونهری جوانه، وهک نهوویه دوو دپره ی مهوله وی، له دپری یه که ما کومه لئی وشه هه یه، له دپری دووه ما روون کراونه ته وه (ده برکه یی):

ریتی چه نهزار سال (۱) ته ی چه نه جیجابات (۲)

ذاتی حهق (۳) که لام (۴) سوئال (۵) جه وابات (۶)

چوو (۱) بوو (۲) دی (۳) بیستی (۴) کربا (۵) دریا وه (۶)

هاته وه حهلقه هه ره نه لهریا وه!!

وه فایی دهفه رموی:

صه با ده خیلیم هه ره تا کو ماوم

بلئی به زاری، برؤ به خالم:

ده میکی بابی دهوای دلیم کا

به چاوه کانی گه لئی بی حالیم

دوکتور عهزیز گه ردی ده لئی: (تهزمین یه کی له عه یه کانی شیعیری کلاسیکیه، نهوویه: سه روا نه رکی وهستان نه بی نی... یه کی تیبی دپره شیعر نه می نی. نهگه رچی له بوچوونی ره خه گرانه ی نویدا، نهوویه به چاکه ی شیعر داده نری...)... گوران ده لئی:

من کچ مامزی به ندیخانه ی ژین

سزای تاوانم

به دهستی باوکی خویم چووم به سه ره برین

پرچی په خشانم

تلا له خوینا و کهوته سه ره چاوم

ئیتر نه می نی

له جه رگی باوکما سه ری براوم

چون بوو برینی...)... تاد... تهواو.

نهوویه له کو نیشا زور له هه ستیاراتی عه ره ب، نهوویه جوړه تهضمینه یان به نهنگی سه روا دانه ناوه، وهک نهوویه پارچه هونراوه که ده درتیه پال خه لیل خو ی، یا ده درتیه پال نه بو عوتاهیه (سه ریع):

أطلب أني لست أدري بما
 أنا بباب القصر في بعض ما
 شبه غزال بسهام فما
 عيناه سهمان له كالمما
 قتلت إلا أني بينما
 أطلب من قصرهم إذ رمى
 أخطأ سهامه ولكنما
 أراد قتلي بهما سلما

۱۵۹- (الضمّة):

بۆر، یه کیکه له سێ بزوینه کان له زمانی عه ره بیدا، زۆرجاران پیتییکی بۆردار، تیر ده کری تا واویکی لێ پهیدا ده بێ، جارو بار ئه م تیرکردن و ئیشباعه له گشت پتیه کانی دێردا پرووده دا (ب: ناچار به کان / ۱۱، ۱۲).

شازدههم: پیتی طی: حرف الطاء

ط = ۹ (بروانه / الف / ۳۵)

پیتی طی له کوردی ره سه نی باودا نییه، هه میسه به تیی بچوک ده خویرتیه وه، به لام هه ندی له هه ستیاران چند وشه یه کی عه ره بی، وهک (فقط، سه قه ط، نه مه ط) یان کردوه به سه روای چامه کانیان. حه ریق - ره حمه تی خودای لێ بێ - له چامه یه کا طیی کردوه به هاوسه روای تی، وهک له م دێره دا ده لێ (هه زه جی اخب):

ته عمیری دلێ باغی له باغ چاتره قوربان

له م چاوه منیش مونته ظیری مائی فوراتم

تا مه طله عی که نهعانیه نیو چاهی ضه میرم

سه نگین به سه عادهت بو ته رازووی نیشاطم

له دێره کانی تری ئه م چامه یه دا ئه م وشانه و وینه یان کراون به سه روا (گۆناتم، خه لاتم، ثباتم، براتم، ولاتم...). بروانه سه ره تای پیتی ذال.

۱۶۰- (المطبوع):

شیعری مه طبوع: هۆنراوی ره سه نی سه لیقی، که ریکی سروشتی مرۆقی هه ست ناسک بێ.

۱۶۱- (المطابقة):

(ب: التصريح).

۱۶۲- (المطرده):

ده ریا یه که له ده ریا نوێ داهینراوه کان، جوړیکه له پینچه وانه (مقلوب) ی موزاریع. (ب: ده ریا و کیشه نوێکان).

۱۶۳- (المطرز):

کۆمه لێ هۆنراوه که پیتی یه که می سه ره تای دێره کانی، کاتێ کۆیکرینه وه به ریز، ناوی، یا رسته یه کی جوانیان لێ پیکدی، زۆرتر ئه و ناوه ناوی یاره که ی هه ستیاره که یه، که

شيعری به سهردا هه‌ل دهدات، وهک (شیرین، دولبه‌ر، زین، لیلی). موطهرره‌ز به‌واتا مووه‌ششه‌حیش دئ.

۱۶۴- (الطرفین):

مه‌به‌ست مو‌عاقه‌به‌ی طه‌ره‌فه‌ینه، که‌واته: پروانه: (۱۸ - البرئ) له‌ویدا به‌دوورودریژی مو‌عاقه‌به و جو‌ره‌کانی باس کراوه.

۱۶۵- (مطلع):

سه‌ردی: هه‌لاتگه: یه‌که‌م دی‌ری چامه: یه‌که‌م دی‌ری قه‌صیده: سه‌ره‌تای چامه و غه‌زل و پارچه هونراوه. (بر: به‌یتی مو‌صهره‌ع).

د. عه‌زیز گه‌ردی ده‌لئ: (مه‌تله‌ع و مه‌خله‌س و مه‌قته‌ع) ئەم سئ زاراوه له دیراساتی قیته‌ع و غه‌زل و قه‌سیده‌دا زۆر دووباره‌ده‌بنه‌وه، چونکه له بنیات و هه‌یکه‌لی هونراوه‌دا شوینی گرنگیان هه‌یه و، وهک سئ حه‌لقه‌ی توندی به‌یه‌که‌وه گریدان و، سئ ستوونی پته‌وی داریشتن و راگرتنی هونراوه‌ن.

حوسنی داریشتنی ئەم سئ ره‌گه‌زه به‌مه‌رجی هونراوه‌ی سه‌ره‌که‌وتوو دانراوه: (حوسنی مه‌تله‌ع و لوتفی مه‌خله‌س و حوسنی مه‌قته‌ع).

حوسنی مه‌تله‌ع ئەوه‌یه: شاعیر سه‌ره‌تای هه‌ر شیعریک به‌جو‌ری بی‌نی له مه‌به‌ستی خو‌ی بو‌ه‌شیته‌وه و، سه‌ره‌تا به‌وشه‌ی دزیو ده‌ست پی نه‌کا... لایه‌کی هه‌ره‌گرنگی مه‌تله‌ع له پرووی بی‌نا و شکتی شیعرییه‌وه ته‌سریعه (بر: میده).

لوتفی مه‌خله‌س: ئەمه له ناو قه‌سیده‌دا دئ و، زۆرجار به‌فارس‌ی (گریزی) بۆ به‌کار هاتووه، مه‌خله‌س یان ته‌خه‌لوس ئەوه‌یه شاعیر له پیشه‌کی نه‌سیب و ته‌شبییه‌وه بجیتته سه‌ر مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی هونراوه‌که، ئەم گواسته‌وه‌یه ده‌بی به‌شیتوه‌یه‌کی وه‌ستایانه بکری... حوسنی مه‌قته‌ع: دی‌ری کو‌تایی هونراوه‌گرنگییه‌کی تاییه‌تی هه‌یه، چونکه نبیشتنه‌وه‌ی حالاتی سۆز و، ته‌واوبوونی رشته‌ی بی‌ر و چرکه‌ی مالا‌وا‌یی خو‌ینه‌ره له هونراوه‌که و کاریگه‌ری تا ماوه‌یه‌کی زۆر لای خو‌ینه‌ر ده‌مینئ... (تاد).

۱۶۶- (الإطلاق):

به‌م زاراوانه دئ:

۱- ره‌هایی، وهک: (هونراوی ره‌ها: شیعری مو‌تله‌ق، به‌راه‌بر شیعری مقید).

۲- حه‌رفی ئی‌طلاق: پیتی ره‌ها (بر: ناچاریه‌کان / ۱۱).

۳- سه‌روای ره‌ها: قافییه‌ی مو‌تله‌ق.

۴- ده‌گو‌تری: مطلق الفاء، یا مطلق العین، ئەوه‌یه که پیتیکی ریشه‌یی (ئه‌صلی) له وشه‌یه‌کا دروست بی به‌هه‌ریه‌کی له سئ بزوینه‌که، که سه‌ر و بو‌ر و ژیرن به‌خو‌ینریته‌وه، وهک ئەوه بلایی: فعلاً به‌مو‌تله‌قولفا، به‌بو‌ر وهک: خو‌یه‌لا = فوعه‌لا، به‌سه‌ر وهک: جه‌نه‌فاء = فه‌عه‌لا، به‌ژیر وهک: سیرا = فیعه‌لا، مو‌تله‌قوعه‌ینیش وهک (أربعاء) به‌بو‌ر و سه‌ر و ژیری بی‌که‌ی که عه‌ینی فیعلی وشه‌که‌یه.

۱۶۷- (طویل):

به‌حری ته‌ویل: ده‌ریای ژیر، ده‌ریایه‌کی خه‌لیلییه، یه‌که‌م ده‌ریایه له یه‌که‌م بازنه (بر: الدائرة).

(المستطیل): ده‌ریایه‌که له ده‌ریا نو‌یکان، پیچه‌وانه‌ی ده‌ریای ته‌ویل و ناوا: (مفاعیلن فعلون × ۴).

۱۶۸- (طی):

ته‌ی له زمانا واتای پیچانه‌وه‌یه، له زاراودا بریتییه له لابرندی چواره‌م پیتی وه‌ستاوی پی، به‌مه‌رجی دووه‌می سه‌به‌بی سووک بی (بر: نه‌خشه‌ی / ۱ زحافه‌ تاکه‌کان / ۲).

ظ = ۹۰۰

پیتی (ظ) له کوردیدا نییه، گهر ههستیاری بهکاری بهیتی بۆ سه‌روا و ژماره‌ی ئه‌بجهدی له وشه‌ی عه‌ره‌بی وه‌ریده‌گری، وه‌ک چامه‌ی یه‌که‌می پیتی ظیی دیوانی مه‌حوی. (پ: پیتی ذال) + (الف / ۳۵ - تیبینی).

۱۶۹- (مِظَلَّةُ الْقَافِيَةِ):

کلاوه‌ی سه‌روا: چه‌تری سه‌روا، مه‌به‌ست له‌م زاراوه‌یه نه‌خشه‌ی پارچه‌کانی پیت و بزوینه‌کانی سه‌روایه (پ: سه‌روا).

ع = ۷۰

۱۷۰- (العَبَابُ):

جۆریکه له هۆنراوی ره‌شۆکی، له جۆری زه‌جه‌له (پ: زجل).

۱۷۱- (عِبَاءُ):

بارگرانی.

۱۷۲- (العَجْزُ):

(پ: الضرب) و (معاقبة العجز).

۱۷۳- (عَدَدُ):

وه‌ک: عَدَدُ أَيْبَاتِ الْقَصِيدَةِ: ژماره‌ی دێره‌کانی چامه، نابج له هه‌وت دێره‌که‌متر بئ، له هه‌وت که‌متر بئ پیتی ده‌گوتری قطعه (پارچه)، وه‌ک: عَدَدُ الْقَوَافِي: ژماره‌ی سه‌روا دوو جۆره: موقه‌ییهد و موطله‌ق، موقه‌ییهد سئ جۆری هه‌یه: ۱- موئه‌سه‌سه‌س. ۲- مه‌ردووف. ۳- موجه‌رهد. موطله‌ق: شه‌ش جۆری هه‌یه: (پ: سه‌روای ره‌ها).

۱۷۴- (- الأعرج):

(الرباعی الخالص). (الرباعی المعرج).

۱۷۵- (عروض):

بهم واتایانه هاتووه:

۱- دوا پیتی نیوه دێری یه‌که‌م له گشت هۆنراوی: (پ: ضرب).

۲- عه‌رووی به‌له‌د (پ: - البلد).

۳- علم العروض: زانستی عه‌رووز: کیشناسی: زانستیکه کیشی ساغی هۆنراوی له کیشی ناساخ و له‌نگ بئ جیا ده‌کرتته‌وه (پ: علم العروض).

۴- به‌پیتی ئه‌و گۆرانکارییه‌ی که تووشی عه‌رووزی دێره‌ده‌بئ، ناو و نازناوی جیا جیای لئ

دهنری، نه گهر خه بن بکری، ده گوتری عهرووزی مه خبوون، واته: عهرووزی خه بن کراو.
(بر: ۲۲ - البيت - ۲). له به حره کانا به باشی جوړی عهرووز دی.

۱۷۶- (المعری):

ته عربیه واته: ته جرید، وهک نه وه ده گوتری: نه م عهرووزه موعه رراهه له ته سبغ و ته ذبیل و حه ذف و طهی و تهر فیل و... تاد (بر: ۳۶ - التجرید).

۱۷۷- (عهصب):

له زمانا به واتای قه دهغه کردن و به ستان دی. وهک زار او ه بریتییبه له وه ستاندنی پیتی پیئنجه می بزای (مُفَاعَلْتَنُ = ب-ب-ب) له و افیردا و، ده یگوژی به (مَفَاعِلِن).
عه صب تاییه ته به و افیره وه، ده گوتری: عهرووزی معصوب، ضهری معصوب، بهیتی أعصب، پیتی مه عصب.

۱۷۸- (شيعری عاطل):

واته: هونراوی بی خشل: شيعری بی خال و بی نوخته وهک (ده برگیه یی) (بر: شيعری حالی):

ههر کورده ماوه، دووره له نالا

نهم (ههمه) نالا له دل وهک کالا

له عه ره بیدا وهک (سه ریع):

وَاللّٰهُ مَا السُّوَدُّ حَسُوَ الطَّلَا

وَلَا مُرَادُ الحَمْدِ رُوْدُ وِرَاحٍ

وَأَهْلَ الحِرِّ وَأَسْعِ صَدْرُهُ

وَهُمُّهُ مَا سَرَ أَهْلَ الصَّلَاحِ

۱۷۹- (عهضب):

له زمانا به واتای پارچه پارچه کردن هاتووه. بو زیاده روونکردنه وه لیتره دا نه م زار او انه روون ده کهینه وه: خهرم و عه صب و عه صب و عه صب و عه قف و عه قف و نه عضه ب و نقص و قه صم و مه عصب و نه عقه ص و نه قه صم و نه جه مم و جه مم (که نه مانه هه موویان جگه

له خه زم ههر له و افیردا رووده دن و به س). ده لیتین (مُفَاعَلْتَنُ = ب-ب-ب).
۱- به خرم ده بی به (فاعلتن = مفتعلن) پیتی ده گوتری: نه خرم و مه خرووم و نه عضه ب، به خهرمی و افیر ده یشو گوتری: عه زب.

۲- به عه صب ده بی به (مفاعیلن) پیتی ده گوتری: مه عصبوب.

۳- به خهرم و عه صب ده بی به (فاعیلن = مفعولن) پیتی ده گوتری: نه قه صم به م کرداره ده گوتری (قسم).

۴- به خهرم و عه صب و کف ده بی به (فاعیل) ناوا: (مفاعلتن — فاعلتن — فاعیلن — فاعیل) نه قل ده کری بو (مفعول = --ب) پیتی ده گوتری: نه عقه ص، وه به م کرداره ده گوتری عه قفص.

۵- به عه صب و عه قف ده بی به (مفاعلن) پیتی ده گوتری: مه عقوقول.

۶- به خهرم و عه صب و عه قف ده بی به (فاعلن) پیتی ده گوتری (نه جه مم) وه به م کرداره ده گوتری: (جه مم م).

۷- به عه صب و کف - که به م کرداره ده گوتری: نه قفص - (مفاعلتن = ب-ب-ب) ده بی به (مَفَاعِلِن = ب-ب-ب) پیتی ده گوتری: مه نقووص. (پروانه: خهرم و یه که یه که یه که نه م زار او انه له لیسته کان و ده ریاکاندا، به تاییه تی ده ریای و افیر).

۱۸۰- (عطف):

بو کرتاندنی حهرفی عهطف پروانه (ناچاریه کان/ ۸۵ - تیبینی / ۳).

۱۸۱- (مُعَاطَلَةٌ):

۱۸۲- (المُعَاقِبَةُ):

دوو جوړی هه یه: جوړی یه که م به کورتی:

آ- پیئنا سه که ی نه وه یه: (که دوو سه به بی سووک له تنیشت یه که وه بن، چ له یه ک پیتدا بن، وهک (عیلن) له (مفاعیلن) دا، وه چ له دوو پیتی پال یه ک دابن، وهک (تن) و (فا) له (فاعلتن فاعلن) دا، دروست بی که به نوره پیتی وه ستاوی یه کن له و دوو سه به به بکرتی، یا هه ردو سه به به که به ساغی بمین، به لام دروست نه بی که پیتی وه ستاوی هه ردو سه به به که پیکه وه بکرتین).

ب- یا ئەو دەیه که چوار سەبەبی سووک لە سێ پێدا بن، لەسەر یاسای پیشووی ژمارە (۱) دوو دوو نۆرە کرتی بکەن وەک (تن) و (فا) و (تن) و (فا) لە (فاعلاتن فاعلاتن فاعلن) دا.

موعاقەبە لە یەک پێدا لەم پینچ دەریا بەدا دەبێ: طەویل و هەزەج و وافیری مەعصوب و مونسەریح و کامیلی موصمەر، لە دوو پێ یا لە سێ پێدا لەم چوار بەحرەدا دێ: (مەدید و رەمەل و خەفیف و موجتەث) موراقەبە و تەراقوبیش لە دوو بەحرەدا دێ: (موضاریع و موقتەزەب). موعاقەبە سێ جۆری هەیه: صەدر و عەجز و طەرفەهین (پروانە: ۱۸ - البری + المراقبە).

جۆری دوو دەم: تاییەتە بەسەر و او، پیتی دەگوتری: (تَعَاقُبُ الرِّدْفَيْنِ) که ئەو دەیه لە سەر وای ریدفداردا، و او و پێ لە سەر وای دێرەکانی هۆنراودا، بەتیکەلێ بێن بەپیتی رەیدف. بۆ پروونکردنەو دەلێن: پیتی ریدف لە چامە یەکا ئەگەر ئەلف بوو، دەبێ لە سەر وای دێرەکانی چامە بەدا، لە شا دێرەو تا دوا دێر، پیتی ریدف تەنیا ئەلف بێ، وەک چامە یە بحری نووری مەحوی، که ئەمە سەر دێرە کە یە تێ (هەزەج):

(وَصَلَّى اللّٰهَ عَلٰى) ئەو بەحری نووری عیلم و عیرفانە

کە دەرکی غەوری ناکا (غَيْرُ عِلْمِ اللّٰهِ سُبْحَانَه)

ئەو تە سەر واکانی دێرەکانی دواو هەموویان پیتی ریدفە کە یان ئەلفە ئاوا: (مەننانه، قورئانە، چراخانە، ئە بەدمانە... تاد).

بەلام پیتی ریدف لە هۆنراودا ئەگەر و او بوو، و باشە که لە گشت دێرەکانیدا و او پێ، وەک لە بەشیکێ تری ئەم چامە ی نوورەدا ئەم جۆرە وشانە کراون بەسەر و: (چوون، بوون، ئەندەر وون، ئەخوون، دوون... تاد) و هەر و ئەگەر پێ بوو، وەک لە بەشیکێ تری ئەم چامە بەدا هاتوو: (یەقین، مورسەلین، دواترین، سەر زەمین... تاد). ئەو ئەندە هەیه لە هۆنراو و چامە ی عەرەبیدا ریدفی تیکەل هەیه، که پیشی دەگوتری (تعاقب الردفین) که ئەو دەیه و او و پێ لە چامە یەکا بێن بەپیتی ریدف لە گەل یە کتریدا وەک: (شعور، خطیر، سعیر، صور، حور، خور، بور، بیر، دنابیر، قبور، قصور... تاد).

(تیبینی): جیا وازی لە نیوان موراقەبە و موعاقەبەدا ئەو دەیه: (موراقەبە لە نیوانی دوو پیتی وەستاوی دوو سەبەبا ئەو دەیه: که نابێ هەردووکیان بێن، یا هەردووکیان نەمێن، بەلکو دەبێ یەکیکیان بێن و یەکیکیان نەمێن، بەلام موعاقەبە ئەو دەیه: دروستە که

هەردووکیان بێن، بەلام دروست نییه که هەردووکیان نەمێن، گەرچی دروستە بەسەرە یەکیکیان بێن و یەکیکیان نەمێن).

۱۸۳- (العُقُص) و (الأعْص):

(پروانە: عەضب).

۱۸۴- (العقل. المعقول):

(پروانە: عەضب). عەقل بەواتە بەستنه و دەیه، جارێ صەحابه یێ و شترێکی پێ بوو، هات بۆ خزمەتی پیغەمەر - دروودی خودای لەسەر - عەرزی کرد: قوربان! و شترە که م بێستەمەو و عەمەل بەسەبەبی ظاهیر بکەم بۆ پاراستنی، یا بەرەلای کەم و پشت بەسەبەبی مەعنەوی بێستەم که تەو ککولە؟ پیغەمەر دروودی خودای لەسەر بێ، فەرمووی: (اعْقَلْهَا وَتَوَكَّلْ: بێستەمەو ئەو جە پشت بەخودا بێستە!). واتە: کارکردن بەهۆکاری ئاشکرا دژی تەو ککول نییه.

۱۸۵- (المعكوس):

شیعری پیچەوانە ئەو دەیه: لە راست و لە چەپەو بەخوێنرێتەو، ئەمەیش دوو جۆری هەیه: جۆری یەکەم ئەو دەیه: لە چەپەو بە پیچەوانەو بەخوێنرێتەو و هەمان لەفظ و هەمان مەعنا ی پیشووی هەبێ، وەک (رَبِّكَ فَكْبُرْ) یا وەک ئەم هۆنراو (رەجەز):

أَسْ أَرْمَلًا إِذَا عَرَا وَأَرَعَ إِذَا الْمَرْءُ أَسَا

أَسْلُ جَنَابَ غَاشِمٍ مُّشَاغِبٍ أَنْ جَلَسَا

دەبێنێن که مەرج نییه لە کاتی پیچەوانە کردنەو، بزوینی پیت و ریتنوسی وشە، دەقاو دەق وەک خۆی بێن، تەنیا ئەو ئەندە بەسە که لە کاتی پیچەوانە کردنەو بەجیتە سەر هەمان پیت.

جۆری دوو ئەو دەیه: دوا وشە ی دێر بکری بەیەکەم وشە ی و وشە ی پیش ئەویش بخرێتە دوا ی ئەو و هەر وەها، هەتا یەکەم وشە ی دەبێ بەدوا وشە ی، ئاوا (کامیل):

حَلْمُوا فَمَا سَاءَتْ لَهُمْ شِيمٌ سَمَحُوا فَمَا شَحَّتْ لَهُمْ مَنٌ

سَلِمُوا فَلَا زَلَّتْ لَهُمْ قَدَمٌ رَشَدُوا فَلَا ضَلَّتْ لَهُمْ سُنٌ

که ریک ئاوا ده خوینرتیه وه (کامیل):

مَنْ لَّهُمْ شَحَتْ فَمَا سَمَحُوا شِيمٌ لَهُمْ سَاءَتْ فَمَا حَلَمُوا
سُنُّنٌ لَهُمْ ضَلَّتْ فَلَا رَشَدُوا قَدَمٌ لَهُمْ زَلَّتْ فَلَا سَلَمُوا

دهبینین لهم چوارینه یه دا وهک بیژهکان پیچه وانه بوونه ته وه، واتای گشتی رسته کانیش پیچه وانه بوونه ته وه، له خویندنه وهی یه که مدا وه سپیکی جوانه، که چی له خویندنه وهی دو وه مدا زهمیکی خهسته.

ئهم جوړه زانیاریان له کوردیدا، گهرچی زور نوین، له بهر ته وه تا راده یه کیش کال و کرچن، به لام به بی گومان که رول ده بینن، چونکه هه موو که سچ هه موو شتی نازانی، شتیش که زانرا بهر بهر خه لک خه ریکی به جیه پینانی ده بی، ته وهی که بهنده ی دل سوزی خویننه ی به ریز و نازیز، دل نیام لپی ته وه یه: (یهک وشه ی باش بخه بته سه ر خه رمانی فه رهنگ و ته ده بیاتی کوردی، خزه تیکی گه وره به کورد خوی و زمان و کیانی ده که ی. چونکه هه ر مه لی ئاوازی ده خوازی، ته وهی به لای ته وه گالته و گه مه یه، له لای که سپیکی تر کاریکی هونه ی نایابه و زور گرنگه به لایه وه...).

۱۸۵- (العلة):

(پروانه: دوا المعمی). (المعلقات)

۱۸۶- (علم العروض):

زانستی کیشناسی: کیشناسی: بریتیه له کومه لئی ریتسا و بنه مای کیشی، که زانیان ده بی به هوی ناسینی کیشی راست و رهوان و به هوی به وه کیشی چه وت و له نگ له کیشی ریک و رهوان جیا ده کرتیه وه.

بابه ته که ی - واته: مه وزووعه که ی - هونراوه، له رووی دروستی و نادروستی کیشه که یه وه. مه به ست و نامانج و غایه که ی: فیروونی هونراوی رهوان و جیا کردنه وه یه تی له هونراوی نارهوان. (علم القافية: سه رواناسی).

۱۸۷- (اعتماد):

(پ: ۱۵- ئیبتیداء) (الشعر العمودي: هونراوی ستوونی: پروانه: ۱۴۰- الشعر/ ۴، ۵).

۱۸۸- (العامية):

واته: هونراوی ره مه کی، که وهک هونراوی ره سه نی به رزی خاوهن کیشی هونه ری نه بی و، ره شوکی و ساده بی، به پیتی یاسا خه لیلیه کان نه بی، گه لی جاریش وشه ی عامی (ره مه کی) تی ده که وی، له ده ریا نوکانا دی.

۱۸۹- (المعصی):

مه ته ل، هونراوی مه ته ل، مه به ست له م جوړه هونراوه دوو شتی سه ره کییه: یه که م زاخاوی می شک، دو وه م: ناوه روکی جیا جیای ئایینی و رامیاری و کومه لایه تی و جینسی و دل داری و رو شنبیری، که هه ستیار به به ردی دوو نیشان ده شکینتی، یه که م مه به ستی خسته کاری بیری خویننه وه رانه و هوشیار کردنه وه یانه. دو وه م: سهیری و عه نتیکه یی مه ته له که و له خویننه ده کا زیاتر گرنگی به بابه ته که بدا، به لکو گه لی جار مه ته له که ناوه رو که که و شیرین ده کا، خه لک له به ری ده که ن و په خشی ده که نه وه. وهک ماموستا گوران - ره حمه تی خودای لی بی - ده لی:

ماری دریتز و باریک

سه ری له کونی تاریک

ده رته هی نی و به زمان

هی ل ته خاته رووی مه یدان

رووی مه یدانی به فرینه

هی ل یان سووره، یان شینه!

هه ر هی لی ته ماشاکه ی

چی کی لا بی تی نه گه ی!

ئهم ماری سک پر ئاوه

ئاخ ته تزانی چی نی ناوه!

هه له پینانی ئهم مه ته له ئاوا یه: پاندانی پر مه ره که ب، که زمانیکی دوو په لی وهک زمانی ماری هه یه، که پیتی ده گوتریت نوک، که سه ری له قه باغه که ی ده رده هی نی، دیری سه وز و شین و رهش و سوور و سپی له سه ر روو په ری کاغه زی سپی وهک به فر ده نووسی و

چۆن له ناو وەردى داچىنراودا تۆوى ناديارى چىنراوى جۆربه جۆر ههيه، ئاوا له ناو ئەم دىپرانەدا مەبهستى جوان جوان باس كراوه، كه دهپخوينيتهوه تىبى دهگهئى!

۲۰۰- (العَلَّة):

هۆ و نهخۆشى و دهغهز و دهرده. له زاراوى كىشزانيدا گۆرنيپكه به لى كه مكردن، يان به لى زيادكردن، زۆرتتر دهچيسته سهر زهر و عهرووز. له شوينى خۆى - بهتاييه تى له دهرباكانا - بهدرىژى باسى دهنوسين. (بر: نهخشهكان + زحاف + ۳ - ليستى عبللهى زياده + ۴ - ليستى عبللهى كه مى - تىكرائى ليستهكانى تر).

۲۰۱- (الْعَلَقَات):

چەند چامە يەكە بەرزى سەردەمى پيش هاتنى ئيسلامه، كاتى له لايەن هەستيارەكانى سەردەمى خۆياندا پەسەند دەكران، له كهعبه هەلدهواسران، وەك موعەللەقاتى سەبعه.

۲۰۲- (اعنات):

جووت سەروا: (بر: سەروا) + (۲۴۷ - اللزوميات).

۲۰۳- (عُيُوبُ الْقَافِيَةِ):

نەنگەكانى سەروا: دوو جۆرى ههيه: جۆرى يەكەم پەيوەندى بەپىتى رەوييه وهيه، جۆرى دووهم پەيوەندى بەپيش رەوييه وه ههيه. جۆرى يەكەم (كه پيشى دهگوترى: نەنگەكانى رەوى): ئەم شەشەن:

۱- اكفاء. ۲- اجازة. ۳- اقواء. ۴- اصراف. ۵- تضمين. ۶- ابطاء.

جۆرى دووهميش ئەم پىنجەن: ۱- سناد الردف. ۲- سناد التأسيس. ۳- سناد الاشباع. ۴- سناد الحدو. ۵- سناد التوجيه (بروانه: ئەم زاراوانه و باسى سەروا) + (القافية).

۲۰۴- (مثلث العين):

(بر: ۱۶۶ - الإطلاق).

نۆزدههەم: پىتى غەين: حرف الغين

غ = ۱۰۰۰

۲۰۵- (إغرام):

بروانه: (۱۵۸ - التضمين).

۲۰۶- (الغزل):

ئەمە باسىكى دووردریژه بامبىنى بۆ جيگهئى خۆى، زۆرتتر غەزل له چامه به ناوهرۆك جيا دهكرتتهوه، نهك به چۆنىتى كيش و سەروا، گەرچى زۆر كهس به سەر پىبى وای داناوه كه غەزل و چامه يەك شت بن، يا يەكيتى سەروا له دىپرهكانى چامه دا مەرجه، به لام له غەزله مەرچ نىبه (بر: ۲۲ - البيت - ۳ - جۆرهكانى بهيت).

۲۰۷- (غايّة العروض):

(بر: علم العروض) + (وشهين سەبارەت بە گرنكى زانستى عهرووز).

بیستهم: بیٹی فی: حرف الفاء

ف = ۸۰

بیٹی (فاء) له عه ره بیدا قه صر ده کړی، وهک (ره جه ز):

وَكَسِرٍ أَوْ أَشْمَمٍ فَا ثُلَاثِيٌّ أَعْلَى
عَيْنًا وَضَمٌّ جَاكَبُوعَ فَاحْتَمِلْ

۲۰۸- (الفتحة):

یا نه صبه به کتیکه له سنی بزویتنه کان (بر: ناچار به کان / ۱۱، ۱۲).

۲۰۹- (فرد):

تاک (بر: ۱۸ - البيت - ۳ - جوړه کانی به بیت). (بهی تی موفرده: دپړی تاک: فهرده) البيت المفرد: البيت الیتیم: ته نها و تاقانه.

۲۱۰- (فرع):

لق، لک، وهک (فروع الافاعیل: بر: اصول الافاعیل).

۲۱۱- (الفرق):

فهرق واته: جیاوازی و جیایی شتی له شتی، بو نمونه ده لیتین: جیاوازی پیشمه رگه له جاش نه وهیبه: (هه ردو وکیان کوردن، به لام پیشمه رگه دوست و دلسوژی کورده و، جاش به پیچه وانه وه دوست و دلسوژی دوژمنی گه لی خو به تی و نوکهری دوژمنی کورده).

له عه رووزدا وهک: (الفرق بین المراقبه و المعاقبه) وهک: جیاوازی نیتوانی به حری ره جه ز و کامیلی موزمه ر، وهک جیاوازی نیتوانی وافیر و هه زه ج، جیاوازی له نیتوانی عبلله و زیحافدا... تاد.

۲۱۲- (فصل، فاصله):

ناوېر. ده گوتړی فاصله موسیقیه = ناوېرې موسیقایی

۲۱۳- (أفاعیل: تفاعیل: التفاعیل العشرة):

(بر: اصول التفاعیل).

۲۱۴- (فك):

وهک فه ککی ئیددیغام (بر: ناچار به کان / ۸۸).

فه ککی به حره کان له دائیره کان، دروستکردنی به حری له بازنه یی (بر: ۱۶ - مبداء).

۲۱۵- (إفلات من قیود القافیة):

خو دزیننه وه له به ندی سه روا.

۲۱۶- (فنون الشعر):

هونه ره کانی شیعر، هه ر زور زوره پروانه (الشعر).

۲۱۷- (التفویف):

جوړه شیعر تکی تایبه ته، له ده ریا نو تکانا دی.

بیست و یکم: بیت قاف: حرف القاف

ق = ۱۰۰

۲۱۸- (اقتباس):

تو و ته تابه تی، یا رسته یی له قورئان، یا له فهرمووده ی پیغهمه - درودی خودای لهسه - بخه پته ناو و تار و قسه و هونراوه ی خوته وه، به جوژی که خوینه ر یا بیسه بزانی که نه و رسته متوربه کراوه هی خو ت نیبه. نه مه پیش دوو جوژی هه هه:

جوژی یه که میان دروسته و به لکو، گهر به جوانی شه تل بکری، ههر زور په سه نده، چونکه بو پیروزی و پازانه وه و پشتگیری و تاره که ی خوته، وهک نامی - خودا پایه داری بفرمووی - بو نمونه ی ئیقتیباس له قورئانی پیروژ ده فرمووی:

گهر لوتفی بکا یاری موقه ره ب

زوو پی نه زانی به دکاری عه قهره ب

بو مه نعی لوتفی زوو حازر نه بی

(کلمح البصر أو هو أقرب)

جوژی دووهم له بهر نه وه ی روو قایی و بی نه ده بی تبادایه نادروسته وهک نه م هونراوه ی نه بو نواس (ره مه ل):

حُطُّ فِي الْأَرْدَافِ سَطْرٌ مِنْ بَدِيعِ الشَّعْرِ مَوْزُونٌ
(لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ)

۲۱۹- (القبض):

له زمانا واتای گوشین و گرتن و نووقانندن و وهرگرتنه، له زاراوا: فریدانی پیستی پیئنجهمی پیییه، که دووهمی سه به بی سووک بی، له جوژی زیحاف (گوزان) ی تاکه، له م چوار ده ریا یه دا روو ده دا: له طه ویل و هه زه ج و موزاریع و موته قاریبدا، ته نیا ده چیتته سه ر پیی (فعولن) و (مفاعیلن).

له طه ویل و هه زه ج و موزاریعدا (مفاعیلن) به قه بز ده بی به (مفاعیلن). له طه ویل و موته قاریبدا (فعولن) به قه بز ده بی به (فعول ب-ب).

همیشه عهرووی طه ویل ده بی مه قبووز بی مه گهر له کاتی ته صریعا، واته: له عهرووی زه ربی یه که ما دروسته له بهر ته صریع قه بز نه کری. مه قبووز نه و پیییه، یا نه و دپیه که تووشی زیحافی قه بز بووه.

۲۲۰- (المتقارب):

یه کیکه له شازده به حره خه لیلییه کان.

۲۲۱- (القریض):

هونراو: شیعر. قه رض: روئان، وهک: قرض الشعر: روئانی هونراو.

۲۲۲- (قسم):

وهک (أقسام القافیه: به شهکانی سه روا، أقسام البیت... تاد).

۲۲۳- (القصید):

شیعری عه ره بی ده بی به دوو به شه وه: قه صید و ره جه ز. ره جه ز هه موو شیعریکه که قه صید نه بی. (بیت القصید): شا دپیر: شا به بیت (بر: ۱۸ - البیت - ۵).

۲۲۴- (القصیده):

چامه، ژماره ی نابی له ههوت دپیر که متر بی، قه صیده، یا چامه جوژی زوره وهک:

قه صیده ی لامی، چامه ی لامی، قه صیده ی نوور، قه صیده ی موجه ره ده، قه صیده ی بوردییه... تاد. (بر: غزل) + (البیت) قه صیده ی مه قصوره: (بر: مقصورة).

۲۲۵- (قصر):

کورتر کردنه وه، وهک (قصر الممدود و مد المقصور) پروانه (ناچار به کان/ ۱، ۲ + ۱ - الأبدیه - تیبینی - ۵ + ۶ - الف / ۱۶، ۱۷، تیبینی).

۲۲۶- (القصر):

له جوژی عیلله ی که مییه، پروانه (نه خشه ی / ۴ عیلله ی که می هاوبه ش / ۴) قه سر له م پیئنج کیش (به حر) هدا دی: ۱- ره مه ل. ۲- موته قاره ب. ۳- مه دید. ۴- مه جزوئی خه فیف. ۵- هه زه ج، وه قه سر تووشی نه م چوار پیییه ده بی: ۱- (فاعلاتن) به قه سر ده بی

به (فاعلاتٌ — فاعلانٌ = ب-) له ره مهمل و مه دیدا. ۲- (مفاعیلن) به قه سر ده بی به (مفاعیلٌ — فعولانٌ = ب-) له هه زه جدا. ۳- (فعولن) به قه سر ده بی به (فعولٌ = ب-) له موته قاره بدا. ۴- (مستفعلن) به خه بن و قه سر له مه جزوئی خه فیفدا ده بی (متفعلٌ = فعولن).

پئ و ضه رب و دپړ که تووشی قه سر بوون پئبان ده گوتړئ: پئی مه قسوور، ضه ربی مه قسوور، دپړی مه قسوور، عهرووزی مه قسوور له کاتی ته صریعا.

(مقصورة): چامه به که که پیتی ره و بیه که ی ته لفی مه قسووره بی، که ته و ته لفه به هه مزه ی بزوتیندار له دووه نه بی، ته گهر بووشی کرتا بی، وه ته لفه که به شتی بی له وشه که، وهک ته لفی (الهدی، المنی، الهوی، الاسی، جری، ابی، الخطی، یری، مضی، دعا، عفا، استوی، المصطفی، روا = مه قسووری رواء، الروا = مه قسووری رواء، الهوا = مه قسووری الهوا) وهک مه قسووره ی ئیبنو دوره ید، که پیتی ره وی له م چامه به ی ئیبنو دوره یدا ته نیا ته لفه، وه هیچ پیتی کی تری له پیش ته لفه که وه له ته ستو نه گرتوه، جا هه ر چامه بی تاوا بی، پیتی ره و بیه که ی ته لفی کی ریشه یی بی و هه ستیار له پیشیه وه پابه ندی هیچ پیتی کی تر نه بی له پیته کانی ته لفو بی، پئی ده گوتړئ مه قسووره.

۲۲۷- (قصب، أقصب، بهیتی نه قصبه م):

پروانه: (نه خشه ی / ۵ / ۸) + (غه صب) له جوړی عیله ی زیحافانه یه، تووشی وه ته د ده بی، عیله ی لیکنه راوه، بریتیه به (خهرم + عه صب) بهس له (مفاعلتن) ی وافیردا ده بی، به عه صب ده بی به (مفاعیلن) به خهرم ده بی (فاعیلن — مفعولن).

۲۲۸- (قضب):

موخته ضه ب به کی که له دریا خه لیلیه کان.

۲۲۹- (قطع):

قه طع: برینه، وهک زاراوه ی کیشزانی بریتیه له فیدانی پیتی وه ستاوی وه ته دی کوژی کوتایی پی و، وه ستانی پیتی بزواوی پیشی، له جوړی گوړینی که میی هاو به شه (عیله ی نه قصی موشته رهک) ده چیته سهر کیشی ره جه ز و کامیل و موته دارهک و موخه لله عی به سیط و به سیط و مه دید تووشی پیتی (فعولن، فاعلن، مستفعلن، مفاعلن، متفاعلن، فاعلاتن) ده بی، تووشی عهرووز و زه رب ده بی، ده گوتړئ: دپړی مه قسوور، زه ربی

مه قسوور، عهرووزی مه قسوور. قه طع نه گوړه، که له دپړی به که ما هه بوو ده بی له دپړه کانی تری هه موو هونراوه که دا هه بی، ناچیته سهر حه شو. (پړ: نه خشه ی / ۴ عیله ی که میی هاو به ش).

(قطعة): پارچه، پارچه هونراو، نه وده به له چوارینه پتر بی و له چامه که متر بی. پروانه (۲۲ - البیت - ۳ - جوړه کانی بهیت).

(تقطیع): واته: پچر پچر کردن: چمک چمک کردن: هه نجین: دهسته دهسته کردن: چه پک کردن: پئ پئ کردن: شیکردنه وه: پئ برین: قه د قه د کردن. بو زانینی چو نیستی ته قطیع و پاره پاره کردنی هونراو پروانه: (نوو سینی عهرووزی + ۷۴ - خط العروض + باسی: برکه + برکه ی کوردی).

(المقاطع العروضية): پروانه: باسی برکه.

(حسن المقطع): (پړ: ۱۶۵ - مطلع).

۲۳۰- (قطف):

قه تف له زمانی عه ره پیدا به و اتا رینی به ری ره ز و باخه، وهک له م تابه ته پیروزه دا ده فهرموئی: (قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ). عیله ی که میی هاو به شه، تیکه له له کوژی زیحافی کی تاک و عیله یه کی ساده، چونکه به کسانه به عه صب (گوړانی تاک) و حه ذف (گوړینی ساده). عیله ی موشته ره که یا هاو به ش واته: ده چیته سهر سه به ب و وه ته دیش. قه تف تابه ته به و افیره وه، به لکو هه ر ده چیته سهر عهرووز و زه ربی به که می و افیر، نه له حه شو (ناواخن) ی دپړاوه نه له زه ربی دووه م و سییه می و افیردا پروانادات (مفاعلتن) به عه صب ده بی به (مفاعیلن) ته و جا به حه زف ده بی به (مفاعی = فعولن).

ده گوتړئ: دپړی مه قسوور، عهرووزی مه قسوور، زه ربی مه قسوور، پئی مه قسوور. قه تف: نه گوړه، واته: له هونراویکا به کیستی سهر وای تبادا ره چاو بکری، ده بی هه موو دپړه کانی قه تف کراو بن.

۲۳۱- (الأقْعَادُ: الإقْعَاءُ):

ئیعاد به کی که له نه ننگه کانی هونراو، تابه ت نیبه به یه که به حه وه، بریتیه له تیکه ل و پیکه لکردنی عهرووز و زه ربی که هی به کتری نه بن، وهک عهرووزی ته م به یته که له ته ویله، بیسه و اهه ست دهکا که ته م دپړه ته صریع کراوی سییه می ته ویله، به لام کاتی

نیوهی دووهمی دتیره که دهخوتینیتته وه درده که وی زهریه که می مه خذووف نییه، هه تا دتیره که بیی به سه ردتیری ته سریع کراوی تهویل، به لکو (مفاعله) ه. که واته: نیوهی به که می ته م دتیره ته سریع کراوی سبیه می تهویل و نیوهی دووهمی له زهری دووهمی تهویل: (تهویل - عهروزی موصه رده عی سبیه می تهویل و زهری دووهمی تهویل):

جَزَى اللّهُ عَبْسًا عَبَسَ آلَ بَغِيضٍ
جَزَاءَ الْكِلَابِ الْعَاوِيَاتِ وَقَدْ فَعَلُ

وهک (خه فیف):

دُمِيَّةٌ عِنْدَ رَاهِبٍ قَسِيْسٍ
صَوْرُوَهَا فِي جَانِبِ الْمِحْرَابِ

له م دتیره يشدا (فاعلاتن) ی عهرووز، ته شعبث کراوه، بووه به (فالاتن: مفعولن) ته م میش هه ره له ته سربعی خه فیفدا جوانه و بهس. له م شوتنه يشدا بو ته سریع نییه، چونکه ته م شيعره سه ردتیر (مه تلعه) ی چامه که نییه، ته صرعیش یا له سه ردتیردا ده بی، یا له کاتی گۆرینی بابهت له چامه دا رووده دات.

یا وهک: (کامیل: عهرووز موصه رده عی هه شته می کامیل، زه رب به که می کامیل):

وَمُصَابِ غَادِيَةٍ كَأَنَّ تَجَارًا
نَشَرَتْ عَلَيْهِ بَزَّهَا وَرَحَالَهَا

کورت و بوخت ئیقعاد - یا ئیقعاء - نه وهیه: که عهرووز و زه رب موافق نه بن و به پیتی جینگه و شوتن هی به کتر نه بن. وهک (ته ویلی سبیه می موصه رده له غهیری سه ردتیردا):

لَعَمْرِي لَقَدْ بَرَّ الضَّبَابُ بَنُوهُ وَبَعْضُ الْبَنِينَ حُمَّةٌ وَسُعَالٌ

(المقعد): نه و دتیره هۆنراوهیه، که نهنگی ئیقعادی و اتیادا.

(قاعدة): یاسا، رتسا: دهستور، وهک: قاعیده ی قهلی هه مزه به ئه لف، یا به بی، یا به و او.

۲۳۳- (قفل):

اقفال و خرجات و أسماط و أغصان، ته م جزره زاراوانه و دهور و سه مط و مووه شه ح له ده ربا نوپکاندا خوا یار بی به درتیری دی.

وَأَعْمَارُنَا أَبْيَاتُ شِعْرِ كَأَنَّمَا
أَوَاخِرُهَا لِلْمُنْشِدِينَ قَوَافِي
«المُعْرِي»

واته:

ته م ه نمان وینه ی چامه ی هۆنراوه

نه یژهن به سه روا دوا بی هیناوه

نوری فارس

یا ئاوا:

ته مهن دتیر دتیره: چامه ئاسایه

دوا بی بو نه یژهن ده لئی سه روایه

نوری فارس

یا ئاوا:

ته م ه نمان ده لئی چامه ی هۆنراوه

نه یژهن به سه روا دوا بی هیناوه

نوری فارس

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۳۴ - (قافیه: سه‌روا):

وشه‌ی (قافیه) له زمانی عه‌ره‌با، واته: له شوپن یه کتره‌هاتن و شوپن هه‌لگرتن، قافیسه‌ی هۆنراویش بۆیه وای پین ده‌گوتری چونکه دپره‌کان به‌ریز وهک قه‌تار، به‌دوای یه‌کتردا قه‌تاره ده‌به‌ستن. له زاراوی سه‌روانا سیدا به‌کوردی پیتی ده‌گوتری سه‌روا.

سه‌روا بابه‌تیکی زۆر فره‌وان و فره‌لقه، به‌پشتی خودا به‌پیتی توانا باسی ده‌که‌ین، به‌لام له سنووری ته‌علیمی و فیکرکاری ده‌رناچین، مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی من له‌م په‌راوه، له پله‌ی به‌که‌ما، خزمه‌تی نه‌ده‌ب و وپژه‌ی کوردییه، نه‌ویش به‌ئاسانکردنی نه‌م زانسته سه‌خته، سا به‌شکو، به‌یاریده‌ی خودای به‌خشنده و میه‌ره‌بان، هه‌ستیاره بلیمه‌ته نوێ کورده‌کان نه‌وانیش وهک مه‌حوی و نالی و پیره‌مێرد و حه‌ریق و حاجی کۆبی و قانیع و سه‌لام و هه‌ژار و جگه‌رخوین و جه‌زیری و بابا تاهیری هه‌مه‌دانی و خانی، بتوانن هۆنراوی عه‌رووزی نه‌مر و به‌ره‌می شاکاری نایاب به‌هۆنه‌وه، که هه‌تا هه‌تایه به‌ره‌می نه‌م زاتانه وهک نه‌ستبیره‌ی گه‌ش به‌ئاسمانی وپژه‌ی کوردییه‌وه ده‌ده‌وشیتته‌وه، وه هه‌تا ئیستاش به‌ره‌می نه‌مری نه‌م که‌له شاعیرانه وا له چله‌پۆیه‌دا، وه هه‌ستیاره نوێخوازه‌کان له خواربانه‌وه‌ن به‌چهند پله‌یی، جارێ له پیش پیناسه‌یه‌کی کورتی ساکار، که لی تیکه‌یشتنی بۆ هه‌موو که‌سی ئاسان بی، بۆ سه‌روا ده‌که‌ین، ده‌لێین:

(سه‌روا نه‌و پیتیه، یا نه‌و کۆمه‌له پیت و بزوتنانه‌یه، که له کۆتایی نیوه دپری یه‌که‌م و نیوه دپری دووه‌ما، له هۆنراوی جووت سه‌روا و چوارینه و نه‌مانه‌دا، یا له کۆتایی دپره‌کانی هۆنراوی وهک پارچه و چامه و نه‌مانه‌دا، نه‌گۆرن و دووباره ده‌بنه‌وه).

وهک پیتی سین له‌م چوارینه‌دا (ده‌ بره‌گی - ۱):

هه‌رسی نه‌قنوو می ئالوئی نه‌قده‌س

له لای من مه‌یه و، یاریکی نه‌وره‌س

جووته مه‌مانی پر به‌هه‌ردوو ده‌س

هه‌رخۆم و خۆی بین، دوور له هه‌موو که‌س (*)

(*) له حه‌بانیه‌ بووم، کابرای به‌م جۆره ته‌عبیرانه بپزازی کردبووم: (اقانیم ثلاثة) (الله والابن وروح القدس). منیش به‌م چوارینه‌یه وه‌لام دایه‌وه، ئیتر له کۆلم بۆوه (نوری فارس).

نه‌وه‌تا له‌م چوارینه‌دا پیتی سین - که پیتی ره‌وییه - له کۆتایی هه‌موو نیوه دپره‌کانه‌وه، که چوار نیوه دپرن، دووباره بۆته‌وه و به‌س، گه‌رچی فه‌تخه‌ی پیشیشی ره‌چاو کراوه. له راستیدا هه‌ستیار مه‌رج نییه بۆ نه‌وه‌ی به‌ره‌می نایاب به‌ده‌ست بپین، شاره‌زایی ته‌واوی له هه‌موو ده‌ریا عه‌رووزی و ده‌ریا کیشیه‌کانی تردا هه‌بی، هه‌روه‌ک مه‌رج نییه که له زانستی سه‌روادا، وهک ماسی مه‌له‌ بکا، بۆ به‌لگه‌ی راستی و دروستی نه‌م گوته‌یه ده‌لێین: (که زۆرینه‌ی هۆنراوه کوردییه‌کانی مه‌وله‌وی - ره‌حمه‌تی خودای لی بی - که له‌وپه‌ری جوانی و ناسکی و نازداری و کیش سافی و په‌وانی دان، له سنووری کیش و سه‌روای نه‌م چوارینه‌یه ده‌رناچن! چونکه زۆرینه‌یان ده‌ بره‌گی بین و جووت سه‌روان.

که‌واته هه‌ستیارانی تریش، به‌پیتی توانای خۆیان، سه‌ره‌ستی کاربان هه‌یه، که مه‌وله‌وی له‌م لایه‌نه‌وه، بکه‌ن به‌سه‌رمه‌شق بۆ خۆیان، یا هه‌ستیاری تر له بابه‌تیکی تری هۆنراوا، وه نه‌مه‌یش رزگاربان ده‌کا له خه‌ریکبوونییکی زۆر له‌گه‌ل زانستی کیش و سه‌روادا، وه کاتیکی زۆریان بۆ ده‌گه‌ریتته‌وه.

یان وهک نه‌م کۆمه‌له پیت و بزوتنانه‌ی که وان له کۆتایی نیوه دپره‌کانی نه‌م چوارینه‌ی تره‌وه، که له‌سه‌ر یه‌ک ته‌رز دووباره بوونه‌ته‌وه، (ده‌ بره‌گی بی - ۲):

خۆزگه‌م پینج هه‌سته‌م، پینج هه‌زار ده‌بوو

مووم هه‌موو چاو و، دل هۆشیار ده‌بوو

ته‌مه‌نم به‌سال، سه‌د ملیار ده‌بوو

گشت بۆ ته‌ماشای چاوی یار ده‌بوو!

نه‌وه‌تا له‌م چوارینه‌ی تردا، کۆمه‌لی پیت و بزوتن، که له کیشا (فاعلن) پیکده‌هین، دووباره بوونه‌ته‌وه، له پیتی مه‌ددی پیش ریکه‌وه، که نه‌لفه، له‌گه‌ل بزوتنه‌که‌ی پیشی که سه‌ره، هه‌تا دوا پیتی هه‌موو نیوه دپره‌کان که (وو)، گشتیان نه‌گۆرن و له گشت له‌ته‌کاندا دووباره بوونه‌ته‌وه ئاوا: (...ار ده‌بوو).

جا نه‌م ده‌نگانه هه‌یانه ره‌وییه، هه‌یانه پیش ره‌وییه، هه‌یانه پاش ره‌وییه، هه‌یانه شتی تره، هه‌یانه پیتته، هه‌یانه بزوتنه، با نه‌م ورده‌کاری و وه‌ستاکارییه مین بۆ کاتی شیکردنه‌وه‌ی سه‌روا، به‌لام بین گومان نه‌مه پالغته‌ی نه‌م بابه‌ته بوو.

(۱، ۲) ته‌رجه‌مه‌ی (البؤساء) ی فیکتۆر هیگۆ. به‌پینووسی نوری فارس حه‌مه‌خان.

سه‌روا بابه‌تییکی فره لقه، زانستیکی سه‌ریه‌خۆیه، له‌گه‌ڵ کیشدا، بۆ هۆنراو، وه‌کو نه‌حو و سه‌رف وان بۆ زمان، کیش و سه‌روا بۆ هۆنراو ته‌واوکه‌ری یه‌کترین، به‌بێ یه‌کتری نایانکری و ناته‌واو ده‌بن، چونکه هۆنراو نابێ به‌هۆنراو هه‌تا کیش و سه‌روای نه‌بێ، که‌واته: هۆنراو بریتییه له واتای جوان و کیشی ره‌وان و سه‌روای شایان. (ب: وشه‌بێ سه‌بارته به‌گرنگی عه‌رووز).

له هه‌ندێ هۆنراودا - وه‌ک تاک و چوارینه و سه‌ینه - سه‌روای له‌تی یه‌که‌م ته‌حه‌ککوم ده‌کا له چۆنیتی سه‌روای له‌تی دووم، به‌تایبه‌تی له هۆنراوی مه‌سه‌نوه‌یدا، به‌لام له چامه و هۆنراوی مولته‌زه‌مدا، کیش و سه‌روای یه‌که‌م دێر، ته‌حه‌ککوم ده‌که‌ن له هه‌موو سه‌رواکانی تری دێره‌کانی تر باند، ئه‌مه‌یش به‌پێی یاسایه‌کی تایبه‌ت که عه‌رووز و زه‌رب، رۆلی سه‌ره‌کییان هه‌یه له‌و یاسایه‌دا، له‌گه‌ڵ تایبه‌تمه‌ندی هۆنراوه‌که، وه‌ک چوارینه و پارچه و پینجینه.

کیش و سه‌روا، له دێری یه‌که‌ما، به‌ده‌ست هه‌ستیار خۆیه‌تی، به‌ئاره‌زوی خۆی زه‌ری له به‌حری، له‌سه‌ر سه‌روایه‌کی تایبه‌ت به‌و زه‌ریه‌وه هه‌لده‌بێژێرێ، به‌لام له دێره‌کانی تری دوایه‌وه، هه‌ستیار ده‌بێ پابه‌ند بێ به‌کیشی به‌حه‌که و به‌چۆنیتی زه‌ریه‌که‌ی و به‌چۆنیتی سه‌روا به‌پێی شوێن و زه‌ریه‌که‌ی. وه هه‌ر سه‌ره‌پێچیه‌ک له‌م ده‌ستوورانه، کیشه‌بێ دروست ده‌کا. (پروانه: مرسل) بۆ نمونه، نالی - ره‌حه‌می خۆی لێ بێ - ده‌فه‌رمووی (هه‌زه‌جی هه‌شتی ئه‌خره‌بی مه‌کفووفی مه‌حذووف):

ئهی جیلوه‌ده‌ری حوسن و جله‌وه‌کیشی ته‌ماشاشا

سه‌ر رسته‌بی دین، بێ مه‌ده‌دی تو‌نیه، حاشا

ئهم چامه‌یه‌حه‌وت دێره، سه‌روا - که (ماشاشا) و (حاشا)یه - له دێری یه‌که‌ما، دارشتنی سه‌روا به‌ده‌ست نالی خۆی بووه، نالی بۆی هه‌بووه که (دارا) و (سارا) بکا به‌سه‌روای یه‌که‌م دێری چامه‌که‌ی، یا هه‌ر وشه‌یه‌کی تری هه‌لێژاردایه بۆ سه‌روا ده‌بوو، به‌لام پاش ئه‌وه‌ی که نالی له سه‌ردێری چامه‌که‌یدا، هه‌زه‌جی هه‌لێژارد و به‌ته‌صریح (ماشاشا) و (حاشا)ی کرد به‌سه‌روا، ئیتر بۆ نیه که له دێره‌کانی دوایه‌وه هه‌تا کۆتایی، په‌یره‌وی ئهم کیشه و ئهم سه‌روایه نه‌کا. بۆیه سه‌راپای دێره‌کانی تری چامه‌که له هه‌مان کیشن، که به‌حری هه‌زه‌ج، وه سه‌رواکانی شایان به‌ریز ئهم وشه هاوسه‌روایانه‌ن: (به‌خشا، شه‌هه‌نشا، معاشا، رشاشا، ماشا، ئینشا). رای هه‌ره دروست ئه‌وه‌یه که ره‌وی له‌م چامه‌یه‌دا شینه و ئه‌لف وه‌سه‌له. سه‌روا هه‌روه‌ک له چامه و غه‌زل و پارچه و چوارینه و پینجینه و ئه‌مانه‌دا

ره‌چاو ده‌کری، له تاکه دێریشدا، وا جوانه که له نیوانی سه‌در و عه‌جزدا ره‌چاو بکری وه‌ک شیعری موزده‌وه‌ج: وه‌ک:

جه‌هه‌نهم له چاو نوگره سه‌لمانا

خۆشترین جییه له کوردستانا

پیناسه‌ی سه‌روا. سه‌روا به‌پێی زمان و به‌پێی بابه‌ته‌کانی شیعری و به‌پێی خودی وشه‌کانی سه‌روا، جوړ و بابه‌تی جیاجیای زۆری هه‌یه. بگره له هه‌موو زمانیکا - که زمانی شیرینی کوردی یه‌کیانه - سه‌روا و سه‌رواناسی زانستیکی سه‌ریه‌خۆیه، به‌ده‌یان په‌راوی تایبه‌تی تبادا دانراوه.

سیسته‌می سه‌روای عه‌ره‌بی:

جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که سیسته‌می سه‌روای هۆنراوی عه‌ره‌بی سه‌رچاوه و سه‌رمه‌شق و بناوانه بۆ گشت هۆنراوی عه‌رووزی گه‌له موسولمانه‌کان، جاری وا له پێش پێشه‌وه، پالفته‌ی سیسته‌می رێساکانی سه‌روای ته‌قلیدی (عه‌ره‌بی - ئیسلامی) ده‌نوسین، که زۆریه‌ی هۆنراوی ره‌سه‌نی زمانی کوردی، به‌تایبه‌تی به‌شی عه‌رووزی، هه‌تا ئیستایش له‌م رێبازه‌ ده‌رنه‌چوون مه‌گه‌ر به‌ده‌گه‌من، وه به‌پێی توانا راهێنانی شیواو له‌سه‌ر هۆنراوی کوردی ده‌که‌ین.

چهند نمونه‌ی له پیناسه‌کانی پێشینانی سه‌رواناسی:

- ۱- (سه‌روا دوواترین دوو پیتی ویستاوی کۆتایی دێره، له‌گه‌ڵ ئه‌و پسته‌ بزوانه‌ی که وان له نیوانیان، ئه‌گه‌ر نیوانیان هه‌بوو، له‌گه‌ڵ پیتی بزواوی پێش یه‌که‌م وه‌ستاویان).
- ۲- (سه‌روا بریتییه له نیوانی دوو پیتی وه‌ستاوی کۆتایی دێر، له‌گه‌ڵ ئه‌و پسته‌ وه‌ستاویه‌یان که‌وا له‌ دوای دێره‌وه).
- ۳- (سه‌روا بریتییه له‌ دوای وشه‌ی دێر و به‌س).
- ۴- (سه‌روا بریتییه له‌و ده‌نگ و پیت و بزوتنه‌ی که پێوسته له‌سه‌ر هه‌ستیار، له جینگه‌ی پێوستا، له‌ دێردا دووباره‌یان بکا ته‌وه!).

(تیبینی): آ- دوای پیتی دێر هه‌میشه له شیعری عه‌رووزیدا، به‌هه‌ر زمانێ بێ، یا له راستیدا پیتی وه‌ستاوه، وه‌ک سه‌رحه‌می هۆنراوی داخراو (شیعری موقه‌بیه‌د) وه‌ک مامۆستای نامی ده‌فه‌رمووی (ره‌جه‌زی موقه‌بیه‌د):

قوربانی تۆم ئەی سەرۆهری زیندوو دۆلم!

گیانم فیدات، ئەی دۆلەری غونچە گۆلم!

یا بەدەیمەن پیتیکێ بزۆیندارە، بەلام بەحمەتی بزۆینەکە ی تیر دەکری، هەتا پیتیکێ مەدد لە چەشنی بزۆینەکە ی لێ پەیدا دەبێ، وەک زۆرینە ی شیعری موطلەق، بەتایبەتی بەشی بێ سیلە ی، وەک وشە ی (مَوَعِد) کەوا ئیستا روونی دەکەبنەوه، یا وەک (بردە) و (سَرْدە) کە لە (۲۲ - البیت - هێلکاری دێرێکا...) رابورد.

ب- لە کوردیدا بۆ ئەم دوو پیتە وەستاوانە ی کە سنووری سەرەتا و کۆتای سەرۆا دەستنیشان دەکەن، دەبێ حسیتی سەبەبی سووکی کوردیان بۆ بکری، وەک (ئامۆزگار - بێ: ۱۲۹ - سبط - شیعەرەکە ی وەفایی).

ج- مەرج نییە کە سەرۆا لە هەموو دێرێکا یەک شت بێ، بۆ ئەوه ی کە سنووری سەرۆا بەتەواوی روون ببیتەوه دەلێن:

۱- لەسەر پیناسە ی یەکەم - کە رای خەلیل خۆبەتی، کە لەبارترین پیناسە یە بۆ سەرۆا- وا دەبێ سەرۆا یەک وشە دەبێ، وەک (مَوَعِد) ی لەم دێرەدا (دوووه می تەویل):

تَزَوَّدُ إِلَى يَوْمِ الْمَمَاتِ فَأَنَّهُ
-وَلَوْ كَرِهَتْهُ النَّفْسُ- آخِرُ مَوَعِدٍ

وەستاوی دووهم بیتی کۆتایی (مَوَعِد) ییە، کە لە تیرکردنی بزۆینی پیتی دالی ژێرداری پیتی رەوی پەیدا بوو، پیتی وەستاوی یەکەمیش وای وەستاوی مەوعیدیە، ئەوه ی وا لە نیوانی ئەم دوو وەستاویدا عەین و دالەکە و بزۆینەکانیانە، پیتی بزواوی پیش یەکەم پیتی وەستاویش میمی سەرداری (مَوَعِد) ییە. لە کوردیشا سەرۆای یەک وشە یی وەک ئەدەب دەلێ (موتاقارەب):

بەبالا بلند و بەقەد شووش و باریک

جەمالی رووناکە شەوی هەوری تاریک

سەرۆا لەم هۆنراویدا بەپیتی پیناسە ی یەکەم (باریک) و (تاریک)ە، کە بریتین لەسەرۆ دوو برگیە ی دێرێژ = (با + ریک) و (تا + ریک).

۲- جاری وایش دەبێ سەرۆا پارچەبێ لە وشەبێ دەبێ، وەک (شارەت) لە کۆتایی ئەم هۆنراوی نالیدا (هەزجی هەشتی ئەخرەب):

چاوت لە برۆ یەعنی لە ژێر طاقی نەظارەت

بێ پەردە عەیان دیتە تەکەللوم بەئیشارەت

۳- جاری وایش دەبێ زیاتر لە وشەبێ دەبێ، وەک وشە و لەتی، لەم هۆنراوه ی صەفوەتا (بەسپت):

یا بایە بوو هاتبوو لە لای مەدینە ی رەسوول

یا بەرقی روون بوو لە تاریکی لەشا (خی ئیزەم)

۴- وەک دوو وشە لەم دێرەدا (رەجەز):

لِكُلِّ مَا يُؤَدِي - وَإِنْ قَلَّ - أَلَمْ
مَا أَطْوَلَ اللَّيْلَ عَلَيَّ مَنْ (لَمْ يَنْم)

لە کوردیشا وەک (نافرێ) لەم چامە ی بێ کەسا - رەحمەتی خۆای لێ بێ - (رەمەل):

نێرو می هەردوو بەجووتە بۆ وەتەن هەولێ نەدەن

دوووه دەرچوونی لە دیلی، مەل بەبالتی (نافرێ!)

۵- وەک سێ وشە ی نەحوی لەم شیعەرە ی ئەحمەد شەوقیدا کە لە دوووه می تەویله:

مُصَابُ بِنِي الدُّنْيَا عَظِيمٌ (بَادَهُمْ)
وَأَعْظَمُ مِنْهُ حَيْرَةُ الشَّعْرِ (فِي فَمِي)

لە کوردیدا وەک (بوو بەسەم) لەم چامە یە ی مەحویدا - رەحمەتی خۆدای لێ بێ - (موتەقارەب):

لە جێ مانەوه ترش و تالت دەکا

ترێ بوو بەسرکە، عەسەل (بوو بەسەم)

لەسەر پیناسە ی دووهمیش لە شیعری یەکەما (عَدِي) لە (مَوَعِد) دا سەرۆایە، لە کوردییە کەیدا (ریک) و لە (تاریک) دا، لە شیعری دووهم (رەت) لە (ئیشارەت) دا، لە سێیەما (إزەم) لە چوارەما (يَنْم) لە پینجەما (فَمِي) لە کوردییە کەیدا (بەسەم).

لەسەر پیناسە ی سێیەم (مَوَعِد) و (تاریک) و (ئیشارەت) و (ئیزەم) و (يَنْم) و (فرێ) و (فَمِي) و (سەم) سەرۆان.

لەسەر پیناسە ی چوارەمیش - کە پیناسە یەکی بەهێزە - قالبی بەحر و جۆری شیعەرەکە

تهحه ککوم دهکا له چۆنیتتی و چه ندییتی سهر واکه ی، به تایبه تی ضهرب و جۆری قه صید و رهجه ز و هیجا.

جا بینا له سهر ئەم پروونکردنه وهیه به پیتی ژماره ی ئەو پیتته بزوتندارانە که دهکەونه نیتوانی ئەو دوو پیتته وهستاوانه ی که دهبن به دوو سنوره که ی سهر واکه ی، سهر واکه ی به پیتته جۆره وه:

۱- موته رادیف. ۲- موته دارهک. ۳- موته واتهر. ۴- موته راکیب. ۵- موته کاوس.

با پیناسه و شیکردنه وهیان بیتی بۆ سهر باسی (جۆره کانی سهر واکه ی: أنواع القافية). وهک ده رکهوت سهر واکه ی، یا کۆمه لێ دهنگه، وان له جیگه یه کی دیاری دێرا، له چه شنی ناویر -فاصله- ی مۆسیقای، گوئگر له چه ند کاتیکی دیاریکراوی ریکوپیتکا، چاره وروانی دووباره بوونه وهیان دهکا، به لایه نی که موه وه ههر هیچ نه بی، ده بی گشت جارێ له جیگه ی دیاریکراوی پیتی رهوی -که یه کیکه له پیتته کانی سهر واکه ی- له سهر شیهوی پیشووی، یا شیهوی ره چا وکراوی، دووباره بیتیته وه!

ئه وهی که پیتوست بی بۆ هه ستیار که له م هونه ردها بیزانی ئەم پیتته با به ته یه:

۱- پیتته کانی سهر واکه ی (حروف القافية).

۲- بزوتنه کانی سهر واکه ی (حركات القافية).

۳- جۆره کانی سهر واکه ی (أنواع القافية).

۴- سنوره کانی سهر واکه ی (حدود القافية).

۵- نهنگه کانی سهر واکه ی (عیوب القافية).

ئه م پیتته با به ته ناودارن به پیتوستیه کانی سهر واکه ی. ده بی هه ستیار به چاکی بیانزانی، هه تا له کاتی دارشتنی سهر واکه ی تووشی هه لئه نه بی و شیعره که ی له نگ و نه نگدار نه بی.

۱- پیتته کانی سهر واکه ی:

پیتته کانی سهر واکه ی شهش پیتتن، به لام مه رج نیبه که هه موو سهر واکه ی ههر شه شیانی تیا بی، به لکو هه ندیکیان له گه ل هه ندیکیان کۆ نابنه وه، وهک ته ئسیس و ریدف، شیعری وایش هه یه هه ربه ک پیتتیانی وا تیا، که رهویبه: ئەو شهش پیتته ئەمه ناوه کانیانه:

۱- رهوی. ۲- وهصل. ۳- خروچ. ۴- ریدف. ۵- ته ئسیس. ۶- ده خیل.

جا ههر کام له م پیتانه به پیتی یاسایه کی تایبه تی، ههر کاتی له سهر واکه ی یه که م دێردا بوون، ئیتر ده بی له هه موو دێره کانی دووباره بینه وه و، په رهوی بکرتن.

یه که م: پیتی رهوی (له هۆنراوی عه ره بییدا، که سه ره چا وهیه بۆ هۆنراوی کوردی):

چه ند تایبه ته ندیبه کی رهوی:

آ- شیعری یا مقیده، یا موطله قه، رهوی دوا پیتی دێره له هۆنراوی داخراودا (له شیعری موقه بیبه دا) و هه میشه رهوی له هۆنراوی داخراودا وهستاو ده بی و پیتی تری له دوا وه نابێ، مه گه ره ده گمه ن، وهک ته نوینی غالی بچیتته سه ره کۆتایی سهر واکه ی، وهک (ره جه ز):

وَقَاتِمُ الْأَعْمَاقِ خَاوِي الْمَخْتَرَفُنْ
مُسْتَسْبَهُ الْأَعْلَامِ لَمَاعُ الْخَفَقُنْ

به وه ستانی قاف و نوونه که ی (المخترَفُنْ) و (الخفَقُنْ) (بر: ۲۲ - البيت / ۱۰ - به پیتی موصمه ت). هه روا وهک کاتی ریدف له شیعری موقه بیبه ددا و کاتی ته ذییل و ته سببغ (بر: تزییل و تسببغ) له کوردیدا برگه ی درێژی ناخری سهر واکه ی به مقید.

له شیعری موطله قیسا رهوی پیتی بزواوی پیش پیتی وه صلّه.

ب- رهوی ئەو پیتته یه که ئیعراب ده چیتته سه ری، له جۆری سهر واکه ی موقه بیبه ددا (سه روا ی داخراودا) جۆری ئیعرابه که ی ده رناکه وی، له بهر ئەوه جیا وازی ئیعراب له هۆنراوی داخراودا دانانری به نه نگ، به لام شتی وا له هۆنراوی کراوه دا ئیقوا به. وهک (خه فیف):

أَذَنْتَنَا بَيْنَهَا أَسْمَاءُ رَبِّ تَأْوِيْمَلُ مِنْهُ الثَّوَاءُ

له پاشا ده لی:

مَلِكِ الْحَارِثِ بْنِ مَاءِ السَّمَاءِ

(بر: ناچار به کان / ۹۹).

ج- رهوی ئەو پیتته یه که له هه موو دێره کاندای دووباره ده بیته وه، وه ئەو پیتته یه که چامه که ی له سه ره بنیات ده کری و هۆنراوه که به ناوی ئەوه وه ناوده بری، ده گوتری: چامه ی دالی، چامه ی لامی، چامه ی میمی، کاتی پیتی رهویبه که ی له یه که ما دال بی، له دووه ما لام بی، له سیبه ما میم بی... هه روا.

به‌ویینه بیی (عه‌قرب) و (موره‌تته‌ب) له‌م هۆنراوه‌ی نالی‌دا ره‌وییه که ده‌فه‌رمووی (هه‌زه‌جی هه‌شتی نه‌خره‌بی سه‌روای داخراو):

زولفه‌ینی به‌خه‌م مار و، به‌حه‌لقه‌ن وه‌کو عه‌قرب

شیعری له‌ف و نه‌شرن، چ مشووش، چ موره‌تته‌ب

له‌م وشانه‌یشدا نوون ره‌وییه و سه‌رواکانیش له‌چامه‌که‌دا موتله‌قه‌ی مه‌وصوله‌ن:
(وه‌طه‌نه) و (حه‌سه‌نه) و (عه‌له‌نه) و (خه‌نه) و (ناره‌وه‌نه) و (بیت الحزنه) و (ده‌وه‌نه)
که نه‌مه سه‌ردی‌ره‌که‌یانه (نالی / ره‌مه‌ل):

دل سیاسه‌نگ نه‌بی، مائیلی خاکی وه‌طه‌نه

خالی له‌علی حه‌به‌شه، ساکینی بوردی یه‌مه‌نه

د- وه‌ک گوتمان پیته پیویسته‌کانی سه‌روا شه‌شن، ره‌وی له‌ناویانا له‌وانی تر‌گه‌لی
دامه‌زراوتره، وه‌ نه‌گۆرت‌ره، چونکه هۆنراوی بی وه‌صل و بی خروج و بی ریدف و بی
ته‌ئسیس و بی ده‌خیل هه‌یه، به‌لام هۆنراوی بی ره‌وی نبیه، وه‌ک (ره‌مه‌ل):

إِنَّ تَقْوَى رَبَّنَا خَيْرٌ نَقَلُ وَبِأَذْنِ اللَّهِ رَيْتُ وَعَجَلُ

ئه‌وه‌تا پیته ره‌وی له‌م سه‌روا داخراوه‌دا که لاهمه وه‌ستاوه‌که‌یه، نه وه‌صل، نه ریدف، نه
خروج، نه ته‌ئسیسی، نه ده‌خیلی نبیه.

ه- سه‌روای داخراو - واته: سه‌روای موقه‌بییه‌د - بۆیه وای بی ده‌گوتری چونکه به‌زه‌نه
(سکون) کۆت‌کراوه و مه‌ودای دیری‌یوونه‌وه‌ی نه‌ماوه، له‌بهر ئه‌وه‌ی کیش ته‌واو بووه، به‌پیتی
زه‌ری به‌حه‌که پیت و بزوینی تر هه‌لناگری، وه‌ک (مه‌حوی - هه‌زه‌جی هه‌شتی داخراوی
ریدف‌دار):

که شیخو واعیظ و صوفی به‌جه‌ننه‌ت به‌ن گه‌د و گیپال

ده‌بی نه‌مثالی ئیمه بۆ جه‌ه‌ننه‌م به‌ن سپ و سیپال

و- پیته ره‌وی ئه‌گه‌ر بزواو بوو، ده‌بی له‌ سه‌رواکانی دوا‌یه‌وه، په‌یره‌وی خۆی و جو‌ری
بزوینه‌که‌ی بکری، چ سه‌ر بی، چ ژیر بی، چ بو‌ر بی، به‌م جو‌ره سه‌روایه ده‌گوتری: سه‌روای
ره‌ها: سه‌روای موتله‌ق. چونکه پیته ره‌وی کراوه‌یه، کیش ته‌واو نه‌بووه، له‌بهر ئه‌وه
به‌قه‌د ژماره‌ی پیته که‌مه‌کانی کیشی قالبه‌که، له‌ دوا پیته ره‌وییه‌وه، پیته تری شیوا و
له‌بار زیاد ده‌کری. وه‌ک (نالی - ته‌ویل):

تَرَى عَيْنَةَ الْأَبْدَانِ مِنْ (خَاكِ وَ خَوْلِ) هـ

تَرَى مَنَدَلَ الْأَوْرَاقِ مِنْ (تُوزِ وَ كَسْرِدِ) هـ

ئه‌م چامه‌یه له‌ ده‌ریای دریژه، عه‌رووزه‌که‌ی مه‌قبووزه، له‌گه‌ل ضه‌ری مه‌قبووزدا، پیته
دل که ره‌وییه بزواوه، بزوینه‌که‌ی ژیره، ضه‌ری ئه‌م کیشه (مفاعله‌ن) ه، به‌لام هه‌تا داله‌که،
له‌گشت دی‌ره‌کانی چامه‌که‌دا ده‌کاته (مفاعلی) له‌بهر ئه‌وه له‌ پاش پیته ره‌وییه‌وه مه‌ودای
زیادکردنی دوو پیته تر هه‌یه، که لی‌ره‌دا هیتی وه‌سل و بیته خه‌روجه، له‌م چامه‌یه‌ی نالی‌دا
په‌یره‌وی داله‌که و ژیره‌که‌ی و هیتی وه‌سلای دوا داله‌که و بیته خه‌روجی دوا هیتکه له
هه‌موو دی‌ره‌کانیدا کراوه، له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌یه به‌ریز:

(بَرْدِ، سَرْدِ، فَرْدِ، گَرْدِ، بَرْدِ، دَارِ زَرْدِ، عَرْدِ، هَرْدِ، لَوْرْدِ، بَدْرْدِ) — (بَرْدِ هِی،
سَرْدِ هِی، فَرْدِ هِی، ... تاد).

ئه‌م چامه‌یه‌ی نالییه دالییه، به‌لام بۆ ئاسانکاری چاوپۆشی له‌م لایه‌نه‌ کراوه، له‌بهر ئه‌وه
له‌ پیته هیتدا، به‌پیتی ده‌نگی کۆتایی که هیتیه پۆلین کراوه، گه‌رچی خۆی هه‌قی و ابو له
پیته دالا به‌پیتی پیته ره‌وی پۆلین بکری، هه‌تا له‌ پیته کۆتاییشدا - که بلتین هیتیه -
چاوپۆشی کراوه، چونکه له‌ راستیدا پیته نه‌ک هیت ناوا (گرده‌ی).

ز- پیته ره‌وی له‌ هۆنراوی ره‌ها (موتله‌ق = کراوه‌دا، ئه‌گه‌ر دوا پیته بزواوی دی‌ره
بوو، بزوینه‌که‌ی تیر ده‌کری، هه‌تا پیته له‌ چه‌شنی بزوینه‌که‌ی خۆی لی په‌یدا ده‌بی، جا
ئه‌گه‌ر ره‌وی سه‌ری هه‌بوو، ئیش‌ب‌ع ده‌کری تا ده‌بی به‌ئه‌لف، وه‌ک لای سه‌رداری
(المحال) ه، له‌م هۆنراوه‌دا، که سه‌ری هه‌یه، چونکه (ال) ی ته‌عریفی له‌سه‌ره، ته‌نوبن
ناچیتته سه‌ری، که‌واته ئه‌و ئه‌لفه‌ی که له‌ پاش لای ره‌وییه‌وه، له‌ تیرکردنی سه‌ری لاهمه‌که
په‌یدا بووه، نه‌ک له‌ قه‌لبی ته‌نوبن به‌ئه‌لف، وه‌ ئه‌م ئه‌لفه - که پیته وه‌سله - له‌گه‌ل پیته
ره‌ویدا که داله، له‌ هه‌موو دی‌ره‌کانی تری هۆنراوه‌که‌دا ره‌چاو کراوه. وه‌ک (وافر):

وَشِعْرٍ قَدْ أَرَقْتُ لَهُ غَرِيبٍ

أَجْنَبُهُ الْمَسَانِدَ وَالْمَحَالَ

وه ئه‌گه‌ر ره‌وی ژیری بوو، ژیره‌که‌ی تیر ده‌کری تا ده‌بی به‌ی، وه‌ک (مَوَعِدِ = مَوَعِدِ)
که له‌ پیناسه‌ی سه‌روادا رابورد.

وه ئه‌گه‌ر بو‌ری بوو، تیر ده‌کری تا واویکی لی په‌یدا ده‌بی، وه‌ک (ته‌ویل):

لَمَّا تُوذِنُ الدُّنْيَا بِهِ مِنْ صُرُوفِهَا
يَكُونُ بُكَاءُ الطِّفْلِ سَاعَةً يُوَلَّدُ(*)

چونکه ئەلف لە چهشنی سهره و بێی لە چهشنی ژبیره و واو لە چهشنی بۆره.

لە شیعری عەرەبیدا، لە ریتنوسی ئاساییدا، ههروا لە ریتنوسی کیشیدا ئەم جوژه ئەلفه له خهتا دهنوسری، بهلام واوی ئیشباع و بیتی ئیشباع له ریتنوسی ئاساییدا نهنوسرین، مهگهر ئەصلی بن، یا راناو بن، بههوی ئیشباعهوه پهیدا نهبوون، وهک: (العَصَا، يَدْعُو، يَرْمِي، فَعَلُوا، افْعَلِي، الهُدَى). بهلام له کوردیدا ههموو بۆری بهواو دهنوسری، ههموو ژبیری بهبێ دهنوسری، ههموو سهری بهبزوینی کورت (ه) دهنوسری، وهک: (بوو، چوو، ژبر، بیر، مانه، دانه، خانه، زیزانه). پروانه قهصیدهی بهحری نووری مهحوی و پیتی هێ له دیوانه کوردیهکاندا، بهتایبهتی دیوانی نالی و مهحوی و وهفایی.

زۆر کهم بهدهگمهن وا دهبێ که سهر له کوردیدا بۆ هاوسهروایی دهکری بهئەلف و بهئەلفیش دهنوسری، وهک:

(كَانَ تَوَّابًا. مَرِيشَكَرَهُ شَه سَه وَا بَا. بُو مَامُوسْتَا كَه بَا بَا).

سهلامیش - بهرحمهت بێ - بزوینی کورتی (ه) ی (پاکه) ی کردوو بهئەلف لهم دپردها بۆ هاوسهروایی دپردهکانی تر، که دهلی (ههزهج):

ههموو عالهم له چاوی پیس و چلکن

ئه ترسیت و منیش ترسم له پاکا

هاوسهرواکانی تری ئەمانه: (پاکا، کهلاکا، له خاکا، له... هیلاکا...).

خۆی ئاوايه (منیش ترسم له چاوی پاکه). (بر: نهنگهکانی سهروا / ۱، ۲).

ح- پیتی رهوی ئەگهر (ر، ل، و، ی، ث، ذ، ص، ض، ط، ظ، پ، چ، ژ، گ، ث) بوو، ههندی و هستاکارییان تیا دا دهکری. (بر: پیتی ذال + پیتی ری).

ط- سهروای مقید و مطلق له چند بهحر دا دهبێ پروانه نهخشهی دوا پستهکانی سهروا.

چی پیتی دروسته که بێ بهپیتی رهوی؟:

۱- بهکورتی: زۆریه پستهکانی ئەلفوی دروسته که بێ بهرهوی، بهتایبهتی پیتی دهنگی - واته: پیتی بێ دهنگ: حهرفی صامیت - ههزمهیش بۆ ئەم مهبهسته بهپیتی صحیح دادهنری، ههتا دروسته ههزمه و هستاو، وهک ههزمه (نه) له کوردیدا، بێ بهرهوی هۆنراوی داخراو، پیتی گهراویداریش - مشددیش - دهبێ بهرهوی، بهلام له دپیری داخراو (مقید) دا، دانهنری بهیهک پیتی بێ بزوین.

۲- ئەم پستانه دهست نادهن بۆ رهوی: پیتی عیلهی زائیده، ههروا پهیدا بوو له تیرکردنی بزوین، که پتیا دهگوتی: حوروفی مهدد، له کوردیدا پتیا دهگوتی: بزوینی درپژ، که ئەم سیانهن: (ا، و، ی) که له کوردیدا دهن بهشهش ناوا: (ا، ی، ئ، و، و، و، و). ههروا هیتی ئیست و هیتی تهئنیث و هیتی راناو و تهئنیث بهههموو جوړهکانیهوه و ئەلفی تهئنیثی مهقصوره و ئەلفی تهئنیثیه، واوی راناو و، بیتی راناو و، تپی تهئنیثی بزویندار و، نوونی تهئکیدیه تهقیله و خهفیفه و، تپی راناوی درپژی و هستاو و، کافی خیطاب و تپی متکلم، ئەم پستانهیش دهست نادهن بۆ پیتی رهوی. مهگهر بهپیتی مهرح.

جا با بهچهند نمونهی، ئەم باسه پروون بکهینهوه:

آ- ئەلف: ئەم ئەلفانه نابن بهرهوی:

۱- ئەلفی ئیطلاق - که له تیرکردنی بزوینی رهوی پهیدا دهبێ - کاتی بزوینهکهی سهر بێ، وهک (وافیر):

سَرِي فِي اللَّيْلِ لَا يَدْرِي إِلَّا مَا وَأَوْعَلَ مَا يَدْرِي إِلَّا ظَلَمًا

له کوردیدا وهک دپرهکهی سهلام که ئیستا رۆیشت: (له پاکا).

۲- ئەلفی تهئنیثیه، وهک (خهفیف):

لَا أَقُولُ اسْكُنَا إِلَى هَذِهِ الدَّاءِ

رِ غُرُورًا، وَلَا أَقُولُ: اسْتَعِدًّا

ئەلف له دوايي (استعددا) دا، ئەلفی تهئنیثیه، دهست نادات بۆ رهوی، چونکه پستهکهی پتیشی رهوییه، ئەلفهکه وهسله، له کوردیدا شتی وا نییه، مهگهر کهسێ وشهیهکی موتهنای عهرهبی بکا بهسهروا.

۳- ئەلفی تهبێن، که له گوکردندا ناخوینرتهوه، مهبهست لپی تهنیا ئەوهیه که پستهکهی

(*) منالان دهگرین که له دایک بوون

لهتاو گهردشی گهردوونی چهنجوون

پیشی بزواوه نهک وهستاو، وهک (اتا).

۴- ئەلفی عبوهزی ته نوین، وهک (زیدا) له کاتی ئیستا.

۵- ئەلفی له کاتی ده رجا بیی به نوون، وهک: (لَنْسَفَعًا بِالنَّاصِيَةِ).

۶- ئەلفی که مه قلوبی نوونی ته و کیدهی خه فیه بی، وهک (ره جهز):

يَحْسَبُهُ الْجَاهِلُ مَا لَمْ يَعْلَمًا شَيْخًا عَلَى كُرْسِيِّهِ مَعَمَّمًا

چونکه ئەلفی (بەلما) گۆردراوی نوونی (بەلمن)ه، ئەم ئەلفه ده بی به وهصل.

۷- ئەلفی وهصل، واته: ئەلفی پاش پیتی رهوی، وهک (خه فیه):

أَيْتَهَا النَّفْسُ أَجْمَلِي جَزَعًا

۸- ئەلفی خه روج، وهک (به سیت):

كَأَنَّما الفِضَّةُ البَيْضَاءُ سَائِلَةٌ

مِنَ السَّبَائِكِ تَجْرِي فِي مَجَارِيهَا

۹- ئەلفی پاش هیتی راناو، وهک: (لَهَا، كَلْهَا، عِنْدَهَا، بَهَا، شَبَابُهَا). شتی وا نه گهر

هه شیبی شازه، وهک (متقارهب):

وَقَدْ يُعْجِبُ الْمَرْءُ طُولَ الْبَقَا

وَلَمَّا يَزَالُ يَخُوطُ الْحَيَا

وَيَلْحَقُ أَبْنَاؤُهُ كُلَّهُمْ

وَيُدْرِكُ حَاجَتَهُ كُلَّهَا

۱۰- ئەلفی کورت و ئەلفی درێژ ته گهر ئەصلی بوون، وه ههستیار پیتیکی تری له

پیشیانوه نه کرد بوو به نه گۆر، ئەوه ده بن به رهوی. ئەلفی کورت وهک (هدی، خُطِي،

مُصْطَفِي، أَبِي، يَخْشِي) ئەلفی درێژ وهک (عَصَا، دَعَا، بَرَا، پَهْتَا، خُودَا، تَا، لَا)

موتنه بی له هۆنراویکا ئەم وشانهی کردوو به سه روا و ئەلفه که یانی داناوه به رهوی:

(الْعُلَا، الْعِدَا، الْفَتَى، عَتَا، أَبِي). بهم جوړه چامه یه ده گوتری: چامه ی مه قصوره.

حاجی قادری کۆبی - په حمه تی خودای لی بی - به پیتی برباری ئەم پرگه یه، ئەلفی

بزویی درێژی کردوو به رهوی که ده لی (سه ریع):

گوتم به به ختی خه والوو به سه ئەتو بی خودا

له خه وه لسته، زه مانن، بچینه وه ئەولا

هه روا قانیع - په حمه تی خودای لی بی - ده لی:

گوتم به به ختی خه والوو به سه ئەتو بی خودا

پشتی به کمان گرت هه ر وه کو برا

۱۱- به لām ته گهر ئەلفی کورت و ئەلفی درێژ تهصلی بن، یا نانهصلی، ههستیار له

پیشیانوه پیتیکی تری دابین کردبوو، وهک (رضا، قضی) و وهک: (دعوی، شکوی،

قصوی، رضوی) ئەوه سه بارهت بهم جوړه ئەلفانه دوو را هه یه:

۱- رای به هپز ئەوه یه که ئەلفه که وهصل بی و، پسته نه گۆره که ی پیشی رهوی بی،

ته گهر دهستی ددها بو رهوی، ددها ئەلفه که خه روجه و پسته که ی پیشی وهصله و پسته که ی

پیش وهصله که رهوی به.

موعه رری - به ره حمهت بی - له چامه یه کا ئەم وشانه ی کردوو به سه روا و پسته

نه گۆره کانی داناوه به رهوی: (رِضَا، قَضَى، وَمَضًا، عَوْضًا، غَرَضًا). که ئەم وشانه هه یانه

ته لفه که ی تهصلی به، هه یانه نانهصلی به، هه یانه کورته هه یانه درێژه.

ئه وره حمان به گی بابان ده لی له ستایشی به هارا:

وه نه وشه له شاخ، نه رگس له دهشتا

ره قابهت ده که ن له گه ل به ههشتا

له چله ی سید ته حمه دی خانه قادا ده لی (ره مه ل):

عالمی ره مزی فه نا و، واقفی عیلمی به قا

حاته می کوردی عراق و شیخ و شاه ی خانه قا

پروانه شیعه ره که ی نالیس که له پیش سه ر باسی (تعریف القافية) دا رۆیشت: (ئه ی

جیلوه ده ری... تاد).

۲- رای دووه ئەوه یه که ههستیار خۆی سه رپشکه، له کردنی ئەم جوړه ئەلفه به رهوی یا

به وهصل.

له سه ر هه ردوو را که ئەم جوړه هۆنراوه پیتی ده گوتری: (مقصورة).

۱۲- ئەلفی (ذَا) که به واتا (صاحب) بی، یا ئاماره ناو (اسم الإشارة) بی، ده بی

به رهوی.

۱۳- ئەلفی تەسھیلکراو لە ھەمزەوہ نابی بەرەوی، وەک (رەجەز):

وَبَرَّقَ الْفَاعِلُ فَعِلٌ أَضْمَرَا
كَمَثَلِ: زَيْدٌ، فِي جَوَابِ مَنْ قَرَأَ

ب - یی: ئەم یائانە نابن بەرەوی:

۱- ییی ئیتلاق، کە لە تیرکردنی بزوینی رەوی لە ھۆنراوی کراویدا پەیدا دەبێ، کە بزوینەکە ی ژیر بێ. وەک (کامیل):

خَلُّ الْبُكَاءِ بِمَوْكِبِ الشُّهَدَاءِ
إِنَّ الْبُكَاءَ مَطِيئَةُ الضُّعَفَاءِ

بوونی شتی وا لە ھۆنراوی کوردی پەتیدا ستەمە.

۲- ییی پاناوی وەستاو، چ بۆ کەسی یە کەمی تاک بێ، وە چ بۆ کەسی دووھەمی فەرمانی مێیینە ی تاک بێ و بزوینی پێشی ژیر بێ و دوا پێستی سەر وای بێ، وەک: (عزائی، ندائی، ردائی، بی، ابئی، ابی، منی، عینی) وەک (اضری، کلی، اشری، قری). جاروبار ئەم جۆرە ییئە ئەگەر موزافوئیلە یھێ بێ دەبێ بەرەوی. وەک (کامیل):

إِنِّي أَمْرٌ أَحْمِي ذِمَارَ إِخْوَتِي
إِذَا يَرُونِي مُنْكَرًا يَرْمُونَنِي

۳- ییی خەروج، وەک چامەکە نالی (... بردھی، سردھی... تاد).

۴- ییی ئەصلی، یا نائەصلی، کە پێستی پێشی نەگۆر بێ، وەک (راقی، باقی، لاقی، ساقی...) وە ییی سووک کراوی ھەمزە، وەک (مالی) لە (مالی) بێ. (تیبینی): ئەم جۆرە ییئانە دروستە بن بەرەوی:

۵- ییی بزویندار، کە پێستی پێشی بزویندار بێ، وەک (لِسَانِيَا، بَوَائِيَا، يَمَانِيَا، بَوَاكِيَا، حَوَالِيَا، هَيَا، حَيَا، جَنِيَا).

۶- خۆی وەستاو بێ و پێستی پێشی سەردار بێ، وەک (رەمەل):

سَائِقَ الْأَطْعَانَ يَطْوِي الْبِيدَ طِي
مَنْعَمًا، عَرَجَ عَلَى كُثْبَانَ طِي

لە کوردیشا وەک (مەولەوی - دە برگە):

ئەم تەفرە ی تەویە ی حەقیقی تا کە ی
عومر سۆزی کوا؟ ئەسۆزی دەخە ی
نالیش لە چامە یە کە دەفەر مووی (ھەزەج):

وەرە ساقی! بەشین و نەدب و واوہ ی
ئەوا فەرشی حەیات ی خۆم دەکەم طە ی!
یا وەک ئەم چامە یە ی تری، کە ئەمە سەردێرە کە یە تی (ھەزەج):
(بِحَمْدِ اللَّهِ) دوو چاوی یارم ئۆخە ی
بەبێ مە ی مەستە، بێ مە ی مەستە بێ مە ی

۷- خۆی بزواو و پێستی پێشی وەستاو بێ، وەک (بَغِيَا، لَأِيَا، نَأِيَا، هَدِيَا، شَرِيَا، رَمِيَّةً، طَبِيَّةً، حَلِيَّةً، عَنَائِيَّةً، رِعَائِيَّةً، رَايَةً، آيَةً...).

۸- ییی گیراویدار، وەک: (قَصِي، عُدِي، لَوِي، قِصِي)

۹- ییی نەیسبە ی قورس، یا سووک، وەک (بەغدادی، کردی، ھەورامی، سنە یی، سلیمانە یی...).

ئەم ھۆنراوہ ی قانبع - رەحمە تی خودای لی بێ - بە ییی ئەم برگە یە:

رۆلە! عیسایی یاخۆ مووسایی مەچۆ بە گژیا ھەر بە خۆرایی
ھەتا دەتوانی بە دلنە وایی ببھینە سەر ری، رینگە ی برای
بەلام لەم ھۆنراوہ ی ترا کە دەلتی (رەمەل):
کوردە! کورە کە ت کە بێ کە وایە ژنە کە ت پرووتە و ئەلێی دەعبایە
گەر وەرە کە ت چۆلە و بێ گا و مانگایە سوتندت بۆ ئەخۆم کە خە تای چایە!
لەم چواربەندە دا (۱) رەویبە، بیتکە ی پاشی پاش رەویبە.

۱۰- ییی ئەصلی وەستاو، کە پێستی پێشی بگۆری ژیردار بێ، وەک (یکفی، یرمی، مبدی، نالی، مەحوی، ساقی).

ئەم دێرە ی سەلام جۆرێکە لەم جۆرە:

دەرچووم رۆیشتم بۆ قەراخی دی بە لکو پە لکن گیا بدۆزمۆ لەوی

ههروا ئەم دێرێ که باسی گوندیکی کوردستان دهکا، له کاتی هێرشێ جهیش و جاشا (جاشنامه کهی نوری فارس، ده برکهی):

درندهی به عسی تینوی خوینی کورد وەک گورگی برسی ده پزانه ناو گوند
به چاونووقانێ دیتی ده وره دراو ده بوو به گۆمی خوتن و ئەشکی چاو
(وهک مۆم ده سوتا دار و بهردی دێ وەک گزره ده کهوت ته رمی نیر و مێ)

۱۱- بیتی یه که می (فعیل) له موعتهه للولاما، دروسته بیتی به رهوی، وهک (ره جهز):

أَلَمْ تَكُنْ أَقْسَمْتَ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ أَنْ مَطَايَاكَ لِمَنْ خَيْرِ الْمَطِي!

ج- واو: ئەم جوژه واوانه دهست نادهن بو رهوی:

۱- واوی ئیتلاق، که ئەو واوهیه له بزوینی بزوری رهوی پهیدا ده بیتی له هۆنراوی کراوه دا،
وهک (یولڈ) ده بیتی به (یولڈو) پروانه: (چهند تایبه ته ندیبه کی رهوی - ز).

۲- واوی راناوی کۆی که سی سییه م، وهک (ذهبوا، فعلوا، حیوا...) به لام ئەم جوژه
واوه نه گهر پیتی سه ر بیتی به رهوی، وهک (عَصَوًا، رَمَوًا...).

۳- واوی لکاو به راناوی کۆوه، وهک (هُمُو، كُمُو، عَلِيَهُمُو، إِلَيْكُمُو، حُبُّهُمُو،
وَدُّكُمُو...) وهک (ره مهل):

فَتَزَوَّدُ لِلْهُوَى أَسْفًا وَأَنْسَ يَا مَسْكِينَ حُبَّهُمُو

۴- واوی خهروج (ر: الخروج) وهک (به سیط):

كَيْفَ السَّبِيلُ أَلَى ضَيْفٍ يَزَاوِرُهُ وَالنَّوْمُ فِي جُمْلَةِ الْأَحْبَابِ هَاجِرُهُ

ئەم جوژه واوانه له کور دیدا نییه، مه گهر وهک شیعه که ی نالی، ههستیاری شیعه ری پۆ
بنی له رسته ی تیکه ل، له کوردی و عه ره بی (بر: ۲۲ - البيت - هیتلکاری...).

(تیبینی): ئەم جوژه واوانه ده بن به رهوی:

۵- واوی بزواو، که پیتی پیتی وهستاو بیتی، وهک (دلو، شأو، عضو...).

۶- واوی وهستاوی ئەصلی که پیتی پیتی سه ری هه بی، یا ژیر، یا پۆر، وهک مه حوی
ده لێ (هه زه ج):

که لێوی خوینمی نۆشی، شهوی خهت گرتی ده وری ئەو

به قسوربانی خوینیکم که وا پۆیی به سه ریا شهو!

یا وهک (یغزو، برجو، یعفو...).

نالیش - رهحه ته ی خودای لێ بیتی - ده فه رمووی (هه زه ج - واوی وهستاوی پیتی
بو ردار):

زولفت که له سه ر روو به خه م و تابشه ئەم پۆ

دوودی سییه هی عووده له سه ر عاریضی پشکو

له دوا ئەم سه ر دێره وه ئەم واوانه بوون به رهوی: (ئه ستو، ئە پۆ، شه و پۆ، هیرۆ، تو).
مه حویش ده فه رمووی (هه زه ج - واوی بزواو، که پیتی پیتی وهستاو بیتی):

که بیتی لێوی له سه ر لێوم بنی، رۆحم له سه ر لێوه

که لێوی لابه ری، ئە لبه تته رۆحم ده رده چی پتوه

وه فایی له چامه یه کا هه مزه ی قه لباکراو به واوی کردووه به رهوی: (جادوو، ئاهوو،
گیسو، ئە ره ستوو، گه وهه ر و لوو لوو). (پروانه: نمونه کانی ریدف چواره م).

د- هتی: ئەم جوژه هیبانه نابن به رهوی:

۱- هیتی ئیست (وهقف) وهک: (هَذَا غُلَامِيَّةٌ) و (يَا أَبَه) که رۆلی ئەم جوژه هیتی
ئیسته، ته نیا ده رخستنی بزوینی پیتی خۆبه تی و به س. پیتی ده گوتری: هیتی وهقف بو
ته بیینی هه ره که.

۲- هیتی راناوی بزواو، که پیتی پیتی بزواو بیتی، وهک (کامل):

عَدَلَ الْعَوَاذِلُ حَوْلَ قَلْبِ التَّائِه

وَهُوَى الْأَحْبَبَةِ مِنْهُ فِي (سَوْدَائِهِ)

۳- هیتی راناوی بزواوی تاکی میبینه ی که سی سییه م، که پیتی پیتی بزواو بیتی، وهک
(ره جهز):

وَكُلَّمَا جَدَّتْ تَرَانِي عِنْدَهَا

كَيْفَ تَرَى عَدُوَّ غُلَامٍ رَدَّهَا

۴- تیتی ته ئیث که به هتی گۆ بکری، که پیتی ده گوتری هیتی وهستاو، که له بنه ره تدا
تیتی خری نیشانه ی میبینه یه له ریزمانی عه ره بیدا. وهک (رَقَبَةٌ، حَطَبَةٌ، مَقْرَبَةٌ... حمزة،
طلحة...)

به لام تیتی خری میبینه ئە گهر بزواو بیتی ههستیاری خۆی سه ر پشکه. بزوینی کورتی
(ه) که له جیتی سه ری عه ره بییه، که له کۆتایی پیتی ره ویدا بیتی، وهک تیتی خری میبینه ی

بهی گۆپیکراویش دهست نادات بۆ رهوی. حاجی - بهرهمهت بی - دهلی (رهمل):

زۆر سهگم دیوه فهقهت نهمدی رهقیبی ههنده سه
وهزعی نامهوزون دهبن، وهک خانویی بی ههندهسه
ئهورهحمان بهگی بابان دهلی (ههزهج):

بهجاری مهستی کردم بۆ سهییکی ئه و دهم و لیوه
مهگر لیکی دهمی ئه و دولبهره، شیلهی رهگی میوه

(تیبینی): ئه م جوړه هیپانه دهبن بهرهوی:

۵- هپی بزواو، یا وهستاو، که بهشی بی له وشه، بهمهرجی پیتی پیشی بزواو بی،
وهک (یتاوه، یعمه، يتوجه، يقهقه، بهه بهه، ئهه، بهه!، رهه، شهه).

۶- هپی راناوی تاکی کهسی سییهم، چ بۆ نیر، وه چ بۆ می بی، بهمهرجی پیتی
پیشی پیتی مهدد بی، یا پیتی وهستاو بی، وهک (مجربها، مجاربها، مرساها، أهواه،
منه، دعه) وهک ئهوه: (منه) و (عنه) بکا بهسهروای دوو دپیر.

۷- هپی بزواوی بهشی وشه، بهمهرجی پیتی پیشی وهستاو بی، وهک (بهسیط):

وَدَعْتُهُ وَدَمُوعُ الْعَيْنِ مُذْرَقَةٌ

وَالنَّفْسُ بَاكِيَةٌ وَالْقَلْبُ أَوْاهُ

۸- هپی راناو بهمهرجی پیتی پیشی وهستاو بی، وهک (کامل):

قولوا له روجي فِدَاهُ هَذَا التَّجَنِّي مَا مَدَاهُ

(بر: ی - میم - ۱، ۲، ۳ له دواوه).

ه- تی: ئه مانه نابن بهرهوی:

۱- تیبی میپینه، خپ بی یا درپژ، وهستاو بی یا بزواو، بهمهرجی پیتی پیشیان نهگۆر
بی، وهک (تولت، حلت، ذلت، ملت، استحلت، اقلت، مهلة، سهلة، قتلة، كتلة) پسته
نهگۆره که رهوییه.

۲- تیبی خپی میپینه، له کاتی ئیستا، بهلام زۆر کهم له ناچاریدا دهکری بهرهوی،
بهمهرجی بهتی گۆی بی بکری وهک (شجرة + فذکرت) پروانه (ناچاری/۹۹/ج، ۱۰۲-
۱۷).

ئه م جوړه تیبیه له کوردیدا به دوو جوړ بهکار دههینری:

آ- جاری وا ههیه بهدرپژ ده نووسری و بهتی گۆی بی دهکری وهک: (وهزارهت،
ئیشارهت، نهشتهت، منعت، رهحهت).

ئه م جوړه بیان به زۆری له کوردیدا ده بی بهرهوی، حهریق - رهحهتی خوی لی بی -
دهفهرمووی: (ههزهجی ئهخرهه):

ئه م خوسرهوی خوبانه کهوا دیته نهظارهت

شیرینه ئهگر دل برپینی بهئیشارهت

ب- جاری وایش ههیه به بزوین ده نووسری، ئاوا (ه) به بزوینیش ده خوینریتته وه، وهک
(تهویه، نۆیه، مه رته به، ئیجازه...) ئه مه بیان نابی بهرهوی. بهلام له بهر ئه وهی زۆریه
نووسهر و خوینهر و چاپکار، شارهزایی تهواویان نییه، له ریزمان و له زمانه وانی، بۆ
ئاسانکاری، ئه و جوړه چامه نهی که به بزوینی (ه) کۆتایییان دی، له پیتی هپی دیوانه
تۆمارکراوه کاندای، له کوردیدا پۆلین کراون، گهرچی ئه م بزوینی (ه) گهلی جیاوازی ههیه له
دهنگی هی.

(تیبینی): ئه مانه دهبن بهرهوی:

۱- تیبی بهشی وشه، وهک (متفلت، مصلت، کمیت).

۲- تیبی خپی میپینه و تیبی درپژ میپینه، بهمهرجی پیتی پیشی نهگۆر نه بی، وهک
له هۆنراویکا ئه م وشانه بن بهسهروا: (بالشفقة، نمت، لم یمت...) له کاتی وادا دروسته
تیبی بهشی وشه و تیبی تهئنیث، چ خپ، چ درپژ، بهرودوا بن بهرهوی. وهک: (المتفلت،
مصلت، عریکتی، کمیت...) و (أحبتي، بجملتي، کلت، حرقتي، لرؤيتي). ههروا
ئه گهر تیبی درپژ میپینه وهستاویش بی وهک: (أنت، نمت، حاصت) به تیبی وهستاو له م
وشانه دا.

۳- تیبی میپینهی خپ، ههروا تیبی بهشی وشه، ههروا تیبی میپینهی درپژ، بهمهرجی
پیتی پیشیان وهستاو بی، وهک ئه م وشانه بوون بهسهروا له هۆنراویکا: (للصلاة،
المات، السافیات...) له م وشانه دا تیکه رهوییه، ئه لفه که، ریدفه، ئیشباعی بزوینی تیکه
وهسله.

مه حوی - رهحهتی خودای لی بی - دهفهرمووی (رهمل):

دل له سه رخۆ چوونی پهی ده رهیه ده لیلی یاره هات

عهقل و هوش ئه ی دل بکه حاضر، له پیشه کاره هات

له پاش ئەم سەردێرە له دێرەکانی تردا ئەم وشانە سەروان: (حەیات، وەفات، ھەلات، برات، نەھات، ئەبات، لات، الحیاة).

۴- تیبی راناوی فاعیل، وەک (أَكَلْتُ، شَرِبْتُ، خَلَقْتُ، حَضَّتْ).

و- کاف: کاف یا ئەصلییە واتە: بەشی وشە، یا کافی خیطابە، واتە: راناوی کەسی دووھمی تاکە، چ نێر چ مێ.

۱- کافی بەشی وشە بەبێ قەید و مەرج دەبێ بەرھەمی. ئیتیر چ کافە کە خۆی بزواو بێ، یا وەستاو، وە ھەروا پیتی پیتی چ بزواو بێ یا وەستاو، وە چ نەگۆر بێ و چ بگۆر. وەک (مالک، ھالک، بارک، شارک، ماسک، سافک) یا وەک: (شک، دک، حک) یا وەک (باک، شاک، حاک...) یا وەک (عَالِك، سَالِك، مَالِك، حَالِك، ھالک...). له ئیقبالننامەدا دەفەرمووی:

له پیش نبوهرۆ قەیلولە چاکە له پاش نبوهرۆ نووستن ھیلاکە

۲- کافی راناو چەند جووری ھەبە:

آ- پیتی پیتی پیتی مەدد بێ، واتە: بزوینی درێژ بێ: (ا، و، ی) ئەو پیتیستە کافە کە بێ بەرھەمی، وەک: (ذِكْرًا، الْقَاك، رِيَاك، حِيَاك) و (أَسْلُوک، أَبُوک، اهلوك، فيک...).

ب- پیتی پیتی پیتی بێ دەنگ (حەرفی صەحیح) بێ، وە بزواوی نەگۆر بێ، ئەوە دروستە کافە کە بێ بەرھەمی، یا پیتە نەگۆرە کە بێ بەرھەمی و کافە کە بێ بەوھەصل، وەک: (نُوْلَك، شَاغْلَك، أَذْهَلَك) و (استودَعَا، أَطْلَعَا، مَعَا).

ج- پیتی پیتی بگۆر بێ، ئەو پیتیستە کە کافە کە پەوی بێ، خوای کافە کە بزواو بێ یا وەستاو، وەک: (مَلِك، بَك، تَمَسَك، تَحْرَك...) و (ضربك، أدبك...).

تیبینی:

۱- له یەك پارچە ھۆنراودا، کافی بەشی وشە و کافی راناوی کەسی دووھم دروستە کۆ ببنەو، وەک ئەم وشانە بەرودوا له دێرەکاندا بێن بەسەروا (الملک، بک، تمسک، تحرک).

۲- کافی ئەصلی و کافی خیطاب (راناو) و دەبێ بزواو دەبن و وا دەبێ وەستاو.

ز- تەنوبن: نابێ بەرھەمی بەھەر شەش جوورە کە یەو:

تەنوبن شەش جووری ھەبە: تەمکین و تەنکیر و موقابەلە و عیوھز و تەرەننوم و عالی.

ئەمانە ھیچیان دەست نادەن بێن بەرھەمی، چ حالەتی رەفە، یا نەصبە، یا جەررەیان بێ.

آ- تەنوبنی تەمکین ئەو یە کە دەچیتە سەر ناوی موعرەب، وەک: (زید = زیدن).

ب- تەنوبنی تەنکیر، ئەو یە کە دەچیتە سەر ناوی مەبنی، بۆ ئەو یە مەعریفە ی لە نەکیڕە ی جیا بکریتەو، وەک: (مَرَرْتُ بِسَيِّبَيْهِ وَبِسَيِّبَيْهِ آخِرًا).

ج- تەنوبنی موقابەلە، وەک: (مسلمات) تەنوبنە کە ی لە موقابەلە ی نوونی (مسلمین) ەدایە.

د- تەنوبنی عیوھز، سێ جووری ھەبە:

۱- عیوھزی جوملە، لە جیاتی رستە، وەک تەنوبنی (ئذ = أَنْذَن) له (حینئذ) دا.

۲- عیوھزی ئیسمیکی موفرەد، لە جیاتی ناویکی تەنیا، وەک تەنوبنی (كُلُّ = كَلْن) له (كُلُّ أُنُوهُ دَاخِرِينَ) واتە: کُلُّ وَأَحَدٍ.

۳- عیوھزی تاقە پیتی، وەک تەنوبنی (غَوَاشٍ، جَوَارٍ) کە تەنوبنە کە یان لە بری حەرفی پیتی کۆتاییانە، کە لە سەرەتاو ە ئاوابوون: (جَوَارِي، غَوَاشِي).

ھ- تەنوبنی تەرەننوم - کە ئەو یە دەچیتە سەر سەرۆای رەھا، لە جیاتی ئەلف، بۆ تەرەننوم و دەنگ لەرینەو، وەک (واقیر):

أَقْلَى اللَّوْمِ - عَاذِلَ - وَالْعَتَابِ

وَقَوْلِي - إِنْ أَصَبْتُ - أَصَابِنُ

و- تەنوبنی عالی - کە ئەو تەنوبنە یە دەچیتە سەر سەرۆای داخراو (مقید) وەک (رەجەز):

وَقَاتِمِ الْأَعْمَاقِ خَاوِيِ الْمُخْتَرَفِ

مَشْتَبِهِ الْأَعْلَامِ لِمَاعِ الْخَفَقِنُ

ح- نوونی تەوکید:

نوونی تەوکید خەفیفە و ئەقیلە نابن بەرھەمی، مەگەر چۆنھا، وەک (رەجەز):

وَعَالِمٍ يَعْلَمُهُ لَمْ يَعْمَلَنَّ مُعَذِّبٌ مِنْ قَبْلِ عِبَادِ الْوَتَنِ

ط- ھەمزە:

۱- ھەمزە، چ بزواو بێ و، چ وەستاو بێ، دەبێ بەرھەمی، وە چ بزوینە کە ی سەر بێ، یا

ژبیر بئ، یا بۆر بئ، وه له شیعری مقید و مطلقا دهبی بهرپهوی. وهک (رهجهز):

عَلَيْكَ بِالدُّعَاءِ فَالدُّعَاءُ لِكُلِّ دَائِنَا هُوَ الدَّوَاءُ

۲- ئەو چامانهی که دوا پیتی دپیرهکانی ئەلفی مهمدوو ده بئ، پتییان دهگوتری: چامه
مههموزی مورد هف. وهک (خه فیف):

أَذْنَتْنَا بَيْنَهَا أَسْمَاءُ رَبِّ تَأْوِيْمَلُ مِنْهُ الثَّوَاءُ

ی- میم:

۱- پیتی میم، ئەگەر بهشی وشه بوو، بهبئ مهرج دهبی بهرپهوی، وه چامه میمی زۆر
زۆره، وهک قهصیدهی بوردییهی بوصیری - رهحهتهی خودای لی بئ -.

۲- میم ئەگەر بهشی بوو له راناو، وهک (منکم، منهم، منکما، منهما، منکمو،
منهمو، هم، کم، هما، کما...) ئەوه وا باشه که پیتی تر له پیشیهوه نهگۆر بئ، گهرچی
بهکه می میمی بهشی راناو کراوه بهرپهوی، وهک (بهسیط):

مَوْلَايَ صَلِّ وَسَلِّمْ دَائِمًا اَبَدًا

عَلَى حَبِيْبِكَ خَيْرِ الْخَلْقِ كُلِّهِمْ

۳- میم له (فیهم) و (منهم) و (منکم) دا رهوییه، وه دروسته ئەم سئ وشهیه له
چامهیهکا بن بهسروای دپیرهکانی. واته (ی) (فیهم) ریدف نییه.

ک- پیتی گیراویدار: حهرفی موشه ددهد دروسته بی بهرپهوی، بهلام له سهروای
داخراودا داده نری بهیهک پیتی وهستاو. ههروهک دروسته له دپیریکا پیتی رهوی گیراویدار
بئ و له دپیریکی تر دا سووک بئ وهک: (بَلْ) له گه ل (حَلْ) یان (مَنْ) و (عَنْ).

ل- نوونی نیشانهی راناوی کۆ: دروسته بی بهرپهوی وهک (یا تین × أسان).

دوا تیبینی سهبارهت بهرپهوی:

۱- وهک ده رکهوت زۆریه ی پیتتهکانی ئەلفوی دهست ددهن بۆ رهوی:

آ- ئەو پیتانهی له ئەلفوی عه رهبی، که بهبئ مهرج دهست ددهن بۆ رهوی ئەم
پیتانه: (ب، ث، ج، ح، خ، د، ذ، ر، ز، س، ش، ص، ض، ط، ظ، ع، غ، ف، ق، ل).

ب- ئەو پیتانهی که له گه ل مه رجدا دهست ددهن بۆ رهوی: (ت، ک، م، ن، و، ه، ی،
ء، ا).

ج- ئەو پیتانهی که تایبه تن به زمانی کوردییه وه ئەمانه: (پ، چ، ژ، ف، گ) له گه ل
چهند حاله تیکی واو و یی گوشراو، یا کراوه، حاله تهکانی واو و یی ئەمانه: (ۆ، وو،
وی، بی، ئ، وی) وهک: ئەمپۆ، بوو، دهبی، مراوی، خوئی، توئی، نوئی، کوئی.

د- ئەو پیتانهی له ئەلفوی عه ره بییدا بهبئ مه رج دهبن بهرپهوی، له کوردیشدا بهبئ
مه رج دهبن بهرپهوی، ههروا پیتتهکانی: (پ، چ، ژ، ف، گ) که تایبه تن به زمانی
کوردییه وه.

ه- پیتتهکانی: (ت، ک، م، ن، و، ه، ی، ء، ا) ئەگەر بهشی بن له وشه ی رهسه نی
کوردی، بهبئ بهند و مه رج دهبن بهرپهوی، وهک: (ئاوات، جووت، پشکووت، نوک،
تووک، چرووک، بووک، مام، سام، کیم، دیم، چه م، دم، لم، بن، شن، سن، چهن، من،
ژن، هه و، که و، خه و، به ه، ره ه، جه ه، نه ء، برا، که و، بالا، چرا).

بهلام ئەگەر بهشی نه بوون له وشه ئەوه برپاری تایبه تی سه بارهت به بوون و نه بوونیان
به رهوی هه یه له جیگه ی خو یانا دین.

و- هه ر کاتی پیتی بوو بهرپهوی، ئیتر ئەو پیتته خو ی و بزوینه که ی، یا خو ی و زه نه که ی،
له سه راسه ری چامه که دا، له جیگه ی دیار ی کراوی خویدا، دوو باره ده پیتته وه. جا دروسته
ئەو پیتته له پیتته بئ مه رج هکان بئ، یا له پیتته مه رج داره کان بئ، یا له هه ردوو لا بئ،
به رودوا رهوی دپیرهکان تیکه ل بن له هه ردوو جو ره که. جا له سه ر ئەم بنیاته دروسته:

۱- پیتته رهوییهکانی دپیرهکانی سهرواکانی چامه بی، گشتیان له یهک جو ر بن، وهک ئەم
وشانه: (کهف، ته رهف، کهف، دهف، سه دهف، که لهف، شه رهف، ئە سهف، سه لهف) که
مه حوی کردوونی بهرپهوی له چامه ی ژماره یه کی پیتی فیدا، وه پیتی فی له پیتته بی
مه رج هکانه.

۲- هه موو پیتتهکانی رهوی له هۆنراوهکاندا له پیتته مه رج داره کان بن، وهک (أراها،
محاهها، أذاها، سناها) که پیتی هتی راناو له م شیعرا نه دا بووه بهرپهوی، چونکه مه رجی
بوون بهرپهوی هاتۆته دی، که ئەوه یه پیتی پیشی پیتی مه دد بئ، که لی ره دا بزوینی درێزه،
که ئە له ف.

۳- دروسته پیتتهکانی رهوی تیکه ل بن له هه ردوو جو ره که، وهک: (سَمَّاك، بَرَاك،
أَلْقَاك، ذَكَرَاك، بَشْرَاك). ئەمه له کوردیشدا هه ر وایه وهک ئەم سه روا یانه له چامه یه کی
نالیدا: (شامات، ئافات، فات، ئاوات، هات، ...).

۴- دروسته پیتی رهوی جارئ سووک بی و جارئ قورس، وهک (عَنَى) له گهل (ابنی) وهک (شَدُوا) له گهل (هِنْدُ) و (نَهْجُدُ) وهک (جَدًا × مَجْدًا).

۵- ئەو پیتانهی که دهبن بهاوپرهوی یه کتری و مه خره جیان له یه که وه نزیکه زۆرن.

دووهم: پیتی وهصل که جووری یه که مه له پاشرهوی: سیله: وهسل

۱- وهسل - یا پاشرهوی - پیتیکه یه کسه ر وا له پاش پیتی رهوی به وه، یا دوا پیتی گوپتیکراوه، یا وا له نیوانی رهوی و دوا پیتی دپره وه.

۲- ته نیا ئەم پینج پیته له عه ره بیدا دهبن به وهسل: (يَهْوَاك) به لام کاف زۆر که م.

۳- وهسل تاییه ته به سه روای ره هاوه، له هه موو جووره هونراویکی ره ها دا ده بی، وهک: تاک و سیینه و چوارین و چامه و... تاد.

۴- پیته مه دده کانی ئیشباعی رهوی له کاتی ئیستا ده کرتین، ناوا: (يُولَدُ) که له کاتی وهصلا ده بی به (يُولَدُ) له کاتی ئیستا ده خوتن پیته وه (يُولَدُ).

۵- پیته مه دده کانی وهصل، واو و یا یان له خه تا نانوسرتین، به مه رجی له ئیشباع پهیدا بووین، له بهر ئەوه له عه ره بیدا پیتیان ده گوتری: وهصلی مه خفی (پاشرهوی شاراوه).

۶- هه ره شهش پیته که ی وهسل دروسته وهستاو بن، بگره پیته مه دده کانی وهسل، هه مپیشه ده بی وهستاو بن، به لام هی و کاف وهستاویش دهبن و بزواویش.

۷- پاشرهوی له کوردیدا چهند جووری هه یه:

آ- ده قاو دهق وهک هیتی عه ره بی وایه، وهک: مه شکه، په یکه، سه (سووکراوی سهگ)، شووتی، نهوتی، هه بوو، نه بوو، برا، چرا).

ب- چهند جووری تری هه یه تاییه تن به زمانی کوردی به وه، بامپین بو جینگه ی خوی.

۸- ماموستا عه زیز گهردی ناوا پیتاسه ی پاشرهوی عه ره بی دهکا:

(تیسپیکه دوا ی رهوی دئ و پیتیه وه ده لکی و یه کتیکه له م چوار تیسپه: (و، ا، ی، ه) و پیتی ده گوتری: (الصلة) یان: الوصل). ئیستایش - به پشتی خودا ده که یان به باسی ئەو پیتانهی که دهبن به پاشرهوی:

آ- ئەلف: ئەو ئەلفانهی که له باسی (چی پیتی دروسته بی به رهوی) نه ده بوون

به رهوی، ئەم ژمارانه یان دهبن به وهصل، وه نمونه کانی ئەوی ریک دهست ده دن بو نمونه ی تیره که وهصله:

(۱- ئەلفی ئیطلاق. ۲- ئەلفی ته ثنیه. ۳- ئەلفی ته بین. ۴- ئەلفی عیوه زی ته نوین. ۵- ئەلفی له کاتی ده رجا بی به نوون. ۶- ئەلفی که له بنه رتدا نوونی ته و کیدی سووک بوو بی. ۷- ئەلفی پاش پیتی رهوی. ۸- ئەلفی (له ا، کلها... تاد) له سه ر رای شاز که هیکه رهوی بی.

۱۱- ئەلفی کورت و ئەلفی درت، که هه ستیار له پیتیان هه پیتی تر دابین بکا. ۱۳- ئەلفی ته سه یلکراو له هه مزه.

ب- بی: ئەو یانانه ی که له باسی (چی پیتی دروسته بی به رهوی) دا نه ده بوون به رهوی، ئەم ژمارانه یان دهبن به وهسل:

۱- ییتی ئیستاق. ۲- ییتی راناوی وهستاو... تاد. ۴- ییتی ئەصلی یا نئهصلی، که پیتی پیشی نه گۆر بی. ۱۱- ییتی دووه می (فعیل) وهک (العلی).

ج- واو: ئەو واوانه ی که له باسی (چی پیتی دروسته بی به رهوی) دا نه ده بوون، به رهوی ئەم ژمارانه یان دهبن به وهصل:

(۱- واوی ئیستاق. ۲- واوی راناوی کو ی که سی سییه م. ۳- واوی لکاو به راناوی که سی کووه.

د- هیتی وهصل:

۱- هیتی وهسل چوار بار (حاله ت) ی هه یه: یا سه ر، یا ژیر، یا بو، یا زه نه ی هه یه، به ریز وهک (سلامها، في فؤاده، دَوامه، أربعه).

۲- هیتی بزواوی پاش رهوی به پیتی جووری بزوتنه که ی پیتیکی مه ددی له چه شنی بزوتنه که ی لی پهیدا ده بی، له بو: واو، له سه ر: ئەلف، له ژیر: بی، ئەم سئ پیته که سئ بزوتنی درتین، له م بارانه دا که له تیرکردنی هیتی پاشرهوی پهیدا دهبن پیتیان ده گوتری: (خهروج).

واو و ییکه یان له خه تا نانوسرتین، له بهر ئەوه پیتیان ده گوتری: (خهروجی مه خفی: خهروجی شاراوه) به لام ئەلفه که یان له خه تا چه سپاوه.

۳- هیتی وهصلی بزواو، خوی و جووری بزوتنه که ی نه گۆرن، ده بی هه ستیار له گشت

دیره‌کانی هۆنراوا پابه‌ند بێ پێیان و دابینیان بکا. به‌لام له کاتی ئیستا دروسته ئیستی به‌زهنه له‌سه‌ر بکری ئاوا: (لُه = ن ن) بکری به (لُه = -). به‌وینه ئه‌گه‌ر له سه‌روای سه‌ردی‌دا (به) بوو، ده‌بی له سه‌روای هه‌موو دیره‌کانی پاشیه‌وه هیتی وه‌صله‌که ژیری هه‌بی. سه‌ریش هه‌روا، بو‌ریش هه‌روا، زهنه‌یش هه‌روا.

۴- بزوینی کورتی (ه) له دوا پیتی ره‌وییه‌وه دانانری به‌هیتی وه‌صل، واته: له کوردیدا، چونکه ئه‌م بزوینه کورته له کوردیدا ده‌ق رۆلی سه‌ری عه‌ره‌بی ده‌بینی. واته: له کاتی تیرکردندا ده‌بی به (ا) وه‌ک شیعره‌که‌ی سه‌لام: (له چاوی پا‌کا).

۵- هیتی پاشه‌روه‌ی یا به‌شی وشه‌یه، وه‌ک (تائه) و (فاره) یا راناوه وه‌ک: (به، عینها) یا هیتی ئیسته، وه‌ک (غلامیه، یا ابه) یا تیی خری نیشانه‌ی می‌بینیه له ناوا، و، له‌به‌ر ئیست، به‌هیتی وه‌ستاو گو‌ده‌کری، وه‌ک (رقبه) که خۆی (رقبه) بوو، وه‌ک (حمزه) که خۆی (حمزة) بووه.

ه- وه‌صل به‌کاف: بروانه: یه‌که‌م - و - کاف.

و- وه‌صل به‌هه‌مه‌زه: بروانه: یه‌که‌م پیتی ره‌وی / ب - یی.

سییه‌م: پیتی خه‌روج، به‌سه‌ری خیی خه‌روج: پاش وه‌سل:

۱- خه‌روج پیتیکی مه‌دده - بزوینیکی درێژه - له چه‌شنی بزوینی هیتی وه‌صل، یا کافی وه‌صل، له سه‌روای کراوه‌ی وه‌سل‌داردا (ب: ۶۷ - الخروج) + (دووه‌م - د - هیتی وه‌سل).

۲- بزوینی درێژ له کۆتایی سه‌روادا، که یه‌کیکه له‌م سنج بزوینه: (ا، ی، و) ئه‌گه‌ر له تیرکردنی بزوینی ره‌وییه‌وه په‌یدا بووبی ده‌بی به‌وه‌صل، به‌لام ئه‌گه‌ر له تیرکردنی بزوینی پیتی وه‌صله‌وه په‌یدا بووبی، ده‌بی به‌خه‌روج.

چهند تیببینه‌ک:

۱- ری ده‌که‌وی که پیتی به‌شی وشه و پیتی زائیدی که به‌مه‌رج ده‌بی به‌ره‌وی، له دیره‌کانی چامه‌دا ده‌بن به‌ره‌وی.

۲- هه‌روا پیتی وه‌صلیش، به‌وینه: دروسته که پیتی به‌شی وشه و، پیتی ته‌ره‌ننوم و، یی سووک‌کراوی هه‌مه‌زه و، یییه‌کانی تری وه‌سل به‌سه‌ره له دیره‌کانی یه‌ک چامه‌دا بێن به‌پیتی وه‌سل. وه‌ک (المال، المال، الأحوال، الأنفال) یا وه‌ک (الظامی) سووک‌کراوی

(الظامی) له‌گه‌ل (الإکرام، غلامی) دا، یا وه‌ک پیتی ته‌ره‌ننومی (تَهْمَد = تَهْمَدِي) له‌گه‌ل پیتی ریشیه‌ی (الصّدی) وه‌ک (السّرّاب) له‌گه‌ل (شرابی) وه‌ک (الرّوآبی، الزّرابی، عَدّابی).

۳- له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌زۆری پیتی خه‌روج له تیرکردنی بزوینی پیتی وه‌صل په‌یدا ده‌بی، له سه‌راسه‌ری دیره‌کانی هۆنراوا یه‌ک شت ده‌بی، زۆر زۆر که‌م وا ده‌بی که پیتی خه‌روج غه‌یری پیتی ئیشباع و ته‌ره‌ننوم بێ، وه‌ک (الوکه، فله، و لهو) یا وه‌ک (به، مُشْتَبِه، اشتبهي) له یه‌که‌ما (ل) ره‌وییه (ه) له (الوله) دا به‌شی وشه‌یه، له (فله) دا راناوه، له (لهو) دا به‌شی وشه‌ی راناوه، ئیشباعی (ه) (الوله) و (فله) واوه ده‌بی به‌خه‌روج، واوی (لهو) که ویستا و کراوه ده‌بی به‌خه‌روج.

چواره‌م: ریدف که جو‌ری یه‌که‌مه له جو‌ره‌کانی پێش‌ره‌وی (ن: الرّدف):

ریدف: ئه‌و پسته مه‌دده، یا ئه‌و پسته لینیه که یه‌کسه‌ر له سه‌روادا وا له پش پیتی ره‌وییه‌وه. ریدف له کوردیدا سنج جو‌ری هه‌یه:

جو‌ری یه‌که‌م: ریدفی ئه‌صلی، ده‌ق وه‌ک ریدفی عه‌ره‌بی وایه، له‌به‌ر ئه‌وه هه‌ر ریدفی له هۆنراوی کوردیدا به‌پیتی ده‌ستوره‌کانی ریدفی عه‌ره‌بی بوو، ئه‌وه بێ چهند و چون له جو‌ری یه‌که‌می کوردیه.

جو‌ری دووه‌م: ریدفی زائید ده‌نگیکی نه‌بزوینه ده‌که‌ویتته نیتوان ریدفی ئه‌صلی و ره‌وییه‌وه.

جو‌ری سییه‌م: ریدفی تیکه‌ل ئه‌م دوو (م) جو‌ره‌یان با بیتی بۆ باسی سه‌روای کوردی.

ده‌ستووره سه‌ره‌کییه‌کانی ریدف:

۱- ریدف بزوینیکی درێژه یه‌کسه‌ر وا له پش ره‌وییه‌وه، جا یا ئه‌لفه، یا واویکی وه‌ستاوی پش بۆرداره، یا واویکی وه‌ستاوی پش سه‌رداره، یا یییه‌کی ژیرداری پش ژیرداره، یا یییه‌کی وه‌ستاوی پش سه‌رداره، که ئه‌مه‌یش ریک ده‌کاته پینج بار (حاله‌ت): ئاوا:

۱- (قَالَ، مَالَ، كَالَ، مامه، دایه).

۲- (رَوْم، ثوم، مؤم، سوور، دوور، کۆمه، توونه).

۳- (قَوْل، حَوْل، طَوْل، به‌ور، هه‌ور، ته‌ور، به‌وره، هه‌وره...).

۴- (قیر، سَمیر، سیر، شیر، تیر، نیره، بیر، پیسه، شیشه).

۵- (السیر، الطیر، الکیل، المیل، سیر، بهین، کهین).

بروانه: (الحزم).

۲- ریدف له هۆنراوی مقید و مطلقا دهیخ، له کوردی و فارسی و عه‌ره‌بیدا هه‌یه، پیتیکی نه‌گۆره. له عه‌ره‌بی سه‌روای ریدفدار تایبه‌ته به‌چهند ضه‌ریکه‌وه له چه‌ند به‌حرئ، وه‌ک له دواوه دئ.

۳- نه‌گه‌ر له سه‌روای سه‌ردێردا ریدف ته‌لف بوو، ده‌بی له سه‌رانسه‌ری هۆنراوه‌که‌دا ره‌چاو بکری ئاوا (قال، مال، مال، تال، دار، نار، جار، حار) وه‌ دروست نییه‌ واو - یان - بی نۆره‌سه‌ره له‌گه‌ل ته‌لفا بکا.

۴- واو و بیته‌ی چه‌زمی مورسه‌لیش نه‌گۆرن، به‌لام دروسته‌ به‌بی ناشیرینی، له‌گه‌ل یه‌کترا نۆره‌سه‌ره (تعاقب) بکه‌ن، وه‌ک: (طروب) و (مشیب) و (عجیب) و (غریب) و (یصوب) به‌رودوا سه‌روای هۆنراوی بن. به‌لام جوانتر ته‌وه‌یه که‌ واوی ریدف له سه‌راسه‌ری دێره‌کاندا په‌یره‌و بکری ئاوا: (نور، بدور، نسور، تنور، بحور، أمور، دور، سور) هه‌روا بی ئاوا: (بشیر، نذیر، عذیر، منیر).

۵- چه‌زمی مونه‌سیطیش نه‌گۆرن، وه‌ک (ثوب، روب، حوب) و (ریب، شیب، عیب...) هه‌روا دروسته‌ واو و بیته‌ی چه‌زمی مونه‌سیط له‌ ناو خویانا نۆره‌سه‌ره بکه‌ن، وه‌ک (خوف) و (ضیف) له‌م دێره‌دا (سه‌ریع):

يَا أَيُّهَا الْخَارِجُ مِنْ بَيْتِهِ وَهَارِبًا مِنْ شِدَّةِ الْخَوْفِ
ضَيْفُكَ قَدْ جَاءَ بِزَادٍ لَهُ فَارْجِعْ تَكُنْ ضَيْفًا عَلَى ضَيْفٍ

به‌لام چه‌زمی مورسه‌ل له‌گه‌ل چه‌زمی مونه‌سیتا نۆره‌سه‌ره ناکه‌ن ته‌گه‌ر شتی وا پرویدا سیناده، وه‌ک (قَضِينَا) له‌گه‌ل (رَضِينَا) دا یه‌که‌میان به‌سه‌ری ضاده‌که‌ی و دووه‌میان به‌ژیری ضاده‌که‌ی.

۶- به‌لام وا باشه‌ چامه، یا هۆنراو له سه‌ره‌تاوه هه‌تا کۆتایی یه‌ک جو‌ره ریدفی هه‌بی، وه‌ک ته‌لفی مه‌دد، یا واوی مه‌دد، یا واوی لین... تاد.

۷- دروسته ریدف و په‌وی له یه‌ک وشه‌دا بن، وه‌ک (الایامی، الیتامی) دروسته له دوو وشه‌یش دابن، وه‌ک (إذامًا). وه‌ دروسته له دێرێکا له یه‌ک وشه‌دا بن و له دێرێکی

تردا له دوو وشه‌دا بن، ئاوا: (الایامی، الیتامی، إذاما، وهاما، ویاما...).

۸- دروسته ته‌لفی ریدف سووک کراوی هه‌مه‌ به‌ی، وه‌ک (یادو) که له ته‌صلا (یادو) بووه.

۹- بیته‌ی موشه‌ده‌د دانانری به‌ریدف، وه‌ک (گیس، ریض).

۱۰- په‌یره‌وی نه‌کردنی ریدف، به‌هه‌ر شتیه‌ی بی، داده‌نری به‌سیناد وه‌ک (متقارب):

إِذَا كُنْتَ فِي حَاجَةٍ مُرْسِلًا فَأَرْسِلْ لِبَيْبَا وَلَا تُوصِهْ
وَإِنْ بَابُ أَمْرٍ عَلَيْكَ أَلْتَوَى فَشَاوِرْ حَكِيمًا وَلَا تَعْصِهْ

ته‌وه‌تا له دێری یه‌که‌ما واو له (توصه‌) دا ریدفه، صاده‌که په‌وییه، هیکه وه‌صله، بیته‌ی تیرکردنی بزوتنی هیکه خه‌روجه، به‌لام له دێری دووه‌ما ته‌رکی ریدف کراوه له (تَعْصِه‌) دا، چونکه له‌باتی واو عه‌ینه (پ: نه‌نگه‌کانی سه‌روا: سیناد).

۱۱- ریدف و ته‌سیس قه‌ت به‌یه‌که‌وه کۆ نابنه‌وه.

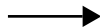
۱۲- نازناو و ناوه‌کانی ریدف:

۱- ریدفی ته‌صلی. ۲- ریدفی زانیید. ۳- ریدفی مه‌حض: ریدفی په‌تی. ۴- ریدفی مه‌دد: ریدفی بزوتنی دێرێ: چه‌زمی مورسه‌ل. ۵- ریدفی لین: ریدفی صولب: چه‌زمی مونه‌سیط: ئوانی. ۶- ریدفی موخته‌له‌ط: ریدفی تیکه‌ل.

۱۳- جو‌ره‌کانی ریدف زۆرن، سه‌روای داخراو پینج جو‌ری هه‌یه، وه‌ک له‌م خشته‌یه‌دا روون ده‌بیته‌وه:

نه‌وعی ریدف	بزوینه‌که‌ی	بزوینه‌ره‌وه‌ی	نه‌وعی وه‌صل	بزوینه‌که‌ی	خه‌روج	وشه‌که‌ی
ته‌لف	مه‌دد	وه‌ستاو	-	-	-	قال= ۵
واو	مه‌دد	وه‌ستاو	-	-	-	قَوْل= ۵
واو	لین	وه‌ستاو	-	-	-	قَوْل= ۵
بی	مه‌دد	وه‌ستاو	-	-	-	قِيل= ۵
بی	لین	وه‌ستاو	-	-	-	قِيل= ۵

سه‌روای کراوه (موتله‌ق) یش جو‌ری زۆر زۆری هه‌یه، له هه‌ر گۆشه‌یه‌که‌وه ره‌چاو بکری شتیه‌ی خه‌یالی (شقوقی متصوره‌) ی زۆری بو په‌یدا ده‌بی، که زۆرینه‌یان له زه‌مینه‌ی

وهصل به هیتلی ژیردار	في داره	بنوره	في قوله	بدینه	قضاء دینه	في عالمه	لوقته
وهصل به هیتلی ته نیشته	هامه	دوله	دوله	قیمه	کیله	ظالمه	دفعه
وهصل و خهروج به کاف و نلف	هالکا	دوتکا	قولکا	قیلکا	قیلکا	عالمکا	طبعلکا
وهصل به ته نوین	العتابین	النورن	القولن	القیلن	البینن	العالمن	الرجلن
وهصل به کافی وهستا	قالک	قولک	قولک	قیلک	دینک	عالمک	رجلک
وهصل و خهروج به کافی ژیردار و بیته مه ددی و نیشباع	جا کي	دوتکي	قولک	دینک	عینک	عالمک	من فضلك

(چهند نمونه یهک له هونراوی عه ره بی و کوردی ریدفدار):

آ- سهروای داخراو (قافية مقيدة):

۱- سهروای ریدفدار به نلف له گه ل پهوی وهستاودا وهک (وهفایی - ره مهل):

بۆ له بی جانان - به چاوت - من ئه وا بوومه که باب

(دوستان - ساقی! - کجا تا دردهد جام شراب)

له م چامه یه دا وشه کانی سهروای دیره کان ئه مانه ن (تاب، نقاب، افتاب، کامیاب...)

وهک (شهوقی - کامل - مه جزوئی موزال):

قُولُوا لَهُ رُوحِي فَدَاهُ هَذَا التَّجَنِّي مَا مَدَاهُ

تَجْرِي الْأُمُورُ لِعَايَةِ إِلَّا عَذَابِي فِي هَسَاةٍ

سَمِيَّتْهُ بَدْرُ الدُّجَى وَمِنَ الْعَجَائِبِ لَا أَرَاهُ

یا وهک (مه حوی / ره مهل):

ئه زیه تم که متمر ده دا، دا رۆژی حه شر

زۆری رانه گرن له گه ل من حیساب

جیبه جیکردندا پیاده کران، بۆ تیگه یشتنی ته واو له چۆنتی دروستبوونی سهروای ریدفدار و تهئسیسدار و رووت له ریدف و تهئسیس و، جۆری ریدف به پیتی بزۆینی پیشی و بزۆینی پهوی و به پیتی ئه وهی ریدف و وهصل و خهروج کۆ بینه وه یا نا، وه به پیتی بزۆینی پیتی وهصله وه، یا بی بزۆینی به وه، وه بۆ ئه وهی بزۆین ریدفی مه ددی و نامه ددی کامه به و، مورد هه فهی ته نیا چۆنه و، مورد هه فهی مه و صوله ی بی خهروج یا له گه ل خهروج چۆنه، بۆ تیگه یشتنی ته واو له م کۆمه له زانیاریه، ئه م نه خشه به ده نووسین، چونکه دلنیام له وه: (که له جیگه ی خویا ئه وهی به نه خشه به کی یهک لاپه ره بی ده کری به په راویکی سه د په ره بی نا کری!).

بۆ نمونه: نلف که ده بی به ریدف و وهصل و تهئسیس، به پیتی ئه وه هه موو جۆره ی نلف، که له ژماره ی / ۶ - نلفدا رۆیشت، جۆری زۆر بۆ ریدف و تهئسیس و خهروج دروست ده کات، هه روا واو و بی، هه روا هتی و کافی وهصل، هه روا په چا وکردن و اعتباراتی تر:

(نه خشه ی جۆره کانی ریدف و تهئسیس و وهصل و خهروج)

خالی له ریدف و تهئسیس	ئه لفی تهئسیس	ریدف به پیتی لین	ریدف به بیته مه دد	ریدفی واوی لین	ریدفی واوی مه دد	ریدفی نلف	وهصل به نلف
أحببت	رئیت العالم	کرهت المین	قیل - ب	أصبت القول	قول - ب	قال - ب	وهصل به نلف
رسولنا	هذا العالم	المین قبیح	هذا الجیل	ماذا القول	ماذا العول	ماذا الحال	وهصل به واوی نیشباع
بالاکرم	في العالم	في البین	بالجیل	بالقول	من العول	في الدار	وهصل به بی
هذه رقبه	في عالمه	ذات بینه	صدق قیله	أصدق قوله	وأتمم نوره	أطفأ الله ناره	وهصل به هتی وهستاو
جاء وقته	هذا عالمه	قضیت دینه	جاء دینه	صدقت قوله	رأيت نوره	كيف حاله	به هیتی بۆردار
وقتها	عالمها	وقت دینها	صانت دینها	أخرجت نورها	رئیت نورها	كيف حالها	وهصل به هیتلی سهردار

۲- ریدف به‌واوی پیش بۆردار (به‌واوی مه‌دد) له سه‌روای داخراودا، وه‌ک (مه‌حوى) /
موضارع):

دل‌دۆزه تیری ئاهی فه‌قیرانی رووت و قووت

بۆ کوشتنه هه‌میشه که ئاماده شیرى رووت

یا وه‌ک (ره‌جه‌ز):

حَسْبُكَ مِمَّا تَبْتَغِيهِ الْقُوْتَمَا أَكْثَرَ الْقُوْتِ لِمَنْ يَمُوْتُ

یا وه‌ک (متقارب):

فَلَا تَحْزَنُوا أَنْكُمْ سَاهِرُونَ فَسَوْفَ تَتَامُونَ مِلْأَ الْجُفُونَ

۳- ریدفی تیکه‌ل له واو و بی له سه‌روای داخراودا، وه‌ک ئه‌م وشانه له هۆنراویکا ببن
به‌سه‌روای دپیره‌کانی: (القرون، المتون، الحزین، القرین، السنون) به‌نونى وه‌ستاو له
هه‌موویاندا، نوون له هه‌موویانا په‌وییه، واو و بیکه‌ی پیشی ریدفی تیکه‌له، له جوړی
ریدفی مه‌ددى: ریدفی چه‌زمی مورسه‌ل: ریدفی بزوینى دريژ. په‌نگ بی له کوردیشدا
ریدفی تیکه‌ل له‌سه‌ر شیه‌وی عه‌ره‌بی هه‌بی، به‌لام له کوردیدا واو و بی، کراوه و
گوشراویان هه‌یه. له هۆنراودا، چه‌عه‌ره‌بی، چه‌کوردی وا جوانه هه‌موو دپیره‌کان له یه‌ک جوړه
ریدف بن، له کوردیدا واوی گوشراو له‌گه‌ل واوی کراوه‌دا و بیی گوشراو له‌گه‌ل بیی کراوه‌دا
ده‌بن به‌ریدف. وه‌ک (سالم - هه‌زه‌ج):

ئه‌گه‌ر باوه‌ر ئه‌که‌ی سه‌وه‌گه‌ند به‌ئه‌برۆت

هلال ئاسا، چه‌مه‌یده‌م بۆ مه‌هی رووت

له‌م چه‌مه‌یه‌ی سالدا، به‌ریز ئه‌م وشانه‌ی تریش بوون به‌سه‌روا، که هه‌یانه واوی
گوشراون، که ئه‌مانه‌ن: (گیسوت، جادووت، هیندووت، یاقووت، رووت، هارووت،
جووت، پشکووت) وه‌هه‌یانه واوی کراوه‌ن، که ئه‌مانه‌ن:
(ئه‌برۆت، دل‌جووت، لیمۆت).

۴- ریدف به‌بیی گوشراو له‌گه‌ل بیی گوشراودا (مه‌حوى / موزاریع):

واجبه به‌زات و صیفاتى خودا یه‌قین

باوه‌ر ده‌بی بی به‌مه‌لائیک، به‌مورسه‌لین

هه‌ر له‌م چه‌مه‌یه‌دا مه‌حوى بیی کراوه‌بیشی کردووه به‌ریدف که ده‌فه‌رمووی:

وه‌زنى عه‌مه‌ل، چه‌ذهره، چه‌کووه و چه‌به‌د، چه‌نیک

بی شوبه‌یه هه‌موو به‌ترازوو ده‌کیشترین!

ریدف به‌(ی - ی) وه‌ک (بیته‌س / ره‌مه‌ل):

خوایه! یه‌ک لۆته‌ر بنیری بۆگه‌لی کوردی فه‌قییر

تا نه‌جاتی دا له ژیر ده‌ستی مه‌لا و شیخان و پیر

ئه‌م شه‌وی ده‌یجووره تا که‌ی؟ ده‌رکه‌وی رۆژی مونیر

ئه‌هورپایی بوونه حاکم، ئیمه هه‌ر دیل و ئه‌سییر!

کۆبوونه‌وی (وو) له‌گه‌ل (ۆ) دا، یا (ی) له‌گه‌ل (ئ) دا، چه‌په‌وی بن، چه‌ریدف، زۆر
په‌سه‌ند نییه به‌لکو داده‌نری به‌یه‌کی له نه‌نگه‌کانی سه‌روای کوردی.

ب- سه‌روای کراوه‌ی ریدفدار:

۵- ئه‌لفی ریدف و واوی ئیشباعی وه‌صل (ته‌ویل):

أَمِنْ بَعْدِ بَدَلِ النَّفْسِ فِيمَا تَرِيدُهُ

أَثَابُ بِمَرِّ الْعَتَبِ حِينَ أَثَابُ

له‌ دوایه‌وه: (عضاب، خراب، تراب = اثابو، عضابو، خرابو، ترابو).

۶- ریدف به‌بی له‌گه‌ل هیی وه‌ستاوی وه‌سل (خه‌فیف):

يا طيور المساء في الروضة الوسى

سنى يحسبك شاعر تعرفينه

(سه‌رواکانی تر ئه‌مانه‌ن: تسمعیته، حنیته، فنونه...) له‌م هۆنراوانه‌دا سنى بیت له
بیته‌کانی سه‌روایان تبادایه: نوونی په‌وی، واوی مه‌ددى ریدف، هیی وه‌ستاوی وه‌سل،
نۆره سه‌ره له‌ نیوان واو و بیی ریدفدار کراوه: (حنینه - فنونه).

۷- ریدفی ئه‌لفی دريژ له‌گه‌ل هیی سه‌ردار و ئه‌لفی وه‌سلدا (ته‌ویل):

وَدَبَابَةٌ تَحْتَ الْعَبَابِ بِمَكْنٍ أَمِينٍ تَرَى السَّارِيَ وَكَيْسَ يَرَاهَا

له‌ دواتر (أَحَاهَا، حَوَاهَا...).

۸- له گهل هتي ژيردار له پاشيه وه بيتي وه سل، وهك (الساهي، اللاهي، الناهي، الواهي) يا وهك (وافير):

هَفَا وَاللَّيْلُ مُمْتَدًّا فَأَيَقُظَ جَفْنِي السَّاهِي

۹- له گهل رهوي هتي ژيردار بي و ريدف نلف بي و وه سلتيش واوي مه ددي: (بسيط):

هَاجَتْ عَلَيَّ وَحْيِيهِ الْعُلُوَّى شَرْدَمَةً

مَحْضِرُونَ عَلَيَّ أَصْنَامِهِمْ تَاهُوا

له پاشيه وه: (ماوا، ينسا، روياه، تخشا...).

۱۰- نلفي ريدف و بيتي رهوي و هتي وه صل و نلفي خهروج (متدارك):

نَجَا وَتَمَائِلَ رَبَّانَهَا وَدَقَّ الْبِشَائِرَ رُكْبَانَهَا

له دوايه وه: (سگانها، طوفانها، رحمانها، نيرانها...) نلفه كه ريدفه، نوونه كه رهويه، هيكه وه سله، نلفه كه كوتايي خهروج.

۱۱- سه رواي ريدفدار به واوي لين، له گهل بيتي وه سلا (خه فيف):

مَالِهَذَا الضَّبَابِ يَعْشَى مَكَانِي وَلِهَذَا السُّكُونُ يَرْقُدُ حَوْلِي

أَنَا مِنْ وَحْشَةِ اللَّيَالِي أَعَانِي مَا يَعَانِي الْغَرِيبُ مِنْ كُلِّ هَوْلٍ

دروسته له گهل هم سه روايانهدا هم وشانه يش بين به سه روا: (ميل، كيل، كيل...).

۱۲- سه رواي ريدفدار به نلف له گهل نلفي خهروج (وافير/ هزهج - سه لام):

چه خوشه من له رتي عه شقا له خاكا بگهوزيم و غه زالي بهرر هه راكا

ره قيب با هه ره هه جهي بيت و مري بي ميسالي سه گ به چوار دهوري كه لاكا

به بي حيكه مت نييه دايم نه نالم بزانه مردويكم و له خاكا

له دوايه وه: (هيلاكا، له پاكا، فاكا) نلف ريدفه، كاف رهويه، نلفي دووهم خهروج.

نالي - په حمه تي خوداي لي بي - دهفه رموي (هزهجي هه شتي نه خهربي مه كفوفی مه حدووف) واوي ريدفي لين و نلفي خهروج نيشباغ له سه ر:

ساقی! به مهيي كونه له سه ر عاده تي نهويه

بشكيتنه به يه ك نهويه دو سه د ماته مي تهويه

له پاشيه وه (نهويه، جهدهويه، قه لهويه، جلهويه، خهويه، نهويه). واوه كه ريدفي لينه،

(ب) رهويه، بزوينه كه ي دوا (ب) كه نيشباغ ده كرتي تا نلفيكي لي پهيدا ده بي و ده بي به بيتي خهروج، چونكه له سه ر هه نلف پهيدا ده بي. له كورديدا واوي ريدف له گهل بيتي ريدفدا قهت نووره سه ره ناكه ن. به بزويني بيتي رهوي ده گوتري: مه جرا.

۱۳- واوي كراوه و وه سلتی نلفي نيشباغ (سالم/ هزهج):

له ره مزي سپري عيشقا نه هلي دل بيدار و باهوشه

وه لي بي دل له خوابي غه فله تا هه مزادي خه رگوشه

له گهل هم وشانه دا: (خاموشه، پر جوشه، زرينوشه، نوشه، ناغوشه... تاد).

۱۴- ريدف به واوي گوشراو (سالم/ هزهج):

سه وادي قيرگوشه و له نوسخه ي عه نيه رين مووته

سه راسه ره ونه قی دونيا له عه كسي خالي هيندووته

سه رواكاني تر (جووته، تابووته، قسووته، هارووته، كووته، مووته). يا وهك هم

چامه يه ي نالي (هزهج):

له دلدا تاته شي عيشقت بلتسه ي ميسلي ته ندوره

شه طي نه شكم نه بي مانيع، ده سوو تيم ده به كوي نووره

۱۵- ريدف به بيتي گوشراو و رهوي تيركراو (نالي/ موزاربع):

ده ستم له گه رده ني خوت هه له مه گره نه ي حه بييه

وه بزانه خويني خومه، يا ميننه تي ره قيبه

هاوسه رواكاني (بييه، له هيبه، فرييه، مه هيبه، مو صيبه، نه صيبه...).

۱۶- ريدف به بيتي كراوه و رهوي تيركراو (محوي/ هزهج):

به هاري بوو جواني، بوو به سوخه ري پايزي پيري

به سه رچوو باغ و باقي ماوه وي مشتت چل و چپوه

۱۷- ريدف به واوي مه دد و بيتي مه دد، با به نوو سينيش نه نوو سرتين وهك (ره مه ل):

ضَمَّخُوا أَعَارِضَهَا بِالْ + مَسِكَ فِي خَدِّ أَسِيلِ

تَحْتَ صُدْغَيْنِ يُشِيرَا + نِ إِلَى وَجْهِ جَمِيلِ

عِنْدِي الشُّوقُ إِلَيْهِ + وَالتَّنَاسِي عِنْدَهُ (و) لِي

لهم هونراوانه دا پیتی (اسیل) و (جمیل)ی ریدفه، ژیری سینی (اسیل) و میمی (جمیل)ی هه ذوه، بۆری هیتی کۆتایی (عنده) هه ذوه، شاعیر له بهر ناچاری راستکردنه وهی کیش و بی نهنگی سه روا، تیری دهکا، تا لهم بۆره واوی ریدف دروست ببی، که نه وه تا له زارا گۆی پی دهکری، به لام له خه تا نانوسری، هه روا یا پی له پاش لامي (اسیل) و (جمیل)ی به وه به ئیشباع زیاد دهکری، له زارا هه یه، به لام له خه تا نییه، نه وسا نه و او هه پیدا بووه ده بی به ریدف و نۆره سه ره له گه ل پیتی ریدفی (اسیل) و (جمیل)یدا دهکا. (ی، و) ریدفه (ل) رهویه (ی)ی موشبهعی کۆتایی (اسیل) و (جمیل)ی له گه ل (ی)ی (لی)دا ده بن به وه سل. (پر: ۵۱ - حدو).

(تیبینی): سه روای داخراوی ریدفدار له عه ره پیدا تاییه ته به م نۆ دریاوه:

۱- مه دید ۲- به سیط ۳- کامل ۴- هه زه ج ۵- سه ریح ۶- مونسه ریح ۷- ره مه ل ۸- متقارب ۹- متدارک. لهم ده ربانه یشدا به گشتی نا، به لکو تاییه ته به هه ندی زهری تاییه تیا نه وه. جا کاتی نه مه مان بۆ روون بۆوه ده لئین:

تایا نه مه هه لبه سته ی مه حوی - ره حمه تی خودای لی بی - که ده لی (موزاربع):

وهک بولبول نه ی تو تازه گوتم پر به دلمه شهوق

وهک قومری، نه ی تو سه ر و سه هی، پر به ملمه تهوق

تایا نه مه چامه به ی مه حوی داده نری به سه روای ریدفداری داخراو، که جووری ریدفه که ی (و)ی لین بی، له وه لاما ده لئین: به لی. نه مه له جووری کوردیبه.

هه روا نه مه دیره ی مه وه له وی - ره حمه تی خودای لی بی - که ده لی (ده برکه):

فهقی بی ته دریس، مه درسه بی ذهوق مزگی بی ئیمام، جه ماعت بی شهوق

هه روا نه مه دیره ی تری (ده برکه):

گیچ سه رکاوان جه سه ر دبین که یل بو مه دان چون بۆی بی وه فایی له یل

ده نا ده بی نه مه دیره ی نه ده بیش - ره حمه تی خودای لی بی - که موزاربعه، نه ویش ریدفدار نه بی که ده لی:

نه ی شه که که ربین ده هان و شه که ره نوتقی له ب نه بات

شیرین هه موو شه مایل و شیرین هه موو نه دات (*)

(*) پروانه (سه روا- د. عه زیز گه ردی ل ۱۲۸، ۱۳۱، ۱۳۴ - چاپی به که م - هه ولیر).

هه روا نه مه دیره ی نالیش که ره مه له:

هه ی که ریکم بوو، چ په یکه ره؟ طه یکه ری هه وران و لیژ

سینه پان و، مووچه کورت و شان به رز و گوئی دریز

۱۸- له عه ره پیدا لهم شو تیا نه دا په یه وه ی ریدف کراوه: (له هه موو زهرییکا که به ک پیتی بزوتنداری که متر بی له زهری پیش خوی). وهک:

۱- زهری سیبه می ته ویل:

وَلَا حَيْرَ فِيمَنْ لَا يُوطِنُ نَفْسَهُ

عَلَى نَائِبَاتِ الدَّهْرِ حِينَ تَنْوُبُ

زهری پیش نه مه زهری دووه مه که (مفاعله)، نه مه زهریبه که سیبه مه (فعلونه)، ده ی (فعلونه) پیتیکی بزواوی که متره له (مفاعله).

۲- زهری دووه می به سیط که مه قطوعه:

ذِكْرُ الْفَتَى عُمَرُ الثَّانِي وَحَاجَتُهُ مَا فَاتَهُ وَقُضُولُ الْعَيْشِ إِشْغَالُ

۳- زهری دووه می مه قطوعی کامل:

دَارَتْ قَدِيمًا فِي الْفَضَاءِ رَحَى الْقَوَى

فَعَدَى الْأَثِيرُ دَقِيقَهَا الْمُنْخُولًا

۴- نۆبه می کامیل:

أَيْنَ الَّذِينَ تَسَابَقُوا فِي الْمَجْدِ لِلْغَايَاتِ

۵- زهری مه قطوعی دووه می ره جهز:

حَسْبُكَ مِمَّا تَبْتَغِيهِ الْقُوْتُ مَا أَكْثَرَ الْقُوْتِ لِمَنْ يَمُوتُ

۶- سیبه می سه ریح:

أَنْعَى فَتَى الْجُودِ إِلَى الْجُودِ مَا مِثْلُ مَنْ أَنْعَى بِمَوْجُودِ

أَنْعَى فَتَى مَصَّ الثَّرَى بَعْدَهُ بَقِيَّةَ الْمَاءِ مِنَ الْعُودِ

به لام جاروبار وا ده بی نه مه په یه وه یبه ده فه وتی، بگره زۆر جار لهم زه ربانه دا ریدفی مه دد و لین په یه وه ی ناکری، له گه ل نه وه یشا که زۆره ئیبنو ره شیق له (العمدة) دا دا یده نی به نه نگ. وهک:

آ- تهویل:

سَتَّبِدِي لَكَ الْأَيَّامَ مَا كُنْتَ جَاهِلًا وَيَأْتِيكَ بِالْأَخْبَارِ مَنْ لَمْ تَسْزُدْ

به دالی وهستاوی سووک، که له ضهربی مهخزوفی موعته مه د بئ، به لام راستتر نه ودهیه که به دالی ژتیردار بئ، که ضهربی دووهم بئ.

ب- (مه قطوعی ره جهزی بئ ریدفی مه دد):

إِنْ يَأْتِنِي لَصٌّ فَأَنْتِي لَصٌّ أَطْلَسُ مِثْلَ الذِّبِّ إِذْ يَعْنَسُ

سَوْقِي حُدَاءً وَسَفِيرِي بَسُّ

به سینی قورسی رهوی.

هه روا (ره جهز):

جارية من ضرة بن أد كأن تحت درعها المنعطف

شظاً أمرٌ فوقه بشطٌ لم ينز في البطن ولم ينحط

ئبینو مالیکیش له ئه لفته دا ده فهرموی:

وموضع الحال تجي جملة كجاء زيد وهوناو رحلة

ج- (سه ریغ):

انزلني الدهر على حكمه من شامخ عالٍ إلى خفض

ويزني الدهر ثياب الغنى فليس لي مال سوى عرضي

بروانه سه روای موته رادیف که ئه ویش ده بئ ریدفدار: (ر: جوژه کانی سه روا به پیتی بزوینه کانی).

پینجه م: ته ئسیس: جوژی سییهمه له پیش رهوی. شه شه م: پیتی ده خیل: جوژی

دووه مه له پیش رهوی.

بروانه: (٤ - التأسيس + ٨٧- الدخيل)، ئه مهیش پوخته ی رتساکانی پیتی ته ئسیسه له سه روا دا:

١- له سه روای داخراو و کراوه دا ئه لفی ته ئسیس ههیه، له هه موو جوژه کانی هونراودا ههیه، وهک تاک و سیپینه و پارچه و غه زهل و چامه ... تاد. ئه لفی ته ئسیس نه گوره.

٢- ته ئسیس ئه لفی که له بهینی ئه و ره ویدا پیتی کی بزواوی تر ههیه پیتی ده گوتری ده خیل.

٣- مه رجه ئه لفی ته ئسیس و پیتی رهوی و پیتی ده خیل له یهک وشه دا بن. وهک: (ناصر، کواکب، ترائب، مناکب، غایب، عجایب، حالب، نواجب، آرانب) (ب) له هه موویانا رهویه، پیتی پیشی ده خیل که به ریز ئه م پیتانه ن: (ک، ی، ل، ج، ن) هه موویان ژتیردارن (ا) پیتی ته ئسیسه نه گوره خوئی و پیتی رهوی وان له یهک وشه دا، پیتی ده خیل بگوره، به لام بزوینه که ی نه گوره، له م نمونانه دا له هه موویانا ژتیره.

٤- ئه گهر له بهینی ئه لف و پیتی ره ویدا دوو پیتی تر هه بوو ئه وه ته ئسیس نییه، وهک (عقابیل، حیا زیم، مصاییح).

٥- ئه لفی ته ئسیس و پیتی رهوی له یهک وشه دا بن، ئه مه به کوژی دهنگ وایه، به لام رای به هیژ نه ودهیه، ئه گهر رهوی راناو بوو یا به شی بوو له راناو (ضه میر) وهک ئه م راناوانه ی وان له م سه روا یانه دا: (بدانک، کذلک، جمالک، مقالک، ... غوانیا، ومالیا، ومابیا) و یا وهک میمی (هما) و پیتی (هیا) که دوو راناوی نه لکاوان، که حهرفی جهریان له پیشه وه بئ، وهک (ومالیا، ومابیا) وه وهک (تهویل):

إذا زرت أرضاً بعد طول اجتنابها فقدت صدقي والبلاد كما هيا

رای به هیژ نه ودهیه ئه م جوژه ئه لفانه یش له م شویتانه دا ئه لفی ته ئسیسن. له سه ره ئه م شیویه:

آ- رهوی راناوی لکاو بئ و پیتی جهری له سه ره نه بئ ئه وه ئه لفه که ته ئسیسه، وهک (تهویل):

أتشفيك تياً أم تركت بدائكاً وكانت قتولاً للرجال كذالكاً

یا وهک (تهویل):

قفي قبل وشك البين يا ابنة مالك وعوجي علينا من صدود جمالك

ئه مه راناوه که خوئی بووه به به شی له وشه که ی پیشی و ته واو لکاوه پیتوهی.

ب- رهوی راناوی لکاو بئ و لکا بئ به پیتی جه ره وه، ئه مهیش هه ره ته ئسیسه، گه رچی ههیه ده لئی ئه مه بیان ته ئسیس نییه، وهک (تهویل):

ألا ناد في آثارهن الغوانيا سقين سماماً مألهن وماليا

یا وهک: (وماییا، ومالییا) و (ولآ بکا، ودانکا).

ج- رهوی به شتی بچ له راناوی نه لکاوای جیاوه بوو، وه پیتی جهری له پیشه وه بی
نه میش ته ئسیسه، وهک (تهویل) گهرچی هه یه ده لئی ته مه تاسیس نییه:

فَأَنْ شِئْتُمْ أَلْفَحْتُمْ أَوْ نَجْتُمْ وَإِنْ شِئْتُمْ مِثْلًا مِثْلًا كَمَا هُمَا

د- نه گهر رهوی به شتی بوو له راناوی نه لکاو، وه پیتی جهری له پیشه وه نه بوو ته وه
ئه لفی ته ئسیسه نییه. وهک (متقارب):

إِذَا مَا تَرَعَرَعَ فِينَا الْعُلَامُ فَمَا أَنْ يُقَالَ لَهُ مَنْ هُوَ
إِذَا لَمْ يَسُدَّ قَبْلَ شَدِّ الْإِزَارِ فَذَلِكَ فِينَا الَّذِي لَا هُوَ

پوخته ی بابته: ههردوو له یهک وشه دا بوون ته وه زور باشه، نه گهر له دوو وشه بشدا
بوون که له حوکمی یهک وشه دا بوو هه باشه.

۶- نه گهر ته ئسیسه له وشه یهکی سه ره خۆدا بوو، ره ویش له وشه یهکی سه ره خۆدا بوو،
نه راناو بوو، وه نه به شتی بوو له راناو، ته وه ته ئسیسه نییه. وهک (کامیل):

وَإِذَا تَكُونُ كَرِبَهُهُ أَدْعَى لَهَا وَإِذَا يُحَاسُ الْحَيْسُ يُدْعَى جُنْدُبٌ

۷- به لآم مویه رید و هه ندی زانی پایه به رز که یهکی له وانه هه ستیاری گه وره ته بو
عه لای موعه ریه، ده لئین: دروسته ئه لفی ته ئسیسه و پیتی رهوی له دوو وشه بشا بن،
باراناویش نه بن، وهک وینه ی ته و شانه بن به سه روا له چامه یهکا: (وَالِدَا، صَاعِدَا،
مُعَاوِدَا، اللَّاعِلَى يَدَا، أَبْعَدَهَا مَدَى، مَا هَذَا).

۸- نه لفی دریز و نه لفی مه قصوره دروسته بن به ته ئسیسه، وهک (کواکب و مناكب) و
(أَوْلَى، أَحْلَى لَكَ).

۹- ته ئسیسه مه خفیش وهک ریدف و وه صلی مه خفی هه یه وهک نه لفی (کذلک) که
له خه تا نانوسری.

۱۰- که م وا ده بی چامه ی ته ئسیسه دار پیتی پاش نه لفی ته ئسیسه سه ری هه بی، یا
بۆری هه بی، به لکو پیتی ده خیل زۆرینه ی کات ژیری هه یه، مه گهر چۆنه ها بۆر یا سه ری
هه بی، مه گهر کاتی رهوی راناو بی یا به شتی بی له راناو، وهک سه ری هه بی: (بَدَا لَكَ،
هَيَّا لَكَ، وَمَا لَكَ) بۆری هه بی وهک (تهویل):

أَلَمْ تَرَ أَنِّي وَأَبْنُ أَسْوَدَ لَيْلَةً لَنَسْرِي إِلَى نَارَيْنِ يَبْدُو سَنَا هُمَا

چامه ی وا ده شتی زۆرینه ی دیره کانی، سه روا کانی راناو بی. باشترین نمونه بۆ ده خیلی
سه ردار ته و شانه یه (أَصَابِك، أَشَابِك، رَابِك، هَابِك) و شتی تری وا.

۱۱- چامه و پارچه و هۆنراوی خالی له ته ئسیسه و ریدف دروسته ناو به ناو دیری یا
دووانی نه لفی ته ئسیسه هه بی، یا پیتی ریدفی هه بی، به لآم دانانری به ته ئسیسه.

ته مه یس پوخته ی ده ستوره کانی سه روا ی عه ره بییه، که هه ستیاره عه رووززانه
بلیمه ته کانی خۆشمان، له هۆنراوا، زۆرینه ی ته ده ستوره انه یان ره چاو کردوه:

۱- سه روا یا داخراوه یا کراوه یه (مقید و مطلق).

۲- داخراو یا ریدفداره یا ته ئسیسه دار، یا پروته و خالییه له هه ردوو لا، وه سلدار و
خه روجداری نییه.

۳- هۆنراوی کراوه ته ئسیسه دار و ریدفدار و وه سلدار و خه روجدار و پروت (مجرد) ی
هه یه.

۴- پیتی رهوی و ته ئسیسه و ریدف و وه سل و خه روج نه گۆرن له هۆنراوا، ته نیا پیتی
ده خیل له پیته کانی سه روا بگۆره، نه گۆر نییه.

۵- ریدف و ته ئسیسه به یه که وه کۆ نابنه وه، به لآم ته ئسیسه له گه ل وه سل و خه روجا کۆ
ده بیته وه، هه روا ریدف له گه ل ته م دووه دا کۆ ده بیته وه.

۶- کاتی ده گه رینه وه بۆ سه ر یاسا کانی ته ئسیسه و وه سل و خه روج و ته جرید، به ده بیان
و به سه دان جۆری سه روا دروست ده بی له داخراو و کراوه و سیله دار و خه روجدار و... تاد.

۷- نه گهر هبی راناو و کافی راناو پیتی ده خیل بوون، هه ستیاران له کاتی وادا، بۆ
ناسانکاری پیتی تریان تیکه ل نه کردوون، وهک (کما هما، وما هما، هدهما، اعطی
کما، سماکما، رحماکما، حماهم، کماهم، وماهم، اعطاهم) به لآم شتی وا دروسته وهک
(طهویل):

فَأَنْ شِئْتُمْ أَلْفَحْتُمْ وَنَجْتُمْ وَإِنْ شِئْتُمْ عَيْنًا بَعَيْنٍ كَمَا هُمَا
وَإِنْ كَانَ عَقْلًا فَاعْقِلًا لِأَخِيكُمَا بَنَاتِ الْمَخَاضِ وَالْفِصَالِ الْمُقَاحِمَا

هه روا پیتی ده خیلی پیش کافی راناو، هه ستیاران بۆ ناسانکاری نایگۆرن، وهک
(طهویل):

تَرَاغَتْ لَوْشَكَ الْبَيْنِ بَزْلِ جَمَالِكَ

وَلَوْ شِئْتَ مَا فَجَعْتَنِي بَارِتِحَالِكَ

به لآم دروسته بگۆری، وهک (مالک) له گه ل (المبارک) دا. به لآم نه گهر له شوپنی ته م

کافی راناوه هیتی راناو دابنری، دروست نییه پیتی پیشی بگوری، چونکه رهوییه وهک (طهویل):

عَلَى ابْنِ أَبِي الْعَاصِي دِلَاصُ حَصِينَةُ أَجَادِ الْمُسَدِّ سَرْدَهَا وَأَذَالَهَا

لام رهوییه، ئەلفی پیشی ریدفه، هتی وهسله، ئەلفی پاشی خهروجه، دروست نییه لامهکه بگوری چونکه رهوییه، دروست نییه بلتی: ئەم سهروایه تهئسیسداره چونکه هیتی بزواوی پیش بزواو، که له نهفسی وشه نهبی هه دهبی بهسیله و بهس.

۲- (بزوینهکانی سهروا: حَرَكَاتُ الْقَافِيَةِ):

بزوینهکانی سهروا زۆرتتر په یوه ندییان به پیتهکانی سهرواوه هیه که ئەم شهش بزوینه:

۱- مهجری. ۲- نهفاذ. ۳- هذو. ۴- ئیشباع. ۵- رهسس. ۶- تهوجیه.

یهکه م: مهجرا: پروانه (۳۷ - المجری) و (قافیه / نمونهکانی ریدف / ۱۲).

دووم: نهفاذ: نهفاز: بزوینی پیتی وهسله، چ سهه، چ ژیر، چ بۆر بی، وه خوی پیتی وهسله که هتی بی یا کافی خیطاب بی، وهک سههری هتی له (شِعَارُهَا) دا و بۆره که له (شِعَارُهُ) دا و ژیره که له (في شِعَارِهِ) دا. پیتی نهفاز تاییه ته به سهروای رهواوه، چونکه له سهروای داخراودا پیتی وهسل نییه. نهفاز بۆیه پیتی دهگوتری نهفاز، چونکه له پیشا بی بزوینه بووه، که بزوینه که چوه ته سههری جی خوی گرتووه.

نمونه ی مهجرا و نهفاذ، وهک (کامل): (إِنَّ الشَّرَّكَ قَدْ مِنْ أَدِيمِهِ)

میمه که رهوییه، ژیری داله که هذوه. بیکه ریدفه، بزوینی میمه که مهجرایه، هیکه وهسله، بزوینه که نهفاذه، یا بیکی لی پهیدا دهبی دهبی بهخهروج!

سییه م: هذو: بۆیه وای بی دهگوتری چونکه له گهل ریدفدا ته ریبه، وهک بلتی بهرابهری راهه ستاوه ئاوا. پروانه (۵۱ - هذو + شبعه که نهفاذ) و (نمونهکانی ریدف / ۱۷).

چوارم: ئیشباع: بزوینی پیتی دهخیله، له سهروای موئه سسدا، زۆرتتر ژیره، بهلام دروسته بزوینی دهخیل بۆر یا سهه بی، ئیشباع له سهروای داخراو و کراوه دا دهبی (پروانه: پیتهکانی سهروا / پینجه م / ج) و (۱۳۲ - اشباع) و (۴ - التأسیس).

ئیشباع به ژیر وهک ژیری هیتی (جاهل) له م هونراوه دا (تهویل):

وَإِذَا أَنْتَ لَمْ تَقْصِرْ عَنِ الْجَهْلِ وَالْحَنَى

أَصَبْتَ حَلِيمًا أَوْ أَصَابَكَ جَاهِلٌ

وهک بۆری بی (کابل) له م هونراوه دا:

سُجُودًا لَهُ عَسَانٌ يَرْجُونَ فَضْلَهُ

وَتُرْكٌ وَرَهْطُ الْأَعْجَمِينَ وَكَابِلٌ

وهک سههری لام له م دیره دا (موته قاریب):

إِذَا كُنْتَ ذَا ثَرَوَةٍ مِنْ غِنَى فَأَنْتَ الْمُسَوَّدُ فِي الْعَالَمِ

(تیبینی):

۱- گه چی به زۆری له عه ره پیدا بزوینی پیتی دهخیل، که پیتی دهگوتری: ئیشباع، و باش و په سهنده که ژیر بی، بهلام جاروبار له ناو چامه دا سهه یا بۆریش دهبی، وهک له سی دپیری یهک چامه دا ئەم سی وشه به بین به سهروا: (جاهل) و (کابل) و (العالم) به ژیری هتی و بۆری بی و سههری لام.

۲- کۆبوونه وهی ئیشباعی سهه له گهل بۆر و ژیردا، یا له گهل یه کیکیاندا زۆر ناپه سهنده، بهلام نۆره سههری بۆر و ژیر له دیرهکانی یهک چامه دا که متر ناپه سهنده، چونکه سهه له ژیر و بۆروه دوورتره، هه تا ژیر له گهل بۆر دا، وهک دهگوتری: (بۆر و ژیر دوو خوشکن).

۳- دروسته بزوینی رهوی و وهسل بکرتی، وهک له هونراوی داخراو و وهسل به هیتی وهستاودا بزوینی رهوی و پیتی وهسل دهکرتی، بهلام له هیچ کاتیکا دروست نییه که بزوینی دهخیل - واته: ئیشباع - بکرتی و هذف بکری. دوور نییه هه له م خاله شیه وه ناو ترا بی ئیشباع، چونکه هه میسه تیروته سه له له بزوین.

۴- کاتی بزوینی دهخیل له دیرهکانی چامه به کا جیا بن له یه کتر، ئەوه دادهنری به نهنگی سهروا، پیتی دهگوتری (سناد) وهک له دپیری یه که ما (أبادو) بی، به ژیری دال و له دپیری تری هه مان چامه دا (المظاهر) بی، به سههری هتی.

۵- هذو و ئیشباع قهت به یه که وه کۆ نابنه وه، ههروهک ریدف و تهئسیس به یه که وه کۆ نابنه وه، چونکه هونراو یا ریدفداره، یا تهئسیسداره، یا هیچیان نییه، که واته ریدف له گهل تهئسیسا و هذو له گهل ئیشباعا مانیهه توجه معن، بهلام مانیهه توخولو نین، وهک کاتی ته جرید و خالی بوون له ههردوو لایان.

۶- ئیشباعی سهه له کوردیدا پیتی دهگوتری هه لکشای، ئیشباعی ژیر پیتی دهگوتری داکشای، تهوجیه و ئیشباع به یه که وه کۆ نابنه وه، تهوجیه تاییه ته به سهروای رووته وه.

پیتنجهم: رهسس: بزویینی پیتی پیش ئەلفی تەئسیسه، وهک سهری دالی (جَدَاوَلْ) و بزویینی عهینی (مَعَابِدْ) رهس له داخراو و کراوهدا ههیه، ههذو و رهس له یهک سهروادا یهک ناگرن، ههروهک ریدف و تەئسیس یهک ناگرن.

شهشه: تهوجیه: بریتیه له بزویینی پیتی پیش رهوی، له سهروای بێ تەئسیس و بێ ریدفی داخراو و کراوهدا، له داخراو و وهک بزویینی پیتی دالی (دهر) که سهره، له م چامهیهی ماموستا مهلا ئەسعهده مهحویدا - پهحمه تی خودای لێ بێ - که دهلێ (رهمهل):

ههسته ئەی بادی سهبا خیرا برۆ وینهی تهتهر

جهژنه پیروژه بکه لهو یاره وا کهوتۆته دهر

یا وهک سهری طی له (لَمْ يَطْع) دا. جاری وا ههیه له یهک پارچه هونراو و سێ جوړ بزویین (سهه، بۆر، ژیری) تهوجیه کۆ دهبیتهوه، بهلام یهک بزویینی تهوجیه جوانتره، وهک جیاوازی بزویینی تهوجیه له هونراوانهدا (متقارب):

لَا وَأَبِيكَ ابْنَةَ الْعَامِرِيِّ (م)

لَا يَدْعِي الْقَوْمُ أَنِّي أَفْرُ

تَمِيمٌ بَنُ مَرٍّْ وَأَشْيَاعَهُهَا وَكِنْدَةُ حَوْلِي جَمِيعًا صَبْرٌ
إِذَا رَكِبُوا الْخَيْلَ وَأَسْتَلْتُمُو تَحَرَّقَتْ الْأَرْضُ وَالْيَوْمُ قَرٌ

ئهوه تا پیتی بزویین له دیری یهکه ما ژیره، له دووهما بۆره، له سییه ما سهره. تهوجیه له موطلهقا وهک سهری لامی (سلکوا) له م دیرهدا (بهسیت):

بَانَ الْخَلِيطُ وَكَمْ يَأْوُوا لِمَنْ تَرَكَوَا

وَزَوْدُوكَ اشْتِيَاقًا أَيَّةً سَلَكُوا

جاری وا ههیه ژیر و بۆریش له گهڵ سهردا کۆ دهبنهوه وهک (بهسیط):

مُسْقُورَةٌ تَتَبَارَى لَأَشْوَارَ لَهَا

إِلَّا الْقَطُوعُ عَلَى الْأَكْوَارِ وَالْوَرْكُ

يَا حَارَ لَأَرْمِينَ مِنْكُمْ بِدَاهِيَةٍ

لَمْ يَلْقَهَا سُوقَةٌ قَبْلِي وَلَا مَلِكٌ

بهبۆری ریی (الْوَرْكُ) و ژیری لامی (مَلِكُ).

له سهروای موتهرادیفدا تهوجیه نابێ. له کوردیشا وهک جیاوازی پیتی تهوجیه له م وشانهدا که وهفایی کردوونی به سهروای چامهیهکی (رهمهل):

ئەي صهبا! تیک مهده تو په رچهم و کاکۆلی گۆله

زولف و کاکۆلی گۆله مهسکهنی صهده پاره دلّه

هاوسهرواکانی ئەمانه: (سله، نوغوله، کوله، دوو دلّه...) بهلام هه ریق له چامهیهکا که ئەمه سهردیپه که یه تی، تهوجیهی تا سهه دابین کردووه (ههزهجی ههشتی ئەخره بی مهکفووفی مهحذوف):

بۆ جه معی غهم و شادی نه بوو پوژی موحه رهه

پووت بهرگی گۆلی شادی و زولفت شهوی ماتهم

هاوسهرواکان: (دهم، په رچهم، جه هه نهم، موعه للهه، مونه ظهه، مه حرهم، غهم، خو پرهم، مه حرهم).

ژماره ی سهروا به پیتی پیتتهکانی سهروا:

وهک گوتمان سهروا به پیتی بزویینی پیتی رهوی دوو جوړی ههیه: داخراو و کراوه - واته: مقید و مطلق -.

آ- داخراو چوار جوړی ههیه:

۱- تهئسیسدار: وهک (راهب، صاحب، جالب...) مهحوی دهفه رموی: (ههزهج):

دلّه عهرشی خودا مهحوی. خه جالهت به له بهر غهفلّهت

که بوته بوتکه دهی بێ به رهه مهن، یا دهیری بێ راهیب

مهحوی له سهه راسه ری دیرهکانی ئەم چامه یه دا پهیرهوی پیت و بزویینی پیوستی له م چامه یه دا کردووه، که بریتین له ۱- رهس ۲- تهئسیس ۳- دهخیل ۴- پهوی ۵- زه نه ی پهوی ۶- بگره بزویینی دهخیلیشی پهیره و کردووه.

هاوسهرواکان: (غایب، حاجیب، طالیب).

۲- ریدفدار، که سێ جوړی ههیه:

آ- ئەلف، یهک جوړی ههیه تاوا (باش) له گهڵ (ماش) و (داش) و....

ب- واو، دوو جوړی ههیه: واوی مه دد، وهک (طروب، حلوب، شراب...)، واوی لین،

وهك (تهور، بهور، ههور...) .

ج- یئ، دوو جوړی هه‌یه: یئی مه‌دد، وهك (نصیح، جریح، که‌ریم، ره‌حیم، سه‌رین، جه‌مین) یئی لین، وهك: (ده‌یر، سه‌یر، طه‌یر).

د- یتکه‌ل، وهك (خه‌وف، ضه‌یف...).

۳- داخراوی پرووتی بئ ریدف و ته‌ئسیس: وهك (نه‌فهل + عه‌جه‌ل) و (جَحْفَلُ + حَنْظَلُ) و (احمد + امجد + سرمد... تاد). ناری - ره‌حمه‌تی خوی لئ بئ - ده‌فه‌رمووی (ره‌مه‌ل):

رۆژی عیشوه و عوشره‌ت و عه‌یش و ته‌ره‌ب

ئهی موباره‌ک بئ له تو: شوخی عه‌ره‌ب

سه‌رواکانی تر (نه‌سه‌ب، روت‌ب، له‌قه‌ب، زه‌هه‌ب، عه‌نه‌ب، حه‌له‌ب، به‌گه‌پ) ئهم سه‌روایانه هه‌موویان خالین له ریدف و ته‌ئسیس و بزوتین و پیتی پاش و پیشیان، ته‌نیا پیتی ره‌وی په‌یره‌و کراوه له سه‌روایه‌کی موته‌راکبیدا، پیتی ره‌وی بیتی وه‌ستاوه.

۴- داخراوی موصمه‌ت: (بر: ۲۲ - البیت - ۱۰ - به‌یتی موصمه‌ت/۲).

ب- کراوه‌یش شه‌ش جوړی هه‌یه:

۱- ته‌ئسیسداری وه‌سلدار: (بر: ۴ - التأسیس). له کوردیدا وهك ئهم چامه‌یه‌ی بیکه‌سی ره‌حمه‌تی که ئهمه سه‌ردی‌ره‌که‌یه‌تی (ره‌مه‌ل):

داری نازادی به‌خوین ئاو نه‌درئ به‌ر ناگرئ

سه‌ربه‌خوئی بئ فداکاری ئه‌به‌د سه‌رناگرئ

هه‌ستیار له گشت سه‌رواکانی دیره‌کانی ئهم چامه‌یه‌یدا پابه‌ند بووه به‌م بیت و بزوتینه پتوستانه‌وه: که ئهمانه‌ن:

۱- ره‌س ۲- ته‌ئسیس ۳- ره‌وی ۴- مه‌جرا ۵- ده‌خیل ۶- ئیشباع ۷- وه‌سل.

سه‌رواکانی تر: (نادری، نامری، ناکری، لابرئ، راگری، هه‌لناگری، نافری، نادری، ناپه‌ری، دادری). له‌م سه‌روایانه‌دا: ری ره‌وییه، ژیره‌که‌ی مه‌جرايه، ئه‌لفه‌که‌ ته‌ئسیسه سه‌ری پیشی ره‌سه، بیکه‌ی کو‌تایی وه‌صله، پسته‌ بگو‌ره‌که‌ی نیوانی ئه‌لف و ریکه ده‌خیله، بزوتینه‌که‌ی که سه‌ره ئیشباعه. هه‌موویان ریک وهك خویان دووباره بو‌ته‌وه بېجگه له ده‌خیل، که ئهم پیتانه‌ن: (گ، د، م، ک، ب، گ، گ، ف، د، ر، پ). (ئ)ی کو‌تایی

دیره‌کان راناوی که‌سی تاکی لکاوی سبیه‌مه له‌به‌ر ئه‌وه نابج به‌ره‌وی.
(تیبینی):

۱- سه‌رواکانی تری ئهم چامه‌یه ئهمانه‌ن: (نادری، نامری، ناکری، لابرئ، راگری، هه‌لناگری، نافری، نادری، ناپه‌ری، دادری).

۲- ئه‌وه‌ی که ده‌لین ئهم چامه‌یه ته‌ئسیسداره له‌سه‌ر رای موپه‌ررید و پیشنیاری ئه‌بوعه‌لای موعه‌ری له (لزوم ما لایلم) دا، و، ته‌حسینی ئیبوره‌شقیق له (العمدة) دا. ئهمه‌یش ئه‌و هونراوانه‌یه که ئهم زاتانه کردوویانه به‌به‌لگه‌ی دروست بوون:

آ- أقولُ لعبدِ الله - لما سقاؤنا ونحنُ بوادي عبدِ شمسٍ وهما-شم

ب- أقولُ لعبدالله لما لقيتهُ ونحنُ بوادي الرومِ فوقَ القنا - طر

ج- وأطلسُ يهديه إلى الزاد أنفهُ أطفأ بنا والليلُ داجي العساكر

فقلتُ لعمرٍ وصاحبي إذ رأيتسهُ ونحنُ على حوضٍ دهاقٍ عوى، سر

چونکه سه‌رواکان که ئهمانه‌ن به‌کی دوو وشه‌ن ئاوا: (وهاشم = وهی + شم) (وهی) فیعلی ماضیه و (شم) فیعلی ئهمره. (القناطر = القنا + طر) (القنا = کو‌ی القناته) و (طر) ئهمره له طه‌یره‌ران. (العساكر) په‌ک وشه‌یه به‌لام (عوى سر = عوى = فیعلی ماضی، سر، فیعلی ئهمره له سیر، که‌واته دوو وشه‌یه.

۳- من پشتگیری ئهم رایه ده‌که‌م، چونکه ده‌بئ به‌هوی پیاده‌کردنی ته‌ئسیس به‌زوړی له هونراوی کوردی ره‌سه‌ندا، که ته‌ئسیس په‌کیکه له هو‌گرنگه‌کانی رازانه‌وه‌ی سه‌روا (بر: القوافی ته‌نوخی ص ۱۰۶ + عمده‌ی ئیبوره‌شقیق ج/ ۱ ص ۱۶۲ + لزوم ما لایلم ص ۸ + عه‌روض و قافیه‌ی شیخ محمد ئهمینی بېژوه‌یی، ده‌سخه‌ت، سه‌ر باسی سه‌روا + سه‌روا. د. عه‌زیز گه‌ردی ل/ ۱۳۵).

۲- ته‌ئسیسداری وه‌سلداری خه‌روجدار، وهك (یوافقها) له‌م دیره‌دا (منسرح):

يوشكُ من فرَّ من منيته في بعضِ غراتها يوافقها

۱- سه‌ری واوه‌که‌ی ره‌سه. ۲- ئه‌لفه‌که‌ی ته‌ئسیسه. ۳- فی ده‌خیله. ۴- ژیری فیکه ئیشباعه. ۵- قافه‌که‌ی ره‌ویه. ۶- بو‌ره‌که‌ی مه‌جرايه. ۷- هیکه‌ی وه‌سله. ۸- سه‌ری هیکه نه‌فاذه. ۹- ئه‌لفه‌که‌ی کو‌تایی خه‌روجه.

له‌م سه‌روایه‌دا، له دوازه پتوستانه‌کانی سه‌روا - که شه‌شیان پسته و شه‌شیان بزوتینه

- نۆيان كۆيونه تهوه، هه موویان - بېجگه له پیتی ده خیل - ده بی له سه رجه می دپره کانی تری چامه که دا وهک خویان دووباره ببنه وه، ئاوا: (يُرَافِقُهَا، يُصَادِقُهَا، يُرَافِقُهَا، تُسَاحِقُهَا). له هېچ جوړه سه روايه کی تر دا له مه زياتر کۆ نابیته وه. نمونهی ئەم جوړه له کوردیدا زۆر زهحمه ته.

۳- ریدفاری وهسڵدار، وهک (طراق) ی له م دپره دا (بهسیت):

يا عَبْدُ مَالِكٍ مِنْ شَوْقٍ وَابْرِيْقٍ وَمَرَّ طَيْفٍ عَلَى الْأَهْوَالِ طُرَاقٍ

نالی - رهحمه تی لی بی - ده لی (هه زه جی ئەخره ب):

بای بی له طه ره ف قیبله مه وه دیت و وه زانه

یا بۆنی هه ناسه ی ده می غونچه ی له ره زانه

۱- سه ری زئ چه ذوه. ۲- ئە لف ریدفه. ۳- نوون رهویه. ۴- بزوینه که ی که سه ره مه جرایه. ۵- ئیشباعه که ی که ئە لف تکی لی پهیدا ده بی وهسله.

ده ی ئەم پینج شته له هه مو سه رواکانی تر دا ره چاو کراون ئاوا: (نه زانه، خه زانه، خه زانه، بزانه، مه ره زانه، مه زانه، دزانه).

۴- سه روا ی ریدفاری وهسڵداری خه روجدار، وهک (يُعِيدُهَا) له م دپره دا (تهویل):

مِنَ الْخَفَرَاتِ الْبَيْضِ وَدَّ جَلِيْسُهَا

إِذَا مَا أَنْقَضَتْ أَحَدَتَهُ لَوْ يُعِيدُهَا

بزوینی عهینه که چه زوه، بی که ریدفه، دال رهویه، بزوینه که ی مه جرایه، هیکه وهسله، بزوینه که ی نه فاذه، ئە لفه که خه روجه. ههوت پتویستی سه روا ی وا تیا دا.

۵- سه روا ی کراوه ی رووتی وهسڵداری بی ریدف و تهئسیس (تهویل):

قِفَانَبُكَ مِنْ ذِكْرِي حَبِيبٍ وَمَنْزِلٍ

بِسِقْطِ اللَّوِيِّ بَيْنَ الدُّخُولِ فَحَوْمَلٍ

لام رهویه، بزوینه که ی مه جرایه، بی پاش رهوی وهسله، سه روا که رووته له تهئسیس و ریدف و خه روج.

یا وهک حاجی - رهحمه تی لی بی - ده لی (ره مه ل):

زۆر سه گم دیوه فه قهت نه مدی ره قی بی هه نده سه

وه زعی نامه وزوون ده بی وهک خانووی بی هه نده سه

سین رهویه، بزوینه که ی مه جرایه، ئە لفی ئیشباعه که ی که له (ه) پهیدا ده بی وهسله نه ریدف و نه تهئسیسی نییه.

۶- سه روا ی کراوه ی رووتی وهسڵداری خه روجدار (ره جه ز):

كُلُّ أَمْرٍ مُصْبِحٌ فِي أَهْلِهِ وَالْمَوْتُ أَدْنَى مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ

یا وهک شیعه که ی نالی: (دهروونی... پروانه: ۲۲ - البیت - هیتکاری...).

جوړه کانی سه روا به پی بی بزوینه کانی یا به پی بی زه ره به کان:

وهک له پیشه وه له پیناسه ی سه روا دا گوتمان سه روا دوو پیتی وهستا و سنووری سه ره تا و کۆتای دیاری ده که ن، جا له سه ره ئه و بنیا ته سه روا ده بی به م پینج جوړه وه:

یه که م - سه روا ی موته رادیف: ئە وهیه له کۆتایی دپردا دوو پیتی وهستا و پیکه وه بن، یا زیاتر، پیتی بزویان له نیواندا نه بی، به مه رجی وهستاوی یه که میان پیتی لین بی، وهک (سه ریخ):

مَنْ عَائِدِي اللَّيْلَةِ أَمْ مَنْ نَصِيحٌ بَتُّ يَهُمُّ فُوَادِي قَرِيحٌ

ئەم جوړه سه روا یه تاییه ته به چه ند پییه که وه، که تووشی جوړی گوړین (عیله) ی تاییه ت ده بن، له هه ندی به حری دیاری کراودا، وهک:

۱- (فاعلاتن) به قه صر له مه دید و ره مه لدا ده بی به (فاعلات = فاعلان) به نونی وهستا و وهک (مه حوی - ره مه لی مه قصور):

ماهی من رۆژی له روو لادا نیقاب

شه و مه گه ره هلی - له شهرمان - ئاقتاب

به ته سبیغیش له مه جزوی ره مه لا ده بی به (فاعلاتان) وهک:

كُلَّمَا قَابَلَهُ شَخْصٌ صُ رَأَى صُورَتَهُ فِيهِ

ب-+-ب-ب-+ --ب-+ --ب-+ --ب-+

۲- (مستفعلن) له سییه می به سیطا به ته ذبیل ده بی به (مستفعلن) به نونی وهستا و، وهک (إِخْوَانٌ خَيْرٌ = مستفعلن = --ب-).

۳- (مفاعیلن) له هه زه جدا به قه سر ده بی به (مفاعیل) به لامی وهستا و، ده کری به (فعولان = عطایای).

۴- (متفاعلن) له كاملدا به ته ذيبيل ده بئې به (متفاعلان). به ئيضمار و ته ذيبيل ده بئې به (مستفاعلان) وهك (متقابلان) و (أَفْرَاحٌ طَيْرٌ = --ب-°).

۵- (مفعولات) له سه ريعا به وه قف ده بئې به (مفعولات = مفعولان) به وه قف و ته ي ده بئې به (مفعلات = فاعلان = ب-°).

له مونسه ريعا به وه قف و نه هك ده بئې به (مفعولات = مفعولان = ---°) به وه قف و نه هك و خه بن ده بئې به (مفعولات = فعولان = ب-°).

۶- (فعولن) له موته قاره با به قه صر ده بئې به (فعول) به لامى وه ستاو، وهك (حَجُولٌ + عَجُولٌ = ب-°).

۷- (فاعلن) له موته داره كا به ته ذيبيل ده بئې به (فاعلان) وهك (الدُّهُورُ + بالسُّطُورُ = فاعلان = ب-°).

(تیبینى): مه رجى سه رواى موته راديف نه وه يه داخراو و ريدفدار بئې، وهك نه م نمونانه ي كه له پيشه وه رابووردن. جا نه گهر ريدفدار نه بوو، وه ستاو يه كه م پيتى مه دد نه بوو، پيتى ده گوتري: سه رواى موسمته. وهك (لم يفزعنْ) پروانه: (۲۲ - البیت - جوړه كاني به يت - ۱۰ - به يتى موصمهت).

سه رواى موته راديف و موصمهت له كورديدا جوړى تريان هه يه و جياوازي زوړيشيان هه يه له هى عه ره بئې. بو دهر ياكان، خوا يار بئې (پر: ۲۴۷ - التزام اللين في القوافي).

دووه م: سه رواى موته واتير: نه وه يه له كوټايى دپړدا يه ك پيتى بزواو له نيوانى دوو پيتى وه ستاو بئې. وهك (مهوله وى - ده برگه):

ده لالهت جو شو چون روى نازادى

گه رمه ي گهرم نه زم به زم پر شادى

له عه ره بيدا وهك (عضى) له م دپړه دا (ته ويل):

حَمِدْتُ إِلَهِي بَعْدَ عُرْوَةٍ إِذْ نَجَا خِرَاشٌ وَبِعَضِّ الشَّرِّ أَهْوَنُ مِنْ بَعْضِ

سه رواى موته واتير له م پيتيانه دا روو ددها، يا له خويانا، يا له موزاحه فه كه ياندا:

(۱- فعولن، ۲- مفاعيلن، ۳- مفاعلتن، ۴- مفاعيلن، ۵- فاع لاتن، ۶- فاعلن --- فعلن = --، ۷- فاعلاتن، مستفاعلن --- مفعولن، ۸- متفاعلن --- مفعولن --- متفاعل --- فعلن = --، --- مستفاعلتن --- متفاعلاتن، ۹- مفعولات، فاعلاتن،

۱۰- مستفاعلن --- فعولن).

كه كاتئ ده چينه وه سه ر دهر ياكان و چاو ده گيږين بو نه م پيتيانه و زبحا فکرا وه كانيان بو مان دهر ده كه وئ سه رواى موته واتير، له هه ر شازده دهر ياكه دا روو ددها.

سپيه م: مته داريك: نه وه يه كوټايى زهر ب، دوو پيتى بزواو بئې له نيوانى دوو پيتى وه ستاو دا، واته: وه ته دپكي كو بئې له پاش پيتيكي وه ستاو وه. وهك (مستفاعلن، متفاعلن، فاعلن، مفاعلن). سه رواى مته داريك له هه موو به حر يكا ده بئې، بي جگه له موزاريع و موقته ضه ب و موجته س و وافير.

سه رواى مته داريك له (مستفاعلن) ي ره جه زدا، نامى ده فه رموئ:

قورئان له بو تو هاته خوار له لاي خودا

ئينسانى زانا كرد به ريگه ي ئيه تيدا

له (فاعلن) ي به سيطا، سه فوهت - په حمه تي خواى لي بئې - ده فه رموئ:

هيچ بوئى ناگا به خاكئ وا به نه ندا ميه وه

تووبا به شى نه و كه سه، نه و خاكه، ماچ كا به دهم

چواره م: مته راکيب: نه وه يه كوټايى زهر ب سئ پيتى بزواو بئې له نيوانى دوو پيتى وه ستاو دا، وهك (مفاعلتن، مفتعلن، فعلن). له هه موو دهر ياكاندا ده بئې، بي جگه له طه ويل و هه زه ج و موزاريع و موجته س و مته قاره ب. وهك (فاعلن) له به سيطدا، نامى ده فه رموئ:

گه لي فرشته و په رى به گبان و دل موشته رى

له بو ته ناي سه روه رى ته نا بيتى به ده ما

پينجه م: سه رواى مته كاويس: نه وه يه كه له كوټايى زه ربا چوار پيتى بزواو له نيوانى دوو پيتى وه ستاو دا بئې. واته: فاصيله يه كي گه وره بئې، كه برتبييه له (فاعلتن) له به سيط و ره جه ز و سه ريعدا روو ددها، نه م دپه ي ماموستا مه لا عه بدولكه ريمى موده رريس ده ست ددها بو نمونه ي (فاعلتن) له ره جه زدا:

قُرئان له بو تو هاته سه ر ته ختى زه وى

تيراو بوو ليى عالم چ به رزو چ نه وى

له تی دووهم ئاوا پارچه پارچه دهکری:

تیراو بلیی : عَالَجِيرُ : زُجْنَوِي

مستفعلن : مستفعلن : فَعَلَتُنْ

--ب- : --ب- : ب ب ب-

له شوینتی (وو) له (تیراو بو) دا، به بۆر دابنری، ده بی (و) له (بهرز و چ نهوی) دا، باشتی به بزوتینی بۆر دابنری، ئەو کاته ییش بی که یه کسان ده بی به (فعلتن) و ده بی به نمونه بو سهروای موته کاویس له کوردیدا. له کوردیدا وهک (هه ره وه زی، سه ره خه ری، ده ره به گی، سه گه سه گه، حه مه ره شی، شله په تی، دله ته پی).

(تیبینی):

۱- سهروای پرووت هه ر پینج جو ره که ی هه یه، وهک (برنج، ده رگا، نه شته رگه ری، کویره وه ری، هه ره وه زی).

۲- سهروای ریدفدار و ته ئسیسدار چهند جو رتکیان هه یه پروانه: نه خشه ی (جو ره کانی ریدف و ته ئسیس و وه سل و خه روح).

۳- (نهنگه کانی سهروا: عِيُوبُ الْقَافِيَةِ):

وهک ده زانین هه ستیار ده بی له سهروادا، به پی زه ربی ده ریا که، په پانه بی به چهند بیتیک و به چهند بزوتینی که وه، جا هه ر کاتی به کتی له و یاسایانه ره چاو نه کا، شیعه رکه ی تووشی نه نگیکی سهروایی ده بی.

نهنگه کانی سهروایش هه یانه په یوهندی به رهوی و بزوتینه که یه وه هه یه، هه یانه په یوهندی به پیت و بزوتینه کانی پیتش رهوی به یه وه هه یه، هه یانه په یوهندی به پیت و بزوتینه کانی پاش رهوی به یه وه هه یه.

یه که م: نهنگ و که موکوری به ناو داره کانی رهوی شه شن: ئیکفا و ئیجازه په یوهندیان به رهوی به یه وه هه یه، ئیقوا و ئیصراف به مه جراه هه یه، که بزوتینی رهوی به یه، ئیطا و ته ضمینیش ده بن به پاشکوی ئەمانه، به ده لیش داده نری به نهنگ و په یوهندی به رهوی به یه وه هه یه:

۱- ئیکفاء: له زمانا واته: هه لگه پانه وه و پینچه وانه کردنه وه، له زاراوا بریتیه له جیاوازی پیته کانی رهوی له دپه کانی هۆنراو دا، له له فظا، نهک له مه خه جا، به لکو له

مه خه جدا له گه ل یه کتر بسازین، وهک (سائس × قارص) و (حالب) له گه ل (حالم، حاکم) و (شارح × شارخ) و (شائن × شاتم) و (صدغ - صُغ). وهک (تهویل):

وَلَمَّا أَصَابَنِي مِنَ الدَّهْرِ بَنُوَّةٌ

شُغِلْتُ، وَأَلْهَى النَّاسَ عَنِّي شُؤْنَهَا

إِذَا الفَسَارِغِ المَكْفِيُّ مِنْهُمْ دَعْوَتَهُ

أَمْرًا، وَكَانَتْ دَعْوَةً يَسْتَدِيهِيهَا

ئه وه تا پیتی رهوی له م دوو دپه دا، که له یه که ما نوونه و له دوو ما میمه، له زارا له یه کتر جیاوازی، به لام له سازگه (مه خه ج = ده روازه) دا، له یه کتر نزیکن، میم لیویه، نوون زمانیه. ئەمه له کوردیدا نمونه ی زۆره، گه رچی له تایبه تمه ندیه کانی سهروای کوردیدا به ته واوی قسه ی لی ده که یین، به لام لی ره ییش، که می لی لی ده و پین، به لام له پاش ئیجازه، تا بزانی ئه یاره ی دووری و نزیککی پیته کان له ناو خو یانا چۆنه.

۲- ئیجازه: ئەوه یه دوو پیتی له یه کتر جیا، له زار و له سازگه دا، بن به ها وره وی، وهک (د - ق) له (عبید - عریق) دا و (ب - ل) له (شارب - قاتل) دا و (م - ه) له (کاتم - فاره) دا. هه ندی مامۆستا ده لێن: ئیجازه ئەوه یه: که به کیتی ته وجیه نه مینی، وهک (أَفْرُ، صُبْرُ، قَرُ). بر: (بزوتینه کانی سهروا، شه شه م: ته وجیه). بری مامۆستایش ده فه رموون: ئەوه یه عه رووزی چهند دپه ری له هۆنراوی کا له یه کتر جیاوازی بن و جیاوازی به کیش بو ته صریع نه بی. وهک (به سیط):

مَنْ يَسْأَلُ النَّاسَ يَحْرُمُوهُ وَسَأَلُ اللّٰهَ لَا يُخِيبُ

سَاعِدٌ بِأَرْضٍ إِذَا كُنْتَ بِهَا وَلَا تَقُلْ إِنِّي غَرِيبٌ

به پی عه رووز و زه ربی دپه ری یه که م که (فعلون - فعلون)، ده بی ئەم هۆنراوه له حه وته می به سیت بی، که موخه لله عی به سیته، به پی عه رووزی دپه ری دوو هه میش بی که (مفتعلن) ه ده بی له چواره می به سیط بی. هه ندی تر ده لێن: ئیجاز به پتی بی خال نهک ئیجازه به پتی خال داری بچووک. ئەمه ییش نه خشه ی سازگه کانی پیته کان، که ناودارن به مه خه ریحی حوروف:

ژ	جینگهی سازگه	ژمارهی سازگهکانی	ناوی پیتهکانی سازگهکان	ژمارهی پیت و نزیکیان	ریزی دوور و نزیکیان
۱-	جهوف بوشایی ناودهم	۱- بوشایی ناودهم و گهروو	(ا، و، ی) مهددی	۳	
۲-	حلق گهروو	۱- نهوپهپری گهروو نزیکی سنگ ۲- ناوهراستی گهروو ۳- سهرهتای گهروو، نزیکی دهم	(ا، ه) (ع، ح) (غ، خ)	۶	
۳-	لیسان زمان	۱- بنی زمان تهنیش گهروو ۲- بنی زمان ژیر سازگهی (ق) ۳- ناوهراستی زمان ۴- نووکی تا کاکیلهکان ۵- نووکی تا نهوپهپری ۶- نووکی تا ژیر سازگهی لام ۷- نووکی زمان ۸- نووکی و بنی ددانه پیشینهکان ۹- نووکی که مین له سههروو ددانه پیشینهکانی سهروخوارهوهوه ۱۰- نووکی له گهله نووکی ددانه پیشینهکانی سهرو	(ق) (ک) (ج، ش، ی- نامهددی) (ض) (ل) (ن) (ر) (ط، د، ت) (ص، ز، س) (ظ، ذ، ث)	۱۸	
۴-	شفهتان دوولتو	۱- ناوهوهی لیتوی خواروو له گهله نووکی ددانه پیشینهکانی سهروهوه ۲- ههردوو لیتو	(ف) (ب، و- نامهددی)	۴	
۵-	خهیشووم لای سهرووی لووت ههتا ناودهم	۱- پیتهکانی منگه ۲- میم که ئیخفا بکری له بی دا	نوونی وهستاو و تهنوین و میم و نوونی قورس	۵	

ئهم پیتانه له کوردیدا بوون بههاورپهوی، وه له جووری نهنگی ئیکفان: (ب - پ، ج - چ، ح - ه، خ - غ، ز - س، ث - س، ژ - ش، ف - ث، ک - گ، ر - ل، ل - ل، وو - و، ی - ی، ا - ه، ه - ی). بهلام زور بهکهمی، ههستیاری تا خوئی لی بیاریزی چاکتره. پییهمیرد - پهحمهتی خودای لی بی - بزوتینی کورتی کردووه بههاورپهوی بزوتینی دریش، که دهلی (بی: چی پیتی دهبی بهرهوی / آ-ئهلف / ۱۰، ۱۱) و (۴۴ - الإجازة - ۲).

هه له رۆژههلات ههتا رۆژاوا چرای ئهم دینهی تیا هه لکراوه

۳- ئیقوآ: ئهوهیه که بزوتینی رهوی کراوه له یهکتر جیا بن له هونراودا، بهلام له یهکتر نزیکی بن، وهک: ژیر و بۆر. وهک: (فَوارِس) بهژیری سین، له گهله (حَوارِس) دا بهبۆری سین. وهک (تهویل):

دَعَانِي أَخِي وَالْحَيْلُ بَيْنِي وَبَيْنَهُ فَلَمَّا دَعَانِي لَمْ يَجِدْنِي بَقُعْدُدْ
فَطَاعَنْتُ عَنْهُ الْحَيْلَ حَتَّى تَنْهَنْهَتْ وَحَتَّى عَلَانِي حَالِكُ اللَّوْنِ أَسْوَدُ

بهژیری دالی (قُعْدُد) و بۆری دالی (أَسْوَد) که ههردووکیان هاورپهوین، کهواته: ئیقوآ جیاوازی مهجرايه، له بهر ئهوه ناچیتته سههروای داخراو.

۴- ئیصراف: ئهوهیه که بزوتینی رهوی جارئ سهر بی و جارئ بۆر، یا ژیر بی، وهک (قَدْر) بهبۆری دال، له گهله (عَبْرًا) دا بهسهری دال، یا وهک (فِي يَوْمِ سُوْقٍ) له گهله (أَنْ تَذُوْقًا) دا. ههندی ماموستا دهههروم: جیا بی بزوتینی رهوی هههروو بۆر بی ئیقوآیه، جاری وا ده بی، بۆر و ژیر و سهه له یهک هونراودا کو دهههوه، وهک (وافیر):

تَكَلَّفَنِي سَوِيْقَ الْكِرْمِ جَرْمٌ وَمَا جَرْمٌ وَمَا ذَاكَ السُّوِيْقُ
وَمَا شَرِبُوهُ وَهُوَ لَهُمْ حَلَالٌ وَلَا قَالُوا بِهِ فِي يَوْمِ سُوْقٍ
فَأَوْلَى ثُمَّ أَوْلَى ثُمَّ أَوْلَى ثَلَاثًا يَا ابْنَ عَمْرٍ وَأَنْ تَذُوْقًا

(تیبینی): آ- کوگیری بۆ نهنگی سهروا له کوردیدا، ئهوهیه: جیاوازی پیت و بزوتینهکانی سهروا له یهکتر، لهو شوتنه ههتا که مهههه، یا پهسهنده وهکو یهک بن، ئهم جیاوازییه دادهنری به نهنگ و کهموکوری.

بۆ نمونه: مهههه که رهوی له دیرهکاندا، له زار و له سازگه دا یهک پیت بی، وهک: (ن، ن... تاد) یا وهک: (ش، ش، ش... تاد) ههروا پهسهنده ئه و پیتهیش له یهک جوور بی و یهکیتی بزوتینهکی، یا وهستاوییه که ی به پیتی یاسای خوئی بیاریزی، وهک (ر، ر، ر... تاد) یا وهک (ل، ل، ل... تاد) بهلام کاتئ ئهم مهههه فهوتا، یا ئهم پهسهندییه رهچاو نهکرا، وهک ئهوه (پ) بوو بههاورپهوی (ب) یا (ر) پی گهوره کرا بههاورپهوی (ر) پی بچووک ئهوه دا دهکری به نهنگی سهروا وهک ئهم حاله تانه: (پ-ب، ج-چ، ح-ه، خ-غ، ز-س، ث-س، ژ-ش، ف-ث، ک-گ، ر-ر، ل-ل، و-و، ی-ی، ا-ه، ه-ی) یا وهک ئهم بارانهی تر: (گول-گل، چوون-چوون، فرین- بهفرین، شوین- سهههه... تاد).

چهههه نمونه بی لهه بابهتی نهنگه له کوردی رۆیشت: (بی: چههه نمونه بی لهه... ریدفدار/ ۴) و (پیتهکانی سهروا/ یهکهه: پیتی رهوی -ز- بهتاییهتی دیرهکهی سهلام) و

(پیتی طی/ هۆنراوه‌که‌ی حەریق) و (۱۲۰- سەجە/ شیعەرە‌که‌ی گۆزان) و (۹۶- راء) و (پیتی ذال... تاد) و (۲۲- البیت- ۱۴- تیبینی) و (۶- ألف- ۵- قوتەرت بئ... تاد).
 ب- وەک گوترا ئەم چوار نەنگە روو دەکەنە رەوی و بزۆینە‌که‌ی، دە‌ی لە عەرەبیدا (م) جیایی بزۆین لە ناو خۆیانان زۆر ئاشکرا، بە‌لام لە کوردیدا کەمێ وردبوونە‌وه‌ی دە‌وی، بۆ نمونە سەلام - رەحمەتی خودای لئ بئ- دە‌لئ:

هەموو عالم لە چاوی پیس و چلکن

ئەترسیت و منیش ترسم لە پاکا

کە هاوسەر واکانی تری ئەمانەن: (راکا، خاکا، کەلاکا، خاکا، هیلاکا، فیک و فاکا) ئە‌وه‌ی گومانی تبادا نییە (ک) لەم هۆنراوەدا رەویە (ا)ی دوا‌ی پیتی وەسلە، ئە‌لفی وەصل لەم شوێنەدا دوو جۆرن، هە‌یانه زیادە‌ی رێزمانی و شتی وایە، هە‌یانه بزۆینی کورت بوو، تیر کراوه و بوو بە‌بزۆینی درێژ، ئە‌مە‌یش ئە‌وه دە‌گە‌یە‌نخ کە جۆری لە ئیصرافی کوردی، جیایی بزۆینی رە‌ویە بە‌درێژی و کورتی (بروانە: پیتەکانی سە‌روا/ یە‌کە‌م - ز - شیعەرە‌که‌ی سە‌لام) + (۱۴۹ - الإصراف).

۵- ئیطاء (ئیتا): ئە‌وه‌یە کە وشە‌یە‌ک بە‌هەمان شێ‌وه‌ی پیشووی خۆ‌ی، وە بە‌هەمان واتای پیشووی خۆ‌ی، بە‌ر لە تیبە‌رپوونی حەوت دێ‌ر، جارێکی تریش لە هۆنراودا، ببیتە‌وه بە‌سە‌روا، وەک (مامۆستا شیخ ئە‌سە‌د مە‌حوی - رەحمەتی خودای لئ بئ - دە‌فەر‌مو‌ی (رە‌مەل):

گورگی دوو پین هیندە زۆرە، گورگی چوار پین کەم بوو

پیاوی غە‌مخۆری ئە‌ماو، بۆ‌یە غە‌م بئ خە‌م بوو!!

عە‌قلی چی؟ دانش چییە؟ بئ دانشی باوی هە‌یە

باری کرد شە‌رم و حە‌یا، ئە‌م عالمە بئ خە‌م بوو

ئە‌وه‌تا لەم هۆنراوەدا، وشە‌ی سە‌روا کە (بئ خە‌م)ە، لە دوو دێ‌ری بە‌رودوادا دووبارە بۆ‌تە‌وه، بە‌هەمان شێ‌وه و هە‌مان واتای پیشووی، بە‌لام دروستە خودی وشە‌ی، بە‌واتای نۆ‌ی، چە‌ند جارێ بە‌بئ بە‌ند و مە‌رج دووبارە بکری‌تە‌وه، وەک وشە‌ی (عە‌ین) کە وشە‌یە‌کی هاو‌بە‌شە لە نیوان چە‌ند واتایە‌کا، دروستە لە چامە‌یە‌کی حەوت دێ‌ریدا، یا لە هۆنراوێکی کە‌متردا، چە‌ند جارێ دووبارە ببیتە‌وه و ببئ بە‌سە‌روا، جارێ بە‌واتا (جاسووس = سیخو‌ر) جارێ بە‌واتا (باصرە: چاو) جارێ بە‌واتا (یە‌نبوع = کانی‌او) یا وەک وشە‌ی

(چا) لەم هۆنراوه کوردییەدا بوو بە‌سە‌روا و دووبارە‌یش بۆ‌تە‌وه، هەر جارە‌ی بە‌واتای ():

تال و شیرین پیکه‌وه کی دیویه‌ چا بئ چا نه‌بئ

هە‌روا دروستە وشە‌ی بە‌هەمان شێ‌وه‌ی پیشوو، وە بە‌هەمان واتایش، پاش حەوت دێ‌ر ببیتە‌وه بە‌سە‌روا، وە هە‌روه‌ها. بە‌وێنە ئە‌م دێ‌ری نالی دانانری بە‌ئیتا، چونکە دووبارە‌بوونە‌وه‌ی (مە‌دینە‌ی منو‌و‌ەرە) بە‌دوو واتای جیا جیایە:

ئە‌ی ساکینی ریاضی مە‌دینە‌ی منو‌و‌ەرە

لوطفی بکە، بفرموو: مە‌دینە‌ی منو، وەرە

(چە‌ند تیبینی‌یە‌ک):

۱- هە‌تا دێ‌رە‌کان لە یە‌کە‌وه نزیکتر بن دووبارە‌بوونە‌وه‌ی سە‌روا ناشیرینترە.
 ۲- هە‌ندی دووبارە‌کردنە‌وه، کە لە جۆری سە‌روای دوو‌هە‌م و پاش سە‌روا و پاش رە‌وی‌یە بە‌ر ئە‌م نە‌نگی ئیتایە ناکە‌وی، ئە‌مە‌یش دە‌گە‌ریتە‌وه بۆ‌ بابە‌تی رە‌وانبێ‌ژی، وەک چۆ‌ن لە سوورە‌تی (الرَّحْمَنُ)دا، چە‌ندین جار ئایە‌تی (فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) دووبارە بۆ‌تە‌وه و بوو بە‌هۆ‌ی چە‌ندین بە‌هره و جوانی.

۳- هەر جۆرە جی‌او‌زبێ‌ه‌ک لە شێ‌وه و واتای وشە‌کە‌دا هە‌بئ دانانری بە‌ئیتا، وەک وشە‌کە لە دێ‌رێ‌کا نە‌کیرە بئ و لە دێ‌رێ‌کا مە‌عربە‌فه، ئاوا: (رجل - الرجل) یا ئاوا (هو يضرب - أنت تضرب، أنا أضرب - نحن نضرب) چونکە مە‌عناکانیان جی‌ایە و بێ‌ژە‌کانیش کە‌مێ گۆ‌رانیان وا تبادا، هە‌ندی دە‌لئین: ئە‌مانە‌یش هەر ئیتان. هە‌روا ئە‌م جۆرە دووبارە‌بوونە‌وه‌یش ئیتان نین: (کذا - بذا - لذا، رمی بک - مضى بک، غلامی - بالغلام، برجل - لرجل... تاد) بە‌لام ئە‌م جۆرە دادە‌نری بە‌ئیتا: (عونوقوه - عونوقوه، فە‌خ‌ذو‌که - فە‌خ‌ذو‌که، کە‌تف - کە‌تف).

۶- تە‌ضمین: بروانە: (۱۵۸ - التضمین/۳).

۷- البَدَل: بە‌دە‌لیش کە یە‌کێکی تره لە نە‌نگە‌کانی سە‌روا پە‌یو‌ندی بە‌رە‌وی‌یە‌وه هە‌یە بروانە: (۱۷ - البدل/۱).

دوو‌ه: نە‌نگە‌کانی پیش رە‌وی، پیتیان دە‌گوتری: سناد، واتە: فرە کو‌یخا، ناتە‌بابی، سیناد جۆری زۆرە، هە‌موویان دە‌کە‌ونە پیش رە‌وی‌یە‌وه، بە‌لام جۆ‌رێ‌کیان دزیو و ناباش نین، وەک نۆ‌رە‌کردنی واوی پیش بۆ‌ردار لە‌گە‌ل یی‌ی پیش ژێ‌ردار، وەک (فَعُول) لە‌گە‌ل (فَعِيل)دا بئ بە‌هاوسە‌روا ئاوا (طُرُوب - مَشِيب).

جوړی ننگه که ی دهبی به چوند به شیکه وه، وهک:

۱- سینادی ریدف، نه ویه دپړی هقی نه وه بی ریدفدار بی که چی بی ریدف بی (بر: دهستوره سره کیبه کانی ریدف/ ۱۰).

۲- سینادی ته ئسیس نه ویه دپړی مافی ته ئسیس بی، به لام بی ته ئسیس بی، وهک: (یتحامل - یتجامل - یتجمل).

۳- سینادی هه ذو: جیاوازی بزوینی پیش پیتی ریدفه، به یه کی له دوو شپوه یه:

آ- له دپړه کاند، جاری بۆر بی، جاری سهر، اته: خوئی مافی پیتی مه دد بی، که چی ریدفه که پیتی لین بی، وهک (عوود - عه ود) دا، یا وهک (خه فیف):

عبد شمسِ ابي، فأن كنت غصني
فاملئي وجهك المليح حموشا
نحن كنا سگانها من قریش
وبنا سميئت قریشا

ب- له دپړیکا ژیر بی و له دپړیکا سهر، وهک (عین - عین) به ژیری عه ینی یه کم و سهری عه ینی دوو هم.

به لام له کوریددا چوند جوړی تری هه یه، وهک (وو - و، ی - ی) پروانه: (نمونه کانی ریدف/ ۳ + ۴).

۴- سینادی ئیشباع: جیاوازی بزوینی پیتی ده خپله، له سهر نه م شپوانه:

آ- هقی ژیر بی و خوئی سهری بی، وهک (الجر اول) له گهل (تطاوکی) دا، به ژیری او له یه که ما و، به سهری او له دوو ما، یا وهک (مجاهد) به ژیری هنی له گهل (تباعد) به سهری عه ین.

ب- بۆر له گهل سهردا، وهک (تبادر) به سهری دال، له گهل (تناظر) به بۆری طی.

ج- ژیر له گهل بۆر، وهک (مناظر - تخاظر) به ژیری طی له یه که ما و به بۆری طی له دوو ما نه م جوړه یان له بهر نه ویه ژیر و بۆر له یه کتره وه نزیکن، نه نگه که متره، له بهر نه ویه ږیگه ی دراوه.

مه حوی - په حمه تی خودای لین بی - له م چامه یه دا، که به رای من له جوړی ته ئسیسه، به کیتی بزوینی ده خپلی نه پاراستوه، که نه مه سهر دپړه که یه تی (هه زه ج):

نه گهر توړو به خالیکی له (له یلا) شوخ و زیاتر

منیش ناشفته حالیکی له (قه یس) م شیت و شه یدا تر

هاوسه رواکانی تری: (چاتر، زیاتر، شاتر، نازاتر، دونیاتر، عاطیر، بیناتر) له م چامه یه دا نه لف ته ئسیسه، تی ده خپله، ری ره وییه، سه روا داخراوه، بزوینی ده خپل که سره موخته له سه یه، به کیتی پیتی ده خپل ره چاو کراوه، که شتی وا زور په سه نده، چونکه طی عاطریش هه به تی ده خوینریته وه، وا باشه به تییش بنووسری، به لام بزوینی ده خپل له (عاطیر) دا جیا یه له وانی تر، گهر چی باشتر نه ویه به (عاطر) وهک (حاکم) به که سره موخته له سه به خوینریته وه، نه کاته به کیتی بزوینی ده خپل له هه موویانا ره چاو ده کری و چامه که بی سینادی ئیشباع ده بی.

۵- سینادی ته و حیه: جیاوازی بزوینی پیتی په وییه، له سه روا ی بی ریدف و بی ته ئسیسدا، وهک (عد، عد، عد) به ژیری عه ین له یه که مدا به بۆری عه ین له دوو مدا و به سهری عه ین له سبیه مدا، پروانه: (بزوینه کانی سه روا: شه شه م: ته و حیه). سینادی ته و حیه له هونراوی کراوه دا به نه نگه ناژمیری.

۶- جوړی تری سیناد نه ویه: هاتنی یی قورسی پیش سهردار، له گهل یی قورسی پیش ژیردار، وهک (علیا) له گهل (گمیآ) دا. نه م جوړه سیناده له چه شنی (قضینا - رضینا) وایه، به سهری ضاد و به ژیری ضاد. (بر: دهستوره کانی ریدف/ ۵).

سییه م: نه نگه کانی پاش په وی:

چواره م: ته حرید: (بر: ۵۲ - تحرید).

(تقفیه: مقفی): پروانه: (۲۲ - البیت - ۱۳).

(ذو قافیتین): جوت سه روا: (۱۳۷ - التشریح).

(تیبینی): کورته یه کی پوختی ئاسان و په وانم له بابه ت تاییه تمه نده کانی سه روا ی کور دییه وه گه لاله کردوه، به پستی خودا له پاش به حره کان ده گه رتینه وه بۆ سهری.

۲۳۵- (قلب): قلب: نه ویه پیتی ده کری به پیتی تر، به پتی چند یاسایه کی تاییه تی، قلب جوړی زوره، وهک قلبی هه مزه به نه لف، قلبی او ی بزواو و یی بزواو به نه لف، قلبی ته نوین به نه لف... تاد.

۲۳۵- (مقید): سه روا ی مطلق و مقید له (القافیه) دا به دوو ردیژی رابورد.

بیست و دووهم: پیتی کاف: حرف الکاف

ک = ۲۰

۲۳۶- (الکتابَةُ العَرُوضِيَّةُ):
(بر: ۷۴ - حَطُّ العَرُوضِ).

۲۳۷- (كسرة):

واته: ژیر، به پیتی دستوری تاییهت هموو برگه یه کی کورتی کوتایی دپیر و نیوه دپیری یه کم، له هونراوی کراوه دا، نه گهر بزویته که ی ژیر بی، تیر ده کری هه تا پیتی کی لی په یدا ده بی، گزی پی ده کری، به لام به نووسین نانوسری (ر: جنس + إشباع).

۲۳۸- (كسف = كشف):

که سف، یان که شف، که سف له زمانی عه ره پیدا واته: برین، که شف واته: هه لمانین. له زانستی کیشزانیدا لایردنی پیتی بزواوی کوتایی پیتی (مفعولات) ی خاوه نی وه ته دی بلاوه، که پیتی حه وته میتی. که سف له جوری عیلله یه به که می، ده چیتته سهر پیتی عه روروز و پیتی زهر ب، له حه شوی دپیردا پرونادات، ده گوتری: زهری مه کسوف و عه روروزی مه کسوفه، که سف ده چیتته سهر دهریای سهر یح و مونسه ریح و به س. (بر: ۴ - نه خشه ی عیلله ی که می هاو به ش/۹).

(مفعولات) له پاش که سف - واته: له پاش که سف - ده بی به (مفعولا = مستفعل = - - = مفعولن) له پاش خه بل و که سف ده بی به (مَعْلًا - فَعْلُن = ب ب -).

۲۳۹- (الإكفاء):

(بروانه: القافية: عيوب القافية/۱)، ده گوتری: قافیه ی مه کفوئه، واته: سهر وای ئیکفادار.

۲۴۰- (الكف):

واته: وازه تیان، له کیشزانیدا فریدانی حه وته م پیتی وه ستاوه، له سه به بی سووکی کوتایی پیتی حه وتی، ده چیتته سهر نه م پیتانه: ۱- (مفاعیلن - مفاعیل = ب-ب).
311

۲- (فاع لاتن - فاع لات = ب-ب). ۳- (مستفع لن - مستفع ل = --ب ب).
۴- (فاعلاتن - فاعلات = ب-ب).

که ف له م هه شت به حرانه دا ده بی ۱- طه ویل ۲- مه دید ۳- وافیر ۴- ره مه ل ۵- خه فیف ۶- موزاربع ۷- موجته س ۸- هه زه ج. که ف له جوری زیحاف (گوران) ی تاکه، له پیتی حه شوو عه روروز و زهریدا پرووده دا، به لام له زهری هه زه جا پرونادات. ده گوتری: به پیتی مه کفوف، عه روروز مه کفوفه، پیتی که فکراو، ته فعیله ی مه کفوف.

۲۴۱- (كامل):

دهریایه کی خه لیلییه، دهریای پینجه مه سهر به بازنه ی دووهمه.

۲۴۲- (المكانفة):

(بر: ۱۸ - البری - چواره م ب - ۵).

۲۴۳- (الكنایة):

گه لی جار له شیعردا به ضه میر (راناو) ده گوتری: کینایه، وه ک شاریحی معلقاتی سبعة ده لی: کنایه له (غولها) و (رجامها) دا ده گه پیتته وه بو (الدیار).

۲۴۴- (المتكاوس):

بروانه (قافیه / پیته کانی سهر و / جوره کانی سهر و به پیتی بزویته کانی / پینجه م / متکاس).

۲۴۵- (الکان وکان):

هونه ریکی شیعی گه لیلیه له دهریا نو تکانا خوا یار بی باسی دی.

بیست و سیبیه: پیتی لام: حرف اللام

ل = ۳۰

لامی قهلهو و لامی له، که به عهره بی پیتیان ده گوتری: لامی مفخم و مرقق، قهلهو و هک لامی (گول، دل، سال، بیل، دولدول، بولبول) لامی له و هک (کهل، شهل، کول، فیل، سیل، سؤل، کهله، گولله) پروانه: (نهنگه کانی سه روا - تیپینی - آ).

۲۴۶- (ملحمة):

داستان، ئەو جوړه چامه و هونراوانه یه که باسی شهرو شوپ و پالنه وانان و ئەمانه دهکا. وهک ئەلیازه و ئودیسسه و شانامه ی فیردهوسی.

۲۴۷- (اللزومیات: لزوم ما لایلزم):

سهروای زیده بار، ئیعناتیشی پی ده گوتری، ئەوهیه شاعیر له زهری چامه دا، یا له عهرووز و زهری غهیری چامه دا، زیاد له پیوست، دهنگی یا چند دهنگی تر، له سهروادا رهچاو بکا، وهک ئەم پارچه هونراوه ی نالی - په حمه تی خوی لی بی - که ئەمه سهردیتره که یه تی (ههزهج):

له دوگمه ی سوخمه دوینی نوژی شیوان

به یانی دا سفیده ی باغی سیوان

سهرواکانی تر ئەمانه ن: (کیوان، پیوان، په شیوان، لیوان)، ئەم سهروایانه گشتیان سهروای داخراون له جوړی موته رادیف، به پیتی زهر و جوړی سهرواکان له سهروایانه دا، ئەم سی دهنگه له سهه ههستیار پیوسته که له گشتیاندا دابینیان بکا: ههذو، ئەلفی ریدف، نوونی رهوی، که چی ههستیار له سهروایانه دا شهش دهنگی له گشتیاندا دابین کردوه: نوونی رهوی، ئەلفی ریدف، ههذو، واو، ئی، ژیری پیش (ئ) دهی بهمه ده گوتری: زیده بار، یا لزوم ما لایلزم.

لهم هونراوه ی مه حویشدا سهروای زیده بار هه یه:

سهروی رهوانه قامه تی لای رهواندزی

نافاتی جانه غه مزه بی چاوی رهوان دزی

ئهبوعه لای موعه رری - په حمه تی خودای لی بی - دیوانیکی گه وره ی هه یه بهم ناوه: لزوم ما لایلزم) هه مووی لهم بابه ته یه، نمونه یی: ئیلتیزامی هه مزه ی بوژدار، له گه ل سینی سهردار (بسیط):

يَاتِي عَلَى الْخَلْقِ إِصْبَاحٌ وَإِمْسَاءٌ
وَكُلُّنَا لَصُرُوفِ الدَّهْرِ نَسَاءٌ

سهرواکانی تری ئەم چامه یه ئەم وشانه یه: (أَحْسَاءٌ - أَحْسَاءٌ - خرساء - خنساء - إرساء... تاد).

(التزام): پابه ندبوون، ده گوتری: (التزام حركة الدخيل) واته: پابه ندبوون به بزوینی پیتی ده خيله وه.

(التزام اللين في القوافي): پابه ندبوون به پیتی لینه وه له سهروادا، لهم شویتانه دا رهچاو کراوه:

یه که م: له سهروای موته رادیفدا، چونکه مه رجی ئەوه یه داخراو و ریدفدار بی، که لهم زه ریانده دا رووده دا (پر: سهروای موته رادیف):

۱- دووه می مه دید. ۲- سیبیه می به سیط. ۳- هه وته می کامیل. ۴- دووه می ره مه ل. ۵- چواره می ره مه ل. ۶- یه که می سه ریح. ۷- پینجه می سه ریح. ۸- دووه می مونسه ریح. ۹- دووه می موته قاره ب. ۱۰- چواره می ته ویل. ۱۱- پینجه می موته داره ک. ۱۲- نۆیه می به سیط.

دووهم: له هه زه ریکا پیتیکی بزواوی... تاد. (پر: چند نمونه یی له هونراوی عه ره بی و کوردی ریدفدار - ب/ ۱۸).

۲۴۸- (التقاء الساکنین):

به گه یشتنی دوو پیتی وه ستاو به یه کتر، له هه ندی شوینا دروسته و له هه ندی شوینا دروست نیبه، ئەمه له عه ره بیدا وایه، دهنه له کوردیدا به یه ک گه یشتنی دوو پیتی وه ستاو، بگره پتریش هه زور زوره، به کتی لهو شویتانه ی که (التقاء الساکنین) ی تبادا دروسته هه موو جوړه کانی سهروای موته رادیفه، پروانه ئەوی و پروانه جوړه کانی برکه ی کوردی.

(بر: ٥٤ - حرف - ١٠ - حروف التقطيع).

له هونراوی عه ره بییدا ئەم ده پیتته ده بن به پیتته کانی شیکردنه وه، به لام له کوردیدا ئە گهر ته قطیع به ریتنوسی کوردی بکری، ئەوا (ه) یشیان ده چیتته پال، چونکه بزوتین له کوردیدا به پیت ده نووسری، بۆر به (و) ژیر به (ی) سهر به (ه).

٢٥٠- (اللين):

پیتته کانی مه دد و لین، پروانه: (حهرقی مه دد + حهرقی لین).

م = ٤٠

٢٥١- (میمیة):

ئەو چامه به یه که پیتی ره و بیبه که ی میم بی، وهک: (میمیة زُهِیر).

٢٥٢- (مَدّ):

لەم مادده یه که (م د د ه)، ئەم زاراوانه له کیشدا هه یه:

١- مد المقصور، بۆ ناچاری کیش، پروانه: (ناچاریه کان / ١ + ٢).

٢- پروانه: (حهرقی مه دد).

٣- (مَدَّ الصَّوْتُ بالقوافي): ئەوه یه له کۆتایی سهروای کراوه دا، بزوتینی پیتی کۆتایی دتیر، به پیتی جوژه که ی، سه ره، یا بۆره، یا ژیره، درتیر درتیر بکرتته وه و دهنگی پی بلاوتیرتته وه.

٤- (مه دید): ناوی ده ربای دووه مه، له بازنه ی یه که م، له ده ریا خه لیلیه کان.

٥- ده ربایه که له ده ریا نوێکان به پیچه وانه ی ده ربای مه دید ه وه یه.

٢٥٣- (المتر):

(بر: التنعيم: نَعْمَ لَا لَا = مَقَاعِلِن).

٢٥٤- (الأمثلة):

نمونه، وهک ئەو هه موو هه لبه ست و هونراوانه ی که له مه و بهر به بۆنه کانه وه هینامانه وه. ده گوتری: عه رووز و زه ربی ممال، واته: هه ردوو وهک یه کن، وهک ئەوه هه ردوو سه حیح بن، یا هه ردوو مه قطوف بن، یا مه خبون... تاد.

٢٥٥- (حريك ميم الجمع):

(بر: ناچاریه کان / ١٢).

٢٥٦- (الموَال):

جوژه به حرکی نوێیه له ده ریا نوێکانا دیت.

بیست و پینجهم: بیٹی نوون: حرف النون

ن = ۵۰

دہگوتری: قصیدہ نوونیبہ، واتہ: چامہ نوون، کہ ٹہوہیہ پیتی رھویبہ کہی نوون بی، وہک ٹہم چامہبی رھمزی مہلا مارف (ہہزہج):

لہ قاپی بارہگاہی جاہتا وہک بہندہ وھستاون:

کہبی و کیسرا، جہم و ہر قہل، نہجاشی و قہیسر و خاقان

۲۵۷- (نتفہ):

(پر: ۲۲ - البیت - ۳ - جوڑہکانی بہیت).

۲۵۸- (نثر):

پہخشان: قسہی جوانی بی کیش و سہروا، پہخشان جوڑی زورہ، ہہیہ تی قسہی ئاساییہ، ہہیہ تی پہخشانی ہونہریہ، وہک مہقاماتی ہربری و زور لہ قسہی نہستہقی پیشینان، لہ کوردیدا وہک: لہ دوا چوہ مہچوہ. نوٹکہری نوورینی، ئیشکہری شیرینی. پروانہ: (۱۲۰ - سجع) لہ عہرہبیدا وہک: مَن جَدَّ وَجَدَّ. مَن قَتَلَ قَتِلَ. إِذَا نَطَقَ فَكَالْحِمَارِ، وَإِذَا سَكَتَ فَكَالْجِدَارِ. مَا قَلَّ وَدَلَّ.

(النثر): پہخشر: کہسیکہ کہ پہخشانی ہونہری دابنی.

(النثر الإيقاعي): پہخشانی ترہبی: پہخشانہ ترہیہ.

۲۵۸- (النسبہ):

نیسبہ لہ زمانی عہرہبیدا دہستووری تاییہ تی خوئی ہہیہ، بہشیوہیہ کی تیکرایی: ٹہوہیہ: کہ بیٹیہ کی گیراویدار، بلکی بہکوٹایی ناوہوہ، نیشانہی ٹہوہیہ کہ منسوب و منسوب إلیہ، پہیوہندیہ کی پتہو لہ نیوانیاندا ہہیہ. وہک: (أبوکر البغدادی). واتہ: ٹہوہیہ کری بہغدادی، لہ کاتی وادا مہرج نیبہ منسوب بہغدادی بی، وا دہبی کابرا خہلکی میسرہ، بہلام ماوہیہ لہ بہغا ژیاوہ، لہبہر ٹہوہ بہ (البغدادی = بہغایی) ناو دہردہکا.

جا سہبارت بہم بیٹی نیسبہ تہ، لہ عہرہبی و لہ کوردیدا، بریاری کیشی زور ہہیہ. وہک:

۱- سووککردنی، واتہ: بی گیراویدارہ کہ بکری بہیہ کی وھستاو.

۲- بیی بہرہوی.

۳- بیی بہپیتی وھصل (پر: چی پیتی دہبی بہرہوی - ب - بی - ۸).

۴- بہشیوہی گشتی، بیٹی نیسبہ لہ کوردیدا سووکہ، وہک: (خانی، نالی، ناری، قہرہداغی، ہرزانی، پینجوبنی، مہلا محہمہدی کوردی، سہعید نہورہسی، عہلانہدین سہجادی، مہلای ہولیری. ٹہم جوڑہیان پیتی پیش بیکہ لہ پیشدا نہبزواو بوہ، کہ بیٹکہی پتہو لکاوہ بوی بوہ بہژیر ناوا: (محو = محوی، دھوک = دھوکی، کورد = کوردی).

۵- بیٹی نیسبہ لہ کوردیدا جوڑی تری ہہیہ، وہک ٹہوہ پیتی پیشی بزوتینی کورتی (ہ)ی ہہبی، وہک: (بانہ = بانہبی، بہرزنجہ = بہرزنجہبی، سنہ = سنہبی، ہوانہ = ہوانہبی، کہرہبچنہ = کہرہبچنہبی، تہکیہ = تہکیہبی، براپماوہ = براپماوہبی... تاد) واتہ: بہدوو بی، بہکہمیان بزواو، دووہمیان وھستاو، دہق بہپینچہوانہی بیٹی موشہدہدی نیسبہی عہرہبیبہوہ (پر: الروی).

جا پاش ٹہوہی بوڑہ ناشناییہ کمان لہ گہل ٹہم بیٹیہدا پھیدا کرد، نامازہ بو بریارہ کیشییہکانی دہکین. لہسہر ٹہم شیوہبی:

آ- بیٹی نیسبہ ٹہگہر لہبہر راستکردنہوہی کیش سووک کرا و، بو بہیہ کی بیٹی وھستاو، دروستہ بی وھستاوہکیش، لہبہر راستکردنہوہی کیش، یا لہبہر ہر ہوی تری عہروزی بکرتی، وہک (الثلاثی) بہبیٹی گیراویداری قورس، سووک بکری و بیی بہ (الثلاثی) بہبیٹی وھستاو، وہ ٹہم یائہیش لہبہر (التقاء الساکنین) بکرتی. وہک (رہجہز):

وَالسَّالِمِ الْعَيْنِ الثَّلَاثِي أَسْمَاءُ أُنْثَى

إِتْبَاعَ عَيْنٍ فَسَاءَهُ بِمَا شَكِلَ

چونکہ کیشی لہ تی بہکہم بہم شیوہیہ شی دہکرتتہوہ، یا شیتہل دہکری:

وَسَّالِمٌ + عَيْنٌ ثَلَاثًا + شِمْنٌ ثَلَاثًا

--ب - + --ب - + --ب -

ب- بیٹی سووک، لہ عہرہبی و کوردیدا، لہبہر ہوی کیشی، دہکرتی، بہپیتی یاسای

کرتاندنی ئاسایی، مامۆستا نالی دهفهرموئ:

له نالی و شيعر و تهسویدی نه ما باس

ئهوه تا (ی) و هستاوی کۆتایی (نالی) گه یشتوو به وای عه طفی وهستاو و له بهر ئه وه کرتاوه و ئاوا شیتهل دهکری: (له نالو شعر = ب --- ب).

ج- ییی وهستاوی نیسه له کوردیدا، زۆر جار له بهر ناچاری، بزۆیندار دهکری، جاری واهیه ئه لفیکیشی لئ زیاد دهکری، ئاوا: (محوى = محوبا، نالی = نالیا، نامى = نامیا، ناری = ناربا). وهک مه حوی دهفهرموئ (ههزهج / وافی):

که نادا (مه حوبا) دادی به حالته

بهسی یی داد و ئاه و ناله، با بهس.

(پ: ۵۴ - حرف - ۱).

۲۵۹- (النشید):

نه شید واته: سروود، دهگوتری: نه شیدی وهطه نی، واته: سروود = گۆرانی نیشتمانی، دهگوتری: نه شیدی دینی = سروودی ئایینی = گۆرانی ئایینی.

۲۶۰- (نون الإنشاد):

پیشی دهگوتری نوونی (نه شید و تهره نونم)، وهک: پیشی دهگوتری: نوونی صهرف، که ئه وهیه: شاعیر له کۆتایی سهروادا، نوونیکى وهستاو زیاد دهکا، بۆ درێژکردنه وهی ئاواز. وهک (تهویل):

أَقَاطُمْ مَهَلًا بَعْضَ هَذَا التَّدَلُّنِ
وَأَنَّ كُنْتُ أَزْمَعْتُ صَرْمِي فَأَجْمِلُنِ

۲۶۱- (البأ والنصب):

(پ: ۲۲ - البيت - ۳ - جۆره کانی بهیت / ۲ - بهیتی وافی).

۲۶۲- (رباعي منطوق):

(پ: ۹۷ - الرباعي).

۲۶۳- (التناظر):

هاوشوینی، هاوجیبی.

۲۶۴- (نظم): النظم: المنظوم:

هۆنراو: هۆنراوه: ههلبهست. النظم التعليمي: هۆنراوی فیکاری. پ: (۱۴۰-الشعر).

الناظم: هۆنهر. بوژ. النظام: سیستم، وهک: نظام القافية: سیسته می سهروا.

نظام أوزان الشعوب والأمم: سیسته می کیشی نه ته وهکان.

۲۶۵- (التنعيم):

کرداریکی کیشی قیاسییه، له پیش دانانی عهرووزدا، له لایه نه حمه دی کوری خه لیله وه، کیشی به حره کانی پی دیاری دهکرا، ئه گهر لهنگی و لاسهنگییه که له شيعره کاندایه بویه، له ریگهی تهنعیمه وه دهیان دۆزییه وه و دهیانزانی. بویه پیی دهگوتری: (تنعيم) چونکه (نعم) ی زۆر تیا دا دهگوتری.

له سه ره ئه م شپوهیه دهتوانری نه خشه ی پییه کیشییه کان بکیشری:

۱- (نعم لا = فعولن = ب--).

۲- (نعم لا لا = مفاعيلن = ب---).

۳- (لا نعم لا = فاعلاتن = ب--).

۴- (لا نعم = فاعلن = ب-).

۵- (لا لا نعم = مستفعلن = ب--).

۶- (نعم نع لا = مفاعلاتن = ب-ب-).

۷- (نع لا نعم = متفاعلن = ب-ب-).

۸- (لا لا لا ن = مفعولات = ب---).

جا پاش ئه وهی که له سه ره شپوهی تهنعیم ترازوی پییه سه ره کبییه کائمان زانی، دهتوانین کیشی ده ریاکانیش دیاری بکهین، وهک تهویل:

نعم لا. نعم لا لا. نعم لا. نعم لا لا

نعم لا. نعم لا لا. نعم لا. نعم لا لا

فعولن. مفاعيلن. فعولن. مفاعيلن

فعولن. مفاعيلن. فعولن. مفاعيلن

وه ههروهها به حره کانی تریش.

۲۶۶- (النعمة):

ئاواز.

۲۶۷- (النَّفَاذ):

(پروانه: بزويته كاني سه روا: قافيه: دووهم: نه فاذا).

۲۶۸- (النقص):

نه قص له جوړی زیحافی مورده ککه به، بریتییبه له عه صب و له كهف، له يهك پيدا،
ته نیا ده چیتته سهر ده ریای وافیر، ئاوا: به عه سب (مفاعلتن = ب-ب-ب) ده بی
به (مفاعیلن = ب- - -) به كهفی پاش عه سبیش ده بی به (مفاعیل = ب-ب) به بی
نون، ئه و جا به و پییه ده گوتری: پتی مه تقووص: تفعله منقوصه. له ناواخنی به یتیشا
نه قص روو ده دا. (پر: نه خشه ی / ۲ زیحافه لیکدراوه کان / ۴ - نقص) + (العلّة).

۲۶۹- (النفر):

(پر: الذلل والنفر والحوش) له ژماره (۶۰) دا له پیتی ذالدا.

۲۷۰- (النقل):

گواستننه وه، وهك ده لپین: (متفاعلن) به وه قص ده بی به (متفاعلن = --ب) له بهر
ئه وه ی له کیشه صه رفییبه كانی عه ره بیدا، کیشی (متفاعلن = --ب) نییه، نه قتل
ده کری و اته ده گوپزیتته وه بو سهر کیشی (مستفعلن = --ب) ... ئیتر هه روا.

۲۷۱- (النهك):

(پر: ۲۲- البيت - ۳- جوړه كانی به یت- ۶- به یتی مه نهووك).

۲۷۲- (النوع):

نهوع: جوړ: چه شن، وهك: أنواع الشعر: (پر: الشعر). یا وهك: (أنواع التنوين):
(پر: القافية: چی پیتی ده بی به په روی -ز- تنوين). یا وهك: (أنواع القصيدة). چامه
جوړی زوره، به پیتی پیتی په روی له عه ره بیدا ده بی به بیست و ههشت جوړه وه. له کوردیدا
ئم پینج پیسته ییش ده چیتته سه ربان: (پ، چ، ژ، ف، گ) ده بن به (۲۸ + ۵ = ۳۳ جوړ).
یا وهك: (انواع القوافي).

۲۷۳- (نون): نون الإنشاد:

(- إنشاد). نون الصرف: نون الإنشاد. نون التنوين: (پر: القافية: چی پیتی ده بی
به په روی - ز - تنوين). نون التشبيه، نون الجمع.

المنون: پیتی ته نوبندار، له ته قطیعدا داده نری به دوو پیت ئاوا: (زید = زیدن) به بوړی
دال (زید = زیدن) به ژیری دال (زیداً = زیداً) پروانه: سه رباسی نووسینی عه رووزی.

تنوين المنون: ئه وه یه كه سه روا، منون و غه یره مونه ووه نی نوونیکي وه ستاوی لی زیاد
بکری، وهك له نوونی إنشادا رابورد. (پر: ناچاریه کان / ۷).

بیست و شه‌شهم: پیتی واو: حرف الواو

و = ۶

۲۷۴ - (واو):

واو پیتیکی نهرمه، جوړی زوره، به‌شپوهی گشتی هم‌موو واوئ حهرفی عیله‌یه، نه‌گه‌ر خوئی وه‌ستاو بی و بزوینی پیتی له جوړی خوئی بی، واته: بوړ بی، وهک: (دوم، دوو، دوور، قصور) نه‌وه پیتی ده‌گوتړئ: پیتی مه‌دد، به‌لام نه‌گه‌ر خوئی وه‌ستاو بی و بزوینی پیتی له جوړی خوئی نه‌بی، وهک نه‌وه: سه‌ر بی، یا ژیر بی، وهک: (حول) و (سیو) نه‌وه حهرفی لینه.

برباری کیتی له باره‌ی واوه، کومه‌لیکی له باسی سه‌روادا رویش، وهک: واوی ریدف و واوی جمع و واوی راناو... تاد. واوی ته‌ره‌نوم (بر: ۱۱۰ - ترنم + حرف...).

۲۷۵ - (المتئد):

ده‌ریا‌یه‌که له ده‌ریا نوپکان، سه‌ر به‌بازنه‌ی چواره‌مه، که بازنه‌ی موشته‌به‌هه.

۲۷۶ - (الوتد):

بر: برگی عه‌روضی: دووهم: وه‌ته‌د.

۲۷۷ - (الوثب):

(بر: ۸۴ - التخمیع).

۲۷۸ - (التوجیة):

(بر: قافیة: بزوینه‌کانی سه‌روا: شه‌شهم).

۲۷۹ - (وحدة):

یه‌کیتی، وهک وه‌حده‌تی قافیة، واته: یه‌کیتی سه‌روا له چامه‌دا، پروانه: (۲۲ - البیت / جوړه‌کانی به‌یت - ۱۲ - بیتی موحّد).

۲۸۰ - (المواریة):

هونه‌ریکی تری هونراوه، په‌یوه‌ندی به‌به‌دیعه‌وه پترة، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی که په‌یوه‌ندی

به‌بیتره (لفظ) هوه‌ه‌یه، په‌یوه‌ندی به‌کیشیسه‌وه هه‌یه.

موواره‌به: نه‌وه‌یه که شاعیر شیعی و دابنی، به‌گوزینی پیتی، یا به‌گوزینی نوخته و سه‌ر و بوړ، بو‌زهم و بو‌مه‌دح بشی. وهک ده‌لین: جارئ نه‌بو نه‌واس ده‌چی بو‌لای هاروونه ره‌شید، که ریگه‌ ده‌خواری، ریگه‌ی نادا بچی بو‌لای، خه‌لیفه‌ که‌نیزه‌کیکی جوانی ده‌بی، ناوی (خالصه) ده‌بی، گه‌ردانه‌یه‌کی گرانبه‌های پی خه‌لات ده‌کا، جا نه‌بو نه‌واس به‌م دپره‌ گله‌بی له هاروونه ره‌شید ده‌کا و له‌سه‌ر ده‌رگا‌که ده‌ینوسئ: (متقارب):

لَقَدْ ضَاعَ شِعْرِي عَلَى بَابِكُمْ كَمَا ضَاعَ عَقْدُ عَلَى خَالِصَةِ

واته: شیعی من له ده‌رباری تودا به‌زایه‌ چووه، وهک چوون نه‌وه گه‌ردانه‌ی که خه‌لاتت کردووه به‌خالصه‌ به‌زایه‌ چووه، چونکه خالصة شایانی نه‌وه خه‌لانه‌ نییه. جا کاتی خه‌لیفه له‌سه‌ر نه‌م پرکیشیسه‌ی موحاسه‌به‌ی ده‌کا، ده‌لی: نه‌وه (ضاع) نییه، به‌لکو (ضاء) ه‌یه، که به‌واتا: شه‌وق ده‌داته‌وه‌یه، ئیتر واتای دپره‌که به‌م گوران‌کارییه له‌زه‌مه‌وه ده‌بی به‌مه‌دح. (بر: ۱۴۷ - تصحیف).

۲۸۱ - (الوزن):

کیش. وزن الشعر: کیتی هه‌لبه‌ست: المیزان والموزون.

۲۸۲ - (المتسق):

واته: به‌حری موحده‌ث (بر: محدث).

۲۸۳ - (التوشیح: الموشح):

ته‌وشیح و مووه‌شش‌ه‌ح جوړه هونراویکی نوپیاوه، له ده‌ریا نوپکانا - خوا یار بی - قسه‌ی لی ده‌کری.

۲۸۴ - (الوصل):

(بر: القافیة: پیته‌کانی سه‌روا: الوصل). البیت الموصول: (بر: ۲۲ - البیت - ۳ - جوړه‌کانی به‌یت / ۷ - به‌یتی موده‌وه‌ر... تاد).

۲۸۵ - (موضوع):

مه‌وضوع - باب‌ت - ی زانستی عه‌رووز، له هه‌موو زمانیکا، شیعه‌ به‌زمانی نه‌وه گه‌له. واضیعی عیلمی عه‌رووز: دانه‌ره‌که‌ی خه‌لیلی کوری نه‌حمه‌دی فه‌راهیدییه.

۲۸۶- (الإیطاء):

(بر: نهنگه کانی سه روا، له (القافية) دا: الإیطاء).

۲۸۷- (الوافر):

ناوی ده ریا به کی خه لیلیه، به یتي مه و فوور.

۲۸۹- (الوافي):

(بر: ۲۲ - البيت - ۳ - جوړه کانی به یت - ۲ -).

۲۹۰- (الوقص):

له جوړی زیحافی تاکه، ته نیا ده چیته سهر (متفاعلن) له به حری کامیلدا، بریتیه له لایردنی پیتی دووهمی بزواوی پیتی (متفاعلن) ده بی به (مفاعلن) وه قص له حه شوو له عهرووز و له زه ریدا رووده دا، وه ک (کامیل):

يَدْبُ عَنْ حَرِيْمِهِ بِسَيْفِهِ وَرَمَحَهُ وَبَلَّهَ وَيَحْتَمِي

مفاعلن + مفاعلن + مفاعلن مفاعلن + مفاعلن + مفاعلن

ته و پیتیه، یا نه و به یته و وه قصی تیا بی پیتی ده گوتری: موقوص.

۲۹۱- (توافق الأفكار):

رې ده که وی دوو هه ستیار به ریکه وت ته عبیر له بابه تی ده دهنه وه به شیتوه به کی زور له به که وه نریک، به مه ده گوتری: (توافق الأفكار).

۲۹۲- (الإيقاع):

تریه: واته: دانانی ئاوازی گورانی به پیتی شوین و کیشی.

۲۹۳- (الوقف):

وه قف له زمانا مانای وه ستانه، له زارای کیشدا به دوو و اتا هاتوه، به که م: به و اتا ئیست، ته م بابه ته یان له ناچار به کاند، له ژماره (۱۰۲) دا، رابورد. دووهم: وه قف له جوړی عیلله کی که می هاو به شه، بریتیه له وه ستاندنی دوا پیتی بزواوی وه ته دی بلاوی (مفعولات) ی ساغ و (مفعلات) ی مه طوی. له مه شطوری سه ریکا (مفعولات = ---ن)

به وه قف ده بی به (مفعولات = ---) به تیی وه ستاو. هه روا (مفعولات) به تیی بوژدار له مه نه هوکی مونسه ریکا ده بی به (مفعولات) به تیی وه ستاو، ده گوتری ته وه بو (مفعولات = ---). له کیشی سه ریکا (مفعلات) ی مه طوی به تیی بزواو، به وه قف ده بی به (مفعلات) به تیی وه ستاو، ده گوتری ته وه بو (فاعلان = ب-) له مه نه هوکی مونسه ریکا (مفعولات) به تیی بوژدار، به خه بن و به وه قف ده بی به (مفعولات = ب-) ده گوتری ته وه بو (فعولان = ب-). پروانه: (نه خشه ی / عیلله کی که می هاو به ش / ۸). ده گوتری: عهرووز، یا زه رب، یا به یت، یا پیتی موقوف.

۲۹۴- (التوليد):

(بر: ۱۴ - بحر - ۶). (المولدون):

(توليد بحور جديدة):

۲۹۵- (الموالي):

(پروانه: ۲۵۶ - الموال).

بیست و حوتهم: پیتی هی: حرف الهاء

ه = ۵

هء لهو ناوانهئ ئەلفوییه که قهصریان دروسته. هئ جووری زۆره، وهک هئی ئیست (وهقف) و هئی وهصل و هئی سهکت و هئی تهئنیث و هئی راناوی تاکی کهسی سیهیم و هئی راناوی تیرکراو (مشبع) بو ناسینی ئەم جوۆره هئیانه پروانه ئەم شوئانه: (۲۳۴ - قافیة - دووهم: پیتی وهصل - د - هئی وهصل) و (نوسینی عهرووزی / ۲ / ۶) + (ناچاریهکان / ۱۴، ۱۵، ۱۰.۲ / ۱۰ / ۱۲).

۲۹۶ - (ههزهج):

دهریایهکی خهلیلێ زۆر باوه له کوردیدا، بهپێچهوانهئ عهرهبییهوه، چواری و شهشی و ههشتی و مهجزوو و مهشطور و مهنهووک و تامی هیه. پروانه: بهحری ههزهج.

۲۹۷ - (استهلال القصیده):

دهستکردن بهسهردیچی چامه.

۲۹۸ - (الهزمة):

بوئه حکام و بریارهکانی ههزه پروانه: (۱۰۱ - چۆنیتهی مامهله کردن له گهله ههزه... تاد - له ناچاریهکاندا). ههزه دهبی بهرپوهی. ههزه تهخفیف دهکری و دهبی بهریدف.

قهصیدهی ههزمزییه: چامهئ ههزمزییه، واته رهوییه کهئ ههزه بی، وهک ئەم چامهیهی موته نه بیی که سهردیچه کهئ ئەم دیچه به (کامل):

عَدَلَ الْعَوَاذِلُ حَوْلَ قَلْبِ التَّائِبِ وَهَوَى الْأَحِبَّةِ مِنْهُ فِي سَوَادِهِ

بو زانیی زۆرینهی بریارهکانی ههزه پروانه ناچاریهکان: (۱۰۱، ۱، ۲، ۹، ۱۰، ۴۵، ۹۹) + (نوسینی عهرووزی / ۲ - ئەو پیتانهی که له نوسینا دهکرتین).

بیست و ههشتهم: پیتی یی

ی = ۱۰

۲۹۹ - (یاء):

ناوی پیتی بیست و ههشتهمه له ئەلفوییه عهرهبی. حهرفی عیللهیه، پروانه پیتهکانی سهروا، رهوی، وهصل، خهروج، جینسی حهره کهئ یی ژیره، کاتی له کوئایی وشهوه بی پیتی دهگوتری یاء متطرفه. بریاره کیشی له بارهیهوه زۆر زۆر له پیشهوه له ناچاریهکاندا و له (نیسه) دا زۆریان رویشت. پروانه: (۲۵۸ - النسبة + التقاء الساکنین + ریدف + ۲۵۰ - اللین + ناچاریهکان - ۱۲، ۱۳، ۴۶، ۶۶، ۶۷) + (نوسینی عهرووزی / ۲ - ئەو پیتانهی که له نوسینا دهکرتین - ۳ - یی وهستاو...).

۳۰۰ - (تییینی):

۱- مه بهستی سهرهکی لهم فهرههنگۆکی زاراوه عهرووزیانه ئهوپهری ئاسانکاری و خویش به دهستهوه هاتنه، نهگهر دووباره و سێبارهیش بینهوه قازانجی هیه، زیانی نییه، ئیستایش به پشتی خودا، دهست دهکهین به بهشی جه وهههری لهم پهراوه.

۲- دهپێکان ئەم گۆرانکارییانهیان به سهردا دی: ۱- (فعولن — ۱- فعول: مهقبوز. ۲- فعول: مهقسوور. ۳- فعولن: ئەئلهم. ۴- فعل: ئەئرهه. ۵- فعل: مهحذوف. ۶- فع = فل: ئەبتهر).

۲- (فاعلن — ۱- فعولن: مهجنوون. ۲- فعولن: مهقتووع).

۳- (مستفعولن — ۱- مفاعلن: مهخبون. ۲- مفتعلن: مهتوی. ۳- فعلتن: مخبول. ۴- مستفعل: مکفوف. ۵- مفاعل: مشکول. ۶- مفعولن: مقطوع. ۷- فعولن: مهکبول: مهخبونی مهقطوع. ۸- مستفعلان: موذال. ۹- مفاعلن: موذالی مهخبون. ۱۰- مفتعلان: موزالی مهتوی. ۱۱- فعلتان: موذالی مهخبونی مهتوی).

۴- (مفاعیلن — ۱- مفاعلن: مهقبوز. ۲- مفاعیل: مهکفوف. ۳- مفاعیل: مهقصور. ۴- فعولن: محذوف. ۵- مفعولن: ئەخرهه. ۶- فاعلن: ئەشتهر. ۷- مفعول: ئەخرهه).

۵- (فاعلاتن — ۱- فعلاتن: مهخبون. ۲- فاعلات: مهکفوف. ۳- فعلات: مهشکول.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۲۴ = ۲۰۰۱/۱۲/۹ رهمه‌زان / ۲۴۲۲ هـ

به‌پشتی خودای گه‌وره و سه‌روه‌ر، له‌م به‌شه‌دا، پوخته‌یه‌کی به‌سوودی زانستی عه‌رووز ده‌نووسین، له‌سه‌ر نه‌و شی‌وه‌یه‌یه‌ی که داری‌ژه‌ری نه‌م زانسته: خه‌لیلی کوری نه‌حمه‌دی فه‌راهیدی دایناوه. وه له هه‌موو کیتیشیکی سه‌ره‌کی خه‌لیلیدا به‌پیتی توانا، ناما‌ژه بو‌نه‌وه ده‌که‌ین، که که‌له شاعیره دیرینه‌کامان، چون چونی عه‌رووزیان له چامه و هونراوه‌کانیادا پیاده کردووه، به‌ئومیدی نه‌وه‌ی که نه‌وه‌ی نوئی، به‌ئاسانی و به‌ره‌وانی سوود و به‌هره له‌م زانسته گرنکه وه‌ریگرن.

پیشنه‌کی

زیحاف و عیله: گۆران و گۆرین له هه‌لبه‌ستدا:

شیعری عه‌رووزی کۆنی عه‌ره‌بی سه‌ر به‌ (۱۶) شازده به‌حره، نه‌م به‌حرانه له پینج بازنه دروست بوون، هه‌ر به‌حره‌ی چهند عه‌رووزیک و هه‌ر عه‌رووزه‌ی چهند زه‌ربیکی هه‌یه، که ده‌که‌نه (۳۶) سیی و شه‌ش عه‌رووز و (۶۶) شه‌ست و شه‌ش زه‌رب. له راستیدا زۆر شت له زانستی عه‌رووز، به‌تاییه‌تی یاسا گرانه‌کانی، بو‌شاعیر نه‌و سووده‌ی نییه، به‌لکو نه‌ظه‌رییه، زیاتر په‌یوه‌ندی به‌کیشزانه‌کانه‌وه هه‌یه، هه‌تا هه‌ستیار و هونره‌کان.

جا هه‌تا هه‌ستیار بتوانی شیعری ره‌وانی کیش ساف دابنن، ده‌بی له پیتش پیتشدا، زۆر به‌باشی فیری نه‌م زاراوانه بیی:

۱- پیت (ته‌فعیله): چیه، وه چهند پیتی هه‌یه، وه پیتی له چی دروست ده‌بی؟ وه ئایا نه‌و پیتانه بگۆرن یا نه‌گۆرن، وه نه‌و گۆرانکارییه‌یه چین و ناویان چیه که به‌سه‌ر نه‌م پیتانه‌دا دین؟ وه ته‌قعیع - واته: شیکردنه‌وه: شیته‌ل: پاره پاره‌کردن: پارچه پارچه‌کردن - چۆنه و چیه و رۆلی چیه له دۆزینه‌وه و دیاریکردنی پیتدا؟ دیاره هه‌ر کاتی جۆری پیتی و ژماره‌ی و چۆنیتی و گۆرانکارییه‌کانی ناوی زانران، ئیتر به‌کسه‌ر ده‌زانری نه‌و هونراوه سه‌ر به‌چی ده‌ریابه‌که (بروانه: برگی عه‌رووزی + ۵ - أصول التفاعیل + ۲۲ - البیت).

۲- جا کاتی زانیمان نه‌و پیتانه‌ی که دیره هه‌لبه‌ستیان لی دروست ده‌بی ده‌ پیتن، وه نه‌م ده پیتانه به‌هۆی دووباره‌بوونه‌وه و به‌هۆی تیکه‌ل بوونی دوو جۆریانه‌وه و به‌هۆی نه‌و گۆرانکارییه‌یه‌ی که دی به‌سه‌ر نه‌م ده پیتسه‌دا، به‌هۆی نه‌م فاکته‌رانه‌وه بنچینه‌ی

۴- فاعلان: مه‌قصوره - مه‌خبونی مه‌قصور: فاعلان. ۶- فاعلن: مه‌حذوف.
۷- فعلن: مه‌حذوفی مه‌خبون. ۸- فعلن: نه‌بته‌ر. ۹- مفعولن: مشعث.
۱۰- فاعلیان: موسه‌ببه‌غ. ۱۱- فاعلیان: موسه‌ببه‌غی مه‌خبون).

۶- (مفاعلتن — ۱- مفاعیلن: مه‌عصوب. ۲- مفاعلن: مه‌عقول. ۳- مفاعیل: منقوص. ۴- فاعولن: مه‌قطف. ۵- مفتعلن: نه‌عضه‌ب. ۶- مفعولن: نه‌قصه‌م. ۷- فاعلن: نه‌جه‌مم. ۸- مفعول: نه‌عقه‌ص).

۷- (متفاعلن — ۱- مستفعلن: مضمهر. ۲- مفاعلن: موقوص. ۳- مفتعلن: مخزول. ۴- فاعلتان: مقطوع. ۵- مفعولن: مقطوعی مضمهر. ۶- فعلن: احذ. ۷- فعلن: احذی مضمهر. ۸- متفاعلان: ساخی موزال. ۹- مستفعلان: موضمه‌ری موزال. ۱۰- مفاعلان: مه‌وقوصی موزال. ۱۱- مفتعلان: مذالی مخزول.

۱۲- متفاعلتان: ساخی مرفل. ۱۳- مستفعلتان: مضمهری مرفل. ۱۴- مفاعلتان: موقوصی مرفل. ۱۵- مفتعلتان: مخزولی مرفل).

۸- (مفعولات — ۱- فعولات: مه‌خبون. ۲- فاعلات: ساخی مه‌توی. ۳- فاعلات: مه‌خبول. ۴- مفعولان: موقوف. ۵- فعولان: مخبونی موقوف. ۶- فاعلان: مطوی موقوف. ۷- مفعولن: مکسوف. ۸- فعولن: مخبونی مکسوف. ۹- فاعلن: مطوی مکسوف. ۱۰- فعلن: مخبولی مکسوف. ۱۱- فعلن: أصلم).

۹- (مستفعلن — ۱- مفاعلن: مه‌خبون. ۲- مستفعل: مه‌کفوف. ۳- مفاعل: مه‌شکول. ۴- فاعولن: مه‌خبونی مه‌قصور.

۱۰- (فاع لاتن — ۱- فاعلات: مکفوف).

جا له کۆتایی نه‌م تیبینییه‌دا ده‌لیم: مه‌رج نییه، که نه‌م پیتی فه‌رعییانه، له هه‌موو جیگه‌یه‌کا، یا له هه‌موو به‌حریکا، که پیتی نه‌صلییه‌کانی تیا بی، که نه‌م پیتی فه‌رعییانه دروست بن، به‌لکو دروستبوونی نه‌م پیتی فه‌رعییانه به‌پیتی ریتسایه‌کی زانراوه، که له ده‌ریاکاندا روون کراوه‌ته‌وه.

ژماره	ناو	پىناسە	پىنگە پىش	پىنگە پاش	پىن ئوتكە لە	ئارى نمو بەحرى كە لە گۆرانكە
۱	خەن (پو،خەن)	گۆرگۆزى دەرىگە سەبەبى سوگى (پو،خەن) پىن، تا بەك بەرگەمى گۆرگۆزى دەستىن ئارا (- - - ب.ا).	۱- مستغملن ۲- مستغ /ن ۳- فاعلن ۴- فاعلان ۵- مفعولان	۱- مستغمل ۲- مستغ /ن ۳- فاعلن ۴- فاعلان ۵- مفعولان	۱- مستغملن ۲- مستغ /ن ۳- فاعلن ۴- فاعلان ۵- مفعولان	۱- لە رەجەز و بىسپ و كامىل و سارىخ و موزىسارىخ دا. ۲- لە خەلىف و موزىس دا. ۳- لە مەدەب و بىسپ و موزىسارىخ و رەمەلدا (x) ۴- لە مەدەب و رەمەل و خەلىف و موزىسارىخ دا. ۵- مستغملن، لە موزىسارىخ و موزىسارىخدا (+) بىرۆلە (نەخشەى / ۹-۱۳)
۲	ئەبى (طەبى)	بىرتىبە لە قىزىق چىراغ پىش پىن، يا بەرلەرگەمى لە گۆرگۆزدا، بەمەزىن دورەمى سەبەبى سوگى پىن	۱- مستغملن ۲- مفعولان	۱- مستغملن ۲- مفعولان	۱- مستغملن ۲- فاعلان	۱- لە رەجەز و بىسپ و موزىسارىخ و موزىسارىخدا. ۲- لە سارىخ و موزىسارىخ و موزىسارىخدا
۳	ئىخسار (ئىزىرا)	بىرتىبە لە دەستىن دورەم پىش پىش (مستغملن) بىزىرى پىش (مستغملن)	۱- مستغملن	۱- مستغملن	۱- مستغملن	۱- لە كامىل دا و بەس.
۴	عەسب (نەسب)	بىرتىبە لە دەستىن دورەم پىش پىش (مستغملن) پىش (مستغملن) لە قەيردا و بەس	۱- مستغملن	۱- مستغملن	۱- مستغملن	۱- لە قەيردا و بەس.
۵	قەبىز (قەبىز)	قىزىق پىش پىش پىش پىش، كە دورەمى سەبەبى سوگى پىن	۱- فاعلان ۲- مفعولان	۱- فاعلان ۲- مفعولان	۱- فاعلان ۲- مفعولان	۱- لە تەبىل و موزىسارىخدا ۲- لە تەبىل و موزىسارىخ و موزىسارىخ دا
۶	عەقلى	لاپۇرى پىش دورەمى سەبەبى قورسى مفاعلاتن لە قەيردا	۱- مفعولان	۱- مفعولان	۱- مفعولان	۱- لە قەيردا و بەس.
۷	وققى	لاپۇرى پىش دورەمى بىزىرى (مستغملن)	۱- مستغملن	۱- مستغملن	۱- مستغملن	۱- لە كامىل دا و بەس.
۸	كەن	لاپۇرى پىش خەلىفە پىش، بەمەزىن دورەمى سەبەبى سوگى پىن	۱- مستغملن ۲- مفعولان ۳- فاعلان ۴- فاعلان	۱- مستغملن ۲- مفعولان ۳- فاعلان ۴- فاعلان	۱- مستغملن ۲- مفعولان ۳- فاعلان ۴- فاعلان	۱- لە خەلىف و موزىسارىخدا ۲- لە تەبىل و موزىسارىخ و موزىسارىخ (ھ) ۳- لە رەمەل و خەلىف و موزىسارىخ و مەدەبدا ۴- لە موزىسارىخ دا

دروستىبونى بەحرەكان دروست دەبن، با ئەوھىش بزەنن كە ئەو گۆرگانكارىيانە دوو جۆرن: يەكەم زىحاف، بەكوردى پىش دەلەتەن: گۆران، دووھم: عىللە، بەكوردى ناوى دەلەتەن: گۆرپىن، بەھەردوو لایىش دەلەتەن: گۆرانكارى. (بىرۆلە: ۱۱۴ - زحاف + ۱۸۵ - العلة).

يەكەم: زىحاف (گۆران) دوو جۆرى ھەيە:

زىحافى موفرەد: زىحافى تاك: گۆرانى تاك. وە زىحافى لىكدرارو: گۆرانى لىكدرارو: زىحافى موزدەھوج. بىنەرەت لە زىحافدا ئەوھىە لە سەبەبدا پىن، لە وەتەددا نەپىن، لە ھەشو (ناوھەن)دا پىن، لە ھەرووز و زەربدا نەپىن، بەگۆز پىن و نەگۆز نەپىن، بەلام جۆزى زىحاف ھەيە دەچىتە سەر ھەرووز و زەرب و لازم و نەگۆزىن، پىشان دەگوتى: (الزحاف الجارى مجرى العلة): (بىر: نەخشەى / ۶).

آ- گۆران - زىحاف - ى تاك: ئەوھىە كە گۆران بەسەر يەك سەبەبدا لە ناو پىشدا پىش، وەك (فاعلاتن) بەخەبن پىش بە (فاعلاتن = ب ب --). ئەمەيش لە دووھە خىشتەى زىحافى تاكە.

(تەبىئىي):

۱- زىحاف پەيوەندى بەتەفەئىلەھە ھەيە، نەوھەك بەبەحرەوھە، واتە: بەبىونى زىحاف لە پىشەكانى زەربى بەحرىكا، ئاسانكارى لەو زەربەدا بۆھەستىيار دروست دەپىن، مەوداى تەعبىر و ھۆنەنەھە خۆشتر دەپىن، چونكە گوشراو گوشاد دەپىن، تەسك والا دەپىن، كۆت و قەيدەكان كەمتر دەبن، وە زۆرىنەى كات زىحاف زەربى جىيا جىيا دروست ناكە، وە بەحرى تايبەت دىارى ناكە، بەلكو زىحافى وا ھەيە، لە پىش جۆرە پىشدا روودەدا، لە دە بەحرى جىيا جىيا روودەدا، وەك (خەبن) بىرۆلە: (نەخشەى / ۱-۱).

۲- ئەم زىحاف و عىللە تانە ھەموو موصطەلەح و فەرەھىن، كاتىن كىشزانەكان بەپىش و اقەبى كىشى بەحرەكان، بىرارى بازەنەى كىشىيان بۆدان، و ايان بىرارىدا، كە پىشكانى ئەو بازنانە جۆرە كىشىكى تايبەتى دىارىيان ھەيە، وە ھەر بەحرى پىش تايبەتى خۆى ھەيە و سەر بەبازنەيەكە و ئەو پىشكانە لە بازنەكاندا ساغن، بەلام ھەر گۆرگانكارىيەكەيان تىادا روودەت، دەپىن بۆ كۆنترۆل كەردنى بەحرەكان ناو و زاراوىكى تايبەتى بۆ داھىنرى، ئىتر لەم بۆچوونەھە ئەم ھەمكە ناو و زاراو و ياسا كىشىيانە سەريان ھەلدا و كەوتنە دەم خەلك و چوونە ناو كىشيان و پەخشەوھىون لە جىھاندا.

ب- گۆران-زىحاف-ى لىكدراو: ئەوھىيە دوو زىحافى سادە پىكەوھە لە يەك پىندا كۆبىنەوھە. زىحافى لىكدراو، يان جووت زىحاف، ئەم چوارەن: ۱- خەبلى. ۲- خەزل. ۳- شەكل. ۴- نەقص. بەيئە (مستغلن) بەخەبن دەبىي بە (مفاعِلن) بەطەيبش لە پاش خەبن دەبىي بە (فعلتن) كە پىتى دەگوتىي مەخبول، ئەوھتا دوو زىحافى تاكى وا تىيادا: (خەبن + تەي) ئىبتر لە (مستغلن) ەوھ بووھ بە (فعلتن).

۲- نەخشەى زىحافە لىكدراوھەكان (جدول الزحاف المركب = المزوج)

۱- ۴	۱- ۸	عصّب كفف	نقص	كفف	عصّب و كفف لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	كفف لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	كفف لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	كفف لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	كفف لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	كفف لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	كفف لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.
۱- ۳	۱- ۸	خەبن كفف	شەكل	خەبن كفف	خەبن كفف لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	خەبن كفف لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	خەبن كفف لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	خەبن كفف لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	خەبن كفف لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	خەبن كفف لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	خەبن كفف لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.
۱- ۲	۱- ۳	ئىضماز تەي	خەزل (خەزل)	ئىضماز تەي	ئىضماز تەي لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	ئىضماز تەي لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	ئىضماز تەي لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	ئىضماز تەي لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	ئىضماز تەي لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	ئىضماز تەي لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	ئىضماز تەي لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.
۱- ۱	۱- ۲	خەبن تەي	خەبلى	خەبن تەي	خەبن تەي لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	خەبن تەي لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	خەبن تەي لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	خەبن تەي لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	خەبن تەي لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	خەبن تەي لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.	خەبن تەي لىكدراوھە پىتى خەبلىدا.

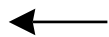
دووھم: عىللە: گۆرپن: عىللە - يا گۆرپن - دوو جوړه:

جوړى يەكەم: ھاوبەشە لە نىوان سەبەب و وەتەددا - واتە: ھەم دەچىتە سەر سەبەب و ھەم دەچىتە سەر وەتەد - لەبەر ئەوھ پىتى دەگوتىي: عىللەى موشتەرەك، واتە: گۆرپنى ھاوبەش، ئەم جوړە نەگۆرە، تەنبا دەچىتە سەر عەرروز و زەرب، وە بەھۆى ئەو گۆرانكارىيەوھە، كىشى بەحرە جيا جياكان دروست دەبى، بەپىتى جوړى ئەو عىللەتەى كە تووشى زەرب يا عەرروز يا ھەردووكيان دەبى. ئەم جوړى يەكەمە دوو جوړى ھەيە: عىللەى زياد و عىللەى كەم. جوړى دووھم لە عىللە تايبەتە بەوھتەدەوھ، بگۆرە، نەگۆر نىيە، لەبەر ئەوھ لە زىحاف دەچى، جگە لە تەشعیشان، ئەوانى تريان ناچنە سەر عەرروز و زەرب، بەلكو دەچنە سەر يەكەم پىتى سەرەتاي دىي، يا يەكەم پىتى سەرەتاي نىوھى دووھمى دىي. وا دەست دەكەين بەدوو جوړى جوړى يەكەم و دەلەين:

آ- عىللەى زيادە ھاوبەش: برىتىيە لە پترکردنى پىتىكى وەستاو، يان سەبەبىكى سووك، كە بەكسانە بەپرگەيەكى درىژ، لە كۆتايى پىيدا. ئەمەيش سىن جوړە، وەك لەم نەخشەيەدا پروون دەبىتەوھ، عىللەى زيادە نەگۆرە، كە بەكوردى پىتى دەلەين: گۆرپنى زيادە (بى: خەزم + تىبىنى كۆتايى نەخشەى / ۵ لە دواوه).

۳- نەخشەى عىللەتى زيادە

ژ. گۆرپن	ناوى گۆرپن	پىناسەى گۆرپنەكە	ژ. پىتى تووشوو	ژ. پىتى تووشووھەكە	پىتى تازەكە	بەحرەكەى
۱- ۱	تەرفىل	زيادکردنى سەبەبىكى سووكە، لەوھتەدى كۆى كۆتايى پىتى زەرب و لە پىتى عەرروز لەكاتى تەحرىعا. تەرفىل نەگۆرە و تايبەتە بە مەجزوئى كامىل و مۆتەدارەكەوھ. (بى: ۱۰۳- ترفىل).	۱- ۱	۱- ۱	۱- ۱	۱- مەجزوئى كامىل
			۲- ۲	۲- ۲	۲- ۲	۲- مەجزوئى كامىل
			۳- ۳	۳- ۳	۳- ۳	۳- مەجزوئى مۆتەدارەك
			۴- ۴	۴- ۴	۴- ۴	۴- مەجزوئى مۆتەدارەك
			۵- ۵	۵- ۵	۵- ۵	۵- مەجزوئى كامىل

۵- نه‌خشنه‌ی عیله‌ی تایبته به‌وته‌ده‌وه و به‌خمش‌وهه (عله‌ جاریه‌ مجری الزحاف)

۱	له موجسته‌ت و خه‌فیف و مه‌دید و ره‌میل دا	۱	مَفْعُولُنْ	۱	فَالَاتِنْ	۱	فَاعِلَاتُنْ	۱	فَرِیدَانِی بَیْتِیکِی بَزَوای وَتَه‌دی کۆ‌له (فَاعِلَاتِنْ) و له (فَاعِلَانْ) دا	ته‌شعیته
۲	له مورت‌ه‌اره‌ک دا	۲	(فَعْلُنْ==)	۲	فَالِنْ	۲	فَاعِلِنْ	۲		خه‌رم
۱	له‌ته‌ویل و واقیبه‌رو هه‌زج و موضاربع و مورت‌ه‌اره‌بیدا	۱	مَفْعُولُنْ	۱	فَاعِلِنْ	۱	مَفَاعِلِنْ	۱	(بِر: خه‌رم)	
۲	له واقیبه‌ره‌دا	۲	مَفْعَلِنْ	۲	فَاعِلَتُنْ	۲	مَفَاعِلَتُنْ	۲		
۳	له‌مورت‌ه‌اره‌بیدا (بِر: خه‌رم)	۳	(فَعْلُنْ==)	۳	عَوْلِنْ	۳	فَعْوَلِنْ	۳		
۱	له ته‌ویل و مورت‌ه‌اره‌بیدا (بِر: نهم)	۱	(فَعْلُنْ==ب)	۱	عَوْلُ	۱	فَعْوَلُنْ	۱	= خه‌رمی + قه‌بض	نهم
۱	له‌ته‌ویل و مه‌ته‌قاره‌بیدا (ب: نهم)	۱	(فَعْلُنْ==)	۱	عَوْلِنْ	۱	فَعْوَلِنْ	۱	= خه‌رمی (فَعْوَلُنْ)	نهم
۱	له واقیبه‌ره‌دا و به‌س	۱	(مَفْعُولُنْ==ب-ب-)	۱	فَاعِلَاتِنْ	۱	مَفَاعِلَاتِنْ	۱	= خه‌رمی (مَفَاعِلَاتِنْ)	عه‌ضب (عه‌زب)
۱	له هه‌زج و موضاربع دا: (خه‌رب)	۱	(مَفْعُولُنْ==ن)	۱	فَاعِیْلُ	۱	مَفَاعِیْلِنْ	۱	= خه‌رمی و که‌ف له (مَفَاعِیْلِنْ) دا	خه‌رب
۱	له هه‌زج و موضاربع دا. له‌خمش‌ویش داد‌ه‌یی	۱	(فَاعِیْلُنْ==ب-)	۱	فَعِیْلُنْ	۱	مَفَاعِیْلِنْ	۱	= خه‌رمی و قه‌بزی (مَفَاعِیْلِنْ)	شه‌تر
۱	له واقیبه‌ره‌دا و به‌س	۱	مَفْعُولِنْ	۱	فَاعِیْلِنْ	۱	مَفَاعِلَتِنْ	۱	= تیکه‌له له خه‌رم و عه‌صب له (مَفَاعِلَاتِنْ) دا	قه‌صم
۱	له واقیبه‌ره‌دا و به‌س	۱	فَاعِیْلِنْ	۱	فَاعَتِنْ	۱	مَفَاعِلَتِنْ	۱	= تیکه‌له له خه‌رم و عه‌قل له (مَفَاعِلَاتِنْ) دا	جه‌دم
۱	له واقیبه‌ره‌دا و به‌س	۱	(مَفْعُولُنْ==ن)	۱	فَاعِلَتُنْ	۱	مَفَاعِلَتِنْ	۱	= تیکه‌له له‌یه‌ک عیله‌و دوو زیحاف = (خه‌رم + عه‌صب + که‌ف). له (مَفَاعِلَاتِنْ) دا	عه‌قص

۷	که‌سف یا که‌شف	۱- لایردنی بیته‌ی بزوای کۆتایی بیته‌ی (مفعولات) به‌تته‌ی بۆردار	۱- مفعولات	۱- مفعولات	۱- مفعولات	۱- مفعولات	۱- مفعولات	۱- مفعولات	۱- مفعولات	۱- مفعولات
۸	حذف عه‌صب	له‌زیحافی عه‌صب و عیله‌ته‌ی هه‌زج	۱- مَفَاعِلَتُنْ	۱- مَفَاعِلَتُنْ	۱- مَفَاعِلَتُنْ	۱- مَفَاعِلَتُنْ	۱- مَفَاعِلَتُنْ	۱- مَفَاعِلَتُنْ	۱- مَفَاعِلَتُنْ	۱- مَفَاعِلَتُنْ
۹	حذف عه‌ص	= قه‌تغ + حه‌ذف = له دوو عیله‌ته‌ی ساده	۱- فَعْوَلِنْ	۱- فَعْوَلِنْ	۱- فَعْوَلِنْ	۱- فَعْوَلِنْ	۱- فَعْوَلِنْ	۱- فَعْوَلِنْ	۱- فَعْوَلِنْ	۱- فَعْوَلِنْ

ج- ئیستاش له دواره‌ نه‌خشنه‌ی عیله‌ی تایبته به‌وته‌ده‌وه ده‌کیشین، که به‌شی دوومه له عیله، که ناودارن به‌عیله‌ی زیحافانه، واته: (العِلُّ الْجَارِيَةُ مجری الزحاف) چونکه وهک عیله ده‌چنه سه‌ر وه‌ته‌د، به‌لام وهک زیحاف بگۆرن، نه‌گۆرن، وه ده‌چنه سه‌ر خه‌شوی به‌یتیش، وه نایشچنه سه‌ر دوومه‌مانی سه‌به‌ب:

د- جوړی عیله تر هیه پتی دهگوتری: عیلهی عرووزی: بریتییه لهو جوړه گورانه نهگورانیه که دهچنه سهر پتی عرووز و زهر، که بریتین له بری زیحافی جیگری عیله، که بهتینیا خوین دهچنه سهر عرووز و زهر، جاروباریش عیلهیهکیان لهگهلدایه، ناودارن به (زیحافی جیگری عیله = گورانی جیگری گورین). بهعهرهبی ناودارن به (زحاف جاری مجری العلة). بهوتیه: بهحری تهویل یهک عرووز و سی زهری هیه، پیوسته عرووزهکی له ههر سی زهریهکیدا قهز بکری، ناوا:

- ۱- یهکهمی تهویل = مفاعلن × مفاعیلن.
- ۲- دووهمی تهویل = مفاعلن × مفاعلن.
- ۳- سییهمی تهویل = مفاعلن × فعولن.

دهی هه موو دهزانین که قهز، زیحافیکی سادهی بگوره، نهگور نییه، بهزوری دهچپته سهر سهبهبی سووکی پتی حشو، کهچی له هندی شوتیا، وهک لهم نهخشه بهدا دهردهکهوی، دهچپته سهر زهر و عرووز و نهگوریش، وه رول دهبینی له دروستبونیی کیشهکانی دهریاکهدا، بهپیچهوانهی سروشتی خو، که پهپوهندییه تی بهپییهکانهوه، نهک بهبهحرهکانهوه.

(تیبینی): نهک و جهز و شطر، له جوړی زیحاف و عیله نین، بهلکو له جوړی عرووز و زهری بهحرهکانن، بهلام (خهزم) که له ماددهی (خزم) دا رابورد، له جوړی عیلهی زیادهیه، که له پیتهیکهوه ههتا شهش پیته هیه. پروانه (خهزم + ناچاریهکان/ ۴۱).

۶- نهخشهیی زیحافی عیله نامیز (زحافی جاریه مجری العلة = زیحافی نهگور = زحام لازم)

ژ	ناو	پیتاس	ژ	پتی ساغ	ژ	پتی تویشو	ژ	پن تازهک	ژ	ناوی بهحرهکان و تیبینی
۱	قهز	پروانه (۵-۱) واته: نهخشهیی ۱ ژماره ۵	۱	مفاعیلن	۱	مفاعیلن	۱	مفاعیلن	۱	عرووزوژدی دوهمی تهویل و عرووزی یهکم و سییهمی تهویل
۲	خهین و حذف	(۱-۴)+(۱-۱)	۱	فاعیلن	۱	فعال	۱	(فعال=ب-ب)	۱	عرووزوژدی سییهمی مهید و ضهری یهکهمی سییهمی
۳	خهین	(۱-۱)	۱	فاعیلن	۱	فعال	۱	(فعال=ب-ب)	۱	یهکهمی بهسپط، خهین لهعرووزوژرا پیوسته
۴	خهین و قطع	(۳-۴)+(۱-۱)	۱	متفعالن	۱	متفعالن	۱	فعالن	۱	مخهللهمی بهسپط، خهین و قطع له عرووزوژریدیا پیوسته و نهگورین
۵	عصص	(۴-۱)	۱	مفاعیلن	۱	مفاعیلن	۱	مفاعیلن	۱	مهجوزنی زهر، عصب لهضهری دوهمی پیوسته
۶	تیزمار و حذ	(۶-۴)+(۳-۱)	۱	متفعالن	۱	متفا	۱	(فعال=--)	۱	لکانیلدا، لهضهری سینی عرووزی یهکم و لهضهری دوهمی عرووزی دوهمی تیزمار و حذف مهرحه
۷	تهی و کهسف	(۹-۴)+(۲-۱)	۱	مفعولات	۱	مفعولات	۱	فاعیلن	۱	لهسهریعا، له عرووزی یهکهمی دا و له ضهری دوهمی عرووزی یهکهمی دا
۸	تهی و وهقف	(۸-۴)+(۲-۱)	۱	مفعولات	۱	مفعولات	۱	فاعیلن	۱	لهسهریعا، ضهری دوهمی عرووزی یهکم و لهضهری دوهمی عرووزی یهکهمی
۹	تهی	(۲-۱)	۱	مستفعالن	۱	مستفعالن	۱	مفعالن	۱	لهضهری یهکهمی عرووزی یهکم منسهریجا
۱۰	خهیل و کهسف	(۹-۴)+(۱-۲)	۱	مفعولات	۱	مفعولات	۱	(فعال=ب-ب)	۱	لهسهریعا، لهعرووزی دوهمی و لهضهری یهکهمی
۱۱	خهین و قهصر	(۴-۴)+(۱-۱)	۱	مستفعیلن	۱	مستفعیلن	۱	فعالن	۱	لهضهری دوهمی مهجوزنی خقیف دا
۱۲	تهی	(۲-۱)	۱	مستفعالن	۱	مستفعالن	۱	مفعالن	۱	له عرووزی زهری موقهزهدا
۱۳	خهین و تهرخیل	(۱-۳)+(۱-۱)	۱	فاعیلن	۱	فعالن	۱	(فعال=ب-ب)	۱	لهضهری دوهمی مهجوزنی موهدارک دا

به‌شپوه‌یه‌کی گشتی، هه‌موو زاراو هه‌رووزییه‌کان، به‌پتی پیتسه‌کانی ئه‌لفویتی، هه‌ریه‌که‌یان له‌ شوینی تاییه‌تی خویدا شیکراوه‌ته‌وه، به‌وینه‌که‌سی ده‌یه‌وی بزانی که (خه‌بن) چیه، با له‌ ماده‌ی (خه‌بن) دا بۆی بگه‌رێ، هه‌روا له‌ حه‌ذف له‌ ماده‌ی (ح ذ ف) دا بۆی بگه‌رێ... تاد.

ئه‌مه‌یش له‌ دواوه، بۆ ئاسانکاری به‌ریز لیستی ناوی گشت زیحاف و عیله‌کانه، به‌هه‌موو جوړه‌کانییه‌وه، له‌ گه‌ل لیستی ئه‌و به‌حرانه‌ی که ئه‌م زیحاف و عیله‌کانه‌یان وا تیادا:

۱- لیستی زیحافی تاک:

۱- خه‌بن ۲- ته‌ی ۳- ئیزمار ۴- عه‌صب ۵- قه‌بز ۶- عه‌قل ۷- وه‌قص ۸- که‌ف.

۲- لیستی زیحافی جووت:

۱- خه‌بل ۲- خه‌زل ۳- شه‌کل ۴- نه‌قص.

۳- لیستی عیله‌ی زیاده:

۱- ته‌رفیل ۲- ته‌ذییل ۳- ته‌سییح.

۴- لیستی عیله‌ی که‌می:

۱- حه‌ذف ۲- قه‌طف ۳- قه‌طع ۴- قه‌صر ۵- به‌تر ۶- حه‌ذه‌ذ ۷- سه‌لم ۸- وه‌قف ۹- که‌سف.

۵- لیستی عیله‌ی تاییه‌ت به‌وه‌ته‌ده‌وه:

۱- ته‌شعیث ۲- خه‌رم ۳- ته‌رم ۴- ته‌لم ۵- عه‌صب ۶- شه‌تر ۷- خه‌رب ۸- قه‌صم ۹- جه‌مه‌م ۱۰- عه‌قص.

۶- لیستی زیحافی جیگری عیله:

۱- قه‌بز ۲- خه‌بن ۳- عه‌صب ۴- ئیزمار ۵- ته‌ی ۶- خه‌بل.

۷- لیستی ئه‌و به‌حرانه‌ی زیحافی تاکیان وا تیادا:

۱- خه‌بن له‌ یازده به‌حرادا هه‌یه:

۱- مه‌دید ۲- به‌سیط ۳- ره‌جه‌ز ۴- ره‌مه‌ل ۵- سه‌ریح ۶- مونسه‌ریح ۷- خه‌فیف ۸- موخته‌ضه‌ب ۹- موخته‌ث ۱۰- موته‌داره‌ک ۱۱- کامیلی موزمه‌ر.

۲- ته‌ی له‌ شه‌ش به‌حرادا هه‌یه:

۱- به‌سیت ۲- کامیل ۳- ره‌جه‌ز ۴- سه‌ریح ۵- مونسه‌ریح ۶- موخته‌زه‌ب.

۳- ئیزمار ته‌نیا له‌ کامیلدا هه‌یه و به‌س.

۴- عه‌صب له‌ وافیردا ده‌بی و به‌س.

۵- قه‌بز له‌ چوار به‌حرادا ده‌بی:

۱- ته‌ویل ۲- هه‌زه‌ج ۳- موزاریح ۴- موته‌قاریب.

۶- عه‌قل ته‌نیا له‌ وافیردا و به‌س.

۷- وه‌قس ته‌نیا وا له‌ کامیلدا و به‌س.

۸- که‌ف له‌ حه‌وت به‌حرادا ده‌بی:

۱- طه‌ویل ۲- مه‌دید ۳- هه‌زه‌ج ۴- ره‌مه‌ل ۵- خه‌فیف ۶- موزاریح ۷- موخته‌ث. کۆی به‌حره‌کان (۱۶) به‌حرن.

۸- لیستی ئه‌و به‌حرانه‌ی زیحافی لیکدراویان تیا ده‌بی:

۱- خه‌بل له‌ چوار به‌حرادا رووده‌دا:

۱- به‌سیط ۲- ره‌جه‌ز ۳- سه‌ریح ۴- مونسه‌ریح.

۲- خه‌زل (جه‌زل) له‌ کامیلدا و به‌س.

۳- شه‌کل له‌ چوار به‌حرادا ده‌بی:

۱- مه‌دید ۲- ره‌مه‌ل ۳- خه‌فیف ۴- موخته‌س.

۴- نه‌قس - عه‌صب + که‌ف - له‌ وافیردا و به‌س.

کۆی به‌حره‌کان (۱۰) ده‌ن.

۹- لیستی ئه‌و به‌حرانه‌ی عیله‌ی زیاده‌یان وا تیادا:

۱- ته‌رفیل له‌ دوو به‌حرادا ده‌بی:

۱- کامیل ۲- موته‌داره‌ک.

۲- ته‌ذییل له‌ سی به‌حرادا ده‌بی:

۱- کامیل ۲- به‌سیط ۳- موته‌داره‌ک.

٣- تهسبيغ تهنيا له رهملدا ههيه و بهس.

كۆي بهحرهكان (٤) چوارن.

١٠- ليسيستي نهو بهحرانهي كه عيللهي كهميان وا تيادا:

١- حهذف له ههشت بهحرادا دهبي:

١- طهويل ٢- مهديد ٣- وافير ٤- ههزهج ٥- رهمل ٦- خهفيف ٧- موجتهث

٨- موتهقاريب.

٢- قهتف له وافيردا و بهس.

٣- قهطع له پينج بهحرادا دهبي و بهس:

١- مهديد ٢- بهسيت ٣- كاميل ٤- رهجهز ٥- موتهدارهك

٤- قهصر له پينج بهحرادا دهبي:

١- مهديد ٢- ههزهج ٣- رهمل ٤- خهفيف ٥- موتهقاريب.

٥- بهتر له دوو بهحرادا دهبي:

١- مهديد ٢- موتهقاريب.

٦- حهذهذ له كاميلدا دهبي و بهس.

٧- سهلم له دوو بهحرادا پروودهدا:

١- سهريغ ٢- مهديد

٨- وهقف له دوو بهحرادا دهبي:

١- سهريغ ٢- مونسهريغ.

٩- كهسف له دوو بهحرادا دهبي:

١- سهريغ ٢- مونسهريغ.

كۆي بهحرهكان (١٤) چوارده بهحرن.

١١- ليسيستي نهو بهحرانهي كه عيللهي زيحافانهيان وا تيادا:

١- تهشعيث له سي بهحرادا دهبي:

١- خهفيف ٢- موجتهث ٣- موتهدارهك.

٢- خهرم له شهش بهحرادا دهبي:

١- طهويل ٢- وافير ٣- ههزهج ٤- موزاريع ٥- موتهقاريب ٦- كاميل.

٣- نهرم له دوو بهحرادا:

١- طهويل ٢- موتهقاريب

٤- نهلم له دوو بهحرادا:

١- طهويل ٢- موتهقاريب

٥- عهزب له وافيردا و بهس.

٦- شهتر له دوو بهحرادا:

١- ههزهج ٢- موزاريع

٧- خهرب له دوو بهحرادا:

١- ههزهج ٢- موزاريع

٨- قهصم له وافيردا و بهس.

٩- جهمهه له وافيردا و بهس.

١٠- عهقص له وافيردا و بهس.

كۆي بهحرهكان (٨) ههشت بهحرن.

١٢- ليسيستي نهو بهحرانهي كه زيحافي جيگري عيللهيان واتيادا:

١- قهبز له تهويلدا و بهس.

٢- خهبن له پينج بهحرادا:

١- مهديد ٢- بهسيت ٣- سهريغ ٤- خهفيف ٥- موتهدارهك.

٣- عهصب له وافيردا و بهس.

٤- ئيزمار له كاميلدا و بهس.

٥- تهى له سي بهحرادا:

١- سهريغ ٢- مونسهريغ ٣- موقتزهب.

٦- خهبل له سهريعا و بهس.

كۆي بهحرهكان (١٠) ده بهحرن.

۱۳- لیستی به حره کان و تاییه تمندی و زیحاف و عیللهی هر به حرئ:

(یه که م: به حرئ طهویل):

۱- سالم و صه حیحه هیه، واته: عهرووز و زهربه کهی عیلله و زیحافی تیادا نه بی، وهک یه که می تهویل له کاتی ته صریعدا.

۲- تهویل مه جزو و مه شطور و مه نهوکی نییه، ههشت پییه.

۳- هؤی ناوانی به تهویل ئه وهیه، له کاتی ته صریعدا، له شیعری عه ره بیدا پیته کانی ده گاته چل و ههشت پیته، هیج به حرئکی تری عه ره بی ناگاته ئه م ژماره یه.

۴- ئه م زیحاف و عیلله تانهی واتیادا:

۱- قه بز ۲- که ف ۳- حه ذف ۴- خه رم ۵- ئه رم ۶- ئه لم.

۵- له نیوانی بیی (مفاعیلن) و (مفاعیلن) و نوونه که بیدا موعاقه به هه یه، که به کوردی پیی ده لئین: نوره کرتی. واته: (مفاعیلن) و (مفاعیل) و (مفاعیلن) ی دروسته، به لام (مفاعل = ب - ب ب) له ته ویلدا دروست نییه، که هه م مه قبووض و هه م مه کفووف بی.

۶- هر پییه که له ته ویلدا، له خه رم و ئه رم و ئه لم رزگاری بیی پیی ده گوتری: (موفور).

۷- به بیی موزاحه ف له ته ویلدا ئه وهیه که هه موو پییه کانی زیحافی واتیادا (بر: ۲۲ - البیت - ۱۵).

۸- له ته ویلی دووه ما سه روای موقه بییه د (داخراو) په سه نده، به لام له یه که ما ناپه سه نده، بگره ئه گهر هه بوو شاده.

۹- ریدف له سییه می ته ویلدا پییوسته (ر: ردف / چهند نمونه یه ک/ ۱۸).

۱۰- تهویل یه ک عهرووز و سی زه ربی هه یه ئاوا:

۱- (مفاعیلن × مفاعیلن = یه که م).

۲- (مفاعیلن × مفاعیلن = دووه م).

۳- (مفاعیلن × فعولن = سییه م).

۱۱- دروسته یه که م دپیری هؤنراو ته صریع بکری، بینا له سه ر ئه مه له کاتی ته صریعی ته ویلدا، عهرووز که ی له کیش و سه روا دا ده ق وهک زه ربه که ی لی ده کری، له سه ر دپیری چامه که دا، به بی زیاد و که م ئاوا: (له عالهما × له ئادهما = مفاعیلن × مفاعیلن). له کاتی

ته صریعدا دووه می تهویل وهک خؤی ده مینئ، ده سکاری ناکری، یه که می به زیاده ته صریع ده کری، سییه می به که می: (مفاعیلن — مفاعی = فعولن).

۱۲- تهویل ده ربای یه که می سه ر به بازنه ی یه که مه، که پیی ده گوتری: دائیره ی موخته لیف: بازنه ی جیاواز، له به حره تیکه له کانه، له (فعولن) ی پینجی و (مفاعیلن) ی حه وتی دروست ده بی.

۱۳- قه بز له (فعولن) ی پیش زه ربی سییه میدا نیمچه پییوستیکه، پیی ده گوتری: ئیعتیما د، هیشتنه وهی ئه م پییه یه، له م شوتنه دا به ساغی - واته: به سالمی - ئه گهر به که میس بی هر ناشیرینه.

۱۴- تهویل له کوردی و فارسی و تورکیدا زور که مه، چونکه له گه ل ئاهه نگی ئه م زمانانه ناگونجی.

(دووه م: به حرئ مه دید):

۱- به حرئ دووه مه له بازنه ی جیاواز (دائیره ی موخته لیف). له ده ریا تیکه له کانه، تیکه له له (فاعلاتن) ی حه وتی و له (فاعیلن) ی پینجی، چوار جار، که ده که نه ههشت پی. ۲- هه میسه به مه جزوئی به کار ده هیترئ، له ههشت پی شه ش پیی ده مینئ = (فاعلاتن فاعیلن فاعلاتن/ ۲). مه دید مه نهوکی نییه، چونکه نه هک له به حرئ ههشت پیییدا نابئ، به لام مه شطوری هه یه.

۳- چوار عهرووز و ههشت زه ربی هه یه:

+ یه که م: صه حیحه یه ک زه ربی هه یه وهک خؤی صه حیحه: (فاعلاتن × فاعلاتن - ۱).

+ دووه م: مه حذوفی نامه خبوون، سی زه ربی هه یه:

۱- مه قصوور: (فاعیلن × فاعلات - ۲ -).

۲- مه حذوف وهک خؤی: (فاعیلن × فاعیلن - ۳ -).

۳- ئه بته ر: (فاعیلن × فعلن - ۴ -).

+ سییه م: مه حذوفی مه خبوون، سی زه ربی هه یه:

۱- مه حذوفی مه خبوون وهک خؤی: (فعلن × فعلن - ۵ -).

۲- ئه بته ر، ئاوا: [(فعلن × فعلن = ب ب - × - -) - ۶ -].

۳- موشهعهث: (فعلن × فالاتن - ۷ -).

+ چوارهم: مهشطوری صهحیح، یهک زهری ههیه وهک خوئی، چونکه له مهشطوردا پیئی دوایی هم عهرووزه و هم زهریه: (فاعلن - ۸ -).

۴- ئەم گۆرانکاریبانه دهچنه سهر ئەم بههره:

۱- خهبن ۲- كهف ۳- شهكل ۴- قهصر ۵- بهتر ۶- تهشعیه ۷- ههذف ۸- صهلم.

۵- دروسته له کاتی تهصریعدا عهرووزهکهی دهقاودهق وهک ضهریهکهی لی بکری، ئەگهر عهرووزهکهی جیابوو له ضهریهکهی، وهک (فاعلن × فاعلات = ب - × - ب - ° = محذوف × مقصور).

۶- لهم دهریایه دا سنی جوړه موعاقه به ههیه:

۱- موعاقه بهی صهدر. ۲- موعاقه بهی عهجز. ۳- موعاقه بهی طهره فهبن (بری: البری).

۷- مه دیدیش وهک تهویل، له کوردی و فارسی و تورکیدا زۆر کهمه، ههروا له عهره بيشدا کهم به کار هاتوو، چونکه کیشیک قورسه.

۸- هۆی ناونانی ئەم دهریایه بهمه دید، قسهی زۆر لیکراوه، گوایه پییه ههفتیه کانی بهدهوری پییه پینجیه کانیدا دهکشین. ههروا پییه پینجیه کانی بهگردی پییه ههفتیه کانیدا دهکشین.

(سپیهه: دهریای بهسپیط):

۱- دهریای سپیهه له بازنه ی جیوازدا، ئەمیش دیسان له دهریا تیکه له کانه، تیکه له له (مستفعلن) ی خاوو وه تهدی کوئی ههوتی و له (فاعلن) ی پینجی، چوار جار. بهمه جزوئی و بهنامه جزوئی دی، واته: ههشت پییی و شهش پییی ههیه، ههشتینه و شهشینیه ههیه.

۲- ئەصل - بنه پرت - له عهرووز و زهری بهسپیطی تهواودا مهخوونه، نهک صهحیح، ئەگهر صهحیح بن شاذن، بهلام ئەمه له عهره بیدا وایه، له کوردیدا مهخوونیش نه بی بهشاز دانانری.

۳- حهوت عهرووز و ده زهری ههیه:

یهکه م: عهرووزی مهخوون، دوو زهری ههیه:

۱- مهخوون وهک خوئی: (فعلن × فعلن = ب ب - × - -) - ۱ -

۲- مهقووع: (فعلن × فعلن = ب ب - × ب ب -) - ۲ -

دووه م: مه جزوئی سالی صهحیح، سنی زهری ههیه:

۱- موزال: (مستفعلن × مستفعلن - ۳ -). ئەم (مستفعلن) ه، خهبن و تهی و خهبل دروسته ئاوا: (مفاعلن، مفتعلن، فعلنان).

۲- صهحیح وهک خوئی: (مستفعلن × مستفعلن - ۴ -).

۳- مهقووع: (مستفعلن × مفعولن - ۵ -)

سپیهه م: مهقووع، یهک زهری ههیه وهک خوئی مه جزو و مهقووعه: (مفعولن × مفعولن - ۶ -).

چوارهم: مهخوونی مه جزوئی مهقووع یهک ضهری ههیه وهک خوئی: (فعلولن × فعلولن = موخه لله عی بهسپیط = زهری ههوتهم - ۷ -).

پینجهم: مهشطوره صهحیح، ههر خویشی زهریه: (فاعلن - ۸ -).

شه شه م: مهشطوره موزاله، ههر خویشی زهریه: (فاعلان - ۹ -).

حهوتهم: مهشطوری مهقووع، ههر خویشی زهریه: (فعلن = - - - - ۱۰ -).

۴- ئەو گۆرانکاریبانه دهچنه سهری:

۱- خهبن ۲- تهی ۳- خهبل ۴- إذاله ۵- قهطع ۶- تهخلیح.

۵- خهبن و قهطع و جهزه له موخه لله عدا مهرحه، بهلام تهی له پییه کانیدا دروست نییه مهگهر بهشاڌ.

۶- تهصریح و تهقفیه له سهردیتری زهریه کانیدا پهسه ندن.

(چوارهم: دهریای وافیر):

۱- دهریای وافیر دهریای یه کهمه له بازنه ی موئته لیف - واته: له بازنه ی تهبا - که بازنه ی دووه م، بریتیه له سنی جار (مفاعلتن = ب ب - ب -). بۆیه پیی دهگوتری: (تهبا) چونکه هه موو پییه کانی له ناوخۆدا سازن، له بهر ئەوهی که له یهک جوړن، هه موو ههفتین: (مفاعلتن).

۲- گۆرانکار بییه کانی:

۱- عه صب ۲- عه قل ۳- نه قص ۴- خه رم ۵- عه زب ۶- قه صم ۷- عه قص ۸- جه مه م ۹- قه طف ۱۰- که ف.

۳- ده ریای وافیر دوو جوړی هه یه: ته واو (تام) و مه جزو و، ته واوه که ی قه ت صه حیچی نه هاتووه، به لکو پیوسته که قه طف کراو بی.

۴- له وافیردا موعاقه به -نوره کرتی- هه یه، له نیوانی عه قل و نه قصی (مفاعیلن) دا، چونکه (مفاعلتن) به عه قل ده بی به (مفاعلتن) به نه قصیش ده بی به (مفاعیل). ده ی نه گه ر پیته که وه عه قل و نه قص بکری (مفاعل) ی ده میتنی، نه وه یش له وافیردا دروست نییه.

۵- وافیر دوو عه رووز و سی ضه ربی هه یه:

یه که م: ته واوی مه قطووف، یه ک زه ربی هه یه وه ک خوئی: (فعولن × فعولن - ۱).

دووهم: مه جزوئی صه حیج، دوو زه ربی هه یه:

۱- ضه ربی یه که م ساغه وه ک خوئی: (مفاعلتن × مفاعلتن - ۲).

۲- ضه ربی دووهم مه عصوب: (مفاعلتن × مفاعیلن - ۳).

۶- بویه پیته ده گوتری وافیر، له بهر زوری بزوین و زوری وه ته ده کانی.

(پینجه م: ده ریای کامیل):

۱- کامیل ده ریای دووهم له بازنه ی موئته لیف، بریتیبیه له شه ش جار (متفاعلن = ب ب - ب) له ده ریا سافه کانه، چونکه هه ر شه ش پیته بازنه بییه که ی له یه ک جوړن و وه ک یه کن.

۲- گۆرانکار بییه کانی:

۱- ته ی ۲- نیزمار ۳- وه قس (وقص) ۴- جه زل (خه زل) ۵- ته رفیل ۶- ته ذبیل ۷- قه طع ۸- حه ذه ذ ۹- خه بن ۱۰- خه زم.

۳- سی عه رووز و نو زه ربی هه یه:

یه که م: عه رووزی ته واوی ساخ (تامی صه حیج) سی زه ربی هه یه:

۱- ته واوی وه ک خوئی: (متفاعلن × متفاعلن - ۱).

۲- مه قطوع: (متفاعلن × فعلاتن - ۲).

۳- أخذ مضم: (متفاعلن × فعلن - ۳).

دووهم: حه ذذاء، دوو زه ربی هه یه:

۱- نه حه ذذی ناموزمه ر: (فعلن × فعلن - ۴).

۲- نه حه ذذ وه ک خوئی: (فعلن × فعلن - ۵).

سیبیه م: مه جزوئی صه حیج، چوار زه ربی هه یه:

۱- مورده ففهل: (متفاعلن × متفاعلاتن - ۶).

۲- موزال: (متفاعلن × متفاعلات - ۷).

۳- وه ک خوئی صه حیج: (متفاعلن × متفاعلن - ۸).

۴- مه قطوع: (متفاعلن × فعلاتن - ۹).

۴- کامیل زه ربی زوره به لایه نی که مه وه نو زه ربی هه یه، تام و مه جزوئی هه یه، چل و دوو پیته، جاری وا ده بی (۳۰) سی پیته یان بزواو دهن، له بهر نه وه پیته ده گوتری: ده ریای کامیل، واته: به حری کامل، چونکه هیچ به حرکی تر نه وه نده ی بزوین تیادا نییه، بزوینه کانی هه ندی دیره هونراوی ده گاته (۳۰) سی بزوین. هه ندی کیش ده فه رموون: له بهر زوری زه ربه کانی پیته ده گوتری کامیل.

۵- له به ینی (س) و (ف) ی (مستفعلن) دا، له کاتی نیزماردا نوره کرتی (معاقبه) هه یه. واته: خه بل له کامیلی موزمه ردا دروست نییه، هه تا نیزماریش نه کری ته بی دروست نییه.

۶- کامیل له عه ره بیدا زور باوه، به لام له کوردی و فارسی و تورکیدا زور که مه.

۷- کامیل ته واو و مه جزو و مه شتوری هه یه، مه شتوره که ی مورده ففهل و موذهبیه ل و موعه ررای هه یه. (پروانه: ۱۷۶ - المعری).

(شه شه م: هه زه ج):

۱- هه زه ج ده ریای یه که مه له بازنه ی موخته له ب - واته: ده ریای هینراو - که بازنه ی سیبیه مه، بریتیبیه له شه ش جار (مفاعیلن = ب---) له ده ریا سافه کانه، له عه ره بیدا هه همیشه به مه جزوئی به کارهاتووه، له کوردیدا زور زور باوه: چوارین و شه شین و هه شینی هه یه.

۲- گۆرانکاربییه کانی:

۱- کەف ۲- قەبز ۳- خەرم ۴- خەرب ۵- شەتر ۶- حەذف ۷- قەصر

۳- نۆرە کرتی (معاقبە) لە نیوانی (ی) و (ن) ی (مفاعیلن) دا هەیه - واتە: لە نیوانی قەبز و کەفیدا، واتە: دروست نییه هەردووکیان پێکەوه بکرتین و بێی بە (مفاعل = ب - ب ب) بەلام دروستە بەنۆرە (ی) هەکه، یا (ن) هەکه، یه کێکیان بکرتی و یه کێکیان بیتی، ئاوا: (مفاعیلن) یا (مفاعیل = ب-ب) وەدروستە هەردووکیان بیتی ئاوا: (مفاعیلن).

۴- یهک عەرۆزی ساخ و سێ زەری هەیه.

یهکەم:

۱- ساخ وەک خۆی: (مفاعیلن × مفاعیلن - ۱ -).

۲- مەحذوف: (مفاعیلن × فعولن - ۲ -).

۳- مەقصور: (مفاعیلن × فعولان = ب - - = ۳ -).

۵- لە کاتی تەصریعدا عەرۆزی زەربەکان هاوکیش و هاوسەرۆا دەکرتن لەگەڵ زەربەکانیادا لە سەردێردا.

(حەوتەم: دەریای زەربە):

۱- دەریای دووهمە لە بازنەمی موحته له ب، دەریای حەوتەمیشە لە دەریایکانی خەلیل، بریتییە لە شەش جار (مستفعلن). مەجزوء و تەواو و مەشطور و مەنھوک و مووھەدی هەیه. لە جوۆری (مستفعلن) ی خاوەن وەتەدی کۆیە، لە کیشە سافەکانە، لە کوردی و فارسی و عەرەبیدا زۆر باوہ.

۲- هۆنراوی ئەم دەریایە لە پەخشانیوە نزیکە، لەبەر ئەو هەموو کەس پیتی دەوێری، بۆیە پیتی دەگوتری: (حمار الشعراء: کەری هەستیاران!) چامە و هۆنراو لەم بەحرە پیتی دەگوتری: زەجەز یا ئورجووزە.

۳- لە زەجەزدا هەستیاران بپاریان داوہ کە یه کیتی سەرۆا رەچاو نەکری، بەلام لەباتی ئەو دەبێ هەموو دێرە شیعری، هەردوو لەتەکەمی هاوسەرۆا بن، واتە: موقەففا بن (ب: ۱۱۵ - المزدوج).

۴- گۆرانکاربییه کانی:

۱- خەبن ۲- تەی ۳- قەطع ۴- خەبل

۵- رەجەز پینج عەرۆز و حەوت زەری هەیه:

یهکەم: ساخ: جاری وا هەیه تووشی خەبن یا تەی دەبی، دوو زەری هەیه:

۱- وەک خۆی ساخ (جاری وا هەیه تووشی خەبن یا تەی دەبی - ۱ -).

۲- مقطوع: (مستفعلن × مفعولن - ۲ -).

دووهم: مەجزوئی صەحیح: دوو زەری هەیه:

۱- وەک خۆی صەحیح: (مستفعلن × مستفعلن - ۳ -).

۲- مەقطوع: (مستفعلن × مفعولن - ۴ -).

سێیەم: مەشطورى صەحیح، هەر خۆشی زەریە (۵).

چوارەم: مەشطورى مەقطوع، هەر خۆشی زەریە (۶).

پینجەم: مەنھوکی صەحیح، هەر خۆشی زەریە (۷).

۶- رەجەز بەیتی مووھەحەدی هەیه (ر: ۲۲ - البیت - بەیتی موحد) دەلین: مووھەفەل و موذەبیەلیشی هەیه، بەپشتی خودا لە دەریاکاندا باسی دەکەین. رەجەز جوۆری تری زۆرە لە دواوہ دی.

۷- بۆیە پیتی دەگوتری: زەجەز چونکە دەلەرزى (ب: الرجز) کەواتە: بەحرى زەجەز: واتە: دەریای لەرزۆک، شاعیری شیعەر لەسەر ئەم دەریایە بەوئیتەوہ، پیتی دەگوتری: (رەجەز: زەجەزەوان: زەجەلەوان).

(هەشتەم: دەریای رەمەل):

۱- دەریای رەمەل دەریای سێیەمینە لە بازنەمی موحته له ب، دوا دەریای ناسراوہ لەم بازنەدا، لە دەریا سافەکانە، لە شەش (فاعلاتن) دروست دەبی، تەم و مەجزو و مەسبەغی هەیه، مەجزو و مەختەصەریشی پین دەگوتری.

۲- رەمەل لە کوردی و فارسی و تورکی و عەرەبیدا - بەاستنای شیعری جاھلی - زۆر باوہ، ناوئراوہ: رەمەل، چونکە رەوتی خۆشە، وەک و لاخی سەر نەرمی رەوت خۆش لە ژبیر سواردا.

۳- زیحافەکانی:

۱- خەبن ۲- کەف ۳- شەکل ۴- تەسبیخ ۵- حەذف ۶- قەصر ۷- تەشعیث.

۴- همیشہ عہرووزی رہمہل مہحذووف دہبی (فاعلن) کہم وا دہبی (فاعلاتن)ی تہواو بی، مہگہر بہشاذ، ئہمہ لہ عہرہبیدا وایہ، بہلام لہ کوردیدا رہمہلی تہواو زورہ، ہروا لہ کاتی تہصریح و تہقفیہدا لہ عہرہبیشدا رہمہلی تہواو شاذ نییہ.

۵- موعاقہ بہ لہ رہمہلدا ہہیہ پروانہ: (۱۸ - البری).

۶- دوو عہرووز و شہش زہربی ہہیہ:

یہکہم: تہواوی بہواجبی مہحذووف، سنی زہربی ہہیہ:

۱- صہحیح: (فاعلن × فاعلاتن - ۱ -).

۲- مہقصور: (فاعلن × فاعلات - ۲ -).

۳- وہک خوی مہحذوف: (فاعلن × فاعلن - ۳ -).

دووہم: مہجزوئی ساخ سنی زہربی ہہیہ:

۱- موسہبہغ: (فاعلاتن × فاعلاتان - ۴ -).

۲- صہحیح وہک خوی: (فاعلاتن × فاعلاتن - ۵ -).

۳- مہحذوف: (فاعلاتن × فاعلن - ۶ -).

(نویہم: دہریای سہریع):

۱- سہریع دہریای یہکہمہ لہ بازنی موشتہبہہ، کہ بازنی چوارہمہ، بویہ پیی دہگوتری (سہریع) واتہ: خیرا، چونکہ بہخیری گوی بہپیہکانی دہکری، کہواتہ: بہحری سہریع، واتہ: دہریای خیرا و تیژ و گوارا، لہ دہریا تیکہلہکانہ، چونکہ تیکہلہ لہ (مستفعلن)ی خاوهنی و تہدی کوی (مفعولات)ی خاوهنی و تہدی بلاو، لہ دہریا حہوتیبہکانہ.

۲- گویرانکاریہکانی (زیحاف و عیللہکانی):

۱- خہبن ۲- تہی ۳- خہبل ۴- صہلم ۵- وہقف ۶- کہسف ۷- الحذو.

۳- سہریع تام و مہشطوری ہہیہ، بہلام مہجزوئی نییہ، دہنا ئیشتیباہی دہبی بہمہجزوئی رہجہزہوہ، قہتیش بہصہحیحی بہکار نہہاتوہ، لہ شیعری جاہیلیدا کہمہ.

۴- سہریع چوار عہرووز و حہوت زہربی ہہیہ:

یہکہم: مہطوی مہکسوف، سنی زہربی ہہیہ:

۱- مہتوی مہوقوف: (فاعلن × فاعلان - ۱ -).

۲- مہتوی مہکسوف: وہک عہرووزہکھی: (فاعلن × فاعلن - ۲ -).

۳- اصلم: (فاعلن × فَعْلُن - ۳ -).

دووہم: مہخبوولی مہکسوف: (فَعْلُن) دوو زہربی ہہیہ:

۱- مہخبوولی مہکسوف وہک عہرووزہکھی: (فَعْلُن × فَعْلُن - ۴ -).

۲- ئہصلہم: (فَعْلُن × فَعْلُن - ۵ -).

سییہم: مہشطوری مہوقوف (مفعولان = - - -) ہہر خوشی زہریہ (۶).

چوارہم: مہشطوری مہکسوف: (مفعولن = - - -) ہہر خوشی زہریہ (۷).

(دہیہم: دہریای مونسہریع):

۱- دہریای دووہمہ لہ بازنی موشتہبہہ، بویہ وای پی دہگوتری چونکہ لہ زارا خوش و سووک و سفتوسؤلہ لہسہر زمان.

۲- گویرانکاریہکانی:

۱- خہبن ۲- تہی ۳- خہبل ۴- وہقف ۵- کہسف ۶- قہطع.

۳- لہ دہریا تیکہلہکانہ، بہتہواوی و بہمہنہوکی ہاتوہ. تیکہلہ لہ (مستفعلن)ی خاوهن و تہدی کوی (مفعولات)ی خاوهن و تہدی بلاو، سنی عہرووزو چوار زہربی ہہیہ:

یہکہم: مہطوی، دوو زہربی ہہیہ:

۱- مہتوی وہک عہرووزہکھی: (مفتعلن × مفتعلن - ۱ -).

۲- مہقطع: (مفتعلن × مفعولن - ۲ -).

دووہم: مہنہوکی مہوقوف: (مفعولان) ہہر خوشی زہریہ (۳).

سییہم: مہنہوکی مہکسوف، کہ تہیی قہدہغہ بی (مفعولا = - - - = مفعولن) ہہر خوشی زہریہ (۴).

۴- مونسہریع مہجزوئی نییہ (ہر: مجزوہ).

۵- (مستفعلن)ی ضہرب لہ مونسہریحدا موعاقہ بہ (نورہکرتی) لہ نیوانی (س) و (ف)کہیدا ہہیہ، دہبی یا (مفتعلن) یا (مفاعلن) بی، دروست نییہ بی بہمہخبول

(فعلتن) واتہ: خہبن و تہی پیٹکہوہ بکری (ہر: البری).

(یازدهم: دهریای خه فیف):

۱- دهریای سییه مه له بازنه‌ی موشته بهه، بۆیه وای پی ده‌گوتری، چونکه بزوتینه‌کانی سووکن له‌سه‌ر زار، خه‌فیف واته: سووک. به‌حری خه‌فیف واتا: دهریای سووک. له دهریا تیکه‌له‌ه وتییه‌کانه: (فاعلاتن مستفَع لَن فاعلاتن) $\times 2$ (فاعلاتن) ی وته‌د کۆ و (مستفَع لَن) ی وته‌د بلاو.

۲- ته‌واو و مه‌جزوء (موخته‌سه‌ر) ی هه‌یه، تامه‌که‌ی جوړه زهری‌تکی تاییه‌تی هه‌یه، مه‌جزوئه‌که‌یشی هه‌روا.

۳- گۆرانکاریه‌کانی:

۱- خه‌بن ۲- که‌ف ۳- شه‌کل ۴- ته‌شعیث. ته‌نانه‌ت له‌کاتی ته‌صریعیشدا ته‌شعیث ده‌کری. ۵- هه‌ذف ۶- قه‌صر.

۴- سی‌عه‌رووز و پینج زهری هه‌یه:

ی‌که‌م: ساخ، دوو زهری هه‌یه:

۱- ساخ وه‌ک خۆی: (فاعلاتن \times فاعلاتن - ۱ -).

۲- مه‌حذوف: (فاعلاتن \times فاعلن - ۲ -).

دووهم: مه‌حذوف، یه‌ک زهری هه‌یه وه‌ک خۆی: (فاعلن \times فاعلن - ۳ -).

سییه‌م: مه‌جزوئی ساخ (مستفعلن) دوو زهری هه‌یه:

۱- ساخ وه‌ک خۆی: (مستفعلن \times مستفعلن - ۴ -).

۲- مه‌خبونی مه‌قصور: (مستفعلن \times فعولن - ۵ -).

۵- ته‌ی ناچیتته‌سه‌ر (مستفَع لَن) له‌خه‌فیف و موخته‌ثدا، چونکه چواره‌می وه‌ستاو، که‌فی‌که‌یه له‌م جوژنه‌دا، ناوه‌راستی و ته‌دی بلاوی (تفع‌یه)، ته‌ییش تاییه‌ته به‌دووهمی سه‌به‌بی سووک ناچیتته‌سه‌ر و ته‌د. (مستفَع لَن) له‌خه‌فیفا به‌خه‌بن و قه‌صر ده‌بی به‌(فعولن) نه‌وه‌ک به‌خه‌بن و قه‌طع، چونکه قه‌طع له‌ئه‌وتاددا ده‌بی، به‌لام قه‌صر له‌سه‌به‌بدا.

۶- (فاعلاتن) به‌خه‌بن ده‌بی به‌(فعلاتن) به‌که‌ف ده‌بی به‌(فاعلات) به‌شه‌کل (خه‌بن + که‌ف) ده‌بی به‌(فعلات = ب ب - ب). به‌لام (فاعلاتن) ی ضه‌رب، که‌ف و شه‌کلی دروست نییه.

۷- (مستفَع لَن) به‌خه‌بن ده‌بی به‌(مفاعلن) به‌که‌ف ده‌بی به‌(مستفَع ل = - ب ب) به‌شه‌کل ده‌بی به‌(متفَع ل = ب ب - ب) = (مفاعل) له‌م (مستفَع لَن) دا، ته‌ی و خه‌بل دروست نییه، چونکه بریتییه له‌(سه‌به‌بی سووک + و ته‌دی بلاو + سه‌به‌بی سووک) ده‌ی ته‌ی و خه‌بل ده‌چنه‌سه‌ر چواره‌می پی به‌مه‌رجی سه‌به‌بی سووک بی، به‌لام لی‌ره‌دا چواره‌می پی ناوه‌راستی و ته‌دی بلاوه.

(دوازدهم: دهریای مضارع = به‌حری موزاریع):

۱- موزاریع، واته: موشابه‌یه، موشابه‌یه‌یش، واته: له‌یه‌کترچوو: لی‌چوو، موزاریعیش له‌خه‌فیف ده‌چی، چونکه وه‌ک ئه‌و یه‌ک له‌پیکانی خاوه‌نی و ته‌دی کۆیه‌که (مفاعیلن) ه‌و، یه‌کینکیشیان و ته‌دی بلاوه که (فاع لاتن).

۲- دهریای چواره‌مه له‌بازنه‌ی موشته‌به‌ه، له‌دهریا تیکه‌له‌ه وتیینه‌کانه، ئاوا: (مفاعیلن فاع لاتن مفاعیلن $\times 2$).

۳- هه‌میشه به‌مه‌جزوئی هاتوو: (مفاعیلن فاع لاتن) یه‌ک عه‌روض و یه‌ک ضه‌ربی هه‌یه، که‌مه‌جزوئی ساغن ئاوا: (فاعلاتن \times فاعلاتن - ۱ -).

۴- گۆرانکاریه‌کانی:

۱- که‌ف ۲- قه‌بز ۳- خه‌رم ۴- شه‌تر ۵- خه‌رب.

۵- له‌نیوانی قه‌بز و که‌فی (مفاعیلن) دا موراقه‌به هه‌یه، که‌ف له‌عه‌رووز و زه‌ربه‌که‌یدا دروسته.

(سیازدهم: دهریای موقته‌زه‌ب):

۱- دهریای پینجه‌مه له‌بازنه‌ی چواره‌م، که‌موشته‌به‌ه، بزیه وای پی ده‌گوتری، چونکه موقته‌زه‌ب واته: دارنراو، ئه‌میش له‌دهریای مونسه‌ریح داتا‌شراوه، ئاوا: مونسه‌ریح له‌ئه‌صلی دهریاکه‌بیدا ئاوايه: (مستفعلن مفعولات مستفعلن) $\times 2$. جا موقته‌زه‌بی ئاوا لی‌ داتا‌شراوه، پیتی یه‌که‌می فره‌دراوه و کراوه به‌(مفعولات مستفعلن) $\times 2$ بووه به‌موقته‌زه‌ب!

۲- له‌دهریا تیکه‌له‌ه وتییه‌کانه، هه‌میشه به‌مه‌جزوئی دی، وه‌ک موزاریع و موجته‌س، ژماره‌ی پینته‌کانی هه‌میشه بیست و چوار پیتن، نه‌زیاد ده‌کن نه‌که‌م.

۳- گۆرانکاریه‌کانی:

۱- خه بن ۲- ته ی

۴- ته ی له عهرووز و زه ربیدا نه گۆره.

۵- یهک عهرووز و یهک زه ربی هه یه، ههردووکیان مه جزوئی مه طوی نه گۆرن ناوا: (مفتعلن × مفتعلن - ۱ -).

۶- خه بن و ته ی له (مفعولات) دا موراقه به بیان له نیواندا هه یه، واته: ده بی یا (مفاعیل) بی، یا (فاعلات) بی. زۆر زۆر به ده گمه ن (مفعولات) هاتووه.

(چوارده هه م: ده ربیای موجته س):

۱- ده ربیای شه شه مه له باز نه ی چوارم، که موشته به هه، بۆیه پیی ده گوتری: (موجته ث = موجته س) چونکه له خه فیف داتا شراوه، موجته سیش واته: داتا شراو. پیی یه که م له خه فیف فری دراوه که (فاعلاتن) ه، ماوه ته وه (مستفع لن) + (فاعلاتن) وه بووه به (موجته س = مچت).

۲- موجته ث هه میسه به مه جزوئی هاتووه، مه گه ر چۆنها.

۳- زیحافه کانی:

۱- خه بن ۲- که ف ۳- شه کل ۴- حه ذ ف ۵- ته شعیت.

۴- موجته ث یهک عهرووزی مه جزوئی سه حیحی هه یه، له گه ل یهک زه ربی وهک خۆی (فاعلاتن × فاعلاتن - ۱ -).

۵- هه ندی ده فه رموون: دوو عهرووز و دوو زه ربی تری هه یه:

۱- مه حذوف له گه ل مه حذوفدا (فاعلن × فاعلن - ۲ -).

۲- مه حذوفی مه خبون، زه ربه که ی وهک خۆی (فعلن × فعلن - ۳ -).

۶- مو عاقه به هه یه له نیوانی نوونی (مستفع لن) ی حه شودا و ئەلفی (فاعلاتن) ی عهرووزدا، له نیوه دپری یه که مدا، وه ههروه ها له نیوانی نوونی (فاعلاتن) ی عهرووز و سینی (مستفع لن) ی حه شوی سه ره تای نیوه دپری دووه مدا.

(پازده هه م: ده ربیای موته قاره ب):

۱- ده ربیای یه که مه له باز نه ی پینجه م، که باز نه ی موته فیقه، متفق وشه یه کی عه ره بییه، به واتا: ریک و ته با و کۆک، بۆیه وای پی گوتراوه، چونکه پییه کانی هه موو

پینجین و وه کو یه کن، که بریتین له ههشت جار (فعولن) له یهک دپیدا. له ده ربی سافه کانه، ته و او و مه جزوئی هه یه.

۲- گۆرانکار یه کانی:

۱- قه بز ۲- حه ذ ف ۳- خه رم ۴- ئەلم ۵- ئەرم ۶- قه صر ۷- به تر ۸- قه طع.

۳- دوو عهرووز و شه ش زه ربی هه یه:

یه که م: ساخ، چوار زه ربی هه یه:

۱- ساخ وهک خۆی: (فعولن × فعولن - ۱ -).

۲- مه قصور: (فعولن × فعول = ب - - × ب - = - ۲ -).

۳- مه حذوف: (فعولن × فعل = ب - - × ن - = - ۳ -).

۴- ئەبته ر: (فعولن × فل = ب - - × - = - ۴ -).

دوو هه م: مه جزوئی مه حذوف، دوو زه ربی هه یه:

۱- وهک خۆی: (فعل × فعل = ب - × ب - = - ۵ -).

۲- ئەبته ر: (فعل × فع = ب - × - = - ۶ -).

(شازده م: ده ربیای موته داره ک):

۱- ده ربیای دووه مه له باز نه ی پینجه م، ئاخه ده ربیایه له ده ربی خه لیلییه کان، ده ق هه لگه رانه وه ی (فعولن) ه، ناوا: (لن فعو = فاعلن) له ده ربی سافه پینجینه کانه، ده کاته (فاعلن) ههشت جار له یهک دپیدا، چوار به چوار له هه ربه ک له دوو له ته که یدا.

۲- موته داره ک، واته: به سه رگرتنه وه، به په ریزدا چوونه وه، بۆیه وای پی ده گوتری چونکه له به حره کانی خه لیل خۆیدا نه بووه، ئەخفه ش به سه ری گرتۆته وه و، چه سپان دوو یه تی، به دوو شیوه ده خوتیرتته وه (موته داره ک) به سه ری ری و، (موته داریک) به ژیری ری، چونکه موته قاره بی گرتۆته وه و پیی گه بشتووه!.

۳- گۆرانکار یه کانی:

۱- خه بن ۲- ته رفیل ۳- ته ذییل ۴- ته شعیت ۵- قه طع

۴- دوو عهرووز و چوار زه ربی هه یه:

یه که م: ته وای ساخ، یهک زه ربی هه یه وهک خۆی: (فاعلن × فاعلن - ۱ -).

دووهم: مه جزوئی ساخ، سی زهری هه یه:

۱- مورده ففهل: (فاعلن × فاعلاتن - ۲ -).

۲- موزال: (فاعلن × فاعلان - ۳ -).

۳- ساخ: (فاعلن × فاعلن - ۴ -).

۱۴- لیستی بازنه کان و ئه و به حرانه ی که سهر به و بازنه ن:

(بازنه کان):

دائیره عهرووزیه کان پینج دائیره ن، به کوردی پیمان ده گوتری: بازنه عهرووزیه کان، هه یشه پیمان ده لی: جه غزی کیشه کان - دائرة البحور - نیمه لیره دا وهک لیست قسه یان لی ده که ی ن، ده لئین: پینج بازنه ن:

۱- موخته لیف ۲- موئته لیف ۳- موجته له ب ۴- موشته به ه ۵- موئته فیق.

یه که م: موخته لیف: سی کیش (به حر) سهر به م بازنه یه یه:

۱- تهویل ۲- مه دید ۳- به سیت.

دووهم: موئته لیف: دوو کیش:

۱- وافی ۲- کامیل.

سییه م: موجته له ب: سی کیش:

۱- هه زج ۲- ره جه ز ۳- ره مه ل

چوارم: موشته به ه: شه ش کیش:

۱- سه ربیع ۲- مونسه ربیع ۳- خه فیف ۴- موزاربع ۵- موئته زه ب ۶- موجته ث.

پینجه م: موئته فیق: دوو کیش:

۱- موئته قاره ب ۲- موئته داره ک.

(تییینی): له بهر ئه وه ی زانایانی کیشزانی، له سه ر ژماره و زنجیره ی عهرووز و زهریه کانی ههر به حرئ یه ک نین، ئه و ئامازانه ی که له م پهراوه دا، له م لایانانه وه کراوه، به پیتی ئه و ژماره و زنجیره و لیستانه یه که له م کتیه خزیدا چه سپ کراون، به لام زورینه ی ژماره ی عهرووز و زهریه کان له م کتیه دا، به پیتی پهراوه ناوداره کانی کیشزانی دارپژراون.

۱- (کیشی تهویل):

(پروانه: لیستی به حره کان و تاییه تمه ندی و زیحافی به حری تهویل).

کیش - به حر- ی تهویل سهر به بازنه ی یه که مه، که بازنه ی موخته لیفه، له ناو بازنه ی خزیدا هه شت (پیی) ی هه یه، به م شیوه یه یه:

عه روز		حه شو (ناواخن)	
۱- فَعُولُنْ	ب --	۲- مَفَاعِلُنْ	ب ---
۳- فَعُولُنْ	ب --	۴- مَفَاعِلُنْ	ب ---
عه روز		حه شو (ناواخن)	
۵- فَعُولُنْ	ب --	۶- مَفَاعِلُنْ	ب ---
۷- فَعُولُنْ	ب --	۸- مَفَاعِلُنْ	ب ---

جاری پینش ئه وه ی که ده ست بکه ی ن به پراهیتان و شیکردنه وه و نمونه هینانه وه بو قالبه کانی کیشی تهویل، چه ند سه رنجیکی گرنگ، به شیوه به کی گشتی، سه باره ت به هونینه وه ی هونراو، به پیتی ئه م به حرانه و جوړه کانیا ن تو مار بکه ی ن، هه تا ئه م سه رنجانه ی ن به مامؤستای ب بو فیرخواز، ههر کاتی به گوئیان بکا، به ئاسانی ده توانی زال بی به سه ر ئه رکه که ی خویدا:

۱- کوئترؤ لکردنی نووسینی عهرووزی (ضبط خط العروض) وهک له پیشه وه به دوو رو دریتی پرومان کرده وه.

۲- کوئترؤ لکردنی برکه ی عهرووزی، به هه موو جوړه کانیه وه، به تاییه تی چوئیتی برکه ی عه ره بی و برکه ی کوردی و چوئیتی جیاوازی له نیوانیا ندا، وهک له پیشه وه روشت.

۳- پی له چی دروست ده بی؟ وهک ده زانین له سه به ب و وه ته د و فاصیله.

۴- له به رکردنی ده پی بنه ره تییه کان، وهک له (أصول التفاعیل) دا باس کران. وه زانینی ئه و پارچانه ی که پی که ی لی دروست ده بی، ئاوا: (فاعلن = سه به بی سووک + وه ته دی کو... هه روا ئه وانی تر).

۵- تیگه یشتنی ته و او له زیحاف و له عیلله کان، وه چو ن چو نی له پییه کاند ا پیاده ده کرین، وهک خه بن و قه بز و حه ذف و که سف... تاد.

۶- په وړاندوړنی زارواوه‌کان، وهک مه‌جزوء چیبیه؟ ته‌شطیر چیبیه؟ مه‌نهووک چیبیه؟
مواقه‌به چیبیه؟ ته‌صریح چیبیه، هه‌روا عه‌رووز و زه‌رب و جوړه‌کانیان و پارچه‌کانی دیر،
وهک حه‌شو و له‌ت و صه‌در و عه‌جز و په‌وی و سه‌روا... تاد.

۷- گرنگی ته‌واو به‌فیربوونی ته‌قطیع (پاره‌پاره‌کردن) و پارچه‌پارچه‌کردن بدا.

۸- فیربوونی به‌کاره‌یتانی هیما (په‌مز) له‌جیاتی پیت، که نیمه - به‌پشتی خودا - له
سه‌راسه‌ری هم کتیبه‌دا، له کاتی پاره‌پاره‌کردن و دانانی هیما بو‌پسته‌کان، هم یاسایه
په‌په‌وه ده‌که‌ین:

آ- له ژیر هه‌موو پیتیکي بزواودا، که پیتی وه‌ستاوی له دواوه نه‌بی () نوونیکي
بی نوخته داده‌نیین، ناوا: (سه‌به‌ته = ب ب ب) یا (ذهب = ب ب ب).

ب- به‌براه‌ر هه‌موو پیتیکي بزواو، که پیتی وه‌ستاوی له دواوه بی، هیلیکي
دریژکوله‌ی ناوا: (—) داده‌نیین، وهک: (قال = ن).

۹- له‌م په‌په‌وه‌دا له‌کیش (میزان) دا، نهک له کیشراو (مه‌وزون) دا، هم خالانه په‌چاو
ده‌کرتین:

آ- هه‌میشه ته‌نوبنی پییه‌کانی کیش به‌نوبنی وه‌ستاو ده‌نوسری ناوا: (فعولن، فاعلن،
مستفعلن... تاد). قه‌ننوسین: (فاعلات) وه ناوا بیخوینینه‌وه: (فاعلاتن).

ب- هه‌ر پییه‌کی ته‌رازوو ناخه‌ره‌که‌ی ته‌نوبنی پیوه نه‌بوو، هه‌وه به‌بی ته‌نوبن
ده‌خوینرته‌وه، وهک (فعول = ب - ب = فاعیلن). مفاعیلن = ب - ب - ب.

ج- زوربه‌ی کات برگی‌کوردی له ته‌راووزدا دهق وهک برگی‌عه‌ره‌بی ده‌نوسری، با
ژماره‌ی پیته وه‌ستاوه‌کانیشی له یهک زیاتر بی، ناوا: (سه = ب، به = ب، ته = ب =
سه‌به‌ته) یا (ناو = -) یا (مانگ = °)... تاد.

۱۰- وهک زانراوه هه‌و کیش و قالبانه‌ی که خه‌لیل له شیعری عه‌ره‌بیدا بریاری له‌سه‌ر
داون (۳۶) عه‌رووز و (۶۶) زه‌ریه، سه‌ر به (۱۶) به‌حرن، که له پینج‌بازنه هه‌لینجراون،
وه هه‌روه‌ها هه‌موو کیشه نوپکانی تر، چ کوردی، چ عه‌ره‌بی، چ به‌زمانی تر، سه‌رچاوه‌ی
دروستبوونیان ده‌گه‌رته‌وه بو‌پداه‌کردنی زیحاف و عیلله و ریزکردنی هه‌و پیبانه و پاش و
پیش پی‌کردنیان له ناو دیردا و، له ناو ده‌ریا نوپکاندا. وهک به‌به‌راورد له‌مه‌ودوا هه‌مه
ده‌چه‌سپی و ده‌سه‌لی. هه‌و گوزان‌کارییه‌ی که به‌م شیه‌ویه به‌سه‌ر هم پییه‌پانه‌دا دی،
کاریکی وای کردوه که به‌هه‌زاران چامه و، به‌میلیاره‌ها هه‌ل‌به‌ست، به‌گشت زمانی

بگوتری، وه چون ناوی ده‌ریا کو‌تایی نایی، شیعری هم ده‌ریا‌پانه‌یش قه‌ت کو‌تایی نایی!
۱۱- هه‌وه‌یش بزانیان که هم ناو و زاراوانه هه‌موویان داتاشارون، له حه‌قبه‌تدا شتی و
نییه که هه‌مانه به‌پیتی وه‌ضعی لوغه‌ت بو‌هم مه‌به‌ستانه دانرا بن، به‌لکو هه‌مانیش وهک
ناو و زاراوه‌کانی زانسته‌کانی تر - وهک نه‌حو و صه‌رف و ریزمان و رینوس و په‌وانبیزی
و... تاد - استعمالیکی خاص و تاییه‌تن، له‌به‌ر هه‌وه ده‌توانری ناو و زاراوی تریان لی
بنری. به‌لکو ده‌توانری استغنیان لی بکری، له ریگه‌ی هیما و کو‌مپیته‌ر و جه‌دوول و
نه‌خشه و شتی تری واوه.

۱۲- تکایه چاوی بخشینرته‌وه، به‌م شوین و زاراوانه‌دا:

(البیت، هیلیکاری به‌یتیکي شه‌ش پارچه‌بی له -البیت-دا، هه‌تا کو‌تایی هه‌موو
جوړه‌کانی به‌یت، که به‌یتی موزاحه‌فه. هه‌روا: جزء، مجزوء، نهک، شطر، مشطور،
عروض، ضرب، حه‌شو، سبب، وتد، زحاف، عله، فاصله، صدر، البیت، المصراع،
جه‌دوله‌کانی زیحاف و عیلله‌کان، ته‌قطیع، مراقبه، معاقبه، سالم، صحیح... تاد).

۱۳- هه‌میشه دیسان کورته‌یه‌کی پوختی ده‌ستوره‌کانی هونینه‌وه‌ی هونراو، له‌سه‌ر
کیشی ده‌ریای ته‌ویل:

۱- به‌یتی سالم و صه‌حیحی هه‌یه، مه‌جزوء و مه‌شطور و مه‌نهوکی نییه.

۲- یهک عه‌رووز و سی زه‌ری هه‌یه، له‌کاتی ته‌صریعا دوو جوړی تری عه‌رووز دروست
ده‌بی.

۳- زیحاف و عیله (گوزان‌کارییه)کانی:

۱- قه‌بز ۲- کهف ۳- حه‌ذف ۴- خه‌رم ۵- هه‌رم ۶- هه‌لم.

۴- له نیوانی نوون (کهف) و بی (قه‌بز)ی (مفاعیلن)دا، نوره‌کرتی هه‌یه، واته: ده‌بی
یا (مفاعیلن) بی به‌ساخی، یا (مفاعیلن) بی به‌که‌بزرکراوی، یا (مفاعیلن) بی - ب
بی به‌که‌فکرکراوی، به‌لام (مفاعل ب - ب)ی قه‌بز و که‌فکرکراو له یهک کاتدا دروست
نییه.

۵- شیکردنه‌وه‌ی زیحافه‌کانی:

۱- قه‌بز له ته‌ویلدا فریدانی نوونی (فعولن) یا فریدانی (ی)ی (مفاعیلن)ه، که پیتی
پینجه‌می وه‌ستاوی دووه‌می سه‌به‌بی سوکن، له پاش قه‌بزکردن ناویان لی دی: (فعول ب
- ب) و (مفاعل ب - ب). له ته‌ویلدا گشت (فعولن)ی قه‌بز ده‌کری، ته‌نیا

(فعلولن) ی زهری سټیبه نه‌بی، که مه‌حذوفی (مفاعیلن) ه، وه گشت (مفاعیلن) ی قه‌بزی دروسته، تهنیا (مفاعیلن) ی زهری یه‌که‌م نه‌بی، که ده‌بی نهم پټیبه‌یه به‌ساخی بمټیته‌وه، هه‌تا نیشانه‌ی جیاوازی زهری یه‌که‌م و دووهم بی، به‌لام قه‌بزی (مفاعیلن) زور باو نیبه!

۲- که‌ف له ته‌ویلدا فرټیدانی نوونی (مفاعیلن) ه، که پیتی حه‌وته‌مه و وه‌ستاوی دووهمی سه‌به‌بی سووکه، ناوای لی دئی (مفاعیلن — مفاعیل ب - - ب) هر چوار (مفاعیلن) ه‌کان که‌ف ده‌کرتین، له پاش قه‌بز پټیبه‌که پیتی ده‌گوتری: (مقبوض = قه‌بزکراو) وه له پاش که‌فیش پټیبه‌که پیتی ده‌گوتری: (مکفوف = که‌فکراو) به‌لام که‌ف له (مفاعیلن) ی ته‌ویلدا ناشیرینه.

۳- حه‌ذف له ته‌ویلدا تهنیا ده‌چټته‌هر (مفاعیلن) ی زهری سټیبه‌م و به‌س، سه‌به‌بی سووکی لی ده‌کرتی ده‌بی به (مفاعیلن — مفاعی) ده‌گوتریته‌وه بو (فعلولن = ب - -). حه‌ذف عیلله‌تټیکی نه‌گوره، پټیوسته له سه‌ردټیره‌وه هه‌تا دوا دټیری هونراو ره‌چاو بکری.

۴- هه‌موو (فعلولن) ی که له سه‌ره‌تای دټیره‌وه بی، خهرمی دروسته (بر: خرم)، پاش خرم - واته: پاش لابرندی پیتی یه‌که‌می - ده‌بی به (عولن) نه‌قل ده‌کری بو (فعلن - - -) وه پټی ده‌گوتری پټی نه‌ثله‌م، یا دټیری نه‌ثله‌م، یا (فعلولن) نه‌ثله‌م.

۵- تهرم برټیبه له خهرمی (فعلولن ب - ب) ی قه‌بزکراو، ناوا (فعلولن) به‌قه‌بز ده‌بی به (فعلولن ب - ب) نه‌وجا به‌خهرم ده‌بی به (عولن ب - ب) ده‌گوتریته‌وه بو (فعلولن ب - ب) وه پټی ده‌گوتری: (پټی / دټیر - ی نه‌ثره‌م).

۶- هر پټیبه‌ک چ له ته‌ویل و چ له به‌حره‌کانی تردا، رزگاری بی له خهرم پټی ده‌گوتری (موفور).

۷- نه‌گهر سه‌رنج به‌هرموون ده‌بینین گورانکارټیبه‌کانی به‌حری ته‌ویل، له چه‌ند جورن هه‌یانه زیحافی تاکه، وهک (قه‌بز و که‌ف) وه هه‌یانه عیلله‌ی نه‌گوره، له جوری که‌می، وهک (حه‌ذف) هه‌یانه عیلله‌ی زیحافانه‌یه و بگوره و نه‌گور نیبه، وهک (خهرم و تهرم و تهرم) هه‌یانه زیحافی رووته، واته: له دټیرټیکا رووده‌دا، له دټیره‌که‌ی تردا روونادا، له یه‌ک دټیردا له پټیبه‌کیدا رووده‌دا، له پټیبه‌کی تردا روونادات، به‌لام هه‌یانه زیحافی له جوری عیلله‌ی نه‌گوره، وهک قه‌بز له عه‌رووی ههرسی زهریه‌که‌دا و قه‌بز له زهری دووهمدا.

۸- ته‌صریح له ته‌ویلدا به‌دوو جور ده‌بی:

۱- به‌زیاده (پروانه ۲۲ - البیت - ۹ - به‌یتی موصهره‌ع).

۲- به‌که‌می: له زهری دووهمدا ته‌صریح پټیوست نیبه، له عه‌رووی زهری یه‌که‌مدا، ته‌صریح به‌زیاده دروست ده‌بی، له عه‌رووی زهری سټیبه‌میدا ته‌صریح به‌زیاده دروست ده‌بی.

۹- نه‌گور نه‌وه‌یه نه‌و گوران و گورینه، که له دټیردا هه‌بوو، ده‌بی له هه‌موو دټیره‌کانی دوایه‌وه دووباره بیټته‌وه، وهک قه‌بزی عه‌رووی له ته‌ویلدا، وهک حه‌زفی زهری سټیبه‌م.

۱۰- ته‌ویل یه‌ک عه‌رووی و سی زهری هه‌یه:

یه‌که‌م: عه‌رووی‌که‌ی پټیوسته هه‌میشه قه‌بزکراو بی ناوا: (مفاعیلن ب - ب -) مه‌گهر له کاتی ته‌صریعا، له یه‌که‌ما ده‌بی به (مفاعیلن) و له سټیبه‌مدا ده‌بی به (فعلولن) سی زهری هه‌یه:

۱- عه‌رووی مه‌قبوز و زهری ص‌حیح (ساخ): (مفاعیلن × مفاعیلن) له‌سه‌ر نهم شیوه‌یه:

فَعُولُنْ مَفَاعِيلُنْ فَعُولُنْ مَفَاعِيلُنْ
فَعُولُنْ مَفَاعِيلُنْ فَعُولُنْ مَفَاعِيلُنْ

نهم کټشه پټی ده‌گوتری: ته‌ویلی یه‌که‌م، یا یه‌که‌می ته‌ویل، وهک:

فَيَا سَعْدُ حَدَّثَنِي بِأَخْبَارِ مَنْ مَضَى
فَأَنْتَ حَبِيرٌ بِالْأَحَادِيثِ يَا سَعْدُ!

ناوا ته‌قطیع و شی ده‌کرتیته‌وه:

فَيَا سَعْدُ : دُحْدِدْنِي : بِأَخْبَارٍ : رَمَنْ مَضَى

ب- : ب- : ب- : ب- : ب- : ب- : ب- : ب-

فَعُولُنْ : مَفَاعِيلُنْ : فَعُولُنْ : مَفَاعِيلُنْ

فَأَنْتَ : حَبِيرٌ : أَحَادِي : ثِيَا سَعْدُ

ب- : ب- : ب- : ب- : ب- : ب- : ب- : ب-

فَعُولُ : مَفَاعِيلُنْ : فَعُولُنْ : مَفَاعِيلُنْ

ده‌بینین برټیبه له دوو پی که (فعلولن) و (مفاعیلن) ن، به‌لام چوار جار دووباره بوونه‌ته‌وه، وه هه‌ستیار ده‌توانی به‌پټی رټسایه‌کی ناسراو، چه‌ند گوران و گورینی له‌م پټیانه‌دا پیاده بکا، به‌ویته له‌م دټیره‌دا (فعلولن) ی یه‌که‌م و دووهم و چوارهم ساخن، به‌لام

(فعلون)ی سییهم، که پیتی ژماره پینجه له دپیره که دا، قه بزکراوه، له (فعلون)ه وه بووه به (فعل ب - ب). دهی ههستیار ده توانی له دپیریکی تری پاش ئەم دپیره وه (فعلون)ی پینجهم به ساخی پیاده بکا، قه بز (فعلون)ه کانی تر بکا یان نه یانکا، هه روا (مفاعیلن) دروسته که قه بز یا که ف بکری.

قه بز له ته ویلدا زوره و په سه نده، به لام له (مفاعیلن)ی هه سودا ناپه سه نده، گه رچی دروسته. عهرووز و زه ربی ئەم دپیره ی پیتشه وه سه حیحن، چونکه خالین له عیلله، بگره زه ربه که ی سالمیشه چونکه خالییه له عیلله و له زیحافیش.

ئەم قالبه - که ته ویلی یه که مه - له کاتی ته صریعا، به زیاده ته صریع ده کری، چونکه ده بی (ی)یک له (مفاعیلن)ی عهرووز زیاد بکری، هه تا بی به (مفاعیلن) تا دهق له سه رب کیشی زه ربه که ی بی، له ته صریعا هه ره وه بهس نییه که عهرووز و زه رب هاوکیش بن و بهس، به لکو ده بی هاوسه روا و هاوړه ویش بن، وهک ئەم دپیره (ته ویلی یه که مه) ته سربعکراو):

هُوَ الْبَيْنَ حَتَّى لَأَسْلَمَ وَلَا رُدُّ

وَلَا نَظْرَةً يَقْضِي بِهَا حَقَّهُ الْوَجْدُ

هُوَلْبِي: نُحْتَنِي لَا: سَلَامُنْ: وَلَا رَدَدُو

ب-ب-ب: ب-ب-ب: ب-ب-ب: ب-ب-ب

فعلون: مفاعیلن: فعلون: مفاعیلن

وَلَا نَظْرَةً رُتْنُ يَقْضِي بِهَا حَقُّ قَهْلُ وَجْدُو

ب-ب-ب: ب-ب-ب: ب-ب-ب: ب-ب-ب

فعلون: مفاعیلن: فعلون: مفاعیلن

(پروانه: ۲۲ - البیت - بهیتی موصه رره ع)

ئەم جوړه دپیره پیتشی ده گوتری: (بهیتی تام) چونکه ته واوی ژماره ی پیتیه کانی ئەم زه ربه ی به ساخی وا تیادا، وه پیتیه کانیسه هه موو سالمن، واته: ساخن، چونکه هه یچ گۆرانکاریه کیان تیادا نییه، وه پیتی (فعلون)ی یه که م و پیتی (فعلون)ی سییهم پیتیان ده گوتری (موفور) چونکه له خه رم رزگار بوون!

ته صریع به کورتی ئەوه یه: (ههستیای کیش و سه روا ی عهرووز و زه رب یه کسان بکا، له سه رب دپیری هۆنراودا، به مه رجی عهرووز و زه ربه که به پیتی قالبی به حره که کیشیان له

یه کتر جیا بی، دنا ئەگه رب کیشیان له یه کتر جیا نه بوو، وه کو دووه می ته ویل، ئەوه پیتوستیان به ته صریع نییه، ته نیا پیتوستیان به ته قفیه یه و بهس).

(تیبینی): دروست نییه ته صریع بهس کیش بی، ئەگه رشتی وا بوو، شاده، بگره عهرووزی ته واو له ته ویلا له غه ربی کاتی ته صریعا شاده، وهک:

وَنَحْنُ ضَرَيْنَا الْخَيْلَ يَوْمَ نَهَاوْنَدَ وَقَدْ أَحْجَمَتْ عَنَّا اللَّيْوُثُ الضَّرَاغِم

فعل: مفاعیلن: فعلون: مفاعیلن: فعلون: مفاعیلن: فعلون: مفاعیلن

۲- زه ربی دووه وهک عهرووزه که ی مه قبووه، ئاوا: (مفاعیلن × مفاعیلن). وهک

نامی ده فهرمووی:

شهریفه و له طیفه و بی میثاله له عالمه نه جیبه و ئه ربیه و خویش خیصاله له ئادهما

فعلون: مفاعیلن: فعلون: مفاعیلن: فعلون: مفاعیلن: فعلون: مفاعیلن

ب-ب-ب: ب-ب-ب: ب-ب-ب: ب-ب-ب: ب-ب-ب: ب-ب-ب: ب-ب-ب

شَرِيفُو: لَطِيفُو بِي: مِثَالًا: لَعَالِمًا نَجِيبُو: أَرِيوُحُشُ: خِصَالًا: لَادِمًا

ئەم دپیره قافییه داره، چونکه کیش و سه روا و په وی عهرووز و زه ربه که ی، به سروشت، به بی گۆرانکاری و دهسکاری کیشه که ی وهک یه کن. دووه می ته ویل پیتوستی به ته صریع نییه، به لام وا جوانه که سه رب دپیر سه روا دار بکری (پر: بهیتی موصه رره ع، له - البیت - دا) به لام دروسته ته قفیه یه نه کری و موخه مه ع بی (ر: تخمیع).

له م زه ربی دووه مه دا ره چاو ده که یه که (فعلون)ی دووه م و (فعلون)ی چواره م قه بز کراون، شتی وایش له هه شوی ئەم به حره دا دروسته، به لام بگۆره، نهک نه گۆر، وه ره چاو ده کری که عهرووز و زه رب هه ردوکیان قه بز کراون، هه ر کاتی زه رب وهک عهرووز مه قبوز بوو، ئەوه ته ویلی دووه مه، ئیتر ده بی له سه راسه ربی هه موو دپیره کانی تری ئەو چامه یه دا په یرو بکری.

نالی - رهحه ته ی خودای لی بی - چامه یه کی نو دپیری موقه ففای له سه رب ئەم کیشی دووه می ته ویله داناوه، هه تا ئیستا چهند جاری استشه ادمان به دپیره کانی کردووه و کردوومانن به به لگه بو زور شت (پر: دیوانی نالی، پیتی هتی، چامه ی ژماره پینج لا په ره (۴۰۳) مامۆستا مه لا عبدالکریمی مودرس و مامۆستا مه لا فاتح).

۳- زه ربی سییهم مه حذفه ئاوا: (مفاعیلن × فعلون)، وهک:

وَلَا خَيْرَ فِي مَنْ لَا يُؤْتَ نَفْسَهُ عَلَى نَابَاتِ الدَّهْرِ حِينَ تَنْوُبُ
 ب--ب: ---ب: ب-ب: ب--ب: ب--ب: ب--ب: ب--ب: ب--ب: ب--ب:
 وَلَا حَيٍّ رَفِيمٌ لَا يُؤْطَطُ: نَفْسَهُو عَلَى نَا: نَبَاتِلْدَهُ: رَحِيْن: تَنْوُبُو

ثُمَّ زهریه له کاتی ته صریح کردندا به که می ته صریح ده کری، دوا سه به بی سووک که (ن) ه له (مفاعیلن) ی زه ریدا، که (مفاعیلن) ای چواره مه و پیی هه شته مه، به هوئی عیلله ی هه ذفه وه ده کرتی له (مفاعیلن) ه وه ده بی به (مفاعی — فعولن). وهک

يَمْدُ الدُّجَى فِي لَوْعَتِي وَيَزِيدُ
 وَيَبْدِي بَثِي فِي الْهَوَى وَيُعِيدُ

پاره پاره کردنی:

يَمْدُدُّ: دَجَى فِي لَوْ: عَتِيو : يَزِيدُو
 ب--ب: ---ب: ب-ب: ب--ب: ب--ب:

فعولن: مفاعیلن : فعول : فعولن

وَيَبْدُو : نُبْثِي فِلْ: هَوَاو : يُعِيدُو
 ب-ب: ب-ب: ---ب: ب-ب: ب-ب:

فعول : مفاعیلن : فعول : فعولن

قهبز له (فعولن) ای پیش زهری سییه مدا، که ده کاته پیی هه وته م، نیمچه پییوسته به وه ده گوتری: (اعتماد) به لام جاروبار ئه م پییه به سالمی ده میتنی، وهک ئه م شیعره ی (امری القیس):

أَعْنَى عَلَى بَرَقِ أَرَاهُ وَمِيضٍ يُضِيءُ حَبِيًّا فِي شَمَارِيخِ بَيْضٍ
 شیکردنه وه:

فعولن: مفاعیلن. فعول. فعولن. فعول. مفاعیلن. فعولن. فعولن.

له زهری سییه می ته ویلدا ریدف په پره ی ده کری، وهک: له (تنوب) و (یعید) و (بیض) یدا ره چاو ده کری، هه روا له دوو مه ته ویلدا، سه روا ی داخرا و (موقه بیید) په سه نده، به لام له یه که ما سه روا ی کراوه (موظلّه ق) په سه نده، بگره له یه که ما ئه گهر سه روا ی موقه بییه هه بی شاهه. ته ویل هه تا ئیستایش له کوردی و فارسی و تورکیدا زور که مه، چونکه گیانی سه ما و موسیقا و هه لپه رکئی و بزوان به سه ر هه سته هه ستیارانانی ئه م

زمانانه دا زاله، به تاییه ت له م سه رده مه ی ئیمه دا، سه ره رای ئه وه پیش که ئا هه نگی ئه م زمانانه له گه ل ئا هه نگی کی شی درپزی ته ویلا زور پیکه وه ناسازین و جوش ناخون، به لام به پیچه وانوه له عه ره بییدا هه ر زور زوره .

هه ندیکیش ده فره مون: زهری کی چواره می شی هه یه، که موقه بییه د به سکونه، وهک:

سَيُعْنِي أبا الهندي عَنْ وَطْبِ سَالِمٍ أَبَارِيْقُ لَمْ يَعْلَقْ بِهَا وَضْرُ الزَّيْتِ

به قسه ی ئه م هه نده بی، جیگی له ئه م زهریه له به ینی زهری دوو مه و سییه م دا یه، چونکه: پیی زهری یه که م که (مفاعیلن) ه، ساخ و ته واوه هیچی که م نه کردووه، دوو مه یه ک پیی وه ستاوی که م کردووه که (ی) ی (مفاعیلن — مفاعیلن) ه، سییه م که ئه م زهریه موقه بییه د به سکونه یه، پیی کی وه ستا و بزوی نیکی که م کردووه، چواره م پیی کی وه ستا و پیی کی بزواوی که م کردووه (مفاعیلن — مفاعی — فعولن).

ئینی ره شیق له (العمدة) دا ده فره موو: (ته ویل مُسَدَّسِي مُحَدَّثِي هه یه، واته: له هه ر له تی (مفاعیلن) کی لی ده کرتی، له هه شت پی شش پی ده میتنی).

(تییینی):

۱- مه رج نییه هه موو هوزراوی که له به حری ته ویل بی، یا له هه ر به حر کی تر بی، له سه ر شیوه ی چامه بی و یه کیتی سه روا له هه موو دیپه کانی دا ره چاو بگری، چونکه ئه مه به س له چامه دا مه رج، له هه ر به حری بی، به لکو درسته هوزرا و هه بی له سه ر کی شی ته ویل بی و له سه ر شیوه ی موزده وه ج بی. وهک ئه م هوزرا وانه ی ماموستای نامی - خودا پایه داری بفره موو (ته ویلی موزده وه ج):

صه لاتی که لایه ق بی به ذاتی مونه ووهری

سه لامی که لایه ق بی، به ره وضه ی موعه ططه ری

له سه ر ئه و ره سووله ی وا نه سیب و حه بییه خوئی

ره سوولتی خودا دنیای دروست کردووه له بوی

به صورته له نه وعی ئاده میدا یه هه یئه تی

به سیره ت فریشته ی فره شه یا عه رشه طه لعته تی

صیفاتی وه کو زاتی هه موو پاک و بی عه بییه

وه کو روچی قودسی وایه ماوای له لای غه بییه

وه له کاتی وادا دروسته که ههه دپړیکي ئهه پارچه هونراوه لهسهه زهه رپیکي تايبهه تی ئهه بهه حرهه بی، ئهه وئا ئهه چوار دپړهه نامی، یهه ک و دوو و سیتی لهه زهه رپي دووهه می تهه ویله، بهه لام چوارهه می موصهه ررهه می یهه کهه می تهه ویله، پروانه: (۱۱۵ - المزدوج) دهه بیني کهه موزدهه وهه جهه کهه می ئهه حمهه دهه شوهه قی، کهه چوار دپړی لی راگوپز کراوه، دپړی یهه کهه م و دپړی سپیهه می رهه مهه لی دووهه می مهه مقصورهه می موصهه ررهه می رهه مهه له، وهه دپړی دووهه م و چوارهه می لهه رهه مهه لی سپیهه می مهه حدووهه ف.

۲- بۆ نمونتهی تهوایی مهخرووم و تهوایی ئهترهه م پروانه: (۷۰ - خهه م).

۳- تهه قفیهه - یا هاوسهه روایی - ئهه وهه بهه عهه رووز و زهه رب یهه ک کیش و یهه ک سهه رواییان بی، بهه لام بهه بی دهه سکاری و گوپرانکاری لهه عهه رووزدا، بۆ هاوکیشی لهه گهه ل زهه ریدا، وهه ک لهه دووهه می تهه ویلدا عهه رووز (مفاعلهه) ه، زهه ربیش ههه (مفاعلهه) ه، ههه ستیار وشهه (معايد) و (مساجد) بکا بهه عهه رووز و بهه زهه رب، کهه هاوکیش و هاوسهه روان، بهه بی زیادی و کهه می.

۴- پروانه: (۲۲ - البیت - ۹/۳ - بهه بیتهه موصهه ررهه ع).

۵- بۆ خووگرتن و راهاتن لهسهه شیکهه ردهه وهه عهه رووزی، لهه هونراوی کوریدا، ئهه م دوو دپړهه پارهه پارهه دهه کهه یهه - واته: تهه قطیعهه دهه کهه یهه:

۱- نالی - بهه رهه حمهه ت بی - دهه فهه رمووی:

دهه روونی لدار الشارزور وبردهه کفرمیسک إلی آو سردهه

پارهه پارهه:

درونی : لدارششا : رزور : وبردهه

ب- - : ب- - : ب- ب : ب- ب-

فَعُولُنْ : مَفَاعِلُنْ : فَعُولُ : مَفَاعِلُنْ

كَفَرِمِيْ : سَكِنْ غَرْمِنْ : إلی آ : وَسِرْدِهِيْ

ب- - : ب- - : ب- - : ب- ب-

فَعُولُنْ : مَفَاعِلُنْ : فَعُولُنْ : مَفَاعِلُنْ

(شیکهه ردهه وهه):

وشهه (فرمیسک) لهه بنهه ردهه، یهه کسهه بهه دوو برکهه ی درپژ، واته: بهه دوو سهه بهه بی سووک دادهه نری: (فرمیسک - -) بهه لام بهه هوی سهه ردهه شیکهه ردهه وهه، کهه تهه عربی وشهه

کورديهه کانه و، دانانی شیعریکی تیکهه لهه دوو زمان، هونره هاتوهه بۆ راستکهه ردهه وهه ی کیش، پیتی وهه ستاوی سینی (فرمیسک) ی بزواو کروهه و، فرمیسک لهه دوو سهه بهه بی سووکهه وهه بووه بهه دوو سهه بهه بی سووک و وهه تهه دپکی کوناوا: (فَرْمِيسْكَ = - - - فَرْمِيسْكَنْ = --ب-). بهه مهه کیشی دپړهه کهه راست بۆتهه وهه. نالی مامهه لهه ی لهه گهه ل وشهه کورديهه کانه، وهه ک وشهه ی عهه رهه بی رهه سهه ن کروهه، لهه بهه رهه ئهه وهه حسیبی عوجمهه و غهه یرهه مونسهه ریفی بۆ نهه کروهه، دهه نا بهه شپوهه بی تر دهه خوینراوهه وهه، ئهه م جوهره کراهه شوخی نامیزهه، شیعری عهه رهه بی نامیزهه، پهه خشانی عهه رهه بی نامیزهه، ههه تا ئیستهه ییش لهه ناو ئهه دهه بدوستاندا باوه، ئیستهه ئینگلیزی نامیزهه و تورکی نامیزهه و فارسی نامیزهه پهه یدا بووه، بگرهه شیعری وا ههه بهه چهه ند شپوهه، یان بهه چهه ند زمان دهه خوینراوهه وهه، لهه نامهه خانهه ی ئهه وقافی سلیمانی پارچهه بی هونراوم بینی، بهه چهه ند زمان و بهه چهه ند شپوهه دهه خوینراوهه وهه، ههه ر خویندنهه وهه بی واتای تايبهه تی خوی ههه بوو!! بهه ئوقوی و عهه موودی و لهه قوهرهه بۆ قوهر و لهه سهه رهه وهه بۆ خوارهه وهه و لهه خوارهه بۆ سهه رهه وهه و لهه راستهه وهه بۆ چهه پ و لهه چهه پهه وهه بۆ راست، بهه کوردی و فارسی و بهه عهه رهه بی و بهه رووسی دهه خوینراوهه وهه. ئهه مهه ییش چهه ند نمونهه یهه کهه لهه ئهه دهه بی کوردی عهه رهه بی نامیزهه:

۱- دهه لئین: جارئ مهه لایئ دهه یهه ی باری دار لهه کابرایئ بکری، کابرا، کهه ریکي رهه شی پیئ دهه بی، مهه لا ئاوا سهه وای بارهه دارهه کهه ی لی دهه کا: (بابهه لی! حملی حطبی آسودت بهه چهه ندهه?).

۲- دهه لئین: جارئ مهه لایهه کی کورد دهه یهه ی مهه لایهه کی عهه رهه ب بۆر بدا، پیئ دهه لئین: ئهه گهه ر راستهه تۆ زۆر شاهه زای لهه زمانی عهه رهه بییدا ئهه مهه مهه عنای چیهه: (رئیت بزهن فوق بهه ردن، قالت: البزن: هپهه هپهه!).

۳- دهه گپهه نهه وهه بیکهه س، بهه بۆنهه ی هاتنی موعهه للیمیکي مهه سیحیهه وهه بۆ سلیمانی گوتهه ویهه تی: ئهه ی سلیمانی! بوشراک + بمقلم أتاکي + کیرم بهه قوزی داکي!! ئهه وهه ی گهه رگهه بی لیرهه دا رهه چاوکهه رنی ئهه م راستیهه یهه: (لهه پیتشا تیکهه یشتن، لهه پاشا پیتکهه یشتن!) جا لهه م سونگهه یهه وهه دهه لئین: (دهه نگ و نهه برهه و جوهر و شپوهه ی خویندنهه وهه و گوپتکهه ردن، لهه هونراوی کوریدا بهه تايبهه تی، رۆل دهه بینن و لهه پارهه پارهه کوهه ن و بهه ها دانان بۆ پیتدا، قسهه ی ههه ستیار دهه خوا، بهه مهه رجی زۆر لهه سهه ردهه ی زمانی کورديهه وهه دوور نهه کهه ویتتهه وهه، لهه بهه رهه ئهه وهه زۆر وشهه و رستهه، بهه رپنوس و رپزمانی ئاسایی دهه نووسرین، بهه لام لهه کاتی شیکهه ردهه وهه و پچر پچر کهه رندا، بهه جوهری تر دهه خوینراوهه وهه، یا دهه نووسرین، ئهه مهه لهه

عهره بيشدا تا راده بي هه روايه).

جا وا لهم روانگه يه وه نم شيعره ي ناميش به رپينووسى كوردى و عه ره بي پيگه وه پاره پاره ده كه ين. نامى - جه نابى ماموستا شيخ عبدالكره مى موده رريس - ده فهرموى (ته ويل):

له دنيا نه بينراوه له وينه ي نه تو كه سى

به عدل و به ئي حسان و به ئي حسان و به ئي كرامى سه روه رى

شيكردنه وه ي:

له دنيا: نه بينراوه : له وينه ي: نه تو كه سى

ب- : ب- : ب- : ب- : ب- : ب-

لَدُنْيَا : نَبْرًاوَا : لَوَيْتَى : اَتُوْكَسِيْ

فعولن: مفاعيلن: فعول : مفاعلن

به عدل: به ئي حسانو: به ئي كرا: مى سه روه رى

ب- : ب- : ب- : ب- : ب- : ب-

بَعْدَلُوْ : بَاْحْسَانُوْ : بَاْكَرَا : مِسْرُوْرِيْ

فعولن : مفاعيلن : فعولن : مفاعلن

(سه رنج): مه به ست لهم كتبه ئاسان كردنى شيعر دانانه، بۆ كورد، له بهر نه وه خو مان به ورده كارى لاوه كيه وه خه ريك ناكه ين، وهك نه وه بلين شيعر به ئه لمانى و رووسى و هه ندى و فه ره نسى واوا ده هونرته وه، به لكو هه ل ده قوزينه وه، هه تا له بواره كاندا، هه ستيارى كوردى تازه نه فه س، به عه رووزى زمانه كه ي خو ي ئاشنا بي، تا ده ستى به كار بي. جا لهم روانگه يه وه نه مه روون ده كه ينه وه:

(كه بزوين و پيتى بزوين كه نه مانه ن: ه، ي، و) دروسته به دوو ره چاو، ره چاو بكرين: يه كه م: دروسته دريژ بكرينه وه و كش به يترين و له گه ل پسته ده نكيه كه ي پيشيان بره يه كه ي دريژى له جو رى سه به بي سووك دروست بكه ن.

دووه م: دروستيشه كه دريژ نه كرينه وه و به كورتى گو يان پى بكرى و، رو لى حه ره كه - جوو له - ي عه ره بي بينن و به س: (بر: ناچار به كان/ ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۹).

نه وه تا له شيعره كه ي ناميدا، دوا بزوينى كورتى (نه بينراوه) دريژ كراوه ته وه، هه تا بووه به (نه بينراوا) كه يه كسانه به (مفاعيلن ب - - -) گه رچى دروستيشه وهك خو ي

ميتنه وه و به كه فكاو دابترى: (نه بينراوه = مفاعيل ب - - ب). هه روا بايه خ دراوه به واوه عه طفه كان و به پيتى كه وه ستاو حليب كراون، به لام هه موو پسته بزوينه كانى تر به جوو له - به حه ره كه ي رووت - ژمير دراون، نه مه يش وهك له دوو رپينووسه كه و كيشى ترازووه كه وه ده رده كه وي.

جا بويه ده لين: كاتى بانه وي به حرى چامه يى، يا كيش و قالبى هونراوى بدوزينه وه وا باشه، شيعرى وا هه لبرترين، بره كانى له پاره پاره كردندا روون و ئاشكرا بن و، ئالوز و خو اروخيچ نه بن و له و بره و جو ره كيشانه نه بن كه تا بيه تن به كورد بيه وه، به لكو له چه شنى بره گى عه ره بي بن.

به نمونه: چامه ي يه كه مى پيتى سيني ديوانى مه حوى، برتبيه له نو ديتر. به لام هيچيان وهك نه مه ديتره، بره كانى روون و ئاشكرا نين:

خودا نه م ده ردى عيشقه م لي نه كا كه م هه تا هه م به س، له باتى هه ر ده وا به س

پاره پاره كه ي، يا شيكردنه وه كه ي:

خُدَا اَمْ دَرُ : دَعِشْقُمْ لِيْ : نَكَامُ

ب- : ب- : ب- : ب- : ب- : ب-

مفاعيلن : مفاعيلن : فعولن

هَتَا هَمْ بَسُ : لِبَاتِيْ هُرُ : دَوَا بَسُ

ب- : ب- : ب- : ب- : ب- : ب-

مفاعيلن : مفاعيلن : فعولن

نه م كيشه خو ي وافيره، چونكه له هه زه جدا به پيتى عه رووزى خه ليل، ده ربا ي هه زه ج مه جزوئه، واته: چوار پيتى هه يه، مور به به عه، نهك موسه دده س، كه چى نه م كيشه شه ش پيتى هه يه، يه كيه كه له زه ره باوه كانى وافير به پيتى عه رووزى خه ليلى، كه چى كورده كانى خو مان، كو ترانه ناويان ناوه: هه زه جى مه حذوف، نامى نه م كيشه ي به وافير داناوه، كه چى د. عه زيز گه ردى به هه له داياناوه به هه له (بر: كيشى شيعرى كلاسيكى كوردى ل - ۱۲۲، علم العروض والقافية. د. عبدالعزيز عتيق، فن التطبيق الشعري والقافية. د. صفاء خلوصي).

(پالفتهی باسهکه):

دهریای تهویل یهک عهرووز و چوار زهری ههیه:

آ- عهرووزی یهکه قهبزکراوه، چوار زهری ههیه، سیانیان ناسراون:

۱- عهرووزی قهبزکراو و زهری ساخ: (مفاعیلن ب-ب- × مفاعیلن ب-ب-). (۱)

۲- عهرووزی قهبزکراو و زهری قهبزکراو: (مفاعیلن ب-ب- × مفاعیلن ب-ب-). (۲)

۳- عهرووزی قهبزکراو و زهری حهذکراو: (مفاعیلن ب-ب- × فعولن ب-ب-). (۳)

۴- عهرووزی قهبزکراو و زهری مهحذوفی مقید بهسکون: (مفاعیلن ب-ب- × فعولن) (۴). راستتر ئهوهیه ئه زهریه مهقصوره: (مفاعیلن — فعولان).

ب- ههندی تر دهلین: عهرووزی تریشی ههیه، مهحذوفه، گوايه ئه ویش دوو زهری ههیه:

۱- مهحذوف: (فعولن × فعولن). وهک:

لَقَدْ سَاءَ نِي وَصَاحِبٌ سَعْدٍ وَمَا طَلَبَا لِقْتَلِهِ لِعْرَامَةٍ

۲- مهقبوز: (فعولن × مفاعیلن). وهک (بر: ۲۳۲ - الاقعاد).

جَزَّ اللَّهُ عَبْسًا عَبَسَ آلِ بَغِيضٍ جَزَاءَ الْكِلَابِ الْعَاوِيَاتِ وَقَدْ فَعَلَ

ج- کلیلی تهویل:

۱- طویل له دوون البحور فضائلُ فعولن مفاعیلن فعولن مفاعل

۲- الْأَحْيَاءَ رَسْمًا بَدَارِينَ قَدَّ مَرَّتْ لَهُ أَعْصُرٌ مِنْ عَهْدِ كَسْرَى وَسَابُورٍ

۳- طویل مدی شوقی إلى خیر ملجاءِ جَمَالٌ مَحِيَّاهُ يَفُوقُ سَنَابُوحِ

۲- (دهریای مهدید):

پیشهکی بروانه گورانکاریهکانی بهحری مهدید، له لیستی سیازدهدا/ دووهم.

۱- له بازنهی خویدا ههشت پیتی ههیه، بهم شیوهیه:

كُلُّ شَيْخٍ إِنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ مَا مَضَى وَدَّ لَوْ عَادَ شَبَابٌ مَعَ الصَّفْوِ انْقَضَى

فاعلاتن: فاعلن: فاعلاتن: فاعلن

ب-ب- : ب-ب- : ب-ب- : ب-ب-

(۱) : (۲) : (۳) : (۴)

فاعلاتن : فاعلن: فاعلاتن: فاعلن

ب-ب- : ب-ب- : ب-ب- : ب-ب-

(۵) : (۶) : (۷) : (۸)

من به قوریانی کهسئ بم، بی به قوریانی نهی بی جیاوازی له نیتوان فورس و کورد و عهربی

بهلام له شیعی کۆنی عهربهیدا قهت بهتهواوی بهکار نههاتووه، چونکه هه همیشه بهمهجزوئی بهکارهاتووه. ئیستایش بز زیاده روونکردنهوه دهلین:

یهک و دوو و سئ و پینج و شش و ههوت حهشون، ژماره چوار عهرووزه، ژماره ههشت زهریه، له (۱) وه تا (۴) سهدره = نیوه دپیری یهکه = کهرتی یهکه = میصرعی یهکه.

له ژماره (۵) هوه ههتا (۸) عهجزه = نیوه دپیری دووهم = کهرتی دووهم = میصرعی دووهم = له تی دووهم. بهلام کاتی دهبی بهمهجزوء، پیتی چوارهم و ههشتهم فره دهری و ژمارهی پنبهکان دهگزین و بگره جیگۆرکیش دهکن، چونکه (۵) دهبی به (۴) و (۶) دهبی به (۵) و (۷) دهبی به (۶) له (مشمّن) هوه دهبی به (مسدس). ئه و کاته ژماره (۳) دهبی به عهرووز و ژماره (۶) دهبی به زهر ب، وه (۱) و (۲) و (۴) و (۵) دهبن به حهشو (ناواخن) له دپیره مهجزوئه کهدا، چونکه له ههشتهوه بووه به شهش.

۲- زیحافهکانی:

۱- خهبن ۲- کهف ۳- شهکل ۴- قهصر ۵- بهتر ۶- تهشعیت ۷- حهذف ۸- سهلم.

۳- شیکردنهوهی زیحاف و عیللهتهکانی:

۱- خهبن له مه دیددا قرتاندنی ئهلفی (فاعلن) یا ئهلفی (فاعلاتن) ه، پاش خهبن (فاعلن) دهبی به (فعلن ب ب -) و (فاعلاتن) دهبی به (فاعلاتن ب ب -) خهبن له م دوو پارچه یه دا، چ ناواخن بن و چ عهرووز و زهر بن دروسته، ته نیا له (فاعلن) ی عهرووزی دووهمدا دروست نییه، که مهحذوفی (فاعلاتن) ه، ههتا جیا بیتهوه له (فعلن ب ب -) ی عهرووزی سییهم، که مهخونی مهحذوفی (فاعلاتن) ه.

خهبن له مه دیددا له پتیانهدا له شوتانهدا پیوسته له: عهرووزی سییهمیدا و له زهری یهکه می عهرووزی سییهمیدا. (بر: نهخشه ی/ ۶/ ۲). دروسته هه موو پنبهکانی مه دید مهخوون بن وهک ئه دپیره:

وَمَتَى مَا يَمَعُ مِنْكَ كَلَامًا يَتَكَلَّمُ فَيُجِبُكَ بِعَقْلِ
 فعلاتن. فععلن. فعلاتن فععلن. فعلاتن.

۲- كهف له‌م دهر يابه‌دا قرتان‌دنی نوونی (فاعلاتن)ه، له پاش كهف ده‌بی به (فاعلات - ب-ب). له هه‌موو پتیه‌کانیدا كهف دروسته، ته‌نیا له (فاعلاتن)ی عه‌رووزی یه‌که‌م و زهریه‌که‌یدا دروست نییبه، هه‌تا ته‌گه‌ر به‌دیمه‌نیش که‌فکراو بی، له‌به‌ر ته‌وه‌ی ئاخری نیوه دتیره، ئیشباع ده‌کری (پر: ۱۳۲ - إشباع).

۳- شه‌کل له‌م دهر يابه‌دا له (فاعلاتن)دا رووده‌دا، که ته‌وه‌یه هه‌م خه‌بن بکری و هه‌م كهف ئاوا: (فاعلاتن — فعلات ب ب - ب). شه‌کل له چه‌شنی زیحافی لی‌کدراوه، وه له هه‌موو (فاعلاتن)ه‌کاندا به‌مه‌رجی موعاقه‌به له نیوانی پتیش و پاشیدا دروسته (پر: ۱۸ - البری/ چواره‌م). نمونه‌ی شه‌کل له مه‌دیدا وه‌ک:

لَمِنَ الدِّيَارِ غَيْرَهُنَّ كُلُّ دَانِي الْمَزْنِ جَوْنِ الرَّيَابِ
 فعلات. فاعلن. فعلات. فاعلن. فاعلن. فاعلن.

۴- قه‌صر (قه‌سر) له‌م دهر يابه‌دا، ته‌نیا ده‌چیتته سه‌ر (فاعلاتن) کاتتی که زهری یه‌که‌می عه‌رووزی دووه‌م بی، به‌قه‌سر ده‌بی به (فاعلات - ب -). قه‌سر وه‌ک ده‌زانین عیله‌تیککی نه‌گۆره.

۵- به‌تربش به‌س ده‌چیتته سه‌ر (فاعلاتن) کاتتی که زهری دووه‌می عه‌رووزی سییه‌م بی، ده‌یکا به (فاعل = فعلم - -).

۶- ته‌شعیث ته‌نیا ده‌چیتته سه‌ر (فاعلاتن) کاتتی زهری سییه‌م بی بو‌عه‌رووزی سییه‌م، ده‌یکا به (فالان = مفعولن - -) مه‌گه‌ر له کاتتی ته‌صریعدا به‌چیتته سه‌ر (فاعلاتن)ی عه‌روض (پر: ۲۳۲ - الاقعاد).

۷- حه‌ذف له‌م دهر يابه‌دا، ته‌نیا ده‌چیتته سه‌ر (فاعلاتن) کاتتی که عه‌رووزی دووه‌م بی، یا زهری دووه‌می عه‌رووزی دووه‌م بی، یا عه‌رووزی سییه‌م بی، یا عه‌رووزی سییه‌م بی، یا زهری یه‌که‌می عه‌رووزی سییه‌م بی، ده‌بی به (فاعلا = فاعلن - ب-) خو‌ته‌گه‌ر خه‌بنیشی له‌گه‌لدا بی ده‌بی به (فاعلن ب ب -) وه‌ک عه‌رووزی سییه‌م و زهری یه‌که‌می: (فاعلن ب ب - × فاعلن ب ب -).

۸- سه‌لم (سه‌لم) به‌پیتی بریار و فه‌رمایشتی زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ستم، سه‌لم له مه‌دیدا نییبه، که‌چی له عومده‌ی ئیبنو ره‌شیقدا ده‌فه‌رمووی: (تیادا هه‌یه - ج/ ۲ ص ۳۰۲).

۴- مه‌دید چوار عه‌رووز و هه‌شت زهری هه‌یه، هه‌میشه مه‌جزووه:

۱- عه‌رووزی یه‌که‌م ساخه‌یه‌ک زهری هه‌یه وه‌ک خو‌ی: (فاعلاتن × فاعلاتن) دروسته که مه‌خوونیش بن (۱) وه‌ک:

يا كثير الهجر لا تنسَ وصلي واشتغالي بك من كل شغلي
 ياكثيرل: هجرلا: تنسوصلي وشتغالي: بگمن: كللشغلي
 -ب-: -ب-: -ب-: -ب-: -ب-: -ب-: -ب-: -ب-

فاعلاتن: فاعلن: فاعلاتن: فاعلاتن: فاعلن: فاعلن: فاعلاتن
 ئەم نمونه‌یه ئەم خالانه‌ی وا تیادا:

آ- مه‌جزووه، چونکه پتیه‌کی به‌ته‌واوی لی کرتاوه.

ب- تام - ته‌واو - نییبه، چونکه ژماره‌ی پتیه‌کانی، که سییه، که‌متره له ژماره‌ی ته‌واوی پتیه‌کانی بازنه‌که‌ی خو‌ی که چواره.

۵- ئەم زهریه پتیبستی به‌ته‌صریح نییبه، به‌لام له سه‌ردتیردا ته‌قفیه بکری جوانتره، ئەم شیعهره‌ی به‌رده‌ست جو‌ری سه‌رواداره، واته: مقفایه. نامیش به‌پیتی ئەم زهری یه‌که‌می مه‌دیده، ده‌فه‌رمووی:

سه‌د سوپاسم بو‌خودا خو‌ش ژیانم
 یار شوناسم، بی سه‌دا بو‌ئه‌مانم (*)

شیکردنه‌وه:

سَدَّ سِپَاسَمُ : بُوخُدَا : خُشُّرِيَانَمُ
 - ب - - ب - - ب - - ب - - ب - - ب - -

سه‌د سوپاسم: بو‌خودا: خو‌شژیانم
 فاعلاتن : فاعلن : فاعلاتن

يارشُنَاسَمُ : بيصدا : بو‌أَمَانَمُ
 - ب - - ب - - ب - - ب - - ب - -

يارشوناسم : بی سه‌دا: بو‌ئه‌مانم
 فاعلاتن : فاعلن : فاعلاتن

(*) بروانه: عه‌رووزی نامی به‌حری مه‌دید، لاپه‌ره (۱۰۸).

نهم زهریه‌یش پیوستی به‌تصریح نییه، به‌لام ته‌قفیه بکری له سه‌ردی‌ردا جوانتره وهک:

عَاتِبُ ظَلْتُ لَهُ عَاتِبًا رَبِّ مَطْلُوبٍ عَدَا طَالِبًا

نمونه‌ی کوردی بۆ نهم زهریه (۱۰/۱۰/۲۰۰۰):

کوردی هه‌مدیسان شه‌ر و خو‌کوژی

فرسه‌ت ناده‌ن به‌خو‌شی بژی

خاکی شیلراوت به‌خو‌تینی شه‌هید

بۆته مه‌لبه‌ندی سواری هه‌مید

کوردی نهم‌جاره‌ش سه‌رۆکانی تو

رۆله‌یان کوردی به‌قوربانی خو

تۆ به‌کوشت ده‌ده‌ن له بۆ زی‌ر و زیو

بوو‌یتته هۆزێکی ته‌به‌د خیر نه‌دیو

من له تاوی تۆ به‌رۆژ و به‌شه‌و:

خه‌م وه‌کی قه‌فه‌ز، منی‌ش وه‌کی که‌و!

تا‌قه‌ تاواتم بی‌ینم به‌چاو:

(خائنان بن به‌پۆری خوراو)

پاک بی‌یتته‌وه هه‌موو نیشتمان

له‌م هه‌موو حی‌زیه‌ی ولاتیان رمان!

بشه‌کی‌ته‌وه له‌سه‌ری سه‌ری تۆ

عه‌له‌می شایان له بۆ به‌ری تۆ...

۳- زهری ته‌بته‌ر: (فاعلن × فعلن...) (۴) وه‌ک:

إِنَّمَا الزُّلْفَاءُ يَأْفُوتُهُ × أُخْرِجَتْ مِنْ كَيْسٍ دِهْقَانَ

شیک‌کردنه‌وه‌ی:

إِنَّمَلَزَلْ : فَاءُ يَا : قَوَّتُنْ + أُخْرِجَتْ مِنْ : كَيْسِدِهْ : قَانِي

--ب- : -ب- : -ب- + --ب- : -ب- : -ب- : --

فاعلاتن: فاعلن: فاعلن + فاعلاتن : فاعلن : فعلن

نهم زهریه به‌لیتکه‌م کردن ته‌صریح ده‌کری، ناوا:

أَيُّ تَفَّاحٍ وَرَمَّانٍ يُجْتَنَى مِنْ خَيْطِ رِيحَانٍ

أَيُّ وَرْدٍ فَوَّقَ حَدِّ مُسْتَنِيرًا بَيْنَ سَوْسَانَ

شَادِنٍ يَعْبُدُ فِي رَوْضَةٍ صَيْغٍ مِنْ دُرٍّ وَمَرْجَانٍ

مَنْ رَأَى الزُّلْفَاءَ فِي حَلْوَةٍ لَمْ يَرَ الْحَدَّ عَلَى الزَّانِي

إِنَّمَا الزُّلْفَاءُ يَأْفُوتُهُ أُخْرِجَتْ مِنْ كَيْسٍ دِهْقَانَ

عه‌روزی سی‌یه‌م: مه‌حذوفی مه‌خوون، سی زهری هه‌یه:

۱- زهری یه‌که‌م وه‌ک عه‌رووزه‌که‌ی مه‌حذوفی مه‌خوونه: (فاعلن ب - × فعلن ب ب -) (ه) وه‌ک:

لِلْفَتَى عَقْلٌ يَعِيشُ بِهِ حَيْثُ تَهْدِي سَاقَهُ قَدَمُهُ

شیک‌کردنه‌وه‌ی:

لِلْفَتَى عَقْ : لِنَيْعِي : شَبْهِي حَيْثُ تَهْدِي : سَاقَهُ : قَدَمُهُ

-ب- : -ب- : -ب- ب-ب- : -ب- : -ب- ب-ب-

فاعلاتن : فاعلن : فاعلاتن : فاعلن : فعلن

نهم زهریه ته‌صریح ناکری، سه‌ردی‌ری نهم پارچه شیعه‌ر نهم شیعه‌ر سه‌رواداره‌یه:

مِنْ مُحِبِّ شَفِّهِ سَقَمُهُ وَتَلَّاشِي حَمَّهُ وَدَمَّهُ

نمونه‌ی کوردی بۆ نهم زهریه:

قه‌ت نه‌بوو رۆژی به‌خو‌شی بژیم خه‌م وه‌کو زالوویه خو‌تینی مژیم

پاره‌پاره:

قَتْنَبُورُ : زَيْبُخُو : شَبْزِيم حَمَّ وَكُوزَا : لُويْخُوِي : نَمْزِيم

-ب- : -ب- : -ب- ب-ب- : -ب- : -ب- ب-ب-

فاعلاتن: فاعلن: فعلن فاعلاتن : فاعلن : فعلن

شیک‌کردنه‌وه‌ی:

آ- (ی) ئاخری (خو‌شی) به‌جوولنه (حه‌ره‌که) دانراوه، نه‌وه‌ک به‌پیتی بزویتی درێژ، نهمه نمونه‌ی له عه‌ره‌بیشدا هه‌یه، هه‌ندئ پیت وه‌کو هیی راناوی تاکی که‌سی سی‌یه‌م و

پسته‌کانی مه‌ددی (ا، و، ی) هه‌ندێ جار به‌پیتی پیتوبستی کیش، له‌عه‌ره‌بیشدا، درێژ ده‌کرێنه‌وه و به‌پیتتی وه‌ستاو داده‌نرین، هه‌ندێ جاریش به‌بێ ئیشباع گۆ ده‌کرین و رۆلی جووله‌ ده‌بینن و به‌س، چونکه‌ سروشتی ئەم پیتانه هه‌ر دووباره‌که هه‌لده‌گرن، به‌وینه‌ به‌پیتی شوپین ده‌توانی بلیت (تَمْضِي فِي) له‌سه‌ر کیشی (مفعولن) وه‌ ده‌توانی بلیتی: (تَمْضِي فِي) - ب - له‌سه‌ر کیشی (فاعلن). هه‌میشه له‌ چامه‌دا - وه‌ک چه‌ند جاری تر گومان - هه‌ندێ جار چۆنیتیی کورت و درێژی پیت، یا چۆنیتیی بزۆینه‌که‌ی زۆر روون نییه، تا له‌ به‌کێ له‌ دێره‌کانیدا، به‌باشی ده‌رده‌که‌وێ. ئەوه‌تا له‌ پارچه‌ شیعره‌که‌ی (أَيُّ تَفَاحٍ... دا، به‌ئاخر وشه‌ی دێری چواره‌ما که (عَلَى الزَّانِي) په‌ ده‌زانرێ که پیتی ره‌وی له‌ هه‌موو شیعره‌کاندا، ژێرداری ئیشباع کراوه (بر: ناچاربه‌کان/ ۱۲، ۱۳، ۱۹ + نووسینی عه‌رووزی).

ب- (زالوویه) ئەگه‌ر له‌به‌ر ناچاری کیش نه‌بێ، مافی ئەوه‌یه که (زالوویی) بێ، یا مافی (زالوویه‌ک) ه. ماموستا ره‌فیق حیلمی له‌ وینیه‌ی ئەم ناچاربه‌دا له‌سه‌ر ئەم دێره‌ی (خه‌یام - سه‌لام) - ره‌حمه‌تی خودا له‌ هه‌موویان بێ - که ئەمه‌ نیوه‌یه‌تی: (له‌به‌ر خه‌لق نۆره‌ بۆ سه‌ر من نایه) ده‌لت: (نایه) ئەگه‌ر له‌به‌ر ناچاری (قافییه) نه‌بێ و به‌ئیملا‌ی راستی بنووسرێ، ئەبێ به‌ (نایب) بنووسرێ (واته: بیس‌خوینرتیه‌وه. بر: شاعر و ئەده‌بیاتی کوردی/ ۹۷/۲).

ج- چه‌ندین یاسای تریش ره‌چاو کراوه، وه‌ک (خوێ) له‌ (خوینێ) دا، که له‌ جو‌ری برگه‌ی کوردییه، هه‌ستیاران به‌دوو شێوه‌ به‌کاربان هیناوه، به‌پیتی شوپین و پیتوبست ئاوا (خوێ = مَفَا) یا (خوی = فا). وه‌ک سالم - به‌ره‌حمه‌ت بێ - له‌م دێره‌دا به‌ (فا - ی) داناوه (هه‌زه‌جی هه‌شتی ساخ):

له‌بی ته‌شنه‌ی کوه‌هن زه‌خمم به‌خوینێ نازه‌گی ته‌ر بێ

حه‌یا بۆ ما‌هی مه‌ستوورم که ده‌ستووری نه‌ظهر نادا

پاره‌ پاره‌ی:

لَبِي تَشْنِي: كَهْن زَخْمِم: بَه‌خَيْنِي نَا: زَكِي تَرْبِي

ب- - - ب: - - - ب: - - - ب: - - - ب: - - - ب

مفاعيلن : مفاعيلن : مفاعيلن : مفاعيلن

به‌لام مه‌حوى له‌م شیعره‌یدا به‌ (مفا) ی داناوه، ده‌لتی: (هه‌زه‌ج/ یا وافیری مه‌قطف):

وه‌ره‌ ده‌ستێ به‌خوونم که نیگارین خوینێ من حه‌لا‌لت بێ نیگارا

پاره‌ پاره و شیکردنه‌وه‌ی:

وه‌را ده‌ستێ: بَخُونَمْ كَا: نِگارین خُونِيْ مَنْ: حَلَالَتْ بِي: نِگارَا

ب- - - ب: - - - ب: - - - ب: - - - ب: - - - ب

مفاعيلن : مفاعيلن: فاعولن مفاعيلن : مفاعيلن : مفاعيلن : فاعولن

کورت و پوخت ته‌رازووکردنی شیعری کوردی وه‌ستاکاری زۆری ده‌وێ، به‌هه‌موو که‌سه‌ی کۆلی و ناشی ناکرێ، به‌لام به‌ره‌ به‌ره‌ که مرۆف شاره‌زایی تبادا په‌یدا کرد زۆر ئاسانه، وه‌ ئەو وه‌خته‌ش ده‌توانێ شیعری کوردی به‌سافی و سووک و سۆلی، به‌پیتی به‌حه‌ره‌که‌ی به‌بێ له‌نگی بخوینرتیه‌وه.

که‌م که‌س له‌ خوینرتانه‌ی ئاسایی که‌ بتوانێ به‌سافی، به‌بێ له‌نگی، شیعری مه‌حوى و نالی و حه‌ریق بخوینرتیه‌وه، به‌لام که‌ گوێی ئاشنا بوو، به‌پاره‌ پاره‌کردنی، ئەوسا چه‌ژ و خۆشییان لێ وه‌رده‌گرێ.

ئەگه‌ر که‌سه‌ی بلیتی: خو ئەگه‌ر به‌م پیتودانه‌ بێ، هه‌موو دێره‌ شیعری‌کی کوردی پری له‌ زیحافی زۆر و ناچاری کیش و روخه‌صی شیعرییه، شتی وایش له‌ شیعردا زۆر ناپه‌سه‌نده، که‌واته: زۆریه‌ی شیعری کوردی ناپه‌سه‌ند و ناره‌سه‌نه، که‌سه‌ی ئەمه‌ بلیتی، له‌ وه‌لاما ده‌لتین: (ئمه‌ راستییه‌ که‌ شاعیران هه‌ستیان پێ کردووه، به‌لام چاریش نییه، به‌م پینه و په‌رۆیه نه‌بێ، شیعری عه‌رووزی کوردی و وینه‌ی کوردی پیاده‌ ناکرێ!). (بر: المقاطع العروضية).

د- جاران که‌ هۆنراوی کوردی به‌رپیتوبستی کۆنی فارسی نامیز ده‌نووسرا، پاره‌ پاره‌کردن و ته‌رازووکردنی، زۆر له‌ ئیستای، ئاسانه‌تر بوو، بگره‌ پیتوبست به‌م هه‌مکه‌ ته‌که‌لوف و روخه‌صه‌ شیعریانه‌ی ئیستاش نه‌بوو، مه‌به‌ستم ئەوه‌یه، که‌ نووسینی کوردی به‌رپیتوبستی نوێ، که‌ بزۆین به‌پیت ده‌نووسرێ، ئەوه‌نده‌ی تر، شیعری کوردی له‌ عه‌رووزی عه‌ره‌بی دوورخسته‌وه، چونکه‌ زیاتر کیشه‌ی بۆ هه‌ستیار و خوینرت و نووسه‌ر دروست کرد.

بۆ راستی و دروستی ئەم بۆچوونه‌ بفره‌موون ئەم چه‌ند دێره‌ هۆنراوانه، به‌رپیتوبستی کۆن و به‌رپیتوبستی نوێ سه‌رنج به‌دین (ره‌مه‌ل):

سەر که جویشیکی نه بی، من زرکه تالم بو چیه

دل که هویشیکی نه بی شیشه ی به تالم بو چیه

له کونا ناوا دهنوسرا:

سرکه جویشیک نبی من زرکه تالم بو چیه

دل که هویشیک نبی شیشه ی بتالم بو چیه

جیاوازی ئەم دوو ریتنوسه لهم شیعره دا زۆر نییه، ته نیا راناوی که سی سیتییه می تاک له ئاخری (جویشیک) و (هویشیک) هوه نه نووسراوه، خو ئەگەر له کونیشدا وهک ئیستا بنووسرابایه شیعره که له نگ نه ده بوو، بهس پیتییه که له مه خبونه وه که (فاعلاتن) ه، ده بوو به (فاعلاتن) ی ساخ. به لام لهم دپره ی تر دا جیاوازی دوو ریتنوس، ههر زۆر زۆره، کونه که له خه طی عه رووزیه وه زۆر زۆر نزیکه، کوردیه که ییش بگره وهک عه ره بی وایه:

تجریه عاشق به سوتانی دکرد او ظالمه

سیرکن ئیستا دلی مشتت زخالم بو چیه

تهجره به ی عاشق، به سوتانیی ده کرد، ئەو زالمه

سهیری که ن ئیستا ده لئ مشتت زوخالم بو چیه

۲- زه ربی دووهم ئەبته ره: (فعلن × فعلن = ب ب - × - -) (۶). وهک:

شادن فی عینه جور و تحال الوجه دینارا

شادن فی: عینه: حورن ب ب --: وجهی: نارا

ب - - : - ب - : ب ب - : وتخالل : - ب - : - -

فاعلاتن : فاعلن : فعلن ب ب --: فاعلن : فعلن

فاعلاتن

ئەم زه ربه به که می ته صریع ده کری، چونکه (فعلن ب ب -) ی عه رووزی مه حذوفی مه خبون ده کری به (فعلن - -) ی ئەبته ره، که به تر عیله یه کی تیکه له له دوو عیله که حه ذف و قه طعن ناوا (فاعلاتن) به حه زف ده بی به (فاعلا) به قه طعیش ده بی به (فاعل --- فعلن - -)، وهک:

زادنی لومك إضراراً إن لي في الحب أنصاراً

له کوردیشا وهک:

تۆ که نابی به گولی بۆندار بۆ ده بی به خاری پر نازار

توکنابی: بگلی: بندار بۆدبی با: خارپر: نازار

ب-ب-: ب ب - : - - - - -

فاعلاتن: فعلن : فعلن فاعلاتن : فاعلن: فعلن

۳- زه ربی سیتییه موشه عه سه: (فعلن × فالاتن = ب ب - × - - -) (۷) وهک:

لئس من بعد الصبا أمل لامری يهوى غصون ألبان

لئسمنبع: دصصبا: أملن لرئنيها: ويغصو: نلبانی

ب-ب-: ب-ب-: ب-ب-: ب-ب-: - - - - -

فاعلاتن: فاعلن : فعلن فاعلاتن: فاعلن: فالاتن = مفعولن

ئەم زه ربه به لپپترکردن سه روا دار - ته صریع - ده کری، چونکه عه رووز مه حذوفی مه خبونه، واته: له (فاعلاتن) ی ساخ، به خه بن (ا) و به حه ذف (تن) ی لی قرتاوه، ماوه ته وه (فعلا = فعلن ب ب -) به لام له (فاعلاتن) ی ضه ربی به راهه ری، ته نیا (ع) ده کی لی قرتاوه به ته شعبت، ماوه ته وه (فالاتن) که واته: ده بی له (فعلن ب ب -) ی عه رووز دوو ئەلف زیاد بکری تا ده بی به (فالاتن) یا (فاعلاتن --- مفعولن) ناوا (ف ا ع ا ل ن --- فاعلن --- مفعولن!).

عه رووزی چواره م: مه شطوری سه حیح ههر خویشی زه ربه (دروسته که خه بنیش بکری) ناوا (فاعلن، فعلن) (۸) وهک:

يا ليكر لا تنوا ليس ذا حين ونا

دارت الحرب رحي فادفعوها برحي

۵- وهک ده زانین له مه دیددا خه بن و کهف و شه کل و مو عاقه به ی سه در و مو عاقه به ی عه جز و مو عاقه به ی ته ره فه بن هه یه، جا وا ئەم چهند هۆنراوه بو زیاده روونکردنه وه دهنوسین:

۱- دپری مه خبون (ومتی ما یع...) له سه ره تای به حره که وه ره ت بوو.

۲- دپری مه کفوف (فاعلات - ب - ب) وهک:

لَنْ يَزَالَ قَوْمُنَا مُحْصِبِينَ صَالِحِينَ مَا اتَّقُوا وَاسْتَقَامُوا
 فاعلاتن. فاعلن. فاعلاتن. فاعلاتن. فاعلن. فاعلاتن

۳- دپری مهشکول (فاعلاتن) وهک:

لَنْ الدِّيَارُ غَيْرَهُنَّ كُلُّ دَانِي الْمُنِّ جَوْنِ الرَّيَابِ
 فاعلاتن. فاعلن. فاعلاتن. فاعلاتن. فاعلن. فاعلاتن

۴- موعاقه بهی صدر، وهک (فاعلن) ی پاش (فاعلاتن) له شیعی زهری مقصودا،
 که نوره کرتیبی کردوه له گه ل نوونی (فاعلاتن) ی پیشی ئاوا: (تحسب الهجر حلالاً لها
 — فاعلاتن + فاعلن + فاعلن = --ب + ب + -ب) پروانه زهری/ ۶ (تو
 که نابی به گولئی...).

۵- موعاقه بهی عجز، وهک یه که م پیتی مه کفوف له م دپره دا، نوره کرتیبی کردوه له گه ل
 (فاعلن) ی دوا ی خویدا، ئاوا: (لن یزال = فاعلاتن -ب-ب + قومنا = فاعلن -ب-).

۶- دپری تهره فهین له مه دیدا:

لَيْتَ شعري هل لنا ذات يومٍ بجنوبٍ فارعٍ من تالقي
 فاعلاتن. فاعلن. فاعلاتن. فاعلاتن. فاعلن. فاعلاتن

ئه وه تا (فاعلاتن ب - ب) ی سه ره تای نیوه ی دووه م، له گه ل (فاعلاتن) ی پیشی که
 عهرووزه و له گه ل (فاعلن) ی پاشی که ناواخنه، نوره کرتیبی کردوه، ئه لفه که ی له گه ل
 نوونی فاعلاتن و نوونه که ی له گه ل ئه لفی (فاعلن) ی پاشی. پروانه دپری مهشکولی ئه م
 به حره، که پیتی عهرووزی موعاقه بهی تهره فهینی وا تیادا، به لام پیتی یه که می گه رچی
 مهشکوله به لام موعاقه بهی تهره فهینی تیادا نییه، چونکه خه بنه که ی موعاقه بهی له گه ل
 پیشی نه کردوه، چونکه خوئی له سه ره تاویه پیشی نییه، که واته مهرج نییه هه موو
 مهشکولی معاقبه ی طهره فهینی تیادا بی!!

۷- بۆ خوژا هیتان و قالیبون له سه ره گوتن و ته قطیعی شیعی کوردی له م به حره دا،
 پروانه: (عهرووزی نامی ل - ۱۰۹ صیحه تهی چاو جوان... تاد).

پالفتهی ده ریای مه دید:

ده ریای مه دید چوار عهرووز و ههشت زهری هه یه:

آ- عهرووزی یه که م ساخه (صه حیحه، سالمه) یه که زهری هه یه وهک خوئی ساخ:

(فاعلاتن - ب - - × فاعلاتن - ب -) دروسته یه کتیکیان، یا ههردووکیان
 خه بنکراو بن پروانه شیعی (ومتی مایع... له زیحافه کانی ئه م به حره دا) (۱).

ب- عهرووزی دووه م مه حذفی نامه خبوونه سی زهری هه یه:

۱- مه قصور (فاعلن - ب - × فاعلان - ب -) (۲).

۲- مه حذف وهک خوئی (فاعلن - ب - × فاعلن - ب -) (۳).

۳- ئه بتهر (فاعلن - ب - × فعلن - -) (۴).

ج- عهرووزی سییه م: مه حذفی مه خبوونه، سی زهری هه یه:

۱- مه حذفی مه خبون (فاعلن ب ب - × فعلن ب ب -) (۵).

۲- ئه بتهر (فاعلن ب ب - × فعلن - -) (۶).

۳- مشعث (فاعلن ب ب - × فالاتن - - -) (۷)

د- عهرووزی چواره م: مه شطوری ساخ هه ر خوئی زهریه، دروسته یه کتیکیان یا
 ههردووکیان خه بن بکرتین: (فاعلن × فاعلن) یا (فاعلن × فعلن) یا (فاعلن × فاعلن =
 ب ب - × - ب -) (۸). ئه م زهریه له لای هه ندی له زانایانی عهرووز، مه جزوئی
 ره مه له، که عهرووز و زهریه که ی مه حذف بی، جا له سه ر ئه م فه رمایشته عهرووز و زهر ب
 له یه کتر جیاوازن، که واته: راسته که بگوتری: ری ده که وی عهرووز و زهریه که له سه ر
 (فاعلن - ب -) یا (فاعلن ب ب -) بن، به لام له سه ر رای ئه وانه ی که ده فه رموون
 موربه به ع (مشطوری) مه دیده، مه شطوری عهرووز و زهریه که ی یه ک پیتی، مه به ست له وه
 که ده لپین: (مه شطوری ساخ هه ر خوئی زهریه، دروسته یه کتیکیان یا ههردووکیان خه بن
 بکرتین) مه به ست له مه ئاخری دپره کانه، یا نیوه ی دپره مه شطوره که له گه ل ئه و نیوه که ی
 تریدا، وهک له م چند شیعه وه ئه مه روون ده بیته وه:

یالبکر. لاتنوا لیس ذا حین ونا

فاعلاتن. فاعلن فاعلاتن. فعلن

یالبکر. لاتنوا لیسذاحی. نونا

دارت الحرب رحى فادفعوها. برحى
 فاعلاتن. فعلن فاعلاتن. فعلن
 دارت لحر. برحن فادفعوها. برحى
 بؤس للحرب التى تركت قومی سدی
 فاعلاتن. فاعلن فاعلاتن. فاعلن
 بئسللحر. بللتى تركت قو. میسدى

کلیلی دهریای مه دید:

لَمَدِيدِ الشُّعْرِ صِفَاتُ فاعلاتن فاعلن فاعلاتن

شیخ مه عروفی نویدی - په حمه تی خودای لی بی - دهفه رمووی:

مَدُنِي مَنْ وَجْهَهُ بَدْرٌ دَاجٍ وَصَفُهُ يَحْلُو لِمَنْ كَانَ يَتَلَوُ

(پروانه: ۱- الابدیه - تبیینی/ک).

۳- (به حری به سیط):

پروانه: زیحاف و گۆرانکاریه کانی دهریای به سیت له لیستی سیازدهدا: سییه م.
 دهریای سییه می به کار هاتوو له بازنه یه کهم و ناخر دهریای به کار هاتوو له م بازنه یه،
 چوارهم دهریایه له کوی نهو دهریایانه ی سهر بهم بازنه یه ن که نه چوارهن: ۱- تهویل
 ۲- مه دید ۳- مستطیل (مهمل) ۴- به سیط. به سیط به ته و اوی و به مه جزوئی و
 به مه شتووری هاتوو، له بازنه ی خویدا هشت پی پی هیه بهم شیوه یه:

مستفعلن : فاعلن : مستفعلن : فاعلن

- - - ب - - : - - ب - - : - - ب - -

(۱) : (۲) : (۳) : (۴)

مستفعلن : فاعلن : مستفعلن : فاعلن

- - - ب - - : - - ب - - : - - ب - -

(۵) : (۶) : (۷) : (۸)

له کوردیدا به سیتی هه شتی عهرووز و زهری ساخ زوره، به پیچه وانه ی عه ره بی، عه ره بی
 ده بی مه خبوون بن.

۱- گۆرانکاریه کانی:

۱- خه بن ۲- ته ی ۳- خه بل ۴- ته ذیبیل ۵- قه تع ۶- ته خلیع

شیکردنه وه ی نه م گۆرانکاریه نه:

۱- خه بن له به سیتدا: آ- لابرندی سینی (مستفعلن) ه و ئه لفی (فاعلن) ه، هه موو
 (مستفعلن) و (فاعلن) ی له به سیتدا خه بنیان دروسته، چ حه شوو بن و چ عهرووز و
 زهر بن، ته نانه ت دروسته هه هه شت پییه کان خه بن بکرین به یه که وه. له عه ره بیدا خه بن
 له عهرووز و زهری یه که مدا نیمچه پیوسته، به ساخی نه هاتوو، مه گهر به شاذ، به لام له
 کوردیدا مه رج نییه مه خبوون بن. له پاش خه بن (مستفعلن) ده بی به (مستفعلن ب - ب -
 — مفاعلن) و (فاعلن) ده بی به (فاعلن ب - ب -).

ب- (مستفعلن) کاتی به قه تع ده بی به (مفعولن) خه بنی دروسته، ده بی به (فعلولن)
 هه روا (مستفعلن) ی موزال له به سیتدا، خه بن و ته ی، به ته نها، یا به یه که وه دروسته.

۲- ته ی له به سیتدا بریتیه له لابرندی (ف) ئ (مستفعلن) و (مستفعلن) له پاش
 ته ی ده بن به: (مستعلن - ب ب - — مفتعلن) و (مستعلن - ب ب - —
 مفتعلن) به لام ته ی له (مفعولن) و (فعلولن) دا، له به سیتدا دروست نییه. هه موو
 (مستفعلن) ی ته یی دروسته، چ حه شوو بی، چ عهرووز و زهر بن، به لام ته ی له
 (مستفعلن) ی موخه لله عدا شازه.

۳- خه بل (خه بن + ته ی) له هه موو (مستفعلن) و (مستفعلن) یکی به سیتدا دروسته
 له پاش خه بل ده بن به (فعلتن) و (فعلتان).

۴- ته ذیبیل له مه جزوئی به سیتدا دروسته. (مستفعلن) و موزاحه فاتی به ته ذیبیل ده بن
 به (مستفعلن) و (مفاعلان) و (مفتعلن) و (فعلتان). ته ذیبیل ته نیا ده چپته سهر پی پی
 زهر بن و له زه ریا نه گۆره، له کاتی ته صریعدا له عهرووز بشا دروسته.

۵- قه تع - که لابرندی پی پی وه ستاوی کۆتایی وه ته دی کۆیه و ویستاندنی پی پی
 پی پی ته ی - له به سیتدا ده چپته سهر (فاعلن) و (مستفعلن)، (فاعلن) به قه تع ده بی
 به (فاعل - فعلن - -) و (مستفعلن) به قه تع ده بی به (مستفعلن - مفعولن - - -).

۶- ته خلیع له زهری موخه لله عی به سیتا پرونی ده که بینه وه.

۲- به سیط حهوت عهرووز و ده زهری هیه:

* عهرووزی یه کهم مه خبوونه، دوو زهری هه یه:

۱- زهری یه کهم وهک عهرووزه کهی خه بنکراوه: (فعلن × فعلن = ب-ب × ب-ب) (۱).

وهک: مَوْلَايَ صَلِّ وَسَلِّمْ دَائِمًا اَبَدًا عَلَى حَبِيْبِكَ خَيْرِ الْخَلْقِ كُلِّهِمْ

پاره پاره ی:

مَوْلَايَ صَلِّ: لَوْسَلِّ: لِمَدَائِمَنْ: اَبَدًا

- ب - : - ب - : - ب - : - ب - : - ب -

مستفعلن: فعلن : مستفعلن: فعلن

عَلَى حَبِيْبٍ: بِكَحَيْبٍ: رِحْلُفِكُلُّ: لِهَمِيْ

ب-ب : - ب - : - ب - : - ب - : - ب -

مفاعِلن : فعلن : مستفعلن: فعلن

ئهم نمونه یه ئهم خالانه ی و ا تبادا:

۱- ته واوه مه جزوء و مه شطور و مه نهوک نییه.

۲- پیتی یه کهم و سییه م و حه وته می ساخه، واته: (صه حیج = سالم)ه، پیتی دووهم و چوارهم و شه شه م و هه شته می خه بنکراون.

۳- به سییتی هه شتییه، له جوژی زهری یه کهم می عهرووزی یه کهمه.

۴- ئهم زهری یه کهم می به سیته ته صریح ناکری، به لام ته قفیه بکری جوانتره، وهک ئهم شیعه ی تر که سه ردیپی ئهم چامه یه ی بوردییه یه:

اَمِنْ تَدَكَّرِ جِيرَانِ بَدِي سَلَمٍ + مَزَجَتْ دَمَعًا جَرِي مِنْ مَقْلَةٍ بَدَمٍ

ئه وه تا ده بینین (سلم ب-ب) ی عهرووز و (بدم ب-ب) ی زهر ب له م سه ردیپه ده، به بی گۆرانکاری به پتری، یا به که می، هاوکیش و هاوسه روان، به مه یش ده گوتری: (تقفیه).

نمونه ی ئهم یه کهم می به سیته به کوردی، وهک صه فوهت - به ره حمهت بی - ده لی:

برپژه ره حمهت خودا به دائیمی تا ئه به د

سه ر خو شه ویستت که چاترینی خه لقه به جه م

پاره پاره ی:

برپژه ره ح: مه تخودا: به دائمی: تا ئه به د

ب-ب - : - ب - : - ب - : - ب -

مفاعِلن : فاعِلن : مفاعِلن : فاعِلن

سه رخو شه ویس: تت که چا: ترینی خه ل: قه به جه م

- ب - : - ب - : - ب - : - ب -

مستفعلن : فاعِلن : مفاعِلن : فعلن

له م نمونه کوردییه ده ئهم خالانه ره چاو ده کرین:

۱- ئهم زیحافانه روویان داوه: خه بن له پیتی یه کهم و سییه م و حه وته م و هه شته ما.

۲- پیتی عهرووز ساخه، خه بنکراو نییه، شتی و له عه ره بیدا نا په سه نده، به لکو به شاز داده نری، به لام له کوردیدا، له بهر سروشتی تاییه تی زمانه که، که وشه کانی ساکینی زیاتره، له موته حه ریکی، وه سروشتی وه ستاو و نه وه ستاوی، گه لی جیا یه له سروشتی وه ستاو و نه وه ستاو له عه ره بیدا، له بهر ئهمه عهرووزی ساخ له م زهره ده، له کوردیدا مهقبووله و نا په سه ند نییه. واته: پیتی عهرووز و پیتی زهر ب، له زهری یه کهم می عهرووزی یه کهم دا، له کوردیدا، به بی شازیتی و ناوازه بی دروسته، که صه حیج (سالم = ساخ) بی.

۳- خوالیپخو شبوو سه فوهت له ته قفیه ی ئهم چامه یه یه ده لی:

له یادی هه مسایه که ی دانیشستوی ذی سه له م

فرمیست کرد تیکه لی خوینی که ئه رزا له چه م

ئهم دیره ئهم خاله عهرووزیانه ی تبادا ره چاو ده کرین:

آ- عهرووز و زهر ب ساخن (فاعِلن × فاعِلن) به سییتی هه شتی ته واوه، له جوژی زهری یه کهمه، سه روا داره، ته صریح ناکری.

ب- پیتی مه ده له هه ندی پیدا کورت کراوه ته وه و به جووله دانراوه، بووه به پیتی بزوتنی کورت و به س، وهک: (له یادی هه م = لَیَادَهَمْ = ب - ب = مفاعِلن) به لام پیتی لین حسیبی پیتی بی بزوتنی ته واوی بو کراوه، وهک: (سایه که ی = ساییگی = فاعِلن = - ب -).

ج- (ی) ئیزافه، که خۆی بییه کی وه ستاوه، بزواو کراوه به ژیر و بزوتنه که شی ئیشباع

کراوه، تا له چه شنی خۆی پیتیکی مه دد دروست بووه، که (ی) پیه کی وه ستاوه، و سه ره نجام (ی) که بووه به بر گه یه کی درێژ ناوا: (دانیشتیوی = دانشتی = - - - = مفعولن) کراوه به (دانیشتیوی = دانشتی = - - - ب = مستفعلن).

د- له زاراوی ناوچه ی سلیمانیدا، زۆر جار له کاتی ئاخواتندا، تیی پاناوی تاکی که سی دووه م، گۆی پی ناکری، ئیکتیفا به بزویی پیشی ده کری، جا له پی (فرمی سکت کرد = فر + میس + کت + کرد = - - - - = مفعولاتن) دا، ئەم یاسایه ره چاو کراوه، له سه ره ئەم شیوه یه: (فَرْمِسْكَرْدُ = - - - ب = - = مستفعلن) ده نا پییه که له نگ ده بی. ههروهک له م پییه دا وه ته دی کو له جوژی کوردییه، هه روا (خوینی) دانراوه به دوو سه به بی سووک.

ناری - به ره حمه ت بی - ده فه رمووی (به سیستی هه شتی ته واو - پیتی نوون):
 بالی هوما سیبه ری زولفی په ریشانی ژن
 نافه بی میسکی خه تا: په رچه می ته فشانی ژن
 مه لا طاهیری مه لا عه بدو لالی به حره که بی ده لی:

وهک خاکی ده وره ی ره سوول، بۆن خوش نییه میسک و گول
 پیروزه گه به ئوسوول، بۆن کهن و ماچ کهن به ده م!!
 منبش - خوا ته و فیکم بدا، به ره حمه تی خۆی، له سه ره ته واو کردنی ئەم په راوه که م
 وینه یه، بو ئەم زه ریه - ده لیم:

خودا له بهر پیغه مه ر، خوش به له تاوانان

ئاوانان بینه دی هی دین و هی نیشتمان

ه- بو ئەوهی لاوه کاغان قال و شاره زا بن له ته قطیع و هۆنینه وهی هۆنراو، به پیی ئەم
 ده ربای به سیته، بابروانه: (دیوانی نالی، پیتی نوون، چامه ی حه وت، لاپه ره - ۳۳۳ -
 که ئەمه سه ردییه که یه تی: (به سیستی هه شتی ته واو):

دووری له من خسته وه بی سه به بی یاری من

باری خودایا! که تو بگری سه به بکاری من

= مستفعلن. فاعلن. مفتعلن. فاعلن. مستفعلن. فاعلن. مُستفَعِلُنْ. فاعلن

یا بابروانه: دیوانی ناری ل- ۴۱ چامه ی / ۱۳ + ل- ۷۵ پیتی -ن- چامه ی - ۳۸).

سه ردییه ی چامه ی لاپه ره حه فتا و پینج:

مات و په شتوم نه ما صه بر و قه رار و شه کیب

چونکه عیلاجی نه بوو ده ردی دلّی بی طه بیب

سه ردییه ی چامه ی لاپه ره حه فتا و پینج: (بالی هوما سیبه ری...). یا بروانه: عه رووی
 نامی، ل - ۸۶ هُوَ الْحَبِيبُ الَّذِي...

(ئهی ساییق و لاحیقی رسته ی هه موو ئەنبیا

(كُنْتُ نَبِيًّا) ئەکه م به حوججه تی ئەذکیا... تاد).

۲- زه ربی دووه می عه رووی یه که م قه تع کراوه: (فاعلن × فعلن ب - - × - -) (۲)
 وهک:

يَا لَيْلَةَ لَيْسَ فِي ظِلْمَائِهَا نُورٌ إِلَّا وَجُوهًا تَضَاهِيهَا الدَّانِيرُ

يَا لَيْلَتَنُ : لَيْسَ فِي: ظِلْمَائِهَا : نُورُو إِلَّاوُوجُو : هَتْتَضَا : هِيهَدَدْنَا : نِيرو

- - - ب - - : - - - ب - - : - - - ب - - : - - - ب - - : - - - ب - - : - - - ب - - :

مستفعلن: فاعلن : مستفعلن: فعلن مستفعلن: فاعلن: مستفعلن: فعلن

آ- له م هۆنراوه دا هه قی عه رووز (فاعلن ب ب -) ی خه بنکراوه، به لام له بهر ته صریع
 به نه قص، به قه تع وهک زه ریه که ی کراوه به (فاعلن - -) ی قه تع کراو. دیاره که قه تع زیاتری
 لی ده کرتی تا خه بن، هۆنهر له م هۆنراوه دا له پاش سه ردییه، له دییه کانی تر دا، له عه رووز دا
 چووه ته وه سه ر خه بنکراو، ناوا:

يَا لَيْلَةَ لَيْسَ فِي ظِلْمَائِهَا نُورٌ إِلَّا وَجُوهًا تَضَاهِيهَا الدَّانِيرُ

حُورٌ سَقَتْنِي كَأَسِ الْمَوْتِ أَعْيُنُهَا مَاذَا سَقَتْنِيهِ تِلْكَ الْأَعْيُنُ الْحُورُ

تا کو تایی (بروانه: میزان الذهب ص ۴۳).

ب- له م هۆنراوه دا ریدف په یه ره و کراوه، چونکه له دووه می به سیطدا، که مه قه طوعه،
 شاعیران ریدف په یه ره ده کهن، له م هۆنراوه دا ریدف تیکه له له واو و بی (نور، داناییر،
 حور، منشور، تکفیر، محذور...).

ج- نمونه ی ته صریع کراوی ئەم زه ربی قه تع کراوی ریدف داره له کوردیدا، وهک:

خودا له بهر پیغه مه ر، خوش به له تاوانم

سه یرت بکه م له به هه شت، به هه ردوو چاوانم

خودا هتا سهر خه لات بکه ی به نووری ته تو

دوو چاوی ساخ، بو ته ماشا و دهوری قورئانم

راسته که تاوانی من زوره وه کو خوئی زور

تومید ده که م لیم بیووری چونکه میوانم

نمونه ی ته صریعراوی ئەم زهریه، ئەم شیعرانه ی موته نه بییه:

عیدُ بایَّةِ حَالٍ عُدَّتْ يَا عَيْدُ بِمَا مَضَى أَمْ بِأَمْرِ فَيْكَ تَجْدِيدُ
أَمَّا الْأَحْبَةُ فَالْبَيْدَاءُ دُونَهُمْ فَلَيْتَ دُونِكَ بَيْدَا دُونَهَا بَيْدُ
أَصْحَرَةٌ أَنَا؟ مَالِي لَا تُحَرِّكُنِي هَذِي الْمَدَامُ وَلَا هَذِي الْأَعَارِيدُ
مَاذَا لَقِيتُ مِنَ الدُّنْيَا وَأَعْجِبُهُ أَنِّي بِمَا أَنَا بَاكٍ مِنْهُ مُحْسُودُ

یا وهک ئەم دێره:

أضحى التَّنَائِي بَدِيلًا مِنْ تَدَانِينَا وَتَابَ عَنْ طَيْبِ لُقْيَانَا تَجَافِينَا

۵- عهرووزی دووهم مه جزوئی صه حیحه، سێ زهری ههیه:

۱- زهری یه که می عهرووزی دووهم موزاله: (مستفعلن × مستفعلات - - ب - × -
- ب -) (۳) وهک:

يَا طَالِبَا فِي الْهَوَى مَا لَا يَنَالُ وَسَائِلًا لَمْ يُعْفُ ذُلُّ السُّؤَالِ
وَلَسْتَ لِيَالِي الصَّبَا مَحْمُودَةً لَوْ أَنَّهَا رَجَعَتْ تِلْكَ اللَّيَالِ

شیعری یه که م هی کاتی ته صریعه، شیعری دووهم ناوا پاره پاره ده کری:

وَلْتَلْتَلِيَا : لِلصَّبَا : مَحْمُودَتِن لَوْ أَنَّهَا : رَجَعَتْ : تِلْكَ اللَّيَالِ
- - ب - : - - ب - : - - ب - - - ب - : - - ب - : - - ب -

مستفعلن: فاعلن: مستفعلن مستفعلن: فعلن: مستفعلن

یا وهک شیخ مه عروفی نۆدی - رهحه ته خودای لی بی - دهفه رمووی:

بَسَطْتُ كَفِّي إِلَى جُودِ الَّذِي يَقْضِي لِكُلِّ الْبَرَايَا كُلَّ حَاجٍ

۲- زهری دووهمی عهرووزی دووهم ساخه وهک عهرووزه که ی: (مستفعلن ×
مستفعلن). (۴) وهک:

مَاذَا وَقُوفِي عَلَى رَيْعِ خَلَا مُخْلُوقِي دَارِسٍ مُسْتَعْجَمٍ

پاره پاره که ی:

مَاذَا وَقُوفِي عَلَى رَيْعِ خَلَا مُخْلُوقِي دَارِسٍ مُسْتَعْجَمٍ

- - ب - : - - ب - : - - ب - - - ب - : - - ب - : - - ب -

مستفعلن: فاعلن: مستفعلن مستفعلن: فاعلن: مستفعلن

۳- زهری سێیه م له عهرووزی دووهم قه تعکراوه: (مستفعلن × مفعولن) (۵) وهک:

يَا مَنْ دَمِي دُونَهُ مَسْفُوكٌ وَكُلُّ حَرٍّ لَهُ مَمْلُوكٌ
كَأَنَّهُ فَضَّةٌ مَسْبُوكَةٌ أَوْ ذَهَبٌ خَالِصٌ مَسْبُوكٌ

شیعری یه که م ته صریعه به که می، له دێری دووهمدا ههستیار چووه ته وه سهر زهریه که،
ئاوا پاره پاره ده کری:

كَأَنَّهَوُ : فَضُضْتُنْ : مَسْبُوكَتُنْ أَوْ ذَهَبُنْ : خَالِصُنْ : مَمْلُوكُنْ

- - ب - : - - ب - : - - ب - - - ب - : - - ب - : - - ب -

مفاعلن: فاعلن: مستفعلن مفتعلن: فاعلن: مفعولن

پێی یه که م خه بنکراوه، ئەوه یش دروسته، به لام پێویست نییه، ههر وهک خه بن له م
جیگه یه دا بگۆره، نهک نه گۆر، پێی چوارهم ته یکراوه، ته ییش له م شوپنه دا دیسان
دروسته، نهک پێویست، پێی شه شه م قه تعکراوه، که زهریه، قه تعیش له م شوپنه دا
پێویسته و نه گۆره، ده بی له هه موو دێره کانی چامه که دا، یان هۆنراوه که دا په پره و بکری.

* عهرووزی سێیه م مه قطوعه، یهک زهری هه به وهک خوئی مه قطوع (۶) وهک:

وَكُلُّ ذِي إِبِلٍ مَوْرُوثٌ وَكُلُّ سَلْبٍ مَسْلُوبٌ
وَكُلُّ ذِي إِبِلِنٍ : مَوْرُوثٌ وَكُلُّ ذِي سَلْبِنٍ : مَسْلُوبٌ

- - ب - : - - ب - : - - ب - - - ب - : - - ب - : - - ب -

مفاعلن: فعلن: مفعولن مفاعلن: فعلن: مفعولن

ئەم دێره - گه رچی عهرووز و زهری له سهر یهک کیشن - به لام چونکه هاوسه روا نین و
پیتی ره و بیان جیا یه، نه موصه رره عه و نه موقه ففایه، ئەمه پێویستی به ته صریع نییه،
چونکه زهر ب و عهرووز ههردوو مه قطوعن، به لام وا جوانه ته قفیه بکری، ئەگه ر ئەم شیعره
بکری به سه ر دێره ته قفیه دروست ده بی ناوا:

وَكُلُّ ذِي حُلُقٍ مَحْبُوبٌ وَكُلُّ ذِي طَمَعٍ مَغْلُوبٌ

* عهرووزی چواردهم مه جزوئی مه خبونی مه قظوعه، پیتی دهگوتری مخلعی به سبط، یهک زهری ههیه وهک خوی (۷). وهک:

كَابَةُ الذَّلِّ فِي كِتَابِي وَتَحْوَةُ العَزِّ فِي جَوَابِي

قَتَلْتَنِي نَفْسًا بغيرِ نَفْسٍ فَكَيْفَ تَنْجُو مِنَ العَذَابِ

قَتَلْتَنِي: سَنِيغِي: رِنَفْسِنِ فَكَيْفَتَنِي: جَوْمِنَل: عَدَابِي

ب-ب-: ب-ب-: ب-ب-: ب-ب-: ب-ب-: ب-ب-: ب-ب-: ب-ب-

مفاعِلن: فاعِلن: فعولن مفاعِلن: فاعِلن: فعولن

پیتی یهکه م و چواردهم خه بن کران، نه وه شتیکی دروسته، به لام نهگور نییه لهم شوینه دا، وه لئ خه بن و قه طع و جه زء، له عهرووز و زهری نه م شوینه دا، لهم جور زهریه ی به سبتا مه رجه و پتویسته. شیعیری یهکه م سه رواداره، ههروا شیعیری دووم، نه م زهریه پتویستی به ته صریع نییه، چونکه له ته صریعدها دهسکاری کیش ده بن بکری له عهرووزدا، دهی نه م زهریه کیشی عهرووز و زهر ب به پتی دهسکاری چون یه کن!

* عهرووزی پینجه م مه شتوری ساخ، هه ر خوشی زهریه (۸) وهک نه حمه ده شوقی - ردهم ته خوی لی بی - ده لی:

تِلْكَ شَمْسُ الدُّجَى أَمْ طَبَيَاتُ الحَيَمِ
تُقْبِلُ فِي مَوْكِبٍ شَقَّ سَنَاهُ الظُّلْمِ
أَنْتَشَرْتَ لَوْلَا فِي المَهْجَمَاتِ أَنْتَظَمِ
تَمَرُّحٌ فِي مَأْمَنِ مِثْلِ حَمَامِ الحَرَمِ

پاره پاره ی:

تِلْكَ شَمْسُ: سُدُّجَى: أَمْ طَبَيَا: تَلْحِيْمٌ: تُقْبِلُ فِي: مَوْكِبِنِ: شَقَّ سَنَاهُ: هُلْظَلْمٌ

ب-ب-: ب-ب-: ب-ب-: ب-ب-: ب-ب-: ب-ب-: ب-ب-: ب-ب-

مفاعِلن: فاعِلن: مفتعلن: فاعِلن مفاعِلن: فاعِلن: مفتعلن: فاعِلن

* عهرووزی شه شه م مه شتوری موزال هه ر خویشی زهریه (۹).

* عهرووزی حه وته م مه شتوری مه قشوع هه ر خویشی زهریه (۱۰). به پستی خودا له دواوه چند راهینانی له سه ر ده ربای به سبت نه نجام ده ده بن.

(چند نمونه یه کی تایبه ت):

آ- دیری وا ههیه له به سبتدا، گشت پتیبه کانی خه بن کران، وهک:

لَقَدْ حَلَّتْ حَقْبٌ صُرُوفُهَا عَجَبٌ فَأَحْدَتَتْ عِبْرًا وَأَعْقَبَتْ دُؤْلًا

مفاعِلن. فاعِلن. مفتعلن. فاعِلن مفاعِلن. فاعِلن. مفتعلن. فاعِلن

ب- بهیتی وا ههیه گشت پتیبه شه شبیه کانی ته یکراه، وهک:

انْطَلَقُوا غُدُوَّةً وانْطَلَقُوا بُكْرًا فِي زَمَرٍ مِنْهُمْو تَتَّبِعُهَا زَمْرٌ

مفتعلن. فاعِلن. مفتعلن. فاعِلن مفتعلن. فاعِلن. مفتعلن. فاعِلن

ج- دیری مه خبول، که نه وهیه پتی (مستفعلن) بی به (فعلتن).

وَزَعَمُوا أَنَّهُمْ لَقِيَهُمْ رَجُلٌ فَأَخَذُوا مَالَهُ وَضَرَبُوا عُنُقَهُ

فعلتن. فاعِلن. فعلتن. فاعِلن فعلتن. فاعِلن. فعلتن. فاعِلن

د- دیری خه بن کرای موزال (مفاعِلن):

قَدْ جَاءَكُمْ أُنْكُمْ يَوْمًا إِذَا مَاذُقْتُمُ المَوْتَ سَوْفَ تَبْعَثُونَ

مستفعلن. فاعِلن. مستفعلن مستفعلن. فاعِلن. مفاعِلن

ه- دیری ته یکراهی موزال (مفتعلن):

يَا صَاحَ قَدْ أَخْلَفْتَ أَسْمَاءَ مَا كَانَتْ تُمْنِيكَ مِنْ حُسْنِ وَصَالٍ

مستفعلن. فاعِلن. مستفعلن مستفعلن. فاعِلن. مفتعلن

و- دیری مه خبولی موزال (فعلتان):

هَذَا مَقَامِي قَرِيبًا مِنْ أَخِي كُلُّ أَمْرِي قَائِمٌ مَعَ أَخِيهِ

مستفعلن. فاعِلن. مستفعلن مستفعلن. فاعِلن. مفتعلن

ز- موخه لله عی مه توی وهک:

خَلَقْتَ مِنْ بَهْجَةٍ وَطِيبٍ إِذْ خَلِقَ النَّاسُ مِنْ تُرَابٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وهك ده زانين ئەم سى دەريايه سەر به بازنه‌ى جياوازن، جا وا لەم نه‌خشه‌يه‌دا هه‌ول ده‌دهين كه زۆر به‌ئاسانى حالى بيبين كه ده‌رياکان چۆن چۆنى له بازنه‌كان ده‌رده‌هينرين. به‌ر له هه‌موو شتت ده‌بى ئەم خالانه بۆ مافى ته‌واوى ئەم مه‌به‌سته په‌وان و په‌چاو بکړين.

يه‌که‌م: ئەو پيپانه‌ى كه ده‌رياکانيان لى دروست ده‌بى، له ناو بازنه‌كانياندا. ئەم ده پيپه‌ن: ۱- فعولن ۲- مفاعيلن ۳- مفاعلتن ۴- فاع لاتن ۵- فاعلن ۶- مستفعلن ۷- متفاعلن ۸- مفعولات ۹- فاعلاتن ۱۰- مستفعلن.

دووهم: په‌چاو ده‌کړى - وهك له ئوصول التفاعيلدا ده‌رکه‌وت - كه هه‌موو يه‌کى له‌م ده پيپانه، له ژماره‌يى، له وه‌تهد و سه‌به‌ب دروست ده‌بن، هه‌موو سه‌به‌ب و وه‌ته‌ديکيش داده‌نرى به‌پرگه‌يه‌کى عه‌رووزى، وه هه‌موو پرگه‌يى استقلالييتى خۆى هه‌يه.

سپيه‌م: له‌م خاله‌دا پيپه‌كاني شازده به‌حره‌كه‌ى خه‌ليل، له‌سه‌ر شيوه‌ى خويان له ناو بازنه‌كانياندا ده‌نووسين، وه ژماره‌ى پرگه‌ى هه‌ر ده‌ريايه‌ک ده‌نووسين. ئاماژه به‌وه ده‌که‌ين كه ئەم ده‌ريايانه سەر به‌پيپنج بازنه‌که‌ن، كه له‌م پيپنج بازنه‌يه بيست و دوو به‌حر ده‌ردين، به‌لام شازده‌يان له كۆندا به‌کارهاتوون و شه‌شيان موهمه‌ل بوون.

- ۱- طه‌ويل: فعولن مفاعيلن فعولن مفاعيلن ۲ ×
- ۲- مه‌ديد: فاعلاتن فاعلن فاعلاتن فاعلن ۲ ×
- ۳- بسيط: مستفعلن فاعلن مستفعلن فاعلن ۲ ×
- ۴- وافر: مفاعلتن مفاعلتن مفاعلتن ۲ ×
- ۵- كامل: متفاعلن متفاعلن متفاعلن ۲ ×
- ۶- هه‌زه‌ج: مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن ۲ ×
- ۷- ره‌جه‌ز: مستفعلن مستفعلن مستفعلن ۲ ×
- ۸- ره‌مه‌ل: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن ۲ ×
- ۹- سه‌ريج: مستفعلن مستفعلن مفعولات ۲ ×
- ۱۰- مونسه‌ريج: مستفعلن مفعولات مستفعلن ۲ ×
- ۱۱- خه‌فيف: فاعلاتن مستفعلن مستفعلن لى فاعلاتن ۲ ×
- ۱۲- موزاريج: مفاعيلن فاع لاتن مفاعيلن ۲ ×
- ۱۳- موخته‌زه‌ب: مفعولات مستفعلن مستفعلن ۲ ×
- ۱۴- موجته‌ث: مستفعلن لى فاعلاتن فاعلاتن ۲ ×

- ۱۵- موته‌قاره‌ب: فعولن فعولن فعولن فعولن ۲ ×
- ۱۶- موته‌داره‌ک: فاعلن فاعلن فاعلن فاعلن ۲ ×

چوارهم: چۆن چۆنى بازنه‌كان دروست بوون، وه چۆن ريز ده‌کړين، وه چۆن چۆنى زه‌ربى ته‌واو و زه‌ربى مه‌جزوء و ديپرى مه‌شطور و ديپرى مه‌نه‌وک و ده‌رباى کليلى بازنه‌كان و ده‌ره‌ينانى ده‌رياکان له يه‌کترى چۆن چۆنى ئەم جوړه شتانه (صح) ده‌زانين؟ وه‌لامى ئەم پرسيارانه له‌م خالانه‌دا ده‌خويپينه‌وه:

۱- بازنه‌ى جياواز (دائرة المختلفة = دائرة الأجزاء المختلفة - پروانه: ۹۳ - الدائرة) بۆيه کراوه به‌بازنه‌ى يه‌که‌م، چونکه به‌حرى ته‌ويل و به‌حرى به‌سيت سه‌ر به‌م بازنه‌يه‌ن، وه له كۆندا هه‌ستياره عه‌ره‌به‌كان ئەم دوو ده‌ريايه‌يان له هه‌موو ده‌رياکانى تر، زياتر به‌کارهيناو، زۆر به‌کارهينان ده‌بى به‌هۆى پيشخستنى به‌کارهينراوا.

۲- بازنه‌ى ته‌با (دائرة المؤتلف) بۆيه کراوه به‌بازنه‌ى دووهم، چونکه کاميلى وا تيبادا، كه ئەميش له كۆندا وهك ته‌ويل و به‌سيت زۆر به‌کارهاتوون.

۳- بازنه‌ى هينراو (دائرة المجتلب) بۆيه کراوه به‌بازنه‌ى سپيه‌م، چونکه وه‌تهد له گشت پيپه‌كانيدا له جوړى وه‌تهدى كۆيه، وه‌تهدى كۆيش پتر جيگه‌ى هينزه هه‌تا وه‌تهدى مه‌فروق، كه سپيه‌كى ژماره‌ى وه‌ته‌ده‌كاني بازنه‌ى پاشيه‌تى، كه بازنه‌ى چوارمه‌ه.

۴- بازنه‌ى له‌يه‌که‌چوو (دائرة المشتبه) بۆيه کراوه به‌بازنه‌ى چوارهم، چونکه ده‌رياکانى پترن له بازنه‌ى دواى خۆى و زۆرتريش به‌کارهاتوون و به‌ژماره‌ى پيپيش زياترن.

۵- بازنه‌ى ساز (دائرة المتفق) دوا بازنه‌يه، كه بازنه‌ى پيپنجمه‌ه.

۶- ده‌رياي ته‌ويل (پى: ليستى/ ۱۳، يه‌که‌م به‌حرى ته‌ويل) داده‌نرى به‌يه‌که‌م به‌حرى دائيره‌ى يه‌که‌م، كه بازنه‌ى ته‌ويليشى پى ده‌گوتري، چونکه پيپه‌كاني به‌وه‌تهد ده‌ست پى ده‌که‌ن، بۆيه پيشى ده‌گوتري کليلى بازنه‌ى يه‌که‌م، چونکه يه‌که‌م ده‌رياي ئەم بازنه‌يه و ده‌رياکانى ترى ئەم بازنه‌يه له‌م به‌حره‌وه فه‌کک ده‌کړين و ده‌رده‌هينرين.

۷- ده‌رياي وافيريش داده‌نرى به‌کليلى بازنه‌ى دووهم، چونکه يه‌که‌م ده‌ريايه‌تى، بۆيه‌يش کراوه به‌يه‌که‌م ده‌رياي چونکه به‌وه‌تهد ده‌ست پى ده‌کا، به‌حره‌كاني ترى ئەم بازنه‌يه به‌سه‌به‌ب ده‌ست پى ده‌که‌ن، ده‌ى وه‌تهد داده‌نرى به‌بناغه بۆ سه‌به‌ب، چونکه کاتى زبحاف دى به‌سه‌ر سه‌به‌بدا ئيعتيماد له‌سه‌ر وه‌تهد. بازنه‌ى دووهم بازنه‌ى وافيريشى پى ده‌گوتري،

چونکه هه موو بازنه یی دروسته به ناوی یه کهم ده ریا به وه ناو بنری، که ده بی به سه ره تایی خولانه وهی ده ریاکانی بازنه که و داده نری به کلیلی.

۸- ده ریای هه زه جیش داده نری به کلیلی بازنه یی سییهم - که بازنه یی هه زه جیشی یی ده گوتری - چونکه یه کهم ده ریا به تیی، بۆ یه جیش کراوه به یه کهم ده ریای، چونکه به وه ته ده دست یی ده کا، دوو ده ریا که یی تری ئەم بازنه یه که ره جهز و ره مه لن، به سه به بی سووک دهست یی ده کهن!

۹- بازنه یی چوارم نو به حره، شه شیان به کارهاتوون و سیانیان پشتگوتی خراون، شه ش به حره به کارهاتووه کان تهنه موزاریعیان به وه ته ده دست یی ده کا، له بهر ئەوه به پیتی قیاس یی، هه قی وایه که به حری موزاریع یه کهم به حری بازنه یی چوارم یی، به لام له بهر ئەم دوو هۆیه نه کراوه به یه کهم: چونکه هه میسه به مه جزوئی به کارهاتووه، سه ره پای ئەوه جیش راجیایی هه به له بوونیدا، ئەوه تا ئەخفه شه ده لئ: موزاریع و موقته ضه ب نین، چونکه عه ره بان شیعیان یی نه گوتوون، زه جاجیش ده فه رمووی: (شیعر به م دوو به حره زۆر که مه).

جا کاتی عه روووزانه کان پینج به حره به کارهاتووه کانی تری بازنه یی چواره میان سه رنج داوه، له بارترینیان بۆ کلیلی ئەم بازنه یه به حری سه ریع بووه، چونکه له زۆر رووه وه له وان له بهر چاوتره، له بهر ئەوه به حری سه ریع دانراوه به کلیلی بازنه یی چوارم، له بهر ئەوه دروسته به بازنه یی چوارم بگوتری: بازنه یی سه ریع.

۱۰- ده ریای موته قاره بیش داده نری به کلیلی بازنه یی پینجه م، چونکه به وه ته ده دست یی ده کا، به بازنه یی پینجه م ده یه گوتری: بازنه یی موته قاریب.

۱۱- سه رچاوه یی بازنه کان به حره به کارهاتووه کان، سه رچاوه یی به حره کانیش شیعیری شاعیران.

۱۲- کاتی بازنه کانیاں دانا، ناچار بوون بۆ کۆنترۆل کردنی به حره کان به ئاسانی، چه ند پیتییه کی ساخ، له ده پتییه کی له ئوصول ته فاعیلدا رابووردن، دابننن به ئەصل بۆ ئەوه دائیره یه، وه له پیتییه نه وه به حره کانی تری بازنه که ده رده هیننن، وه مه رجه ئەوه پیتییه نه یی که ده کرتین به سه رچاوه و کلیلی بازنه که ساخ بن، موزاحه ف نه بن، وه زه رییکی ته واو له به حره کانی بازنه که ده کرتی به پیتوهر بۆ ژماره یی پیتییه کانی. جا پاش ئەوه که زه ربه ته واوه کانی به حره کانی بازنه که، به هۆی به حره به کارهاتووه کانه وه دیاری کران، ئیتر هه ر

زه ریی، له هه ر به حری، دوو پیتی له وه زه ربه ته واوانه که متر یی، داده نری، به مه جزوه، هه ره ها شه طر و نه هک به پیتی خویان، ئەمه جیش بۆ ئەوه که ته وه ده یی بازنه کان تیک نه چتی، وه له کاتی فه ککی به حره فه رعیه کان له به حره کانی پیتییه، یه ک له دوا یه ک، هه ر به حری شیعیری یی نه گوترا یی دایانناوه به مه مه ل و پشتگوتی خرا و، ئەمه جیش ناچار یه به ده نا بازنه که ناخولیتته وه.

هه روا هه ر کاتی گۆران و گۆرینی به سه ر پیتییه کی ساخی ئەوه زه رب و به حرانه دا هات، ئەوه له جوژی ئەوه زیحاف و عیله تانه ن، به زیاده، یا به نه قص، که له نه خشه کانی زیحاف و عیله ته کاندایا روومان کردنه وه، له نه خشه یی یه که وه هه تا نه خشه یی شه ش، وه ک خه بن و ته ی و خه بل و ته رفیل... تاد.

۱۳- له کۆندا به پیتی ئیستیقرایی، که خه لیل کردی، شیعه ر گوتراوه کانی هه ستیاره دیرینه کان، حه صر بوون له پینج بازنه دا. به لام له راستیدا دروسته بازنه یی تر دابه نری، وه به پیتی ده ریاکانی ئەوه بازنه تازانه هۆنراوی نووی بگوتری.

۱۴- هه ر به حری کی کلیل، به چه ند یی خویندرایه وه، ده بی به حره کانی تریشی ئەوه ژماره یان بۆ بریار بدری، به وینه ده ریای ته ویل، چوار پیتی پینجی و چوار پیتی حه وتیه، یی پینجیه کان بریتین له وه ته دیکی کۆ و سه به بیکی سووک و، یی حه وتیه کان بریتین له وه ته دیکی کۆ و دوو سه به بی سووک، ده ی هه موو به حره کانی تری بازنه یی ته ویل، بریتین له چوار پیتی پینجی و چوار پیتی حه وتی له سه ر هه مان شیوه و بوونیدا، به بی که م و پتری، بگره هه ر زیحاف و عیله ته یی له پیتییه کانی ده ریای کلیلدا دروست یی، له پیتییه کانی ده ریا فه رعیه کانیشدا دروسته، خو ئەگه ر به حری، یا زه ریی له به حری کی به کارهاتوو پیتییه کانی که متر بوو له پیتییه کانی ده ریای کلیل، ئەگه ر دوو پیتی که متر بوو مه جزووئه، دوو سییه کی که متر بوو مه نهوکه، نیو دیری که متر بوو مه شطوره.

۱۵- نمونه یی له جه ره یانی زیحاف و گۆرانکاری، له به حری مفکوک منه و مفکوکدا، له بازنه کاندایا: ده لئین:

۱- ته ویلی ساخ: فعولن مفاعیلن فعولن مفاعیلن.

۱- مه دیدی ساخ: فاعلاتن فاعلن فاعلاتن فاعلن

۲- ته ویلی موزاحه ف: فعول (مفاعیل + مفاعلن) فعول (مفاعیل + مفاعلن)

۳- مه دیدی موزاحه ف: فعول (فاعلاتن + فاعلات) فعولن (فاعلات + فاعلات) فعولن.

۱۶- چند به حرکی تری پشتگوئخراو ههیه، ئیمه لهم لیسته‌دا سه‌رژمیرمان نه‌کردوون، وهک مقلوبی به‌سیت (فاعلن + مستفعلن + فاعلن + مستفعلن × ۲) که وهک به‌حری مه‌دید له به‌حری طه‌ویل ده‌رده‌هینری.

۱۷- چۆن چۆنی به‌حرئ له به‌حری پیش خۆی ده‌رده‌هینری؟

آ- کاتی به‌پیتی ئهم خالانه‌ی باس کران به‌حری کلیل له بازنده‌دا، دیاری کرا، ئه‌وجا هه‌موو پیتی‌کانی به‌ساخی، برگه‌ برگه‌ ده‌کرتین، له ناو نه‌خشه‌یه‌کا - وهک له دواوه کراوه - به‌جیا جیا دهنوسرتین، هه‌موو سه‌به‌بی و هه‌موو وه‌ته‌دی به‌جیا له خانه‌یه‌کدا دهنوسرتین، ئاوا: فعولن — (فعو) (لن) وه (مفاعیلن) ئاوا: (مفا/عی/لن) له سی خانه‌دا دهنوسرتی، ئه‌وه داده‌نری به‌به‌حری یه‌که‌م و به‌به‌حری کلیلی بازنه.

ب- له پله‌ی دووه‌مدا یه‌که‌م برگه‌ی یه‌که‌م پیتی به‌حری کلیل له سه‌ره‌تای کیشه‌که‌وه له خانه‌که‌ی خۆیه‌وه ده‌گوئزیته‌وه بو پاش دواترین برگه‌ی دیره‌که، وه له‌وی دایده‌نیین ئه‌وجا له سه‌ره‌تاوه ده‌ست ده‌که‌ین به‌خوئینده‌وه‌ی، سه‌به‌ب به‌سه‌به‌ب و وه‌ته‌د به‌وه‌ته‌د، برگه‌ به‌برگه، تا کوئایی له‌سه‌ر شیوه‌ی به‌سط له عیلمی وه‌فقدا، وهک له برگه‌ی (ج) دا پروونی ده‌که‌ینه‌وه.

ج- جا پاش ئه‌وه‌ی که هه‌موو پیتی‌کانی به‌حری کلیلمان، به‌ساخی، برگه‌ برگه، له ناو خانه‌کانی ریزی یه‌که‌می نه‌خشه‌که‌دا دانا، له‌سه‌ر شیوه‌ی وه‌فق، ده‌ست ده‌که‌ین به‌دانانی برگه‌کانی، له ناو خانه‌کانی ریزی دووه‌می نه‌خشه‌که‌دا، تا ریزی دووه‌میش ته‌واو پر ده‌بیته‌وه، ئه‌وجا له‌سه‌ر شیوه‌ی پیشوو ریزی دووه‌م ده‌گوئزیته‌وه بو ریزی سییه‌م، هه‌تا له‌ناکاوه ده‌که‌ریتینه‌وه بو سه‌ر ده‌قی ریزی یه‌که‌م، که ئیتر بازنه‌که ته‌واو ده‌بی.

ئیسستا بو پتر روونکردنه‌وه ئهم رسته‌یه به‌سط ده‌که‌ین، له‌سه‌ر شیوه‌ی وه‌فق، هه‌تا بو پرکردنه‌وه‌ی نه‌خشه‌ی بازنه‌کان، به‌هره‌ی لی وه‌ربرگین:

	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
۱	ئه	وه	سه	به	ته	که	یه	= ئه وه سه به ته که یه
۲	وه	سه	به	ته	که	یه	ئه	= وه سه به ته که یه ئه
۳	سه	به	ته	که	یه	ئه	وه	= وه سه به ته که یه ئه وه
۴	به	ته	که	یه	ئه	وه	سه	= سه به ته که یه ئه وه سه
۵	ته	که	یه	ئه	وه	سه	به	= ته که یه ئه وه سه به
۶	که	یه	ئه	وه	سه	به	ته	= ته که یه ئه وه سه به ته
۷	یه	ئه	وه	سه	به	ته	که	= یه ئه وه سه به ته که
۸	ئه	وه	سه	به	ته	که	یه	= دپری ئه‌صل = ئه‌وه سه‌به‌ته‌که‌یه

ئه‌وه‌تا له ئه‌نجامی ئهم به‌سطه‌دا، سه‌وت خوئینده‌وه‌ی جیا‌جیا دروست بوو، ده‌ی له بازنه‌کانیشدا، به‌هۆی ئه‌و جی‌گۆر‌کی‌یه‌وه خوئینده‌وه‌ی جیا‌جیا دروست ده‌بی، که هه‌ر خوئینده‌وه‌یی داده‌نری به‌به‌حری، ئه‌مه‌بیش وینه‌ی نه‌خشه‌ی هه‌ر پینج بازنه‌کانه له دواوه، له‌گه‌ل ژماره و ناوی به‌هره‌کانیان.

پانفتمی ده‌ریای به‌سیت:

ده‌ریای به‌سیت حوت عه‌رووز و ده زه‌ریی هه‌یه:

عه‌رووزی یه‌که‌م مه‌خبوونه، دوو زه‌ریی هه‌یه:

۱- عه‌رووزی مه‌خبون و زه‌ریی مه‌خبون وه‌ک: (فعلن ب ب- × فعلن ب ب-) - ۱-

۲- عه‌رووزی مه‌خبون و زه‌ریی مه‌قتوع وه‌ک: (فعلن ب ب- × فعلن - -) - ۲-

عه‌رووزی دووهه‌م مه‌جزوئی ساخه، سی زه‌ریی هه‌یه:

۱- عه‌رووزی مه‌جزوئی ساخ و زه‌ریی موزال: (مستفعلن - - ب - × مستفعلن - - ب -) - ۳-

۲- عه‌رووزی مه‌جزوئی ساخ و زه‌ریی مه‌جزوئی ساخ: (مستفعلن - - ب - × مستفعلن - - ب -) - ۴-

۳- عه‌رووزی مه‌جزوئی ساخ و زه‌ریی مه‌جزوئی مقطوع: (مستفعلن - - ب - × مفعولن - - -) - ۵-

عه‌رووزی سییه‌م مه‌قצועه، یه‌ک زه‌ریی هه‌یه مه‌قצועه وه‌ک خوی:

(مفعولن - - - × مفعولن - - -) - ۶-

عه‌رووزی چواره‌م مه‌خبونی مه‌قتوع، یه‌ک زه‌ریی هه‌یه وه‌ک خوی: (فعلون ب - - × فعلون ب - -) - ۷-

عه‌رووزی پینجه‌م مه‌شطوری سه‌حیح هه‌ر خویشی زه‌ریه: (فاعلن ب - × فاعلن - ب -) - ۸-

عه‌رووزی شه‌شه‌م مه‌شطوری موزال، هه‌ر خویشی زه‌ریه: (فاعلن ب - × فاعلان - ب -) - ۹-

عه‌رووزی حه‌وته‌م مه‌شطوری مقطوع: (فعلن - - × فعلن - -) - ۱۰-

کلیلی ده‌ریای به‌سیت: مستفعلن فاعلن × ۴. شیخ معروفی نوئی - رده‌مه‌تی خودای لی بی - ده‌فه‌رموئی (بر: ۱ - الابدیة - تیبینی - ک).

آ- بَسَطْتُ نَحْوَ إِلَهِ الْعَرْشِ كَفَّ رَجِي وَالْمَرْتَجِي رَّسَهُ مُسْتَاهِلٌ لِمَنْح

ب- إِنَّ الْبَسِيطَ لَدَيْهِ يُبَسِّطُ الْأَمْلُ مُسْتَفْعَلِن فاعلن مُسْتَفْعَلِن فَعْلِن

ج- يَا حَارِ لَا أَرْمِينُ مِنْكُمْ بِدَاهِيَةٍ لَمْ يَلْقَهَا سَوْقَةٌ قَبْلِي وَلَا مَلِكٌ

ناوی به‌حر	پشاره‌ی مستعمل	مستعمل	محمل
۱- تدهیل	۱	=	فعلون مفا عی لن فعلون مفا عی لن فعلون مفا عی لن
۲- مه‌دید	۲	=	فا عِلَّ تَن فا عِلن فا عِلَّ تَن فا عِلن فا عِلَّ تَن فا عِلن فا عِلَّ تَن
۳- مستطیل		=	مَفَا عی لن فَعْلون مفا عی لن فَعْلون مفا عی لن فَعْلون مفا عی لن
۴- بسیط	۳	=	مُسْ نَفْ عِلن فا عِلن مَس نَفْ عِلن فا عِلن مَس نَفْ عِلن فا عِلن
۵- متمد		=	غا عِلن فا عِلَّ تَن فا عِلن فا عِلَّ تَن فا عِلن فا عِلَّ تَن
دیسان تدهویل			فعلون مفا عی لن فعلون مفا عی لن
۶- وافیر	۴	=	مفا عِلَّ تَن مفا عِلَّ تَن مفا عِلَّ تَن مفا عِلَّ تَن مفا عِلَّ تَن
۷- کامل	۵	=	مُتَّ فا عِلن مُتَّ فا عِلن مت فا عِلن مت فا عِلن مت فا عِلن مت فا عِلن
۸- متوافر		=	فا عِلَّ تَنكَ فا عِلَّ تَنكَ فا عِلَّ تَنكَ فا عِلَّ تَنكَ فا عِلَّ تَنكَ
۹- هزج	۶	=	مفا عی لن مفا عی لن مفا عی لن مفا عی لن مفا عی لن
۱۰- رجز	۷	=	مَس نَفْ عِلن مَس نَفْ عِلن مَس نَفْ عِلن مَس نَفْ عِلن مَس نَفْ عِلن
۱۱- رمل	۸	=	فا عِلَّ تَن فا عِلَّ تَن فا عِلَّ تَن فا عِلَّ تَن فا عِلَّ تَن

بازنه‌ی یه‌که‌م
برقییه له پینج
ده‌ریا، سبانی
یه‌کار هاتوو،
دوانی
پشتگوئیخراو
بازنه‌ی یه‌که‌م تدهواو
بازنه‌ی دووه‌م تدهواو
بازنه‌ی سییه‌م تدهواو، دیسان
گه‌ریه‌وه سه‌ر هه‌زج، سی به‌حره
هه‌ر سیکیان به‌کار هاتوو

نمونه‌یه‌کی کوردی له هۆنراوی سالم (به‌سیتی هه‌شتی موزال):

ئاوی هه‌یاتی منه بۆسه‌یی لێوی هه‌بیب
حالی مه‌ماتی منه، دیده‌نی رووی ره‌قیب
شانه له زولفت مه‌ده، جیی دلی ئاواره‌یه
هه‌یفه مه‌شپۆینه سا مه‌سکه‌نی مسکین غه‌ریب
غه‌یری له‌بت کێ ده‌کا چاره‌یی ده‌ردی دلم

هه‌بزی من و، ده‌ردی من، دووره له فیکری طبیب
دیده و ئه‌برۆیی تو‌فتنه‌یی ماهی سه‌فه‌ر
دیده‌یی جادوویی تو‌مایه‌یی حیل و فه‌ریب
په‌نه‌قی گولشه‌ن ده‌چن، شاهدی گول و ن ده‌بی

ئاخری ماهی به‌هار، قور به‌سه‌ری عه‌نده‌لیب
ضیددی یه‌کن، یه‌ک به‌یه‌ک، ناروخه‌س، ئاو و نه‌ک
شاهیی و عه‌هد و وه‌فا، سالم و سه‌بر و شه‌کیب

به‌هره‌که‌بیش ده‌لی:

ئه‌ی دل! مه‌رێ: (چم نه‌ما: کردوومه تاوانی و)
له راست خه‌لاتی خوا، بیکه چ زۆر بی چ که‌م!!
موحه‌مه‌ده سه‌روه‌ری، ئیسه‌تاکه و ئاخری

ئاده‌میزاد و په‌ری، عاره‌ب و کورد و عه‌جه‌م^(۱)

روونکردنه‌وه:

۱- ئه‌وه‌ی که بلێین چامه‌که‌ی سالم به‌سیتی هه‌شتی مه‌توی موزاله، ئایا ئه‌مه راسته؟
له وه‌لامدا ده‌لێین: له کیش و قالب و ده‌ریا خه‌لیلیه‌کاندا، شتی وا به‌م ناوونیشانه‌یه
نییه، به‌لام وه‌ک ده‌زانین، هه‌سته‌یاره عه‌ره‌به‌کان و هه‌سته‌یارانی گه‌له موسولمانه‌کان - له

(۱) پیتی سییه‌م و چواره‌می له‌تی یه‌که‌م: (ناروخه‌س ئاو و نه‌ک) ده‌بی ئاوا بخوێنرێته‌وه: (نارُحْسَا -
ب ب - = مفتعلن + وُؤْمَكُ - ب - = فاعلن). (پ: ناچاره‌به‌کان - ۱۰۱ + ۱۰۰).

ژێر کاربگه‌ری هۆی زۆردا - له سه‌هددا سه‌د، پابه‌ند نه‌بوون و نابن به‌کیشه
خه‌لیلیه‌کانه‌وه، به‌لکو به‌چه‌ندین شپۆه هه‌ولیان داوه که کیشه‌کانی خه‌لیل په‌ره پی
بدن، وه به‌سه‌دان کیشی نویی تر هۆنراو به‌هۆنه‌وه، گه‌رچی هه‌تا ئیسه‌تاکه هه‌سته‌یاره‌کان هه‌ر
له و سوورگه‌دا ده‌خولێنه‌وه که خه‌لیل په‌نگرێژی کردووه و به‌ردی بناغه‌که‌یی داناوه، به‌وێنه
ده‌ریای به‌سیت، به‌پیتی زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کان عه‌رووز و زه‌ره‌به‌کانی، له نیوانی سی تا
حه‌وت عه‌رووز و شه‌ش تا ده زه‌ردان، که چی مامۆستا شیخ جه‌لالی هه‌نه‌فی، قسه له
به‌سیتی بیست و پینجه‌م ده‌کا!!

۲- له راستیدا زۆریه‌ی ئه‌و شپۆه و زه‌ره‌به‌ نوتیانه، به‌شپۆیه‌ی له شپۆه‌کان ده‌چنه‌وه سه‌ر
به‌هره خه‌لیلیه‌کان، به‌وێنه به‌حری هه‌زه‌جی خه‌لیلی کۆن چواربیه، به‌لام نوێکه‌ی له
عه‌ره‌بیدا شه‌شی هه‌یه، کۆنه‌که‌یش - که مه‌جزوئه - هه‌ر کاری پی ده‌کرێ له عه‌ره‌بیدا.
به‌لام له فارسی و کوردی و تورکیدا هه‌زه‌جی هه‌شتی زۆره، له عه‌ره‌بیشدا په‌یدا بووه،
وه‌ک:

يا اَرْحَمًا مِنْ كُلِّ رَاحِمِينَ رُحْمَاكَ اَلْمَنَى + لِكُلِّ مَظْلُومٍ، وَقَهْرُكَ اَلْمَنَى لِمَنْ جَنَى!

۳- کورد و فارس و تورک و گه‌له موسولمانه‌کانی تریش، زۆر به‌وردی و به‌سه‌رنجه‌وه،
عه‌رووزی خه‌لیلیان خوێندۆته‌وه، له یاسا و ریتساکانی به‌باشی تیگه‌یشتوون، هه‌ر که‌سی
له لایه‌نی خوێنه‌وه به‌پیتی سروشتی زمانه‌که‌ی خوێ، سوود و به‌هره‌ی له هه‌موو ریتسا و
یاسا خه‌لیلیه‌کان وه‌رگرتووه، چ له بواری سه‌رورات و روخسه‌تی شیعه‌ری و ناچاربه
کیشه‌یه‌کاندا بی، وه چ له بواری چۆنیستی و چه‌ندیستی و عیله‌ت و زیحاف و
گۆرانکاربیه‌کانی ناو پتیه‌کاندا بی.

بۆ نمونه: ته‌ذیبیل و ته‌رفیل و ته‌سییغ، ته‌نیا له زه‌ری مه‌جزوئی چه‌ند به‌حریکا، له
عه‌ره‌بیدا هه‌ن، که چی ئه‌مان هاتوون له مه‌جزوئه و نامه‌جزوئی ئه‌و به‌حرانه‌دا و، له غه‌یری
ئه‌و به‌حرانه‌یشدا به‌کاریان هیناون، ته‌نانه‌ت له هه‌ندی جۆری ره‌جه‌زی مورفه‌له‌دا، هه‌موو
پتیه‌کانی مورفه‌له‌ن ئاوا: مستفعلان مستفعلان × ۲.

۴- شتی هه‌یه له عه‌ره‌بیدا پتی ده‌گوتری (لزوم ما لا یلزم). ئه‌مه له کوردی و فارسی
و عه‌ره‌بی نویدا، به‌جۆرێکی تر سه‌ری هه‌لداوه. به‌وێنه ئه‌حمه‌دی خانی یاد زیندوو -
ره‌حمه‌تی خوی لی بی - ده‌لی:

(القطعة في بحر البسيط المَطْوِيَّ) (پ: ۱۱۴ - زحاف).

- ۱- گهر ته دڤیتن ببی میر و سهر و موعته بهر
 کیدب و خیلافی مه بیژ گهر ته بکهن کهر به کهر (۱)
 ۲- مفتعلن فاعلن مفتعلن فاعلن
 مه تویی به حرا به سیت، لی بکه جاری نه ظهر
 ۳- (شمل) ه به لاف بوونه، هم ڤیک که تنه (شمله) بهر
 زهرییه مافوره هم طه نفه سه ئه ی باخه بهر
 ۴- هه رب و هه زیمه ره ڤین قهرح و جهه راحه برین
 ضد و عدو دوزمنن، هه رب و وه غا هه ردوو شهر
 ۵- (زُحْرَجَ) ئی دووربوی (أُزْلِفَ) ضدی وییه
 (أَفْلَحَ) گهر یا خه لاص (صلد) قهوی (صخره) بهر
 ۶- حینث و جوناح و حه رج، ویزر و وه بال و ذونوب
 (اِثْمٌ) ه گونه ه، غیظ که ره ب (كِرْبٌ) غه من (رأس) سهر
 ۷- ئه ربه: وه طهر: ئیحتیاج: حه وجه بی، هیثی ئه مه ل
 (سَمْعٌ) ی بهیستان به صهر دیتن و نیرین نه ظهر

جا وا لهم لیکن لینه وه بهر کوله دا ئه م چند خالانه ده خه یه روو، به مه بهستی راهیتان و
 قالبون:

آ- دهی ئه م چامه یه سه راسه ره له زهری یه که می به سیتنه، له جوړی کوردییه، که هه شتی
 ته واوه، نه ک مه خبون، چونکه له عه ره بیدا زهری یه که م مه خبون مه گهر زور که م، ئه مه
 له عه ره بیدا نمونه ی هه یه، وه ک: (انطلقت غدوة...) یا وه ک: (تلك شمس الدجی...
 بر: فَنُ التَّقَطِيعِ الشَّعْرِيَّ ل - ۷۴) ... تاد.

به لام ئه وه نده هه یه، چ له عه ره بیدا و چ له کوردی و فارسیدا، به پیتی یاسا خه لیلیه کان،

(۱) ئه مه ی خانی ده فهرموئ، دروشم و ده ستوری گه وره پیواونی سه رده می خوی بووه، به لام دروشمی
 گه وره پیواون و سیاسه تمه دارانی ئه مرؤ ئه مه یه:

گهر ده ته وی تو ببی میر و سهر و به خته وه ره
 نه که ی قسه ی راس بکه ی، گهر ته بکه ن کهر به کهر

له م دوو زه ربه دا، مه رج نییه هه موو نییه هه موو پتییه شه شیییه کانی له گشت دپره کانی
 هونراوا ته یکر او بن، گهرچی دروسته به بی دیاری کردن، پتییه ک یا دوو پی، یا زیاتر، له
 دپریکا، یا له چند دپریکا، له چامه یه کا ته ی کراو بی. وه ک له دپره کانی نمونه کانی
 زه ربه کانداهه ست به شتی وا ده کری. که واته: هه ر کاتی هه ستیاری، به ناره زووی خوی،
 پابه ند بی به م جوړه کیشه وه، ئه وه له چه شنی (لزومی ما لا یلزمه) چونکه پابه ندبون
 به شتی که به پیتی ریسا دامه زراوه کان پیویست نه بی له م باه ته ته، له بنه رته دا (لزوم ما لا
 یلزم) په یوه ندی به سه رواوه هه یه.

من ئیستا جگه له چامه که ی خانی و نالی و سالم چند چامه یه کی هه ستیاری ترم له
 به رده ستدایه، هه موویان له وه ده چن که به به سیتی مه توی له قه له م درا بن، به لام له
 راستیدا، له زور دپریاندا، وه له گه لی پتیاندا، مه گهر به زوره خه ری، دنا مه توی نین،
 واته: شاعیر و هه ستیاریه کان له م جوړه چامه و هونراوانه دا، کاتی زوریان بو هاتووه،
 چاریان نه ماوه چونه ته وه سهر یاسا گشتییه به ره لا کان، که واته: مه گهر له سهر بنیاتی ئه وه
 که زوره ی پتییه کانی ئه م جوړه چامه یانه پتیان بگوتری: مه توی.

ب- له هه ندی چا پدا، نیوه دپری یه که می دپری یه که م ئا وایه: (گهر ته دڤیتن تو ببی...)
 بیژهی (تو) زیاده له سهر کیش، له بهر ئه وه هه له یه، هه له ی نووسیاره، که له دم خه لکی
 نه خوینده واروه نووسیویانه ته وه، وه خویشیان ناگایان له عه رووز نه بووه.

ج- گرتدڤی: تنببی: میرسرو: معتبر
 -ب ب - : -ب- : -ب ب- : -ب-

متفعلن : فاعلن : مفتعلن : فاعلن

كذْبًا خَالًا : فِي مَبِثَّةٍ : گرتبکن: گرتبکر
 -ب ب- : -ب- : -ب ب- : -ب-

متفعلن : فاعلن : مفتعلن : فاعلن

له م دپره دا له یه ک نیوه دپرا، پیتی مه ددی عه طف، که واوه، دوو جار به کار هاتووه، له
 سه ره تای نیوه دپری دووه می شدا، له یه که م پیدا جاری به کار هاتووه، به لام به بی
 پارسه نگی (موره جیحی) جگه له خواسته ی کیش، له م سی شوینده دا، ده بی له
 دووانیاندا نه خویندرتیه وه و دابنری به پوری رووت و به س، وه لی له یه کیکیاندا
 ده خوینرتیه وه و له کیشدا به نوونی وه ستاوی کوتایی (مفتعلن) ده کیشری ئاوا: (میرسرو

= مفتعلن) دهی نه گهر له م دپړه دا هه موو واوه عطفه کان حسیتی پیتی مه ددیان بۆ بکړی، که حق وایه فخرقیان نه کړی، نهوا له م دپړه دا، له چوار (مستفعلن) دووانیان مه توی ده بی، دووانه که ی تریان سالم و ساخ دهن، شتی وا له دپړه کانی تریشدا ره چاو ده کړی!
د- نه م نیوه دپړه ناوا که رت که رت ده کړی:

مَطْوِيحٌ : رَابِسِيْطٌ : لِيْبِكَجَا : رَكْنُظْرٌ

ب - ب - : - ب - : - ب - : - ب -

مفتعلن : فاعلان : مفتعلن : فاعلان

پتی دووهم (رَابِسِيْطٌ) له جوړی پتی کوردییه، بریتیییه له (سه به پتیکی سووک + وه ته دتیکی کۆ له جوړی کوردی) به مه ناگوتړی (اذا له: تزییل) چونکه ئیذا له ناوه راسته وه نابج، سهره رای ئه وه یش ئیذا له عیله یه کی نه گۆره، نه گهر و ابو وایه ده بوو نه م پتییه له هه موو دپړه کانی تریشدا موزال بو وایه، که سیش شتی وای نه گوتوه، مه گهر له کاتی ته سمیظدا، وهک به حره که یی ده لئی (به سیتی موه م ط):

بارانی ره حمه ت خودام، بارینه تو به رده وام

مستفعلن + فاعلان + مستفعلن + فاعلان

سهر خوشه ویستت ته مام، گه وری هه موو گهل به جه م

مستفعلن + فاعلان + مستفعلن + فاعلان

ه- دپړی ژماره (۳) ده بی نه م جوړه ته عبیره: (شهمل بلاؤ... تاد) وها بخوینریتته وه که کیشه که له نگ نه بی، که یه کسان بی به (مفتعلن - ب ب -) له بهر نه وه ده بی که سره موخته له سه بی له سهر لامی (شهمل) دروست بکړی. نه مه یش وا گو ده کړی: (قییک که تنه - ب ب - مفتعلن = قِيِكْكَتْنَا). واته: له بیژهی (که تنه) دا، بزوینی (ت) که ته و او ناشکرا بکړی تا ده بی به (- = سهر) ی ته و او، وه بزوینی کورتی (ه) که جوولته ی نوونه که یه، دریتژ بکړیتته وه و به (آ) نه لفی مه دد گوی پی بکړی ناوا: (قییک که تنه).

و- بۆ زانیی مامه له کردن له گهل تیی خری مییینی کۆتایی هه ندی له وشه کانی ناو دپړه کاند پروانه: (۱۰۲ - ناچار به کان).

ز- وشه ی (دوو) له و جوړه وشانه یه که جارئ به پرگه ی کورت (ب) و جارئ به پرگه ی دریتژ (-) ده خوینریتته وه، له رسته ی (هه ردو و شه) دا، ده بی به کورت بخوینریتته وه ناوا

(هَرْدُشَرٌ = فاعلن - ب -). دنا ده بی به (هَرْدُوْ شَرٌ = مفعولن) نه مه یش لیتره دا ناگونجی.

۷- دپړی پینجه مییش (صلد) قهوی، ریک وهک (شهمل بلاؤ...) وایه، واته: ده بی قورسی بخریتته سهر داله که ی، هه تا کیشه که بی کیشه بی.

(تیبینی): له دواوه هه ندی گفتوگو له سهر چامه یه کی وه فایی - ره حمه تی خودای لی بی - ده که ی، چامه که وهک دهرده که وی بریتیییه له دوازه دپړ، ریکه ی تیده چی سهر به کیشی ره جه زی مورده ففهل بی، هه لیش ده گری سهر به به سیتی موخه لله ع بی! به لام که م دپړی هه یه که به پتی هه ریه کی له م دوو کیشه یه به ته وای دهر چی، گه رچی د. عه زیز گهردی دایناوه به (ره جه زی چواری مه خبونی مورده ففهل).

جارئ پیتشه کی ده بی نه وه بزانی: بریار به سهر چامه یه کا ندری: که مه خبونه، یا مه توبیه، یا مه خبوله، به پتی چند پتییه کی له چند دپړیکیدا، که واته: وهک له چامه که دا دهرده که وی، نه گهر چامه که ره جه زی مورده ففهل بی مخون نییه. به لام دپړی ره جه زی مه خبونی مورده ففهل وای تیادا، وهک سهر دپړه که ی.

جیگه ی بایه خ و روونکردنه وه یه، نه وه ی که پتی ده گوتړی: ره جه زی چواری مه خبونی مورده ففهل، ریک موخه لله عی به سبطه، وه ناوانی به موخه لله عی به سبت عه روو زیبتره، هه تا ناوانی به ره جه زی چواری مه خبونی مورده ففهل، چونکه به پتی عه روو زی خه لیلی، کیشی هه یه به ناوی موخه لله عی به سبت، به لام کیشی نییه به ناوی ره جه زی مرفل، هه ر وهک چون نه وه ی که پتی ده لئین: هه زه جی شه شی محذوف، هه ق وایه پتی بگوتړی: وافیر، له بهر هه مان هوی پیتشو، چونکه وافیر دهر یایه کی ناسراوی کونه، به لام هه زه ج له کوندا (واجب الجزء) ه، واته: پتیویسته چواری بی نه ک شه شی.

جا و لیره دا بۆ راهیتان و مه شق کردن، هه تا هه ستیاران هه ست به لیکچوون و له یه که وه نزیکیی لکه کیشه کان بکن، چامه که ی وه فایی، وهک له دیوانه که یدا په خشه وه کراوه، که ماموستا محمد علی قه ره داغی، کۆلینه وه ی له سهر نووسیوه، جا و لیره دا نه و چامه یه به دوو شپوه دهنوسین:

۱- وهک خوی که چاپ کراوه، ده یکه ی به نمونه ی ره جه زی چواری مورده ففهل و به س، وه له سهر دپړه کان، سهرنجی شیاو تو مار ده که ی به پشتی خوا.

۲- خۆمان ده سکاری هه ندی دپړی ده که ی، که ده ست ناده ن بۆ به سیتی موخه لله ع، یا

بۆ رهجهزی موردهفهل، ههتا ههردوو شپوهکه بن بهدوو نمونهی ریکوپیتیک بۆ ئەم دوو لکهکیشانه له کوردیدا.

(چامه‌ی ژماره - ۱۲ - له پیتی میم ل - ۶۲. دیوانی وه‌فایی):

(نمونه‌ی رهجهزی موردهفهل):

- ۱- نه‌خۆش و مه‌ستی دوو چاوی کالم
حه‌قم به‌ده‌سته‌ته‌ ئه‌گه‌ر بنالم
- ۲- به‌غه‌مزه‌ی چاوت، به‌خه‌نده‌ی زارت
بردیان به‌غاره‌ت خه‌و و خه‌یالم (؟)
- ۳- فه‌رمووت: چلۆنی؟ چ بلیم، عه‌زبزم
دوور له‌ زولفی تو‌کافر به‌حالم (؟)
- ۴- به‌یادی چاوت چوومه‌ خه‌رابات
له‌ ره‌هنی مه‌یدا خه‌رقه‌ و به‌رمالم (؟)
- ۵- من مورغی قودسی له‌ لامه‌کان بووم
ئیلاهی روحمی! شکسته‌ بالم
- ۶- شه‌ویکی تاریک، ره‌هینکی باریک
هه‌ر به‌ئومییدی چرای جه‌مالم
- ۷- به‌تییری نازت براره‌ جه‌رگم
به‌چاوی بازت نه‌ماوه‌ حالم
- ۸- وه‌ک من به‌چاوت یه‌خسیری زولقم
که‌س وا نه‌گیڕی به‌داوی ظالم!
- ۹- خۆش به‌وده‌مانه‌ گول‌ گول‌ ده‌پشکوت
شه‌که‌ر ده‌باری پرسى له‌ حالم
- ۱۰- سه‌با ده‌خیلم هه‌رتاکو ماوم
بلی به‌زاری، برۆ به‌خالم

- ۱۱- ده‌میکی بابی، ده‌وای دل‌م کا
به‌چاوه‌کانی، گه‌لی بی حالم
- ۱۲- (وه‌فایی) چی دیت له‌سه‌ر بگیڕی
نه‌ما له‌سه‌ر تو‌نه‌ سه‌ر نه‌ مالم

(راستکردنه‌وی کیشی دیره له‌نگه‌کان):

کیشی ره‌جەزی چواربی مه‌خبوونی مورەفەهل ئاوايه: (مفاعلاتن + مفاعلاتن × ۲)
ئه‌گەر مه‌خبوون نه‌بێ، دروسته، له‌جیبی (مفاعلاتن) یه‌کێ له‌م پێیانە ی تر بێ
(مستفاعلاتن) یا (مفتعاتن) یا (فعلتاتن).

۱- شیعرێ یه‌که‌م ریک وەک خۆی دەست دەدا بۆ ره‌جەزی مورەفەهل و موخه‌لله‌عی
به‌سیت، چونکه (مفاعلاتن + مفاعلاتن × ۲) که ره‌جەزی مورەفەهل، ریک ده‌کاته
(مفاعلن + فاعلن + فعولن × ۲) که موخه‌لله‌عی به‌سیت، له‌ موخه‌لله‌عی به‌سیتیشدا
دروسته له‌ جیگه‌ی (مفاعلن) ی مه‌خبون (مستفاعلن) ی ساخ بێ.

۲- (به‌غه‌مزە ی چاوت، به‌خه‌نده‌ی زارت) له‌نگه، راسته‌که‌ی (به‌غه‌مزە چاوت، به‌خه‌نده
زارت = مفاعلن + مفاعلاتن = مفاعلن + فاعلن + فعولن) به‌لام له‌تی دووه‌می ئه‌م
دیره، به‌بێ ده‌ستکاری ده‌ست دەدا بۆ هه‌ردوو کیشه‌که: (بردیان به‌غاره‌ت = مفاعلاتن +
خه‌و و خه‌یالم = مفاعلاتن = ره‌جەز مورەفەهل = بردیان به‌غا = مفاعلن + رەت خه‌و و
فاعلن + خه‌یالم = فعولن = موخه‌لله‌عی به‌سیط).

۳- دیری سیه‌م له‌ ره‌جەزدا، له‌تی دووه‌می ده‌سکاری ده‌وی ئاوا:

فه‌رمووت چلۆنی؟ چبلیم عه‌زبزم له‌ دووری زولفت کافر به‌حالم
= مستفاعلاتن + مستفاعلاتن مفاعلاتن + مستفاعلاتن

له‌ موخه‌لله‌عی ده‌بی ئاوا بێ:

فه‌رمووت: چلۆنی؟ ده‌لیم: عه‌زبزم! له‌ دووری زولفت نه‌بینی حالم

۴- به‌یادی چاوت چوومه‌ خه‌رابات له‌ ره‌هنی مه‌ی دام خه‌رقه و مالم

بۆ به‌سیتیش ئاوا:

به‌یادی چاوت چوومه‌ خه‌رابات له‌ ره‌هنی مه‌ی دام، چ سه‌رچ مالم

۵- ژماره (۵) و (۶) و (۷) بۆ هه‌ردوو کیشه‌که ده‌ست ده‌دهن.

۸- وه‌ک خۆی بۆ ره‌جەز. بۆ (موخه‌لله‌عی) له‌ له‌تی یه‌که‌ما (یه‌خسیری) بکری
به‌ (ئه‌سیری) ئاوا: (وه‌ک من به‌چاوت ئه‌سیری زولقم).

۹- وه‌ک خۆی بۆ ره‌جەز، ئاوايش بۆ موخه‌لله‌عی:

خۆش به‌وده‌مانه‌ی که گول ده‌کا گول! شه‌ککه‌ر ده‌باری پرسی حالم!

۱۰- بۆ ره‌جەز وه‌ک خۆی، بۆ موخه‌لله‌عی (هه‌ر تاکو) ده‌کری به‌ (هه‌تاکو).

۱۱، ۱۲- بۆ هه‌ردوو کیش ده‌ست ده‌دهن، به‌لام له‌ زه‌ری (۱۱) ده‌دا، بۆ هه‌ردوو
کیشه‌که ده‌بی نه‌بره و قورسی نه‌خریته سه‌ر (ئ) ی (ب) حالم) به‌لکو ده‌بی تیک په‌رتیری
و (ب) به‌پرگه‌ی کورت دا‌برئ، هه‌تا (ب) حالم) یه‌کسان بێ به‌ (فعولن) نه‌ک
به‌ (مفعولن). له‌ موخه‌لله‌عی چامه‌که ئاوا ی لێ دئ.

۱- نه‌خۆش و مه‌ستی دوو چاوی کالم

حه‌قم به‌ده‌سته‌ته ئه‌گه‌ر بنالم

۲- به‌غه‌مزە چاوت، به‌خه‌نده زارت

بردیان به‌غاره‌ت خه‌و و خه‌یالم

۳- فه‌رمووت: چلۆنی؟ ده‌لیم: عه‌زبزم

له‌ دووری زولفت نه‌بینی حالم

۴- به‌یادی چاوت چوومه‌ خه‌رابات

له‌ ره‌هنی مه‌ی دام: چ سه‌ر، چ مالم

۵- من مه‌لی قودسی له‌ لامه‌کان بووم

ئیه‌لاهی روحمی! شکسته‌ بالم

۶- شه‌ویکی تاریک، ره‌هیکی باریک

هه‌ر به‌ئومیدی چرای جه‌مالم

۷- به‌تیری نازت براره‌ جه‌رگم!

به‌چاوی بازت نه‌ماوه حالم

۸- وه‌ک من به‌چاوت ئه‌سیری زولقم

که‌س وا نه‌گی‌ری به‌داوی ظالم!

۹- خۆش به‌وده‌مانه‌ی که گول ده‌کا گول!

شه‌ککه‌ر ده‌باری: پرسی حالم

۱۰- سه‌با ده‌خیلم هه‌تاکو ماوم

بلی به‌زاری، برۆ به‌خالم

۱۱- ده‌میکی بابی، ده‌وای دلم کا

به‌چاوه‌کانی، گهلئ بی حاله

۱۲- (وه‌فایی) چی دیت له دوور بگپری

نه‌ماله‌سه‌ر تو: نه‌سه‌ر نه‌ماله

گهرچی به‌پرای من نیوه دپیری شیعی ده‌یهم له بنه‌رته‌دا به‌م شیوه‌بووه، نه‌ک وه‌ک ئیستای، ئەمه‌ی ئیستای هه‌له‌ی نووسیار و شتی تری وایه، له بنه‌رته‌دا تاوا بووه:

سه‌با ده‌خیلم هه‌تا‌کو ماوم برۆ به‌زاری، بلتی به‌خاله

چونکه واتاکه‌ی له شیوه‌ی یه‌که‌ما زۆر کال و کرچه. له هه‌ردوو چامه‌که‌دا، چ ئەصله‌که، چ ده‌ستکار بکراوه‌که ئیستا هه‌یه، که یه‌که‌که له نه‌نگه‌کانی سه‌روا.

به‌حری طه‌ویلش بی، ئەی دل! هه‌ر پره‌ بی له خه‌م!

به‌حری مه‌دید و به‌سیطیش بیته‌ پالیان به‌جه‌م

۴- (به‌حری وافیر):

بروانه: گۆرانکاری و ده‌ستوره‌کانی وافیر، له لیستی سیازده‌دا: چواره‌م.

وافیر ده‌ریای یه‌که‌مه له بازنه‌ی دووه‌م، ده‌ریای به‌کاره‌اتووی چواره‌می خه‌لیلییه، له ده‌ریا سافه‌کانه، له بازنه‌ی خۆیدا بریتییه له‌م شه‌ش پیتییه:

۱- مفاعلتن ۲- مفاعلتن ۳- مفاعلتن * ۴- مفاعلتن ۵- مفاعلتن ۶- مفاعلتن

ب- ب- ب-: ب- ب- ب-: ب- ب- ب-: ب- ب- ب-: ب- ب- ب-:

عه‌رووزنووسانی کورد ده‌فه‌رموون: (وافیر له هۆنراوی کوردیدا هه‌ر زۆر که‌مه، بگره‌ هه‌ر نییه). به‌لام ئەمه‌ کاتئ وایه که ئەم کیشه: (مفاعیلن مفاعیلن فعولن × ۲) به‌هه‌زه‌جی مه‌حدووف دابنری، به‌لام ئەم کیشه له ناو زانا عه‌ره‌به‌کانیشدا کیشه و به‌ره‌ی له‌سه‌ره، جه‌ماوه‌ری عه‌رووزنانانی عه‌ره‌بی، ئەم کیشه به‌وافیری مه‌قتووف داده‌نین، بگره‌ یه‌که‌که له زه‌ریه ناو‌داره‌کانی، وه‌ک له دواوه‌ دئ، پایه‌به‌رز مامۆستا مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌رمی بیاره‌یش به‌وافیری مه‌قتووفی داناوه، به‌بوچوونی به‌نده‌یش بو ده‌وله‌مه‌ندکردنی لکه‌کانی عه‌رووزی ئەستوونی کوردی به‌وافیر دابنری باشتر و راستتره، چونکه مه‌جزوئی له هه‌زه‌جدا پیتویسته، نمونه‌ی وافیری ساخی شه‌شی (وافر مسدس سالم تام):

چه‌شْدُ صَمَا که سویی که‌سی بچَشْم رَضَا نَمِي نِگَرِي

زُرْسَم جَفَا نَمِي گُذَرِي طَرِيْقِ وَقَا نَمِي سُسْپَرِي

له‌ت له‌تکردنی ئەم دپیره فارسییه ریک ده‌کاته شه‌ش جار (مفاعلتن ب - ب ب -).

۱- ئەم گۆرانکارییانه ده‌چنه‌ سه‌ر وافیر:

۱- عه‌سب ۲- عه‌قل ۳- نه‌قس ۴- خه‌رم ۵- عه‌زب ۶- قه‌سم ۷- عه‌قس

۸- جه‌مه‌م ۹- قه‌تف ۱۰- که‌ف.

شیکردنه‌وه‌ی ئەم گۆران و گۆرپنانه:

۱- عه‌سب بریتییه له وه‌ستاندنی پیتی پینجه‌می بزواوی (مفاعلتن ب - ب ب -) ئەم پیتی به‌عه‌سب ده‌بی به‌(مفاعل تن) ده‌گۆرتیته‌وه بو (مفاعیلن). له ناواخی وافیردا عه‌سب په‌سه‌نده، وه له هه‌موو پیتییه‌کانیدا دروسته، ته‌نیا له زه‌ری یه‌که‌می عه‌رووزی دووه‌مدا نه‌ین، ته‌نانه‌ت له‌م زه‌ریه‌یشدا له کاتی ته‌سریعه‌دا عه‌سب دروسته، ئە‌گه‌ر عه‌رووزی دووه‌م له سه‌ردپیدا مه‌عسووب بو، له زه‌ری دووه‌می عه‌رووزی دووه‌ما عه‌سب

پتیبسته، ههتا جیایی بکری له نیوانی زهری به کهم و زهری دووه می عهروزی دووه ما، دیسان لهم زهر به یشدا له کاتی تهسریعدا عهسب پتیبسته نیبه، نه گهر پتی عهروزه که می له سهردیتردا ساخ بوو، دروسته زهر به کهیشی به هژی تهصریعهوه ساخ بی. نهو پتیبه می عهسبی واتیادا، پتی دهگوتری: پتی مهعسووب، ههروا دپری و عهرووز و زهر، وهک دهگوتری: عهرووزی مهعسووب، دپری مهعسووب... تادا. پری: ۱۷۷ - عهصب، ۱۷۹ - عهصب.

۲- عهقل: لابرندی پیتی پتیبسته می بزواوی (مفاعلتن) ه، بهعهقل دهبی به (مفاعلتن ب-ب) دهگوردی به (مفاعلتن) له ههموو (مفاعلتن) یکدا عهقل دروسته.

۳- نهقص: کویونهوهی عهسب و کهفه له پتی (مفاعلتن) دا، بهعهسب دهبی به (مفاعل تن)، (مفاعیلن) به که فیش دهبی به (مفاعیل ب - ب) به بوری لام و بهس، له ههموو (مفاعیلن) یکا نهقس دروسته، به پتی نهقسکراو دهگوتری: مه نقوس، به دپری کهیشی دهگوتری: دپری مه نقوس.

۴- خهرم له وافیردا لابرندی به کهم پیتی (مفاعلتن) و وهجهل (به دلیل) هکانیه تی، له سهه نه شتیهه: (پری: ۱۷۹ - عهصب). (له «۵» وه تا «۸» زانرا).

۹- قهتف = حذف + عصب له (مفاعلتن) دا، دهبی به (مفاعلتن) مفاعل تن — مفاعل — (فعالن) بروانه: (۲۳۰ - قطف).

۱۰- کهف له وافیردا له (عهصب و خهرم) دا رابورد. جا وا له دواوه چند نمونه بی له هژنراوی عههه بی و کوردی دههینینه وه، تا بن به سهه رمه شق بو ههستیارانی کوردی تازه نهفهس و تازه دهستپیکردوو:

۲- وافیردا دوو عهرووز و سی زهری ههیه:

* عهرووزی به کهم تهواوی مهقتوفه، بهک زهری ههیه وهک خوی ناوا: (فعالن) × (فعالن) - ۱ - وهک:

تَوَافَرَتِ الْمَدَائِحُ فِي حَبِيبٍ	جَمِيلٍ مَدْحُهُ يُتَلَى فَيَحْلَسُو
تَوَافَرَتِلْ: مَدَائِحِي: حَبِيبٍ	جَمِيلِنَمْد: حُهُوِيَتَلَى: فَيَحْلُو
ب-ب-ب-ب-ب-ب-ب	ب-ب-ب-ب-ب-ب-ب
مفاعلتن: مفاعلتن: فعالن	مفاعیلن: مفاعیلن: فعالن

نهم خالانه لهم نمونه به دا رچاو دهکرین:

۱- تهواوه، واته: تاهه، مه جزوه نیبه، پتی به کهم و دووه می ساخه، واته صهحیح و سالمه، پتی سیبهه و شه شه می، که عهرووز و زهرین، قه تفکران، پتی چوارهم و پتیبسته می مهعسووبن (*) قه تفی عهرووز و زهری نهم جوهر نه گوره.

۲- نهم نمونه به وافیردا به کهم پتیبسته به تهسریع نیبه، به لام تهقیه بکری جوانه، وهک موعهری - رهحه تی لی بی - له سهردیتری هژنراوی یکیدا دهلی:

نُفُوسٌ لِلْقِيَامَةِ تَشْرَبُ وَعَيْ فِي الْبَطَالَةِ مُلْتَبٌ،،
وَإِنَّ النَّاسَ: طِفْلٌ أَوْ كَبِيرٌ يَشِيبُ عَلَى الْغَوَايَةِ أَوْ يَشِبُّ!

نمونه می نهم وافیردا به کهم به کوردی وهک نامی دهفه رمووی:

بلین بهو دلیره (نامی) غهریه گه لی موحتاجی ده زمانی طه بیبه

ههروا ماموستا مه لا رهشید به گی بابان - رهزای خوی گه وری لی بی - له بهرگی ههشته می (اقتران النیرین) دا، له لاپه ره/ ۱۶۷ دا دهفه رمووی:

خوا عهفوم بکه و رهحهت ببی پیم

له ژیری سیبهه ری خوتا بکه ی جیم

بروانه: تاجول ئوصول به کوردی بهرگی ههشته م لاپه ره/ ۱۵۹، بو ناگاداری زیاتر له باره می نهم هژنراوی ماموستای بابانه وه.

(پروونکرده وه):

دهلین نهم شیعرانه وینه می نهم شیعرانه: داده نرین به وافیردا، یا بههزه ج؟

۱- إِذَا لَمْ تَسْتَطِعْ شَيْئًا فَدَعُهُ وَجَاوِزَهُ إِلَى مَا تَسْتَطِيعُ
۲- مَنَازِلُ لِفَرْتَنِي قَفَّارٌ كَأَنَّمَا رُسُومُهَا سَطُورُ
۳- لِسَلَامَةَ دَارٍ بِحَفِيرٍ كَبَاقِي الْخَلْقِ السَّحْقِ قَفَّارُ
۴- فَطَعِمُ الْمَوْتَ فِي أَمْرِ حَقِيرٍ كَطَعِمِ الْمَوْتَ فِي أَمْرِ عَظِيمٍ

(*) نهم شیعهه هی نژدییبه، ناوی بهحره که می واتیادا (توافرت) هیمای ناوی بهحره که به، هیمای ژماره عهرووزی نهم بهحره (ب = ۲) که پیتی کوتایی (حبیب) ه، هیمای زهره کانی (ج = ۳) که پیتی به که می (جمیل) ه، هیمای پتیه کانی نهم ده ریبه (وی وشه ی) (یحلو) ه، که دهکاته شهش. له ههندی نوسخه دا، نیوهی دووه می نهم دپری وایه: (جَلَّ بِجَمَالِهِ ظُلُمَاتِ جَوَّ).

ئەم ھۆنراوانە کە بەرپز لەسەر ئەم کیشانەن:

- ۱- (مفاعیلن مفاعیلن فعولن × ۲).
- ۲- (مفاعیلن مفاعیلن فعولن).
- ۳- (مفاعیلن مفاعیلن فعولن × ۲).
- ۴- (مفاعیلن مفاعیلن فعولن × ۲).

ھەموو ئەم ھۆنراوانە و وینە ی ئەمانە، بەپیتی پرای زانایانی عەرۆز لە بەحری وافیرن، زەرپی یەکەم لە عەرۆزی یەکەم، بەھیچ شێوەیێ لە بەحری ھەزەج نین، گەرچی شیخ جەلالی حەنەفی قسە ی لە ھەزەج بوونیان کردووە، چونکە کیشی شەشی مەقٹوف لە وافیردا ئەصلە. ئەوئەندە ھەبە کوردەکانی خۆمان وەک فارسیەکان ئەم جۆرە کیش و قالبانە بەھەزەجی مەحذوف دادەنێن. لە فارسیدا وەک:

دَلَا دَرَّ عَشِقَ رَنْجَهَا كَشِيدِي كَرَمَ كَرْدِي، وَ زَحْمَتَهَا كَشِيدِي

کە یەکسانە بە (مفاعیلن) شەش جار. وەلێ من وا بەباش دەزانم کە ئەو ی ئەو خەڵکە پیتی دەلێن: ھەزەجی شەشی مەحزوف، لە راستیدا وافیری تامی مەقٹوفە، بەپیتی ئەصل، نەوێک بەپیتی زاراوی نوێ.

* عەرۆزی دووھم مەجزوئی ساخە، جاروبار عەصب دەکری، دوو زەرپی ھەبە:

- ۱- زەرپی یەکەمی عەرۆزی دووھم ساخە وەک عەرۆزەکە ی: (مفاعیلن × مفاعیلن)
 - ۲- وەک: خَلِيلٌ لِي: سَأَهْجُرُهُ لَذَنْبِ لَسْتُ أَذْكَرُهُ
- ب- -- ب- ب- ب- ب- --- ب- --- ب- ب- ب- ب-
 مفاعیلن: مفاعیلن مفاعیلن: مفاعیلن
 وَلَكِنِّي سَأَرَعَاهُ وَأَكْتُمُهُ وَأَسْتَرُهُ

۲- زەرپی دووھمی عەرۆزی دووھم مەعسووبە: (مفاعیلن × مفاعیلن) یا (مفاعیلن × مفاعیلن) - ۳ - وەک:

إِذَا أَسْقَى: تَغَضَّلْتَهُو مَزَجْتُ بَرِيْقَهُ رِيقِي
 ب- --- ب- ب- ب- مَزَجْتَبْرِي: قَهِي رِيقِي
 مفاعیلن: مفاعیلن ب- ب- ب- --- ب- --- ب-
 مفاعیلن: مفاعیلن

لە کاتی تەصریعی ئەم زەرپە دا وەک:

وَسَدْرٌ غَيْرٌ مَحْجُوقٌ مِنَ الْعَقِيَّانِ مَخْلُوقٌ
 إِذَا أَسْقَيْتُ فَضَّلْتَهُ مَزَجْتُ بَرِيْقَهُ رِيقِي

نموونه یەکی کوردی لە مەجزوئی مەعسووب، وەک شیخ پەزا دەلێ:

عەرەب ئینکاری فەزلی ئیوہ ناکەم فازیلن ئەما

صەلاحەددین کە دنیای گرت لەزومرە ی کوردی بابان بوو

- ۳- ھەندێ تر دەلێن عەرۆزی تری ھەبە، مەجزوئی مەقٹوف یەک زەرپی ھەبە وەک خۆی: (فعولن × فعولن) وەک:

أَشَاقَكَ طَيْفُ مَامَهَ بِمَكَّةَ أُمَ حَمَامَهَ
 مفاعیلن فعولن مفاعیلن فعولن

(پاڵشتە ی دەریای وافیر)

زۆربە ی جەماوهری زانایانی کیشناس دەفەرموون:

دەریای وافیر دوو عەرۆز و سی زەرپی ھەبە:

- ۱- عەرۆزی یەکەم تەواوی مەقٹوفە، یەک زەرپی ھەبە وەک خۆی، تەواوی مەقٹوفە: (فعولن × فعولن) - ۱-
 - ۲- عەرۆزی دووھم مەجزوئی ساخە، جارە جارە عەصب دەکری، دوو زەرپی ھەبە:
 - ۱- زەرپی یەکەمی ساخە وەک خۆی: (مفاعیلن ب- ب- ب- × مفاعیلن ب- ب- ب-) - ۲-
 - ۲- زەرپی دووھمی مەعسووبە: (مفاعیلن ب- ب- ب- × مفاعیلن ب- ب- ب-) - ۳-
- وەک ئاماژەمان کرد، ھەندێ دەلێن: مەجزوئەکە ی عەرۆزیکی تری مەقٹوفی ھەبە، یەک زەرپی ھەبە، وەک خۆی، وەک ئەم ھۆنراوانە:

۱- أَوْلَيْكَ خَيْرٌ قَوْمٍ إِذَا ذُكِرَ الْخِيَارُ
 مفاعیلن فعولن مفاعیلن فعولن
 ۲- عِبِيلُهُ أَنْتَ هَمِّي وَأَنْتَ الدَّهْرَ ذِكْرِي
 مفاعیلن فعولن مفاعیلن فعولن

کهرتکردنی:

أَوْعَالِمِي: عَلِمِي بِي: بِمَقَامَتُو مُتَأَكِّدِمُ: كَأَا بَقِي: ضِكْرَامَتَتُ
--ب-: --ب-: ب-ب-ب- ب-ب-ب- ب-ب-ب-: ب-ب-ب-ب-ب-ب-ب-

مستفعلن: مستفعلن: متفاعِلن مستفعلن: متفاعِلن: متفاعِلن

۲- عهرووزی تهواوی ساخ و زهری مهقتووع، دروسته که عهرووز و زهری ئەم زهریه بهئیزمار بکرین، له کاتی تهصریعی ئەم زهریهدا عهرووزیش مهقتووع دهیج - ۲ - ئاوا: (متفاعِلن × متفاعِلن = ب-ب-ب- ب-ب-ب- × ب-ب-ب-) یا ئاوا: (متفاعِلن × متفاعِلن = ب-ب-ب- ب-ب-ب- × ب-ب-ب-) یا ئاوا: (مستفعلن × مفعولن) یا ئاوا: (متفاعِلن × مفعولن). له کاتی تهصریعا ئاوا: (متفاعِلن × متفاعِلن = ب-ب-ب- ب-ب-ب- × ب-ب-ب-) یا ئاوا (مفعولن × مفعولن). وهک:

حَالُ الزَّيْمَانِ فَبَدَّلَ الْأَمْوَالَ وَكَسَا الْمَشِيْبُ مَفَارِقًا وَقَدْ لَا حَالِزَمًا: نُفَبَدَدُكُلُّ: أَمْوَالَا وَكَسَلْمَشِيْبِي: بِمَفَارِقِنُ: وَقَدْ لَا
--ب-: ب-ب-ب-: --ب-ب-ب- ب-ب-ب-: ب-ب-ب-ب-ب-ب-ب-

مستفعلن: متفاعِلن: مفعولن متفاعِلن: متفاعِلن: متفاعِلن
مستفعلن: متفاعِلن: مفعولن متفاعِلن: متفاعِلن: مفعولن
مستفعلن: متفاعِلن: مفعولن متفاعِلن: متفاعِلن: مفعولن
مستفعلن: متفاعِلن: مفعولن متفاعِلن: متفاعِلن: مفعولن

دهبینین عهرووزی شیعیری یهکه م له بهر تهصریعی قهتج کراوه، زهرییش قهتعی ئاسایییه، بهلام له دپیرهکانی دواتردا، عهرووز تهواوی ساخه، یا تهواوی موزمههره و زهرییش قهتجکراوه. رهچاو دهکری که پیتی یهکه می دپیری یهکه م و پیتی دووه می دپیری دووه م ئیزمار کراون، شتی و ئاسایییه و دروسته، بهلام بگۆره نهگۆر نییه له م شوپنانهدا.

۳- زهری سیتیهم: عهرووزی ساخ و زهری ئەحهذدی ئیزمار کراو، له کاتی تهصریعی ئەم زهریهدا، عهرووزیش چهذدای ئیزمارکراو دهیج -۳- ئاوا: (متفاعِلن ب-ب-ب- × متفاعِلن = فا - -) یا ئاوا: (مستفعلن × فعِلن) له کاتی تهصریعا ئاوا (فعِلن × فعِلن). کاتی تهصریعی وهک:

يَوْمُ الْمُحِبِّ لِطَوْلِهِ شَهْرٌ وَالشَّهْرُ يُحْسَبُ أَنَّهُ دَهْرٌ
-ب-: -ب-ب-ب-: --ب-ب-ب- --ب-ب-ب-: --ب-ب-ب-ب-ب-ب-ب-

مستفعلن: متفاعِلن: فعِلن مستفعلن: متفاعِلن: فعِلن
بأبي وأمي غادة في حادها سحر وبيين جفونها سحر
ب-ب-ب-ب-ب-ب-: --ب-ب-ب- ب-ب-ب-: ب-ب-ب-ب-ب-ب-ب-
متفاعِلن: مستفعلن: متفاعِلن متفاعِلن: متفاعِلن: متفاعِلن

دهبینین ههندی پیتی ئەم دپیرانه، بهیج دهستنیشان کردن ئیزمار کراون، عهرووزی سهردپیر له بهر تهصریعی چهذدای ئیزمار کراوه، عهرووزی شیعهرهکانی دواتر تهواون، سا یا ساخن ئاوا (متفاعِلن) یا ئیزمار کراون، ئاوا: (مستفعلن) بهلام زهر به همیشه ئەحهذدی ئیزمار کراوه. نموونهی کوردی بو ئەم زهریه له گهله تهصریعا:

له شهوا خهیاال و خهفته یهخه م دهگرن

ئیشکم بهجووته هه تا شه به ق دهگرن

عهرووزی دووهه م چهذدائه دوو زهری ههیه:

۱- زهری یهکه م: عهرووزی چهذدائه و زهری ئەحهذدی ئیزمار کراو - ۴ - (متفا ب ب - × مت فا - -) له کاتی تهصریعا عهرووزیش ئیزمار دهکری: (مت فا - - × مت فا - -). وهک:

عَيْنِي كَيْفَ غَرَرْتُمَا قَلْبِي وَأَبْحَتُمَاهُ لَوْعَةَ الْحَبِّ يَا نَظْرَةً أَزْكَتْ عَلَي كَبْدِي نَارًا قَضَيْتُ بِحَرْهَا نَحْبِي

کرتکردن:

عَيْنِي كَيْفَ: فَعَرَرْتُمَا: قَلْبِي وَأَبْحَتُمَاهُ: هَوْلُوَعَتْلُ: حُبِّي
--ب-: ب-ب-ب-: --ب-ب-ب- ب-ب-ب-: ب-ب-ب-ب-ب-ب-ب-

مستفعلن: متفاعِلن: فعِلن متفاعِلن: مستفعلن: فعِلن
يَا نَظْرَتْنِ: أَزْكَتْ عَلَي: كَبْدِي نَارَنْ قَضَيْ: تَبِحَرْهَا: نَحْبِي
--ب-: --ب-ب-ب-: ب-ب-ب- مستفعلن: ب-ب-ب-: --ب-ب-ب-

مستفعلن: مستفعلن: متفاعِلن: متفاعِلن: مستفعلن: فعِلن

دهبینین له سهردپیردا عهرووز له بهر تهصریعی کراوه به چهذدائی موزمههر (متفاعِلن - مت فا - - = فن - -) بهلام له دپیرهکانی تری دوایهوه عهرووز و چهذداییه و بهس، بهلام

زهر ب له هه موو دپره كانا نه حه ذى موزمه ره (مت فا = فع لن - -).

۲- زهرى دووهم: عهرووزى حه ذى ناموزمه ر و زهرى نه حه ذى ناموضمه رى وه كى
خوى - ۵ - ئاوا: (متفا ب - × متفا ب -). پتيويستى به ته صريع نيبه ، وهك:

يَا نَفْسُ خَافِي اللَّهَ وَاتَّقِي وَأَسْعَى لِنَفْسِكَ سَعَى مُجْتَهِدٍ
مَنْ كَانَ جَمَعَ الْمَالَ هَمَّتْ لَمْ يَخْلُ مِنْ هَمٍّ وَمِنْ كَمَدٍ
يَا طَالِبَ الدُّنْيَا لِيَجْمَعَهَا جَمَحَتْ بِكَ الْأَمْالُ فَأَقْتَصِدِ

كه تكرر د:

يَا نَفْسُ خَا: فَلِلَّهِ وَت: تَتَدَّى وَسَعَى لِنَفْسِكَ: سَكَسَعِيْمُج: تَهْدِي

--ب-: --ب-: ب ب - --ب-: ب ب - --ب-: ب ب -

مستفعلن: مستفعلن: متفا مستفعلن: متفاعلن: مُتَفَا

له م هوئراوانه دا هه موو عهرووز و زهر به كان له سه ر كيشى (متفا = فع لن = ب ب -) ن،
واته: نه حه ذى ناموزمه رن. هه روا ره چاو ده كرى زور له پتيه كانيان موزمه رن، دپرى يه كه م
له چوار پتي ته واو (متفاعلن) سيانيان موزمه رن (مستفعلن = مت فاعلن). دپرى
دووهم، غه يرى عهرووز و زهر ب، هه موو پتيه كانى موزمه رن (مستفعلن). دپرى سييه ميش
يه ك (متفاعلن) ي ناموزمه رى وا تيا دا، شتى وا دروسته، به مه رجى نيشانه يى هه بى كه
شيعره كه سه ر به به حرى كاميله.

(مه جزوئاتى كاميل):

عهرووزى سييه م: مه جزوئى ساخه، چوار زهرى هه يه:

۱- زهرى يه كه م: عهرووزى مه جزوئى ساخ و زهرى مه جزوئى مور ه فه ل (۶) ئاوا:
(متفاعلن × متفاعلاتن) وه دروسته هه ردوو لا ئيزمار بكرين، ئاوا: (مستفعلن ×
مستفعلاتن). له كاتى ته صريعدا عهرووزيش مور ه فه ل ده كرى ئاوا (مستفعلاتن ×
مستفعلاتن) يا (متفاعلاتن × متفاعلاتن).

نمونه ي ته صريع كراوى نه م زهر به وهك نه حمه د شوقى ده لئ:

سَلْ (يَلْدَرَا) ذَاتَ الْقُصُورِ هَلْ جَاءَهَا نَبَأُ الْبُدُورِ؟
لَوْ تَسْتَطِيعُ إِجَابَةً؟ لَبَكَّتَكَ بِالْدَمْعِ الْغَزِيرِ

ذَهَبَ الْجَمِيعُ فَلَا الْقُصُورِ... ... رُ تَرَى وَلَا أَهْلُ الْقُصُورِ

فَلْكَ يَدُورُ سَعُودَهُ وَنَحُوسُهُ بِيَدِ الْمُدِيرِ

سَلِيلِدْرَن: ذَاتُ الْقُصُورِ: رَى هَلْ جَاءَهَا: نَبَأُ الْبُدُورِ: رَى

--ب-: --ب-: ب ب - --ب-: ب ب - --ب-: ب ب -

مستفعلن: مستفعلن: تن مستفعلن: متفاعلن: تن

له م سه ردپره دا بو ته صريع عهرووز ته رفيل كراوه، به لام له دپره كانى ترى پاش سه ردپرى
ته نيا زهر ب ته رفيل كراوه، وهك:

لَوْ تَسْتَطِيعُ: عُ إِجَابَتِنَ لَبَكَّتَكَ بِلْ: دَمْعُ الْغَزِيرِ: رَى

--ب-: ب ب - --ب-: ب ب - --ب-: ب ب - --ب-: ب ب -

مستفعلن: متفاعلن متفاعلن: مستفعلن: تن = مستفعلاتن = مُرْفَلْ.

۲- زهرى دووهم: عهرووزى مه جزوئى ساخ و زهرى مه جزوئى موزال - ۷ - ئاوا:
(متفاعلن × متفاعلات = ب ب - × ب ب -) دروسته هه ردوو كيان ئيزمار
بكرين ئاوا: (مستفعلن × مستفعلات). له كاتى ته صريعدا عهرووزيش موزه ييه ل
ده كرى، وهك:

قُولُوا لَهُ رُوحِي فِدَاهُ هَذَا التَّجْنِي مَا مَدَاهُ

قُولُوا لَهُو: رُوحِي فِدَاهُ هَذَا تَتَجَن: نِيْمَا مَدَاهُ

--ب-: --ب-: ب ب - --ب-: ب ب - --ب-: ب ب -

مستفعلن: مستفعلات مستفعلن: مستفعلات = مستفعلان

پروانه: چهنه نمونه يه ك له هوئراوى عه ره بى و كوردى ري د فدار له قافيه دا، ده بينى له
پاش سه ردپرى، عهرووز موزال نيبه.

۳- زهرى سييه م: عهرووزى مه جزوئى ساخ و زهرى مه جزوئى ساخ وهك خوى - ۸ -
-، دروسته كه يه كيان يان هه ردوو كيان ئيزمار كراو بن، ئاوا: (متفاعلن × متفاعلن)
يا (مستفعلن × متفاعلن) يا (متفاعلن × مستفعلن) يا (مستفعلن × مستفعلن). نه م
زهر به پتيويستى به ته صريع نيبه، له عه ره بيشدا زور كه م شيعرى پى گوتراوه، نمونه كان:
(۱- متفاعلن × متفاعلن) وهك:

قُلْ مَا بَدَأَ لَكَ وَافْعَلِ وَأَقْطَعْ حَبَالَكَ أَوْصِلِ
مستفعلن متفاعلن مستفعلن متفاعلن

(۲- مستفعلن × متفاعلن) وهك:

لَا تَأْمَنِ الدُّنْيَا الدِّنْيَةَ أَنَّهُا شَرُّكَ الرَّدَى
مستفعلن مستفعلن متفاعلن متفاعلن

(۳- متفاعلن × مستفعلن) وهك:

إِنْ لَمْ أَفْزُ بِلُبَّانَتِي ضَيَّعْتُ فِي الصَّيْفِ اللَّبْنَ
مستفعلن متفاعلن مستفعلن مستفعلن

(۴- مستفعلن × مستفعلن) وهك:

وَكَفَّاكَ مَا جَرَّبْتَهُ حَسْبُ أَمْرِي مَا جَرَّبْنَا
متفاعلن مستفعلن مستفعلن مستفعلن

۴- زهری چوارهم: عهرووزی مه جزوئی ساخ و زهری مه جزوئی مه قطوع - ۹ - له کاتی ته صریعا عهرووزیش قه طع ده کړی، دروسته زهر و عهرووزی ته م زهریه دروسته مضمرب یی ناوا: (متفاعلن × فعلاتن) یا (فعلاتن × فعلاتن) یا (مستفعلن × فعلاتن) یا (متفاعلن × مفعولن) یا (مستفعلن × مفعولن). نمونه کان:

(۱- متفاعلن × فعلاتن) وهك:

يَا مَنْ رَأَى رَجُلًا يَبِيعُ صَلاَحَهُ بِفَسَادِ
مستفعلن متفاعلن متفاعلن فعلاتن

(۲- فعلاتن × فعلاتن) وهك:

وَيَلِي عَلَى خَفَرَاتٍ مِثْلَ الدُّمَى غَنَجَاتِ
مستفعلن فعلاتن مستفعلن فعلاتن

(۳- مستفعلن × فعلاتن) وهك:

كُلُّ أَمْرِي مَهْمَا تَحَصَّ صَنَ لِلرَّدَى سَيِّمُوتُ
مستفعلن مستفعلن متفاعلن فعلاتن

(۴- متفاعلن × مفعولن) وهك:

أَيْنَ الَّذِينَ تَسَابَقُوا فِي الْمَجْدِ لِلْغَايَاتِ
مستفعلن متفاعلن مستفعلن مفعولن

(۵- مستفعلن × مفعولن) وهك:

قَوْمٌ بِهِمْ رُوحُ الْحَيَاةِ تَرُدُّ لِلْأَمْوَاتِ
مستفعلن مستفعلن متفاعلن مفعولن

چهند نمونه یی له کامیل، که زور ناودار نین، گهرچی زور که من به لام هه ن، واته: چهند نمونه یه کی تاییه تی:

آ- دپری واهیه له کامیلدا هه موو پتییه کانی نيزمار کراوه، له پیشه وه رابورد (پروانه: عهرووزی ته وای ساخ و زهری ته وای ساخ).

ب- دپری وه قص کراو: به یتی مه وقوص (هه موو پتییه کانی - مفاعلن - بی) وهك:

يَذُبُّ عَنِ حَرَمِهِ بِسَيْفِهِ وَرُمَحِهِ وَنَبْلِهِ وَيَحْتَمِي
مفاعلن مفاعلن مفاعلن مفاعلن مفاعلن مفاعلن

ج- دپری خه زل کراو: به یتی مه خزول (مجزول = مفتعلن) وهك:

مَنْزِلُهُ صَمَّ صَدَاهَا وَعَفَتْ أَرْسُمَهَا إِنْ سُلَّتْ لَمْ تُجِبْ
مفتعلن مفتعلن مفتعلن مفتعلن مفتعلن مفتعلن

د- دپری مه وقوصی مورده ففهل (مفاعلاتن) وهك:

وَلَقَدْ شَهِدْتُ وَقَاتَهُمْ وَنَقَلْتُهُمْ إِلَى الْمَقَابِرِ
متفاعلن متفاعلن متفاعلن مفاعلاتن

ه- دپری مه جزوئی مه جزوولی مورده ففهل (مفتعلاتن) وهك:

صَفَحُوا عَنِ ابْنِكَ إِنْ فِي أِبْنِكَ جِدَّةٌ حِينَ يَكَلِّمُ
متفاعلن متفاعلن متفاعلن مفتعلاتن

و- دپری موزمه ری موذال (مستفعلان):

وَإِذَا أَعْتَبْتُ أَوْ ابْتَأَسْتُ حَمِدْتُ رَبَّ الْعَالَمِينَ
متفاعلن متفاعلن متفاعلن مستفعلان

زۆریه ی زانایانی کیشناس دهفه رمون:

دهريای کامیل سیی عهرووز و نو زهريی ههیه:

عهرووزی یه کهم تهواوه، سی زهريی ههیه:

۱- زهريی یه کهم تهواوه، وهک عهرووزه کهی: (متفاعلن × متفاعلن = ب ب - ب - × ب ب -) ۱ - ۱

۲- زهريی دووهم مه قطوعه: (متفاعلن × فعلاتن = ب ب - ب - × ب ب -) ۲ - ۲

۳- زهريی سییه مه کهم نه حه ذذی موزمه ر: (متفاعلن × فعلن = ب ب - ب - × ب ب -) ۳ - ۳
عهرووزی دووهم حه ذذایه، دوو زهريی ههیه:

۱- زهريی یه کهم: نه حه ذذی موزمه ر (فعلن × فع لن = ب ب - ب - × ب ب -) ۴ - ۴

۲- عهرووزی حه ذذای ناموزمه ر و زهريی نه حه ذذی ناموضمه ری وهک خوئی: (فعلن × فعلن = ب ب - ب - × ب ب -) ۵ - ۵

عهرووزی سییه م: مه جزوئی ساخه، چوار زهريی ههیه:

۱- زهريی یه کهم: عهرووزی مه جزوئی ساخ و زهريی مه جزوئی مورده ففهل: (متفاعلن × متفاعلاتن = ب ب - ب - × ب ب -) ۶ - ۶

۲- زهريی دووهم: عهرووزی مه جزوئی ساخ و زهريی مه جزوئی موذال: (متفاعلن × متفاعلان = ب ب - ب - × ب ب -) ۷ - ۷

۳- زهريی سییه م: عهرووزی مه جزوئی ساخ و زهريی مه جزوئی ساخ وهک عهرووزه کهی: (متفاعلن × متفاعلن = ب ب - ب - × ب ب -) ۸ - ۸

۴- زهريی چواره م: عهرووزی مه جزوئی ساخ و زهريی مه جزوئی مه قطوع: (متفاعلن × فعلاتن = ب ب - ب - × ب ب -) ۹ - ۹

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لیره دا کورته یه کی پوخت، سه بارهت به هونراوی کیشی برکه تو مار ده کهین، نه بادا به شه کانی تری ئەم کتیبه کهم وینه یه، له ئەده بی کوردیدا، دوا بکه وئ. تکایه ئەم بابە تانه رەچاو بکه نه وه، که په یوه ندییه کی ته وایان بهم به شه وه ههیه:

(بروانه: ناچاری ژماره: ۳، ۴۱ - تیبینی، ۶۲ - ج، ۶۵، ۸۵ - تیبینی - ۳، ۹۹ - آ، ۳/۱۰۲، باسی نووسینی عهرووزی، هه ندی تاییه تی رینووسی کوردی، برکه، برکه ی کورت، برکه ی درێژ، برکه ی کوردی «چهند تیبینییه ک»، کیشی برکه یی، مامه له کردن له گه له هه مزه دا).

جا پاش ئەمه بزانتن که له هونراوی کیشی په نجه ییشدا زۆر له و گۆرانکارییه ناچاری و نا ناچار بیانه ی، که له پیشه وه رابووردن دروستن، به تاییه تی ئەوانه یان که په یوه ندییان به زمانی کوردییه وه هه یه، ئیتر چ بو سافی و رهوانی کیش بن، وه چ بو راستکردنه وه ی کیش بن، وه یا بو ریکخستنی سه روا و شتی وا بن.

نمونه ی سافکردنی کیش وهک گۆران - رهمه تی لی بی - ده لی (ده یی):

کام به رزی جوانه وهک به رزی بالای کام تیشک نه گاته تیشکی نیو نیگی

ئه وه تا له نیوه ی دووهمی ئەم دێره دا، گیریه ک هه ست پی ده کری، جا بو سافی و خوش له زاری و له سه ر زمان سووک بوونی کیشه که، وا باشه (ئه) له وشه ی (ئه گاته) دا، له سه ر ئەم شیه یه سووک بکری: بزوتنه که ی - که سه ره - بگوێزرتته وه بو پسته بی بزوتنه که ی پیش خوئی، که کافی وشه ی (تیشک) ه، ئەوجا هه مزه که خوئی لایبری ناوا: (تیشک نه گاته = ب - ب) (تیشکه گاته = ب - ب).

نمونه ی راستکردنه وه ی کیش، وهک دیسان گۆران ده لی (حه وتی):

تینی ده لی پر جو شم بزوتنی بیرو و هوشم

هه ستیار بیژه ی (بزوتنه ر) ی کورت کردۆته وه و کردووه تی به (بزوتن) ی، هه تا برکه کانی هه ردو له ته دێره که به راهه ر و یه کسان بن. چونکه نه گه ر بیژه ی (بزوتنه ر) ی سووک نه کردبایه، له تی دووهمی دێره که برکه یه کی پتر ده بوو، له بهر نه وه له نگ ده بوو، وه ناوا ده بوو:

تى نى دلەي: پر جۆشم بزويى نەرى: بى رو ھۆشم

- - - - : - - - - ب - - - -

۴ ۳ ۲ ۱ : ۴ ۳ ۲ ۱ ۳ ۲ ۱ : ۴ ۳ ۲ ۱

۴ ۳ ۲ ۱ : ۴ ۳ ۲ ۱ ۷ ۶ ۵ : ۴ ۳ ۲ ۱ ۷ ۶ ۵ = ۸ + ۷ = ۸ ۷ ۶ ۵ = ۸ لەنگ

دېرەكە بەپىي كېشەكەي يەكسانە بە (۷ × ۷) = ۱۴، ئاوا دابەش دەكرى:

تى نى دلەي: پر جۆشم بزويى نى بى: رو ھۆشم

- - - - : - - - - ب - - - -

۳ ۲ ۱ : ۴ ۳ ۲ ۱ ۳ ۲ ۱ : ۴ ۳ ۲ ۱

۴ ۳ ۲ ۱ : ۴ ۳ ۲ ۱ ۷ ۶ ۵ : ۴ ۳ ۲ ۱ ۷ ۶ ۵ = ۷ × ۷ = ۷ ۶ ۵ = ۷ راست

سەلامىش - رەحمەتى خوداي لى بى - بۆ راستكردنەھى سەروا بېرەھى (نايى)ى
كردوۋە بە (نايە) پروانە: (ناچارى/۹۹، ۶۵) ھەروا پروانە ناچارى: (۸۵، ۹۰، ۱۰۱ /
۹ - د، ۳/۱۰۲) ھەروا پروانە: ئەم بابە تانەيش: (۶ - الف - ۵ + ۵ - حرف + ۷۵
- تخفيف + ۹۶ - راء + ۱۱۹ - اسباغ + ۱۲۰ - سجع + ۱۳۸ - تشطير + ۱۵۴
- الضرب + ۱۸۹ - المعمى + ۲۴۳ - قافية - سەروا).

بزائن ھۆنراوى ژمارەبېش ئەم جۆرە بابە تانەي ھەيە: دېر، نيۋە دېر، سەردېر، شادېر،
تاك، مەسنەوى، جووت سەروا، پارچە، غەزەل، چامە، چوارىنە، پېنجىنە، تەخمىس،
تەشطير، تەسّمىب، تەضمىن، مەتەل، ھالى، مریع، عاطل، مؤرخ، مشجر، سياسى،
كۆمەلایەتى، ئايىنى، مطلق، مقىد، ساف و رەوان، رىك، چەوت و لەنگ، نەنگى
سەروا، سەروا، پېتەكانى سەروا، ەرووز، ناواخن، زەرب، صەدر، ەجز، بەحر، بەحرى
سادە، بەحرى تىكەل، ھۆنراوى فېركارى، پىچ، ... تاد، ۋە ھەر بابە تى لەمانەيش دەستورى
تايبە تى خۆي ھەيە، كە ھەيانە دەق ۋەك دەستورەكانى بەشى ھۆنراوى ەرووزى وايە،
ھەيانە جىايە، بەھەر حال ئەم كور تەيە جىگەي ئەو وردەكارىيە نىيە.

كىشى برگە ئەم كىشانەي ھەيە:

(۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۹). بەكىشى برگەيى

دەيشگوترى: بەحرى برگەيى، ۋەك: بەحرى دە برگەيى، دەرياي ھەشت پەنجەيى، كىشى
ھەوت برگەيى، بەحرى ھەوت پەنجەيى... تاد.

ئىستا كاتى ئەو ھاتوۋە، كە ئەم پرسىيارە بکەين بەدەروازەيە، بۆچوونە ناو بابە تەكە:

(ھۆنراو چىيە!)

ھۆنراو برىتییە لە گوتارى ھەلئارده، كە خاۋەنى واتاي جوان و كىشى رەوان و سەرواي
شايان بىت. جا گوتار لە رىستە دروست دەيى، رىستەيش لە وشە و بېرە دروست دەيى،
ۋشەيش لە پىت و بزويىن دروست دەيى، پىتەيش بزواو و ۋستاي ھەيە، بى دەنگ و
دەنگدارى ھەيە، بزويىنىش كورت و درىژى ھەيە، بزويىن و پىتە بزويىنى ھەيە، پروانە:
باسى برگەي كوردى. كاتى ئەمانەمان زانى دەزانين شىعەر چىيە.

لە راستيدا شىعەر، لە سەددا نەوود و نۆي بەھرەيە، زۆرىنەي ھەستىيارە گەورەكان
بەسروشت ھەستىيارن، بەرە بەرە لىوبان دەيى بەمەقەست، بەلام ئەو واتاي و نىيە كە
ھەستىيار پىويستى بەزانستى كىشانەي نىيە، بەلكو ھەستىيار بەھۆي زانست و ھونەرى
كىشانەيىيە، دەتوانى پەرە و گەشە بەمەلەكەي شىعەر گوتن بدات و ھۆنراوى باشتەر
بىيژى، ھەرۋەك چۆن لە رىگەي شارەزابوونى تەواو، لە موفرەدات و بېرەكانى زمان و، لە
رىگەي بەكارھىتانى تشبىيە و استعارە و كنىيە و حقيقت و مجاز و عىلمى بەدەيغ و
عىلمى مەعانەو دەتوانى ھۆنراوى بەرزتر و جوانتر و ناسكتر بلى.

جا و ئىستا بەيارمەتى خوداي مەزن، دەست دەكەين بەمەبەست لەم بابە تە، ۋە رىز لە
كىشە پەنجەيىيەكان دەگرىن، لە بەحرى يەكەمەو دەست پى دەكەين، كە دەرياي پىنج
برگەيە (گەرچى ھەندى كىشى سى برگەيى و چوار برگەيىشيان داناو):

۱- كىشى (پىنج برگەيى - ۵/ب) زۆر كەمە، زۆرتر لە زمىنى ئەو چامانەدا ھەيە، كە
بەكىشى رەنگاۋرەنگ ھۆنراۋنەتەو (بر: ۵۲ - تخرىد).

جارى پىناسەي كىش دەكەين:

(كىش: برىتییە لە دابەشكردنى چەند برگەيەكى يەكسان، يا جىاواز، لە كورت و
درىژىدا، بەسەر چەند پىيەكى چوونىەك، يا جىاوازا، لە چەندى و چۆنىتى برگەكانىاندا،
كە لە نىوانى پىيەكاندا، يا لە پاشيانەو، پشوووانى، يا لەنگەرى ھەيى، كە لەسەر
ياسايەكى ناسراو، بەو برگە و پىيانە، دېرە ھۆنراۋىكى رەوانى وا دروست بى، كە بىسەر
يەكسەر ھەست بكا كە ئەو ھۆنراۋە، پەخشان نىيە).

بۆ نمونەي پىنج برگە، ئەم ھۆنراۋەي گۆران - رەحمەتى خوداي لى بى - دەھىنەنەو،
كە دەورى يازدە دېرە، لە پاشا شى دەكەينەو، دەلى:

ئا ئەم عىراقە دورگەى واق واقە!
 سەرى ساباقە بنى وراقە!
 ھەم جىبى نىفاقە ھەم بى تفاقە!
 پاىھى وەك فاقە بو واقە واقە!
 كام گەورەى تاقە كەرى دوو لاقە!
 (بروانە: دىوانى گۆران/ ۱۹۸۰ ل - ۳۹۵).

ئەم ھۆنراوانە جوانترىن نمونەن بو كىشى (۲ × ۵) گەرچى جۆرە تەسمىپىكى واپان وا تىادا، كە بۇنى دە پرگەبى تەسمىتكرراويان لى بى، بەلام راستر ئەوہبە كە پىنج بەنجەبىين، نەوہك دەبى، بۇنى ئەوہشيان بەباشى لى دى كە مەشتورى پىنج پرگەبى بن، يا منھوكى پازدە پرگەبى بن (پر: ۲۲ - البىت - ۴ + ۶).

ئىستا بەپى پرگەكان ئەم دىرەيان پى پى و دابەش دەكەين:

كام گەورەى تاقە كەرى دوو لاقە
 - - - ب ب - - -

$$۱ \ ۲ \ ۳ \ ۴ \ ۵ \ ۱ \ ۲ \ ۳ \ ۴ \ ۵ = ۵ \times ۵ = ۱۰ = \text{راست}$$

دەبىين دىرەكە برىتیبە لە دوو پى، ھەر پىبەك لە پىنج پرگە پىك ھاتوۋە، پرگەكان وەك يەك نىن، ھەيانە كورته، ھەيانە دىرە، وەستان و پشوو لە پاش پىي يەكەم يەكسەر دى. ئەمەيش نمونەبەكى تى ئەم كىشەبە، كە گۆران دەلى:

ئەى بەرخۆلەكە! نەرم و نۆلەكە!

سپى و خرىنى وەك كولووى لۆكە!

ئەم شىعەرانى گۆران چوار چوارىنەن، لە جۆرى چوارىنەى خەساو (پر: دىوانى گۆران/ ۱۹۸۰ ل - ۴۲۶). وەك لەسەر باسى (كىشى پرگەبى) دا، روئمان كردهو: دەبوو پىنج پرگەبى ناوى دە پرگەبى بووايە، شەش پرگەبى ناوى دوازده پرگەبى بووايە، ھوت پرگەبى ناوى چواردە پرگەبى بووايە... ھەروا كىشە پرگەبىبەكانى تىش... بەلام مادام بەھوت پرگەبى و ھەشت پرگەبى و... تاد، ناوبانگيان دەركدوۋە، پىبوست ناك ناۋەكان بگۆرىن.

۲- كىشى شەش پرگە (۶/ب) ئەم جۆرە كىشەبەش كەمە، زۆرتر لە ناو كىشى رەنگاۋرەنگا ھەبە، گۆرانى رەھمەتى لە ھەلبەستى ناۋاتى دووربىدا، كە ئەمە كۆپلەبەكىتى:

ئەى خاطرانى عومرى گوزەشتەم، دەخىلى تۆم
 خنكاۋى بەحرى دوورى، نەكەى عەشقى رەنجەرۆم
 جىلوەت لە چاوم ون نەبى
 ھەرگىز لاى تۆ نووستان نەبى

چەشنى ئاۋىنە

دائىم بنوئىنە:

عەشقى قەدىمى يار

تا وەختى ئىحتىضار

گۆران لەم ھەلبەستەدا - كە پىنج پارچەى ئاۋايە، كە ئەمەى نووسىمان دوا پارچەيانە - چوار بابەتە كىشى بەكار ھىناۋە، ھەر پارچەبەى چوار دىرە، ھەر دىرەى لەسەر كىشىكە، مامۇستا مەعرف خەزىنەدار، سەبارەت بەم چوار بابەتە كىشە ئاۋاي بو دەچى: دىرى يەكەم چواردە ھىجايىبە، دوۋەم ھەشت ھىجايىبە، سىبەم پىنج ھىجايىبە، چوارەم شەش ھىجايىبە. نرخشناسى بەجۆرى تر دەلى (ل - ۱۲۹) مامۇستا عبدالرزاق بىمار بەجۆرى تر دەلى (ل - ۲۴). بەھەر حال نمونە ھىناۋە، بەنمۇنەى ھەلە، بەمەرچى بابەتەكە روون بىكاتەوۋە دروستە، لەسەر ئەم بىياتە، ئەم ھەلبەستە فرە رەنگەى گۆران دەست دەدا بو كىشى (۸ - ب + ۵ - ب + ۶ - ب).

۳- كىشى ھوت پرگەبى (۷/ب) برىتیبە لە دوو پى، زۆرىنەى كات يەكەمىيان چوار پرگەبە و دوۋەمىيان سى پرگەبە (۴ + ۳) وا دەبى بەپىچەوانەوہبە (۳ + ۴). وا دەبى پىبەكان ئاۋا دەبن: (۲، ۱ + ۲، ۲ + ۳ = ۴) يا (۲، ۲ + ۳ = ۴ + ۳) يا بەشپوہى تىش، بەلام ئەم جۆرە وردەكارىبە با بىنى بو كاتى باسى كىشى دەبى.

كامەران موكرى - بەرەھمەت بى - لە ھۆنراۋى (گۆرانى من) دا - دىوانەكەى لاپەرە/ ۷۵ دەلى (۷/ب):

لىۋى خەفەت لى نىشتووم يا رووى ژاكاۋى زەرد بووم

وەك گەلاى زەرد، دىارى بى موچەم ھەر داركارى بى

رپگەم بەداۋ تەنراۋ بى دلەم كپ و گوشراۋ بى

ج- زۆرتەر ھۆنراوی ھەشتی، لە گۆرانیدا سێ نیوہ دێرہ، وەستان لە ناوہ پراستی ھەردوو
لەتہ دێر و لە ناوہ پراستی دێر و لە کۆتایی دێردا ھەبہ. وەک (٨/ب):

چاوت پەشە. بەخومارەوہ مەمکت سێوہ. بەدارەوہ

خودا داویہ. مەیشارەوہ

دوا دێری ئەم بەرگہ با ئەم دێرہ شیعرہ بێ کہ دەلێ (پەمەل):

ئەئ وەطەن مەفتوونی تۆم و شێوہ تەم بێرکە و تەوہ

کاتی دیلیی و ئەسارەت پێ بەتەوق و کۆتەوہ

تەواو

دەبێ ئەو پراستیەمان ھەمیشہ لە بەرچاو بێ، کہ داہەشکردنی دێر بەسەر ژمارەئ
پتییەکانی ناویدا، دەبێ بەپتیی ژمارەئ جێگہ پشوو و جێگہ لەنگەرەکانی ناو دێرہ کہ بێ.
جا دۆزینەوہ و دیاریکردنی ئەم شوپنەن، لە ناو دێر و لەتہ دێرہکانا، ھەر وا کاریکی ئاسان
نییہ، بەلکو پتییستی بەریزکردنی بەرگہکانہ، لە ناو پتییەکانیاندا، بەشێوہیہکی لێزانانہ،
دەنا شیعرہ کہ لەنگ دەبێ، ئەم ھۆنراوہ لە جۆری جووت سەر وایہ.

نمونە بێ تر، پیرەمێرد - بەرہەمەت بێ - دەلێ:

نەسربنہ گۆل، نەسربنہ چوو زەرہی یاسەمینہ

خنجیلہ، خوتین شیرینہ کہ یفی لە ھەلپەپینہ!

ئەم ھۆنراوہ چوارینی تەواوہ، روباعی خالیصہ، ئاوا دەکیشری:

نەس رى نہ گۆل: نەس رى نہ چوو زہ رەى یا: سە مى نہ

- - ب - - : - - ب - - ب - - ب

١ ٢ ٣ ٤ : ١ ٢ ٣ ٤ : ١ ٢ ٣ ٤ : ١ ٢ ٣ ٤

١ ٢ ٣ ٤ : ٤ ٣ ٢ ١ ٧ ٦ ٥ : ٤ ٣ ٢ ١ ٧ ٦ ٥ : ٤ ٣ ٢ ١

دیسان گۆران لە ھۆنراوی (ھاوڕیم بێ کہس) دا، کہ ھۆنراویکی جووت سەر وایہ، دەلێ
(٧/ب):

ئەئ فریشتەئ شیعرى جوان کۆستی کہ وتووئ ھەردوو کمان

بۆ ئەم جارہ بێ کہسہ کہ وتمان بێ کہس، بەسہ

(١. ب. ھەوری) دەلێ (٧/ب):

جەژنی دار و درەختہ کۆتایی پۆژی سەختہ

پاپەرہ ئیمرو جەختہ نەمام بنیژہ، وەختہ

٤- کیشی ھەشت بەرگہیی (٨/ب) چەند تاییہ تەندییہکی ئەم کیشہ:

آ- کیشی ھەشت بەرگہیی زۆر باوہ، بەتاییہتی لە گۆرانئ و فۆلکلۆری کوردیدا، بەرگہ
ئەوہندەئ کیشی دەبێ برہو و باوی ھەبہ، دوور نییہ کہ ھەشت بەرگہیی لە دە بەرگہیی کۆنتر
بێ.

ب- دێری ھەلبەستی ئەم کیشہ لەسەر دوو پتیی چوار بەرگہیی ٢×٢ دەروا، ئاوا: $(٤ + ٤ \times ٤ = ١٦ = ٨ + ٨ = ٨$ بە ٨.

220	پازدهههم: پیتی ضاد: حرف الضاد
230	شازدهههم: پیتی طین: حرف الطاء
233	حهقدهههم: پیتی ظین: حرف الظاء
234	ههژدهههم: پیتی عهین: حرف العين
242	نۆزدهههم: پیتی غهین: حرف الغین
243	بیستههم: پیتی فین: حرف الفاء
245	بیست و یهک ههم: پیتی قاف: حرف القاف
311	بیست و دووههم: پیتی کاف: حرف الکاف
313	بیست و سییههم: پیتی لام: حرف اللام
316	بیست و چواردهم: پیتی میم: حرف المیم
317	بیست و پینجههم: پیتی نون: حرف النون
323	بیست و شهشههم: پیتی واو: حرف الواو
327	بیست و ههوتهم: پیتی هین: حرف الهاء
328	بیست و ههشتههم: پیتی یین
330	زیحاف و عیلله: گۆران و گۆرین له ههلبهستدا
331	یهکههم: زیحاف (گۆران) دوو جۆری ههیه
334	دووهم: عیلله: گۆرین: عیلله - یا گۆرین - دوو جۆره
413	(راستکردنهوهی کیشی دپیره لهنگهکان)
431	(پالفتهی دهریای کامیل)
433	(هۆنراو چیهه؟!)

پیرست

8	عهرووزی کوردی
13	(ناچاربیبهکانی شیعر = الضُّرُورَاتُ الشَّعْرِيَّةُ)
64	ریتساکانی ئیست و جۆرهکانی
68	(نووسینی عهرووزی = الحَطُّ العَرُوضِيُّ)
73	(وشهیین سهبارت بهگرنگیی زانستی عهرووز)
73	عهرووز چیهه؟
73	مهووزوع و بابهتی عهرووز
73	شیعر چیهه؟
75	(جۆرهکانی شیعر: انواع الشعر)
75	(برگه: مهقطه، برگه عهرووزبیبهکان: أَلْمَقَاطِعُ العَرُوضِيَّةُ)
78	(برگهی کوردی) دوو جۆری سهرهکی ههیه
87	(برگهی عهربی)
87	(برگهی عهرووزی)
90	(کیشی برگهیی)
95	یهکههم: (پیتی ئهلف) ا = ا
119	(دووهم: پیتی یین)
145	سییههم: پیتی تین: حرف التاء
147	چواردهم: پیتی ئین: حرف الثاء
150	پینجههم: پیتی جیم: حرف الجیم
154	شهشههم: پیتی حین: حرف الحاء
165	حهوتهم: پیتی خین: حرف الخاء
180	ههشتههم: پیتی دال: حرف الدال
183	نۆیههم: پیتی ذال: حرف الذال
185	دهیههم: پیتی رین: حرف الراء
193	پازدهههم: پیتی زین: حرف الزای
199	دوازدهههم: پیتی سین: حرف السین
205	سیازدهههم: پیتی شین: حرف الشین
216	چوارددهههم: پیتی صاد: حرف الصاد